Holy Bible

Aionian Edition®

Nyitott Újszövetség

Hungarian Open New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Nyitott Újszövetség
Hungarian Open New Testament

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 5/2/2025
Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 2003, 2021
Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.1.14 (Pro) on 7/11/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

Tartalomjegyzék

ÚJTESTAMENTUM

Máté 1
Márk 25
Lukács 40
János 65
Apostolok 85
Rómaiakhoz 111
1 Korintusi 122
2 Korintusi 132
Galatákhoz 139
Efézusiakhoz 143
Filippiekhez 147
Kolosséiakhoz 150
1 Tesszalonika 153
2 Tesszalonika 156
1 Timóteushoz 158
2 Timóteushoz 161
Titushoz 163
Filemonhoz 165
Zsidókhoz 166
Jakab 174
1 Péter 177
2 Péter 180
1 János 182
2 János 185
3 János 186
Júdás 187
Jelenések 188

FÜGGELÉK

Útmutató az Olvasóhoz
Szótár
Térképek
Sors
Képek, Doré

ÚJTESTAMENTUM

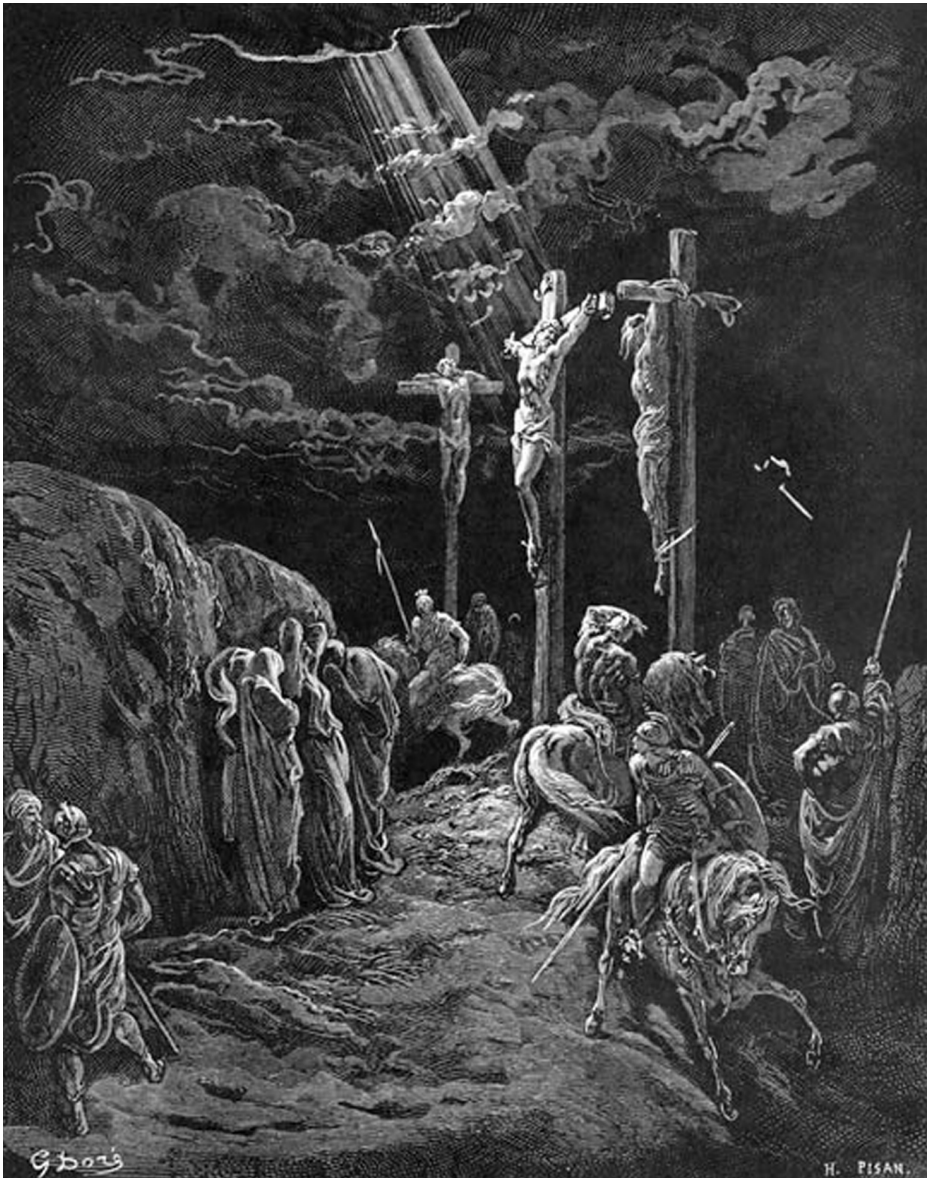

Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“
Azután sorsot vetettek, hogy megosztozzanak ruháin.
Lukács 23:34

Máté

1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának
nemzetségéről szóló könyv. **2** Ábrahám nemzette
Izsákot, Izsák nemzette Jákóbot, Jákób nemzette
Júdát és testvéreit. **3** Júda nemzette Fáreszt és
Zerahot Támártól, Fáresz nemzette Heszrónt, Heszrón
nemzette Arámot. **4** Arám nemzette Aminádábot,
Aminádáb nemzette Nahsont, Nahson nemzette
Szalmónt. **5** Szalmón nemzette Boázt Ráhábtól,
Boáz nemzette Obédet Ruthtól, Obéd nemzette
Isait. **6** Isai nemzette Dávid királyt. Dávid király
nemzette Salamont Úriás feleségétől. **7** Salamon
nemzette Roboámot, Roboám nemzette Abijját, Abijja
nemzette Ászát. **8** Ásza nemzette Jósafátot, Jósafát
nemzette Jórámot, Jórám nemzette Uzziást. **9**
Uzziás nemzette Jótámot, Jótám nemzette Áházt,
Áház nemzette Ezékiást. **10** Ezékiás nemzette
Manassét, Manassé nemzette Ámónt, Ámón nemzette
Jósiást. **11** Jósiás nemzette Jekonjást és testvéreit a
babiloni fogságravitelkor. **12** A babiloni fogságravitel
után pedig Jekonjás nemzette Sealtiélt, Sealtiél
nemzette Zerubbábelt. **13** Zerubbábel nemzette
Abihudot, Abihud nemzette Eljákimot, Eljákim
nemzette Azzurt. **14** Azzur nemzette Cádókot, Cádók
nemzette Jákint, Jákin nemzette Elihudot. **15** Elihud
nemzette Eleázárt, Eleázár nemzette Mattánt, Mattán
nemzette Jákóbot. **16** Jákób nemzette Józsefet, férjét
Máriának, akitől született Jézus, akit Krisztusnak
neveznek. **17** Az összes nemzetség tehát Ábrahámtól
Dávidig tizennégy nemzetség, Dávidtól a babiloni
fogságravitelig tizennégy nemzetség, a babiloni
fogságraviteltől Krisztusig tizennégy nemzetség. **18**
Jézus Krisztus születése pedig így történt: Anyja,
Mária, aki József jegyese volt, egybekelésük előtt
viselős lett a Szentlélektől. **19** József, a férje, igaz
ember volt, és nem akarta őt gyalázatba keverni,
titokban akarta őt elbocsátani. **20** Mikor pedig ezeket
magában elgondolta, íme, az Úr angyala megjelent
neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne
félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert
ami benne fogantatott, az a Szentlélektől van. **21**
Fiat fog majd szülni, és nevezd őt Jézusnak, mert
ő szabadítja meg népét bűneitől.“ **22** Mindez pedig
azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott
a próféta által, aki így szólt: **23** „Íme, a szűz méhében
fogan, és fiat szül, és Immánuelnek fogják nevezni“–
ami azt jelenti: Velünk az Isten. **24** József pedig
álmából felserkenve úgy tett, amint az Úr angyala
parancsolta neki: magához vette feleségét, **25** és
nem érintette addig, amíg meg nem szülte elsőszülött
fiát, akit Jézusnak nevezett el.

2 Amikor pedig megszületett Jézus a júdeai
Betlehemben, Heródes király idejében, íme,
napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, és ezt
mondták: **2** „Hol van a zsidók királya, aki megszületett?
Mert láttuk csillagát napkeleten, és azért jöttünk,
hogy tisztességet tegyünk neki.“ **3** Amikor Heródes
király ezt meghallotta, felháborodott, és vele együtt az
egész Jeruzsálem. **4** Egybegyűjtött minden főpapot
és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hogy hol
kell Krisztusnak megszületnie. **5** Azok pedig ezt
mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta
meg a próféta: **6** »És te, Betlehem, Júdának földje,
semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi
városai között, mert belőled származik a fejedelem, aki
legeltetni fogja népemet, Izraelt.«“ **7** Ekkor Heródes
titkon hívatta a bölcseket, szorgalmasan megtudakolta
tőlük a csillag megjelenésének idejét. **8** Elküldte
őket Betlehembe, és azt mondta nekik: „Menjetek
el, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől,
mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én
is elmenjek, és tisztességet tegyek neki.“ **9** Ők pedig
a király beszédét meghallgatták, és elindultak. És
íme, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment
mindaddig, amíg odaérve megállt a hely fölött, ahol a
gyermek volt. **10** Amikor meglátták a csillagot, igen
nagy örömmel örvendeztek. **11** Bementek a házba, ott
találták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva
tisztességet tettek neki, kincseiket kitárva ajándékot
adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. **12** Mivel
álmukban intést kaptak, hogy Heródeshez vissza
ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba. **13**
Mikor pedig elmentek, megjelent Józsefnek az Úr
angyala álmában, és mondta neki: „Kelj fel, vedd a
gyermeket és anyját, fuss Egyiptomba, és maradj
ott, amíg én mondom neked, mert Heródes halálra
fogja keresni a gyermeket.“ **14** Ő pedig felkelt, vette
a gyermeket és anyját még éjjel, és Egyiptomba
ment. **15** És ott volt egészen Heródes haláláig, hogy
beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki
így szólt: „Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.“ **16**
Ekkor Heródes látta, hogy a bölcsek megcsúfolták
őt, szerfölött felháborodott, kiküldte embereit, és
megöletett Betlehemben és annak egész környékén
minden kétesztendős és azon aluli gyermeket a
szerint az idő szerint, ahogyan azt pontosan megtudta
a bölcsektől. **17** Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás
próféta mondott, midőn így szólt: **18** „Szó hallatszott
Rámában, sírás-rívás és sok keserves jajgatás.

Ráhel siratta fiait, és nem akart megvigasztalódni,
hogy nincsenek.“ 19 Mikor pedig Heródes meghalt,
íme, az Úr angyala megjelent álmában Józsefnek
Egyiptomban, 20 és ezt mondta: „Kelj fel, vedd a
gyermeket és anyját, és eredj Izrael földjére, mert
meghaltak, akik a gyermeket halálra keresték.“ 21 Ő
pedig felkelt, magához vette a gyermeket és anyját,
és elment Izrael földjére. 22 Amikor pedig hallotta,
hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik Heródesnek,
atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem miután
álmában figyelmeztetést kapott, Galileába ment.
23 Odaérkezve a Názáret nevű városkában lakott,
hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak, hogy
názáretinek fogják nevezni.

3 Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő
János, aki Júdea pusztájában prédikált, 2 és ezt
mondta: „Térjetek meg, mert közel van a mennyeknek
országa.“ 3 Mert ő volt az, akiről Ézsaiás próféta így
szólt: „Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úr útját,
és egyengessétek ösvényeit.“ 4 Jánosnak ruhája
pedig teveszőrből volt, bőröv volt a dereka körül,
elesége pedig sáska és erdei méz volt. 5 Akkor kiment
hozzá Jeruzsálem és egész Júdea, a Jordánnak
egész környéke. 6 És megkeresztelkedtek általa a
Jordán vizében, megvallva bűneiket. 7 Amikor pedig
látta, hogy a farizeusok és a szadduceusok közül
sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek,
ezt mondta nekik: „Mérges kígyóknak fajzatai! Ki
intett titeket, hogy Istennek eljövendő haragjától
meneküljetek? 8 Teremjetek hát megtéréshez illő
gyümölcsöket, 9 és ne gondoljátok, hogy így
szólhattok magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert
mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is
támaszthat fiakat Ábrahámnak. 10 A fejsze immár a
fák gyökerére vettetett, ezért minden fát, amely jó
gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vetnek. 11
Én csak vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki
utánam jön, erősebb nálam, neki saruját hordozni
sem vagyok méltó. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel
keresztel majd titeket. 12 Szórólapát van kezében, és
megtisztítja szérűjét, gabonáját csűrbe takarítja, a
polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“ 13 Ekkor
eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz,
hogy megkeresztelkedjen általa. 14 János azonban
visszatartotta őt, és ezt mondta: „Nekem kell általad
megkeresztelkednem, és te jössz hozzám?“ 15 Jézus
pedig ezt felelte: „Engedj most, mert így illik nekünk
minden igazságot betöltenünk.“Ekkor engedett neki.
16 Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből,
és íme, az egek megnyíltak, és látta Isten Lelkét
lejönni, mint egy galambot, és reászállt. 17 És íme,
egy égi hang ezt mondta: „Ez az én szeretett Fiam,
akiben én gyönyörködöm.“

4 Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy
ott az ördög megkísértse. 2 Negyven nap és
negyven éjjel böjtölt, mikor végre megéhezett. 3
Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha
Isten Fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak
kenyerekké.“ 4 Ő pedig ezt felelte: „Meg van írva:
Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden
igével, amely Isten szájából származik.“ 5 Ekkor
elvitte őt az ördög a szent városba, és a templom
tetejére állította, 6 és ezt mondta neki: „Ha Isten
Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva:
»Angyalainak parancsol felőled, és kézben hordoznak
téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.«“ 7 Jézus
ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: »Ne kísértsd
az Urat, a te Istenedet.«“ 8 Ismét magával vitte
az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatta
neki a világ minden országát és azok dicsőségét,
9 és ezt mondta neki: „Mindezeket neked adom,
ha leborulva imádsz engem.“ 10 Ekkor azt mondta
neki Jézus: „Eredj el, Sátán, mert meg van írva: Az
Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.“ 11
Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok jöttek
szolgálni őt. 12 Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy
Jánost börtönbe vetették, visszatért Galileába. 13
Majd otthagyva Názáretet, elment, és a tengerparti
Kapernaumban lakott, Zebulon és Naftali határán, 14
hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott:
15 „Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé, a
Jordánon túl, a pogányok Galileája! 16 A nép, amely
sötétségben ült, nagy világosságot látott, és akik a
halál földjén és árnyékában ültek, azoknak világosság
támadt.“ 17 Ettől fogva Jézus prédikálni kezdett,
és ezt mondta: „Térjetek meg, mert elközelített a
mennyeknek országa.“ 18 Mikor pedig a Galileai-
tenger mellett járt Jézus, látott két testvért, Simont,
akit Péternek neveznek, és Andrást, az ő testvérét,
amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak.
19 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én
emberek halászaivá teszlek titeket.“ 20 Azok pedig
azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt. 21
Onnan továbbmenve látott még két testvért, Jakabot,
Zebedeus fiát és Jánost, a testvérét, amint a hajóban
atyjukkal, Zebedeussal hálóikat kötözgették, és hívta
őket is. 22 Azok pedig azonnal otthagyták a hajót
és atyjukat, és követték őt. 23 Azután Jézus bejárta
egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette
az Isten országának evangéliumát, gyógyított a nép

között minden betegséget és minden erőtlenséget. 24 Elterjedt a híre egész Szíriában, és hozzá
vitték mindazokat, akik rosszul voltak, különféle
betegségekben és kínokban sínylődtek, ördöngösöket,
holdkórosokat és gutaütötteket, és meggyógyította
őket. 25 Nagy sokaság követte őt Galileából,
Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon
túlról.

5 Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felment a
hegyre, leült, és odamentek hozzá tanítványai. 2
És megnyitva száját, így tanította őket: 3 „Boldogok a
lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa. 4
Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.
5 Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a
földet. 6 Boldogok, akik éheznek és szomjaznak
az igazságra, mert ők megelégíttetnek. 7 Boldogok
az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. 8
Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent
meglátják. 9 Boldogok a békességre igyekezők,
mert ők az Isten fiainak mondatnak. 10 Boldogok,
akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert
övék a mennyek országa. 11 Boldogok vagytok,
ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, gonosz
hazugságokat mondanak rólatok énmiattam. 12
Örüljetek és örvendezzetek, mert a ti jutalmatok
bőséges a mennyekben, hiszen így háborgatták a
prófétákat is, akik előttetek éltek.“ 13 „Ti vagytok
a földnek sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel
sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra,
hogy kidobják, és eltapossák az emberek. 14 Ti
vagytok a világ világossága. Nem rejthetik el a hegyen
épült várost. 15 Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy
a véka alá tegyék, hanem hogy a gyertyatartóba,
hogy fényljék mindazoknak, akik a házban vannak.
16 Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt,
hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a
ti mennyei Atyátokat.“ 17 „Ne gondoljátok, hogy a
törvénynek vagy a prófétáknak eltörléséért jöttem.
Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább,
hogy betöltsem. 18 Mert bizony mondom néktek, míg
az ég és föld el nem múlik, a törvényből egy ióta vagy
egyetlen pontocska sem múlik el, amíg minden be
nem teljesedik. 19 Ezért ha valaki csak egyet is eltöröl
a legkisebb parancsolatok közül, és úgy tanítja az
embereket, a mennyeknek országában a legkisebb
lesz; ha pedig valaki eszerint cselekszik, és úgy tanít,
az a mennyeknek országában nagy lesz. 20 Mert
mondom néktek, ha a ti igazságtok nem több az
írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen
sem mehettek be a mennyeknek országába. 21
Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: »Ne
ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre.« 22 Én pedig azt
mondom nektek, hogy mindaz, aki haragszik atyjafiára
ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az
atyjafiának: ostoba, méltó a főtörvényszékre; aki pedig
azt mondja: bolond, méltó a gyehenna tüzére. **(Geenna g1067)** 23 Ezért, ha ajándékodat az oltárra viszed, és
ott eszedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza
van ellened, 24 hagyd ott az oltár előtt ajándékodat,
és menj el, és előbb békülj meg atyádfiával, és azután
visszajőve vidd fel ajándékodat. 25 Légy jóakarója
ellenségednek hamar, amíg az úton együtt vagy vele,
hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne
adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe,
és tömlöcbe ne vessen téged. 26 Bizony mondom
néked: ki nem jössz onnan, mígnem megfizetsz az
utolsó fillérig. 27 Hallottátok, hogy megmondatott
a régieknek: Ne paráználkodj! 28 Én pedig azt
mondom nektek, ha valaki gonosz kívánsággal
tekint egy asszonyra, már paráználkodott azzal az ő
szívében. 29 Ha pedig jobb szemed megbotránkoztat
téged, vájd ki azt, és vesd el magadtól, mert
jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül,
semhogy egész tested a gyehennára vettessék.
(Geenna g1067) 30 És ha jobb kezed botránkoztat
meg téged, vágd le, és vesd el magadtól, mert jobb
neked, hogy egy vesszen el tagjaid közül, semhogy
egész tested a gyehennára vettessék. **(Geenna g1067)**
31 Megmondatott továbbá: »Ha valaki elbocsátja
feleségét, adjon neki válólevelet.« 32 Én pedig azt
mondom nektek: Ha valaki elbocsátja feleségét, a
paráznaság esetét kivéve, az paráznává teszi őt,
és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráznaságot
követ el. 33 Ismét hallottátok, hogy megmondatott
a régieknek: »Hamisan ne esküdj, hanem teljesítsd
az Úrnak tett esküidet.« 34 Én pedig azt mondom
nektek: Egyáltalán ne esküdjetek: se az égre, mert az
az Istennek királyi széke, 35 se a földre, mert az az
ő lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a
nagy Királynak városa; 36 de ne esküdj saját fejedre
se, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy
feketévé, 37 hanem legyen a ti beszédetekben az
igen igen, a nem nem; ami pedig ezeken felül van, az
a gonosztól való. 38 Hallottátok, hogy megmondatott:
»szemet szemért és fogat fogért.« 39 Én pedig azt
mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak,
hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a
másik orcádat is. 40 És aki törvénykezni akar fölötted,
és elvenni az alsóruhádat, engedd oda neki a felsőt is.
41 És aki téged egy mérföldre akar kényszeríteni, menj
el vele kettőre. 42 Aki tőled kér, adj neki, és aki tőled

kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól. 43 Hallottátok,
hogy megmondatott: »Szeresd felebarátodat, és
gyűlöld ellenségedet.« 44 Én pedig azt mondom
nektek: Szeressétek ellenségeiteket! Áldjátok azokat,
akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket
gyűlölnek, imádkozzatok azokért, akik háborgatnak
és kergetnek titeket. 45 Hogy a mennyei Atyátok fiai
legyetek, aki felhozza napját mind a gonoszokra,
mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind
a hamisaknak. 46 Mert ha azokat szeretitek, akik
titeket szeretnek, micsoda jutalmat vártok? Avagy a
vámszedők is nem ugyanezt cselekszik-e? 47 És ha
csak atyátokfiait köszöntitek, mit tesztek másoknál
többet? A vámszedők is nem ugyanígy cselekszenek-
e? 48 Legyetek azért tökéletesek, miként mennyei
Atyátok tökéletes."

6 „Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne
osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak
titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti
mennyei Atyátoknál. 2 Azért, amikor alamizsnát
osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a
képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon,
hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony
mondom néktek: elvették jutalmukat. 3 Te, amikor
alamizsnát osztogatsz, ne tudja a bal kezed, mit
cselekszik a jobb kezed, 4 hogy a te alamizsnád
titokban történjék; és a te Atyád, aki a titokban is
lát, megfizet neked." 5 „Amikor imádkozol, ne légy
olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és
az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni,
hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom
néktek: megkapták jutalmukat. 6 Te pedig, amikor
imádkozol, menj be belső szobádba, és ajtódat
bezárva imádkozzál a te Atyádhoz titokban; és a
te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked. 7
Amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek,
mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy a sok
beszédükért hallgattatnak meg. 8 Ne legyetek
hát ezekhez hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok,
mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. 9
Ti ezért így imádkozzatok: »Mi Atyánk, ki vagy a
mennyekben, szenteltessék meg a te neved; 10 jöjjön
el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint
a mennyben, úgy a földön is. 11 A mi mindennapi
kenyerünket add meg nekünk ma, 12 és bocsásd
meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek; 13 és ne vígy minket
kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied
az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.
Ámen!« 14 Mert ha megbocsátjátok az embereknek
az ő vétkeiket, megbocsát nektek is mennyei Atyátok.
15 Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek
vétkeiket, mennyei Atyátok sem bocsátja meg
a ti vétkeiteket. 16 „Amikor pedig böjtöltök, ne
legyen komor a nézésetek, mint a képmutatóké,
akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek,
hogy ők böjtölnek. Bizony mondom néktek, elvették
jutalmukat. 17 Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg
fejedet, és orcádat mosd meg, 18 hogy ne az
emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki
titkon van, és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet
neked. 19 „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a
földön, ahol a rozsda és a moly megemészti, és ahol
a tolvajok kiássák és ellopják, 20 hanem gyűjtsetek
magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a
rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a
tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. 21 Mert
ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is. 22 „A
test lámpása a szem. Azért, ha a szemed tiszta, az
egész tested világos lesz. 23 Ha pedig a szemed
gonosz, az egész tested sötét lesz. Ezért, ha a
benned lévő világosság sötétség, mekkora akkor a
sötétség! 24 „Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert
vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy
az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti.
Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak. 25
„Ezért ezt mondom nektek: Ne aggodalmaskodjatok
az életetek miatt, hogy mit egyetek, és mit igyatok;
sem a testetek miatt, hogy mibe öltözködjetek. Mert
nem több-e az élet, mint az eledel, és a test, mint
az öltözet? 26 Tekintsetek az égi madarakra: nem
vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak, és
a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal
különbek vagytok-e azoknál? 27 Kicsoda pedig
közületek az, aki aggodalmaskodásával megnövelheti
termetét egy arasszal? 28 Az öltözet miatt is miért
aggodalmaskodtok? Figyeljétek meg a mező liliomait,
hogyan növekednek: nem munkálkodnak, és nem
fonnak, 29 de mondom nektek, hogy Salamon minden
dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül
egy. 30 Ha pedig a mezőnek füvét, amely ma van, és
holnap kemencébe vetik, így ruházza fel az Isten,
nem sokkal inkább titeket, ti kicsinyhitűek? 31 Ne
aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit
együnk? Vagy: Mit igyunk? Vagy: Mivel ruházkodjunk?
32 Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól
tudja mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek
van. 33 Hanem keressétek először Istennek országát
és igazságát, és ezek mind megadatnak nektek. 34
Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap miatt, mert a

holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai miatt.
Elég minden napnak a maga baja.“

7 „Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek! **2** Mert amilyen
ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek, és amilyen
mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is. **3**
Miért nézed a szálkát, amely atyádfia szemében
van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van,
nem veszed észre? **4** Vagy hogyan mondhatod
a te atyádfiának: Hadd vegyem ki a szálkát a
szemedből! – holott íme, a te szemedben gerenda
van? **5** Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a
te szemedből, és akkor gondolj arra, hogy kivedd
a szálkát atyádfiának szeméből! **6** „Ne adjátok
az ebeknek azt, ami szent, se gyöngyeitekből ne
hányjatok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat
lábaikkal, és ellenetek fordulva szét ne tépjenek
titeket. **7** „Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és
találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek. **8** Mert
aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek
megnyittatik. **9** Vagy ki az az ember közületek, aki
ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? **10** És
ha halat kér, vajon kígyót ad-e neki? **11** Ha tehát
ti gonosz létetekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat
adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok jókat
azoknak, akik kérnek tőle? **12** „Ezért amit akartok,
hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt
cselekedjétek velük ti is, mert ez a törvény és a
próféták. **13** „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas
az a kapu, és széles az az út, amely a veszedelemre
visz, és sokan vannak, akik azon járnak. **14** Mert
szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre
visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. **15**
Őrizkedjetek a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában
jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. **16**
Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről
szednek-e szőlőt vagy a bojtorjánról fügét? **17**
Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott
fa pedig rossz gyümölcsöt terem. **18** Nem teremhet
jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet
jó gyümölcsöt. **19** Minden fa, amely nem terem jó
gyümölcsöt, kivágattatik, és tűzre vettetik. **20** Tehát
gyümölcseikről ismeritek meg őket. **21** „Nem mindenki
megy be a mennyek országába, aki ezt mondja
nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az
én mennyei Atyámnak akaratát. **22** Sokan mondják
majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te
nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben
űztünk-e ki ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok
hatalmas dolgot a te nevedben? **23** És akkor kijelentem
nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem,
ti gonosztevők! **24** „Ezért ha valaki hallja tőlem ezeket
a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonlítom azt
a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát. **25**
És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek,
és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze,
mert a kősziklára építették. **26** És ha valaki hallja
tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi azokat,
hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövenyre
építette házát. **27** És ömlött az eső, eljött az árvíz,
fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az
összeomlott, és nagy lett a romlása.“ **28** Amikor
befejezte Jézus ezeket a beszédeket, álmélkodott a
sokaság a tanításán, **29** mert úgy tanította őket, mint
akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

8 Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt,
2 És íme, odajött egy bélpoklos, leborult előtte, és
mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.“ **3**
Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, és ezt mondta:
„Akarom, tisztulj meg.“És azonnal eltisztult annak
poklossága. **4** Ekkor ezt mondta neki Jézus: „Vigyázz,
senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat
a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes
rendelt, bizonyságul nekik.“ **5** Mikor pedig bement
Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, és
kérte őt. **6** Ezt mondta: „Uram, a szolgám otthon
gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved.“ **7** Ezt
mondta neki Jézus: „Elmegyek, és meggyógyítom.“ **8**
De a százados ezt felelte neki: „Uram, nem vagyok
méltó, hogy az én hajlékomba jöjj, hanem csak
szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. **9**
Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és
vannak alattam vitézek, és ha azt mondom egyiknek:
Eredj el, elmegy; és a másiknak: Gyere ide, odajön;
és a szolgámnak: Tedd ezt, megteszi.“ **10** Jézus
pedig amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott, és ezt
mondta az őt követőknek: „Bizony mondom néktek,
még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. **11** De
mondom nektek, sokan jönnek majd napkeletről és
napnyugatról, letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal
és Jákóbbal a mennyeknek országában; **12** az
ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre, ahol
lesz majd sírás és fogcsikorgatás.“ **13** És Jézus
ezt mondta a századosnak: „Eredj el, és legyen
néked a te hited szerint.“És meggyógyult annak
szolgája, abban az órában. **14** Amikor bement
Jézus Péter házába, és látta, hogy annak anyósa
fekszik és lázas, **15** rátette kezét, és elhagyta
őt a láz, fölkelt, és szolgált nekik. **16** Az est
beálltával pedig kivittek hozzá sok ördöngöst, és egy
szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított

minden beteget; 17 hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás
próféta mondott így szólván: „Ő vette el a mi
erőtlenségünket, és ő hordozta el a mi betegségünket.“
18 Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül,
megparancsolta, hogy menjenek át a túlsó partra. 19
Hozzámenve egy írástudó, ezt mondta neki: „Mester,
követlek téged, akárhová mégy.“ 20 Jézus pedig
így válaszolt: „A rókáknak van barlangjuk, és az
égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs
hová fejét lehajtania.“ 21 Egy másik a tanítványai
közül ezt mondta neki: „Uram, engedd meg, hogy
előbb elmenjek, és eltemessem atyámat.“ 22 Jézus
pedig ezt mondta neki: „Kövess engem, és hagyd,
hogy a halottak temessék el halottaikat.“ 23 Amikor
hajóra szállt, követték őt tanítványai. 24 És íme,
nagy vihar támadt a tengeren, annyira, hogy a hajót
elborították a hullámok, ő pedig aludt. 25 Tanítványai
pedig odamentek hozzá, felköltötték, és ezt mondták:
„Uram, ments meg minket, mert elveszünk.“ 26 De ő
ezt mondta nekik: „Mit féltek, ó, kicsinyhitűek?“Ekkor
fölkelt, megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy
csendesség lett. 27 Az emberek pedig elcsodálkoztak,
és mondták: „Kicsoda ez, hogy mind a szelek,
mind a tenger engedelmeskedik neki?“ 28 Amikor
eljutottak a túlsó partra, a gadaraiak tartományába,
két ördöngös ment eléje, akik a sírboltokból kijőve
igen kegyetlenkedtek, annyira, hogy senki sem mert
azon az úton járni. 29 Kiáltoztak, és ezt mondták:
„Mi közünk hozzád, Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél
ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?“ 30 Tőlük távol
pedig egy nagy disznónyáj legelészett. 31 Az ördögök
pedig kérték őt, és ezt mondták: „Ha kiűzöl minket,
engedd meg, hogy abba a disznónyájba mehessünk!“
32 Ő pedig ezt mondta nekik: „Menjetek!“Azok pedig
kimenve, belementek a disznónyájba. És íme, az
egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohant, és
odaveszett a vízbe. 33 A pásztorok pedig elfutottak,
bementek a városba, és hírül adtak mindent, azt is,
ami az ördöngösökkel történt. 34 Íme, az egész város
kiment Jézus elé, és mihelyst meglátták, kérték őt,
hogy távozzék az ő határukból.

9 Hajóra szállva átkelt, és elment az ő városába. 2
És íme, hoztak hozzá egy ágyban fekvő gutaütött
embert. Látva Jézus ezeknek hitét, ezt mondta a
gutaütöttnek: „Bízzál, fiam! Megbocsáttattak neked
a te bűneid.“ 3 Némelyek az írástudók közül ezt
mondták magukban: „Ez káromlást szól.“ 4 Jézus
látta a gondolataikat, és ezt mondta: „Miért gondoltok
gonoszat a ti szívetekben? 5 Mert mi könnyebb, ezt
mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid! vagy ezt
mondani: Kelj föl és járj! – 6 Azért, hogy megtudjátok,
hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket
megbocsátani – mondta a gutaütöttnek: Kelj föl,
vedd az ágyadat és eredj haza.“ 7 És az felkelt, és
hazament. 8 A sokaság pedig ezt látva elálmélkodott,
és dicsőítette az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az
embereknek. 9 Amikor Jézus onnét továbbment, látott
egy embert ülni a vámszedő helyen, akinek Máté
volt a neve, és ezt mondta neki: „Kövess engem!“És
az felkelt, és követte őt. 10 Amikor letelepedtek a
házban, sok vámszedő és bűnös jött oda, letelepedtek
Jézussal és tanítványaival az asztalhoz. 11 Látva ezt
a farizeusok, ezt mondták az ő tanítványainak: „Miért
eszik mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel
együtt?“ 12 Jézus pedig ezt meghallotta, és ezt mondta
nekik: „Nem az egészségeseknek van szüksége
orvosra, hanem a betegeknek. 13 Menjetek el, és
tanuljátok meg, mit jelent ez: »Irgalmasságot akarok
és nem áldozatot.« Mert nem az igazakat jöttem
hívogatni, hanem a bűnösöket a megtérésre.“ 14
Akkor János tanítványai jöttek hozzá, és ezt mondták:
„Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk,
a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?“ 15 Ezt mondta
nekik Jézus: „Vajon szomorkodhat-e a násznép, amíg
velük van a vőlegény? De eljönnek a napok, mikor
elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. 16
Senki sem rak új posztóból foltot az ócska ruhára, mert
ami azt kitoldaná, még tovább szakít a ruhából, és
még nagyobb szakadás támad. 17 Új bort sem töltenek
régi tömlőkbe, mert akkor a tömlők szétszakadoznak,
és a bor kiömlik, a tömlők is elvesznek; hanem az új
bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad.“ 18
Mikor ezeket mondta, odajött egy főember, leborult
előtte, és ezt mondta: „Az én lányom éppen most halt
meg, de gyere, tedd rá kezedet, és megelevenedik.“
19 Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt.
20 És íme, egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban
szenvedett, hozzáférkőzve hátulról, megérintette
ruhájának szegélyét, 21 mert azt mondta magában:
„Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok.“ 22 Jézus
pedig megfordult, rátekintett, és ezt mondta: „Bízzál,
leányom, a hited megtartott téged.“És meggyógyult
az asszony, abban az órában. 23 Jézus a főember
házához érve meglátta a sípolókat és a sokaságot,
24 és ezt mondta nekik: „Menjetek innen, mert a
lány nem halt meg, csak alszik.“Azok kinevették őt.
25 Mikor pedig a sokaságot eltávolították, bement,
megfogta a kezét, és a lány felkelt. 26 Ez a hír
elterjedt az egész tartományban. 27 Mikor Jézus
továbbment onnan, két vak követte őt, kiáltoztak,
és ezt mondták: „Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!“

28 Amikor bement a házba, odamentek a vakok,
és ezt mondta nekik Jézus: „Hiszitek-e, hogy én
ezt megcselekedhetem?“Ezt mondták neki: „Igen,
Uram.“ 29 Akkor megérintette szemeiket, és ezt
mondta: „Legyen nektek a ti hitetek szerint.“ 30 És
megnyíltak szemeik, Jézus pedig rájuk parancsolt, és
ezt mondta: „Vigyázzatok, senki meg ne tudja!“ 31
Azok pedig kimentek, és elterjesztették hírét az egész
tartományban. 32 Mikor pedig elmentek, egy ördöngös
néma embert hoztak oda hozzá. 33 Az ördögöt
kiűzte, és megszólalt a néma, a sokaság pedig
csodálkozva mondta: „Soha nem láttak ilyet Izraelben!“
34 A farizeusok pedig ezt mondták: „Az ördögök
fejedelme által űzi ki az ördögöket.“ 35 Körüljárta
Jézus a városokat és a falvakat mind, tanított a
zsinagógáikban, és hirdette az Isten országának
evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és
mindenféle erőtlenséget a nép között. 36 Mikor
látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk,
mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor
nélküli juhok. 37 Ekkor ezt mondta tanítványainak:
„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. 38 Kérjétek
azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő
aratásába.“

10 Előszólította tizenkét tanítványát, hatalmat adott
nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék
azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és
erőtlenséget. 2 A tizenkét apostol nevei pedig ezek:
első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az
ő testvére; Jakab, Zebedeus fia és János, az ő
testvére; 3 Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté,
a vámszedő; Jakab, Alfeus fia és Lebbeus, akit
Taddeusnak hívtak; 4 Simon, a kananita és Júdás,
az Iskariótes, aki el is árulta őt. 5 Ezt a tizenkettőt
küldte el Jézus, és megparancsolta nekik: „Pogányok
útjára ne menjetek, és samaritánusok városába ne
menjetek be, 6 hanem menjetek inkább Izrael házának
eltévelyedett juhaihoz. 7 Menjetek el, és prédikáljatok,
mondjátok: Elközelített a mennyek országa! 8
Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok,
halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen
vettétek, ingyen adjátok. 9 Ne szerezzetek se
aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt erszényetekbe.
10 Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát,
mert méltó a munkás a kenyerére. 11 Ha pedig egy
városba vagy faluba bementek, tudjátok meg, ki
méltó ott erre, és maradjatok ott, amíg tovább nem
indultok. 12 Ha bementek a házába, köszöntsétek.
13 És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek
reá, ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok
térjen vissza. 14 Ha valaki nem fogad be titeket,
és nem hallgatja a beszédeteket, amikor kimentek
abból a házból vagy városból, lábaitok porát is
verjétek le. 15 Bizony mondom néktek: az ítélet
napján könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének
dolga, mint annak a városnak. 16 Íme, én elbocsátlak
titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért
okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.
17 Óvakodjatok az emberektől, mert törvényszékre
adnak titeket, és gyülekezeteikben megostoroznak
titeket, 18 helytartók és királyok elé visznek érettem,
bizonyságul maguknak és a pogányoknak. 19 Amikor
átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, miképpen
vagy mit szóljatok, mert megadatik nektek abban az
órában, hogy mit mondjatok. 20 Mert nem ti vagytok,
akik szóltok, hanem Atyátoknak Lelke az, aki szól
tibennetek. 21 Halálra adja majd testvér testvérét,
atya gyermekét, gyermekek támadnak szüleik ellen,
és megöletik őket. 22 Gyűlöletesek lesztek mindenki
előtt az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az
megtartatik. 23 Amikor pedig egy városban üldöznek
titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom
néktek, be sem járjátok Izrael városait, mire az
Emberfia eljön. 24 Nem följebbvaló a tanítvány a
tanítónál, sem a szolga az ő urának. 25 Elég a
tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolga,
mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták,
mennyivel inkább az ő házanépét? 26 Ezért ne féljetek
tőlük. Mert nincs olyan rejtett dolog, ami napfényre
ne jönne, és olyan titok, ami ki ne tudódnék. 27
Amit nektek a sötétben mondok, azt a világosságban
mondjátok el; amit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről
hirdessétek. 28 Ne féljetek azoktól, akik a testet ölik
meg, de a lelket meg nem ölhetik. Hanem attól féljetek
inkább, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a
gyehennában. **(Geenna g1067)** 29 Ugye két verebecskét
meg lehet venni egy fillérért, és egy sem esik közülük
a földre a ti Atyátok akarata nélkül? 30 Nektek még a
fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. 31
Ne féljetek tehát: ti sok verebecskénél drágábbak
vagytok. 32 Aki tehát vallást tesz énrólam az emberek
előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám
előtt, 33 aki pedig megtagad engem az emberek
előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám
előtt. 34 Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy
békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy
békességet hozzak, hanem hogy fegyvert. 35 Mert
azért jöttem, »hogy meghasonlást támasszak az
ember és az atyja, a leány és az anyja, a meny és
az anyósa közt, 36 és hogy az embernek ellensége
legyen az ő házanépe.« 37 Aki inkább szereti atyját

és anyját, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki
inkább szereti fiát és lányát, mint engem, nem méltó
énhozzám; 38 és aki nem veszi föl az ő keresztjét,
és nem követ engem, nem méltó énhozzám. 39
Aki megtalálja életét, elveszíti azt, és aki elveszíti
az ő életét énérettem, megtalálja azt. 40 Aki titeket
befogad, engem fogad be, és aki engem befogad, azt
fogadja be, aki engem küldött. 41 Aki befogadja a
prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi;
és aki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak
jutalmát veszi. 42 Aki inni ad egynek e kicsinyek közül,
csak egy pohár hideg vizet, mert az én tanítványom,
bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát."

11 Amikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványnak
adott utasítást, elment onnan, hogy tanítson
és prédikáljon a városokban. 2 János pedig, amikor
a fogságban ülve hallott Krisztus cselekedeteiről,
elküldött hozzá kettőt tanítványai közül. 3 Ezt
mondta neki: „Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy
pedig mást várjunk?" 4 Jézus ezt mondta nekik:
„Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok
és láttok: 5 a vakok látnak, a sánták járnak,
a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a
halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangélium
hirdettetik. 6 Boldog, aki énbennem meg nem
botránkozik." 7 Amikor pedig ezek elmentek,
Jézus beszélni kezdett a sokasághoz Jánosról: „Mit
mentetek ki látni a pusztába? Nádszálat, amit a
szél hajtogat? 8 Vagy mit mentetek ki látni? Puha
ruhába öltözött embert? Akik puha ruhákat viselnek,
királyok palotáiban vannak. 9 Vagy mit mentetek ki
látni? Prófétát? Bizony mondom néktek, prófétánál is
nagyobbat. 10 Mert ő az, akiről meg van írva: »Íme,
elküldöm követemet a te arcod előtt, aki elkészíti
előtted utadat.« 11 Bizony mondom néktek: az
asszonyoktól születettek között nem támadott nagyobb
Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek
országában, nagyobb nála. 12 Keresztelő János
idejétől fogva mind a mai napig erőszakoskodnak a
mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják
el azt. 13 Mert minden próféta, és a törvény Jánosig
ezt prófétálta. 14 És ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek
el kell jönnie. 15 Akinek van füle a hallásra, hallja
meg. 16 Kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget?
Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és
kiáltoznak társaiknak: 17 »Sípoltunk nektek és nem
táncoltatok; siralmas énekeket énekeltünk nektek, és
nem sírtatok.« 18 Mert eljött János, aki nem eszik,
nem iszik, és ezt mondják: Ördög van benne. 19
Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondják:
Íme, a nagyétkű és részeges ember, a vámszedők és
bűnösök barátja. De a bölcsesség fiai igazolni fogják."
20 Ekkor elkezdett szemrehányást tenni azoknak a
városoknak, melyekben a legtöbb csoda történt, hogy
nem tértek meg: 21 „Jaj néked, Korazin! Jaj néked,
Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek
volna azok a csodák, amelyek bennetek voltak, rég
megtértek volna gyászruhában és hamuban. 22 De
mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak könnyebb
dolga lesz az ítélet napján, mint nektek. 23 Te is
Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál, a pokolig
fogsz megaláztatni! Mert ha Sodomában történtek
volna azok a csodák, amelyek tebenned történtek,
mind a mai napig megmaradt volna. (Hadēs g86) 24 De
mondom nektek, hogy Sodoma földjének könnyebb
dolga lesz az ítélet napján, mint neked." 25 Abban
az időben így szólt Jézus, és ezt mondta: „Hálát
adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert
elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a
kicsinyeknek jelentetted ki. 26 Igen, Atyám, mert így
volt kedves előtted. 27 Mindent nekem adott át Atyám,
és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát
sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú
akarja kijelentetni. 28 Jöjjetek énhozzám mindnyájan,
akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én
megnyugtatlak titeket. 29 Vegyétek föl magatokra
az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd
és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok
lelketeknek. 30 Mert az én igám gyönyörűséges, és
az én terhem könnyű."

12 Abban az időben Jézus a vetéseken át haladt
szombatnapon, tanítványai pedig megéheztek,
és elkezdték a kalászokat tépni és enni. 2 Látták ezt a
farizeusok és ezt mondták neki: „Íme, a tanítványaid
azt cselekszik, amit nem szabad szombatnapon
cselekedni." 3 Ő pedig ezt válaszolta nekik: „Nem
olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő, és
akik vele voltak? 4 Hogyan ment be az Isten házába,
és ette meg a szentelt kenyereket, amelyeket nem
volt szabad megenni neki, sem azoknak, akikővele
voltak, csak a papoknak? 5 Vagy nem olvastátok a
törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok
a szombatot a templomban, és nem vétkeznek? 6
Mondom nektek, hogy még a templomnál is nagyobb
van itt. 7 Ha pedig tudnátok, mi ez: »Irgalmasságot
akarok és nem áldozatot« – nem ítéltétek volna
el az ártatlanokat. 8 Mert a szombatnak is Ura
az Emberfia." 9 Továbbmenve onnan elment a
zsinagógába. 10 És íme, ott volt egy elszáradt kezű
ember. És megkérdezték őt: „Szabad-e szombatnapon

gyógyítani?“– hogy vádolhassák őt. **11** Ő pedig ezt
mondta nekik: „Kicsoda közületek az az ember,
akinek van egy juha, és ha az szombatnapon a
verembe esik, nem ragadja meg, és nem húzza ki?
12 Az ember pedig mennyivel drágább a juhnál?
Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni.“ **13**
Ekkor ezt mondta ennek az embernek: „Nyújtsd ki
a kezedet.“Az kinyújtotta, és olyan éppé lett, mint
a másik. **14** A farizeusok pedig kimentek, tanácsot
tartottak ellene, hogyan veszíthetnék el őt. **15** Jézus
észrevette ezt, és eltávozott onnan. Nagy sokaság
követte őt, és ő meggyógyította mindnyájukat. **16**
Megfenyegette őket, hogy hírét el ne terjesszék; **17**
hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta mondása, aki
így szólt: **18** „Íme, az én szolgám, akit választottam,
aki én szeretek, akiben az én lelkem kedvét leli!
Lelkemet adom belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak.
19 Nem verseng, és nem kiált, az utcákon senki
nem hallja szavát. **20** A megrepedezett nádat nem
töri el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, míg
diadalra nem viszi az ítéletet. **21** És az ő nevében
reménykednek majd a pogányok.“ **22** Akkor egy vak
és néma ördöngöst hoztak hozzá, és meggyógyította
őt annyira, hogy a vak és néma ember attól fogva
beszélt és látott. **23** Elálmélkodott az egész sokaság,
és ezt mondta: „Vajon nem ő Dávidnak Fia?“ **24** A
farizeusok hallották ezt, és ezt mondták: „Nem ő űzi
ki az ördögöket, hanem Belzebubbal, az ördögök
fejedelmének segítségével teszi ezt.“ **25** Jézus
pedig ismerve gondolataikat ezt mondta: „Minden
ország, amely magával meghasonlik, elpusztul, és egy
város vagy egy háznép sem maradhat fenn, amely
meghasonlik önmagával. **26** Ha pedig a Sátán Sátánt
űz ki, önmagával hasonlott meg, és akkor hogyan
maradhat fenn országa? **27** És ha én Belzebub által
űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki?
Ezért ők maguk lesznek a ti bíráitok. **28** Ha pedig
én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor
kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.
29 Vagy hogyan mehet be valaki a hatalmasnak
házába, és rabolhatja el annak kincseit, hacsak meg
nem kötözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki
annak házát? **30** Aki nincs velem, ellenem van, és
aki nem gyűjt velem, tékozol. **31** Azt mondom ezért
nektek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az
embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik
meg az embereknek. **32** Még aki az Emberfia ellen
szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek
ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágon meg
nem bocsáttatik. **(aiōn g165)** **33** Vagy legyetek jó fák, és
teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák,
és teremjetek romlott gyümölcsöt, mert gyümölcséről
ismerik meg a fát. **34** Mérges kígyóknak fajzatai,
hogyan szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok?
Mert a szívnek teljességéből szól a száj. **35** A jó ember
a szívének jó kincseiből hozza elő a jókat, a gonosz
ember a szívének gonosz kincseiből hozza elő a
gonoszokat. **36** De mondom néktek: minden hivalkodó
beszédért, amit beszélnek az emberek, számot
adnak majd az ítélet napján. **37** Mert a beszédedből
ismernek meg igaznak, és a beszédedből ismernek
meg hamisnak.“ **38** Ekkor feleltek neki némelyek
az írástudók és farizeusok közül, és ezt mondták:
„Mester, jelt akarunk látni tőled.“ **39** Ő pedig ezt felelte
nekik: „E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és
nem adatik neki más jel, csak a Jónás prófétának
jele. **40** Mert amint Jónás három éjjel és három nap
volt a cethal gyomrában, úgy az Emberfia is három
nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. **41** Ninive
férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel
a nemzetséggel, és elítélik ezt, mert ők megtértek
Jónás prédikálására; És íme, itt nagyobb van, mint
Jónás. **42** Dél királynője felkel majd az ítéletkor
ezzel a nemzetséggel együtt, és elítéli ezt, mert ő
eljött a földnek széléről, hogy hallhassa Salamon
bölcsességét; És íme, nagyobb van itt Salamonnál.
43 Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből,
víz nélküli helyeken jár nyugalmat keresve, és nem
talál. **44** Akkor ezt mondja: Visszatérek a házamba,
ahonnan kijöttem. És odamenve üresen, kisöpörve és
fölékesítve találja azt. **45** Akkor elmegy, és vesz maga
mellé másik hét lelket, gonoszabbakat magánál, és
bemenve ott laknak, és ennek az embernek utolsó
állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel
a gonosz nemzetséggel is.“ **46** Mikor pedig még
beszélt a sokaságnak, íme, anyja és testvérei álltak
meg odakinn, és beszélni akartak vele. **47** Szólt neki
valaki: „Íme, anyád és testvéreid odakinn állnak, és
beszélni akarnak veled.“ **48** Ő pedig így felelt annak,
aki szólt: „Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?“
49 És kezét kinyújtva tanítványai felé, ezt mondta:
„Íme, az én anyám és az én testvéreim! **50** Mert aki
cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem
fivérem, nővérem és az én anyám.“

13 Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült
a tenger mellett. **2** Nagy sokaság gyűlt köréje,
akkora, hogy bement a hajóba leülni, az egész
sokaság pedig a parton állt. **3** Sokat beszélt nekik
példázatokban: „Íme, kiment a magvető vetni, **4**
és amikor vetett, némely mag az útszélre esett, s
jöttek a madarak, felkapdosták azt. **5** Némely pedig

a köves helyre esett, ahol nem sok föld volt, és
hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben. 6
De amikor a nap felkelt, kiégett, és mivel nem volt
gyökere, elszáradt. 7 Némelyek pedig tövisek közé
estek, és a tövisek fölnövekedve megfojtották azt.
8 Némely pedig a jó földbe esett, és gyümölcsöt
termett, némely százannyit, némely hatvanannyit,
némely pedig harmincannyit. 9 Akinek van füle a
hallásra, hallja meg!“ 10 A tanítványok odamentek
hozzá, és ezt mondták neki: „Miért beszélsz hozzájuk
példázatokban?“ 11 Ő pedig ezt felelte nekik:
„Azért, mert nektek megadatott, hogy megértsétek
a mennyek országának titkait, őnekik pedig nem
adatott meg. 12 Mert akinek van, annak adatik, és
bővölködik, de akinek nincs, attól az is elvétetik,
amije van. 13 Azért szólok nekik példázatokban,
mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak,
sem nem értenek. 14 És beteljesedik rajtuk Ézsaiás
jövendölése, amely ezt mondja: »Hallván halljatok, és
ne értsetek, és látván lássatok, és ne ismerjetek! 15
Mert megkövéredett e nép szíve, füleikkel nehezen
hallottak, és szemeiket behunyták, hogy valami
módon ne lássanak szemeikkel, ne halljanak füleikkel,
és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg
ne gyógyítsam őket.« 16 A ti szemeitek boldogok,
hogy látnak, és a ti füleitek, hogy hallanak. 17 Mert
bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz
kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták, és
hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották. 18 Ti
tehát halljátok meg a magvető példázatát! 19 Ha
valaki hallja az igét a mennyeknek országáról, és
nem érti, eljön a gonosz, és elkapja azt, ami az
ő szívébe van elvetve. Ez az, amelyik az útfélre
esett. 20 Amelyik pedig a köves helyre esett, az
az, aki hallja az igét, és mindjárt örömmel fogadja,
21 de nincs gyökere benne, hanem csak ideigvaló,
mihelyst pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az
ige miatt, azonnal megbotránkozik. 22 Amelyik pedig
a tövisek közé esett, az az, aki hallja az igét, de
a világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága
elfojtja az igét, és nem terem gyümölcsöt. (aiōn g165)
23 Amely pedig a jó földbe esett, az az, aki hallja
is, és érti is az igét, gyümölcsöt is terem, némelyik
százannyit, némelyik hatvanannyit, némelyik pedig
harmincannyit.“ 24 Más példázatot is mondott nekik:
„Hasonlatos a mennyek országa ahhoz az emberhez,
aki földjébe jó magot vetett. 25 De amikor az emberek
aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza
közé, és elment. 26 Amikor pedig felnövekedett a
vetés, és gyümölcsöt termett, akkor meglátszott a
konkoly is. 27 A gazda szolgái ekkor odamentek
hozzá, és ezt mondták neki: Uram, nem tiszta magot
vetettél földedbe? Honnan van benne a konkoly?
28 Ő pedig ezt mondta nekik: Valamelyik ellenség
cselekedte azt. A szolgái ezt mondták neki: Akarod-e,
hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt? 29 Ő
pedig azt mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a
konkolyt, azzal együtt talán a búzát is kiszaggatjátok.
30 Hagyjátok, hogy együtt nőjön mindkettő az aratásig,
és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak:
Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek
kévébe, hogy elégessétek; a búzát pedig takarítsátok
be csűrömbe.“ 31 Más példázatot is mondott nekik:
„Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz,
melyet fog az ember, és elvet a mezejébe. 32
Az kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő,
nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, úgyhogy reá
szállnak az égi madarak, és fészket raknak ágain.“
33 Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a
mennyeknek országa a kovászhoz, amelyet fog az
asszony, három mérce lisztbe belekever, amitől az
egész megkel.“ 34 Mindezeket példázatokban mondta
Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem
mondott nekik, 35 hogy beteljesedjék, amit a próféta
mondott: „Megnyitom a számat példázatokra, és
feltárom, amik e világ alapítása óta rejtve vannak.“ 36
Ekkor elbocsátotta Jézus a sokaságot, és bement a
házba. Tanítványai odamentek hozzá, és ezt mondták:
„Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról
szóló példázatot!“ 37 Ő pedig így felelt nekik: „Aki a jó
magot veti, az az Emberfia, 38 a szántóföld pedig a
világ, a jó mag az Isten országának fiai, a konkoly
pedig a gonosznak fiai. 39 Az ellenség, aki a konkolyt
vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége, az
aratók pedig az angyalok. (aiōn g165) 40 Ahogyan
összegyűjtik a konkolyt és megégetik, úgy lesz a világ
végén. (aiōn g165) 41 Az Emberfia elküldi angyalait, és
az országából összegyűjtenek minden botránkozást
okozót és mindenkit, aki gonoszságot cselekedett,
42 és tüzes kemencébe vetik őket: ott lesz sírás és
fogcsikorgatás. 43 Akkor az igazak fénylenek, mint a
nap Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra,
hallja meg! 44 „Ismét hasonlatos a mennyek országa
a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalált
az ember, elrejti, örömében elmegy, eladja mindenét,
amije van, és megveszi azt a szántóföldet. 45 Ismét
hasonlatos a mennyek országa a kereskedőhöz, aki
igazgyöngyöket keres. 46 Amikor egy drágagyöngyöt
talál, mindenételadja, amije van, és megveszi azt. 47
Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe
vetett hálóhoz, amely mindenféle fajta halat összefog.
48 Miután megtelik, kivonják a partra a halászok, és

leülve, a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig
kidobják. 49 Így lesz a világnak végén is: Eljönnek
majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszakat az
igazak közül. (aiōn g165) 50 És tüzes kemencébe vetik
őket, ott lesz sírás és fogcsikorgatás." 51 Azután Jézus
ezt kérdezte tőlük: „Megértettétek mindezeket?"Azok
ezt mondták: „Megértettük, Uram." 52 Ő pedig ezt
mondta nekik: „Ezért minden írástudó, aki ismeri a
mennyek országáról szóló tanítást, hasonlatos az
olyan gazdához, aki ót és újat hoz elő éléskamrájából."
53 És történt, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a
példázatokat, elment onnan. 54 És hazájába érve,
tanította őket a zsinagógában, úgy, hogy álmélkodtak,
és ezt mondták: „Honnan van ebben ez a bölcsesség
és az erő? 55 Nem ő annak az ácsmesternek a fia?
Nem az ő anyját hívják Máriának, és az ő testvéreit
Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak? 56
És nővérei is nem mind közöttünk élnek? Honnan
vette mindezeket?" 57 És megbotránkoztak őbenne.
Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak az
ő hazájában és házában nincs tisztessége." 58 Nem
is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

14 Abban az időben Heródes negyedes fejedelem
meghallotta Jézus hírét, 2 és ezt mondta
szolgáinak: „Ez Keresztelő János: ő támadt fel
a halálból, és ezért működnek benne az erők."
3 Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötözve
tömlöcbe vettette Heródiás kedvéért, testvérének,
Fülöpnek feleségéért. 4 Mert azt mondta neki
János: „Nem szabad neked ővele élned." 5 De
amikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert
prófétának tartották őt. 6 Hanem amikor Heródes
születésnapját ünnepelték, táncolt Heródes lánya
őelőttük, és megtetszett Heródesnek. 7 Ezért esküvel
fogadta, hogy amit kér, megadja neki. 8 A leány pedig
anyja rábeszélésére ezt mondta: „Add ide nekem egy
tálban Keresztelő János fejét." 9 Megszomorodott a
király, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta,
hogy adják oda. 10 Elküldetett, hogy fejét vegyék
Jánosnak a tömlöcben, 11 elhozták a fejét egy tálban,
odaadták a leánynak, ő pedig odavitte az anyjának.
12 Azután eljöttek tanítványai, elvitték a testet, és
eltemették. Majd elmentek, és jelentették Jézusnak.
13 Amikor ezt meghallotta Jézus, elment onnan
hajón egy puszta helyre egyedül. A sokaság ezt
meghallva gyalog követte őt a városokból. 14 Amikor
kiszállt Jézus, látta a nagy sokaságot, megszánta
őket, és betegeiket meggyógyította. 15 Mikor pedig
esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és ezt
mondták: „Puszta hely ez, és az idő már késő re
jár. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el
a falvakba, és vegyenek maguknak eleséget." 16
Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem szükséges
elmenniük, adjatok nekik ti enni." 17 Azok pedig ezt
mondták neki: „Nincsen itt csupán öt kenyerünk és
két halunk." 18 Ő pedig ezt mondta: „Hozzátok ide
hozzám." 19 Akkor megparancsolta a sokaságnak,
hogy üljenek le a fűre, vette az öt kenyeret és
a két halat, szemeit az égre emelte, hálát adott,
megszegte a kenyereket, a tanítványoknak adta, a
tanítványok pedig a sokaságnak. 20 Mindnyájan ettek
és jóllaktak, felszedték a maradék darabokat, tizenkét
teli kosárral. 21 Akik pedig ettek, mintegy ötezren
voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.
22 Mindjárt ezután Jézus kényszerítette tanítványait,
hogy szálljanak be a hajóba, és menjenek át a
túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. 23 És
amint elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre
magányosan imádkozni. Mikor pedig beesteledett,
egyedül volt ott. 24 A hajó pedig ekkor már a
tenger közepén volt, a haboktól háborgattatva, mert a
szél szembe fújt. 25 Az éjszaka negyedik részében
hozzájuk ment Jézus a tengeren járva. 26 Amikor látták
a tanítványok, hogy a tengeren jár, megrémültek, és
azt mondták, hogy kísértet, és félelmükben kiáltoztak.
27 Jézus azonnal hozzájuk szólt, és ezt mondta:
„Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!" 28 Péter ekkor így
felelt neki: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy
hozzád mehessek a vízen." 29 Ő pedig ezt mondta:
„Jöjj!"És Péter kiszállt a hajóból, hogy a vizeken járva
Jézushoz menjen. 30 De amikor látta a nagy szelet,
megrémült, és amikor merülni kezdett, felkiáltott:
„Uram, tarts meg engem!" 31 Jézus pedig azonnal
kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta
neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?" 32 Amikor
beléptek a hajóba, elállt a szél. 33 A hajóban levők
pedig odamentek hozzá, leborultak előtte és mondták:
„Bizony, Isten Fia vagy." 34 És átkelve a tavon
eljutottak Genezáret földjére. 35 Amikor megismerték
őt annak a helynek lakosai, szétküldték hírét az egész
környékben, és minden beteget odavittek hozzá. 36
Kérték, hogy csak ruhájának peremét érinthessék
meg. Akik megérintették, mindnyájan meggyógyultak.

15 Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz
Jeruzsálemből, és ezt mondták: 2 „Miért hágják
át tanítványaid az ősök rendeléseit? Mert nem
mossák meg kezeiket, amikor enni akarnak." 3 Ő
pedig így felelt nekik: „Ti meg miért hágjátok át
Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által? 4 Mert
Isten parancsolta ezt: »Tiszteld atyádat és anyádat«,

és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal
lakoljon.« 5 Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy
anyjának ezt mondja: Áldozati ajándék az, amivel
megsegíthetnélek, annak nem kell tisztelnie többé az
ő atyját vagy anyját. 6 Ezzel érvénytelenné tettétek
az Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által. 7
Képmutatók, igazat prófétált felőletek Ézsaiás: 8
»Ez a nép szájával közelít hozzám, és ajkával tisztel
engemet, szíve pedig távol van tőlem. 9 Pedig hiába
tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak,
melyek embereknek parancsolatai.«“ 10 És odahívta a
sokaságot, és ezt mondta nekik: „Halljátok és értsétek
meg: 11 Nem az fertőzi meg az embert, ami a szájon
bemegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg
az embert.“ 12 Akkor odamentek tanítványai hozzá,
és ezt mondták neki: „Tudod, hogy a farizeusok e
beszédet hallva megbotránkoztak?“ 13 Ő pedig ezt
felelte: „Minden palántát, amelyet nem az én mennyei
Atyám plántált, ki fognak tépni. 14 Hagyjátok őket,
vakoknak vak vezetői ők! Ha pedig vak vezeti a
vakot, mindketten a verembe esnek.“ 15 Péter pedig
ezt mondta neki: „Magyarázd meg nekünk ezt a
példázatot!“ 16 Jézus erre ezt mondta: „Még ti sem
értitek? 17 Nem értitek, hogy minden, ami a szájon
bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül?
18 Ami azonban a szájból jön ki, a szívből származik,
és ezek fertőzik meg az embert. 19 Mert a szívből
származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok,
házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis
tanúbizonyságok, káromlások. 20 Ezek fertőzik meg
az embert. De az, hogy mosdatlan kézzel eszik,
nem fertőzi meg az embert.“ 21 Elment onnan Jézus
Tírusz és Szidón vidékeire. 22 És íme, egy kánaáni
asszony jött ki abból a tartományból, és így kiáltott
neki: „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtam! Leányomat
gonoszul gyötri az ördög.“ 23 Ő pedig egy szót
sem felelt neki. Tanítványai odamentek hozzá, és
kérték őt: „Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.“ 24
Ő pedig ezt mondta: „Nem küldettem, csak Izrael
házának elveszett juhaihoz.“ 25 Az asszony pedig
odaérve leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, légy
segítségül nekem!“ 26 Ő pedig ezt felelte: „Nem jó
a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.“ 27
Az pedig így felelt: „Úgy van, Uram! De hiszen az
ebek is esznek a morzsákból, amelyek az uruknak
asztaláról lehullanak.“ 28 Ekkor így felelt neki Jézus:
„Ó, asszony! Nagy a te hited! Legyen neked akaratod
szerint.“És meggyógyult a leánya abban a pillanatban.
29 Onnan eltávozva elment Jézus a Galileai-tenger
mellé, felment a hegyre, és ott leült. 30 Nagy
sokaság ment hozzá, vittek magukkal sántákat,
vakokat, némákat, csonkákat és sok más beteget.
Odahelyezték őket Jézus lábai elé, és meggyógyította
őket. 31 Úgy, hogy a sokaság álmélkodott, látva,
hogy a némák beszélnek, a csonkák felépülnek, a
sánták járnak, a vakok látnak, és dicsőítették Izrael
Istenét. 32 Jézus pedig odahívta tanítványait, és ezt
mondta: „Szánakozom e sokaságon, mert három
napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniük.
Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy
valamiképpen kidőljenek az úton.“ 33 Tanítványai
ezt mondták neki: „Honnan volna e pusztában annyi
kenyerünk, hogy jóllakassunk ilyen nagy sokaságot?“
34 Jézus ezt mondta nekik: „Hány kenyeretek van?“Ők
pedig így feleltek: „Hét, és néhány halunk.“ 35 És
megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek
le a földön, 36 azután vette a hét kenyeret és a
halakat, hálát adva megtörte, tanítványainak adta, a
tanítványok pedig a sokaságnak. 37 Mindnyájan ettek,
és jóllaktak, azután fölszedték a maradék darabokat,
hét teli kosárral. 38 Akik pedig ettek, négyezren voltak
férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. 39 Ezek
után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és
elment Magdala vidékére.

16 Odamentek hozzá a farizeusok és a
szadduceusok, meg akarták kísérteni, és kérték
őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt. 2 Ő pedig
így felelt nekik: „Amikor esteledik, azt mondjátok:
Szép idő lesz, mert vörös az ég. 3 Reggel pedig: Ma
zivatar lesz, mert az ég borús és vörös. Képmutatók,
az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit
pedig nem tudjátok? 4 E gonosz és parázna
nemzetség jelt kíván, és nem adatik néki jel, csak
Jónás prófétának jele.“És otthagyva őket, elment.
5 Tanítványai a túlsó partra mentek, és elfelejtettek
kenyeret vinni magukkal. 6 Jézus pedig mondta
nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a farizeusok és
szadduceusok kovászától!“ 7 Ők pedig tanakodtak
maguk között, és ezt mondták: „Nem hoztunk kenyeret
magunkkal.“ 8 Jézus meghallotta ezt, és mondta nekik:
„Miért tanakodtok magatok között, ó kicsinyhitűek,
hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal? 9 Mégsem
értitek? Nem is emlékeztek az ötezernek öt kenyerére,
és hogy hány kosarat töltöttetek meg? 10 Sem a
négyezernek hét kenyerére, és hogy hány kosarat
töltöttetek meg? 11 Hogyan lehet, hogy nem értitek
meg, hogy nem a kenyérről beszéltem nektek,
mikor mondtam, hogy őrizkedjetek a farizeusok és
szadduceusok kovászától?“ 12 Ekkor értették meg,
hogy nem arról szólt, hogy a kenyér kovászától
őrizkedjenek, hanem a farizeusok és szadduceusok

tudományától. 13 Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi
környékére ment, megkérdezte tanítványait: „Engem,
az Emberfiát kinek mondanak az emberek?“ 14 Ők
pedig ezt mondták: „Némelyek Keresztelő Jánosnak,
mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak vagy
egynek a próféták közül.“ 15 Erre ezt mondta nekik:
„Ti kinek mondotok engem?“ 16 Simon Péter felelt, és
ezt mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.“
17 Jézus így felelt neki: „Boldog vagy, Simon, Jóna
fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked,
hanem az én mennyei Atyám. 18 De én is mondom
neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán
építem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol
kapui sem vesznek rajta diadalmat. **(Hadēs g86)** 19 És
neked adom a mennynek országának kulcsait, és
amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz,
és amit feloldasz a földön, a mennyekben is oldva
lesz.“ 20 Azután megparancsolta tanítványainak, hogy
senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus. 21 Ettől
fogva kezdte Jézus jelenteni tanítványainak, hogy
neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat szenvednie
a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg
kell öletnie, de harmadnapon föl kell támadnia. 22
Péter ekkor odafordult hozzá, és megfeddte őt:
„Mentsen Isten, Uram! Ez nem eshet meg veled!“
23 Ő pedig megfordult, és ezt mondta Péternek:
„Távozz tőlem, Sátán, bántasz engem, mert nem az
Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberi dolgokra.“
24 Ekkor mondta Jézus tanítványainak: „Ha valaki
énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye
föl az ő keresztjét, és kövessen engem. 25 Mert
aki meg akarja tartani életét, elveszíti azt, aki pedig
elveszíti életét énérettem, megtalálja azt. 26 Mert mit
használ az embernek, ha az egész világot megnyeri
is, de az ő lelkében kárt vall? Vagy milyen váltságot
adhat az ember a lelkéért? 27 Mert az Emberfia
eljön Atyjának dicsőségében angyalaival, és akkor
megfizet mindenkinek cselekedete szerint. 28 Bizony
mondom néktek: azok között, akik itt állnak, vannak
némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg
nem látják az Emberfiát eljönni az ő országában.“

17 Hat nap múlva magához vette Jézus Pétert,
Jakabot és annak testvérét Jánost, és felvitte
őket magával egy magas hegyre. 2 Elváltozott előttük,
és arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett,
mint a fényesség. 3 És íme, megjelent neki Mózes és
Illés, akik beszéltek vele. 4 Péter pedig megszólalt, és
ezt mondta Jézusnak: „Uram, jó nekünk itt lennünk.
Ha akarod, építünk itt három hajlékot, neked egyet,
Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.“ 5 Még beszélt,
mikor fényes felhő borította be őket, és íme, szózat
szólt a felhőből, mondván: „Ez az én szeretett Fiam,
akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!“ 6 És
a tanítványok, amint ezt hallották, arcra estek, és
igen megrémültek. 7 Jézus pedig odament hozzájuk,
megérintette őket, és ezt mondta: „Keljetek fel, és ne
féljetek!“ 8 Mikor pedig szemeiket felemelték, senkit
sem láttak, csak Jézust egyedül. 9 Mikor a hegyről
lejöttek, megparancsolta nekik Jézus: „Senkinek se
mondjátok el, amit láttatok, amíg fel nem támadt
az Emberfia a halálból.“ 10 És megkérdezték őt
tanítványai: „Miért mondják akkor az írástudók, hogy
előbb Illésnek kell eljönnie?“ 11 Jézus pedig így
felelt nekik: „Illés bizony eljön előbb, és mindent
helyreállít. 12 De mondom nektek, hogy Illés már
eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt művelték
vele, amit csak akartak. Ugyanígy az Emberfiának is
szenvednie kell majd miattuk.“ 13 Ekkor megértették
a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nekik.
14 Amikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá,
és térdre esett előtte, 15 és ezt mondta: „Uram,
könyörülj az én fiamon, mert holdkóros, és kegyetlenül
szenved, mivel gyakran esik tűzbe, és gyakran
esik vízbe. 16 Elvittem őt tanítványaidhoz, és nem
tudták meggyógyítani.“ 17 Jézus pedig erre ezt
mondta: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék! Vajon
meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek
titeket? Hozzátok őt ide nekem!“ 18 És megdorgálta
őt Jézus, és kiment belőle az ördög, a gyermek
pedig meggyógyult még abban az órában. 19 Ekkor
a tanítványok mikor magukban voltak, odamentek
Jézushoz, és ezt kérdezték tőle: „Mi miért nem tudtuk
ezt kiűzni?“ 20 Jézus pedig ezt mondta nekik: „A
hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek:
ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, és azt
mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda! –
odamenne, és semmi sem volna lehetetlen nektek.
21 Ez a fajta pedig nem megy ki, csak könyörgés és
böjtölés által.“ 22 Amikor pedig Galileában jártak,
ezt mondta nekik Jézus: „Az Emberfia emberek
kezébe adatik, 23 és megölik őt, de harmadnapon
föltámad.“És felettébb elszomorodtak. 24 Amikor
pedig eljutottak Kapernaumba, a drachmaszedők
odamentek Péterhez, és ezt kérdezték tőle: „A ti
mesteretek nem fizeti a két drachmát?“ 25 Ő így felelt:
„De igen.“És amikor bementek a házba, megelőzte
őt Jézus, és ezt mondta: „Mit gondolsz, Simon,
a föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót: a
fiaiktól-e vagy az idegenektől?“ 26 Péter ezt mondta
neki: „Az idegenektől.“Ezután Jézus ezt mondta neki:
„Tehát a fiak szabadok. 27 De hogy őket meg ne

botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot,
és vond ki az első halat, amely ráakad. És felnyitva
száját egy státert találsz benne. Vedd ki, és add oda
nekik értem és éretted."

18 Abban az órában odamentek a tanítványok
Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Vajon ki
nagyobb a mennyek országában?" 2 Jézus odahívott
egy kisgyermeket, közéjük állította, 3 és ezt mondta:
„Bizony mondom néktek: ha meg nem tértek,
és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek,
semmiképpen nem mentek be a mennyek országába.
4 Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek,
az a nagyobb a mennyek országában. 5 Aki egy ilyen
kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad
be. 6 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek
közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogyha
malomkövet kötnek nyakába, és a tenger mélyébe
vetik. 7 Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert
szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj
annak az embernek, aki által a botránkozás történik.
8 Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat,
vágd le azokat, és dobd el magadtól: mert jobb
neked az életre sántán vagy csonkán bemenned,
mint ha két kézzel vagy két lábbal vettetel az örök
tűzre. **(aiōnios g166)** 9 Ha pedig a szemed botránkoztat
meg téged, vájd ki azt, és dobd el magadtól: jobb
neked félszemmel bemenned az életre, mint ha két
szemmel vettetel a gyehenna tüzére. **(Geenna g1067)**
10 Vigyázzatok, hogy e kicsinyek közül egyet se
utáljatok, mert mondom néktek, hogy angyalaik a
mennyekben mindig látják mennyei Atyám arcát. 11
Mert az Emberfia azért jött, hogy megtartsa, ami
elveszett. 12 Mit gondoltok, ha valamelyik embernek
száz juha van, és egy azok közül eltéved, vajon nem
hagyja-e őket ott, és a hegyekbe elmenve nem keresi-
e meg azt, amely eltévelyedett? 13 És ha történetesen
megtalálja, bizony mondom néktek, inkább örvend
annak az egynek, mint a kilencvenkilencnek, amelyik
nem tévedett el. 14 Hasonlóképpen a ti mennyei
Atyátok sem akarja, hogy egy is elvesszen e kicsinyek
közül. 15 „Ha pedig atyádfia vétkezik ellened, menj
el, és dorgáld meg négyszemközt: ha hallgat rád,
megnyerted atyádfiát. 16 Ha pedig nem hallgat rád,
végy magad mellé még egy vagy két embert, »hogy
két vagy három tanú vallomásával erősítsen meg
minden szót.« 17 Ha azokra sem hallgat, mondd meg
a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat,
legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.
18 Bizony mondom néktek: amit megköttök a földön, a
mennyben is kötve lesz, amit feloldotok a földön, a
mennyben is oldva lesz. 19 Ismét mondom néktek,
hogyha ketten közületek egyetértenek a földön minden
dologban, amit csak kérnek, megadja nekik az én
mennyei Atyám. 20 Mert ahol ketten vagy hárman
összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük."
21 Ekkor odament hozzá Péter, és ezt mondta: „Uram,
hányszor lehet atyámfiának ellenem vétkeznie, és
neki megbocsátanom? Még hétszer is?" 22 Jézus
ezt mondta neki: „Nem azt mondom neked, hogy
még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is. 23
Ezért hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki
számot akart vetni az ő szolgáival. 24 Amikor pedig
számot kezdett vetni, hoztak eléje egyet, aki tízezer
talentummal volt adós. 25 Mivel nem tudott fizetni,
megparancsolta ura, hogy adják el őt, feleségét és
gyerekeit, és mindenét, amije van, és fizessen. 26 A
szolga ezért leborult előtte, könyörgött neki, és ezt
mondta: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent
megfizetek neked. 27 Az úr pedig megszánta a
szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságát is elengedte
neki. 28 A szolga pedig kiment, és találkozott eggyel
az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki
adós. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta:
Fizesd meg nekem, amivel tartozol. 29 Szolgatársa
ekkor leborult a lábai elé, és könyörgött neki: Légy
türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.
30 De ő ezt nem akarta, hanem elment, börtönbe
vettette addig, amíg megfizeti, amivel tartozik neki. 31
Amikor szolgatársai látták, hogy mi történt, nagyon
megszomorodtak. Elmentek, és jelentettek uruknak
mindent, ami történt. 32 Akkor magához hívatta őt
ura, és ezt mondta neki: Gonosz szolga, minden
adósságodat elengedtem neked, mert könyörögtél
nekem. 33 Nem kellett volna neked is könyörülnöd
szolgatársadon, amint én is könyörültem rajtad? 34
Ekkor megharagudott az ura, átadta őt a hóhérok
kezébe, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik.
35 Így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek,
ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő
atyjafiának a vétkeiket."

19 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket,
elment Galileából, és elment Júdának határaiba,
a Jordánon túl. 2 Nagy sokaság követte őt, és
meggyógyította ott őket. 3 Odamentek hozzá a
farizeusok, hogy kísértsék őt, és ezt mondták:
„Szabad-e az embernek feleségét bármilyen ok miatt
elbocsátani?" 4 Ő pedig így felelt: „Nem olvastátok-
e, hogy a Teremtő kezdettől fogva »férfiúvá és
asszonnyá teremtette őket?« 5 És ezt mondta: »Ezért
elhagyja a férfiú atyját és anyját, és ragaszkodik

feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.« 6 Úgyhogy
többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az
Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.“ 7
Erre azt mondták neki: „Miért rendelte akkor Mózes,
hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az
asszonyt?“ 8 Jézus ezt mondta nekik: „Mózes a ti
szívetek keménysége miatt engedte meg nektek,
hogy feleségeteket elbocsássátok, de ez kezdettől
fogva nem így volt. 9 Mondom nektek, hogy aki
elbocsátja feleségét, hacsak nem paráznaság miatt,
és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat
vesz el, az is házasságtörő.“ 10 Erre ezt mondták neki
tanítványai: „Ha így van a férfi dolga az asszonnyal,
akkor nem jó megházasodni.“ 11 Ő pedig ezt mondta
nekik: „Nem mindenki érti meg, hanem csak az, akinek
megadatik. 12 Mert vannak nemzésre alkalmatlanok,
akik anyjuk méhéből születtek így, és vannak
nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek tettek
ilyenekké; és vannak olyanok, akik önmagukat tették
nemzésre alkalmatlanná a mennyeknek országáért.
Aki megérti, értse meg.“ 13 Ekkor kisgyermekeket
hoztak hozzá, hogy kezeit rájuk tegye, és imádkozzék
értük. A tanítványok azonban megdorgálták őket. 14
Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok e kisgyermekeket,
és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek,
mert ilyeneké a mennyek országa.“ 15 És kezeit
rájuk tette, majd eltávozott onnan. 16 És íme,
odajött hozzá egy ember, és ezt kérdezte: „Jó
mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?“
(aiōnios g166) 17 Ő pedig ezt mondta neki: „Miért
mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy,
az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre,
tartsd meg a parancsolatokat.“ 18 Az megkérdezte:
„Melyeket?“Jézus pedig ezt mondta: „»Ne ölj, ne
paráználkodj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne
tégy, 19 tiszteld atyádat és anyádat, és szeresd
felebarátodat, mint önmagadat.«“ 20 Az ifjú erre
ezt mondta: „Mindezeket megtartottam ifjúságomtól
fogva; mi fogyatkozás van még bennem?“ 21 Jézus
ezt mondta neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add
el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed
lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.“ 22
Az ifjú pedig ezt a beszédet hallva, megszomorodva
ment el, mert sok jószága volt. 23 Jézus pedig ezt
mondta tanítványainak: „Bizony mondom néktek,
hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek
országába. 24 Ismét mondom néktek: Könnyebb a
tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az
Isten országába bejutni.“ 25 A tanítványok pedig
amikor ezeket hallották, felettébb álmélkodtak, és
ezt mondták: „Kicsoda üdvözülhet tehát?“ 26 Jézus
pedig rájuk tekintve mondta nekik: „Embereknél ez
lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.“ 27 Akkor
Péter ezt mondta neki: „Íme, mi elhagytunk mindent,
és követtünk téged: mi lesz hát a jutalmunk?“ 28 Jézus
pedig ezt mondta neki: „Bizony mondom néktek, hogy
ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor
az Emberfia beül a dicsőségének királyi székébe, ti
is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélkezni
fogtok Izrael tizenkét nemzetsége fölött. 29 És aki
elhagyta házát vagy testvéreit, nőtestvéreit, atyját,
anyját, feleségét, gyermekeit vagy szántóföldjét az én
nevemért, mindaz százannyit kap, és örök életet nyer
az örökség szerint. (aiōnios g166) 30 De sok elsőből
lesz utolsó és sok utolsóból első.“

20 „Hasonló a mennyek országa a gazdához,
aki korán reggel kiment, hogy munkásokat
fogadjon szőlőjébe. 2 Megegyezett a munkásokkal
napi tíz pénzben, és elküldte őket szőlőjébe. 3 Amikor
kiment három óra tájban, látott másokat is, akik
tétlenül a piacon álltak. 4 Ezt mondta nekik: Menjetek
el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom
nektek. 5 Azok pedig elmentek. Hat és kilenc óra
tájban ismét kiment, és ugyanúgy cselekedett. 6
Tizenegy óra tájban is kiment, és talált másokat,
akik tétlenül álltak ott, és megkérdezte tőlük: Miért
álltok itt egész napon át tétlenül? 7 Azok így feleltek:
Mert senki sem fogadott fel minket. Erre ezt mondta
nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos
megkapjátok. 8 Mikor beesteledett, a szőlőnek ura
ezt mondta vincellérjének: Hívd elő a munkásokat,
és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve mind
az elsőkig. 9 És jöttek a tizenegy órások, fejenként
tíz-tíz pénzt kaptak. 10 Jöttek azután az elsők, és
azt gondolták, hogy ők többet kapnak, de ők is tíz-
tíz pénz kaptak fejenként. 11 Amint pedig fölvették,
zúgolódni kezdtek a házigazda ellen, 12 és ezt
mondták: Azok az utolsók egyetlen óráig dolgoztak,
és egyenlővé tetted őket velünk, akik a napnak terhét
és hőségét szenvedtük. 13 Ő pedig így felelt közülük
egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul
veled: Vagy nem tíz pénzben szerződtél velem?
14 Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek
az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. 15
Talán nem szabad nekem a magaméval azt tennem,
amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert
én jó vagyok? 16 Ekképpen lesznek az utolsók
elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a
hivatalosak, de kevesen a választottak.“ 17 Amikor
felment Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a
tizenkét tanítványt vette magához, és ezt mondta

nekik: 18 „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az
Emberfia átadatik a főpapoknak és írástudóknak,
és halálra ítélik őt. 19 A pogányok kezébe adják,
hogy megcsúfolják, megostorozzák, és keresztre
feszítsék, de harmadnapon feltámad.“ 20 Ekkor
hozzáment a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt,
leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit. 21 Ő pedig
megkérdezte tőle: „Mit akarsz?“Ő ezt mondta neki:
„Mondd, hogy az én két fiam üljön a te országodban:
egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.“
22 Jézus pedig ezt felelte neki: „Nem tudjátok, mit
kértek. Megisszátok-e a poharat, melyet én iszom?
És megkeresztelkedtek-e azzal a keresztséggel,
amellyel én megkeresztelkedem?“Azt mondták neki:
„Meg.“ 23 Erre ő azt mondta nekik: „Az én poharamat
megisszátok ugyan, és a keresztséggel, amellyel
én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, de az
én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én
dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek az
én Atyám elkészítette.“ 24 Amikor ezt meghallotta a
többi tíz, bosszankodtak a két testvérre. 25 Jézus
pedig előszólította őket, és ezt mondta: „Tudjátok,
hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak szolgáikon,
és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 26 De ne így
legyen közöttetek, hanem aki közöttetek nagy akar
lenni, legyen a ti szolgátok, 27 és aki közöttetek első
akar lenni, legyen a ti szolgátok. 28 Amint az Emberfia
sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő
szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.“ 29
Amikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követte őt.
30 És íme, két vak, aki az út mellett ült, meghallva,
hogy Jézus arra megy el, elkezdett kiáltozni: „Uram,
Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!“ 31 A sokaság pedig
megdorgálta őket, hogy hallgassanak, de azok annál
jobban kiáltoztak: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj
rajtunk!“ 32 Jézus pedig megállt, és megszólította
őket, és ezt kérdezte: „Mit akartok, hogy cselekedjem
veletek?“ 33 Ők így feleltek neki: „Azt, Uram, hogy
megnyíljanak szemeink.“ 34 Jézus pedig megszánta
őket, megérintette szemeiket, és szemeik azonnal
megnyíltak, és követték őt.

21 Amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba,
az Olajfák hegyéhez jutottak, akkor elküldött
Jézus két tanítványt, 2 és ezt mondta nekik: „Menjetek
ebbe a faluba, amely előttetek van, és ott találtok
egy megkötött szamarat és vele együtt a csikóját:
oldjátok el, és hozzátok ide nekem. 3 Ha valaki
valamit szól nektek, mondjátok, hogy az Úrnak van
szüksége rájuk, és rögtön el fogja engedni őket.“
4 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a
próféta mondása, aki így szólt: 5 „Mondjátok meg Sion
leányának: »Íme, királyod jön hozzád, alázatosan és
szamáron ülve, teherhordozó szamárnak csikóján.«“
6 A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek,
amint Jézus parancsolta nekik. 7 Elhozták a szamarat
és annak csikóját, felsőruhájukat rájuk terítették,
Jézus pedig ráült. 8 A sokaság legnagyobb része
pedig felsőruháit az útra terítette, mások pedig
fákról gallyakat vagdostak, és az útra szórták. 9
Az előtte és utána menő sokaság pedig így kiáltott:
„Hozsánna a Dávid Fiának!“„Áldott, aki jő az Úrnak
nevében!“„Hozsánna a magasságban!“ 10 És amikor
bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város,
és kérdezték: „Kicsoda ez?“ 11 A sokaság pedig ezt
mondta: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.“
12 És bement Jézus az Isten templomába, és kiűzte
mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban;
és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit
felforgatta. 13 És ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az
én házamat imádság házának mondják: ti pedig latrok
barlangjává tettétek.«“ 14 Azután vakok és sánták
mentek hozzá a templomban, és meggyógyította
őket. 15 A főpapok és az írástudók pedig látva a
csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket,
akik a templomban kiáltoztak: „Hozsánna a Dávid
Fiának!“– haragra gerjedtek, 16 és ezt mondták
neki: „Hallod, mit mondanak ezek?“Jézus pedig
ezt válaszolta nekik: „Hallom. Sohasem olvastátok:
»A gyermekek és csecsemők szája által szereztél
dicsőséget?«“ 17 Ezután otthagyta őket, kiment a
városból Betániába, és ott maradt éjjel. 18 Reggel
pedig a városba visszajövet megéhezett. 19 És
meglátott egy fügefát az út mellett, odament hozzá,
és nem talált rajta semmit, hanem csak leveleket.
Ekkor ezt mondta neki: „Gyümölcs ezután rajtad soha
ne teremjen!“És a fügefa azonnal elszáradt. (aiōn
g165) 20 Látták ezt a tanítványok, és csodálkozva
mondták: „Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen?“
21 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Bizony mondom
néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak
azt tehetitek meg, ami ezzel a fügefával történt,
hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és
zuhanj a tengerbe, az is megtörténik. 22 És amit
imádságotokban kértek, mindazt meg is kapjátok, ha
hisztek.“ 23 Amikor bement a templomba, odamentek
hozzá a főpapok és a nép vénei, amint tanított,
és ezt mondták: „Micsoda hatalommal cselekszed
ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat?“ 24 Jézus
ezt felelte nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek,
amire ha megfeleltek nekem, én is megmondom
nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket. 25

A János keresztsége honnan volt: mennyből vagy
emberektől?“Azok pedig így tanakodtak magukban:
„Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk:
Akkor miért nem hittetek neki? 26 Ha pedig azt
mondjuk: emberektől, akkor félünk kell a sokaságtól,
mert Jánost mindenki prófétának tartja.“ 27 Ezért
így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“Ő pedig ezt
mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek micsoda
hatalommal cselekszem ezeket. 28 „De mit gondoltok
ti? Volt egy embernek két fia, és odamenve az
elsőhöz, ezt mondta: Eredj, fiam, munkálkodj ma a
szőlőmben. 29 Az pedig így felelt: Nem megyek;
de azután meggondolta magát, és elment. 30 A
másikhoz is odamenve, hasonlóképpen szólt. Ő pedig
azt felelte: Elmegyek Uram – de nem ment el. 31 E
kettő közül melyik teljesítette az atyja akaratát?“Ezt
felelték neki: „Az első.“Jézus ekkor ezt mondta nekik:
„Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna
nők megelőznek titeket az Isten országában. 32
Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem
hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig
hittek neki. Ti pedig, akik ezt láttátok, azután sem
tértetek meg, és nem hittetek neki.“ 33 Hallgassatok
meg egy másik példázatot: „Volt egy gazda, aki
szőlőt ültetett, azt gyepűvel körülvette, sajtót ásott le
benne, és tornyot épített, kiadta munkásoknak, és
elutazott. 34 Amikor pedig a szüret ideje elérkezett,
elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át a
termést. 35 A munkások megfogták a szolgáit, az
egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat
pedig megkövezték. 36 Ismét küldött más szolgákat,
többet, mint az előbb, és azokkal is úgy cselekedtek.
37 Utoljára pedig elküldte saját fiát, ezt mondván:
A fiamat meg fogják becsülni. 38 De a munkások
meglátták a fiút, és azt mondták maguk közt: Ez
az örökös. Gyertek, öljük meg, és foglaljuk el az
örökségét. 39 És megfogták őt, kivetették a szőlőből,
és megölték. 40 Amikor azért megjön a szőlőnek
ura, vajon mit tesz ezekkel a munkásokkal?“ 41
Ezt felelték neki: „Mivel gonoszok, gonoszul elveszti
őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik
idejében odaadják majd neki a termést.“ 42 Erre
Jézus ezt kérdezte tőlük: „Sohasem olvastátok az
Írásokban: »Amelyik követ az építők megvetettek,
az lett a szegletkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a
mi szemeink előtt«? 43 Ezért mondom nektek, hogy
elvétetik tőletek az Istennek országa, és oly népnek
adatik, amely megtermi annak gyümölcsét. 44 És
aki erre a kőre esik, szétzúzza magát, akire pedig
ez esik reá, szétmorzsolja azt.“ 45 Amikor a papok
és a farizeusok hallották példázatait, megértették,
hogy róluk beszél. 46 És amikor el akarták őt fogni,
megrémültek a sokaságtól, mivel prófétának tartották
őt.

22 Jézus ismét példázatokban beszélt nekik: 2
„Hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki
a fiának menyegzőt készített. 3 Elküldte szolgáit, hogy
meghívják azokat, akik a menyegzőre hivatalosak
voltak; de nem akartak eljönni. 4 Ismét küldött
másik szolgákat, ezt mondva: Mondjátok meg a
hivatalosoknak: Íme, ebédemet elkészítettem, ökreim
és hizlalt állataim le vannak vágva, és kész minden:
gyertek a menyegzőre. 5 De azok nem törődtek
vele, elmentek: az egyik a szántóföldjére, a másik a
kereskedésébe. 6 A többiek pedig megfogták szolgáit,
bántalmazták, és megölték őket. 7 Meghallotta ezt a
király, megharagudott, és elküldte hadait, és ezeket
a gyilkosokat megölette, és városaikat fölégette. 8
Akkor ezt mondta szolgáinak: A menyegző ugyan
készen van, de a hivatalosok nem voltak méltók. 9
Menjetek azért a keresztutakra, és akit csak találtok,
hívjátok be a menyegzőre. 10 És kimentek a szolgák
az utakra, begyűjtöttek mindenkit, akiket csak találtak,
jókat és gonoszakat egyaránt. És megtelt a menyegző
vendégekkel. 11 Amikor bement a király, hogy
megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert,
akinek nem volt menyegzői ruhája, 12 és ezt mondta
neki: Barátom, hogyan jöttél ide, holott nincsen
menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. 13 Akkor
mondta a király a szolgáknak: Kötözzétek meg lábait
és kezeit, vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre;
ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 14 Mert sokan vannak
a hivatalosak, de kevesen a választottak.“ 15 Ekkor
a farizeusok elmentek, és tanácsot tartottak, hogy
szóval csalják tőrbe. 16 Elküldték hozzá tanítványaikat
a Heródes-pártiakkal, akik ezt mondták: „Mester,
tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazán
tanítod, és nem törődsz senkivel, mert nem emberek
személyére nézel. 17 Mondd meg nekünk tehát,
mit gondolsz: szabad-e a császárnak adót fizetnünk
vagy nem?“ 18 Jézus pedig ismerve álnokságukat,
ezt mondta: „Mit kísértetek engem, képmutatók? 19
Mutassátok nekem az adópénzt.“Azok pedig odavittek
neki egy dénárt. 20 Ekkor ezt kérdezte tőlük: „Kié
ez a kép és ez a felírás?“ 21 Azt felelték neki: „A
császáré.“Akkor ezt mondta nekik: „Adjátok meg
tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami
Istené.“ 22 Ezt hallva elcsodálkoztak, otthagyták őt,
és elmentek. 23 Ugyanazon a napon mentek hozzá
a szadduceusok, akik a feltámadást tagadják, és
megkérdezték őt: 24 „Mester, Mózes azt mondta: »ha

valaki gyermek nélkül hal meg, annak testvére vegye
el feleségét, és támasszon utódot testvérének.« 25
Volt pedig nálunk hét testvér: és az első feleséget vett,
meghalt, és mivelhogy nem volt gyermeke, feleségét
a testvérére hagyta. 26 Hasonlóképpen a második is,
a harmadik is, mind a hetedikig. 27 Legutoljára pedig
az asszony is meghalt. 28 A feltámadáskor azért a hét
közül melyiké lesz az asszony? Mert mindegyiké volt."
29 Jézus ezt felelte nekik: „Tévelyegtek, mivel nem
ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát.
30 Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem
férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az
Isten angyalai a mennyben. 31 A halottak feltámadása
felől pedig nem olvastátok-e, amit az Isten mondott
nektek, amikor így szólt: 32 »Én vagyok Ábrahám
Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«? Az Isten
nem holtaknak, hanem élőknek Istene." 33 És a
sokaság ezt hallva, csodálkozott az ő tudományán.
34 A farizeusok pedig amikor meghallották, hogy
a szadduceusokat elnémította, egybegyűltek, 35
és megkérdezte őt közülük az egyik törvénytudó,
hogy kísértse: 36 „Mester, melyik a nagy parancsolat
a törvényben?" 37 Jézus pedig ezt mondta neki:
„»Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből,
teljes lelkedből és teljes elmédből.« 38 Ez az első és
nagy parancsolat. 39 A második pedig hasonlatos
ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« 40
E két parancsolattól függ az egész törvény és a
próféták." 41 Mikor a farizeusok egybegyülekeztek,
megkérdezte őket Jézus: 42 „Hogyan vélekedtek
ti a Krisztus felől? Kinek a fia?"Ezt mondták neki:
„A Dávidé." 43 Aztán megkérdezte tőlük: „Hogyan
hívhatja tehát őt Dávid lélekben Urának, amikor
ezt mondja: 44 »Mondta az Úr az én Uramnak:
Ülj az én jobb kezem felől, amíg lábaid alá nem
vetem ellenségeidet zsámolyul.« 45 Ha tehát Dávid
»Urának« hívja őt, hogyan lehet akkor a Fia?" 46 És
senki nem tudott neki felelni egyetlen szót sem, és
megkérdezni sem merte őt többé senki ettől a naptól
fogva.

23 Akkor szólt Jézus a sokaságnak és a
tanítványainak: 2 „Az írástudók és a farizeusok
Mózes székében ülnek. 3 Ezért amit parancsolnak
nektek, mindazt tartsátok meg, és tegyétek meg,
de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjetek.
Mert ők mondják, de nem cselekszik. 4 Nehéz
és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és
az emberek vállaira vetik, de ők az ujjukkal sem
akarják azokat megérinteni. 5 Minden dolgukat
pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket
az emberek, mert megszélesítik homlokszíjaikat,
megnagyobbítják köntöseik peremét, 6 szeretik a
lakomákon a főhelyeket, és a gyülekezetekben az első
helyeken szeretnek ülni. 7 Szeretik, ha a piacokon
köszöntik őket, és ha az emberek így hívják őket:
Mester, mester! 8 De ti ne hivassátok magatokat
mesternek, mert egy a ti mesteretek, a Krisztus, ti
pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9 Atyátoknak se
szólítsatok senkit ezen a földön, mert egy a ti Atyátok,
aki a mennyben van. 10 Tanítóknak se hívassátok
magatokat, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus. 11
Hanem aki nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok.
12 Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és
aki magát megalázza, felmagasztaltatik. 13 De jaj
nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a
mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt: ti
nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be
akarnának menni. 14 Jaj nektek, képmutató írástudók
és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát,
és színből hosszan imádkoztok: ezért annál súlyosabb
lesz a ti büntetésetek. 15 Jaj nektek, képmutató
írástudók és farizeusok, mert megkerülitek a tengert
és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek, és
ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte
inkább magatoknál. (Geenna g1067) 16 Jaj nektek, vak
vezetők, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra
esküszik, semmi az, de ha valaki a templom aranyára
esküszik, akkor az kötelezi. 17 Bolondok és vakok,
melyik a nagyobb: az arany vagy a templom, amely
szentté teszi az aranyat? 18 És: ha valaki az oltárra
esküszik, semmi az, de ha valaki a rajta levő ajándékra
esküszik, akkor az kötelezi. 19 Bolondok és vakok:
melyik a nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely
szentté teszi az ajándékot? 20 Aki azért az oltárra
esküszik, esküszik arra, és mindazokra, amik azon
vannak. 21 És aki a templomra esküszik, esküszik rá
és arra, aki abban lakik. 22 És aki az égre esküszik,
esküszik az Isten királyi székére és arra, aki abban ül.
23 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert
megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és
elhagyjátok azt, amik a legnehezebbek a törvényben:
az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig
ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni.
24 Vak vezetők: kiszűritek a szúnyogot, a tevét pedig
lenyelitek. 25 Jaj nektek, képmutató írástudók és
farizeusok, mert megtisztítjátok a pohárnak és a tálnak
a külsejét, belül pedig meg vannak rakva zsákmánnyal
és mértéktelenséggel. 26 Vak farizeus, tisztítsd meg
először a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is
tiszta legyen. 27 Jaj nektek, képmutató írástudók
és farizeusok, mert hasonlóak vagytok a meszelt

sírokhoz, amelyek kívülről szépnek tetszenek, belül
pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal
vannak teli. 28 Éppen így ti is, kívülről igazaknak
látszotok ugyan, de belül tele vagytok képmutatással
és törvénytelenséggel. 29 Jaj nektek, képmutató
írástudók és farizeusok, mert építitek a prófféták
sírjait, és felékesítitek az igazak síremlékeit, 30 és ezt
mondjátok: Ha atyáink korában éltünk volna, nem
lettünk volna bűntársaik a prófféták vére ontásában.
31 Így hát magatok ellen tesztek bizonyságot, hogy
fiai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat. 32
Töltsétek be ti is atyáitoknak mértékét! 33 Kígyók,
mérges kígyóknak fajzatai, hogyan kerülitek ki a
gyehenna büntetését? (Geenna g1067) 34 Ezért íme,
prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok:
és ezek közül némelyeket megöltök és megfeszítetek,
másokat ezek közül zsinagógáitokban megostoroztok,
és városról városra üldöztök, 35 hogy rátok szálljon
minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz
Ábelnak vérétől Zakariásnak, Barakiás fiának véréig,
akit a templom és az oltár között megöltetek. 36
Bizony mondom néktek, mindezek megtörténnek
ezzel a nemzedékkel. 37 „Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki
megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik
hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni
fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsibéit szárnya
alá, de te nem akartad. 38 Íme, elhagyott lesz
a ti házatok. 39 Mert mondom néktek: Mostantól
fogva nem láttok engem mindaddig, amíg ezt nem
mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«“

24 Amikor kijött Jézus a templomból, és
továbbment, odamentek hozzá tanítványai, hogy
megmutassák neki a templom épületeit. 2 Jézus pedig
ezt mondta nekik: „Nem látjátok mindezeket? Bizony
mondom néktek: nem marad itt kő kövön, amelyet le
nem lerombolnak.“ 3 Amikor pedig az Olajfák hegyén
ült, tanítványai odamentek hozzá, és ezt kérdezték:
„Mondd meg nekünk, mikor fognak ezek történni? És
mi lesz a jele te eljövetelednek és a világ végének?“
(aiōn g165) 4 Jézus így felelt nekik: „Figyeljetek, hogy
valaki meg ne tévesszen titeket. 5 Mert sokan jönnek
majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok
a Krisztus; és sokakat megtévesztenek. 6 Hallanotok
kell majd háborúkról és háborúk híreiről, figyeljetek,
hogy meg ne rémüljetek, mert mindezeknek meg kell
lenniük, de ez még nem a vég. 7 Mert nemzet nemzet
ellen támad, ország ország ellen, éhínség és ragály
lesz, és földrengések lesznek mindenfele. 8 Mindez
pedig a sok nyomorúságnak a kezdete. 9 Akkor
nyomorúságra adnak majd benneteket, megölnek
titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én
nevemért. 10 Akkor sokan megbotránkoznak, elárulják
és meggyűlölik egymást. 11 Sok hamis próféta
támad, akik sokakat megtévesztenek. 12 Mivel pedig
a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban
meghidegül. 13 De aki mindvégig állhatatos marad, az
üdvözül. 14 És az Isten országának ez az evangéliuma
hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden
népnek; és akkor jő el a vég. 15 Mikor pedig látjátok
majd, hogy »az a pusztító utálatosság«, amelyről
Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen – aki
olvassa, értse meg! –, 16 akkor akik Júdeában
lesznek, fussanak a hegyekre, 17 aki a ház tetején
van, ne szálljon le, hogy házából valamit kivigyen, 18
és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy ruháját
elvigye. 19 Jaj a terhes és szoptató asszonyoknak
azokon a napokon! 20 Imádkozzatok pedig, hogy a
futástok ne télen legyen, sem szombatnapon. 21 Mert
akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt
a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.
22 Ha azok a napok nem rövidülnének meg, egyetlen
ember sem menekülhetne meg, de a választottakért
megrövidülnek majd azok a napok. 23 „Ha valaki
ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy
amott: ne higgyétek el. 24 Mert hamis krisztusok és
hamis prófféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat
tesznek, annyira, hogy megtévesszék – ha lehet – a
választottakat is. 25 Íme, előre megmondattam nektek!
26 Ezért, ha azt mondják nektek: Íme, a pusztában
van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne
higgyétek! 27 Mert amiképpen a villámlás napkeletről
támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz
az Emberfiának eljövetele is. 28 Mert ahol a dög,
oda gyűlnek a keselyűk. 29 Mindjárt pedig ama
napok nyomorúságai után »a nap elsötétedik, és
a hold nem fénylik, a csillagok az égről lehullanak,
és az egek összetartó erői megrendülnek.« 30 És
akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor
sír majd a föld minden nemzetsége, és meglátják az
Emberfiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal
és dicsőséggel. 31 És elküldi az angyalait nagy
trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a
négy égtáj felől, az ég egyik végétől a másik végéig.
32 A fügefáról vegyétek a példát: amikor az ága már
zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a
nyár. 33 Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok
meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 34 Bizony
mondom néktek, el nem múlik ez a nemzedék, míg
mindezek meg nem történnek. 35 Az ég és a föld
elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem
múlnak. 36 Arról a napról és óráról pedig senki sem

tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám
egyedül. 37 Amiképpen pedig Noé napjaiban volt,
akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. 38 Mert
ahogyan az özönvíz előtti napokban ettek és ittak,
házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig,
amelyen Noé a bárkába ment, 39 és nem vettek észre
semmit, míg el nem jött az özönvíz, és elragadta őket,
akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. 40 Akkor
ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik
otthagyatik, 41 két asszony őröl a malomban, az
egyik felvétetik, a másik otthagyatik. 42 Vigyázzatok
tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti
Uratok! 43 Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná
a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában
jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy
házába törjön. 44 Ezért legyetek készen ti is, mert
amelyik órában nem gondoljátok, abban jön el az
Emberfia! 45 „Ki tehát a hű és bölcs szolga, akit
az ő ura gondviselővé tett a háza népén, hogy a
maga idejében adjon nekik eledelt? 46 Boldog az a
szolga, akit az ő ura hazajőve ily munkában talál.
47 Bizony mondom néktek, hogy minden jószága
fölött gondviselővé teszi őt. 48 Ha pedig ama gonosz
szolga így szólna szívében: Halogatja még az én
uram a hazajövetelt, 49 és az ő szolgatársait verni
kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene:
50 megjön annak a szolgának az ura, amelyik napon
nem várja, és amelyik napon nem gondolja; 51 akkor
kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja: ott
lesz sírás és fogcsikorgatás."

25 „Akkor hasonlatos lesz a mennyek országa
a tíz szűzhöz, akik elővették lámpásaikat, és
kimentek a vőlegény elé. 2 Öt pedig közülük eszes
volt, és öt bolond. 3 Akik bolondok voltak, amikor
lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat. 4
Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek
magukkal az edényeikben. 5 Mivel pedig a vőlegény
késett, mindannyian elszunnyadtak és elaludtak. 6
Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: Íme, jön a vőlegény!
Jöjjetek elé! 7 Akkor felkeltek a szüzek mind, és
elkészítették lámpásaikat. 8 A bolondok ezt mondták
az eszeseknek: Adjatok nekünk olajotokból, mert
a mi lámpásaink ki fognak aludni. 9 Az eszesek
pedig így feleltek: Nem lenne elegendő talán sem
nekünk, sem nektek; menjetek inkább az árusokhoz,
és vegyetek magatoknak. 10 Mikor pedig elmentek
vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen
voltak, bementek vele a menyegzőre, és bezárták
az ajtót. 11 Később pedig a többi szűz is megjött,
és ezt mondták: Uram, uram, nyisd ki nekünk. 12
Ő pedig így felelt: Bizony mondom néktek, nem
ismerlek titeket. 13 Vigyázzatok azért, mert sem
a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az
Emberfia eljön. 14 „Mert éppen úgy van ez, mint az
az ember, aki útra akart kelni, hívatta szolgáit, és
amije volt, átadta nekik. 15 Az egyiknek öt talentumot
adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet,
kinek-kinek erejéhez képest, és azonnal útra kelt. 16
Az, aki az öt talentumot kapta, elment, kereskedett
azokkal, és szerzett másik öt talentumot. 17 Ugyanígy,
akié a kettő volt, az is másik kettőt nyert hozzá.
18 Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a
földbe, és elrejtette urának pénzét. 19 Sok idő múlva
pedig megjött a szolgáknak ura, és számadást tartott
velük. 20 Eljött az, aki az öt talentumot kapta, és
hozott másik öt talentumot, és ezt mondta: Uram, öt
talentumot adtál nekem, íme, másik öt talentumot
nyertem azokon. 21 Ura pedig ezt mondta neki: Jól
van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra
bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. 22 Eljött
az is, ki a két talentumot kapta, és ezt mondta:
Uram, két talentumot adtál nekem, íme, két másik
talentumot nyertem rajta. 23 Ura ezt mondta neki:
Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra
bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. 24 Eljött
az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta:
Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki
ott is aratsz, ahol nem vetettél, ott is gyűjtesz, ahol
nem szórtál. 25 Ezért félelmemben elmentem, és
elástam a te talentumodat a földbe: Íme, itt van,
ami a tied. 26 Ura pedig így felelt neki: Gonosz és
rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem
vetettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam. 27 El
kellett volna helyezned pénzemet a pénzváltóknál,
és én megjőve nyereséggel kaptam volna meg a
magamét. 28 Vegyétek el ezért tőle a talentumot, és
adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van. 29 Mert
mindenkinek, akinek van, adatik, és megszaporíttatik;
akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van.
30 A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre:
ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 31 „Amikor pedig
eljön az Emberfia az ő dicsőségében és vele a szent
angyalok mind, akkor majd beül dicsőségének királyi
székébe. 32 És eléje gyűjtenek minden népet, és
elválasztják majd őket egymástól, ahogyan a pásztor
elválasztja a juhokat a kecskéktől. 33 És a juhokat
jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől
állítja. 34 Akkor ezt mondja a király a jobb keze
felől állóknak: Gyertek, Atyám áldottai, örököljétek
ezt az országot, amelyet számotokra készített a
világ megalapítása óta. 35 Mert éheztem, és ennem

adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény
voltam, és befogadtatok, 36 mezítelen voltam, és
felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok,
fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. 37 Akkor így
felelnek majd neki az igazak: Uram, mikor láttuk,
hogy éheztél, és tápláltunk volna, vagy szomjaztál, és
innod adtunk volna? 38 Mikor láttuk, hogy jövevény
voltál, és befogadtunk volna, vagy mezítelen voltál,
és felruháztunk volna? 39 Mikor láttuk, hogy beteg
vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? 40
És így felel a király majd nekik: Bizony mondom
néktek, amennyiben megcselekedtétek ezt eggyel az
én legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedtétek
meg. 41 Akkor szól majd a bal keze felől állókhoz is:
Távozzatok tőlem, átkozottak, az ördögöknek és az ő
angyalainak elkészített örök tűzre. **(aiōnios g166)** 42
Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam,
és nem adtatok innom, 43 jövevény voltam, és nem
fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok
fel, beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg
engem. 44 Akkor ezek is így felelnek majd neki:
Uram, mikor láttuk, hogy éheztél vagy szomjaztál,
vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg,
vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked?
45 Akkor így felel majd nekik: Bizony mondom néktek,
amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel ezekkel
a legkisebbek közül, velem nem cselekedtétek meg.
46 És ezek elmennek az örök gyötrelemre, az igazak
pedig az örök életre." **(aiōnios g166)**

26 Amikor Jézus mindezeket a beszédeket
befejezte, ezt mondta tanítványainak: 2
„Tudjátok, hogy két nap múlva húsvétnak ünnepe
lesz, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszítsék."
3 Akkor egybegyűltek a főpapok, az írástudók és a
nép vénei a főpap házában, akit Kajafásnak hívtak.
4 És tanácsot tartottak, hogy Jézust csellel elfogják
és megölik. 5 De ezt mondták: „Ne az ünnepen:
nehogy zendülés legyen a nép között." 6 Amikor
Jézus Betániában, a poklos Simon házában volt, 7
odament hozzá egy asszony, akinél drága kenetnek
alabástrom szelencéje volt, és ezt a fejére öntötte,
amint az asztalnál ült. 8 Látva ezt tanítványai,
bosszankodtak, és ezt mondták: „Mire való ez a
tékozlás? 9 Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy
áron, és odaadhatták volna árát a szegényeknek."
10 Amikor ezt észrevette Jézus, ezt mondta nekik:
„Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot
cselekedett velem. 11 Mert a szegények mindenkor
veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor
veletek. 12 Mert amikor ő ezt a kenetet testemre
öntötte, a temetésemre gondolva cselekedte azt. 13
Bizony mondom néktek, hogy ahol az egész világon
prédikálják majd az evangéliumot, amit ez énvelem
cselekedett, azt is hirdetik majd az ő emlékezetére!" 14
Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskariótes Júdásnak
hívtak, a főpapokhoz ment, 15 és ezt mondta: „Mit
akartok nekem adni, ha én kezetekbe adom őt?"Azok
pedig harminc ezüstpénzt rendeltek neki. 16 És
ettől fogva keresete az alkalmat, hogy elárulja őt.
17 A kovásztalan kenyerek első napján odamentek
Jézushoz a tanítványok, és ezt mondták: „Hol akarod,
hogy elkészítsük neked a húsvéti bárányt?" 18 Ő
pedig ezt válaszolta: „Menjetek el a városba ahhoz a
bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester
üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a
húsvétot tanítványaimmal." 19 És úgy cselekedtek
a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik, és
elkészítették a húsvéti bárányt. 20 Mikor pedig
beesteledett, letelepedett a tizenkettővel, 21 és amikor
ettek, ezt mondta: „Bizony mondom néktek, közületek
egy elárul engem." 22 És felettébb megszomorodva
kezdték mindannyian kérdezni tőle: „Én vagyok-e az,
Uram?" 23 Ő pedig így felelt: „Aki velem együtt mártja
kezét a tálba, az árul el engem. 24 Az Emberfia
jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj
annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb
volna annak az embernek, ha nem született volna
meg." 25 Megszólalt Júdás is, aki elárulta őt, és
ezt mondta: „Én vagyok az, Mester?"Ő ezt felelte:
„Te mondtad." 26 Mikor pedig ettek, vette Jézus a
kenyeret, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak
adta, és ezt mondta: „Vegyétek és egyétek, ez az
én testem!" 27 Azután vette a poharat, és hálát
adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből
mindnyájan, 28 mert ez az én vérem, az új szövetség
vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára.
29 Mondom pedig néktek: Mostantól fogva nem iszom
a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig,
amikor újat iszom veletek Atyámnak országában." 30
És dicséretet énekelve, kimentek az Olajfák hegyére.
31 Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Mindnyájan ezen az
éjszakán megbotránkoztok énbennem. Mert meg van
írva: »Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak
juhai.« 32 De föltámadásom után előttetek megyek
majd Galileába." 33 Péter pedig így felelt neki: „Ha
mindnyájan megbotránkoznak is tebenned, én soha
meg nem botránkozom." 34 Jézus ezt mondta neki:
„Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt
megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem."
35 Péter ezt mondta neki: „Ha meg is kell veled halnom,
akkor sem tagadlak meg téged."Hasonlóképpen

szóltak a többi tanítványok is. 36 Akkor elment
Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánének
hívtak, és ezt mondta a tanítványoknak: „Üljetek le itt,
míg elmegyek, és amott imádkozom.“ 37 És maga
mellé vette Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdett
szomorkodni és gyötrődni. 38 Ekkor ezt mondta nekik:
„Felette igen szomorú az én lelkem mindhalálig!
Maradjatok itt, és virrasszatok énvelem.“ 39 És egy
kissé előre menve, arcra borult, és így könyörgött:
„Atyám! Ha lehetséges múljék el tőlem e pohár;
mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem
amint te.“ 40 Ekkor odament a tanítványokhoz, és alva
találta őket, és ezt mondta Péternek: „Így nem bírtok
velem virrasztani egy óráig sem? 41 Virrasszatok,
és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert
jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen.“ 42 Ismét
elment másodszor is, és így könyörgött: „Atyám! Ha
el nem múlhat tőlem e pohár, hogy ki ne igyam,
legyen meg a te akaratod.“ 43 És amikor visszatért,
ismét alva találta őket, mert elnehezedtek szemeik.
44 Otthagyva őket ismét elment, és imádkozott
harmadszor ugyanazokkal a szavakkal szólva. 45
Ekkor odament tanítványaihoz, és ezt mondta nekik:
„Aludjatok immár, és nyugodjatok. Íme, elközelgett
az óra, és az Emberfia a bűnösök kezére adatik.
46 Keljetek fel, menjünk! Íme, közel van, aki elárul
engem.“ 47 Amikor még beszélt, íme, Júdás, egy
a tizenkettő közül, eljött a főpapoktól és a nép
véneitől, és vele együtt nagy sokaság fegyverekkel és
fustélyokkal. 48 Aki pedig őt elárulta, jelt adott nekik:
„Akit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok el őt.“ 49
És mindjárt Jézushoz lépve ezt mondta: „Üdvözlégy,
Mester!“És megcsókolta. 50 Jézus pedig ezt mondta
neki: „Barátom, miért jöttél?“Akkor odamentek hozzá,
kezeiket Jézusra vetették, és elfogták őt. 51 És
íme, egy azok közül, akik Jézussal voltak, kinyújtva
kezét, szablyáját kirántotta, és a főpap szolgáját
megcsapva, levágta annak egyik fülét. 52 Akkor ezt
mondta neki Jézus: „Tedd helyére szablyádat, mert
akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük. 53
Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném most az
én Atyámat, hogy adjon ide mellém tizenkét sereg
angyalnál is többet? 54 De miképpen teljesednének
be az Írások, hogy így kell lennie?“ 55 Ugyanekkor
ezt mondta Jézus a sokaságnak: „Mint valami latorra
úgy jöttetek, fegyverekkel és fustélyokkal, hogy
megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítva
a templomban, és mégsem fogtatok el engem.“
56 Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a
próféták írásai. Ekkor elhagyták őt a tanítványok
mind, és elfutottak. 57 Azok pedig megfogták Jézust,
elvitték Kajafáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók
és vének összegyűltek. 58 Péter pedig követte őt
távolról, egészen a főpap pitvaráig, és bement, leült
a szolgákkal, hogy lássa a dolgok végét. 59 A
főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis
bizonyítékot keresett Jézus ellen, hogy megölhessék
őt, 60 de nem találtak. Noha sok hamis tanú állt elő,
mégsem találtak. Végül pedig előállt két hamis tanú,
61 és így szólt: „Ez azt mondta: Lerombolhatom az
Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.“
62 És fölkelt a főpap, és ezt mondta neki: „Semmit
sem felelsz? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek
ellened?“ 63 Jézus pedig hallgatott. A főpap ekkor
ezt mondta neki: „Az élő Istenre kényszerítlek téged,
hogy mondd meg nekünk, hogy te vagy-e a Krisztus,
az Istennek Fia?“ 64 Jézus ezt felelte: „Te mondtad.
Sőt mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok az
Emberfiát az Istennek hatalmas jobbján ülni és eljönni
az égnek felhőiben.“ 65 Ekkor a főpap megszaggatta
ruháit, és ezt mondta: „Káromlást szólt. Mi szükségünk
van még bizonyítékokra? Íme, most hallottátok az
istenkáromlást. 66 Mit gondoltok?“Azok pedig így
feleltek: „Méltó a halálra.“ 67 Akkor szembeköpték, és
arcul csapták, néhányan pedig botokkal verték, 68
és ezt mondták: „Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki
az, aki megütött téged!“ 69 Péter pedig kint ült az
udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és ezt
mondta: „Te is a galileai Jézussal voltál.“ 70 Ő pedig
mindenkinek a hallatára megtagadta, és ezt mondta:
„Nem tudom, mit beszélsz.“ 71 Amikor pedig kiment a
tornácra, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt
mondta az ott levőknek: „Ez is a názáreti Jézussal
volt.“ 72 És ismét megtagadta, mégpedig esküvel:
„Nem is ismerem ezt az embert.“ 73 Kevés idő múlva
pedig az ott álldogálók mentek oda hozzá, és mondták
Péternek: „Bizony te is közülük való vagy, hiszen a
te beszéded is elárul téged.“ 74 Ekkor átkozódni és
esküdözni kezdett: „Nem ismerem ezt az embert.“És
a kakas azonnal megszólalt. 75 És visszaemlékezett
Péter Jézus szavára, aki ezt mondta neki: „Mielőtt a
kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.“És
kimenve onnan keserves sírásra fakadt.

27 Amikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind
a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt
megöljék. 2 Megkötözték, elvitték és átadták Poncius
Pilátusnak, a helytartónak. 3 Akkor látta Júdás,
aki őt elárulta, hogy elítélték, megbánta tettét, és
visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és
a véneknek, 4 és ezt mondta: „Vétkeztem, hogy
elárultam az ártatlan vért.“Azok pedig ezt mondták:

„Mi közünk hozzá? A te dolgod!“ 5 Ő pedig eldobta
az ezüstpénzeket a templomban, eltávozott, elment,
és felakasztotta magát. 6 A főpapok pedig felszedték
az ezüstpénzeket, és ezt mondták: „Nem szabad
ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vér
díja.“ 7 Tanácsot ültek, és megvásárolták azon a
Fazekasmezőt, idegenek számára temetőnek. 8 Ezért
hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind a mai napig.
9 Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása,
aki így szólott: „És vették a harminc ezüstpénzt, a
megbecsültnek árát, akit Izrael fiai ennyire becsültek.
10 És adták a Fazekasmezőért, amint az Úr rendelte
nékem.“ 11 Jézus pedig ott állt a helytartó előtt, aki
ezt kérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?“Jézus
pedig ezt mondta neki: „Te mondod.“ 12 És amikor a
főpapok és a vének vádolták őt, semmit sem felelt.
13 Akkor ezt mondta neki Pilátus: „Nem hallod, milyen
sok mindent vallanak ellened?“ 14 És nem felelt
neki egyetlen szóra sem, úgyhogy a helytartó igen
elcsodálkozott. 15 Ünnepenként pedig egy foglyot
szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság
kedvéért, akit akarnak. 16 Volt akkor egy nevezetes
foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. 17 Mikor ezért
egybegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: „Melyiket
akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást vagy
Jézust, akit Krisztusnak hívnak?“ 18 Mert jól tudta,
hogy irigységből adták őt kezére. 19 Amint pedig az
ítélőszékben ült, küldött jött hozzá feleségétől, aki
ezt üzente: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek
dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban
miatta.“ 20 A főpapok és vének pedig rábeszélték a
sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig
veszítsék el. 21 A helytartó megkérdezte tőlük: „A
kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam
nektek?“Azok pedig ezt mondták: „Barabbást.“ 22
Pilátus ezt mondta nekik: „Mit cselekedjem hát
Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?“Mindnyájan ezt
mondták: „Feszíttessék meg!“ 23 A helytartó ezután
ezt mondta: „Mert mi rosszat cselekedett?“Azok pedig
még inkább kiáltoztak: „Feszíttessék meg!“ 24 Pilátus
pedig látva, hogy semmit sem használ, hanem még
nagyobb háborúság támad, vizet hozatott, megmosta
kezeit a sokaság előtt, és ezt mondta: „Ártatlan
vagyok ennek az igaz embernek vérétől. Ti lássátok!“
25 Az egész nép ezt mondta: „Az ő vére mirajtunk
és magzatainkon!“ 26 Akkor elbocsátotta nekik
Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kezükbe
adta, hogy feszítsék meg. 27 Akkor a helytartó vitézei
elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjtötték hozzá az
egész csapatot. 28 Levetőztették, bíborpalástot adtak
rá, 29 tövisből font koronát tettek fejére, és nádszálat
a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte csúfolták őt, ezt
mondva: „Üdvözlégy, zsidóknak királya!“ 30 Amikor
megköpdösték őt, elvették tőle a nádszálat, és fejéhez
verdesték. 31 Miután megcsúfolták, levették róla
a palástot, maga ruháiba felöltöztették, és elvitték,
hogy keresztre feszítsék őt. 32 Kifele menet pedig
találkoztak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak,
ezt kényszerítették, hogy vigye az ő keresztjét. 33
Amikor eljutottak arra a helyre, amit Golgotának, azaz
Koponya-helynek neveztek, 34 méreggel kevert ecetet
adtak neki inni. De amikor megízlelte azt, nem akart
inni. 35 Miután pedig megfeszítették őt, elosztották
ruháit, sorsot vetve, hogy beteljesedjék a próféta
mondása: „Megosztoznak ruháimon, és köntösömre
sorsot vetnek.“ 36 Azután leültek ott, és őrizték őt. 37
Feje fölé illesztették elítélésének okát, ez volt odaírva:
„Ez Jézus, a zsidók királya.“ 38 Akkor megfeszítettek
vele együtt két latrot is, egyiket jobb kéz felől, a
másikat bal kéz felől. 39 Az arra menők pedig
szidalmazták őt, fejüket csóválva, 40 és ezt mondták:
„Te, aki lerontod a templomot, és harmadnapra
felépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy,
szállj le a keresztről!“ 41 Hasonlóképpen csúfolódtak
a főpapok az írástudókkal és vénekkel együtt, és
ezt mondták: 42 „Másokat megtartott, magát nem
tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a
keresztről, és hiszünk neki. 43 Bízott az Istenben:
mentse meg most őt, ha akarja; hiszen azt mondta:
Isten Fia vagyok.“ 44 Akiket vele együtt feszítettek
meg, a latrok is ugyanazt hányták szemére. 45 Hat
órától kezdve sötétség lett mind az egész földön,
kilenc óráig. 46 Kilenc óra körül pedig hangosan
kiáltott Jézus: „Éli, Éli! Lamá sabaktáni?“azaz: „Én
Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?“ 47
Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották,
ezt mondták: „Illést hívja.“ 48 Egy közülük azonnal
odafutott, fogott egy szivacsot, megtöltötte ecettel,
és egy nádszálra tűzte, majd inni adott neki. 49 A
többiek pedig ezt mondták: „Hagyd el, lássuk, eljön-
e Illés, hogy megszabadítsa őt?“ 50 Jézus pedig
ismét hangosan felkiáltott, és kiadta lelkét. 51 És
íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt,
a föld megrendült, és a kősziklák megrepedeztek.
52 A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek a
teste feltámadt. 53 És kijöttek a sírokból, és Jézus
feltámadása után bementek a szent városba, és
sokaknak megjelentek. 54 A százados pedig és akik
vele őrizték Jézust, látva a földrengést, és amik
történtek, igen megrémültek, és ezt mondták: „Bizony
Istennek Fia volt ez!“ 55 Sok asszony volt ott, akik
távolról szemlélődtek, akik Galileából követték Jézust,

szolgálva neki. 56 Ezek közt volt a magdalai Mária és
Mária, Jakab és József anyja és a Zebedeus fiainak
anyja. 57 Amikor pedig beesteledett, eljött egy gazdag
ember Arimátiából, név szerint József, aki maga is
tanítványa volt Jézusnak. 58 Ez elment Pilátushoz, és
elkérte Jézus testét. Akkor megparancsolta Pilátus,
hogy adják át neki. 59 És magához vette József a
testet, begöngyölte tiszta gyolcsba, 60 és elhelyezte
a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír
szájára egy nagy követ hengerített, és elment. 61
Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária,
akik a sírral szemben ültek. 62 Másnap pedig, amely
péntek után következik, összegyűltek a főpapok és
a farizeusok Pilátushoz, 63 és ezt mondták: „Uram,
emlékszünk rá, hogy az a csaló még életében azt
mondta: Harmadnapra föltámadok. 64 Parancsold
meg ezért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy
a tanítványai odamenve éjjel, ellopják őt, és azt
mondják a népnek: Feltámadott a halálból. Ez az
utolsó hitetés még gonoszabb lenne az elsőnél.“
65 Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Van őrségetek,
menjetek, őriztessétek, ahogyan tudjátok.“ 66 Ők
pedig elmentek, lepecsételték a követ, és az őrséggel
őrizet alá helyezték a sírt.

28 A szombat végén, a hét első napjára virradóan
kiment a magdalai Mária és a másik Mária,
hogy megnézzék a sírt. 2 És íme, nagy földrengés
támadt, mert az Úrnak angyala leszállt a mennyből,
és odament, elhengerítette a követ a sír szájáról,
és ráült arra. 3 Tekintete pedig olyan volt, mint
a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. 4 Az
őrök pedig a tőle való féltükben megrettentek, és
olyanokká lettek, mint a holtak. 5 Az angyal pedig
megszólalt, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ti
ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust
keresitek. 6 Nincsen itt, mert feltámadott, amint
megmondta. Gyertek, lássátok a helyet, ahol feküdt
az Úr. 7 És menjetek gyorsan, mondjátok meg
tanítványainak, hogy feltámadott a halálból, és íme,
előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme,
megmondtam nektek.“ 8 És gyorsan eltávoztak a
sírtól, félelemmel és nagy örömmel, futottak, hogy
megmondják tanítványainak. 9 Amikor pedig mentek,
hogy megmondják tanítványainak, íme, szembejött
velük Jézus, s ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!“Azok
pedig odamentek hozzá, megragadták lábait, és
leborultak előtte. 10 Akkor ezt mondta nekik
Jézus: „Ne féljetek, menjetek el, mondjátok meg
az én atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és
ott meglátnak engem.“ 11 Mialatt ők elmentek,
íme, az őrségből bementek néhányan a városba,
jelentettek a főpapoknak mindent, ami történt. 12
És összegyülekeztek a vénekkel együtt, tanácsot
tartottak, és sok pénzt adtak a vitézeknek, 13 és ezt
mondták: „Mondjátok, hogy az ő tanítványai odajöttek
éjjel, és ellopták őt, amikor mi aludtunk. 14 És ha ez
a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük vele, és kimentünk
titeket a bajból.“ 15 Azok pedig fölvették a pénzt, úgy
cselekedtek, amint megtanították őket. És elterjedt
ez a hír a zsidók között mind a mai napig. 16 A
tizenegy tanítvány pedig elment Galileába a hegyre,
ahová Jézus rendelte őket. 17 Amikor meglátták
őt, leborultak előtte, pedig némelyek kételkedtek.
18 És akkor odament hozzájuk Jézus, és így szólt:
„Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.
19 Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden
népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak
és a Szentléleknek nevében, 20 tanítván őket, hogy
megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek;
és íme, én veletek vagyok minden napon a világ
végezetéig. Ámen!“ **(aiōn g165)**

Márk

1 Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának
kezdete, **2** amint meg van írva a prófétáknál:
„Íme, elküldöm az én követemet a te orcád előtt,
aki elkészíti az utadat előtted; **3** kiáltó szava szól a
pusztában: Készítsétek az Úrnak útját, egyengessétek
ösvényeit!“ **4** János pedig előállt, és keresztelt a
pusztában, prédikálva a megtérés keresztségét a
bűnöknek bocsánatára. **5** És kiment hozzá Júdea
egész tartománya és a jeruzsálembeliek is, és
bűneikről vallást téve megkeresztelkedtek mindnyájan
a Jordán vizében. **6** János pedig teveszőr ruhát és
dereka körül bőrövet viselt, és sáskát és erdei mézet
evett, **7** és ezt prédikálta: „Utánam jön, aki erősebb
nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolva
sarujának szíját megoldjam. **8** Én vízzel kereszteltelek
meg titeket, de ő Szentlélekkel keresztel meg titeket.“
9 Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött
Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt
János a Jordánban. **10** És amikor feljött a vízből, látta
az eget megnyílni, és a Lelket, mint egy galambot
őreá leszállani; **11** és szózat szólt az égből: „Te vagy
az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.“ **12** A
Lélek pedig azonnal elragadta őt a pusztába. **13** És
negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette
a Sátán. Vadállatokkal volt együtt; és az angyalok
szolgáltak neki. **14** Miután pedig Jánost tömlöcbe
vetették, elment Jézus Galileába, és prédikálta az
Isten országának evangéliumát, ezt mondván: **15**
„Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa:
térjetek meg, és higgyetek az evangéliumban.“ **16**
Amikor pedig a Galileai-tenger mellett járt, látta Simont
és az ő testvérét Andrást, amint a tengerbe hálót
vetettek, mert halászok voltak; **17** és ezt mondta nekik
Jézus: „Kövessetek engem, és én azt teszem, hogy
embereket halásszatok.“ **18** Erre azonnal elhagyva
a hálóikat, követték őt. **19** És onnan egy kevéssé
előbbre menve, látta Jakabot, a Zebedeus fiát és
annak testvérét, Jánost, amint a hajóban azok is
a hálókat kötözgették; **20** és azonnal elhívta őket.
Ők pedig atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal
a hajóban hagyva, elmentek őutána. **21** Ezután
bementek Kapernaumba. És mindjárt szombaton
bement a zsinagógába, és tanított. **22** Elálmélkodtak
a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek
hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. **23**
Azok zsinagógájában pedig volt egy ember, akiben
tisztátalan lélek volt, és így kiáltott fel: **24** „Ah! Mi
dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért
jöttél-e, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy
te: az Istennek Szentje.“ **25** Jézus megdorgálta
őt, és ezt mondta neki: „Némulj meg, és menj ki
belőle!“ **26** A tisztátalan lélek megszaggatta őt, és
hangosan kiáltott, és kiment belőle. **27** Mindnyájan
annyira elálmélkodtak, hogy egymás között ezt
kérdezgették: „Mi ez? Micsoda új tudomány ez,
hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is,
és azok engedelmeskednek neki?“ **28** És azonnal
az ő híre elterjedt Galilea egész környékén. **29**
Ezután azonnal kimentek a zsinagógából, és Simon
és András házához mentek Jakabbal és Jánossal
együtt. **30** Simon anyósa pedig lázasan feküdt, és
azonnal szóltak Jézusnak felőle. **31** És ő odamenve,
megfogta a kezét, és fölemelte, úgyhogy a láz azonnal
elhagyta őt, és szolgált nekik. **32** Estefelé pedig,
amikor leszállt a nap, mind őhozzá vitték a betegeket
és az ördöngösöket; **33** és az egész város összegyűlt
az ajtó előtt. **34** És meggyógyított sokakat, akik
különféle betegségekben sínylődtek; sok ördögöt
kiűzött, és nem hagyta szólni az ördögöket, mivelhogy
őt ismerték. **35** Kora reggel pedig, még szürkületkor,
fölkelt, kiment, és elment egy puszta helyre, és ott
imádkozott. **36** Simon pedig és a vele lévők utána
siettek; **37** és amikor megtalálták őt, ezt mondták
neki: „Mindenki téged keres.“ **38** Ő pedig ezt mondta
nekik: „Menjünk a közeli városokba, hogy ott is
prédikáljak, mert azért jöttem.“ **39** És prédikált a
zsinagógákban, egész Galileában, és ördögöket űzött
ki. **40** És jött hozzá egy bélpoklos, kérve és leborulva
előtte, ezt mondta neki: „Ha akarod, megtisztíthatsz
engem.“ **41** Jézus pedig könyörületességre indulva,
kezét kinyújtva megérintette őt, és mondta néki:
„Akarom, tisztulj meg.“ **42** És amint ezt mondta,
azonnal eltávozott tőle a poklosság, és megtisztult.
43 És erősen megfenyegetve, azonnal elküldte őt,
44 és mondta néki: „Vigyázz, hogy senkinek semmit
ne szólj, hanem eredj el, mutasd meg magadat a
papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes
parancsolt, bizonyságul nékik!“ **45** Az pedig kiment,
és elkezdte mindenfelé beszélni, és terjeszteni az
esetet, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem
mehetett Jézus a városba, hanem kinn a puszta
helyeken volt, és oda mentek hozzá mindenfelől.

2 Napok múlva pedig ismét bement Kapernaumba,
és elterjedt a híre, hogy otthon van. **2** Erre olyan
sokan gyülekeztek össze, hogy még az ajtó előtt
sem fértek el; ő pedig hirdette nekik az igét. **3** És
odajöttek hozzá egy gutaütöttet hozva, akit négyen
vittek. **4** Mivel a sokaság miatt nem férkőzhettek

hozzá, megbontották annak a háznak fedelét, ahol ő
volt, és rést törve, leeresztették az ágyat, amelyben a
gutaütött feküdt. 5 Jézus pedig azoknak hitét látva,
ezt mondta a gutaütöttnek: „Fiam, megbocsáttattak
néked a te bűneid.“ 6 Néhányan az írástudók közül
ott ültek, és szívükben így okoskodtak: 7 „Hogyan
lehet, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja
meg a bűnöket, ha nem egyedül az Isten?“ 8
És Jézus azonnal észrevette lelkével, hogy azok
magukban így okoskodnak, és mondta nékik: „Miért
gondoljátok ezeket a ti szívetekben? 9 Mi könnyebb,
azt mondanom a gutaütöttnek: Megbocsáttattak
néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel,
vedd fel a nyoszolyádat, és járj? 10 Hogy pedig
megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e
földön a bűnöket megbocsátani – ezt mondta a
gutaütöttnek: 11 Mondom néked, kelj föl, vedd fel a
nyoszolyádat, és eredj haza.“ 12 Az pedig azonnal
fölkelt és felvéve nyoszolyáját, kiment mindenkinek
szeme láttára; úgyhogy mindenki elálmélkodott, és
dicsőítette az Istent, ezt mondván: „Soha sem láttunk
ilyet!“ 13 És ismét kiment a tenger mellé, és az
egész sokaság odament hozzá, és ő tanította őket.
14 És amikor továbbment, meglátta Lévit, az Alfeus
fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és mondta neki:
„Kövess engem.“És ő felkelt, és követte őt. 15
És történt, hogy amikor Lévi házában asztalhoz
ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaültek
Jézussal és az ő tanítványaival, mivel sokan voltak,
és követték őt. 16 És amikor látták az írástudók
és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel
és bűnösökkel, mondták a tanítványainak, hogy a
vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik. 17 És
amikor ezt hallotta Jézus, ezt mondta nékik: „Nem az
egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem
a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat,
hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.“ 18
János és a farizeusok tanítványai pedig böjtöltek.
Odamentek Jézushoz, és ezt mondták neki: „Mi az oka
annak, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai
böjtölnek, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?“ 19
Jézus pedig ezt mondta nekik: „Böjtölhet-e a vőlegény
násznépe, amíg velük van a vőlegény? Ameddig a
vőlegény velük van, nem böjtölhetnek. 20 De jönnek
majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és
akkor böjtölni fognak azokon a napokon. 21 Senki
sem varr új posztóból foltot régi ruhára, máskülönben
ami azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből,
és még nagyobb szakadás lesz. 22 És senki sem tölt
új bort régi tömlőkbe, különben az új bor a tömlőket
szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak;
hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.“ 23 És történt,
hogy Jézus szombatnapon a vetések közt ment át,
és az ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdték
tépni. 24 Ekkor a farizeusok ezt mondták neki: „Íme,
miért művelik azt szombatnapon, amit nem szabad?“
25 Ő pedig ezt mondta nekik: „Soha sem olvastátok,
mit művelt Dávid, amikor szükséget szenvedett, és
megéhezett társaival együtt? 26 Hogyan ment be az
Isten házába Abjátár főpap idején, és ette meg a
szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni
csak a papoknak; és adott a társainak is?“ 27 És
mondta nekik: „A szombat lett az emberért, nem
az ember a szombatért. 28 Tehát az Emberfia a
szombatnak is ura.“

3 És ismét bement a zsinagógába. Volt ott
egy sorvadt kezű ember; 2 és lesték
őt, hogy meggyógyítja-e szombatnapon, hogy
megvádolhassák. 3 Akkor ezt mondta a megszáradt
kezű embernek: „Állj elő középre.“ 4 Azoknak
pedig ezt mondta: „Szabad-e szombatnapon jót
vagy rosszat tenni, lelket menteni vagy kioltani?“De
azok hallgattak. 5 Ő pedig haragosan nézte őket,
bánkódva szívük keménysége miatt; majd ezt mondta
az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.“Erre kinyújtotta,
és meggyógyult a keze, és ép lett, mint a másik. 6
Akkor a farizeusok kimenve, a Heródes-pártiakkal
mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék
őt. 7 Jézus pedig elment tanítványaival a tenger
mellé, ahová nagy sokaság követte őt Galileából
és Júdeából 8 Jeruzsálemből és Idumeából és a
Jordánon túlról. A Tírusz és a Szidón környékiek is,
amikor hallották, hogy miket tett, nagy sokasággal
ment hozzá. 9 Jézus pedig mondta tanítványainak,
hogy egy kis hajót tartsanak számára készen a
sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. 10 Mert
sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk
volt, reá rohantak, hogy megérinthessék őt. 11 A
tisztátalan lelkek is, amikor meglátták őt, leborultak
előtte, és így kiáltottak: „Te vagy az Istennek a Fia.“ 12
Ő pedig erősen megfenyegette őket, nehogy felfedjék
kilétét. 13 Azután felment a hegyre, és magához
szólította, akiket akart; és azok odamentek hozzá.
14 És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek,
és hogy kiküldje őket prédikálni, 15 és hatalmuk
legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket
kiűzni: 16 Simont, akinek a Péter nevet adta; 17
és Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab
testvérét, és a Boanerges nevet adta nekik, amely
azt jelenti: mennydörgés fiai; 18 továbbá Andrást
és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot,

az Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont 19
és Iskáriótes Júdást, aki el is árulta őt. 20 Azután
hazatértek. És ismét egybegyűlt a sokaság, annyira,
hogy még enni sem tudtak emiatt. 21 Amint az övéi
ezt meghallották, eljöttek, hogy megfogják, mert azt
mondták, hogy magán kívül van. 22 Az írástudók
pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták,
hogy Belzebub van vele, és az ördögök fejedelme
által űzi ki az ördögöket. 23 Ő pedig magához hívta
őket, és példázatokban mondta nekik: „Sátán hogyan
tud Sátánt kiűzni? 24 És ha egy ország önmagával
meghasonlik, nem maradhat meg az az ország.
25 És ha egy ház önmagával meghasonlik, nem
maradhat meg az a ház. 26 És ha a Sátán önmaga
ellen támadt, és meghasonlott, nem maradhat meg,
hanem vége van. 27 Nem rabolhatja el senki az
erősnek kincseit, bemenve annak házába, ha csak
előbb az erőset meg nem kötözi, és azután rabolja
ki annak házát. 28 Bizony mondom néktek, hogy
minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még
a káromlások is mind, amelyekkel káromlanak: 29
De aki a Szentlélek ellen szól káromlást, nem nyer
bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó." (aiōn
g165, aiōnios g166) 30 Ugyanis ezt mondták: „Tisztátalan
lélek van benne." 31 Ekkor megérkeztek testvérei
és az ő anyja, és kívül megállva, beküldtek hozzá,
és hívatták őt. 32 Körülötte pedig sokaság ült, és
mondták neki: „Íme, a te anyád és a te testvéreid
odakint keresnek téged." 33 Ő pedig ezt felelte nekik:
„Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim?" 34
Azután végignézve köröskörül a körülötte ülőkön, ezt
mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim. 35
Mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem,
nővérem és az én anyám."

4 Ismét tanítani kezdett a tenger mellett. És nagy
sokaság gyűlt őhozzá, úgyhogy ő a hajóba lépve,
a tengeren tartózkodott; az egész sokaság pedig a
tenger mellett a földön ült. 2 Sokat tanította őket
példázatokban, és ezt mondta nékik tanításában: 3
„Halljátok: Íme, a magvető kiment vetni. 4 És történt
vetés közben, hogy némely mag az út mellé esett, és
eljöttek az égi madarak, és megették azt. 5 Némely
pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt,
és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben. 6
Mikor pedig fölkelt a nap, megégett, és mivel nem
volt gyökere, elszáradt. 7 Némely pedig a tövisek
közé esett, és a tövisek megnőttek, megfojtották azt,
és így nem adott gyümölcsöt. 8 Némely pedig a jó
földbe esett; és növekedő és bővölködő gyümölcsöt
adott, és némely harmincannyit, némely hatvanannyit,
némely pedig százannyit hozott." 9 Majd ezt mondta
nekik: „Akinek van füle a hallásra, hallja." 10 Mikor
pedig egyedül volt, megkérdezték őt a körülötte
lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől. 11 Ő
pedig ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy az
Isten országának titkát tudjátok, de a kívül levőknek
minden példázatokban adatik; 12 hogy »nézvén
nézzenek, és ne lássanak; és hallván halljanak, és
ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek, és bűneik
meg ne bocsáttassanak.«" 13 És mondta nekik: „Nem
értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan értitek meg
majd a többi példázatot? 14 A magvető az igét hinti.
15 Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az
igét, de mihelyt hallják, azonnal eljön a Sátán, és
elragadja a szívükbe vetett igét. 16 És hasonlóképen
a köves helyre vetettek azok, akik mihelyt hallják
az igét, mindjárt örömmel fogadják, 17 de nincsen
bennük gyökere, hanem ideig valók; azután ha
nyomorúságot vagy háborúságot kell szenvedniük az
ige miatt, azonnal megbotránkoznak. 18 A tövisek
közé vetettek pedig azok, akik az igét hallják, 19
de a világi gondok, a gazdagság csalárdsága és
egyéb dolgok megkívánása közbejönnek, elfojtják az
igét, és gyümölcstelen lesz. (aiōn g165) 20 A jó földbe
vetettek pedig azok, akik hallják az igét, befogadják,
és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit,
némely hatvanannyit, némely százannyit." 21 Ezután
ezt mondta nékik: „Vajon azért veszik-e elő a gyertyát,
hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért,
hogy a gyertyatartóba tegyék? 22 Mert nincs semmi
rejtett dolog, ami ki ne derülne, és semmi titok,
ami nyilvánosságra ne kerülne. 23 Ha valakinek
van füle a hallásra, hallja." 24 Ezt is mondta nekik:
„Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel
mértek, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak,
akik halljátok. 25 Mert akinek van, annak adatik,
és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van."
26 És mondta Jézus: „Úgy van az Isten országa,
mint amikor az ember beveti a magot a földbe, 27
azután alszik és fölkel, éjjel és nappal: a mag pedig
kihajt és felnő, ő maga sem tudja, miképpen. 28
Mert magától terem a föld, először füvet, azután
kalászt, azután teljes búzát a kalászban. 29 Mihelyt
pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá,
mert az aratás elérkezett." 30 Majd ezt mondta:
„Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Vagy milyen
példázatba foglaljuk azt? 31 A mustármaghoz, amely
amikor a földbe elvetik, minden földi magnál kisebb,
32 és amikor elvetették, felnő, és minden veteménynél
nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgyhogy árnyéka
alatt fészket rakhatnak az égi madarak." 33 És

sok ilyen példázatban hirdette nékik az igét, úgy,
amint megérthették. 34 Példázat nélkül pedig nem
szólt nekik; maguk közt azonban a tanítványoknak
mindent megmagyarázott. 35 Azután ezt mondta
nékik ugyanazon a napon, amint este lett: „Menjünk
át a túlsó partra.“ 36 Elbocsátották tehát a sokaságot,
elvitték őt, úgy, amint éppen a hajóban volt; de más
hajók is voltak vele. 37 Akkor nagy szélvihar támadt,
a hullámok pedig becsaptak a hajóba, annyira, hogy
már-már megtelt. 38 Ő pedig a hajó hátulsó részében
a vánkoson aludt. Ekkor fölkeltették őt, és ezt mondták
néki: „Mester, nem törődsz vele, hogy elveszünk?“
39 És felkelve megdorgálta a szelet, és mondta a
tengernek: „Hallgass, némulj el!“És elállt a szél, és
nagy csendesség lett. 40 Akkor ezt mondta nekik:
„Miért vagytok ilyen félénkek? Miért nincsen hitetek?“
41 És nagy félelem fogta el őket, és ezt mondták
egymásnak: „Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind
a tenger engedelmeskedik néki?“

5 És elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak
földjére. 2 És amint a hajóból kiszállt, azonnal elébe
ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan
lélek volt, 3 akinek lakása a sírboltokban volt, és már
láncokkal sem bírta őt senki megkötözni. 4 Mert már
sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő
a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte,
és senki sem tudta őt megfékezni. 5 Éjjel és nappal
mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozott,
és magát kövekkel vagdosta. 6 Mikor pedig Jézust
távolról meglátta, odafutott, és elébe borult, 7 és
fennhangon kiáltva mondta: „Mi közöm nekem hozzád,
Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre
kényszerítelek, ne kínozz engem.“ 8 (Ugyanis Jézus
ezt mondta neki: „Eredj ki, tisztátalan lélek, ebből az
emberből.“) 9 És ezt kérdezte tőle: „Mi a neved?“Az
így felelt: „Légió a nevem, mert sokan vagyunk.“ 10 És
igen kérte őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.
11 Ott a hegynél pedig volt egy nagy disznónyáj,
amely legelt. 12 És az ördögök kérték őt mindnyájan,
ezt mondva: „Küldj minket a disznókba, hogy azokba
menjünk be.“ 13 És Jézus azonnal megengedte
nekik. A tisztátalan lelkek pedig kijöttek, bementek a
disznókba, és a nyáj a meredekről, mintegy kétezren,
a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe. 14 Akik
pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a
városba és a falvakba. Erre kimentek az emberek,
hogy lássák, mi az, ami történt. 15 És odamentek
Jézushoz, és látták, hogy az ördöngös, akiben a
légió volt, ott ül, fel van öltözködve, és eszénél
van, és félelem fogta el őket. 16 Akik pedig látták,
elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördöngössel és
a disznókkal. 17 És kezdték kérni őt, hogy távozzék el
az ő határukból. 18 Mikor pedig a hajóba beszállott,
a volt ördöngös kérte őt, hogy vele maradhasson.
19 De Jézus nem engedte meg neki, hanem ezt
mondta: „Eredj haza a tieidhez, és vidd hírül nékik,
mily nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint
könyörült rajtad.“ 20 El is ment, és hirdetni kezdte
a Tízvárosban, mily nagy dolgot cselekedett vele
Jézus; és mindnyájan csodálkoztak. 21 Amikor Jézus
ismét átkelt a hajón a túlsó partra, nagy sokaság
gyűlt hozzá; és ő a tenger mellett maradt. 22 Íme,
eljött a zsinagógai elöljárók egyike, név szerint Jairus,
aki meglátva őt, lábai elé borult, 23 és esedezve
kérte: „Az én leánykám halálán van, jöjj, tedd reá
kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.“ 24 El is ment
vele, és nagy sokaság követte őt, és ott tolongott
körülötte. 25 Egy asszony pedig, aki tizenkét év óta
vérfolyásos volt, 26 és sok orvostól sokat szenvedett,
és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem
javult, sőt inkább még rosszabbul lett; 27 amikor
Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve,
megérintette annak ruháját 28 mert ezt mondta: „Ha
csak ruháit érinthetem is meg, meggyógyulok.“ 29
És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérezte
testében, hogy kigyógyult bajából. 30 Jézus pedig
azonnal észrevette magán, hogy isteni erő áradott
ki belőle, megfordult a sokaságban, és ezt mondta:
„Kicsoda érintette meg az én ruháimat?“ 31 És
mondták neki az ő tanítványai: „Látod, hogy a sokaság
szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda érintett
meg engem?“ 32 És körülnézett, hogy lássa azt,
aki ezt cselekedte. 33 Az asszony pedig tudva,
hogy mi történt vele, félve és remegve ment oda,
és elé borult, és elmondott neki mindent igazán.
34 Ő pedig ezt mondta neki: „Leányom, a te hited
megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a
te bajodból.“ 35 Még beszélt Jézus, amikor odajöttek
a zsinagóga elöljárójától, ezt mondván: „Leányod
meghalt; miért fárasztod tovább a Mestert?“ 36 Jézus
pedig, amint hallotta, a beszédet, amit mondtak,
azonnal mondta a zsinagógai elöljárónak: „Ne félj,
csak higgy!“ 37 És senkinek sem engedte, hogy
vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak,
a Jakab testvérének. 38 És odament a zsinagógai
elöljáró házához, és látta a zűrzavart, a sok siránkozót
és jajgatót, 39 és bemenve, ezt mondta nekik: „Miért
zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg,
hanem alszik.“ 40 Erre kinevették őt. Ő pedig mindenkit
kiküldve, maga mellé vette a gyermeknek atyját, anyját
és a vele levőket, és bement oda, ahol a gyermek

feküdt. 41 Majd megfogva a gyermeknek kezét, ezt
mondta neki: „Talitha, kúmi!“– ami megmagyarázva
azt jelenti: „Leányka, néked mondom, kelj föl!“ 42
És a leányka azonnal fölkelt és járt, mert tizenkét
esztendős volt. Azok pedig nagy csodálkozással
elámultak. 43 Ő pedig erősen megparancsolta nekik,
hogy ezt senki meg ne tudja. És mondta, hogy
adjanak enni neki.

6 Akkor Jézus elment onnan, és a hazájába ment,
és követték őt a tanítványai. 2 És amint eljött a
szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan, akik
őt hallották, elálmélkodtak, ezt mondván: „Honnan
veszi ezeket? És milyen bölcsesség az, ami neki
adatott, hogy ilyen csodák is történnek általa? 3
Talán nem ez az ácsmester, Máriának fia, Jakabnak,
Józsefnek, Júdásnak és Simonnak testvére? És
nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is?“És
megbotránkoztak őbenne. 4 Jézus pedig ezt mondta
nekik: „A prófétának csak a maga hazájában, a
rokonai között és a saját házában nincs tisztessége.“
5 Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány
beteget gyógyított meg, rájuk téve kezeit. 6 És
csodálkozott azoknak hitetlenségén. Aztán körbejárta
a falvakat, és tanított. 7 Majd magához szólította
a tizenkettőt, és kezdte őket kiküldeni kettesével,
és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkeken, 8
és megparancsolta nekik, hogy az útra semmit ne
vigyenek egy boton kívül, se táskát, se kenyeret,
se pénzt az övükben; 9 hanem kössenek sarut, de
két ruhát ne öltsenek magukra. 10 És ezt mondta
nekik: „Ahol valamelyik házba bementek, maradjatok
ott mindaddig, amíg tovább nem mentek onnan.
11 Akik pedig nem fogadnak be titeket, és nem is
hallgatnak rátok, onnan kimenve, verjétek le a port
is lábaitokról, bizonyságul ellenük. Bizony mondom
néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz
a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak.“ 12
Elmentek tehát, és prédikálták, hogy térjenek meg;
13 és sok ördögöt űztek ki, és olajjal sok beteget
megkentek és meggyógyították. 14 És meghallotta
ezeket Heródes király (mert közismert lett az ő
neve), és ezt mondta: „Keresztelő János támadt fel a
halálból, és azért működnek benne ezek az erők.“
15 Némelyek azt mondták, hogy Illés ő; mások meg
azt mondták, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a
próféták közül. 16 Heródes pedig mikor meghallotta
ezeket, ezt mondta: „Akinek én fejét vétettem, az a
János ez; ő támadt fel a halálból.“ 17 Mert maga
Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost,
Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége
kedvéért, mivelhogy azt vette feleségül. 18 Mert
János azt mondta Heródesnek: „Nem szabad neked
a testvéred feleségével élned.“ 19 Heródiás pedig
ólálkodott utána, és meg akarta őt ölni, de nem
tehette, 20 mert Heródes félt Jánostól, mert igaz
és szent embernek ismerte, és oltalmába vette őt;
és ráhallgatva, sok dologban követte, és örömest
hallgatta őt. 21 De egy alkalmas nap jöttével, mikor
Heródes születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek
és Galilea előkelő embereinek lakomát adott, 22
ennek a Heródiásnak a leánya bement és táncolt.
Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek. A király
ezt mondta a leánynak: „Kérj tőlem, amit akarsz, és
megadom neked.“ 23 És megesküdött neki: „Bármit
kérsz tőlem, megadom neked, még ha országom
felét is.“ 24 Ő pedig kiment és megkérdezte anyjától:
„Mit kérjek?“Az pedig ezt mondta: „A Keresztelő
János fejét.“ 25 És a királyhoz nagy sietve azonnal
bement, és kérte őt: „Akarom, hogy mindjárt add
ide nékem Keresztelő János fejét egy tálon.“ 26 A
király pedig, noha igen megszomorodott, esküje és
a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. 27 És
azonnal hóhért küldött a király, és megparancsolta,
hogy hozzák el annak fejét. 28 Az pedig elment,
és fejét vette neki a börtönben, és elhozta a fejét
egy tálon, és odaadta a leánynak; a leány pedig az
anyjának adta oda. 29 A tanítványai pedig, amikor ezt
meghallották, eljöttek, és elvitték a testét, és sírba
helyezték. 30 Az apostolok visszatértek Jézushoz, és
elbeszéltek neki mindent, azt is, amiket cselekedtek,
azt is, amiket tanítottak. 31 Ő pedig mondta nekik:
„Gyertek velem, csupán ti magatok, valamilyen puszta
helyre, és pihenjetek meg egy kevéssé.“Mert sokan
voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas
idejük. 32 És elmentek hajón egy puszta helyre,
csupán ő maguk. 33 A sokaság pedig meglátta őket,
amint mentek, és sokan felismerték őt; és minden
városból egybefutottak oda, és megelőzték őket, és
odagyülekeztek hozzá. 34 És kimenve Jézus, nagy
sokaságot látott, és megszánta őket, mert olyanok
voltak, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket
sok mindenre tanítani. 35 Mikor pedig immár az idő
későre járt, hozzámenve a tanítványai, ezt mondták:
„Puszta ez a hely, és immár az idő későre jár: 36
Bocsásd el őket, hogy elmenve a környező majorokba
és falvakba, vegyenek maguknak kenyeret; mert nincs
mit enniük.“ 37 Ő pedig azt felelte nekik: „Adjatok
nekik ti enni.“Mire ők ezt mondták neki: „Elmenjünk
és vegyünk kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni
adjunk nékik?“ 38 Ő pedig ezt mondta nekik: „Hány
kenyeretek van? Menjetek és nézzétek meg.“Amikor

megtudták, ezt mondták: „Öt, és két halunk.“ 39 Ekkor
megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit
csoportonként a zöld pázsitra. 40 Letelepedtek tehát
szakaszonként, százasával és ötvenesével. 41 Ő
pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre
tekintve, hálákat adott, és megszegte a kenyereket,
és adta tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két
halat is elosztotta mindnyájuk között. 42 Mindnyájan
ettek, és jóllaktak; 43 és felszedték a kenyérből és
a halakból a maradékot, tizenkét tele kosárral. 44
Akik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren
voltak férfiak. 45 Ekkor azonnal arra kényszerítette
tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át
előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg ő a sokaságot
elbocsátja. 46 Miután pedig elbocsátotta őket, fölment
a hegyre imádkozni. 47 Mikor beesteledett, a hajó a
tenger közepén volt, ő pedig egymaga a szárazon.
48 És látta őket, amint az evezéssel vesződnek,
mert a szél velük szembe fújt; és az éj negyedik
szakában hozzájuk ment a tengeren járva, és el akart
haladni mellettük. 49 Azok pedig látva őt a tengeren
járni, kísértetnek vélték, és felkiáltottak; 50 mert
mindnyájan látták őt, és megrémültek. De ő azonnal
megszólította őket, és mondta nekik: „Bízzatok, én
vagyok, ne féljetek.“ 51 Ekkor beszállt hozzájuk a
hajóba, és elállt a szél, ők pedig szerfölött álmélkodtak
és csodálkoztak magukban, 52 mert nem okultak a
kenyerekből, mivel a szívük meg volt keményedve.
53 Ezután átkelve a túlsó partra, eljutottak Genezáret
földjére, és kikötöttek. 54 De mihelyt kiszálltak a
hajóból, azonnal megismerték őt, 55 és befutva az
egész környéket, kezdték a betegeket az ágyakon
ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy ő ott van. 56
És ahová csak bement, falvakba, városokba vagy
majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérték
őt, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék, és
valahányan csak megérintették, meggyógyultak.

7 És köréje gyűltek a farizeusok, és némelyek az
írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek. 2
És látva, hogy az ő tanítványai közül némelyek
közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret,
panaszkodtak miatta. 3 Mert a farizeusok és a zsidók
mind, a régiek rendelését követve, nem esznek, míg
kezüket erősen meg nem megmossák; 4 és piacról
jőve sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és
sok más egyéb is van, aminek megtartását átvették,
mint poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és
nyoszolyáknak megmosását. 5 Azután megkérdezték
őt a farizeusok és az írástudók: „Mi az oka, hogy a te
tanítványaid nem járnak a régiek rendelése szerint,
hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret?“ 6 Ő
pedig ezt felelte nekik: „Találóan jövendölt felőletek,
képmutatók felől Ézsaiás próféta, amint meg van
írva: »Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívük pedig
távol van tőlem. 7 Pedig hiába tisztelnek engem, ha
olyan tudományokat tanítanak, amelyek embereknek
parancsolatai.« 8 Mert az Isten parancsolatát
elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg,
korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb
efféléket is cselekesztek.“ 9 És ezt mondta nekik: „Az
Isten parancsolatát szépen félreteszitek azért, hogy a
magatok rendelését tartsátok meg. 10 Mert Mózes
azt mondta: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki
atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg.«
11 Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja
atyjának vagy anyjának: Korbán, vagyis templomi
ajándék az, amivel megsegíthetnélek, 12 akkor már
nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami
jót tegyen, 13 és így eltörlitek az Isten beszédét a ti
rendelésetekkel, amelyet rendeltetek; és sok effélét
is cselekesztek.“ 14 És magához szólítva az egész
sokaságot, ezt mondta nekik: „Hallgassatok reám
mindnyájan, és értsétek meg: 15 Nincs semmi ami az
emberen kívül van, és belébemenve, megfertőzhetné
őt, hanem amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg
az embert. 16 Ha valakinek van füle a hallásra,
hallja.“ 17 És mikor a sokaság közül bement a házba,
megkérdezték őt tanítványai a példázat felől. 18 És
ezt mondta nekik: „Ti is ennyire tudatlanok vagytok?
Nem értitek, hogy ami kívülről megy az emberbe,
semmi sem fertőzheti meg őt? 19 Mert nem a szívébe
megy be, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe
kerül.“Így nyilvánított Jézus tisztának minden eledelt.
20 És ezt mondta: „Amik belőle kijönnek, azok
fertőzik meg az embert. 21 Mert onnan belülről, az
emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok,
házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, 22
lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság,
szemérmetlenség, gonosz szem, káromlás, kevélység,
bolondság: 23 Mindezek a gonoszságok belülről
jönnek ki, és megfertőzik az embert.“ 24 És onnan
fölkelve, elment Tírusz és Szidón határaiba; és
bement egy házba, mert nem akarta, hogy valaki
észrevegye. De nem titkolhatta el magát. 25 Mert
egy asszony, akinek leányában tisztátalan lélek volt,
hallott felőle, eljött, és lábaihoz borult. 26 Ez az
asszony pedig pogány volt, szirofóniciai származású,
és kérte őt, hogy űzze ki a leányából az ördögöt.
27 Jézus pedig ezt mondta neki: „Engedd, hogy
először a gyermekek lakjanak jól. Mert nem jó a
gyermekek kenyerét elvenni és az ebeknek vetni.“

28 Az pedig így felelt neki: „Úgy van, Uram, de
hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek
morzsáiból.“ 29 Erre ezt mondta neki: „Ezért a
beszédért eredj el, az ördög kiment a leányodból.“
30 És hazamenve, úgy találta, hogy az ördög már
kiment belőle, a leány pedig az ágyon feküdt. 31
Aztán ismét kimenve Tírusz és Szidón határaiból, a
Galileai-tengerhez ment, a Tízváros határain át. 32
És hoztak hozzá egy nehezen beszélő siketet, és
kérték őt, hogy tegye reá kezét. 33 Ő pedig, mikor
kivitte azt egymagában a sokaságból, ujját fülébe
dugta, és ujjára köpve megérintette a nyelvét, 34
föltekintett az égre, fohászkodott, és ezt mondta neki:
„Effata“, azaz: „nyílj meg!“ 35 És azonnal megnyíltak
fülei, és nyelvének kötele is megoldódott, és helyesen
beszélt. 36 És megparancsolta nekik, hogy senkinek
se mondják el; de mennél inkább tiltotta, annál inkább
híresztelték, 37 és szerfelett álmélkodtak, és ezt
mondták: „Mindent jól cselekedett; a siketeket is
hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.“

8 Azokban a napokban, mivel ismét fölötte nagy
volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához
szólította Jézus a tanítványait, és mondta nekik: 2
„Szánakozom e sokaságon, mert immár harmadik
napja, hogy velem vannak, és nincs mit enniük; 3 és
ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton, mert
némelyek közülük messziről jöttek.“ 4 A tanítványai
pedig ezt felelték neki: „Honnan laktathatná jól ezeket
valaki kenyérrel itt e pusztában?“ 5 És megkérdezte
őket: „Hány kenyeretek van?“Azok pedig mondták:
„Hét.“ 6 Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy
telepedjenek le a földre. És vette a hét kenyeret, és
hálákat adva, megszegte, és adta az ő tanítványainak,
hogy tegyék eléjük. És a sokaság elé tették. 7 Volt
egy kevés haluk is. És hálákat adva azt mondta,
hogy tegyék eléjük azokat is. 8 Ettek azért, és
jóllaktak; és fölszedték a maradék darabokat, hét
kosárral. 9 Akik pedig ettek mintegy négyezren
voltak. Ezután elbocsátotta őket. 10 És azonnal
hajóba szállt tanítványaival, és elment Dalmanuta
vidékére. 11 Kijöttek hozzá a farizeusok, és kezdték
őt faggatni, mennyei jelt kívánva tőle, hogy kísértsék
őt. 12 Ő pedig lelkében felfohászkodva, ezt mondta:
„Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom
nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.“ 13 És
otthagyva őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra
ment. Őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a
Heródes kovászától! 14 De elfelejtettek kenyeret vinni,
és egy kenyérnél nem volt velük több a hajóban. 15
És Jézus figyelmeztette őket, mondván: „Vigyázzatok,
őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes
kovászától!“ 16 Ekkor egymás között tanakodtak,
hogy nincs kenyerünk. 17 Jézus pedig észrevette ezt,
és mondta nekik: „Miért tanakodtok, hogy nincsen
kenyeretek? Még most sem látjátok be és nem
értitek? Mégis kemény a szívetek? 18 Van szemetek,
és nem láttok, és van fületek, és nem hallotok? Nem
emlékeztek 19 mikor az öt kenyeret megszegtem
az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal
tele?“Mondták neki: „Tizenkettőt.“ 20 „Amikor pedig
a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el
darabokkal tele?“Azok pedig mondták: „Hetet.“ 21
És mondta nekik Jézus: „Hogy nem értitek hát?“ 22
Azután Betsaidába ment, és egy vakot vittek hozzá,
és kérték őt, hogy érintse meg. 23 Ő pedig megfogta a
vaknak kezét, kivezette őt a falun kívül, és a szemeibe
köpve és kezeit reátéve, megkérdezte őt, vajon lát-e
valamit. 24 Az pedig föltekintve mondta: „Látom az
embereket, mint valami járkáló fákat.“ 25 Azután kezeit
ismét rátette annak szemeire, ő pedig feltekintett
vele, és meggyógyult, és messze és világosan látott
mindent. 26 És hazaküldte, mondván: „Se a faluba
be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.“
27 És elment Jézus tanítványaival együtt Cézárea
Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte tanítványaitól:
„Kinek mondanak engem az emberek?“ 28 Ők pedig
így feleltek: „Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek,
ismét némelyek pedig egynek a prófféták közül.“ 29
Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Hát ti kinek mondtok
engem?“Péter így felelt neki: „Te vagy a Krisztus.“ 30
És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak felőle.
31 És tanítani kezdte őket, hogy az Emberfiának
sokat kell szenvednie, megvettetnie a vénektől, a
főpapoktól és az írástudóktól, és megöletnie, és
harmadnapra fel kell támadnia. 32 És ezt nyíltan
mondta. Péter pedig magához vonva őt, dorgálni
kezdte. 33 Ő azonban megfordulva tanítványaira
tekintett, megfeddte Pétert, és ezt mondta: „Távozz
tőlem, Sátán, mert nem az Isten dolgaira, hanem az
emberi dolgokra gondolsz.“ 34 A sokaságot pedig az
ő tanítványaival együtt magához szólítva, ezt mondta
nekik: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg
magát, vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.
35 Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti
azt, aki pedig elveszti az ő életét énérettem és az
evangéliumért, az megtalálja azt. 36 Mert mit használ
az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében
pedig kárt vall? 37 Avagy mit adhat az ember váltságul
az ő lelkéért? 38 Mert aki szégyell engem és az én
beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között,

az Emberfia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az ő
Atyja dicsőségében a szent angyalokkal."

9 Azután mondta nékik: „Bizony mondom néktek,
hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik
nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják,
hogy az Isten országa eljött hatalommal." **2** És hat
nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és
Jánost, és felvitte csupán őket magukban egy magas
hegyre. És elváltozott előttük. **3** Ruhája fényes lett, és
olyan fehér, mint a hó, amihez hasonlót a ruhafestő e
földön nem fehéríthet. **4** És megjelent nekik Mózes
Illéssel együtt, és beszéltek Jézussal. **5** Péter pedig
megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó
nékünk itt lenni, csináljunk azért három hajlékot,
neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet." **6**
De nem tudta mit beszél, mivel megrémültek, **7** és
felhő támadt, mely beárnyékolta őket, és a felhőből
szózat jött: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok."
8 És mikor nagyon hirtelen körültekintettek, senkit
sem láttak maguk körül, egyedül Jézust. **9** Mikor
pedig a hegyről leszálltak, megparancsolta nékik,
hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, csak
amikor az Emberfia a halálból feltámad. **10** És
ezt a parancsot megtartották magukban, tanakodva
egymás között: mit jelent a halálból feltámadni? **11** És
megkérdezték tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy
előbb Illésnek kell eljönnie?" **12** Ő pedig ezt felelte
nekik: „Illés ugyan előbb eljön, és helyreállít mindent;
de hogyan van az Emberfiáról megírva, hogy sokat
kell szenvednie és megvettetnie? **13** De mondom
nektek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele,
amit akartak, amint meg van írva róla." **14** Amikor
a tanítványokhoz odament, nagy sokaságot látott
körülöttük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak.
15 Amikor az egész sokaság meglátta őt, azonnal
elálmélkodott, és hozzásietve köszöntötte őt. **16** Ő
pedig megkérdezte az írástudókat: „Miről vitatkoztok
ezekkel?" **17** A sokaságból valaki így felelt neki:
„Mester, idehoztam hozzád a fiamat, akiben néma
lélek van. **18** És amikor csak megragadja, szaggatja őt,
ő pedig tajtékzik, fogát csikorgatja, és megmerevedik.
Mondtam hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de
nem tudták." **19** Ő pedig így felelt neki: „Ó, hitetlen
nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig
szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám." **20**
És odavitték hozzá, és mihelyt meglátta őt, a lélek
azonnal megrázta azt, és leesve a földre, tajtékozott és
fetrengett. **21** És megkérdezte az atyját: „Mennyi ideje,
hogy ez van rajta?"Az pedig mondta: „Gyermeksége
óta. **22** És gyakran vetette tűzbe is, vízbe is, hogy
elveszítse őt, de ha valamit tehetsz, légy segítségül
nekünk, megkönyörülvén rajtunk." **23** Jézus pedig ezt
mondta neki: „Ha hiheted azt, minden lehetséges a
hívőnek." **24** A gyermek atyja pedig azonnal kiáltott,
és könnyhullatással mondta: „Hiszek, Uram! Légy
segítségül az én hitetlenségemnek." **25** Jézus pedig
mikor látta, hogy a sokaság még inkább összetódul,
megdorgálta a tisztátalan lelket, ezt mondva neki: „Te
néma és siket lélek, én parancsolom neked, menj
ki belőle, és többé belé ne menj!" **26** És kiáltás és
erős szaggatás között kiment belőle. A fiú pedig
olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt
mondták, hogy meghalt. **27** Jézus pedig megfogta
a kezét, fölemelte, és az fölkelt. **28** Mikor pedig
bement a házba, tanítványai megkérdezték őt külön:
„Mi miért nem űzhettük ki azt?" **29** Ő pedig ezt
mondta nekik: „Ez a fajta semmivel sem űzhető ki,
csupán könyörgéssel és böjtöléssel." **30** És onnan
kimenve, Galileán mentek át, és nem akarták, hogy
valaki megtudja. **31** Mert tanította tanítványait, és
ezt mondta nekik: „Az Emberfia az emberek kezébe
adatik, és megölik őt, de ha megölték, harmadnapra
föltámad." **32** De ők nem értették ezt a beszédet, és
féltek megkérdezni őt. **33** És elment Kapernaumba.
És odahaza megkérdezték őket: „Miről vitatkoztatok
egymással az úton?" **34** De ők hallgattak, mert egymás
között azon vitatkoztak az úton, hogy ki a nagyobb.
35 És leülve Jézus, odaszólította a tizenkettőt, és
mondta nékik: „Ha valaki első akar lenni, legyen
mindenki között utolsó, és mindenkinek szolgája." **36**
És kézenfogva egy gyermeket, közéjük állította, ölébe
vette, és azt mondta nekik: **37** „Aki az ilyen gyermekek
közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad
be, és aki engem befogad, nem engem fogad be,
hanem azt, aki engem elküldött." **38** János pedig így
felelt neki: „Mester, láttunk valakit, aki a te neveddel
ördögöket űz, aki nem követ minket, és eltiltottuk őt,
mivel nem követ minket." **39** Jézus pedig ezt mondta:
„Ne tiltsátok el őt, mert senki sincs, aki csodát tesz az
én nevemben, és ugyanakkor gonoszul szólhatna
felőlem. **40** Mert aki nincs ellenünk, mellettünk van.
41 Aki inni ad egy pohár vizet az én nevemben, mivel
a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem
veszti a jutalmát. **42** „Aki pedig megbotránkoztat
egyet ama kicsinyek közül, akik én bennem hisznek,
jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a
tengerbe vetik. **43** És ha megbotránkoztat téged a te
kezed, vágd le, mert jobb neked csonkán bemenned
az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, az
olthatatlan tűzre, **(Geenna g1067)** **44** ahol férgük nem
pusztul el, és tüzük nem alszik el. **45** És ha a te lábad

botránkoztat meg téged, vágd le azt, mert jobb neked
sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned
a gyehennára, az olthatatlan tűzre, **(Geenna g1067)**
46 ahol férgük nem pusztul el, és tüzük nem alszik
el. **47** És ha a te szemed botránkoztat meg téged,
vájd ki azt, mert jobb neked félszemmel bemenned
az Isten országába, mint két szemmel vettetned a
tüzes gyehennára, **(Geenna g1067)** **48** ahol férgük nem
pusztul el, és tüzük nem alszik el. **49** „Mert mindenki
tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik
meg. **50** Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel adtok
ízt neki? Legyen bennetek só, és legyetek békében
egymással."

10 Jézus onnan felkelve Júdea határaiba ment,
a Jordánon túlra; és ismét sokaság gyülekezett
hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanította őket.
2 A farizeusok hozzámenve megkérdezték tőle,
hogy szabad-e férjnek feleségét elbocsátani: ezzel
kísértették Jézust. **3** Ő pedig ezt felelve, mondta
nekik: „Mit parancsolt nektek Mózes?" **4** Ők pedig
ezt mondták: „Mózes megengedte, hogy válólevelet
írjunk, és elváljunk." **5** Jézus ezt felelte nékik:
„A szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a
parancsolatot; **6** de a teremtés kezdete óta »férfiúvá
és asszonnyá« teremtette az embert az Isten. **7**
»Ezért elhagyja az ember az ő atyját és anyját;
és ragaszkodik a feleségéhez, **8** és lesznek ketten
egy testté«, úgyhogy többé már nem két, hanem
egy test. **9** Amit tehát az Isten egybeszerkesztett,
ember el ne válassza." **10** És odahaza tanítványai
ismét megkérdezték őt erről. **11** Ő pedig ezt mondta
nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el,
házasságtörést követ el az ellen. **12** Ha pedig a
feleség hagyja el a férjét, és mással kel egybe,
házasságtörést követ el." **13** Ekkor kisgyermekeket
vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok
azonban megfeddték azokat, akik hozták. **14** Jézus
pedig ezt látva, haragra gerjedt, és mondta nékik:
„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne
tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa.
15 Bizony mondom néktek: Aki nem úgy fogadja az
Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen
sem megy be abba." **16** Aztán ölébe vette őket, és
kezét rájuk téve, megáldotta őket. **17** Amikor útnak
indult, odafutott hozzá egy ember, és letérdelve előtte,
kérdezte őt: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az
örök életet elnyerhessem?" **(aiōnios g166)** **18** Jézus
pedig mondta neki: „Miért mondasz engem jónak?
Senki sem jó, csak egy, az Isten. **19** A parancsolatokat
tudod: »Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis
tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat
és anyádat.«" **20** Az pedig ezt mondta neki: „Mester,
mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva." **21**
Jézus pedig rátekintett, és megkedvelte őt, és mondta
néki: „Egy fogyatékosságod van: eredj el, add el
minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és
kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem,
felvéve a keresztet." **22** Az pedig elszomorodva e
beszéden, elment búsan, mert sok jószága volt. **23**
Jézus pedig körültekintve, mondta tanítványainak:
„Milyen nehezen mennek be az Isten országába,
akiknek gazdagságuk van!" **24** A tanítványok pedig
elálmélkodtak az ő beszédén, de Jézus ismét mondta
nékik: „Gyermekeim, milyen nehéz azoknak, akik a
gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!
25 Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a
gazdagnak az Isten országába bejutni." **26** Azok pedig
még inkább elálmélkodtak, ezt mondva maguk között:
„Kicsoda üdvözülhet tehát?" **27** Jézus pedig rájuk
tekintve, ezt mondta: „Az embereknek lehetetlen,
de nem az Istennek, mert az Istennek minden
lehetséges." **28** Péter ezt kezdte mondani neki:
„Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged."
29 Jézus pedig így felelt: „Bizony mondom néktek,
senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit,
atyját vagy anyját, feleségét vagy gyermekeit, vagy
szántóföldjeit énérettem és az evangéliumért, **30** és
százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat,
testvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket,
üldözésekkel együtt, a jövendő világon pedig örök
életet. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Sok elsőkből pedig
utolsó lesz, és sok utolsóból első." **32** Mikor pedig
a Jeruzsálembe vezető úton mentek fel, és előttük
ment Jézus, ők álmélkodtak, és követve őt, féltek.
Ekkor a tizenkettőt ismét maga mellé vette, és
azokról a dolgokról kezdett nekik szólni, amelyek majd
vele történnek, **33** ezt mondván: „Íme, felmegyünk
Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak
és az írástudóknak, és halálra ítélik, és a pogányok
kezébe adják, **34** megcsúfolják és megostorozzák,
megköpdösik és megölik, de harmadnapon feltámad."
35 Odamentek hozzá Jakab és János, a Zebedeus
fiai, és ezt mondták neki: „Mester, szeretnénk, hogy
amire kérünk, tedd meg nékünk." **36** Ő pedig ezt
kérdezte tőlük: „Mit kívántok, hogy tegyek veletek?"
37 Azok pedig ezt mondták neki: „Add meg nekünk,
hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal
kezed felől üljön a te dicsőségedben." **38** Jézus
pedig ezt mondta nekik: „Nem tudjátok, mit kértek.
Megihatjátok-e azt a poharat, amelyet én megiszom,
és megkeresztelkedhettek-e azzal a keresztséggel,

amellyel én megkeresztelkedem?“ 39 Azok pedig
ezt mondták neki: „Megtehetjük.“Jézus pedig ezt
mondta nekik: „A poharat ugyan, amelyből én
iszom, megisszátok, és a keresztséggel, amellyel én
megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, 40 de az én
jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom
megadni, hanem azoké lesz az, akiknek elkészíttetett.“
41 Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, haragudni
kezdtek Jakabra és Jánosra. 42 Jézus pedig magához
szólítva őket, ezt mondta nekik: „Tudjátok, hogy azok,
akiket a pogányok között fejedelmeknek tartanak,
uralkodnak felettük, és nagyjaik hatalmaskodnak
rajtuk. 43 De nem így lesz közöttetek, hanem, aki nagy
akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok, 44 és
aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgája
legyen. 45 Mert az Emberfia sem azért jött, hogy
néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja
az ő életét váltságul sokakért.“ 46 Azután Jerikóba
érkeztek, és amikor ő, tanítványai és nagy sokaság
Jerikóból mentek ki, a vak Bartimeus, Timeus fia ott
ült az úton, és koldult. 47 Amikor meghallotta, hogy a
Názáreti Jézus az, így kiáltott fel: „Jézus, Dávidnak
Fia, könyörülj rajtam!“ 48 Sokan megfedték őt, hogy
hallgasson, de ő annál jobban kiáltotta: „Dávidnak
Fia, könyörülj rajtam!“ 49 Akkor Jézus megállt, és
azt mondta, hogy hívják oda. És odahívták a vakot,
ezt mondva neki: „Bízzál és kelj föl! Hív téged!“ 50
Az pedig felső ruháját ledobta, felkelt, és odament
Jézushoz. 51 Jézus pedig megkérdezte tőle: „Mit
akarsz, hogy cselekedjem veled?“A vak pedig mondta
neki: „Mester, hogy lássak.“ 52 Jézus pedig mondta
neki: „Eredj el, a te hited megtartott téged.“És azonnal
megjött a szeme világa, és követte Jézust az úton.

11 Amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé
és Betánia felé, az Olajfák hegyénél elküldött
tanítványai közül kettőt, 2 és ezt mondta nekik:
„Eredjetek abba a faluba, amely előttetek van,
és amikor abba bejuttok, azonnal találtok egy
szamárcsikót megkötve, amelyen ember nem ült
még soha; oldjátok el és hozzátok ide. 3 Ha
valaki pedig megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt?
Mondjátok: Az Úrnak van szüksége rá. Erre azonnal
elengedi.“ 4 Elmentek tehát, és megtalálták a
megkötött szamárcsikót, az ajtón kívül a kettős
útnál, és eloldották azt. 5 Az ott állók közül pedig
némelyek ezt mondták nekik: „Mit műveltek, hogy
eloldjátok a szamárcsikót?“ 6 Ők pedig úgy feleltek
nekik, amint Jézus megparancsolta. Erre elengedték
őket. 7 Odavitték a szamárcsikót Jézushoz, rátették
felsőruháikat, ő pedig felült rá. 8 Sokan pedig
felsőruháikat az útra terítették, mások pedig ágakat
vagdostak a fákról, és az útra szórták. 9 Akik
pedig előtte mentek, és akik követték, ezt kiáltották:
„Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! 10
Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely az
Úrnak nevében jön! Hozsánna a magasságban!“ 11
És bement Jézus Jeruzsálembe és a templomba,
mindenhol körülnézett, és mivel az idő már késő re
járt, kiment Betániába a tizenkettővel. 12 Másnap,
mikor Betániából kimentek, megéheztek, 13 és
messziről meglátva egy fügefát, amelynek levelei
voltak, odament, hátha talál valamit rajta. De odaérve,
egyebet, mint levelet, nem talált rajta, mert nem volt
fügeérés ideje. 14 Akkor Jézus megszólalt, és ezt
mondta a fügefának: „Soha többé ne egyék rólad
gyümölcsöt senki.“A tanítványai is hallották ezt. (aiōn
g165) 15 Azután Jeruzsálembe érkeztek. Bemenve
a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, akik a
templomban árultak és vásároltak, a pénzváltók
asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította,
16 és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen
a templomon keresztül. 17 Azután így tanította
őket: „Nincs-e megírva: »Az én házamat imádság
házának nevezik minden nép között«? Ti pedig rablók
barlangjává tettétek azt.“ 18 És meghallották az
írástudók és a főpapok, és azon tanakodtak, hogy
hogyan veszíthetnék el őt. Mert féltek tőle, mivel az
egész sokaság álmélkodott az ő tanításán. 19 Amikor
azután beesteledett, kiment a városból. 20 Reggel
pedig, amikor elmentek a fügefa mellett, látták, hogy
az gyökerestől kiszáradt. 21 Péter visszaemlékezve,
ezt mondta neki: „Mester, nézd, a fügefa, amelyet
megátkoztál, kiszáradt.“ 22 És Jézus ezt felelte nekik:
„Legyen hitetek Istenben. 23 Mert bizony mondom
néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek:
Kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem
kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik,
meglesz, amit mondott. 24 Ezért mondom nektek: Amit
könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt
megkapjátok, és meg is adatik néktek. 25 És amikor
imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki
ellen valami panaszotok van, hogy a ti mennyei
Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket. 26 Ha
pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok
sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.“ 27 Ismét elmentek
Jeruzsálembe. Amikor pedig Jézus a templomban
körüljárt, odamentek hozzá a főpapok, az írástudók
és a vének. 28 És mondták neki: „Milyen hatalommal
cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra,
hogy ezeket cselekedd?“ 29 Jézus pedig ezt mondta
nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, feleljetek

meg nekem, és megmondom nektek, hogy miféle
hatalomnál fogva cselekszem ezeket. 30 A János
keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől?
Erre feleljetek nekem." 31 Azok pedig tanakodtak
maguk között, ezt mondván: „Ha azt mondjuk: a
mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek
neki? 32 Mondjuk talán azt: az emberektől?"De
féltek a néptől, mert mindenki azt tartotta Jánosról,
hogy valóban próféta volt. 33 Ezért így feleltek
Jézusnak: „Nem tudjuk."Jézus is válaszolt nekik: „Én
sem mondom meg nektek, miféle hatalomnál fogva
cselekszem ezeket."

12 Ezután példázatokban kezdett beszélni
hozzájuk: „Egy ember szőlőt ültetett, körülvette
gyepűvel, és sajtót ásott, és tornyot épített, és
kiadta munkásoknak, és elutazott. 2 Amikor eljött az
ideje, szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a
munkásoktól a szőlő gyümölcséből. 3 Azok azonban
megfogták, megverték, és üresen küldték vissza. 4
És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, akit
meg kővel dobáltak meg, fejét betörték, és gyalázattal
illetve visszaküldték. 5 Ismét küldött egy másikat, de
azt megölték, és még sok más szolgát is, akik közül
némelyeket megvertek, némelyeket pedig megöltek.
6 Mivel pedig még egyvalakije, egyetlen szeretett fia
is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván:
A fiamat meg fogják becsülni. 7 A munkások azonban
ezt mondák maguk között: Ez az örökös, gyertek,
öljük meg, és mienk lesz az örökség. 8 És megfogták,
megölték, és a szőlőn kívülre dobták. 9 Mit cselekszik
hát a szőlőnek ura? Eljön, és elveszti a munkásokat,
és a szőlőt másoknak adja. 10 Ezt az Írást sem
olvastátok: »Amelyik követ az építők megvetettek, az
lett a szegletkővé. 11 Az Úrtól lett ez, és csodálatos a
mi szemeink előtt«?" 12 És igyekeztek őt elfogni, de
féltek a sokaságtól, mert tudták, hogy a példázatot
ellenük mondta. Ezért otthagyták őt, és tovább mentek
onnan. 13 Elküldtek hozzá néhányat a farizeusok és
a Heródes-pártiak közül, hogy szavaival fogják meg.
14 Azok pedig odamenve, ezt mondták neki: „Mester,
tudjuk hogy igaz vagy, és nem tartasz senkitől, mert
nem az emberek személyére tekintesz, hanem az
igazság szerint tanítod az Isten útját. Szabad-e a
császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk vagy
ne fizessünk?" 15 Ő pedig ismerve képmutatásukat,
ezt mondta nekik: „Miért kísértetek engem? Hozzatok
nekem egy pénzt, hadd lássam." 16 Azok pedig
hoztak, és Jézus megkérdezte tőlük: „Kié ez a kép és a
felirat?"Azok pedig ezt felelték: „A császáré." 17 Ekkor
Jézus ezt mondta nékik: „Adjátok meg a császárnak,
ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené."És
elálmélkodtak rajta. 18 Ezután szadduceusok jöttek
hozzá, akik azt mondják, hogy nincsen feltámadás,
és megkérdezték tőle: 19 „Mester, Mózes azt írta
nekünk, hogy »ha valakinek testvére meghalt, és
feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem
hagyott, akkor a feleségét vegye el az ő testvére, és
támasszon utódot a testvérének.« 20 Volt tehát hét
fiútestvér. Az első feleséget vett, de meghalt, és nem
hagyott utódot. 21 A második is elvette az asszonyt,
de meghalt, és utódot ő sem hagyott. Hasonlóképpen
a harmadik is, 22 és mind a hét elvette, és utódot
nem hagytak. Legutoljára meghalt az asszony is. 23 A
feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiküknek
lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége
volt." 24 Jézus pedig így felelt nekik: „Vagy nem azért
tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem
az Istennek hatalmát? 25 Mert amikor a halálból
feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez
nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az
angyalok a mennyekben. 26 A halottakról pedig, hogy
feltámadnak, nem olvastátok-e a Mózes könyvében,
a csipkebokornál, hogy hogyan szólott neki az Isten,
ezt mondván: »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák
Istene és Jákób Istene«? 27 Az Isten nem holtaknak,
hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek."
28 Akkor odament hozzá egy az írástudók közül,
aki az ő vitatkozásukat hallotta, és tudva, hogy jól
megfelelt nekik, megkérdezte tőle: „Melyik az első az
összes parancsolat közül?" 29 Jézus ezt felelt neki:
„Minden parancsolat közül az első: »Halljad, Izrael,
az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr. 30 Szeressed
azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes
lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első
parancsolat.« 31 A második pedig hasonlít ehhez:
»Szeresd felebarátodat, mint magadat.« Nincs más
ezeknél nagyobb parancsolat." 32 Akkor mondta neki
az írástudó: „Jól van, Mester, helyesen mondod,
hogy egy Isten van, és nincsen kívüle más, 33 és
szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből
és teljes erőből és szeretni az ember felebarátját,
mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és
véres áldozatnál." 34 Jézus pedig látva, hogy bölcsen
felelt, ezt mondta neki: „Nem vagy messze az Isten
országától."És többé senki sem merte őt megkérdezni.
35 Amint Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte:
„Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus
Dávidnak Fia? 36 Hiszen Dávid maga mondta a
Szentlélek által: »Mondta az Úr az én Uramnak:
ülj az én jobb kezem felől, amíg lábaid alá nem
vetem ellenségeidet zsámolyul.« 37 Tehát maga

Dávid nevezi őt »Urának«, hogyan lehet akkor a
Fia?“És a nagy sokaság örömmel hallgatta. 38 Jézus
pedig ezt mondta nekik tanításában: „Őrizkedjetek az
írástudóktól, akik örömest járnak hosszú köntösökben,
és szeretik, ha a piacokon köszöntik őket. 39 És
szeretik a gyülekezetekben az első helyeket és a
lakomákon a főhelyeket. 40 Az özvegyeknek házát
fölemésztik, és színlelésből hosszan imádkoznak:
ezek súlyosabb ítélet alá esnek.“ 41 Ezután leült
Jézus a templompersellyel átellenben, és nézte,
hogy a sokaság miként dob pénzt a perselybe. Sok
gazdag pedig sokat dobott abba. 42 Egy szegény
özvegyasszony is odajött, két fillért, azaz egynegyed
pénzt dobott bele. 43 Akkor odaszólította tanítványait,
és ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek, hogy ez
a szegény özvegyasszony többet dobott mindenkinél,
akik a perselybe dobtak. 44 Mert azok mindnyájan
a fölöslegükből dobtak, ő pedig a szegénységéből,
amije csak volt, mind bedobta, az egész vagyonát.“

13 Amikor Jézus a templomból kiment, tanítványai
közül az egyik ezt mondta neki: „Mester, nézd,
milyen kövek, és milyen épületek!“ 2 Jézus pedig
ezt felelte neki: „Látod ezeket a nagy épületeket?
Nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnak.“
3 Mikor pedig az Olajfák hegyén ült, a templommal
átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter,
Jakab, János és András: 4 „Mondd meg nékünk,
mikor történnek meg ezek, és mi lesz a jel, amikor
mindezek beteljesednek?“ 5 Jézus pedig felelt nekik,
és ezt kezdte mondani: „Vigyázzatok, hogy valaki
meg ne tévesszen titeket. 6 Mert sokan jönnek majd
az én nevemben, akik azt mondják: Én vagyok – és
sokakat megtévesztenek. 7 Mikor pedig hallani fogtok
háborúkról, és háborúk híreiről, meg ne rémüljetek,
mert ezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a
vég. 8 Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország
ellen támad, lesznek földindulások mindenfelé, és
lesznek éhségek és háborúságok. 9 Nyomorúságok
kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra, mert
törvényszékeknek adnak át titeket, a gyülekezetekben
vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak
énértem, bizonyságul nekik. 10 De előbb hirdetni
kell az evangéliumot minden pogány között. 11
Mikor pedig elfogva visznek, hogy átadjanak titeket,
ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok,
és ne gondolkodjatok, hanem ami adatik nektek
abban az órában, azt szóljátok, mert nem ti vagytok,
akik szóltok, hanem a Szentlélek. 12 Akkor pedig
testvér testvérét, atya gyermekét fogja halálra adni;
gyermekek támadnak szülők ellen, és megöletik
őket. 13 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az
én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözül. 14
Mikor pedig meglátjátok a »pusztító utálatosságot«
– amelyről Dániel próféta szólt – ott állni, ahol nem
kellene (aki olvassa, értse meg!), akkor akik Júdeában
lesznek, fussanak a hegyekre, 15 a háztetőn levő
pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy
házából valamit kivigyen; 16 és a mezőn levő haza
ne térjen, hogy ruháját elvigye. 17 Jaj pedig a terhes
és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban.
18 Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen
legyen. 19 Mert azok a napok olyan nyomorúságosak
lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet
Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is
lesznek. 20 És ha az Úr meg nem rövidítette volna
azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg,
de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette
azokat a napokat. 21 „Ha pedig akkor ezt mondja
nektek valaki: Íme, itt a Krisztus, vagy: Íme, amott,
ne higgyétek. 22 Mert hamis Krisztusok és hamis
próféták támadnak, jeleket és csodákat tesznek, hogy
megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is.
23 Ti pedig vigyázzatok, íme, előre megmondtam
nektek mindent! 24 De azokban a napokban, azután
a nyomorúság után, »a nap elsötétedik, és a hold
nem fénylik, 25 és az ég csillagai lehullanak, és az
egekben levő hatalmasságok megrendülnek.« 26
Akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkön, nagy
hatalommal és dicsőséggel. 27 És akkor elküldi az
angyalait, és egybegyűjti választottait a világ négy
tája felől, a föld végső határától az ég végső határáig.
28 A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága
már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel
van a nyár. 29 Azonképpen ti is, mikor látjátok, hogy
ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van ő,
az ajtó előtt. 30 Bizony mondom néktek, hogy el
nem múlik ez a nemzetség, amíg meg nem lesznek
mindezek. 31 Az ég és a föld elmúlnak, de az én
beszédeim soha el nem múlnak. 32 Arról a napról és
óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben
az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33
Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem
tudjátok, mikor jön el az az idő! 34 Úgy, mint az
az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva,
szolgáit felhatalmazva, kinek-kinek a maga dolgát
megszabva, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy
vigyázzon. 35 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok,
mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjfélkor,
vagy kakasszókor, vagy reggel. 36 Nehogy, ha hirtelen
megérkezik, alva találjon titeket. 37 Amiket pedig
nektek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!“

14 Két nap múlva pedig húsvét volt, és a
kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és
az írástudók azon tanakodtak, hogy csalárdsággal
hogyan fogják meg és öljék meg őt. **2** Mert azt
mondták: „Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne
zendüljön.“ **3** Mikor pedig Betániában a poklos Simon
házánál volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment
oda, akinél alabástromedény volt valódi és igen drága
nárdusolajjal; és eltörve az alabástromedényt kitöltötte
azt az ő fejére. **4** Némelyek pedig háborogtak maguk
között, és ezt mondták: „Mire való az olajnak ez a
tékozlása? **5** Mert el lehetett volna azt adni háromszáz
pénznél is többért és odaadni a szegényeknek.“És
zúgolódtak ellene. **6** Jézus pedig ezt mondta:
„Hagyjátok békén! Miért bántjátok őt? Jó dolgot
cselekedett énvelem. **7** Mert a szegények mindenkor
veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek
velük; de én nem leszek mindenkor veletek. **8**
Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkente az én
testemet a temetésre. **9** Bizony mondom néktek:
Valahol csak prédikálják ezt az evangéliumot az
egész világon, amit ez az asszony cselekedett, azt
is hirdetni fogják az ő emlékezetére.“ **10** Akkor
Júdás Iskáriótes, egy a tizenkettő közül, elment a
főpapokhoz, hogy azoknak elárulja őt. **11** Azok pedig,
amint meghallották, örvendeztek, és ígérték, hogy
pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a jó alkalmat, hogy
árulhassa őt. **12** A kovásztalan kenyerek ünnepének
első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták vágni,
ezt mondták neki a tanítványai: „Hova akarod, hogy
elmenjünk, és elkészítsük, és megehesd a húsvéti
bárányt?“ **13** Akkor elküldött kettőt az ő tanítványai
közül, és ezt mondta nekik: „Menjetek el a városba,
és ott egy ember jön veletek szembe, aki egy korsó
vizet visz; kövessétek őt, **14** és ahová bemegy,
mondjátok a házigazdának: A Mester kérdi: hol van
az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal
a húsvéti bárányt? **15** És ő mutat nektek egy nagy
házat vacsorára berendezve, készen: ott készítsétek
el nekünk.“ **16** Elmentek tehát a tanítványai, és
eljutottak a városba, és úgy találtak mindent, amint
nekik megmondta, és elkészítették a húsvéti bárányt.
17 Mikor pedig beesteledett, odament a tizenkettővel,
18 és amikor leültek és ettek, ezt mondta Jézus:
„Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem,
aki együtt eszik velem.“ **19** Ők pedig szomorkodni
kezdtek, és egyenként kérdezni tőle: „Csak nem
én?“A másik is: „Csak nem én?“ **20** Ő pedig ezt felelte
nekik: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt márt
a tálba. **21** Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg
van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az
Emberfiát elárulja: jobb lenne annak az embernek,
ha meg sem született volna.“ **22** És mikor ettek,
vette Jézus a kenyeret, és hálákat adva, megtörte,
és adta nekik, ezt mondván: „Vegyétek, egyétek, ez
az én testem.“ **23** És vette a poharat, és hálákat
adva, adta nekik; és ittak belőle mindnyájan, **24** és
ezt mondta nekik: „Ez az én vérem, az új szövetség
vére, amely sokakért kiontatik. **25** Bizony mondom
néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből
mind ama napig, amikor mint újat iszom azt az Isten
országában.“ **26** Ezután dicséretet énekelve kimentek
az Olajfák hegyére. **27** Jézus pedig ezt mondta nekik:
„Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok
bennem, mert meg van írva: »Megverem a pásztort,
és elszélednek a juhok.« **28** De feltámadásom után
előttetek fogok felmenni Galileába.“ **29** Péter pedig
ezt mondta neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak
is, én akkor sem.“ **30** Jézus ezt mondta neki: „Bizony
mondom néked: még ma, ezen az éjszakán, mielőtt
a kakas kétszer megszólalna, háromszor tagadsz
meg engem.“ **31** Ő pedig annál inkább mondta:
„Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen
nem tagadlak meg téged.“Hasonlóképpen szóltak a
többiek is. **32** Ekkor arra a helyre mentek, amelynek
Gecsemáné a neve, és ezt mondta a tanítványainak:
„Üljetek le itt, amíg imádkozom.“ **33** És maga mellé
vette Pétert, Jakabot és Jánost, rettegni és gyötrődni
kezdett, **34** majd ezt mondta nekik: „Szomorú az én
lelkem mind halálig; maradjatok itt, és virrasszatok.“
35 Egy kissé előre ment, a földre borult, és imádkozott,
hogy ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra. **36**
És ezt mondta: „Abbá, Atyám! Minden lehetséges
néked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal
ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.“
37 Azután visszatért, és alva találta őket, és ezt
mondta Péternek: „Simon, alszol? Nem bírtál egy
óráig virrasztani? **38** Vigyázzatok és imádkozzatok,
hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész,
de a test erőtelen.“ **39** Ismét elment, és ugyanazon
szavakkal imádkozott. **40** Amikor pedig visszatért,
ismét alva találta őket, mert a szemeik elnehezedtek;
és nem tudták, mit feleljenek neki. **41** Harmadszor
is jött, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár és
nyugodjatok. Elég! Eljött az óra! Íme, az Emberfia
bűnösök kezébe adatik. **42** Keljetek föl, menjünk! Íme,
közel van, aki engem elárul.“ **43** És még mikor beszélt,
eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt
nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól,
az írástudóktól és a vénektől. **44** Az árulója pedig jelt
adott nekik, ezt mondta: „Akit megcsókolok majd, ő
az; fogjátok el, és vigyétek el biztos őrizettel.“ **45** És

odajutva, azonnal hozzáment, és mondta: „Mester!
Mester!“És megcsókolta őt. 46 Azok pedig rátették
kezeiket, és elfogták őt. 47 De egy az ott állók közül az
ő szablyáját kivonva, a főpap szolgájához csapott, és
levágta annak fülét. 48 Jézus pedig ezt mondta nekik:
„Mint egy rablóra, úgy jöttetek reám fegyverekkel és
botokkal, hogy megfogjatok engem?! 49 Naponta
nálatok voltam, a templomban tanítottam, és nem
fogtatok el engem; de szükséges, hogy az Írások
beteljesedjenek.“ 50 Akkor elhagyva őt, mindnyájan
elfutottak. 51 Egy ifjú pedig követte őt, akinek testét
csak egy gyolcsing takarta: elfogták őt is. 52 De
ő otthagyva ingét, meztelenül elszaladt tőlük. 53
Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek
mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók.
54 Péter pedig távolról követte őt, be egészen a
főpap udvaráig, és ott ült a szolgákkal, és melegedett
a tűznél. 55 A főpapok pedig és az egész tanács
bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék
őt; de nem találtak. 56 Mert sokan tettek ugyan hamis
tanúbizonyságot ellene, de a bizonyságtételek nem
voltak megegyezők. 57 Ekkor néhányan fölkeltek,
és hamis vallomást tettek ellene, ezt mondták: 58
„Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom
ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt
mást építek, amelyet nem kéz alkotott.“ 59 De még
így sem egyezett vallomásuk. 60 Akkor a főpap
odaállt középre, és megkérdezte Jézust: „Semmit
sem felelsz? Miféle vallomást tesznek ezek ellened?“
61 Ő pedig hallgatott, és semmit sem felelt. Ismét
megkérdezte őt a főpap, és mondta neki: „Te vagy-
e a Krisztus, az áldott Isten Fia?“ 62 Jézus pedig
ezt mondta: „Én vagyok. És meglátjátok majd az
Emberfiát a hatalomnak jobbján ülni és eljönni az
ég felhőin.“ 63 A főpap pedig megszaggatva ruháit,
ezt mondta: „Mi szükségünk van még tanúkra? 64
Hallátok a káromlást. Mi a véleményetek?“Azok pedig
halálra méltónak ítélték őt mindnyájan. 65 És kezdték
némelyek köpdösni, az arcát betakarni és ütlegelni és
ezt mondani neki: „Most prófétálj!“A szolgák pedig
arcul csapták őt. 66 Amint pedig Péter lent volt az
udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül. 67
Meglátta Pétert, amint melegedett, rátekintett, és ezt
mondta: „Te is a Názáreti Jézussal voltál!“ 68 Ő pedig
tagadta, és azt mondta: „Nem ismerem s nem is
értem, mit mondasz.“És kiment a tornácra; és a kakas
megszólalt. 69 A szolgáló pedig meglátva őt, ismét
mondani kezdte az ott állóknak: „Ez közülük való.“ 70
Ő pedig ismét tagadta. De kevés idő múlva az ott
állók ismét mondták Péternek: „Bizony közülük való
vagy, mert Galileából való vagy te is, és a beszéded is
hasonló.“ 71 Ő pedig átkozódni és esküdözni kezdett:
„Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.“ 72 És
másodszor is megszólalt a kakas. Ekkor Péternek
eszébe jutott a beszéd, amelyet Jézus mondott neki:
„Mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor
megtagadsz engem.“És sírva fakadt.

15 Mindjárt reggel tanácsot tartottak a főpapok a
vénekkel és írástudókkal, és az egész tanáccsal
együtt. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták
Pilátusnak. 2 Pilátus pedig megkérdezte őt: „Te
vagy-e a zsidók királya?“Ő pedig így felelt: „Te
mondod.“ 3 És erősen vádolták őt a főpapok. 4 Pilátus
pedig ismét megkérdezte őt: „Semmit sem felelsz?
Íme, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened!“ 5
Jézus pedig semmit sem felelt, úgyhogy Pilátus
elcsodálkozott. 6 Ünnepenként pedig egy foglyot
szokott elbocsátani nekik, akit éppen óhajtottak. 7
Volt pedig egy Barabbás nevű fogoly, megkötöztetve
azokkal a lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával
gyilkosságot követtek el. 8 A sokaság pedig kiáltva,
kezdte kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtett
nekik. 9 Pilátus pedig ezt kérdezte tőlük: „Akarjátok-
e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?“– 10
mert tudta, hogy irigységből adták kezére a főpapok.
11 A főpapok azonban felizgatták a sokaságot, hogy
inkább Barabbást bocsássa el nekik. 12 Pilátus
pedig ismét megkérdezte tőlük: „Mit akartok tehát,
hogy cselekedjem azzal, akit a zsidók királyának
mondotok?“ 13 És azok ismét kiáltottak: „Feszítsd
meg!“ 14 Pilátus pedig ezt mondta nekik: „De mi rosszat
cselekedett?“Azok pedig annál jobban kiáltottak:
„Feszítsd meg!“ 15 Pilátus pedig eleget akarva
tenni a sokaságnak, elbocsátotta nekik Barabbást,
Jézust pedig megostoroztatva, kezükbe adta, hogy
megfeszítsék. 16 A vitézek pedig elvitték őt az udvar
belső részébe, ami az őrház, és összehívták az
egész csapatot. 17 Bíborba öltöztették, és tövisből
font koszorút tettek a fejére, 18 és elkezdték őt
köszönteni: „Üdvözlégy, zsidók királya!“ 19 A fejét
nádszállal verték, leköpdösték, és térdet hajtva
tisztelték őt. 20 Mikor pedig kicsúfolták, levették
róla a bíbor ruhát, és saját ruháiba öltöztették; és
kivitték, hogy megfeszítsék. 21 Kényszerítettek egy
mellettük elmenő embert, bizonyos cirénei Simont, aki
a mezőről jött, Alexander és Rufusz atyját, hogy vigye
a keresztjét. 22 Elvitték őt a Golgota nevű helyre,
amely megmagyarázva azt jelenti: Koponya-hely, 23
és mirhás bort adtak neki inni; de ő nem fogadta el.
24 Ekkor keresztre feszítették, és elosztották ruháit,
sorsot vetve azokra, hogy ki mit kapjon. 25 Három

óra volt, amikor megfeszítették őt. 26 Az elítélésének
oka pedig így volt föléje felírva: A ZSIDÓK KIRÁLYA.
27 Két rablót is megfeszítettek vele együtt, egyet
jobb és egyet bal keze felől. 28 És így teljesedett
be az Írás, amely azt mondja: „És bűnösök közé
számlálták.“ 29 Az arra menők pedig szidalmazták
őt, fejüket hajtogatva és ezt mondva: „Hah! – te, aki
lerontod a templomot, és három nap alatt fölépíted,
30 szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!“
31 Hasonlóképpen a főpapok is, csúfolódva egymás
között, az írástudókkal együtt ezt mondták: „Másokat
megmentett, de magát nem bírja megmenteni. 32 A
Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről,
hogy lássuk, és higgyünk.“Akiket vele feszítettek
meg, azok is szidalmazták őt. 33 Amikor pedig hat
óra lett, sötétség támadt az egész földön kilenc
óráig. 34 És kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott
és ezt mondta: „Elói, Elói! Lámá sabaktáni?“– ami
megmagyarázva azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem!
Miért hagytál el engemet?“ 35 Néhányan pedig
meghallva ezt az ott állók közül, ezt mondták: „Íme,
Illést hívja.“ 36 Egy ember pedig odafutott, és egy
szivacsot megtöltve ecettel, nádszálra tűzve, inni
adott neki, és ezt mondta: „Hadd lássuk, eljön-e Illés,
hogy levegye!“ 37 Jézus pedig hangosan felkiáltva
kibocsátotta lelkét. 38 Ekkor a templom kárpitja felülről
az aljáig kettéhasadt. 39 Amikor pedig a százados, aki
vele átellenben állt, látta, hogy így kiáltva bocsátotta
ki lelkét, ezt mondta: „Bizony ez az ember Isten
Fia volt!“ 40 Asszonyok is voltak ott, akik távolról
nézték, és közöttük volt a magdalai Mária és Mária,
a kis Jakabnak és Józsefnek anyja és Salómé, 41
akik amikor Galileában volt, akkor is követték őt,
és szolgáltak neki; és sok más asszony, akik vele
mentek fel Jeruzsálembe. 42 Amikor immár este lett,
mivel péntek volt, azaz szombat előtt való nap, 43
eljött az arimátiai József, egy tisztességes tanácsbeli,
aki maga is várta az Isten országát; bement bátran
Pilátushoz, és elkérte Jézusnak testét. 44 Pilátus
pedig csodálkozott, hogy már meghalt, ezért magához
hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy régen
halt-e meg. 45 Amikor ezt megtudta a századostól,
odaajándékozta a testet Józsefnek. 46 Ő pedig
gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba,
és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklába volt
kivágva; és követ hengerített a sírbolt szájára. 47
A magdalai Mária pedig és Mária, a József anyja
nézték, hová helyezték őt.

16 Mikor pedig elmúlt a szombat, a magdalai
Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé
drága keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és
megkenjék őt. 2 Korán reggel, a hétnek első napján
a sírbolthoz mentek napkeltekor, 3 és ezt mondták
maguk között: „Kicsoda hengeríti el nekünk a követ
a sírbolt szájáról?“ 4 És odatekintve látták, hogy a
kő el van hengerítve; pedig az felette nagy volt. 5
És bemenve a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb
felől, fehér ruhába öltözve, és megrémültek. 6 Az
pedig mondta nekik: „Ne féljetek! A Názáreti Jézust
keresitek, akit megfeszítettek? Föltámadott, nincsen
itt. Íme, a hely, ahová őt helyezték. 7 De menjetek el,
mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy
előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint
megmondta nektek.“ 8 Ekkor igen hamar kijöttek, és
elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás
fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert
féltek. 9 **(note: The most reliable and earliest manuscripts do
not include Mark 16:9-20.)** Mikor pedig reggel, a hétnek
első napján föltámadott, megjelent először a magdalai
Máriának, akiből hét ördögöt űzött ki. 10 Ő elment, és
jelentette ezt azoknak, akik vele voltak, keseregtek és
sírtak. 11 Amikor pedig ezek hallották, hogy él, és ő
látta, nem hitték el. 12 Ezután pedig közülük kettőnek
jelent meg más alakban, útközben, amikor a mezőre
mentek. 13 Ezek is elmentek, és jelenték a többieknek,
de nekik sem hittek. 14 Azután, amikor asztalnál ültek,
megjelent magának a tizenegynek, és szemükre
vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy
azoknak, akik őt feltámadva látták, nem hittek. 15
Ezután ezt mondta nekik: „Menjetek el széles e világra,
hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek. 16
Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig
nem hisz, elkárhozik. 17 Azokat pedig, akik hisznek,
ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek
ki, új nyelveken szólnak, 18 kígyókat vesznek föl, és
ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre
teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak.“ 19 Az Úr
Jézus pedig, miután ezeket mondta nekik, felvitetett a
mennybe, és az Istennek jobbjára ült. 20 Azok pedig
elmentek, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt
munkálkodott velük, és megerősítette az igét a jelek
által, amelyek követték. Ámen!

Lukács

1 Mivel sokan kezdték már rendszeresen megírni
azoknak az eseményeknek elbeszélését, amelyek
nálunk beteljesedtek, 2 úgy, amint ránk hagyták
azokat, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái
voltak az igének, 3 jónak láttam magam is, aki eleitől
fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy
azokról rendszeresen írjak neked, jó Teofilus, 4 hogy
megtudd azoknak a dolgoknak megbízhatóságát,
amelyekre tanítottak. 5 Heródesnek, Júdea királyának
idejében volt egy Zakariás nevű pap, az Abija
rendjéből. Felesége pedig Áron leányai közül való
volt, és annak neve: Erzsébet. 6 Mindketten igazak
voltak Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr
parancsolatai és rendelései szerint. 7 Nem volt nekik
gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mindketten
már idős emberek voltak. 8 Történt pedig, hogy amikor
rendjének beosztása szerint papi szolgálatot végzett
Isten előtt, 9 a papi tiszt szokása szerint rá került a
sor, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa
a füstölőáldozatot. 10 A nép egész sokasága kint
imádkozott a füstölőáldozat idején. 11 Neki pedig
megjelent az Úr angyala, megállt a füstölőoltár jobb
oldalán. 12 Láttára megrettent Zakariás, és félelem
szállta meg. 13 Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj,
Zakariás, mert meghallgatásra talált a te könyörgésed,
és feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz
Jánosnak. 14 Ő örömödre és vigasságodra lesz, és
sokan fognak örülni születésének, 15 mert nagy lesz
ő az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik,
és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel.
16 És Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz,
az ő Istenükhöz. 17 És maga is Isten előtt fog
járni Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét
a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak
lelkületére térítse, hogy az Úr számára felkészítse
a népet.“ 18 Zakariás ezt mondta az angyalnak:
„Miből tudhatom ezt meg? Mert én vén vagyok, és
az én feleségem is igen idős.“ 19 Az angyal így
válaszolt neki: „Én vagyok Gábriel, aki Isten előtt
állok. Ő küldött engem, hogy beszéljek veled, és ezt
az örömhírt meghozzam neked. 20 Íme, megnémulsz,
és nem szólhatsz addig a napig, amelyen ezek
megtörténnek, mert nem hittél az én beszédemnek,
amelyek majd beteljesednek a maguk idejében.“ 21
A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott, hogy
a templomban késlekedik. 22 Amikor kijött, nem
tudott szólni hozzájuk, és ebből megértették, hogy
látomást látott a templomban, mert csak integetett
nekik, és néma maradt. 23 És történt, hogy amikor
leteltek szolgálatának napjai, elment haza. 24 E
napok után felesége, Erzsébet fogant méhében,
és öt hónapra elrejtőzött, és ezt mondta: 25 „Így
cselekedett velem az Úr azokban a napokban,
amelyekben rám tekintett, hogy elvegye szégyenemet
az emberek előtt.“ 26 A hatodik hónapban Isten
elküldte Gábriel angyalt Galileának Názáret nevű
városába 27 egy szűzhöz, aki a Dávid házából való
József nevű férfinak volt a jegyese. A szűznek Mária
volt a neve. 28 És az angyal bement hozzá, és
ezt mondta: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadott! Az
Úr veled van!“ 29 Ő pedig megdöbbent ezekre a
szavakra, és elgondolkozott, hogy milyen köszöntés
ez. 30 Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária,
mert kegyelmet találtál Istennél! 31 Íme, fogansz
méhedben, és fiút szülsz, akit nevezz Jézusnak. 32
Ő nagy lesz, és a Magasságos Fiának nevezik, és
neki adja az Úr Isten Dávidnak, az Ő atyjának királyi
székét. 33 És uralkodik a Jákób házán örökké, és az Ő
királyságának nem lesz vége!“ (aiōn g165) 34 Mária ezt
mondta az angyalnak: „Hogyan lesz ez, hiszen nincs
férjem?“ 35 Így válaszolt neki az angyal: „A Szentlélek
száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be
téged, ezért aki születik, Szentnek nevezik majd,
Isten Fiának. 36 Íme, a te rokonod, Erzsébet is
fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapban
van az, akit meddőnek mondtak, 37 mert Istennél
semmi sem lehetetlen.“ 38 Mária ezt mondta: „Íme, az
Úr szolgálóleánya, legyen úgy, ahogy mondtad.“És
akkor elment tőle az angyal. 39 Azokban a napokban
útra kelt Mária, és nagy sietséggel a hegyvidékre,
Júda egyik városába ment. 40 Bement Zakariás
házába, és köszöntötte Erzsébetet. 41 És történt,
hogy amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését,
a magzat megmozdult méhében, és Erzsébet megtelt
Szentlélekkel, 42 és hangosan felkiáltott: „Áldott vagy
te az asszonyok között, és áldott a te méhednek
gyümölcse. 43 De hogyan történhet velem az,
hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? 44 Mert
íme, amikor köszöntésed szava eljutott fülembe, a
magzat ujjongva megmozdult méhemben. 45 És
boldog az, aki hitt, mert beteljesednek azok, amiket
az Úr neki mondott.“ 46 Akkor Mária ezt mondta:
„Magasztalja az én lelkem az Urat, 47 és örvendez az
én lelkem megtartó Istenemben. 48 Mert rátekintett
szolgálóleányának alázatos állapotára, mert íme,
mostantól fogva boldognak mond engem minden
nemzedék. 49 Mert nagy dolgokat cselekedett velem
a Hatalmas, és szent az ő neve. 50 És irgalma
nemzedékről nemzedékre van azokon, akik őt félik.

51 Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta
a szívük szándékában felfuvalkodottakat. 52
Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és felmagasztalta
az alázatosokat. 53 Éhezőket látott el javakkal,
és gazdagokat küldött el üresen. 54 Felkarolta
Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, mert megemlékezett
irgalmasságáról 55 Ábrahám és utódai iránt örökké –
amint megmondta atyáinknak." (aiōn g165) 56 Mária
Erzsébettel maradt három hónapig, aztán hazament.
57 Amikor eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült.
58 És meghallották szomszédai és rokonai, hogy az
Úr kegyelmesen cselekedett vele, együtt örültek vele.
59 És történt a nyolcadik napon, eljöttek körülmetélni
a gyermeket, és az ő atyja nevéről Zakariásnak
akarták őt nevezni. 60 Anyja azonban megszólalt,
és ezt mondta: „Nem, hanem János legyen a neve."
61 És ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs
rokonságodban, akit így hívnának." 62 És intettek
atyjának, hogy hogyan akarja nevezni. 63 Ő pedig egy
táblát kért, és ezt írta rá: „János a neve."Erre mindenki
elcsodálkozott. 64 És egyszerre megnyílt szája és
nyelve, és beszélt, és áldotta Istent. 65 Félelem szállta
meg a szomszédokat, és Júdea egész hegyvidékén
elhíresztelték mindezeket. 66 Akik meghallották,
szívükbe vették, és ezt mondták: „Vajon mi lesz ebből
a gyermekből?"Az Úr keze vele volt. 67 Zakariás, az ő
atyja megtelt Szentlélekkel, és így prófétált: 68 „Áldott
az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta
az Ő népét, 69 és erős üdvözítőt támasztott nekünk
az ő gyermekének, Dávidnak házában, 70 amint
szólott a szent prófétáinak szája által örök időktől
fogva, (aiōn g165) 71 hogy megszabadít ellenségeinktől,
és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnek; 72
hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal,
és megemlékezzék az ő szent szövetségéről, 73
az esküről, amellyel megesküdött Ábrahámnak, a
mi atyánknak, hogy megadja nekünk, 74 hogy
megszabadulva ellenségeink kezéből, félelem nélkül
szolgáljunk Neki, 75 szentségben és igazságban
őelőtte életünk minden napján. 76 Te pedig,
kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert
az Úr előtt jársz, hogy útjait előkészítsd, 77 és
az üdvösség ismeretére megtanítsd az ő népét a
bűnök bocsánatával, 78 a mi Istenünknek nagy
irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a
naptámadat a magasságból, 79 hogy világítson
azoknak, akik a halál árnyékában ülnek, és igazgassa
lábunkat a békesség útjára." 80 A kisgyermek pedig
növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában
volt egészen addig a napig, amelyen nyilvánosan föl
nem lépett Izraelben.

2 Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus
császár parancsolatot adott ki, hogy írják össze
az egész földet. 2 Ez az összeírás először akkor
történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.
3 Mindenki elment tehát a maga városába, hogy
összeírják. 4 József is elment Galileából, Názáret
városából Júdeába, Dávid városába, amelynek neve
Betlehem, mivel Dávid házából és nemzetségéből
való volt, 5 hogy összeírják Máriával, aki jegyese volt,
és aki várandós volt. 6 És történt, amikor ott voltak,
eljött szülésének ideje. 7 És megszülte elsőszülött
fiát, és bepólyálta, és jászolba fektette, mert nem volt
helyük a vendégfogadóban. 8 Pásztorok voltak azon
a vidéken, akik kinn a mezőn tanyáztak, és éjszaka
is őrködtek nyájuk mellett. 9 És íme, az Úr angyala
hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülvette őket,
és nagy félelem vett erőt rajtuk. 10 Az angyal pedig
ezt mondta nekik: „Ne féljetek! Íme, nagy örömöt
hirdetek nektek, amely az egész népnek öröme lesz.
11 Mert Megtartó született ma nektek, aki az Úr
Krisztus, a Dávid városában. 12 Ez pedig nektek
a jel: egy kisgyermeket találtok bepólyálva feküdni
a jászolban." 13 És hirtelen az angyallal mennyei
seregek sokasága jelent meg, akik Istent dicsérték, és
ezt mondták: 14 „Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat!"
15 És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok
a mennybe, a pásztorok ezt mondták egymásnak:
„Menjünk el egészen Betlehemig, és lássuk meg,
ami történt, amit az Úr tudtul adott nekünk." 16
Elmentek azért nagy sietséggel, és megtalálták Máriát
és Józsefet és a kisgyermeket, aki a jászolban
feküdt. 17 Ezt látva elbeszélték azt, amit a gyermekről
hallottak. 18 Mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott
azon, amit a pásztorok mondtak. 19 Mária pedig
megőrizte, és szívében forgatta a hallottakat. 20 A
pásztorok pedig visszatértek, dicsőítették és dicsérték
Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogy
az megmondatott nekik. 21 Amikor a nyolc nap
elmúlt, hogy a kisgyermeket körülmetéljék, Jézusnak
nevezték, ahogy az angyal nevezte mielőtt még anyja
méhében megfogant. 22 Amikor Mózes törvénye
szerint leteltek Mária tisztulásának napjai, felvitték
Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak.
23 Ahogyan meg van írva az Úr törvényében, hogy
minden elsőszülött fiú az Úrnak legyen szentelve,
24 és hogy áldozatot mutassanak be az Úr törvénye
szerint: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát."
25 És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, akinek
a neve Simeon volt, és ez az ember igaz és
istenfélő volt, és várta Izrael vigasztalását, és a

Szentlélek volt rajta. 26 Azt a kinyilatkoztatást kapta a
Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg
nem látja az Úrnak Krisztusát. 27 A Lélek indításából
a templomba ment, és amikor a gyermek Jézust
szülei bevitték, hogy érte a törvény előírása szerint
cselekedjenek, 28 karjába vette, és áldotta Istent,
és ezt mondta: 29 „Mostan bocsátod el, Uram, a te
szolgádat beszéded szerint békességben, 30 mert
látták az én szemeim a te üdvösségedet, 31 amelyet
készítettél minden nép szeme láttára, 32 világosságul
a pogányok megvilágosítására, és a te népednek,
Izraelnek dicsőségére." 33 József pedig és az ő anyja
csodálkozott azokon, amiket őfelőle mondott. 34 És
Simeon megáldotta őket, és ezt mondta Máriának, az
ő anyjának: „Íme, ő sokak elbukására és felemelésére
rendeltetett Izraelben, és jel lesz, amelynek sokan
ellene mondanak, 35 még a te lelkedet is éles tőr
járja majd át, hogy sok szív gondolata nyilvánvalóvá
legyen." 36 Volt egy prófétanő is, Anna, Fánuel
leánya, Áser nemzetségéből. Nagyon előrehaladott
korú volt, hajadon kora után csak hét esztendeig élt
férjével. 37 Már nyolcvannégy esztendeje özvegy volt.
Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és
imádkozással szolgált éjjel és nappal. 38 Ugyanabban
az órában odalépett, hálát adott az Úrnak, és
beszélt róla mindenkinek, akik Jeruzsálemben a
megváltást várták. 39 Amikor mindent elvégeztek az
Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, városukba,
Názáretbe. 40 A kisgyermek pedig növekedett és
erősödött lélekben, megtelt bölcsességgel és az Isten
kegyelme volt rajta. 41 Szülei évenként felmentek
Jeruzsálembe húsvét ünnepére. 42 Amikor tizenkét
esztendős lett, szintén fölmentek Jeruzsálembe
az ünnepi szokás szerint. 43 Miután elteltek az
ünnepnapok, hazaindultak. A gyermek Jézus azonban
Jeruzsálemben maradt, de sem József, sem az
anyja nem vette észre. 44 Azt gondolták, hogy az
útitársaik között van. Egynapi járóföldet mentek,
és akkor kezdték keresni a rokonok és ismerősök
között. 45 Amikor nem találták, visszamentek
Jeruzsálembe, hogy megkeressék. 46 És történt,
hogy harmadnapra találták meg a templomban,
a tanítómesterek között ülve, amint hallgatta és
kérdezgette őket. 47 Mindnyájan, akik őt hallgatták,
elcsodálkoztak értelmén és feleletein. 48 Amikor szülei
megláttak, elcsodálkoztak, és anyja ezt mondta neki:
„Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én nagy
bánattal kerestünk téged." 49 Ő pedig ezt mondta
nekik: „Miért kerestetek engem? Vagy nem tudjátok,
hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?"
50 De ők nem értették, amit mondott nekik. 51 Jézus
ezután elment velük Názáretbe, és engedelmeskedett
nekik. Anyja szívében megőrizte mindezeket. 52
Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben és
az Isten és emberek előtti kedvességben.

3 Tibérius császár uralkodásának tizenötödik
esztendejében pedig, amikor Júdeában Poncius
Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes
fejedelme Heródes volt, Iturea, Trakhónitisz
tartományának pedig negyedes fejedelme az ő
testvére, Fülöp volt, Abiléné negyedes fejedelme
pedig Lüszániász volt. 2 Annás és Kajafás főpapsága
idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a
pusztában. 3 Az elment a Jordán mellett lévő
tartományokba, prédikálva a megtérés keresztségét
a bűnök bocsánatára, 4 ahogyan meg van írva
Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében, aki ezt
mondja: „Kiáltó szava szól a pusztában: Készítsétek
el az Úrnak útját, egyengessétek ösvényeit. 5
Minden szakadékot töltsetek fel, minden hegyet
és halmot hordjatok el, ami egyenetlen, legyen
egyenessé, és a göröngyös simává, 6 és meglátja
minden halandó Isten szabadítását." 7 Ezt mondta
tehát a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy
megkeresztelje: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett
titeket, hogy a közelgő harag elől elmeneküljetek? 8
Teremjetek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket,
és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi
atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből
a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak.
9 A fejsze pedig már ott van a fák gyökerén:
kivágnak, és tűzre vetnek minden fát, amely nem
terem jó gyümölcsöt." 10 A sokaság megkérdezte
tőle: „Mit cselekedjünk tehát?" 11 Ő így felelt
nekik: „Akinek két köntöse van, egyiket adja annak,
akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan
cselekedjék." 12 És eljöttek a vámszedők is, hogy
megkeresztelkedjenek, és ezt mondták neki: „Mester,
mit cselekedjünk?" 13 Ő pedig nekik ezt mondta:
„Semmi többet ne követeljetek, mint amennyi ki
van szabva." 14 És megkérdezték őt a katonák is.
„Hát mi mit cselekedjünk?"Nekik ezt felelte: „Senkit
ne bántalmazzatok, ne zsaroljatok, és elégedjetek
meg zsoldotokkal." 15 Amikor a nép várt, szívükben
azon gondolkoztak, hogy vajon nem János-e a
Krisztus? 16 János így válaszolt mindenkinek: „Én
ugyan vízzel keresztellek titeket, de eljön, aki nálam
erősebb, és nem vagyok méltó, hogy saruja szíját
megoldjam. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel
titeket. 17 Szórólapátja a kezében van, és megtisztítja
szérűjét, és a gabonát a csűrébe gyűjti, a polyvát

pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“ 18 Még sok
egyébre is intette őket, és hirdette az evangéliumot
a népnek. 19 Amikor pedig Heródest, a negyedes
fejedelmet megfeddte Heródiásért, testvérének,
Fülöpnek feleségéért és minden gonosz tettéért,
amiket Heródes cselekedett, 20 ő még mindezt azzal
tetézte, hogy Jánost tömlöcbe vetette. 21 Történt
pedig, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett,
és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott,
megnyílt az ég, 22 és leszállt rá a Szentlélek testi
formában, mint egy galamb, és szózat jött a mennyből:
„Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!“ 23
Jézus mintegy harmincesztendős volt, amikor tanítani
kezdett, aki, amint állították, József fia volt, ő pedig
Élié; 24 ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannájé,
ez Józsefé, 25 ez Mattatiásé, ez Ámósé, ez Náhumé,
ez Heszlié, ez Naggaié, 26 ez Mahaté, ez Mattatiásé,
ez Simeié, ez Jószeké, ez Jódáé; 27 ez Jóhánáné,
ez Résáé, ez Zerubbábelé, ez Sealtielé, ez Nérié, 28
ez Melkié, ez Addié, ez Kószámé, ez Elmadámé, ez
Éré; 29 ez Jézusé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattáté,
ez Lévié, 30 ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez
Jónámé, ez Eljákimé; 31 ez Meleáé, ez Mennáé,
ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, 32 ez Isaié, ez
Óbédé, ez Bóázé, ez Szalmóné, ez Nahsóné, 33
ez Aminádábé, ez Adminé, ez Arnié, ez Heszróné,
ez Fáreszé, ez Júdáé, 34 ez Jákóbé, ez Izsáké, ez
Ábrahámé, ez Táréé, ez Náhoré, 35 ez Szerugé,
ezt Reué, ez Pelegé, ez Héberé, ez Selahé, 36
ez Kénáné, ez Arpaksádé, ez Sémé, ez Nóéé, ez
Lámeké; 37 ez Metusélahé, ez Hénóké, ez Járedé,
ez Mahalalélé, ez Kénáné, 38 ez Enósé, ez Sété, ez
Ádámé; ez pedig Istené.

4 Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól,
és a Lélek indítására a pusztában volt 2 negyven
napig, miközben kísértette az ördög. Nem evett
semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak,
megéhezett. 3 És az ördög ezt mondta neki: „Ha
Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék
kenyérré.“ 4 Jézus így válaszolt neki: „Meg van
írva, hogy »nemcsak kenyérrel él az ember, hanem
Istennek minden igéjével.«“ 5 Majd felvitte őt az
ördög egy nagy, magas hegyre, megmutatta neki
egy szempillantás alatt a föld minden országát, 6 és
ezt mondta neki: „Neked adom mindezt a hatalmat
és ezek dicsőségét, mert nekem adatott, és annak
adom, akinek akarom. 7 Azért, ha engem imádsz,
mindez a tied lesz.“ 8 Jézus így válaszolt neki:
„Távozz tőlem, sátán! Meg van írva: »Az Urat, a te
Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«“ 9 Aztán
Jeruzsálembe vitte őt, és a templom párkányára
állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy,
vesd le magad innen, 10 mert meg van írva: »Az ő
angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged,
11 és tenyerükön hordozzanak, hogy kőbe ne üsd
lábadat.«“ 12 Jézus így válaszolt neki: „Megmondatott:
»Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!«“ 13 Amikor
az ördög minden kísértést elvégzett, eltávozott tőle
egy időre. 14 Jézus visszatért a Lélek erejével
Galileába, és híre ment az egész környéken. 15
Tanított a zsinagógáikban, és mindenki dicsőítette. 16
Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása
szerint szombatnapon a zsinagógába ment, és felállt
felolvasni. 17 Ézsaiás próféta könyvét adták neki, és
amikor kinyitotta a könyvet, felkereste azt a helyet,
ahol ez volt megírva: 18 „Az Úr Lelke van rajtam, mert
felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot
hirdessem, elküldött, hogy a megtört szívűeket
meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást
hirdessek, és a vakoknak szemük megnyílását,
hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, 19
hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét!“ 20 És
behajtva a könyvet, visszaadta a szolgának, és
leült. A zsinagógában mindenkinek a szeme rajta
függött. 21 Ő pedig így szólt hozzájuk: „Ma teljesedett
be ez az Írás fületek hallatára!“ 22 És mindnyájan
bizonyságot tettek róla, és álmélkodtak a kegyelem
igéin, amelyek ajkáról fakadtak, és ezt mondták: „Nem
József fia ez?“ 23 Ő ezt mondta nekik: „Bizonyára azt
a közmondást mondjátok nekem: Orvos, gyógyítsd
meg magad! Amit hallottunk, hogy Kapernaumban
történt, itt a te házadban is cselekedd meg!“ 24
Majd így folytatta: „Bizony mondom nektek, hogy egy
próféta sem elfogadott a maga hazájában. 25 Igazán
mondom nektek: Illés idejében sok özvegyasszony
volt Izraelben, amikor az ég három esztendeig
és hat hónapig be volt zárva, úgyhogy az egész
tartományban nagy éhség volt, 26 és közülük senkihez
sem küldetett Illés, csak a szidóni Sareptába az
özvegyasszonyhoz. 27 Elizeus próféta idejében sok
bélpoklos volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult
meg, csak a szír Naamán.“ 28 Ennek hallatán harag
töltött el mindenkit a zsinagógában. 29 Felkeltek,
kiűzték őt a városon kívül, és annak a hegynek a
szélére vitték, amelyen az ő városuk épült, hogy
onnan letaszítsák. 30 Ő azonban átment közöttük,
és eltávozott. 31 Elment Kapernaumba, Galilea
városába, és tanította őket szombatnapon. 32 Azok
csodálkoztak a tanításán, mert szavának hatalma volt.
33 A zsinagógában pedig volt egy tisztátalan ördögi
lélektől megszállt ember, aki fennhangon így kiáltott:

34 „Mi közünk hozzád názáreti Jézus? Azért jöttél,
hogy elpusztíts minket. Ismerlek téged, hogy ki vagy:
az Isten Szentje!“ 35 Jézus rászólt: „Némulj meg, és
menj ki belőle!“És az ördög középre vetette, kiment
belőle, és nem ártott neki semmit. 36 Mindnyájukat
félelem szállta meg, és így szóltak egymáshoz:
„Milyen beszéd ez, hogy hatalommal és erővel
parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek?“
37 És elterjedt a híre mindenütt a környéken. 38
A zsinagógából eltávozva Simon házába ment.
Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és szóltak
neki érdekében. 39 Jézus mellé állt, ráparancsolt
a lázra, és az elhagyta őt. Ő pedig azonnal felkelt,
és szolgált nekik. 40 Napnyugtakor mindenki hozzá
vitte különféle bajban szenvedő betegét, ő pedig
mindegyikre rátette kezét, meggyógyította őket. 41
Sokakból ördögök is kimentek, és ezt kiáltották: „Te
vagy a Krisztus, az Isten Fia!“De ő rájuk parancsolt,
nem engedte őket szólni, mivel tudták, hogy ő a
Krisztus. 42 Napfölkeltekor elindult, és egy puszta
helyre ment. De a sokaság megkereste őt, hozzá
mentek, marasztalták, hogy ne menjen el tőlük.
43 Ő pedig ezt mondta nekik: „Más városokban is
hirdetnem kell Isten országát, mert ez a küldetésem.“
44 És prédikált Galilea zsinagógáiban.

5 Történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy
hallgassa Isten beszédét, ő a Genezáret-tónál
állt, 2 és látott két hajót állni a vízen. A halászok
pedig, miután azokból kiszálltak, a hálóikat mosták.
3 Beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és
kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól.
Amikor leült, a hajóból tanította a sokaságot. 4 Miután
befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: „Evezz a
mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!“ 5 Simon
így felelt: „Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk,
mégsem fogtunk semmit, de a te parancsodra kivetem
a hálót.“ 6 Amikor ezt megtették, a halaknak olyan
sokaságát kerítették be, hogy szakadozott a hálójuk.
7 Ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban
voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok
odamentek, és megtöltötték mind a két hajót annyira,
hogy csaknem elsüllyedtek. 8 Amikor ezt Simon Péter
látta, Jézus lába elé borult, és ezt mondta: „Eredj el
tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!“ 9 Mert
félelem fogta el őt és mindazokat, aki vele voltak,
a halfogás miatt. 10 Hasonlóképpen Jakabot és
Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak.
Jézus ezt mondta Simonnak: „Ne félj, mostantól
fogva embereket fogsz.“ 11 És a hajókat a szárazra
vonták, elhagyták mindenüket, és követték őt. 12
Történt, hogy amikor az egyik városban volt, íme, volt
ott egy leprával borított ember, és amikor meglátta
Jézust, arcra borulva kérte őt, és ezt mondta: „Uram,
ha akarod, megtisztíthatsz engem!“ 13 Jézus pedig
kinyújtotta kezét, megérintette őt, és ezt mondta:
„Akarom, tisztulj meg!“És azonnal letisztult róla a
lepra. 14 És megparancsolta neki, hogy ezt senkinek
se mondja el, hanem: „Menj el, mutasd meg magad a
papnak, és vigyél áldozatot megtisztulásodért, amint
Mózes megparancsolta, bizonyságul nekik.“ 15 De a
hír annál jobban elterjedt róla, és nagy sokaság gyűlt
össze, hogy őt hallgassák, és hogy meggyógyítsa
betegségüket. 16 Ő azonban félrevonult a pusztába,
és imádkozott. 17 És történt egy napon, hogy tanított,
és ott ültek a farizeusok és a törvénytudók, akik
Galileának és Júdeának falvaiból és Jeruzsálemből
jöttek, az Úr hatalma volt vele, hogy gyógyítson. 18
És íme, férfiak ágyon hoztak egy embert, aki béna
volt, és igyekezték bevinni és elé tenni. 19 A sokaság
miatt azonban nem találták módját, hogyan vigyék be,
felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották
le ágyastól a középre, Jézus elé. 20 Ő pedig látva
hitüket, így szólt: „Ember, megbocsátattak neked a
te bűneid!“ 21 Az írástudók és farizeusok elkezdtek
tanakodni: „Kicsoda ez, aki ilyen káromlást szól? Ki
bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül Isten?“
22 Jézus felismerte gondolataikat, ezt mondta nekik:
„Miért tanakodtok szívetekben? 23 Mi könnyebb,
azt mondani: megbocsátattak neked a te bűneid,
vagy azt mondani: kelj fel és járj? 24 Hogy pedig
megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma
e földön megbocsátani a bűnöket (ezt mondta a
bénának): Neked mondom, kelj fel, vedd fel az
ágyadat, eredj haza!“ 25 És az ősmük láttára felkelt,
felvette, amin feküdt, és elment haza, dicsőítve
Istent. 26 Ámulat fogta el mindnyájukat, dicsőítették
Istent, és megteltek félelemmel, és ezt mondták:
„Bizony csodálatos dolgokat láttunk ma!“ 27 Ezután
kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki
a vámnál ült, és ezt mondta neki: „Kövess engem!“
28 Az otthagyva mindent, felkelt, és követte őt. 29
És Lévi nagy vendégséget készített neki házában.
Vámosoknak és másoknak sokasága volt ott, akik
velük együtt asztalhoz telepedtek. 30 Az írástudók és
farizeusok pedig zúgolódtak, és a tanítványainak ezt
mondták: „Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és
bűnösökkel együtt?“ 31 Jézus így válaszolt nekik:
„Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra,
hanem a betegeknek. 32 Nem azért jöttem, hogy az
igazakat hívjam megtérésre, hanem a bűnösöket.“
33 Azok pedig ezt mondták neki: „Mi az oka, hogy

János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak,
hasonlóképpen a farizeusoké is, a te tanítványaid
pedig esznek és isznak?“ 34 Ő pedig ezt mondta nekik:
„Rávehetitek-e a lakodalmasokat, hogy böjtöljenek,
míg velük van a vőlegény? 35 De jönnek majd napok,
amikor a vőlegény elvétetik tőlük, és akkor azokban
a napokban böjtölnek majd.“ 36 Egy példázatot is
mondott nekik: „Senki sem tép ki új ruhából foltot,
hogy a régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépi,
és nem is illene a régi ruhához az új folt. 37 És
senki sem tölti az új bort régi tömlőbe, mert az új bor
kiszakítja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők is
tönkremennek. 38 Hanem az új bort új tömlőkbe kell
tölteni, és akkor mindkettő megmarad. 39 Aki pedig
óbort iszik, az nem kíván újat, mert azt mondja: Jobb
az ó.“

6 Történt pedig a húsvét szombatját követő második
szombaton, hogy vetések között ment át, és az ő
tanítványai kalászokat tépdestek, és azokat kezükkel
kimorzsolva ették. 2 Némelyek pedig a farizeusok
közül ezt mondták nekik: „Miért cselekszitek azt,
amit szombatnapon nem szabad cselekedni?“ 3
Jézus így válaszolt nekik: „Nem olvastátok, hogy mit
cselekedett Dávid, amikor megéhezett, és azok is,
akik vele voltak? 4 Bement az Úr házába, és elvette
a szent kenyereket, és evett, és adott azoknak is,
akik vele voltak, pedig azokat nem lett volna szabad
megenni, csak a papoknak.“ 5 Így szólt hozzájuk: „Az
Emberfia ura a szombatnak is.“ 6 Történt egy másik
szombaton, hogy a zsinagógába ment, és tanított.
Volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. 7
Az írástudók és farizeusok leselkedtek utána, hogy
vajon gyógyít-e szombatnapon, hogy vádat találjanak
ellene. 8 Ő pedig ismerve gondolataikat, ezt mondta
a béna kezű embernek: „Kelj fel, és állj középre!“Az
felkelt, és középre állt. 9 Jézus ezt mondta nekik:
„Valamit kérdezek tőletek: Szabad-e szombaton jót
tenni vagy rosszat tenni, életet megmenteni vagy
elpusztítani?“ 10 Végignézett rajtuk, és így szólt
hozzá: „Nyújtsd ki a kezedet!“Az pedig úgy tett, és
a keze olyan éppé lett, mint a másik. 11 Azokat
pedig esztelen düh szállta meg, és arról beszélgettek,
hogy mit tegyenek Jézussal. 12 Történt azokban a
napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az
éjszakát Istenhez imádkozva töltötte el. 13 Amikor
megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott
azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett
el. 14 Simont, akit Péternek nevezett, és Andrást,
annak testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és
Bertalant, 15 Mátét, Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát
és Simont, akit Zélótának neveztek, 16 Júdást, a
Jakab fiát és Iskáriótest, aki árulóvá lett. 17 Aztán
lement velük, megállt a síkságon, és vele együtt
tanítványainak sokasága és a nép nagy tömege
egész Júdeából és Jeruzsálemből, és Tírusznak és
Szidónnak tengermellékéről. Ezek azért jöttek, hogy
hallgassák őt, és meggyógyítsa őket betegségeikből.
18 Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak.
19 Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert
erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított.
20 Ő pedig tanítványaira nézett, és ezt mondta:
„Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek Isten
országa. 21 Boldogok vagytok, akik most éheztek,
mert megelégíttettek. Boldogok vagytok, akik most
sírtok, mert nevetni fogtok. 22 Boldogok lesztek,
amikor gyűlölnek titeket az emberek, és kiközösítenek,
és szidalmaznak titeket, és kitörlik neveteket, mint
gonosz nevet az Emberfiáért. 23 Örüljetek azon
a napon, és örvendezzetek, mert íme, jutalmatok
bőséges lesz a mennyben, hiszen hasonlóképpen
cselekedtek a prófétákkal az ő atyáik. 24 De jaj nektek,
gazdagok, mert megkaptátok már vigasztalásotokat.
25 Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni
fogtok. Jaj nektek, akik most nevettek, mert sírni
és jajgatni fogtok. 26 Jaj nektek, amikor minden
ember jót mond rólatok, mert éppen így cselekedtek
a hamis prófétákkal az ő atyáik. 27 „Nektek azonban,
akik engem hallgattok, ezt mondom: Szeressétek
ellenségeiteket, jót tegyetek azokkal, akik titeket
gyűlölnek. 28 Áldjátok azokat, aki titeket átkoznak, és
imádkozzatok azokért, akik titeket bántalmaznak. 29
Aki egyik arcodat megüti, annak fordítsd oda a másikat
is. Aki felsőruhádat elveszi, attól alsóruhádat se
tagadd meg. 30 Mindenkinek, aki kér tőled, annak adj,
és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza. 31 És amint
akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek,
ti is úgy cselekedjetek azokkal. 32 Ha csak azokat
szeretitek, akik titeket szeretnek, milyen jót tettetek?
Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik.
33 És ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót
tesznek, mi jót tettetek? 34 És ha csak azoknak adtok
kölcsön, akiktől remélitek, hogy visszakapjátok, mi
jót tettetek? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a
bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. 35
Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek
jót, és adjatok kölcsön, érte semmit sem várva, és
a ti jutalmatok sok lesz, és a magasságos Isten
fiai lesztek, mert ő is jóságos a hálátlanokhoz és
gonoszokhoz. 36 Legyetek azért irgalmasok, amint
a ti Atyátok is irgalmas. 37 „Ne ítéljetek, hogy
meg ne ítéljenek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz

kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is
megbocsátanak. 38 Adjatok, és adnak majd nektek is:
jó, megnyomott, megrázott, színig telt mértékkel adnak
életekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek,
amellyel ti is mértek." 39 Példázatot is mondott nekik:
„Vajon a vak vezethet-e világtalant? Nem esnek-e
mindketten a verembe? 40 Nem különb a tanítvány
az ő mesterénél. Csak ha mindent megtanult, akkor
lesz olyan, mint a mestere. 41 Miért nézed pedig
a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a
gerendát pedig, ami a te saját szemedben van,
nem veszed észre? 42 Hogyan mondhatod a te
atyádfiának: Atyámfia, hadd vegyem ki a szálkát a te
szemedből, holott a te szemedben lévő gerendát nem
látod? Te képmutató, vedd ki először a gerendát a te
szemedből, és azután gondolj arra, hogy kivedd a
szálkát, amely a te atyádfia szemében van. 43 „Nem
jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem. És nem rossz
fa az, amely jó gyümölcsöt terem. 44 Mert minden fát
saját gyümölcséről lehet megismerni. Mert tövisről
nem szednek fügét, sem a szederről nem szednek
szőlőt. 45 A jó ember szívének jó kincseiből hoz elő
jót. A gonosz ember pedig szívének gonosz kincséből
hoz elő gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív,
azt szólja a száj. 46 Miért mondjátok nekem: Uram,
Uram, ha nem teszitek azt, amit mondok? 47 „Ha
valaki hozzám jön, és hallgatja az én beszédemet, és
azokat megtartja, megmondom, kihez hasonló. 48
Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, és
mélyre hatolt, és kősziklára alapozott: amikor aztán
jött az árvíz, beleütközött az áradat abba a házba, de
azt meg nem mozdíthatta, mert kősziklára épült. 49
Aki pedig hallgatja beszédemet, de nem tartja meg,
az hasonló ahhoz az emberhez, aki csak a földre
építette házát fundamentum nélkül: beleütközött az
áradat, és azonnal összeomlott, és romhalmazzá
lett."

7 Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép
füle hallatára mondott, Kapernaumba ment. 2
Egy századosnak volt egy szolgája, aki annál nagy
becsben volt, igen rosszul lett, és már halálán volt. 3
Amikor hallott Jézusról, hozzá küldte a zsidók véneit,
és kérte, hogy jöjjön el, és gyógyítsa meg a szolgáját.
4 Azok pedig elmentek, és nagyon kérték őt: „Méltó,
hogy megtedd neki. 5 Mert szereti a mi népünket, és
a zsinagógát is ő építtette nekünk." 6 Jézus tehát
elment velük. Amikor azonban már nem messze volt a
háztól, a százados eléje küldte néhány jó barátját, és
ezt üzente neki: „Uram, ne fáraszd magad, mert nem
vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, 7 de magamat
sem tartom érdemesnek arra, hogy hozzád menjek.
Hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én
szolgám. 8 Mert én is hatalom alá rendelt ember
vagyok, és katonák szolgálnak alattam. És ha az
egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a
másiknak: Jöjj ide, eljön, és ha a szolgámnak szólok:
Tedd ezt, megteszi." 9 Amikor Jézus ezt hallotta,
elcsodálkozott, és hátrafordulva így szólt az őt követő
sokaságnak: „Mondom nektek, ekkora hitet Izraelben
sem találtam!" 10 És a küldöttek visszatértek a
házhoz, és a beteg szolgát már egészségben találták.
11 Történt másnap, hogy egy Nain nevű városba
ment, és vele mentek tanítványai és nagy sokaság.
12 Amikor a város kapujához közeledtek, íme, egy
halottat hoztak ki, anyjának egyetlen fiát, az asszony
pedig özvegy volt. A városból nagy sokaság volt vele.
13 Amikor az Úr meglátta, megkönyörült rajta, és ezt
mondta neki: „Ne sírj!" 14 És odament, megérintette a
koporsót. Akik vitték, megálltak. Ő pedig így szólt:
„Ifjú, neked mondom, kelj föl!" 15 Erre felült a halott,
és elkezdett beszélni. Ő pedig átadta anyjának. 16
Félelem fogta el mindnyájukat, és dicsőítették Istent,
és ezt mondták: „Nagy próféta támadt közöttünk,
és meglátogatta Isten az ő népét." 17 És elterjedt
híre egész Júdeában és a környező tartományokban.
18 Jánosnak mindezeket elmondták tanítványai. És
János magához hívatott kettőt tanítványai közül. 19
Elküldte őket Jézushoz, és ezt kérdeztette: „Te vagy-
e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" 20 Amikor azért
azok a férfiak hozzá mentek, ezt mondták: „Keresztelő
János küldött minket hozzád, és kérdezteti: te vagy-
e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" 21 Abban
az órában sokakat meggyógyított betegségekből,
bajokból és gonosz lelkektől, és sok vaknak adta
vissza szeme világát. 22 Jézus így válaszolt nekik:
„Menjetek el, mondjátok meg Jánosnak, amit láttatok
és hallottatok, hogy a vakok látnak, a sánták járnak,
a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a
halottak feltámadnak, és a szegénynek az evangélium
hirdettetik. 23 És boldog, aki nem botránkozik meg
énbennem." 24 Amikor elmentek János követei,
elkezdett beszélni a sokaságnak Jánosról: „Mit
akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába?
Szélingatta nádszálat? 25 Hát mit akartatok látni,
amikor kimentetek? Finom ruhába öltözött embert?
Íme, akik drága öltözetben és bőségben élnek, a
királyi palotákban vannak. 26 Hát mit akartatok látni,
amikor kimentetek? Prófétát? Bizony mondom nektek,
még prófétánál is nagyobbat. 27 Ő az, akiről meg van
írva: »Íme, elküldöm követemet előtted, aki elkészíti
neked az utat.« 28 Mert mondom nektek, hogy

azok között, akik asszonytól születtek, senki sincs
nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb Isten
országában, nagyobb nála.“ 29 Amikor ezt hallotta az
egész nép és a vámszedők is, igazat adtak Istennek,
és megkeresztelkedtek a János keresztségével;
30 a farizeusok és a törvénytudók azonban Isten
rájuk vonatkozó szándékát elutasították, és nem
keresztelkedtek meg nála. 31 És ezt mondta az
Úr: „Kihez hasonlítsam ennek a nemzedéknek
tagjait? Kihez hasonlók? 32 Hasonlók a piacon
ülő gyermekekhez, akik ezt kiáltják egymásnak:
»Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót
énekeltünk, és nem sírtatok.« 33 Mert eljött Keresztelő
János, aki kenyeret nem eszik, bort nem iszik, és ezt
mondjátok: Ördög van benne. 34 Eljött az Emberfia,
aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és
borivó ember, vámszedők és bűnösök barátja. 35 És
igazolódott minden gyermekében az ő bölcsessége.“
36 Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Ezért
bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett.
37 És íme, a városban volt egy bűnös asszony,
aki megtudta, hogy ő a farizeus házában asztalhoz
telepedett, egy alabástromedényben drága kenetet
hozott. 38 Megállt hátul az ő lábánál sírva, könnyeivel
kezdte öntözni lábait, és hajával törölte meg, és
csókolgatta lábait, és megkente a drága kenettel.
39 Amikor látta ezt a farizeus, aki őt meghívta, ezt
mondta magában: „Ha ő próféta volna, tudná, hogy ki
és miféle asszony az, aki megérintette, tudná, hogy
bűnös.“ 40 Ekkor megszólalt Jézus és ezt mondta
neki: „Simon, van valami mondanivalóm neked.“Az
így szólt: „Mester, mondjad.“ 41 „Egy hitelezőnek két
adósa volt. Az egyik adós volt ötszáz dénárral, a
másik pedig ötvennel. 42 És amikor nem volt nekik
miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Akkor
a kettő közül, mondd meg, melyik szereti őt jobban?“
43 Simon így válaszolt: „Azt gondolom, hogy az,
akinek többet engedett el.“És Jézus ezt mondta neki:
„Helyesen ítéltél“, 44 és az asszonyhoz fordulva ezt
mondta Simonnak: „Látod ezt az asszonyt? Bejöttem
a házadba, lábamnak vizet nem adtál, ő pedig
könnyeivel öntözte lábaimat, és hajával törölte meg.
45 Engem meg nem csókoltál, ő mióta bejöttem, nem
szűnt meg lábaimat csókolgatni. 46 Olajjal fejemet
nem kented meg, ő pedig drága kenettel kente meg
lábaimat. 47 Ezért mondom neked: Neki sok bűne
bocsáttatott meg, mert nagyon szeretett. Akinek pedig
kevés bocsáttatik meg, az kevésbé szeret.“ 48 Így
szólt az asszonyhoz: „Megbocsáttattak neked a te
bűneid!“ 49 És akik együtt ültek vele az asztalnál,
elkezdték kérdezgetni egymás között: „Kicsoda ez,
hogy a bűnöket is megbocsátja?“ 50 Ő pedig így szólt
az asszonyhoz: „A te hited megtartott téged. Eredj el
békességgel!“

8 Történt ezután, hogy városról városra és faluról
falura járt, és prédikálta és hirdette Isten országát,
és vele volt a tizenkettő, 2 és néhány asszony is,
akiket gonosz lelkektől és betegségekből gyógyított
meg: Mária, akit Magdalainak neveznek, akiből hét
ördög ment ki, 3 és Johanna, Kuzának, Heródes
egyik főemberének a felesége és Zsuzsanna és
sokan mások, akik vagyonukból szolgáltak neki.
4 Amikor nagy sokaság gyűlt egybe, azokból is,
akik a városokból mentek hozzá, ezt a példázatot
mondta nekik: 5 „Kiment a magvető, hogy elvesse
vetőmagját. Magvetés közben némelyik az útfélre
esett, és eltapták, és az ég madarai megették. 6
Némelyik sziklára esett, és amikor kikelt, elszáradt,
mert nem volt nedvessége. 7 Némelyik tövisek
közé esett, és a tövisek velük együtt növekedve
megfojtották azt. 8 Némelyik pedig jó földbe esett,
és amikor kikelt, százszoros termést hozott.“Amikor
ezt mondta, felkiáltott: „Akinek van füle a hallásra,
hallja!“ 9 Megkérdezték tőle tanítványai: „Mit jelent
ez a példázat?“ 10 Ő ezt mondta nekik: „Nektek
megadatott, hogy értsétek Isten országának titkait,
a többieknek azonban példázatokban adatik, »hogy
látván ne lássanak, és hallván ne értsenek.« 11 A
példázat pedig ez: A mag Isten beszéde. 12 Az útfélre
esettek azok, akik meghallgatták, de aztán eljön az
ördög, és kikapja szívükből, hogy ne higgyenek és ne
üdvözüljenek. 13 A sziklára esettek azok, akik amikor
hallják, örömmel fogadják az igét, de nem ver bennük
gyökeret, egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig
elpártolnak. 14 A tövisek közé esettek azok, akik
meghallgatták, de amikor elmentek, az élet gondja
és gazdagsága és gyönyörűsége megfojtja azt, és
termést nem hoznak. 15 Akiknél pedig a jó földbe
esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel
megtartják, és termést hoznak állhatatossággal. 16
„Aki gyertyát gyújt, nem takarja le azt egy edénnyel,
ágy alá sem rejti, hanem gyertyatartóba teszi, hogy
akik bemennek, lássák a világosságot. 17 Mert
nincs olyan titok, amely nyilvánvalóvá ne lenne,
és nincs olyan rejtett dolog, amely ki ne tudódnék,
és világosságra ne jönne. 18 Vigyázzatok azért,
hogyan hallgatjátok, mert akinek van, annak adatik,
és akinek nincs, attól az is elvétetik, amiről azt
gondolja, hogy az övé.“ 19 Odamentek hozzá anyja
és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a sokaság
miatt. 20 Ezért tudtára adták neki: „A te anyád

és testvéreid kint állnak, téged akarnak látni.“ 21
Ő azonban így válaszolt nekik: „Az én anyám és
testvéreim azok, akik Isten beszédét hallgatják, és
megcselekszik azt.“ 22 Történt egy napon, hogy
hajóba szállt tanítványaival, és ezt mondta nekik:
„Menjünk át a tó túlsó partjára.“És elindultak. 23
Hajózásuk közben elszenderedett. Ekkor szélvész
csapott le a tóra, és megrémültek, és veszélyben
voltak. 24 Hozzá mentek, felkeltették, és ezt mondták:
„Mester, Mester, elveszünk!“Ő pedig felkelt, rászólt a
szélre és a hullámokra, mire azok elültek, és csend
lett. 25 És ezt mondta nekik: „Hol van a ti hitetek?“Ők
pedig félelemmel és csodálkozással ezt mondták
egymásnak: „Ugyan kicsoda ez, hogy a szélnek és
víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek
neki?“ 26 Aztán áthajóztak a gadaraiak földjére,
amely Galileával átellenben van. 27 Amikor kiment a
partra, egy ember jött elé a városból, akiben ördögök
voltak. Régóta nem viselt ruhát, s házban sem lakott,
hanem csak sírboltokban. 28 Amikor meglátta Jézust,
felkiáltott, lába elé borult, és hangosan ezt mondta:
„Mi közöm hozzád, Jézus, a felséges Isten Fia?
Kérlek téged, ne gyötörj engem!“ 29 Azt parancsolta
ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből
az emberből. Mert már régóta hatalmában tartotta,
ezért láncokkal és bilincsekkel megkötözve őrizték, de
ő elszakította kötelékeit, az ördög pedig a pusztába
űzte. 30 Jézus megkérdezte: „Mi a neved?“Az így
felelt: „Légió“, mert sok ördög ment bele. 31 És kérték
őt, hogy ne parancsolja őket vissza az alvilágba.
(Abyssos g12) 32 Volt pedig ott egy disznócsorda, amely
a hegyen legelészett, és kérték őt, hogy engedje
meg nekik, hogy azokban menjenek. 33 Miután
kimentek az ördögök az emberből, és bementek a
disznókba, a csorda a meredekről a tóba rohant, és
megfulladt. 34 Amikor a pásztorok látták, mi történt,
elfutottak, és hírét vitték a városba és a falvakba.
35 Kimentek az emberek megnézni, mi történt, és
Jézushoz mentek, és ott találták azt az embert, akiből
az ördögök kimentek, amint felöltözve és ép elmével
ült Jézus lábainál, és nagyon megijedtek. 36 Akik
látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg az
a megszállott. 37 Ekkor a Gadara vidékének egész
népe arra kérte, hogy menjen el onnan, mert nagyon
féltek. Ő pedig hajóra szállt, és visszatért. 38 Az
az ember, akiből az ördögök kimentek, arra kérte,
hogy vele lehessen. De Jézus elküldte őt, és ezt
mondta neki: 39 „Térj vissza házadhoz, és beszéld el,
milyen nagy dolgokat tett Isten veled.“Elment azért, és
hirdette az egész városban, hogy milyen nagy dolgot
tett vele Jézus. 40 És történt, amikor Jézus visszatért,
a nép örömmel fogadta, mert mindnyájan várták. 41
És íme, jött egy Jairus nevű ember, aki a zsinagóga
elöljárója volt, és Jézus lábai elé borult, és kérte,
hogy menjen el házába, 42 mert egyetlen, mintegy
tizenkét esztendős leánya halálán volt. Miközben
ment, a sokaság szorongatta. 43 És egy asszony,
aki tizenkét esztendő óta vérfolyásos volt, és bár
minden vagyonát orvosokra költötte, senki sem tudta
meggyógyítani. 44 Hátulról hozzálépett, megérintette
ruhájának szegélyét, és azonnal elállt a vérfolyása.
45 Jézus ezt mondta: „Ki az, aki megérintett?“Amikor
mindnyájan tagadták, Péter, és akik vele voltak így
szóltak: „Mester, a sokaság szorongat és lökdös
téged, és te azt mondod: ki az, aki megérintett
engem?“ 46 De Jézus ezt mondta: „Valaki megérintett
engem, mert észrevettem, hogy erő árad ki belőlem.“
47 Amikor pedig látta az asszony, hogy nem maradt
titokban, reszketve előjött, eléje borult, és elbeszélte
az egész sokaság előtt, hogy miért érintette őt,
és hogy azonnal meggyógyult. 48 Jézus pedig ezt
mondta neki: „Bízzál, leányom, a te hited megtartott
téged, eredj el békességgel!“ 49 Még beszélt, amikor
eljött egy ember a zsinagógai elöljáró házából, és ezt
mondta: „Meghalt a leányod, ne fáraszd a Mestert!“
50 Amikor Jézus ezt hallotta, ezt mondta neki: „Ne félj,
csak higgy, és meggyógyul.“ 51 Bemenve a házba,
senkit sem engedett be, csak Pétert, Jakabot és
Jánost és a leány atyját és anyját. 52 Mindnyájan
sírtak, és gyászolták. Ő pedig ezt mondta: „Ne sírjatok,
nem halt meg, csak alszik.“ 53 Erre kinevették, mert
tudták, hogy meghalt. 54 Ekkor mindenkit kiküldött,
megfogta a leány kezét, és kiáltott: „Leányom, kelj
fel!“ 55 Ekkor visszatért abba a lélek, azonnal felkelt,
és ő megparancsolta, hogy adjanak neki enni. 56 És
álmélkodtak annak szülei, de ő megparancsolta, hogy
senkinek se mondják el, ami történt.

9 Miután összehívta Jézus tizenkét tanítványát,
erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett,
és betegségek gyógyítására is. 2 Aztán elküldte
őket, hogy prédikálják Isten országát, és betegeket
gyógyítsanak. 3 Ezt mondta nekik: „Semmit ne
vigyetek az útra, se botot, se táskát, se kenyeret,
se pénzt, két-két ruhátok se legyen. 4 Amelyik
házba bementek, ott maradjatok, és onnan induljatok
tovább. 5 Ha nem fogadnak be titeket, amikor
kimentek abból a városból, még a port is verjétek le
lábatokról, bizonyságul ellenük.“ 6 Azok tehát útra
keltek, bejárták a falvakat, hirdették az evangéliumot,
és gyógyították mindenütt. 7 Heródes, a negyedes
fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és

zavarban volt, mert némelyek azt mondták, hogy
János támadt fel a halálból. 8 Mások szerint Illés
jelent meg, ismét mások pedig, hogy a próféták közül
támadt fel valaki. 9 Heródes ezt mondta: „Jánost
lefejeztettem, kicsoda hát ez, akiről én ilyen dolgokat
hallok?“És látni akarta őt. 10 Amikor visszatértek, az
apostolok elbeszéltek neki mindent, amit cselekedtek.
Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük
egy magányos helyre, egy Bétsaida nevű városba.
11 Amikor a sokaság ezt megtudta, követte őt, és
ő örömmel fogadta őket, Isten országáról beszélt
nekik, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat
meggyógyította. 12 Amikor a nap már hanyatlani
kezdett, a tizenkettő odament hozzá, ezt mondták
neki: „Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el, és a
környező falvakban és majorokban megszálljanak, és
élelmet találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk.“ 13
Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjatok nekik ti enni!“Azok
így válaszoltak: „Nekünk sincs több öt kenyérnél és
két halnál, ha csak el nem megyünk, és nem veszünk
eledelt az egész sokaságnak.“ 14 Mert mintegy ötezer
férfi volt ott. Így szólt tanítványaihoz: „Ültessétek le
őket csoportokban ötvenenként.“ 15 Így cselekedtek,
és leültették valamennyit. 16 Ő pedig vette az öt
kenyeret és két halat, égre emelte szemét, megáldotta
azokat, és megszegte, és a tanítványoknak adta,
hogy a sokaság elé tegyék. 17 Mindnyájan ettek és
jóllaktak, és összeszedték a megmaradt darabokat,
tizenkét kosárral. 18 Történt, hogy amikor egyszer
magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak
vele, megkérdezte őket: „Kinek mond engem a
sokaság?“ 19 Azok így válaszoltak: „Keresztelő
Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig azt mondják,
hogy a régi próféták közül támadt fel valaki.“ 20
Ő ekkor ezt mondta nekik: „Hát ti kinek mondtok
engem?“Péter így válaszolt: „Az Isten Krisztusának!“
21 Ő pedig rájuk parancsolt, és meghagyta nekik,
hogy ezt senkinek se mondják. 22 Majd így szólt: „Az
Emberfiának sokat kell szenvednie, és megvettetnie
a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg
kell öletnie, és harmadnapon feltámadnia.“ 23 Azután
így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki utánam akar
jönni, tagadja meg magát, és vegye fel keresztjét
mindennap, és kövessen engem. 24 Mert aki meg
akarja tartani életét, elveszti azt, aki pedig elveszti
életét énérettem, megtartja azt. 25 Mert mit használ
az embernek, ha az egész világot megnyeri is,
önmagát pedig elveszti, vagy kárt vall? 26 Mert aki
szégyell engem és az én beszédemet, az Emberfia is
szégyellni fogja azt, amikor eljön a maga, az Atya
és az angyalok dicsőségében. 27 Bizony mondom
nektek, hogy vannak az itt állók között, akik nem
ízlelnek halált, míg meg nem látják Isten országát.“
28 Történt e beszédek után mintegy nyolc nappal,
hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és
felment a hegyre imádkozni. 29 Imádkozás közben
arckifejezése megváltozott, és ruhája fehér és fénylő
lett. 30 És íme két férfi beszélt vele: Mózes és Illés,
31 akik dicsőségben jelentek meg, és az ő haláláról
beszéltek, amelyet Jeruzsálemben kell beteljesítenie.
32 Pétert és a vele lévőket elnyomta az álom, de
amikor felébredtek, látták az ő dicsőségét és azt
a két férfit, akik ott álltak vele. 33 Történt, hogy
amikor azok távozóban voltak, Péter ezt mondta
Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lennünk. Csináljunk
azért három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek
és egyet Illésnek.“De nem tudta, mit beszél. 34
Amikor ezeket mondta, felhő támadt, és beárnyékolta
őket, ők pedig megijedtek, amikor felhőbe kerültek.
35 Szózat hallatszott a felhőből: „Ez az én Fiam,
akit kiválasztottam, őt hallgassátok!“ 36 Miközben a
szózat hallatszott, Jézus már egyedül maradt ott. Ők
pedig hallgattak, és azokban a napokban semmit sem
mondtak el abból, amit hallottak és láttak. 37 Történt
a következő napon, amikor lementek a hegyről, nagy
sokaság ment eléje. 38 És íme, egy ember így kiáltott
a sokaságból: „Mester, kérlek téged, tekints a fiamra,
mert ő az én egyetlenem. 39 És íme, valami lélek
szokta megragadni őt, és hirtelen kiáltozni kezd, és
rázza őt annyira, hogy tajtékzik, és nehezen távozik
tőle, miután gyötörte. 40 Kértem tanítványaidat,
hogy űzzék ki, de nem tudták.“ 41 Jézus így szólt:
„Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek
közöttetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a
fiadat!“ 42 Amíg odament, az ördög leteperte, és
megrázta. De Jézus ráparancsolt a tisztátalan lélekre,
meggyógyította a gyermeket, és visszaadta atyjának.
43 Ekkor elámultak mindnyájan Isten nagyságán.
Amikor mindnyájan csodálkoztak mindazon, amit
Jézus cselekedett, ezt mondta tanítványainak: 44
„Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: mert az
Emberfia az emberek kezébe adatik!“ 45 De ők nem
értették ezt a mondást, és el volt rejtve előlük, hogy
ne értsék meg, és féltek őt megkérdezni e mondás
értelme felől. 46 Majd az a gondolat támadt bennük,
hogy ki a nagyobb közöttük. 47 Jézus látva szívük
gondolatát, kézen fogott egy kis gyermeket, maga
mellé állította, 48 és ezt mondta nekik: „Aki egy
kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad
be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem
elküldött, mert aki a legkisebb mindnyájatok között,
az a nagy.“ 49 Megszólalt János, és ezt mondta:

„Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket
űz, és eltiltottuk, mert nem követ minket.“ 50 Jézus
azonban ezt mondta neki: „Ne tiltsátok el, mert aki
nincs ellenünk, mellettünk van.“ 51 Történt, amikor
már közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta,
hogy Jeruzsálembe megy. 52 Követeket küldött maga
előtt. Azok elindultak, és betértek egy samáriai faluba,
hogy neki szállást készítsenek. 53 De nem fogadták
be őt, mivel Jeruzsálembe ment. 54 Amikor ezt
látták tanítványai, Jakab és János, ezt mondták:
„Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Tűz szálljon le
az égből, és égesse meg őket, amint Illés is tette?“
55 Jézus azonban megfordulva megdorgálta őket,
és ezt mondta: „Nem tudjátok, hogy milyen lélek
van bennetek, 56 mert az Emberfia nem azért jött,
hogy elveszítse az emberek életét, hanem hogy
megtartsa.“Elmentek azért más faluba. 57 Történt
pedig, amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki:
„Követlek téged, Uram, bárhová mégy.“ 58 Jézus
azonban így felelt: „A rókáknak barlangjuk van, és az
égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs
fejét hová lehajtania.“ 59 Egy másikhoz így szólt:
„Kövess engem!“Az pedig ezt mondta: „Uram, engedd
meg nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az
atyámat!“ 60 Jézus így válaszolt neki: „Hadd temessék
el a halottak az ő halottaikat, te pedig menj el, és
hirdesd Isten országát.“ 61 Egy másik is ezt mondta:
„Követlek, Uram, de előbb engedd meg nekem, hogy
búcsút vegyek házam népétől.“ 62 Jézus így felelt:
„Aki az eke szarvára veti kezét, és hátratekint, nem
alkalmas Isten országára.“

10 Ezek után pedig az Úr hetvenkét tanítványt
választott ki, és elküldte őket maga előtt
kettesével minden városba és helységbe, ahová
menni készült. 2 Ezt mondta nekik: „Az aratni való sok,
a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön
munkásokat az ő aratásába. 3 Menjetek el, íme, én
elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. 4
Ne vigyetek magatokkal erszényt, se táskát, se sarut.
Az úton senkit se köszöntsetek. 5 Ha bementek egy
házba, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! 6
És ha van ott valaki, aki a békesség fia, nyugodjék
meg azon a ti békességetek. Ha nincs, rátok tér
vissza. 7 Ugyanabban a házban maradjatok, és azt
egyétek, igyátok, amit adnak. Mert méltó a munkás
az ő jutalmára. Ne járjatok házról házra. 8 Ha
egy városba bementek, és befogadnak titeket, azt
egyétek, amit elétek tesznek. 9 És gyógyítsátok a
betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok
Isten országa. 10 Ha egy városba bementek, és
titeket nem fogadnak be, menjetek ki annak utcáira,
és ezt mondjátok: 11 A port is, amely reánk tapadt
városotokból, lerázzuk, de azt tudjátok meg, hogy
Isten országa elközelített hozzátok. 12 Mondom pedig
nektek, hogy Sodomának állapota tűrhetőbb lesz ama
napon, mint azé a városé. 13 Jaj neked, Korazin! Jaj
neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban vagy Szidónban
történtek volna azok a csodák, amelyek benned
történtek, zsákban és hamuban ülve régen megtértek
volna. 14 De Tírusznak és Szidónnak tűrhetőbb lesz a
dolga az ítéletkor, mint nektek. 15 És te, Kapernaum,
talán az égig magasztalnak fel? A pokolig fogsz
levettetni. (Hadēs g86) 16 Aki titeket hallgat, engem
hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg, és aki
engem vet meg, azt veti meg, aki engem küldött.“ 17
Visszatért pedig a hetvenkét tanítvány örömmel, és
ezt mondták: „Uram, a te nevedre még az ördögök is
engedelmeskednek nekünk.“ 18 Ő pedig ezt mondta
nekik: „Láttam a sátánt, mint villámlást lebukni az
égből. 19 Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és
skorpiókon tapodjatok és az ellenség minden erején,
és hogy semmi se ártson nektek. 20 De ne annak
örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek,
hanem inkább annak örüljetek, hogy a ti nevetek fel
van írva a mennyben.“ 21 Abban az órában Jézus
örvendezett a Szentlélek által, és ezt mondta: „Hálát
adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy
elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a
gyermekeknek kijelentetted. Igen, Atyám, mert így volt
kedves előtted. 22 Mindent nekem adott az én Atyám,
és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya, és
kicsoda az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja
kijelenteni.“ 23 És a tanítványokhoz fordulva, ezt
mondta nekik: „Boldog az a szem, amely látja azt, amit
ti láttok. 24 Mert mondom nektek, sok próféta és király
kívánta látni, amit ti láttok, de nem látták, és hallani,
amit ti hallotok, de nem hallották.“ 25 És íme, egy
törvénytudó előállt, és kísértve őt ezt mondta: „Mester,
mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?“
(aiōnios g166) 26 Ő pedig ezt mondta neki: „A törvényben
mi van megírva? Hogyan olvasod?“ 27 Az pedig ezt
válaszolta: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes
szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes
elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat.«“
28 Ezt mondta neki: „Jól feleltél. Ezt cselekedd, és
élsz.“ 29 Az pedig igazolni akarva magát, így szólt
Jézushoz: „De ki az én felebarátom?“ 30 Jézus
ezt mondta neki: „Egy ember ment Jeruzsálemből
Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották,
és megsebesítették, aztán elmentek, és otthagyták
félholtan. 31 Történetesen egy pap ment lefelé az

úton, aki azt látva, elkerülte. 32 Hasonlóképpen
egy lévita is, amikor arra a helyre ért, és azt látta,
elkerülte. 33 Egy samáriai pedig, amikor az úton
odaért hozzá, és meglátta, könyörületességre indult.
34 Odament hozzá, bekötözte sebeit, és olajat és
bort öntött azokra. Aztán feltette saját barmára, és
a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte.
35 Másnap pedig elmenőben két dénárt vett elő, a
gazdának adta, és ezt mondta neki: Viselj gondot
reá, és ha valamit még ezen felül rákóltesz, amikor
visszatérek, megadom neked. 36 Mit gondolsz: e
három közül ki volt a felebarátja annak, aki a rablók
kezébe esett?“ 37 Az pedig ezt mondta: „Az, aki
könyörült rajta.“Jézus ezt mondta neki: „Eredj el, és
te is hasonlóképpen cselekedj.“ 38 Történt pedig,
hogy amikor az úton mentek, bement egy faluba,
egy Márta nevű asszony pedig befogadta házába.
39 Ennek volt egy Mária nevű testvére, aki Jézus
lábához ülve hallgatta beszédét. 40 Márta pedig
el volt foglalva a házimunkában. Ezért odaállt, és
ezt mondta: „Uram, nem törődsz azzal, hogy az én
testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd
hát neki, hogy segítsen!“ 41 Jézus ezt válaszolta neki:
„Márta, Márta, szorgalmas vagy, és sokra igyekezel.
42 De egy a szükséges dolog. Mária a jó részt
választotta, amelyet el nem vesznek tőle.“

11 Történt egyszer, hogy amikor egy helyen
imádkozott, miután befejezte, egyik tanítványa
így szólt hozzá: „Uram, taníts minket imádkozni,
amiképpen János is tanította az ő tanítványait.“ 2
Ő pedig ezt mondta nekik: „Amikor imádkoztok, ezt
mondjátok: »Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod.
Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a
földön is. 3 Mindennapi kenyerünket add meg nekünk
naponként, 4 és bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi
is megbocsátunk mindenkinek, aki nekünk adósunk.
És ne vígy minket kísértésbe.«“ 5 Azután így szólt
hozzájuk: „Ki az közületek, akinek van egy barátja,
és ha az elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki:
Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, 6 mert
egy barátom útközben hozzám tért be, és nincs
mit adnom neki enni, 7 ő így válaszolna belülről
neki: Ne zavarj engem, mert az ajtó be van zárva,
és gyermekeim is velem vannak az ágyban, nem
kelhetek fel, hogy adjak neked. 8 Mondom nektek, ha
nem is fog felkelni, és adni neki azért, mert barátja, de
annak tolakodása miatt fel fog kelni, és ad neki annyit,
amennyi kell. 9 Én is azt mondom nektek: Kérjetek,
és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és
megnyittatik nektek, 10 mert aki kér, mind kap, aki
keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. 11 Melyik
apa az közületek, akitől ha a fia kenyeret kér, követ
ad neki? Vagy ha halat kér, hal helyett kígyót ad neki?
12 Vagy ha tojást kér, skorpiót ad neki? 13 Azért ha
ti gonosz létetekre tudtok a ti gyermekeiteknek jó
ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei
Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.“ 14
Egyszer kiűzött egy ördögöt, amely néma volt. Történt,
hogy amikor kiment az ördög, megszólalt a néma,
és csodálkozott a sokaság. 15 Közülük némelyek
ezt mondták: „Belzebubbal, az ördögök fejedelmével
űzi ki az ördögöket.“ 16 Mások meg kísértették, és
mennyei jelt kívántak tőle. 17 Ő pedig ismerve azok
gondolatát, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely
meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra
omlik. 18 Ha a sátán meghasonlik önmagával, hogyan
állhatna fönn országa? Mert azt mondjátok, hogy
én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket. 19 És ha én
Belzebubbal űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel
űzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíráitok. 20
Ha viszont én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket,
akkor kétségkívül elérkezett hozzátok Isten országa.
21 Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a maga
palotáját, javai biztonságban vannak. 22 De amikor a
nála erősebb megy oda, és legyőzi, akkor elveszi
fegyverét, amiben bízott, és amit tőle zsákmányolt,
szétosztja. 23 Aki nincs velem, ellenem van, és aki
nem gyűjt velem, az tékozol. 24 Amikor a tisztátalan
lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár,
nyugalmat keresve. És amikor nem talál, ezt mondja:
visszatérek az én házamba, ahonnan jöttem, 25 és
odamenve kisöpörve és felékesítve találja azt. 26
Akkor elmegy, maga mellé vesz még más hét lelket,
magánál is gonoszabbakat, bemennek, és ott laknak.
És annak az embernek a végső állapota rosszabb
lesz az elsőnél.“ 27 Történt pedig, amikor ezeket
mondta, egy asszony a sokaságból így kiáltott hozzá:
„Boldog az az anyaméh, amely téged hordozott,
és az emlők, amelyeket szoptál.“ 28 Ő pedig ezt
mondta: „Még boldogabbak azok, akik hallgatják
Isten beszédét, és megtartják azt.“ 29 Amikor a
sokaság hozzá gyülekezett, ezt mondta: „Ez a gonosz
nemzedék jelt követel, de nem adatik neki, csak
Jónás próféta jele. 30 Mert amiképpen Jónás jelül
volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is e
nemzedéknek. 31 Dél királynője fel fog támadni az
ítéletkor e nemzedéknek férfiaival, és kárhoztatja őket.
Mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa Salamon
bölcsességét, de íme, nagyobb van itt Salamonnál.
32 Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak fel e

nemzedékkel, és kárhoztatják majd őket, mert ők
megtértek Jónás beszédére, de íme, nagyobb van
itt Jónásnál. 33 „Aki gyertyát gyújt, nem teszi rejtett
helyre, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba,
hogy akik bemennek, lássák a világosságot. 34 A
test lámpása a szem. Ha azért a szemed őszinte,
az egész tested világos lesz. Ha pedig a szemed
gonosz, a tested is sötét. 35 Vigyázz tehát, hogy a
világosság, amely benned van, sötétség ne legyen.
36 Ha tehát az egész tested világos, és nincs benne
sötét rész, akkor egészen világos lesz, mint amikor a
lámpás megvilágít téged világosságával." 37 Beszéd
közben egy farizeus arra kérte, hogy ebédeljen nála.
Bement, és leült enni. 38 A farizeus, amikor ezt látta,
elcsodálkozott, hogy ebéd előtt nem mosdott meg. 39
Az Úr ezt mondta neki: „Ti, farizeusok a pohárnak
és tálnak külső részét megtisztítjátok ugyan, de a
belsőtök tele van nyereségvággyal és gonoszsággal.
40 Bolondok! Aki azt teremtette, ami kívül van, nem
ő teremtette-e azt is, ami belül van? 41 Azt adjátok
oda alamizsnaként, ami belül van, és akkor minden
tiszta lesz nektek. 42 De jaj nektek, farizeusok, mert
megadjátok a tizedet a mentából, a kaporból és
minden zöldségféléből, de mellőzitek az igazságot és
az Isten szeretetét. Pedig ezeket kellene cselekedni,
és amazokat sem elhagyni. 43 Jaj nektek farizeusok!
Mert szeretitek az első helyet a zsinagógában és a
köszöntéseket a piacon. 44 Jaj nektek, képmutató
írástudók és farizeusok, mert olyanok vagytok, mint
a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek,
akik azokon járnak, nem tudnak róla." 45 Ekkor
megszólalt valaki a törvénytudók közül: „Mester,
amikor ezeket mondod, minket is megbántasz." 46
Ő pedig így válaszolt: „Jaj nektek is, törvénytudók,
mert elhordozhatatlan terhekkel terhelitek meg az
embereket, de ti magatok egy ujjal sem érintitek
a terheket. 47 Jaj nektek, mert építitek a prófétáik
síremlékeit, a ti atyáitok pedig megölték őket. 48 Tehát
bizonyítjátok, és jóváhagyjátok atyáitok cselekedeteit,
hogy ők megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek.
49 Ezért mondja Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk
prófétákat és apostolokat, és azok közül némelyeket
megölnek, és némelyeket elüldöznek, 50 hogy
számon kéressék ettől a nemzedéktől minden próféta
vére, amelyet e világ kezdetétől kiontottak 51 Ábel
vérétől kezdve Zakariás véréig, aki az oltár és a
templom között pusztult el. Bizony mondom nektek,
számot kell adni ennek a nemzedéknek! 52 Jaj
nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret
kulcsát: ti magatok nem mentek be, és azokat
is megakadályoztátok, akik be akarnak menni."
53 Amikor ezeket mondta nekik, az írástudók és
farizeusok elkezdték hevesen támadni, és sok dolog
felől kérdezgették, 54 ólálkodtak utána, hogy szavaiból
elkapjanak valamit, amivel vádolhatják.

12 Miközben sok ezerből álló sokaság gyűlt össze
úgy, hogy majd letaposták egymást, elkezdett
beszélni tanítványaihoz: „Mindenekelőtt óvakodjatok a
farizeusok kovászától, ami a képmutatás. 2 Mert nincs
olyan rejtett dolog, amely napfényre ne jönne, és
olyan titok, amely ki ne tudódnék. 3 Amit sötétségbe
mondtatok, azt a világosságban fogják meghallani.
Amit fülbe súgva mondtatok rejtett helyen, azt a
házak tetejéről fogják hirdetni. 4 Mondom nektek,
az én barátaimnak: Ne féljetek azoktól, akik a testet
ölik meg, és aztán többet nem árthatnak. 5 De
megmondom nektek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki
ha megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára
vessen. Bizony mondom nektek: Tőle féljetek! (Geenna
g1067) 6 Ugye öt verebet meg lehet venni két fillérért?
De azok közül egy sincs Istennél elfelejtve. 7 Nektek
pedig még hajatok szálai is mind számon vannak
tartva. Ne féljetek tehát: Ti sok verébnél értékesebbek
vagytok. 8 Mondom nektek: Ha valaki vallást tesz
rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz
arról Isten angyalai előtt. 9 Aki pedig megtagad engem
az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai
előtt. 10 És ha valaki valamit mond az Emberfia
ellen, bocsánatot nyer, de aki a Szentlelket káromolja,
nem nyer bocsánatot. 11 Amikor a zsinagógákba
és a fejedelmek és hatalmasságok elé hurcolnak
titeket, ne aggodalmaskodjatok, hogyan vagy mit
szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok. 12
Mert a Szentlélek abban az órában megtanít titeket,
hogy mit kell mondanotok." 13 Ekkor így szólt hozzá
valaki a sokaságból: „Mester, mondd meg az én
testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!"
14 Ő pedig így válaszolt: „Ember, ki tett engem
bíróvá vagy végrehajtóvá közöttetek?" 15 Azután
ezt mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek
a telhetetlenségtől, mert nem a vagyonban való
bővölködés jelenti az életet." 16 Mondott nekik
egy példázatot: „Egy gazdag embernek bőségesen
termett a földje 17 ezért így okoskodott magában:
Mit cselekedjem? Mert nincs hová betakarítanom
termésemet. 18 És ezt mondta: Ezt cselekszem:
csűreimet lebontatom, és nagyobbakat építek, és
azokba gyűjtöm be gabonámat és javaimat. 19 És
ezt mondom lelkemnek: Én lelkem, sok javad van
sok esztendőre eltéve, tedd magad kényelembe,
egyél, igyál, és élvezd az életet! 20 Isten ezt mondta

neki: Bolond! Még az éjjel elkérik tőled a te lelkedet,
akkor kié lesz mindaz, amit felhalmoztál? 21 Így
jár mindenki, aki kincset gyűjt magának, és nem
Istenben gazdag.“ 22 Tanítványainak ezt mondta:
„Ezért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok a
ti életetek miatt, mit egyetek, se a testetek miatt,
mibe öltözködjetek, 23 Mert az élet több, mint az
eledel és a test, mint az öltözet. 24 Nézzétek meg
a hollókat! Nem vetnek és nem aratnak, nincs
éléskamrájuk, sem csűrük, és Isten eltartja azokat.
Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál!
25 Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával akár
egy arasznyival is megnövelheti termetét? 26 Ha
pedig ilyen csekélységet sem tudtok megtenni, mit
aggodalmaskodtok a többi miatt? 27 Nézzétek meg
a liliomokat, hogyan növekednek! Nem szőnek és
nem fonnak, de mondom nektek, Salamon teljes
dicsőségében sem öltözködött úgy, mint egy ezek
közül. 28 Ha pedig a füvet, amely ma a mezőn van,
és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten,
mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! 29 Ne
kérdezzétek tehát: mit egyetek, vagy mit igyatok, és
ne nyugtalankodjatok. 30 Mindezeket a pogányok
kérdezik. A ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek
szükségetek van ezekre. 31 Inkább keressétek Isten
országát, és ezeket mind megkapjátok. 32 Ne félj, te
kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy
nektek adja az országot! 33 „Adjátok el, amitek van, és
adjátok oda alamizsnaként. Szerezzetek magatoknak
erszényeket, amelyek nem avulnak el, kifogyhatatlan
kincset a mennyországban, ahol a tolvaj nem fér
hozzá, és a moly sem emészti meg. 34 Mert ahol
a ti kincsetek, ott lesz a szívetek is. 35 „Legyen
derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva. 36
Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez,
akik várják, mikor jön meg uruk a menyegzőről,
hogy amint megérkezik és zörget, azonnal ajtót
nyissanak neki. 37 Boldogok azok a szolgák, akiket
az úr, amikor hazamegy, ébren talál. Bizony mondom
nektek, hogy felövezi magát, leülteti őket, hozzájuk
megy, és felszolgál nekik. 38 És ha a második vagy
harmadik őrváltáskor jön meg, és úgy találja őket,
boldogok azok a szolgák! 39 Azt pedig jegyezzétek
meg, hogy ha tudná a ház gazdája, hogy mikor jön
a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy házába
törjön. 40 Ti is legyetek tehát készen, mert amely
órában nem is gondoljátok, abban jön el az Emberfia.“
41 Péter erre megkérdezte: „Uram, nekünk mondod
ezt a példázatot vagy mindenkinek?“ 42 Az Úr így
válaszolt: „Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr
gondviselővé tett háza népén, hogy idejében adja ki
nekik élelmüket? 43 Boldog az a szolga, akit az ő
ura, amikor hazajön, ilyen munkában talál! 44 Bizony
mondom néktek, hogy egész vagyona gondviselőjévé
teszi. 45 Ha pedig a szolga így szólna szívében:
Halogatja még az én uram a hazajövetelt, és verni
kezdi a szolgákat és szolgálóleányokat, és elkezdene
enni, és inni és részegeskedni, 46 megjön annak
a szolgának az ura, amely napon nem várja, és
amely órában nem gondolja, és kettévágatja, és
a hitetlenek sorsára juttatja. 47 Az a szolga, aki
ismerte ura akaratát, és nem teljesítette, és nem
cselekedett akarata szerint, sok verést kap. 48 Aki
pedig nem ismerte, és büntetésre méltó dolgokat
cselekedett, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak,
attól sokat követelnek. Akire sokat bíztak, attól többet
kívánnak. 49 Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak
a világra. Mennyire szeretném, ha már lángolna!
50 Keresztséggel kell még megkereszteltetnem, és
mennyire szorongok, míg végbe nem megy. 51 Azt
gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet
hozzak a földre? Mondom nektek: egyáltalán nem, sőt
inkább ellentétet. 52 Mert mostantól fogva, ha öten
lesznek egy házban, ellentétbe kerülnek egymással:
három kettő ellen és kettő három ellen. 53 Ellentétbe
kerül az apa a fiával és a fiú az apjával és az anya a
leányával és leány az anyjával, az anyós a menyével
és a meny az anyósával.“ 54 A sokaságnak ezt
mondta: „Amikor látjátok, hogy napnyugatról felhő
támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön, és úgy
lesz. 55 És amikor halljátok fújni a déli szelet, ezt
mondjátok: Hőség lesz, és úgy lesz. 56 Képmutatók!
Az égnek és földnek jeleit felismeritek, ezt az időt
pedig miért nem tudjátok felismerni? 57 „Miért nem
ítélitek meg magatoktól is azt, hogy mi a helyes?
58 Amikor pedig ellenfeleddel a hatóság elé mégy,
igyekezzél még az úton megszabadulni tőle, hogy
ne hurcoljon a bíró elé, és a bíró át ne adjon a
börtönőrnek, a börtönőr tömlöcbe ne vessen. 59
Mondom neked, hogy nem jössz ki onnan, amíg meg
nem adod az utolsó fillért is.“

13 Éppen abban az időben jöttek oda néhányan,
akik neki hírt hoztak a galileaiakról, akiknek
vérét Pilátus áldozatukéval elegyítette. 2 Jézus ezt
mondta nekik: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak
bűnösebbek voltak valamennyi galileainál, mert ezt
szenvedték el? 3 Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg
nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.
4 Vagy az a tizennyolc, akikre rászakadt a torony
Siloámban, és megölte őket, gondoljátok, hogy
bűnösebbek voltak minden más Jeruzsálemben lakó

embernél? 5 Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg
nem tértek mindnyájan hasonlóképpen elvesztek." 6
És ezt a példázatot mondta: „Egy embernek volt egy
fügefája szőlőjében, és elment, hogy azon gyümölcsöt
keressen, de nem talált. 7 Ezt mondta a vincellérnek:
Íme, három esztendeje, hogy ide járok gyümölcsöt
keresni ezen a fügefán, és nem találok. Vágd ki,
miért foglalja a földet is hiába? 8 De az így válaszolt
neki: Uram, hagyd meg még ebben az esztendőben,
míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom. 9
Hátha jövőre terem. Ha pedig nem, azután vágd
ki." 10 Egy zsinagógában tanított szombaton, 11 és
íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke volt
tizennyolc esztendő óta, és meg volt görnyedve, és
egyáltalán nem tudott felegyenesedni. 12 Amikor
Jézus meglátta, odahívta, és ezt mondta neki:
„Asszony, megszabadultál betegségedtől!" 13 És
rátette kezét, mire az nyomban felegyenesedett, és
dicsőítette Istent. 14 Megszólalt a zsinagóga elöljárója
felháborodva azon, hogy Jézus szombatnapon
gyógyított, ezt mondta a sokaságnak: „Hat nap van,
amelyen munkálkodni kell. Tehát azokon jöjjetek
gyógyíttatni magatokat és ne szombatnapon." 15 Az Úr
így válaszolt neki: „Képmutatók, vajon szombatnapon
nem oldja-e el mindegyikőtök ökrét vagy szamarát a
jászoltól, és nem vezeti-e itatni? 16 Hát Ábrahámnak
ezt a leányát, akit a sátán megkötözött tizennyolc
esztendeje, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből
szombatnapon?" 17 Amikor ezeket mondta, ellenfelei
mindnyájan megszégyenültek, és az egész sokaság
örült azoknak a dicsőséges dolgoknak, amelyek általa
történtek. 18 Azután így szólt Jézus: „Mihez hasonló
Isten országa? Mihez hasonlítsam? 19 Hasonló a
mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetette
a kertjében, és az felnőtt, és nagy fává lett, és az
égi madarak fészket raktak ágain." 20 Majd ismét
szólt: „Mihez hasonlítsam Isten országát? 21 Hasonló
a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, három
mérce lisztbe keverte, míg végül az egész megkelt."
22 Városokon és falvakon ment át, úton Jeruzsálem
felé, miközben tanított. 23 Ezt mondta neki valaki:
„Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?"Ő pedig
ezt mondta neki: 24 „Igyekezzetek bemenni a szoros
kapun, mert mondom nektek, sokan igyekeznek majd
bemenni, de nem mehetnek. 25 Amikor fölkel a
gazda, és bezárja az ajtót, ti kívül álltok, és kezditek
zörgetni az ajtót, és így szóltok: Uram! Uram! Nyisd
ki nekünk! Ő így felel nektek: Nem tudom, honnan
valók vagytok! 26 Akkor majd elkezditek mondani:
Előtted ettünk, ittunk, és az utcáinkon tanítottál.
27 Erre ő így szól: Mondom nektek, nem tudom,
honnan valók vagytok. Távozzatok tőlem mindnyájan,
ti gonosztevők! 28 Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás,
amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a
prófétákat mind Isten országában, magatokat pedig
kirekesztve onnan. 29 És jönnek napkeletről és
napnyugatról, északról és délről, és Isten országában
letelepednek. 30 És íme, vannak utolsók, akik elsők
lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek." 31
Ugyanabban az órában néhány farizeus ment hozzá,
akik így szóltak: „Eredj el, és távozz innen, mert
Heródes meg akar téged ölni." 32 Ő ezt mondta nekik:
„Menjetek, és mondjátok meg annak a rókának: Íme,
ördögöket űzök ki és gyógyítok ma és holnap, és
harmadnapra befejezem. 33 De ma, holnap és azután
úton kell lennem, mert nem lehet, hogy a próféta
Jeruzsálemen kívül vesszen el. 34 „Jeruzsálem!
Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed
azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam
egybegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk kiscsirkéit a
szárnya alá, de ti nem akartátok! 35 Íme, elhagyott
lesz a házatok. Bizony mondom néktek, hogy nem
láttok engem, amíg el nem jön az az idő, amikor ezt
mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«"

14 Történt, amikor bement a farizeusok egyik
vezetőjének házába szombaton ebédelni, azok
figyelték őt. 2 És íme, egy vízkóros ember volt
előtte. 3 Ekkor Jézus megszólalt, és megkérdezte
a törvénytudóktól és farizeusoktól: „Szabad-e
szombatnapon gyógyítani?" 4 Azok pedig hallgattak.
Erre megfogta azt, meggyógyította és elbocsátotta.
5 Nekik pedig ezt mondta: „Ki az közületek, akinek
szamara vagy ökre szombatnapon kútba esik, és nem
húzza ki azt azonnal?" 6 De azok nem tudtak erre mit
felelni. 7 Egy példázatot is mondott a meghívottaknak,
amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket.
Ezt mondta nekik: 8 „Amikor valaki lakodalomba
hív, ne ülj a főhelyre, mert talán nálad nagyobb
tiszteletben álló embert is meghívott. 9 És odamegy
az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja
majd neked: Engedd át ennek a helyet! És akkor
szégyenkezve az utolsó helyre fogsz ülni. 10 Hanem
ha meghívnak, menj el, és ülj le az utolsó helyre,
hogy amikor odamegy, aki téged meghívott, ezt
mondja neked: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed
lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. 11 Mert
mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik,
aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik." 12
Szólt akkor annak is, aki őt meghívta: „Amikor ebédet
vagy vacsorát készítesz, ne barátaidat, testvéreidet,
rokonaidat, gazdag szomszédaidat hívd meg, hogy

majd azok is viszonzásul meghívjanak téged. 13
Hanem amikor lakomát készítesz, hívd meg a
szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat, 14
és boldog leszel, mert azok nem tudják viszonozni, de
majd viszonozzák neked az igazak feltámadásakor."
15 Amikor ezeket meghallotta valaki, aki vele együtt
ült, ezt mondta neki: „Boldog az, aki kenyeret eszik
Isten országában." 16 Ő pedig ezt mondta annak: „Egy
ember nagy vacsorát készített, és sokakat meghívott.
17 És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy mondja
meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden
kész! 18 És mindnyájan egyformán kezdték magukat
kimenteni. Az első ezt mondta neki: Szántóföldet
vettem, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek
téged, ments ki engem! 19 A másik ezt mondta: Öt iga
ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat kipróbáljam,
kérlek téged, ments ki engem! 20 Megint egy másik
ezt mondta: Most nősültem, és azért nem mehetek. 21
Amikor a szolga hazament, megmondta ezeket az ő
urának. Akkor megharagudott a gazda, és ezt mondta
szolgájának: Eredj hamar a város utjaira, és utcáira és
hozd be ide a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat
és vakokat. 22 És szólt a szolga: Uram, meglett,
amint parancsoltad, és mégis van hely. 23 Akkor ezt
mondta az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a
kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy
megteljék az én házam. 24 Mert mondom nektek, hogy
azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja
meg a vacsorámat." 25 Nagy sokaság ment vele, és
amikor megfordult, ezt mondta nekik: 26 „Ha valaki
hozzám jön, és meg nem gyűlöli az atyját és anyját,
feleségét és gyermekeit, fitestvérét és nőtestvérét, sőt
még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom.
27 És aki nem hordozza keresztjét, és nem jön
utánam, nem lehet az én tanítványom. 28 „Mert ki az
közületek, aki tornyot akar építeni, és először nem ül
le, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy van-e, amiből
befejezze? 29 Nehogy, miután fundamentumot vetett,
és nem tudja befejezni, csúfolni kezdje őt mindenki,
aki csak látja. 30 És ezt mondják: Ez az ember
elkezdte az építkezést, de nem tudta befejezni! 31
Vagy ha egy király, amikor háborúba megy, hogy egy
másik királlyal harcba szálljon, nem ül-e le először
tanácskozni, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal,
aki húszezerrel jön ellene? 32 Mert különben, amikor
az még távol van, követséget küld, és megkérdezi
a békefeltételeket. 33 Így tehát, ha valaki búcsút
nem vesz minden vagyonától, nem lehet az én
tanítványom. 34 Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel
sózzák meg? 35 Sem a földre, sem a trágyára nem
alkalmas, tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra,
hallja!"

15 A vámszedők és a bűnösök mindnyájan hozzá
mentek, hogy hallgassák őt. 2 A farizeusok és
az írástudók pedig így zúgolódtak: „Bűnösöket fogad
magához, és velük együtt eszik." 3 Ő pedig ezt a
példázatot mondta nekik: 4 „Kicsoda az közületek,
akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít,
nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és
nem megy az elveszett után, míg meg nem találja azt?
5 És ha megtalálta, örömében felveszi vállára. 6 És
hazamenve, összehívja barátait és szomszédait, és
ezt mondja nekik: Örüljetek velem, mert megtaláltam
juhomat, amely elveszett. 7 Mondom nektek, hogy
ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy
megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen,
akinek nincs szüksége megtérésre. 8 „Vagy ha
egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy
drahmát, nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e ki a házat,
és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? 9 És
ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédait,
és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a
drahmát, amit elveszítettem! 10 Mondom nektek,
ugyanígy öröm van Isten angyalainak színe előtt egy
bűnös ember megtérésén." 11 Azután ezt mondta:
„Egy embernek volt két fia. 12 És az ifjabb azt mondta
atyjának: Atyám, add ki a vagyonból a rám eső részt.
És ő megosztotta közöttük a vagyont. 13 Nem sok
nap múlva a kisebbik fiú összeszedte mindenét, és
messze vidékre költözött, és ott eltékozolta minden
vagyonát, mert kicsapongó életet élt. 14 Miután
mindenét elköltötte, nagy ínség támadt azon a
vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. 15 Ekkor elment,
és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához,
aki elküldte őt mezőjére disznókat legeltetni. 16 Ő
pedig szívesen megtöltötte volna gyomrát azzal a
moslékkal, amit a disznók ettek, de senki sem adott
neki. 17 Amikor magába szállt, ezt mondta: Az én
atyámnak milyen sok bérese bővölködik kenyérben,
én pedig éhen halok! 18 Felkelek, és elmegyek az én
atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem
az ég ellen és teellened, 19 és nem vagyok méltó,
hogy fiadnak nevezz. Tégy engem olyanná, mint a te
béreseid közül egy! 20 Felkelt, és elment atyjához.
Amikor pedig még távol volt, meglátta őt az ő atyja, és
megesett rajta a szíve, és hozzáfutott, nyakába borult,
és megcsókolta. 21 A fiú ezt mondta neki: Atyám,
vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok
immár méltó, hogy fiadnak nevezz. 22 Atyja pedig ezt
mondta szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és

adjátok föl rá, és húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a
lábára! 23 És hozzátok elő a hízott tulkot, és vágjátok
le, és együnk és vigadjunk. 24 Mert az én fiam
meghalt és feltámadott és elveszett és megtaláltatott.
Elkezdtek azért vigadozni. 25 Az ő nagyobbik fia pedig
a mezőn volt. És amikor hazajött, és közeledett a
házhoz, hallotta a zenét és a táncot. 26 Előhívott egyet
a szolgái közül, és megtudakolta, mi történt. 27 Mire
az így felelt: A te öcséd jött meg, és atyád levágatta
a hízott tulkot, mivel egészségben kapta vissza. 28
Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. De
az Atyja kiment, és kérlelni kezdte. 29 Ő pedig így
válaszolt atyjának: Íme, én ennyi éve szolgálok neked,
és soha át nem hágtam parancsaidat, és nekem
egy kecskefiat sem adtál, hogy az én barátaimmal
vigadjak. 30 Amikor pedig ez a te fiad megjött, aki
paráznákkal tékozolta el a vagyonodat, levágattad
neki a hizlalt tulkot. 31 Ő pedig azt mondta neki:
Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tied!
32 Vigadnod és örülnöd kellene, hogy a te testvéred
meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott."

16 Azután ezt mondta tanítványainak: „Volt egy
gazdag ember, akinek volt egy sáfára, akit
bevádoltak nála, hogy javait eltékozolja. 2 Hívatta
azért, és ezt mondta neki: Mit hallok felőled? Adj
számot sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár.
3 A sáfár ezt mondta magában: Mit tegyek, mert az én
uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok,
koldulni szégyellek. 4 Tudom már, mit tegyek, hogy
amikor a sáfárságtól megfosztanak, befogadjanak
házukba az emberek. 5 Magához hívatta urának
minden adósát, és ezt mondta az elsőnek: Mennyivel
tartozol az én uramnak? 6 Az így felelt: Száz korsó
olajjal. Erre ezt mondta neki: Vedd az adósleveledet,
ülj le gyorsan, és írj ötvenet. 7 Aztán szólt a másiknak:
Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig így felelt: Száz
mérő búzával. Így szólt hozzá: Vedd az adósleveledet,
és írj nyolcvanat. 8 És megdicsérte az Úr a hamis
sáfárt, hogy eszesen cselekedet, mert e világnak
fiai a maguk nemében eszesebbek a világosság
fiainál. (aiōn g165) 9 Én is mondom nektek: szerezzetek
magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy
amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.
(aiōnios g166) 10 Aki kevesen hű, a sokon is hű az. Aki
kevesen hamis, a sokon is hamis az. 11 Ha a hamis
mammonon nem voltatok hűek, ki bízná rátok az igazi
kincset? 12 Ha a másén nem voltatok hűek, ki adja
oda nektek azt, ami a tiétek? 13 „Egy szolga sem
szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és
a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és
a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a
mammonnak." 14 Hallották mindezt a farizeusok is,
akik pénzsóvárak voltak, és kigúnyolták őt. 15 Ezt
mondta nekik: „Ti vagytok azok, akik az emberek
előtt igaznak tartjátok magatokat, de Isten ismeri
szíveteket, mert ami az emberek előtt magasztos,
az Isten előtt utálatos. 16 A törvény és a próféták
Keresztelő Jánosig tartottak. Azóta Isten országát
hirdetik, és mindenki erejét megfeszítve törekszik
feléje. 17 De hamarább elmúlik a menny és a föld,
mint hogy a törvényből egyetlen vessző elveszhetne.
18 Ha valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el,
házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz
feleségül, az is házasságtörő. 19 „Volt egy gazdag
ember, aki bíborba és gyolcsba öltözködött, és minden
nap dúsan lakmározott. 20 És volt egy Lázár nevű
koldus, aki kapuja előtt feküdt, és fekélyekkel volt
tele, 21 és szeretett volna jóllakni a gazdag asztaláról
lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és
nyaldosták sebeit. 22 Történt pedig, hogy meghalt
a koldus, és az angyalok Ábrahám ölébe vitték.
Meghalt a gazdag, is és eltemették. 23 És a pokolban
kínok között föltekintett, meglátta távol Ábrahámot
és kebelén Lázárt. (Hadēs g86) 24 Felkiáltott, és ezt
mondta: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és küldd
el Lázárt, hogy mártsa ujja hegyét vízbe, és hűsítse
meg nyelvemet, mert gyötrődöm ebben a lángban. 25
Ábrahám így válaszolt: Fiam, emlékezz arra, hogy te
megkaptad javaidat életedben, hasonlóképpen Lázár
is bajait. Most ő vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. 26
Ezenfelül köztünk és közöttetek nagy szakadék van,
úgyhogy akik innen hozzátok akarnának menni, nem
mehetnek, sem azok onnét hozzánk nem jöhetnek.
27 Mire az így szólt: Kérlek azért téged, atyám, hogy
küldd el őt az én atyám házához. 28 Mert van öt
testvérem, hogy bizonyságot tegyen nekik, hogy
ők is ide, a gyötrelem helyére ne kerüljenek. 29
Ábrahám így szólt: Van Mózesük, és vannak prófétáik,
hallgassanak azokra! 30 De erre az ezt mondta: Nem
úgy, atyám, Ábrahám, de ha a halottak közül megy
valaki hozzájuk, megtérnek! 31 Ő pedig így válaszolt:
Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem
győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad."

17 Ezt mondta a tanítványoknak: „Lehetetlen, hogy
botránkozások ne történjenek, de jaj annak, aki
ilyeneket okoz. 2 Jobb annak, ha malomkövet kötnek
a nyakára, és a tengerbe dobják, mintha csak egyet
is megbotránkoztat e kicsinyek közül. 3 Vigyázzatok
magatokra!"„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened,
fedd meg, és ha megbánja, bocsáss meg neki. 4

És ha egy napon hétszer is vétkezik ellened, és
egy napon hétszer tér vissza hozzád ezt mondva:
Megbántam – bocsáss meg neki.“ 5 Az apostolok ezt
mondták az Úrnak: „Növeld hitünket!“ 6 Ezt mondta
az Úr: „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag,
és ezt mondanátok ennek az eperfának: Szakadj
ki gyökerestől, és gyökerezz meg a tengerben, az
engedelmeskedne nektek. 7 „Ki az közületek, akinek
ha van egy szolgája, és az szánt vagy legeltet, és
megjön a mezőről, mindjárt azt mondja neki: Jöjj, és
ülj az asztalhoz? 8 Nem azt mondja-e inkább neki:
Készíts vacsorát, és övezd fel magad, és szolgálj
nekem, míg én eszem és iszom, te pedig azután
egyél és igyál!? 9 Vajon megköszöni-e annak a
szolgának, hogy azt tette, amit neki parancsolt?
Nem gondolom. 10 Hasonlóképpen ti is, ha mindazt
megtették, amit parancsoltak nektek, mondjátok:
Haszontalan szolgák vagyunk, mert csak azt tettük,
ami kötelességünk volt.“ 11 Történt, amikor útban
volt Jeruzsálem felé, átment Samária és Galilea
között. 12 Amikor egy faluba ért, tíz leprás férfi
jött elé, akik távol megálltak, 13 és hangosan ezt
kiáltották: „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!“ 14
Amikor meglátta őket, ezt mondta: „Menjetek el,
mutassátok meg magatokat a papoknak.“És történt,
hogy míg odamentek, megtisztultak. 15 Egy pedig
közülük, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért,
és hangosan dicsőítette Istent. 16 Lába elé borulva
adott hálát. Ez pedig samáriai volt. 17 Jézus ekkor
így szólt: „Nem tízen tisztultak meg? Hol van a
többi kilenc? 18 Nem akadt más, aki visszatért
volna dicsőséget adni Istennek, csak ez az egy
idegen?“ 19 És ezt mondta neki: „Kelj fel, menj el, a
te hited megtartott téged.“ 20 Amikor megkérdezték
a farizeusok, hogy mikor jön el Isten országa, így
felelt nekik: „Isten országa nem szemmel láthatóan
jön el. 21 Sem azt nem mondják: Íme, itt, vagy
íme, ott van, mert Isten országa bennetek van!“ 22
A tanítványoknak pedig ezt mondta: „Eljön az idő,
amikor szeretnétek egyet látni az Emberfia napjai
közül, de nem láttok. 23 Mondják majd nektek: Íme,
itt, vagy íme, ott van, de ne menjetek oda, és ne
fussatok utána. 24 Mert amint a felvillanó villámlás az
ég aljától az ég aljáig fénylik, úgy jön el az Emberfia
az ő napján. 25 De előbb sokat kell szenvednie és
megvettetnie ettől a nemzedéktől. 26 És amint Nóé
napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is.
27 Ettek, ittak, megnősültek, férjhez mentek addig a
napig, amíg Nóé be nem ment a bárkába, és eljött az
özönvíz, és elpusztított mindenkit. 28 Hasonlóképpen,
ahogy Lót napjaiban is volt: ettek, ittak, vettek, adtak,
ültettek, építettek, 29 de azon a napon, amikor Lót
kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és
elpusztított mindenkit. 30 Így lesz azon a napon is,
amelyen az Emberfia megjelenik. 31 Azon a napon,
aki a háztetőn lesz, holmija pedig a házban, ne
menjen le, hogy elvigye. És aki a mezőn lesz, ne
forduljon vissza. 32 Emlékezzetek Lót feleségére!
33 Aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, és aki
elveszti, megtartja azt. 34 Mondom nektek: azon
az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik
felvétetik, a másik ott hagyatik. 35 Két asszony
őröl együtt, az egyik felvétetik, a másik otthagyatik.
36 Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a
másik otthagyatik.“ 37 Azok ezt mondták neki: „Hol,
Urunk?“Ő pedig így válaszolt: „Ahol a tetem, oda
gyűlnek a saskeselyűk.“

18 Egy példázatot is mondott nekik arról, hogy
mindig imádkozni kell, és nem szabad
belefáradni. 2 Ezt mondta: „Volt egy bíró egy városban,
aki Istent nem félte, az embereket nem becsülte. 3
Abban a városban volt egy özvegyasszony is, aki
elment hozzá, és ezt mondta: Szolgáltass nekem
igazságot ellenfelemmel szemben. 4 Az egy ideig nem
akarta, de azután ezt mondta magában: Noha Istent
nem félem, az embereket sem becsülöm, 5 mégis
mivel terhemre van nekem ez az özvegyasszony,
igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne
gyötörjön engem.“ 6 Ezt mondta az Úr: „Halljátok, mit
mond a hamis bíró? 7 Vajon Isten nem szolgáltat-e
igazságot az ő választottainak, akik hozzá kiáltanak
éjjel és nappal? És várakoztatja-e őket? 8 Mondom
néktek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamar. De
amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?“ 9
Némelyeknek, akik elbizakodtak, hogy ők igazak,
és a többieket semmibe se vették, ezt a példázatot
mondta: 10 „Két ember ment a templomba imádkozni.
Az egyik farizeus, és a másik vámszedő. 11 A farizeus
megállt, és így imádkozott magában: Isten! Hálát adok
neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember,
rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is.
12 Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből,
amit szerzek. 13 A vámszedő pedig távol állva, még
szemét sem akarta az égre emelni, hanem mellét
verte, és ezt mondta: Isten, légy irgalmas nekem,
bűnösnek. 14 Mondom nektek, ez megigazulva ment
haza, nem úgy, mint amaz. Mert aki felmagasztalja
magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát,
felmagasztaltatik.“ 15 Kisgyermekeket is vittek hozzá,
hogy kezét rájuk tegye. Amikor a tanítványok ezt
látták, rájuk szóltak. 16 De Jézus magához hívta őket,

és ezt mondta: „Engedjétek, hogy a kisgyermekek
hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké
az Isten országa. 17 Bizony mondom néktek, aki
nem úgy fogadja Isten országát, mint gyermek,
semmiképpen nem megy be abba.“ 18 Egy előkelő
ember megkérdezte őt: Jó Mester, mit cselekedjem,
hogy az örök életet elnyerjem? (aiōnios g166) 19
Jézus ezt mondta neki: „Miért mondasz engem
jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. 20 A
parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodj, ne ölj, ne
lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, tiszteld atyádat,
anyádat!«“ 21 Ő pedig ezt mondta: „Mindezeket
ifjúságomtól fogva megtartottam.“ 22 Jézus ezt hallva,
ezt mondta neki: „Még egy fogyatkozásod van: Add
el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és
kincsed lesz a mennyben, jöjj, és kövess engem.“
23 Az pedig, amikor ezt meghallotta, elszomorodott,
mert igen gazdag volt. 24 Amikor Jézus látta, hogy
elszomorodott, ezt mondta: „Milyen nehezen mennek
be Isten országába azok, akik gazdagok. 25 Mert
könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a
gazdagnak Isten országába bejutni.“ 26 Akik pedig
ezt hallották, ezt mondták: „Ki üdvözülhet akkor?“
27 Ő pedig ezt mondta: „Ami embereknél lehetetlen,
Istennél lehetséges!“ 28 Ekkor Péter így szólt: „Íme,
mi mindent elhagytunk, és követtünk Téged!“ 29 Ő
pedig ezt mondta nekik: „Bizony mondom nektek,
hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy szüleit,
vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit
az Isten országáért, 30 hogy ne kapná vissza
sokszorosan ebben az időben, a jövendő világban
pedig az örök életet.“ (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Maga
mellé vette a tizenkettőt, és ezt mondta nekik: „Íme,
felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden
az Emberfián, amit a próféták megírtak. 32 Mert a
pogányok kezébe adják, megcsúfolják, meggyalázzák
és megköpdösik, 33 és miután megostorozták,
megölik, de harmadnap feltámad.“ 34 Ők azonban
ezekből semmit sem értettek. Ez a beszéd rejtve
maradt előttük, és nem fogták fel a mondottakat.
35 Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett,
egy vak ült az út mellett, és koldult. 36 És amikor
hallotta a mellette elmenő sokaságot, kérdezősködött,
hogy mi az. 37 Megmondták neki, hogy a názáreti
Jézus megy arra. 38 Ekkor így kiáltott: „Jézus, Dávid
Fia, könyörülj rajtam!“ 39 Akik pedig elől mentek,
rászóltak, hogy hallgasson. De ő annál inkább kiáltott:
„Dávid Fia, könyörülj rajtam!“ 40 Jézus megállt, és
megparancsolta, hogy vigyék hozzá. Amikor közelébe
ért, megkérdezte tőle: 41 „Mit akarsz, mit tegyek
veled?“Az így szólt: „Uram, hogy a szemem világa
megjöjjön.“ 42 Jézus ezt mondta neki: „Láss, a te
hited téged megtartott!“ 43 És azonnal megjött szeme
világa, és követte őt, dicsőítve Istent. Az egész
sokaság ezt látva dicsőséget adott Istennek.

19 Ezután Jerikóba ért, és átment rajta. 2 Íme,
volt ott egy ember, akit Zákeusnak hívtak, aki
fővámszedő volt és gazdag. 3 Igyekezett meglátni
Jézust, hogy ki az, de a sokaságtól nem láthatta
meg, mert kis termetű ember volt. 4 Ezért előrefutott,
és felmászott egy eperfügefára, hogy lássa őt,
mert arra kellett elmennie. 5 Amikor arra a helyre
jutott, Jézus feltekintett, és meglátta, és ezt mondta
neki: „Zákeus, hamar jöjj le, mert ma nekem a te
házadnál kell megszállnom.“ 6 Ekkor sietve leszállt, és
örömmel befogadta. 7 Amikor ezt látták, mindnyájan
zúgolódtak, és ezt mondták: „Bűnös emberhez ment
be szállásra.“ 8 Zákeus pedig előállt, ezt mondta
az Úrnak: „Uram, íme, minden vagyonomnak felét
a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit
kizsaroltam, négyszer annyit adok helyébe.“ 9 Jézus
ezt mondta neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak,
mert ő is Ábrahám fia. 10 Mert azért jött az Emberfia,
hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.“ 11
Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is
mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt
gondolták, hogy azonnal megjelenik Isten országa.
12 Ezt mondta tehát: „Egy nemesember egy messzi
tartományba ment, hogy ott királyságot szerezzen
magának, azután majd visszatérjen. 13 Hívatta azért
tíz szolgáját, és adott nekik tíz minát, és ezt mondta
nekik: Kereskedjetek, amíg visszajövök. 14 Alattvalói
pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána,
és ezt üzenték: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék
rajtunk. 15 Történt, amikor megszerezte a királyságot,
megparancsolta, hogy szolgáit, akiknek a pénzt adta,
hívják oda hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett.
16 Eljött az első, és ezt mondta: Uram, a te minád tíz
minát nyert. 17 Ő pedig ezt mondta neki: Jól van, jó
szolgám, mivel hű voltál a kevesen, legyen hatalmad
tíz város felett. 18 És jött a második, és ezt mondta:
Uram, a te minád öt minát nyert. 19 Így szólt ennek
is: Neked is legyen hatalmad öt város felett. 20 És
eljött a harmadik is, és ezt mondta: Uram itt van
a te minád, amelyet kendőbe kötve tartottam. 21
Mert féltem tőled, mert kemény ember vagy, azt is
elveszed, amit nem te tettél el, és learatod, amit nem
te vetettél. 22 Ezt mondta annak: A te szavaid szerint
ítéllek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én
kemény ember vagyok, aki elveszem, amit nem én
tettem el, és learatom, amit nem én vetettem. 23

Miért nem tetted azért az én pénzemet a pénzváltók
asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam
vissza? 24 Az ott állóknak ezt mondta: Vegyétek el
ettől a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája
van. 25 És mondták neki: Uram, annak már van tíz
minája! 26 De ő ezt mondta: Mondom nektek, hogy
mindenkinek, akinek van, adatik, akinek pedig nincs,
még amije van, az is elvétetik tőle. 27 Ellenségeimet
pedig, akik nem akarták, hogy rajtuk uralkodjam,
hozzátok ide, és öljétek meg előttem." 28 Miután
ezeket elmondta, továbbment Jeruzsálem felé. 29
És történt, hogy amikor Betfagéhoz és Betániához
közeledett, a hegynél, amelyet Olajfák hegyének
neveznek, elküldött kettőt tanítványai közül, 30 és ezt
mondta nekik: „Menjetek el az átellenben lévő faluba,
amelybe beérve találtok egy megkötött szamárcsikót,
amelyen még ember nem ült, oldjátok el, és hozzátok
ide. 31 Ha pedig valaki megkérdezi, hogy miért
oldjátok el, ezt mondjátok annak: Az Úrnak van
szüksége rá." 32 A küldöttek elmentek, és mindent
úgy találtak, amint megmondta nekik. 33 Amikor a
szamárcsikót eloldották, annak gazdái ezt mondták:
„Miért oldjátok el a szamárcsikót?" 34 Ők pedig ezt
mondták: „Az Úrnak van szüksége rá." 35 Elvitték
azért azt Jézushoz, és felsőruhájukat a szamárcsikóra
tették, és felültették rá Jézust. 36 Amint tovább ment,
az emberek felsőruhájukat az útra terítették. 37 Amikor
már az Olajfák lejtőjéhez közeledett, a tanítványok
egész sokasága örvendezve, fennhangon kezdte
dicsérni Istent mindazokért a csodákért, amelyeket
láttak, 38 és ezt mondták: „Áldott a Király, aki az Úr
nevében jön! Békesség a mennyben, és dicsőség a
magasságban!" 39 A sokaságból néhány farizeus ezt
mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!"
40 Ő így válaszolt nekik: „Mondom nektek, ha ezek
elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani." 41 Amikor
közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta azt. 42
Ezt mondta: „Bár felismerted volna ezen a napon te is,
ami békességedre szolgál. Most azonban el van rejtve
szemed elől. 43 Mert jönnek majd rád napok, amikor
ellenségeid körülötted sáncot építenek, körülvesznek,
és mindenfelől szorongatnak; 44 a földre tipornak
téged és fiaidat, és nem hagynak benned követ
kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét."
45 Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni
azokat, akik ott adnak és vesznek, 46 és ezt mondta
nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádságnak
háza, ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.«" 47
Aztán naponként tanított a templomban. A főpapok,
az írástudók és a nép előkelői azon voltak, hogy
elpusztítsák. 48 De nem találtak megoldást arra,
hogy mit cselekedjenek, mert az egész nép rajongva
hallgatta őt.

20 Történt az egyik napon, amikor a népet tanította
a templomban, és az evangéliumot hirdette,
odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel
együtt, 2 és megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk,
micsoda hatalommal cselekszed ezeket? Vagy ki
az, aki neked ezt a hatalmat adta?" 3 Ő pedig így
válaszolt nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek;
mondjátok meg nekem: 4 János keresztsége a
mennyből való vagy emberektől?" 5 Azok pedig
tanakodtak maguk között: Ha azt mondjuk, hogy a
mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek
neki? 6 Ha pedig azt mondjuk, hogy emberektől,
akkor az egész nép megkövez minket, mert meg
vannak győződve, hogy János próféta volt. 7 Azt
válaszolták tehát, hogy ők nem tudják, honnan való.
8 Erre Jézus ezt mondta nekik: „Én sem mondom
meg nektek, hogy milyen hatalommal cselekszem
ezeket." 9 Azután ezt a példázatot kezdte mondani
a népnek: „Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt
munkásoknak, és hosszú időre elutazott. 10 Amikor
eljött az ideje, elküldte szolgáját a munkásokhoz,
hogy adjanak neki a szőlő gyümölcséből. A munkások
pedig megverték azt, és üresen küldték el. 11 Akkor
egy másik szolgát küldött, de azok azt is megverték
és meggyalázták, és üresen küldték el. 12 És még egy
harmadikat is küldött, de azok azt is megsebesítették,
és kidobták. 13 Akkor így szólt a szőlőnek ura: Mit
cselekedjem? Elküldöm szeretett fiamat, talán őt
megbecsülik. 14 Amikor meglátták a munkások, így
tanakodtak egymás között: Ez az örökös. Jöjjetek,
öljük meg, hogy mienk legyen az örökség! 15 És
kidobták a szőlőből, és megölték. Mit cselekszik a
szőlőnek ura azokkal? 16 Elmegy, elveszti ezeket a
munkásokat, és a szőlőt másoknak adja."Amikor ezt
hallották, ezt mondták: „Szó sem lehet róla!" 17 Ő
pedig rájuk tekintett és ezt mondta: „Akkor mi az, ami
meg van írva: »Amely követ az építők megvetettek,
az lett szegletkővé«? 18 Na valaki erre a kőre esik,
összezúzódik, akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja
azt." 19 A főpapok és írástudók még abban az órában
el akarták fogni, de féltek a néptől, mert megértették,
hogy róluk mondta ezt a példázatot. 20 Ezután
állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek
utána, akik igaznak tetették magukat, hogy szaván
foghassák, és átadják a hatóságnak és a helytartó
hatalmának. 21 Megkérdezték tőle: „Mester, tudjuk,
hogy helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy
személyválogató, hanem Isten útját igazán tanítod. 22

Szabad-e nekünk a császárnak adót fizetnünk vagy
nem?“ 23 Ő azonban észrevette álnokságukat, és ezt
mondta nekik: 24 „Mutassatok nekem egy dénárt.
Kinek a képe és felirata van rajta?“Ezt mondták: „A
császáré.“ 25 Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjátok
meg a császárnak azt, ami a császáré, és Istennek,
ami Istené.“ 26 Nem tudtak belekötni szavaiba a
nép előtt, és csodálkozva feleletein, elhallgattak. 27
Hozzámentek a szadduceusok közül néhányan, akik
tagadják, hogy van feltámadás, és megkérdezték őt:
28 „Mester, Mózes megírta nekünk, hogy »ha valakinek
meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke
nem, akkor annak a testvére vegye el annak a
feleségét, és támasszon utódot testvérének.« 29 Volt
hét testvér, és az első megnősült, és gyermektelenül
halt meg. 30 Ekkor a második vette el annak feleségét,
és az is gyermektelenül halt meg. 31 Akkor a harmadik
vette el, és ugyanígy mind a hét, de nem hagytak
gyermeket, és meghaltak. 32 Ezután meghalt az
asszony is. 33 A feltámadáskor vajon melyiküknek
a felesége lesz? Mert mind a hétnek felesége volt.“
34 Jézus így válaszolt nekik: „Ennek a világnak fiai
nősülnek, és férjhez mennek. (aiōn g165) 35 De akiket
méltónak ítélnek arra, hogy az eljövendő világnak
és a halálból való feltámadásnak részesei legyenek,
azok majd nem nősülnek, és férjhez sem mennek.
(aiōn g165) 36 Azok meg sem halhatnak, mert hasonlók
lesznek az angyalokhoz, és Isten gyermekei lesznek,
hiszen a feltámadás gyermekei. 37 Azt pedig, hogy
feltámadnak a halottak, már Mózes is kijelentette a
csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének,
Izsák Istenének és Jákób Istenének nevezte. 38 Isten
pedig nem a holtak Istene, hanem az élők Istene. Mert
az ő számára mindenki él.“ 39 Néhány írástudó ekkor
így szólt: „Mester, jól mondtad.“ 40 És többé semmit
sem mertek tőle megkérdezni. 41 Akkor így szólt
hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt, hogy Krisztus
Dávid Fia? 42 Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok
könyvében: »Így szólt az Úr az én Uramnak, ülj az
én jobb kezem felől, 43 míg ellenségeidet lábad
zsámolyává nem teszem.« 44 Dávid tehát »Urának«
nevezi őt, hogyan lehet akkor Fia?“ 45 Az egész nép
hallatára ezt mondta tanítványainak: 46 „Óvakodjatok
az írástudóktól, akik hosszú köntösökben szeretnek
járni, és szeretik, ha piacokon köszöntik őket, szeretik
az első helyeket a zsinagógában és a főhelyeket a
lakomákon, 47 akik az özvegyek házát felemésztik,
és színből hosszan imádkoznak. Ezekre súlyosabb
ítélet vár.“

21 Amikor feltekintett, látta, hogy a gazdagok
hogyan dobálják ajándékaikat a perselybe. 2
Látott egy szegény özvegyasszonyt is, hogy két fillért
dobott abba, 3 és így szólt: „Bizony mondom néktek,
hogy ez a szegény özvegy mindenkinél többet adott.
4 Mert azok mind a fölöslegükből adtak Istennek
ajándékot, ez pedig az ő szegénységéből minden
vagyonát, amije volt, odaadta.“ 5 Amikor némelyek
azt mondták a templomról, hogy az szép kövekkel és
ajándékokkal van felékesítve, ő így szólt: 6 „Jönnek
majd napok, amikor ezekből, amiket láttok, nem
marad kő kövön, amelyet le nem rombolnának.“ 7
Ekkor ezt kérdezték tőle: „Mester, mikor lesz ez, és
mi lesz annak a jele, hogy ez beteljesül?“ 8 Ő pedig
ezt mondta: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek
titeket, mert sokan jönnek az én nevemben, akik ezt
mondják: Én vagyok! – meg azt: Az idő elközelgett! De
ti ne menjetek utánuk. 9 Amikor hallotok háborúkról
és lázadásokról, ne rettenjetek meg, mert ezeknek
előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a
vég.“ 10 Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen
és ország ország ellen támad, 11 és mindenfelé
nagy földindulások, járványok és éhínségek lesznek,
rettenetes dolgok történnek, és nagy jelek tűnnek föl
az égen. 12 De mindezek előtt kezet emelnek rátok,
és üldöznek titeket. Átadnak titeket a zsinagógáknak,
és börtönbe vetnek, és királyok és helytartók elé
visznek az én nevemért. 13 De ez alkalom lesz
nektek a bizonyságtételre. 14 Határozzátok el azért
szívetekben, hogy nem gondoltok előre, hogy mit
feleljetek védelmetekre, 15 mert én adok nektek
szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni
vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem. 16
Elárulnak titeket szülők és testvérek, rokonok és
barátok is, és némelyeket megölnek közületek, 17 és
gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért,
18 de fejetek hajszála sem vész el. 19 Béketűrésetek
által nyeritek meg lelketeket. 20 Amikor látjátok,
hogy Jeruzsálemet hadsereg keríti be, akkor tudjátok
meg, hogy elközelített pusztulása. 21 Akkor, akik
Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, és akik
a városban vannak, költözzenek ki onnan, és akik
a mezőn vannak, ne menjenek be oda. 22 Ezek
ugyanis az ítéletnek napjai, hogy beteljesedjenek
mindazok, amelyek meg vannak írva. 23 Jaj azokban
a napokban a terhes és szoptatós asszonyoknak,
mert nagy nyomorúság lesz a földön, és harag e
népre. 24 Elhullnak a kard élétől, és foglyul vitetnek
minden pogány nép közé, és Jeruzsálemet pogányok
tapossák, míg be nem teljesedik a pogányok ideje. 25
„És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban,

a földön népek rettegnek tanácstalanul a tenger
zúgása és forrongása miatt, 26 és az emberek
megdermednek a félelem és annak várása miatt, amik
e föld kerekségére következnek, mert az egek erői
megrendülnek. 27 Akkor meglátják az Emberfiát eljönni
a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. 28 Amikor
pedig ezek elkezdődnek, nézzetek fel, és emeljétek
fel a fejeteket, mert közeledik megváltásotok." 29
Mondott nekik egy példázatot is: „Tekintsétek meg
a fügefát és minden fát. 30 Amikor már hajtanak,
és ezt látjátok, ti magatok is tudjátok, hogy közel
van már a nyár. 31 Így ti is, amikor látjátok, hogy
mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van
Isten országa. 32 Bizony mondom néktek: nem múlik
el ez a nemzedék, míg mindez meg nem lesz. 33
Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim
nem múlnak el. 34 Vigyázzatok magatokra, hogy
szívetek el ne nehezedjék mámortól, részegségtől
vagy a megélhetés gondjaitól, és váratlanul ne lepjen
meg titeket az a nap. 35 Mert mint valami csapda,
úgy lep meg mindenkit, akik e föld színén laknak.
36 Vigyázzatok azért mindenkor, és kérjétek, hogy
kimenekülhessetek mindabból, amik bekövetkeznek,
és megállhassatok az Emberfia előtt." 37 Napközben
a templomban tanított, éjszakánként pedig kiment
az Olajfák hegyére. 38 És kora reggel az egész nép
hozzáment, hogy őt hallgassa a templomban.

22 Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe,
amelyet húsvétnak neveztek. 2 A főpapok és
írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt,
mert féltek a néptől. 3 Bement a sátán Júdásba,
akit Iskáriótesnek neveztek, és aki a tizenkettő közül
való volt. 4 Elment, és megbeszélte a főpapokkal
és az elöljárókkal, hogyan adja őt kezükbe. 5 Azok
megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. 6
Ő megígérte, hogy jó alkalmat keres, hogy őt kezükbe
adja a nép tudta nélkül. 7 Elérkezett a kovásztalan
kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti
bárányt. 8 Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt
mondta: „Menjetek, készítsétek el nekünk a húsvéti
bárányt, hogy megehessük." 9 Ezt mondták neki: „Hol
akarod, hogy elkészítsük?" 10 Ő ezt mondta nekik:
„Íme, amikor bementek a városba, szembejön veletek
egy ember, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt
abba a házba, amelybe bemegy, 11 és ezt mondjátok
a ház gazdájának: Ezt üzeni a Mester: Hol van a
szállás, ahol megeszem tanítványaimmal a húsvéti
bárányt? 12 És ő mutat nektek egy nagy, berendezett
felsőszobát, ott készítsétek el." 13 Elmentek, és
úgy találták, ahogy mondta nekik, és elkészítették a
húsvéti bárányt. 14 Amikor eljött az idő, asztalhoz ült,
és vele együtt a tizenkét apostol. 15 Ezt mondta nekik:
„Vágyva vágytam, hogy megegyem a húsvéti bárányt
veletek, mielőtt szenvedek. 16 Mert mondom néktek,
hogy többé nem eszem abból, míg be nem teljesedik
Isten országában." 17 Azután vette a poharat,
minekutána hálát adott, ezt mondta: „Vegyétek, és
osszátok el magatok között, 18 mert mondom néktek,
hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míg
el nem jön Isten országa." 19 És vette a kenyeret,
hálát adott, megszegte, nekik adta, ezt mondván: „Ez
az én testem, amely értetek adatik: ezt cselekedjétek
az én emlékezetemre." 20 Hasonlóképpen vette a
poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta:
„E pohár az új szövetség az én véremben, amely
tiérettetek kiontatik. 21 De íme, annak a keze, aki
engem elárul, az enyémmel együtt van az asztalon.
22 És az Emberfia elmegy ugyan, amint el van
rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja
őt." 23 Erre kezdték kérdezni egymás között, hogy
vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni.
24 Versengés is támadt közöttük, hogy ki tekinthető
köztük nagyobbnak. 25 Erre ő ezt mondta nekik:
„A pogányokon uralkodnak királyaik, és akiknek
hatalmuk van felettük, jótevőknek hívatják magukat.
26 Közöttetek azonban ne így legyen. Hanem aki
a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint aki a
legkisebb, és aki vezet, mint aki szolgál. 27 Mert
ki a nagyobb? Az, aki az asztalnál ül, vagy aki
szolgál? Ugye az, aki az asztalnál ül? De én olyan
vagyok közöttetek, mint aki szolgál. 28 Ti vagytok
azok, akik megmaradtok velem kísértéseimben, 29
és én nektek adom az országot, amint az én Atyám
nekem adta, 30 hogy egyetek és igyatok az én
asztalomnál az én országomban, és királyi széken
üljetek, ítéletet tartva Izrael tizenkét törzse felett."
31 Ezt mondta az Úr: „Simon! Simon! Íme, a sátán
kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, 32 de
én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te
hited. Ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait." 33 Ő
pedig ezt mondta: „Uram, veled kész vagyok mind
börtönbe, mind halálra menni!" 34 És ő ezt mondta:
„Mondom neked, Péter, ma nem szólal meg addig a
kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy
ismersz engem." 35 Aztán ezt mondta nekik: „Amikor
elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül,
volt-e valamiben hiányotok?"Ők pedig ezt mondták:
„Semmiben sem." 36 Ezt mondta nekik: „De most,
akinek erszénye van, vegye elő, hasonlóképpen a
táskát, és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját,
és vegyen. 37 Mert mondom nektek, hogy be kell

teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: »És a
gonoszok közé sorolták.« Mert ami rám vonatkozik, az
mind beteljesedik.“ 38 Azok ezt mondták: „Uram, íme,
van itt két kard.“Ő pedig ezt mondta: „Elég!“ 39 Ezután
kiment, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment.
Követték a tanítványai is. 40 Amikor odaért, ezt mondta
nekik: „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“
41 Aztán eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és
térdre esve imádkozott: 42 „Atyám, ha akarod, vedd
el tőlem ezt a poharat, mégis ne az én akaratom
legyen meg, hanem a tiéd.“ 43 Akkor egy angyal jelent
meg a mennyből, és erősítette őt. 44 Haláltusájában
még buzgóbban imádkozott, és verítéke olyan volt,
mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullanak.
45 Miután imádkozása után fölkelt, tanítványaihoz
ment, akiket alva talált a szomorúságtól. 46 Ekkor
így szólt hozzájuk: „Miért alusztok? Keljetek fel és
imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“ 47
Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett,
amelynek élén Júdás ment, aki egy a tizenkettő
közül, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. 48
Jézus ezt mondta neki: „Júdás, csókkal árulod el az
Emberfiát?“ 49 Amikor akik körülötte voltak, látták,
hogy mi következik, ezt mondták neki: „Uram, vágjunk
közéjük karddal?“ 50 És valaki közülük máris rásújtott
a főpap szolgájára, és levágta annak jobb fülét. 51
Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik:
„Elég!“És megérintve annak fülét, meggyógyította.
52 Jézus így szólt azokhoz, akik hozzámentek, a
főpapoknak, a templom elöljáróinak és a véneknek:
„Mint egy latorra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal.
53 Amikor mindennap veletek voltam a templomban,
kezeteket nem vetettétek rám. De ez a ti órátok,
és a sötétségnek hatalma.“ 54 Akkor elfogták őt,
elvezették, és elvitték a főpap házába. Péter távolról
követte. 55 Amikor tüzet raktak az udvar közepén, és
körülülték, Péter is leült velük. 56 Meglátta őt egy
szolgálólány, amint a világosságnál ült, szemügyre
vette, és ezt mondta: „Ez is vele volt!“ 57 Ő pedig
letagadta, és ezt mondta: „Asszony, nem ismerem őt.“
58 Rövid idő múlva más valaki látta meg, és mondta:
„Te is azok közül való vagy!“Péter pedig ezt mondta:
„Ember, nem vagyok!“ 59 És úgy egy óra múlva
más valaki is bizonygatta, és ezt mondta: „Bizony
ez is vele volt, mert Galileából való ő is.“ 60 Péter
ezt mondta: „Ember, nem tudom, mit beszélsz!“És
azonnal, amikor még beszélt, megszólalt a kakas. 61
Hátrafordult az Úr, és rátekintett Péterre. És Péter
visszaemlékezett az Úr szavára, amit neki mondott:
„Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz
engem.“ 62 Aztán kiment, és keservesen sírt. 63
Azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolták
és verték, 64 és szemét betakarva arcul csapták őt,
és ezt kérdezték: „Prófétáld meg, ki az, aki megütött
téged!“ 65 És sok mással is szidalmazták őt. 66
Amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa,
főpapok és írástudók, és gyülekezetükbe vitték őt,
67 és ezt mondták: „Ha te vagy a Krisztus, mondd
meg nekünk.“Ő pedig ezt mondta nekik: „Ha meg
is mondanám, akkor sem hiszitek el, 68 ha pedig
én kérdezlek, nem feleltek. 69 De mostantól fogva
ott ül az Emberfia Isten hatalmának jobbja felől.“ 70
Erre mind ezt mondták: „Te vagy tehát Isten Fia?“Ő
pedig ezt mondta: „Ti mondjátok, hogy az vagyok!“ 71
Azok ezt mondták: „Mi szükségünk van még tanúkra?
Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából!“

23 Ezután fölállt az egész testület, és elvitték őt
Pilátushoz. 2 Elkezdték vádolni, és ezt mondták:
„Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja,
hogy a császárnak adót fizessünk, mert Krisztus-
királynak mondja magát.“ 3 Pilátus megkérdezte őt:
„Te vagy-e a zsidók királya?“És ő ezt felelte: „Te
mondod!“ 4 Pilátus pedig ezt mondta a főpapoknak
és a sokaságnak: „Semmi bűnt nem találok ebben az
emberben.“ 5 De azok erősködtek, és ezt mondták:
„A népet fellázítja tanításával egész Júdeában,
Galileától kezdve egészen idáig.“ 6 Pilátus ezt hallva,
megkérdezte, hogy Galileából való ember-e ő. 7 És
amikor megtudta, hogy Heródes fennhatósága alá
tartozik, Heródeshez küldte, mert az is Jeruzsálemben
volt azokban a napokban. 8 Heródes pedig látva
Jézust, igen megörült, mert régóta kívánta őt látni, mert
sokat hallott felőle, és remélte, hogy valami csodát
lát, amelyet ő tesz. 9 Sok beszéddel kérdezgette, de
ő semmit sem felelt neki. 10 Ott álltak a főpapok és az
írástudók, és hevesen vádolták őt. 11 Heródes pedig
katonáival együtt megvetően bánt vele, és kicsúfolta,
miután fényes ruhába öltöztette, és visszaküldte
Pilátushoz. 12 Azon a napon Heródes és Pilátus
barátok lettek, azelőtt ugyanis ellenségeskedésben
voltak egymással. 13 Ekkor Pilátus a főpapokat, a
főembereket és a népet összehívta, 14 és ezt mondta
nekik: „Idehoztátok nekem ezt az embert, mint aki a
népet félrevezeti, és íme, én tielőttetek kihallgattam, és
semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben,
amivel őt vádoljátok. 15 De még Heródes sem, mert
ő is visszaküldte hozzám, és íme, semmi halálos
vétséget nem cselekedett. 16 Megfenyítem tehát,
és elbocsátom.“ 17 Ünnepenként egy foglyot kellett
elbocsátania. 18 Akkor felkiáltott az egész sokaság:
„Ezt öld meg, és bocsásd el nekünk Barabást!“ 19

Ezt a városban kitört lázadásért és gyilkosságért
vettették tömlöcbe. 20 Pilátus ismét szólt hozzájuk,
mert szabadon akarta bocsátani Jézust. 21 De azok
egyre kiáltoztak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!“ 22
Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: „De hát mi
rosszat tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam
benne. Megfenyítem és elbocsátom.“ 23 Azok pedig
hangos szóval sürgették, és követelték, hogy feszítsék
meg, és az ő szavuk győzött. 24 És Pilátus úgy
döntött, hogy legyen meg, amit kértek. 25 Elbocsátotta
tehát nekik azt, aki lázadásért és gyilkosságért volt
tömlöcbe vetve, és akit kértek, Jézust, kiszolgáltatta
akaratuknak. 26 Amikor elvezették őt, megragadtak
egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és
arra tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után. 27 A
népnek és asszonyoknak nagy sokasága követte, akik
gyászolták és siratták őt. 28 Jézus hozzájuk fordulva
ezt mondta: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok,
hanem magatokat sirassátok és a ti gyermekeiteket.
29 Mert íme, jönnek napok, amelyeken ezt mondják:
Boldogok a meddők, és az anyaméhek, amelyek nem
szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! 30
Akkor »kezdik mondani a hegyeknek: Essetek ránk,
és a halmoknak: Borítsatok el minket!« 31 Mert ha
a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a szárazzal?“ 32
Két gonosztevőt is vittek ővele, hogy kivégezzék
azokat is. 33 Amikor elértek arra a helyre, amelyet
Koponya-helynek hívtak, ott megfeszítették őt és a
gonosztevőket, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal
kéz felől. 34 Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg
nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“Azután
sorsot vetettek, hogy megosztozzanak ruháin. 35 A
nép ott állt, és nézte. Azokkal együtt a főemberek is
csúfolták őt, ezt mondták: „Másokat megtartott, tartsa
meg magát, ha ő a Krisztus, Istennek választottja!“
36 Csúfolták őt a katonák is, odamentek hozzá, és
ecettel kínálták, 37 és ezt mondták neki: „Ha te vagy
a zsidók királya, szabadítsd meg magad!“ 38 Felirat
is volt fölötte, görög, római és zsidó betűkkel írva:
Ez a zsidók királya. 39 A megfeszített gonosztevők
közül pedig az egyik szidalmazta őt: „Ha te vagy a
Krisztus, szabadítsd meg magadat és minket is!“ 40
De a másik megdorgálta, és ezt mondta neki: „Nem
féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt
vagy! 41 Mi ugyan méltán, mert a mi cselekedeteink
méltó büntetését kapjuk, ő pedig semmi rosszat
nem cselekedetett!“ 42 Jézusnak ezt mondta: „Uram,
emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodba!“
43 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked,
ma velem leszel a paradicsomban.“ 44 Mintegy hat
óra volt, és sötétség lett az egész tartományban
egészen kilenc óráig. 45 A nap elhomályosodott és
a templom kárpitja középen kettéhasadt. 46 Jézus
hangos szóval így kiáltott: „Atyám, a te kezedbe
teszem le az én lelkemet.“És ezt mondva meghalt. 47
Amikor a százados látta, mi történt, dicsőítette Istent,
és ezt mondta: „Bizony ez az ember igaz volt.“ 48 És
az egész sokaság, amely azért ment oda, hogy lássa
mindezeket, amikor látta, mi történt, mellét verve
ment haza. 49 Az ő ismerősei mind és az asszonyok,
akik Galileából követték őt, távolabb álltak, és nézték
ezt. 50 Íme, egy ember, akit Józsefnek hívtak, a
tanács tagja, jó és igaz férfi, 51 aki nem volt részes
tanácsukban és cselekedeteikben, aki Arimátiából, a
júdeaiak városából való volt, és aki maga is várta
Isten országát, 52 Pilátushoz ment, és elkérte Jézus
testét. 53 Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és
egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még
senki sem feküdt. 54 És az a nap péntek volt, és
szombat virradt rá. 55 Az őt követő asszonyok is,
akik Galileából jöttek vele, megnézték a sírt, és hogy
hogyan helyezték el testét. 56 Aztán visszatértek,
illatszereket és keneteket készítettek. Szombaton
azonban pihentek a parancsolat szerint.

24 A hét első napján kora reggel elmentek a sírhoz,
és magukkal vitték az elkészített keneteket. 2
A követ a sírról elhengerítve találták, 3 és amikor
bementek, nem találták az Úr Jézus testét. 4 Történt,
hogy amikor ők ezen megdöbbentek, íme, két férfiú állt
melléjük fényes öltözetben. 5 Ők pedig megrémülve
arcukat a földre hajtották, azok ezt mondták nekik:
„Miért keresitek a holtak között az élőt? 6 Nincs
itt, hanem feltámadott. Emlékezzetek rá, hogyan
beszélt nektek, amikor még Galileában volt: 7 Az
Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és
megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia.“
8 Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, 9 és
visszatérve a sírtól, elmondták mindezt a tizenegynek
és a többieknek. 10 Velük volt a magdalai Mária,
Johanna és a Jakab anyja Mária és más asszonyok
is, akik mindezt elmondták az apostoloknak. 11 De az
ő szavukat csak üres beszédnek tartották, és nem
hittek nekik. 12 Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz,
és behajolva látta, hogy csak a lepedők vannak ott.
Erre elment, és magában csodálkozott a történteken.
13 Tanítványai közül ketten ugyanazon a napon egy
faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira
volt, amelynek neve: Emmaus. 14 Maguk között arról
beszélgettek, amik történtek. 15 És történt, hogy
amint beszélgettek, és egymástól kérdezősködtek,
maga Jézus hozzájuk szegődött, és velük együtt ment

az úton. 16 De látásukat mintha valami akadályozta
volna, nem ismerték fel őt. 17 Ő pedig ezt mondta
nekik: „Miről beszélgettek egymással útközben?“Erre
szomorúan megálltak. 18 Megszólalt az egyik, akinek
neve Kleopás, és ezt mondta neki: „Csak te vagy
egyedül jövevény Jeruzsálemben, aki nem tudja, hogy
mi történt ott ezekben a napokban?“ 19 Ő így szólt: „Mi
történt?“Azok ezt mondták neki: „Az, ami a názáreti
Jézussal történt, aki próféta volt, cselekedetben és
beszédben hatalmas Isten, és az egész nép előtt,
20 és mi módon adták őt a főpapok és főembereink
halálos ítéletre, és megfeszítették őt. 21 Pedig mi azt
reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izraelt. De
mindezek már három napja történtek. 22 Ezenfelül
néhány közülünk való asszony is megrémített minket,
akik kora reggel a sírnál voltak, 23 és amikor nem
találták ott a testét, hazajöttek, és azt mondták,
hogy angyalok jelenését látták, akik azt mondták,
hogy ő él. 24 El is mentek néhányan, akik velünk
voltak, a sírhoz, és úgy találták, ahogy az asszonyok
mondták. Őt azonban nem látták.“ 25 Akkor ő így
szólt hozzájuk: „Ó, balgatagok és rest szívűek arra,
hogy elhiggyétek, amiket a próféták szóltak! 26 Hát
nem ezeket kellett szenvednie a Krisztusnak, és így
megdicsőülnie?“ 27 És Mózestől meg valamennyi
prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az
Írásokban felőle megírattak. 28 Így értek el ahhoz a
faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett,
mintha továbbmenne. 29 De azok unszolták, és
kérték: „Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a
nap is lehanyatlott már.“Bement tehát, hogy velük
maradjon. 30 És történt, amikor leült velük, vette a
kenyeret, megáldotta és megszegte, és nekik adta.
31 Erre megnyílt a szemük, és felismerték őt, de ő
eltűnt előlük. 32 Ekkor ezt mondták egymásnak: „Nem
melegedett-e fel szívünk, amikor beszélt hozzánk
az úton, és magyarázta nekünk az Írásokat?“ 33
Még abban az órában útra keltek, és visszatértek
Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet
és azokat, akik velük voltak. 34 Akik ezt mondták:
„Valóban feltámadott az Úr, és megjelent Simonnak.“
35 Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és
hogyan ismerték őt fel a kenyér megszegéséről. 36
Miközben erről beszélgettek, Jézus maga megállt
közöttük, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!“
37 Rémületükben és félelmükben azt hitték, hogy
valami szellemet látnak. 38 Ezt mondta nekik: „Miért
rémültetek meg, és miért támad kétség szívetekben?
39 Nézzétek meg kezemet és lábamat, hogy valóban
én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok, mert a
szellemnek nincs húsa, csontja, s amint látjátok,
nekem van!“ 40 Ezeket mondva megmutatta nekik
kezét és lábát. 41 Amikor pedig még mindig nem
hittek örömükben, és csodálkoztak, ezt mondta nekik:
„Van-e valami ennivalótok?“ 42 Ők pedig adtak neki
egy darab sült halat. 43 Elvette, és előttük megette.
44 Ezután ezt mondta nekik: „Ezek azok a beszédek,
amelyeket szóltam nektek, amíg veletek voltam: Be
kell teljesedni mindannak, amik megírattak énfelőlem
Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban.“
45 Akkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az
Írásokat. 46 És ezt mondta nekik: „Így van megírva,
így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni
a halálból harmadnapon. 47 És hirdetni kell az ő
nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden
népnek, Jeruzsálemtől elkezdve. 48 Ti vagytok ennek
tanúi. 49 És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért,
ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg fel
nem ruháztattok mennyei erővel.“ 50 Ezután kivezette
őket Betániáig, és felemelte kezét, és megáldotta
őket. 51 És történt, hogy miközben áldotta őket,
elszakadt tőlük, és felvitetett a mennybe. 52 Ők
pedig imádták őt, és visszatértek nagy örömmel
Jeruzsálembe. 53 És mindenkor a templomban voltak,
dicsérve és áldva Istent. Ámen.

János

1 Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél
volt, és Isten volt az Ige. 2 Ez kezdetben az
Istennél volt. 3 Minden őáltala lett, és nélküle semmi
sem lett, ami lett. 4 Őbenne volt az élet, és az élet
volt az emberek világossága. 5 És a világosság
a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta
be azt. 6 Volt egy Istentől küldött ember, akinek
a neve János volt. 7 Ő tanúbizonyságul jött, hogy
bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindenki
higgyen őáltala. 8 Nem ő volt a világosság, azért
jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról. 9
Az igazi világosság eljött már a világba, amely
megvilágosít minden embert. 10 A világban volt,
és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg
őt. 11 Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták
be. 12 Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta
arra, hogy Isten fiaivá legyenek, mindazokat, akik
az ő nevében hisznek. 13 Akik nem vérből, sem
a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából,
hanem Istentől születtek. 14 És az Ige testté lett, és
lakozott miközöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint
az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt
kegyelemmel és igazsággal. 15 János bizonyságot
tett őróla, és kiáltott, ezt mondva: „Ez volt az, akiről
mondtam: Aki utánam jön, előttem lett, mert előbb volt
nálam.“ 16 És az ő teljességéből vettünk mindnyájan
kegyelmet is kegyelemért. 17 Mert a törvény Mózes
által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus
Krisztus által lett. 18 Az Istent soha senki nem látta, az
egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, az jelentette
ki őt. 19 És ez János bizonyságtétele. Amikor a zsidók
papokat és lévitákat küldtek Jeruzsálemből, hogy
megkérdezzék őt: „Kicsoda vagy te?“ 20 Megvallotta
és nem tagadta, megvallotta, hogy: „Nem én vagyok
a Krisztus.“ 21 Megkérdezték őt: „Kicsoda tehát?
Illés vagy te?“Ezt mondta: „Nem vagyok.“„A próféta
vagy te?“És ő felelte: „Nem.“ 22 Mondták azért neki:
„Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, akik
minket elküldtek: Mit mondasz magad felől?“ 23
Ő ezt mondta: „Én kiáltó szó vagyok a pusztában.
»Egyengessétek az Úrnak útját!«, amint megmondta
Ézsaiás próféta.“ 24 A küldöttek a farizeusok közül
valók voltak. 25 Megkérdezték őt, és ezt mondták
neki: „Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a
Krisztus, sem Illés, sem a próféta?“ 26 János így
felelt nekik: „Én vízzel keresztelek, de köztetek van,
akit ti nem ismertek. 27 Ő az, aki utánam jön, aki
előttem lett, akinek én nem vagyok méltó, hogy saruja
szíját megoldjam.“ 28 Ezek Betániában történtek,
a Jordánon túl, ahol János keresztelt. 29 Másnap
látta János Jézust hozzámenni, és ezt mondta:
„Íme, az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ
bűneit! 30 Ez az, akiről én ezt mondtam: Utánam jön
egy férfiú, aki előttem lett, mert előbb volt nálam.
31 Én nem ismertem őt, de hogy megjelentessék
Izraelnek, azért jöttem én, aki vízzel keresztelek.“
32 És bizonyságot tett János, ezt mondva: „Láttam
a Lelket leszállni az égből, mint egy galambot, és
megnyugodott őrajta. 33 Én nem ismertem őt, de
aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, az
mondta nekem: Akire látod a Lelket leszállni és rajta
megnyugodni, ő az, aki Szentlélekkel keresztel. 34
Én láttam, és bizonyságot tettem, hogy ez az Isten
Fia.“ 35 Másnap ismét ott állt János és kettő az
ő tanítványai közül, 36 ránézve Jézusra, amint ott
járt, mondta: „Íme, az Isten Báránya!“ 37 Hallotta
őt a két tanítvány, amint szólt, és követték Jézust.
38 Jézus pedig hátrafordult, és látva, hogy követik
azok, ezt mondta nekik: „Mit kerestek?“Azok pedig
mondták neki: „Rabbi – ami azt jelenti: Mester –,
hol laksz?“ 39 Mondta nekik: „Jöjjetek, és lássátok
meg.“Elmentek, megláttták, hol lakik, és nála maradtak
azon a napon: akkor pedig körülbelül tíz óra volt.
40 A kettő közül, akik Jánostól ezt hallották, és őt
követték, András volt az egyik, Simon Péter testvére.
41 Ő találkozott először a saját testvérével, Simonnal,
és mondta neki: „Megtaláltuk a Messiást“– (ami azt
jelenti: Krisztus). 42 És Jézushoz vezette őt. Jézus
pedig reátekintve, mondta: „Te Simon vagy, Jóna
fia, téged Kéfásnak fognak hívni“– (ami azt jelenti:
Kőszikla). 43 A következő napon Galileába akart
menni Jézus, találkozott Fülöppel, és mondta neki:
„Kövess engem!“ 44 Fülöp pedig Betsaidából, András
és Péter városából való volt. 45 Fülöp találkozott
Nátánáellel, és mondta neki: „Akiről Mózes írt a
törvényben, és a prófétáik, megtaláltuk, a názáreti
Jézust, Józsefnek fiát.“ 46 Mondta neki Nátánáel:
„Názáretből támadhat-e valami jó?“Fülöp ezt mondta
neki: „Jöjj, és lásd meg!“ 47 Látta Jézus Nátánáelt
őhozzá menni, és azt mondta róla: „Íme, egy igazán
izraelita, akiben hamisság nincsen.“ 48 Nátánáel
ezt mondta neki: „Honnan ismersz engem?“Jézus
így felelt neki: „Mielőtt hívott téged Fülöp, láttalak
téged, amint a fügefa alatt voltál.“ 49 Nátánáel így
felelt neki: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az
Izrael Királya!“ 50 Jézus így felelt neki: „Azért, mert
azt mondtam neked: láttalak a fügefa alatt, hiszel?
Nagyobbakat látsz majd ezeknél.“ 51 És mondta neki:
„Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva

meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait,
amint felszállnak és leszállnak az Emberfiára."

2 A harmadik napon menyegző volt a galileai
Kánában. Ott volt Jézus anyja. 2 Jézust is
meghívták az ő tanítványaival együtt a menyegzőre.
3 Mikor elfogyott a bor, Jézus anyja ezt mondta neki:
„Nincs boruk." 4 Jézus ezt mondta neki: „Mi közöm
nekem hozzád, ó, asszony? Nem jött még el az
én órám." 5 Az anyja a szolgáknak ezt mondta:
„Bármit mond néktek, tegyétek meg." 6 Volt pedig ott
hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja
szerint, melyek közül egyenként két-három métréta
fért. 7 Jézus ezt mondta nekik: „Töltsétek meg a
vedreket vízzel."És megtöltötték azokat színültig. 8
Azután mondta nekik: „Most merítsetek, és vigyetek
a násznagynak."És vittek. 9 Amint pedig megízlelte
a násznagy a borrá lett vizet, nem tudta, honnan
van (de a szolgák tudták, akik a vizet merítették),
szólította a násznagy a vőlegényt, 10 és mondta neki:
„Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor
megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra
tartottad." 11 Ezt az első jelt a galileai Kánában tette
Jézus, megmutatta az ő dicsőségét, és hittek benne a
tanítványai. 12 Azután lement Kapernaumba, anyjával,
testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott maradtak
néhány napig. 13 Közel volt a zsidók húsvétja, felment
Jézus Jeruzsálembe. 14 Ott találta a templomban az
ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat,
amint ott ültek. 15 Ekkor kötélből ostort csinálva,
kiűzte mindnyájukat a templomból, az ökröket is
a juhokat is, és a pénzváltók pénzét kiöntötte, az
asztalokat pedig feldöntötte, 16 a galambárusoknak
pedig ezt mondta: „Hordjátok el ezeket innen, ne
tegyétek az én Atyámnak házát kalmárság házává."
17 Tanítványai pedig emlékeztek, hogy meg van írva:
„A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem."
18 A zsidók ezt felelték és mondták neki: „Micsoda
jelt mutatsz nékünk, hogy ezeket cselekszed?" 19
Jézus ezt felelte és mondta nekik: „Rontsátok le a
templomot, és három nap alatt megépítem azt." 20 A
zsidók erre ezt mondták: „Negyvenhat esztendeig
épült ez a templom, és te három nap alatt megépíted
azt?" 21 Ő pedig az ő testének templomáról szólt.
22 Mikor pedig feltámadt a halálból, emlékeztek a
tanítványai, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a
beszédnek, amelyet Jézus mondott. 23 Amikor pedig
Jeruzsálemben volt húsvétkor az ünnepen, sokan
hittek az ő nevében, látva azokat a jeleket, amelyeket
cselekedett. 24 Jézus azonban nem bízta magát
reájuk, mert ismerte mindnyájukat, 25 és nem szorult
rá, hogy valaki bizonyságot tegyen az emberről, mert
magától is tudta, mi lakik az emberben.

3 Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve
Nikodémus, a zsidók főembere. 2 Eljött Jézushoz
éjjel, és mondta neki: „Mester, tudjuk, hogy Istentől
jöttél tanítóul, mert senki sem teheti azokat a jeleket,
amelyeket te teszel, hacsak nem az Isten van vele."
3 Jézus így felelt, és mondta neki: „Bizony, bizony
mondom néked: ha valaki újonnan nem születik,
nem láthatja meg az Isten országát." 4 Nikodémus
ezt mondta neki: „Mi módon születhetik az ember,
ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhébe, és
megszülethetik-e ismét?" 5 Jézus így felelt: „Bizony,
bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől
és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. 6 Ami
testtől született, test az, és a mi Lélektől született,
lélek az. 7 Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked:
Szükséges néktek újonnan születnetek. 8 A szél
fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem
tudod, honnan jön, és hová megy: így van mindenki,
aki Lélektől született." 9 Nikodémus így felelt neki:
„Hogyan lehetnek ezek?" 10 Jézus így felelt: „Te
Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket? 11 Bizony,
bizony mondom néked, amit tudunk, azt mondjuk,
és amit látunk, arról teszünk bizonyságot, és a mi
bizonyságtételünket nem fogadjátok el. 12 Ha a
földiekről szóltam nektek, és nem hisztek, mi módon
hisztek, ha a mennyeiekről szólok nektek? 13 Senki
sem ment fel a mennybe, csak az, aki a mennyből
szállt alá, az Emberfia, aki a mennyben van. 14
Amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában,
úgy kell az Emberfiának felemeltetnie, 15 hogy aki
hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.
(aiōnios g166) 16 Mert úgy szerette Isten e világot, hogy
az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne
vesszen, hanem örök élete legyen. **(aiōnios g166)** 17
Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra,
hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartsa a
világot általa. 18 Aki hisz őbenne, el nem kárhozik,
aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy
nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. 19 A
kárhoztatás pedig az, hogy a világosság e világra jött,
és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint
a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszak
voltak. 20 Mert mindenki, aki hamisan cselekszik,
gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra,
hogy az ő cselekedeteit fel ne fedjék. 21 Aki pedig
az igazságot cselekszi, az a világosságra megy,
hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek,
hogy Isten szerint való cselekedetek." 22 Ezután

elment Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére, ott
időzött velük, és keresztelt. 23 János pedig szintén
keresztelt Ainonban, Szálimhoz közel, mert ott sok volt
a víz. És odajárultak és megkeresztelkedtek, 24 mert
Jánost még nem vetették tömlöcbe. 25 Vetekedés
támadt azért János tanítványai és a júdeaiak között a
mosakodás miatt. 26 Odamentek Jánoshoz, és ezt
mondták neki: „Mester! Aki veled volt a Jordánon
túl, akiről te bizonyságot tettél, íme, az keresztel,
és hozzá megy mindenki.“ 27 János így felelt: „Az
ember semmit sem vehet, csak ha a mennyből adatott
neki. 28 Ti magatok vagytok a bizonyságaim, hogy
megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem
őelőtte küldettem el. 29 Akinek jegyese van, vőlegény
az, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja
őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én
örömöm immár betelt. 30 Annak növekednie kell,
nekem pedig alább szállanom. 31 Aki felülről jött,
feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi
az, és földieket szól, aki a mennyből jött, feljebb
való mindenkinél. 32 És arról tesz bizonyságot, amit
látott és hallott, és az ő bizonyságtételét senki sem
fogadja be. 33 Aki az ő bizonyságtételét befogadja,
az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 34 Mert akit az
Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mivelhogy az
Isten nem mérték szerint adja a Lelket. 35 Az Atya
szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent. 36 Aki
hisz a Fiúban, örök élete van, aki pedig nem enged a
Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad
rajta.“ **(aiōnios g166)**

4 Amint azért megtudta Jézus, hogy a farizeusok
meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és
keresztel, mint János – 2 jóllehet Jézus maga nem
keresztelt, hanem a tanítványai –, 3 elhagyta Júdeát,
és elment ismét Galileába. 4 Samárián kellett pedig
átmennie. 5 Elment tehát Samáriának Sikár nevű
városába, annak a teleknek szomszédjába, amelyet
Jákób adott fiának, Józsefnek. 6 Ott volt pedig Jákób
forrása. Jézus, az utazástól elfáradva, azonnal leült a
forráshoz. Mintegy hat óra volt. 7 Odajött egy samáriai
asszony vizet meríteni, és Jézus ezt mondta neki: „Adj
innom!“ 8 A tanítványai ugyanis elmentek a városba,
hogy ennivalót vegyenek. 9 A samáriai asszony pedig
ezt mondta neki: „Hogyan kérhetsz inni zsidó létedre
tőlem, aki samáriai asszony vagyok?!“Mert a zsidók
nem barátkoznak a samáriaiakkal. 10 Jézus így felelt
neki: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki
az, aki ezt mondja neked: Adj innom!, te kérted
volna őt, és adott volna neked élő vizet.“ 11 Mondta
neki az asszony: „Uram, nincs mivel merítened, és
a kút mély: honnan vennéd tehát az élő vizet? 12
Talán nagyobb vagy te a mi atyánknál, Jákobnál, aki
nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is
és jószágai is?“ 13 Jézus így felelt neki: „Mindenki,
aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, 14 aki
pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha
többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet
én adok neki, örök életre buzgó víznek forrása lesz
ő benne.“ **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15 Mondta neki az
asszony: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne
szomjazzam, és ne jöjjek ide meríteni!“ 16 Mondta
neki Jézus: „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide!“
17 Az asszony így felelt: „Nincs férjem.“Jézus ezt
mondta nekik: „Jól mondod, hogy nincs férjed, 18 mert
öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán
mondtad.“ 19 Mondta neki az asszony: „Uram, látom,
hogy te próféta vagy. 20 A mi atyáink ezen a hegyen
imádkoztak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben
van az a hely, ahol imádkozni kell.“ 21 Mondta neki
Jézus: „Asszony, hidd el nekem, hogy eljön az óra,
amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben
imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, amit nem
ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az
üdvösség a zsidók közül támadt. 23 De eljön az óra,
és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és
igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyen
imádókat keres magának. 24 Az Isten Lélek: és akik
őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban
imádják.“ 25 Mondta neki az asszony: „Tudom,
hogy Messiás jön, akit Krisztusnak mondanak, és
amikor eljön, megjelent nekünk mindent.“ 26 Mondta
neki Jézus: „Én vagyok az, aki veled beszélek.“ 27
Eközben megjöttek a tanítványai, és csodálkoztak,
hogy asszonnyal beszélt, de egyik sem mondta: „Mit
keresel, vagy mit beszélsz vele?“ 28 Az asszony
pedig otthagyta a vedrét, és elment a városba, és
ezt mondta az embereknek: 29 „Gyertek, lássatok
egy embert, aki megmondott nekem mindent, amit
cselekedtem. Nem ez-e a Krisztus?“ 30 Kimentek
tehát a városból, és odamentek hozzá. 31 Eközben
pedig kérték őt a tanítványok, ezt mondva: „Mester,
egyél!“ 32 Ő pedig mondta nekik: „Van nekem
eledelem, amit egyek, amiről ti nem tudtok.“ 33 A
tanítványok ezt mondták egymásnak: „Hozott neki
valaki enni?“ 34 Jézus ezt mondta nekik: „Az én
eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki
elküldött engem, és az ő munkáját bevégezzem. 35
Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap, és
eljön az aratás? Íme, mondom néktek: Emeljétek
fel szemeiteket, és nézzétek meg a tájakat, már
fehérek az aratásra. 36 Aki arat, jutalmat nyer, és

az örök életre gyümölcsöt gyűjt, hogy mind a vető,
mind az arató együtt örvendezzen. (aiōnios g166) 37
Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető,
más az arató. 38 Én annak az aratására küldtelek
titeket, amit nem ti munkáltatok, mások munkálták, és
ti a mások munkájába álltatok." 39 Abból a városból
pedig sokan hittek benne a samáriaiak közül annak
az asszonynak beszédéért, aki bizonyságot tett:
„Mindent megmondott nekem, amit cselekedtem." 40
Amint azért odamentek hozzá a samáriaiak, kérték
őt, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig.
41 Még sokkal többen hittek az ő beszédéért, 42 és
azt mondták az asszonynak: „Nem a te beszédedért
hiszünk immár, hanem magunk hallottuk, és tudjuk,
hogy bizonnyal ő a világ üdvözítője, a Krisztus." 43 Két
nap múlva pedig kiment onnan, és elment Galileába.
44 Mert Jézus maga tett bizonyságot arról, hogy a
prófétának nincs tisztessége a maga hazájában.
45 Mikor azért bement Galileába, befogadták őt a
galileabeliek, mert látták mindazt, amit Jeruzsálemben
cselekedett az ünnepen, mert ők is elmentek az
ünnepre. 46 Ismét a galileai Kánába ment Jézus,
ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban
egy királyi ember, akinek a fia beteg volt. 47 Mikor
meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett,
odament hozzá, és arra kérte, hogy menjen el, és
gyógyítsa meg az ő fiát, mert halálán volt. 48 Jézus
ez mondta neki: „Ha jeleket és csodákat nem láttok,
nem hisztek." 49 A királyi ember ezt mondta neki:
„Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal." 50 Jézus
ezt mondta neki: „Menj el, a te fiad él."És hitt az
ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment.
51 Amint pedig már ment, elébe jöttek az ő szolgái, és
hírt hoztak, mondván: „A te fiad él." 52 Megtudakozta
azért tőlük az órát, amelyben jobban lett, és mondták
neki: „Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz." 53
Megértette ekkor az atya, hogy abban az órában,
amelyben azt mondta neki Jézus: „A te fiad él."És hitt
ő, és az ő egész háza népe. 54 Ezt pedig második jel
gyanánt tette Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

5 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment
Jézus Jeruzsálembe. 2 Van pedig Jeruzsálemben
a Juh-kapunál egy tó, amelyet héberül Betesdának
neveznek. Öt tornáca van. 3 Ezekben feküdtek a
betegek, vakok, sánták, sorvadásosak nagy sokasága,
várva a víznek megmozdulását. 4 Mert időnként
angyal szállt a tóra, és felkavarta a vizet: aki
pedig először lépett bele a víz felkavarása után,
meggyógyult, akármilyen betegségben volt. 5 Volt
pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt
töltött betegségében. 6 Amint látta Jézus, hogy ott
fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van,
ezt mondta neki: „Akarsz-e meggyógyulni?" 7 A beteg
ezt felelte: „Uram, nincs emberem, hogy amikor a
víz felkavarodik, bevigyen engem a tóba, és mire
én odaérek, más lép be előttem." 8 Mondta neki
Jézus: „Kelj fel, vedd fel az ágyadat, és járj!" 9 És
azonnal meggyógyult az ember, és felvette ágyát, és
járt. Aznap pedig szombat volt. 10 A zsidók pedig
ezt mondták a meggyógyultnak: „Szombat van, nem
szabad neked az ágyadat hordanod!" 11 Ő ezt felelte
nekik: „Aki meggyógyított engem, az mondta nekem:
Vedd fel az ágyadat, és járj!" 12 Megkérdezték tőle:
„Ki az az ember, aki ezt mondta neked: Vedd fel az
ágyadat, és járj?" 13 A meggyógyult pedig nem tudta,
hogy ki az, mert Jézus félrevonult, mert sokaság volt
azon a helyen. 14 Ezek után Jézus találkozott vele a
templomban, és mondta neki: „Íme, meggyógyultál,
többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen
dolgod!" 15 Elment az az ember, és hírül adta a
zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította.
16 Emiatt üldözőbe vették a zsidók Jézust, és meg
akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. 17
Jézus pedig felelte nekik: „Az én Atyám mind ez
ideig munkálkodik, én is munkálkodom." 18 Emiatt
aztán még inkább meg akarták őt ölni a zsidók, mivel
nemcsak a szombatot törte meg, hanem az Istent
is saját Atyjának mondta, egyenlővé téve magát az
Istennel. 19 Jézus ezt felelte nekik: „Bizony, bizony
mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától,
csak ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket ő
cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú
is cselekszi. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és
mindent megmutat neki, amiket ő maga cselekszik, és
ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti
csodálkozzatok. 21 Mert amint az Atya feltámasztja
a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket
akar, megelevenít. 22 Mert az Atya nem ítél senkit,
hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta, 23 hogy
mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát.
Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki
elküldte őt. 24 Bizony, bizony mondom néktek, hogy
aki az én beszédemet hallja, és hisz annak, aki
engem elküldött, örök élete van, és nem megy a
kárhozatra, hanem átment a halálból az életre. (aiōnios
g166) 25 Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljön
az idő, és az most van, amikor a halottak hallják az
Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. 26 Mert
amiként az Atyának élete van önmagában, akként
adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: 27
És hatalmat adott neki az ítélettételre is, mert ő az

Emberfia. 28 Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az
óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak,
meghallják az ő szavát, 29 és kijönnek. Akik a jót
cselekedték, az életre támadnak fel, akik pedig a
gonoszt művelték, a kárhozatra támadnak fel. 30 Én
semmit sem cselekedhetem magamtól, amint hallok,
úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos, mert nem a
magam akaratát keresem, hanem annak akaratát,
aki elküldött engem, az Atyáét. 31 „Ha én teszek
bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem nem
igaz. 32 Más az, aki bizonyságot tesz rólam, és
tudom, hogy igaz az a bizonyságtétel, amellyel
bizonyságot tesz rólam. 33 Ti elküldtetek Jánoshoz,
és bizonyságot tett az igazságról. 34 De én nem
embertől nyerem a bizonyságtételt, hanem ezeket
azért mondom, hogy ti megtartassatok. 35 Ő az égő
és fénylő szövétnek volt, ti pedig csak egy ideig
akartatok örvendezni az ő világosságában. 36 De
nekem nagyobb bizonyságom van Jánosénál: mert
azok a dolgok, amelyeket rám bízott az Atya, hogy
elvégezzem azokat, azok a dolgok, amelyeket én
cselekszem, azok tesznek bizonyságot rólam, hogy
az Atya küldött engem. 37 Aki elküldött engem, maga
az Atya is bizonyságot tett rólam. Sem hangját nem
hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. 38 Az
ő igéje sincs maradandóan bennetek: mert akit ő
elküldött, ti annak nem hisztek. 39 Tudakozzátok az
Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök
életetek, és ezek azok, amelyek bizonyságot tesznek
rólam, (aiōnios g166) 40 és nem akartok hozzám jönni,
hogy életetek legyen! 41 Dicsőséget emberektől nem
nyerek. 42 De ismerlek benneteket, hogy az Istennek
szeretete nincs meg bennetek: 43 Én az én Atyám
nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, ha
más jönne a maga nevében, azt befogadnátok. 44 Mi
módon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget,
és azt a dicsőséget nem keresitek, amely az egy
Istentől van? 45 Ne állítsátok, hogy én vádollak
majd benneteket az Atyánál, van, aki vádol titeket,
Mózes, akiben ti reménykedtetek. 46 Mert ha hinnétek
Mózesnek, nekem is hinnétek, mert rólam írt ő. 47 Ha
pedig az ő Írásainak nem hisztek, mi módon hisztek
az én beszédeimnek?“

6 Ezek után elment Jézus a Galileai-tengeren, a
Tiberiáson túl. 2 És nagy sokaság követte őt, mert
látták az ő csodatételeit, amelyeket cselekedett a
betegeken. 3 Felment pedig Jézus a hegyre, és leült
ott a tanítványaival. 4 Közel volt pedig húsvét, a zsidók
ünnepe. 5 Mikor azért felemelte Jézus a szemeit, és
látta, hogy nagy sokaság jön hozzá, mondta Fülöpnek:
„Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?“
6 Ezt pedig azért mondta, hogy próbára tegye őt,
mert ő maga tudta, mit akar cselekedni. 7 Felelt
neki Fülöp: „Kétszáz dénár árú kenyér nem elég
nekik, hogy mindegyikük kapjon valami keveset.“ 8
Egyik az ő tanítványai közül, András, Simon Péter
testvére ezt mondta neki: 9 „Van itt egy gyermek,
akinek van öt árpakenyere és két hala, de mi az
ennyinek?“ 10 Jézus pedig mondta: „Ültessétek le az
embereket.“És nagy fű volt azon a helyen. Leültek
azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. 11
Jézus pedig vette a kenyereket, és hálát adva adta a
tanítványoknak, a tanítványok pedig azoknak, akik
ültek, hasonlóképpen a halakból is, amennyit akartak.
12 Amint pedig jóllaktak, mondta a tanítványainak:
„Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy
semmi el ne vesszen.“ 13 Összeszedtek azért és
megtöltöttek tizenkét kosarat az öt árpakenyérből
való darabokkal, amelyek megmaradtak azok után,
akik ettek. 14 Az emberek azért látva a jelt, amelyet
Jézus tett, ezt mondták: „Bizonnyal ez az a próféta,
aki eljövendő volt a világra.“ 15 Jézus pedig, amint
észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják
ragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonult egymaga
a hegyre. 16 Mikor pedig beesteledett, lementek
az ő tanítványai a tengerhez, 17 és beszállva a
hajóba, elmentek a tengeren túlra Kapernaumba.
Már sötétség volt, és még mindig nem ment oda
hozzájuk Jézus. 18 A tenger a nagy szél fúvása miatt
háborgott. 19 Mikor azért huszonöt, vagy harminc
futamnyira beeveztek, meglátták Jézust, amint jár a
tengeren, és a hajóhoz közeledik, megrémültek. 20 Ő
pedig mondta nekik: „Én vagyok, ne féljetek!“ 21 Be
akarták azért őt venni a hajóba, de a hajó azonnal
annál a földnél volt, amelyre mentek. 22 Másnap a
sokaság, amely a tengeren túl állott, látták, hogy nem
volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe Jézus
tanítványai szálltak, és hogy Jézus nem ment be az ő
tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai
mentek el. 23 De jöttek más hajók Tiberiásból közel
ahhoz a helyhez, ahol a kenyeret ették, miután hálákat
adott az Úr: 24 Mikor azért látta a sokaság, hogy sem
Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak ők
is a hajókba, és elmentek Kapernaumba, keresve
Jézust. 25 És megtalálva őt a tengeren túl, mondták
neki: „Mester, mikor jöttél ide?“ 26 Jézus így felelt
nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: nem azért
kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért,
mert ettetek abból a kenyerekből, és jóllaktatok. 27
Ne azért az eledelért munkálkodjatok, amely elvész,
hanem azért az eledelért, amely megmarad az örök

életre, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert
őt pecsétjével igazolta az Isten.“ **(aiōnios g166)** **28** Ők
pedig ezt mondták neki: „Mit csináljunk, hogy az Isten
dolgait cselekedjük?“ **29** Jézus így felelt nekik: „Az az
Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.“ **30**
Erre megkérdezték: „Micsoda jelt mutatsz tehát te,
hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit cselekszel?
31 Atyáink a mannát ették a pusztában, amint meg
van írva: »Mennyei kenyeret adott enniük.«“ **32**
Mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom
néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret,
hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi
mennyei kenyeret. **33** Mert az az Istennek kenyere,
amely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.“
34 Erre ezt mondták neki: „Uram, mindenkor add
nékünk ezt a kenyeret!“ **35** Jézus pedig azt mondta
nekik: „Én vagyok az életnek kenyere, aki énhozzám
jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz
énbennem, meg nem szomjazik soha. **36** De mondtam
néktek, hogy noha láttatok engem, még sem hisztek.
37 Mindenki, akit nekem ad az Atya, énhozzám jön, és
azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem. **38**
Mert azért szálltam le a mennyből, hogy ne a magam
akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki
elküldött engem. **39** Annak, aki elküldött engem, az
az akarata, hogy amit nekem adott, abból semmit
el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó
napon. **40** Az Atyának az az akarata, hogy mindaz,
aki látja a Fiút, és hisz ő benne, örök élete legyen,
és én feltámasszam azt az utolsó napon.“ **(aiōnios
g166)** **41** Zúgolódtak azért a zsidók őellene, mert azt
mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből
szállott alá.“ **42** És mondták: „Nem Jézus ez, a József
fia, akinek mi ismerjük atyját és anyját? Akkor hogyan
mondhatja: A mennyből szálltam alá?“ **43** Jézus ezt
felelte nekik: „Ne zúgolódjatok egymás között! **44**
Senki sem jöhet én hozzám, hacsak nem az Atya
vonzza, aki elküldött engem, én pedig feltámasztom
azt az utolsó napon. **45** Meg van írva a prófétáknál:
»És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.« Aki azért
az Atyától hallott és tanult, én hozzám jön. **46** Nem
mintha az Atyát valaki látta volna, csak az, aki Istentől
van, az látta az Atyát. **47** Bizony, bizony mondom
néktek: Aki énbennem hisz, örök élete van annak.
(aiōnios g166) **48** Én vagyok az életnek kenyere. **49** A ti
atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak.
50 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, hogy
ki-ki egyen belőle, és meg ne haljon. **51** Én vagyok
az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá: ha valaki
eszik ebből a kenyérből, él örökké. És az a kenyér
pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én
adok a világ életéért.“ **(aiōn g165)** **52** Tusakodtak azért
a zsidók egymás között, mondván: „Hogyan adhatja
ez nékünk a testét, hogy azt együk?“ **53** Jézus ezt
mondta nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: ha
nem eszitek az Emberfiának testét, és nem isszátok
az ő vérét, nincs élet bennetek. **54** Aki eszi az én
testemet, és issza az én véremet, örök élete van
annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.
(aiōnios g166) **55** Mert az én testem bizony étel, és az én
vérem bizony ital. **56** Aki eszi az én testemet, és issza
az én véremet, az énbennem lakik és én is abban. **57**
Ahogyan elküldött engem az élő Atya, és én az Atya
által élek: úgy az is, aki engem eszik, él énáltalam.
58 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, nem
úgy, amint a ti atyáitok ették a mannát, és meghaltak:
aki ezt a kenyeret eszi, él örökké.“ **(aiōn g165)** **59**
Ezeket mondta a zsinagógában, amikor tanított
Kapernaumban. **60** Sokan azért, akik hallották ezeket
az ő tanítványai közül, ezt mondták: „Kemény beszéd
ez, ki hallgathatja őt?“ **61** Jézus pedig magában
tudta, hogy emiatt zúgolódnak az ő tanítványai,
ezt mondta nekik: „Titeket ez megbotránkoztat? **62**
Hát ha meglátjátok az Emberfiát felszállni oda, ahol
előbb volt?! **63** A lélek az, ami megelevenít, a test
nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én
szólok nektek, lélek és élet. **64** De vannak némelyek
közöttetek, akik nem hisznek.“Mert kezdettől fogva
tudta Jézus, kik azok, akik nem hisznek, és ki az,
aki elárulja őt. **65** És ezt mondta: „Azért mondtam
néktek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hacsak
nem az én Atyámtól van megadva neki.“ **66** Ettől
fogva sokan visszavonultak az ő tanítványai közül,
és nem jártak többé ővele. **67** Mondta azért Jézus
a tizenkettőnek: „Vajon ti is el akartok menni?“ **68**
Simon Péter így felelt: „Uram, kihez mehetnénk?
Örök életnek beszéde van tenálad. **(aiōnios g166)** **69** És
mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus,
az élő Istennek Fia.“ **70** Jézus így felelt nekik: „Nem
én választottalak ki titeket, a tizenkettőt? És egy
közületek ördög.“ **71** Ezen pedig Júdás Iskáriótest
értette, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha
egy volt a tizenkettő közül.

7 És ezek után Galileát járta Jézus, mert nem
akart Júdeában tartózkodni, mivel azon voltak a
júdeabeliek, hogy őt megöljék. **2** Közel volt pedig a
zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. **3** Testvérei ekkor azt
mondták neki: „Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a
tanítványaid is lássák azokat, amiket cselekszel. **4**
Mert senki sem cselekszik titokban semmit, aki maga
ismeretté akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd

meg magadat a világnak." 5 Mert az ő testvérei
sem hittek benne. 6 Ekkor azt mondta nekik Jézus:
„Az én időm még nincs itt, a ti időtök pedig mindig
készen van. 7 Titeket nem gyűlölhet a világ, de
engem gyűlöl, mert én bizonyságot teszek arról,
hogy az ő cselekedetei gonoszak. 8 Ti menjetek
fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre
az ünnepre, mert az én időm még nem jött el." 9
Ezeket mondva nekik, ott maradt Galileában. 10
Amint azonban felmentek az ő testvérei, akkor ő is
felment az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy
titokban. 11 A zsidók azért keresték őt az ünnepen, és
ezt mondták: „Hol van ő?" 12 És a sokaságban nagy
zúgás volt őmiatta. Némelyek azt mondták, hogy jó
ember, mások pedig azt mondták: „Nem, hanem a
népnek hitetője." 13 Mindamellett senki sem beszélt
nyíltan őróla a zsidóktól való félelem miatt. 14 Már-
már az ünnep közepén azonban felment Jézus a
templomba, és tanított. 15 És csodálkoztak a zsidók,
ezt mondva: „Honnan tudja ez az Írásokat, holott
nem tanulta?!" 16 Jézus erre így felelt nekik: „Az én
tudományom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött
engem. 17 Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát,
megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e,
vagy én magamtól szólok? 18 Aki magától szól, a
maga dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét
keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság.
19 Nem Mózes adta-e néktek a törvényt? Ám senki
sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok
engem megölni?" 20 A sokaság felelt, és ezt mondta:
„Ördög van benned. Ki akar téged megölni?" 21
Jézus válaszolt, és ezt mondta nekik: „Egy dolgot
tettem, és mindnyájan csodálkoztok. 22 Mózes adta
néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől
való volna, hanem az atyáktól): és szombaton
körülmetélitek az embert. 23 Ha körülmetélhető az
ember szombaton, hogy Mózes törvényét meg ne
szegjék, akkor rám miért haragusztok, hogy egy
embert teljesen meggyógyítottam szombaton? 24 Ne
ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!"
25 Ekkor némelyek a jeruzsálemiek közül ezt mondták:
„Nem ez-e az, akit meg akarnak ölni? 26 És íme,
nyíltan szól, és semmit sem szólnak neki. Talán
bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a
Krisztus? 27 De róla jól tudjuk, honnan való, amikor
pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja, honnan
való." 28 Jézus a templomban tanított, és kiáltva ezt
mondta: „Ti ismertek engem, azt is tudjátok, honnan
való vagyok, és én nem magamtól jöttem, de igaz
az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. 29
Én azonban ismerem őt, mert őtőle vagyok, és ő
küldött engem." 30 El akarták ezért őt fogni, de senki
sem vetette rá a kezét, mert nem jött még el az ő
órája. 31 A sokaságból pedig sokan hittek benne,
és ezt mondták: „A Krisztus, amikor eljön, tehet-e
majd több csodát azoknál, amelyeket ez tett?" 32
Meghallották a farizeusok, amint a sokaság ezeket
suttogta róla, és szolgákat küldtek a farizeusok és a
főpapok, hogy fogják el őt. 33 Ekkor azt mondta nekik
Jézus: „Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd
elmegyek ahhoz, aki elküldött engem. 34 Kerestek
majd engem, és nem találtok meg, ahol én vagyok,
ti nem jöhettek oda." 35 A zsidók maguk között ezt
mondták: „Hová akar ez menni, hogy mi majd nem
találjuk meg őt? Vajon a görögök közé szétszórtakhoz
akar menni, és a görögöket tanítani? 36 Micsoda
beszéd ez, amelyet mondott: Kerestek majd engem,
és nem találtok meg, ahol én vagyok, ti nem jöhettek
oda?" 37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt
Jézus, és kiáltva ezt mondta: „Ha valaki szomjazik,
jöjjön énhozzám, és igyon. 38 Aki hisz énbennem,
amint az Írás mondta, annak belsejéből élő víznek
folyamai ömlenek." 39 Ezt pedig a Lélekről mondta,
akit a benne hívők fognak venni: mert még nem volt
Szentlélek, mivelhogy Jézus még nem dicsőíttetett
meg. 40 Sokan azért a sokaság közül, amint hallották
e beszédet, ezt mondták: „Bizonnyal ez a Próféta." 41
Némelyek ezt mondták: „Ez a Krisztus."Mások pedig
azt mondták: „Csak nem Galileából jön el a Krisztus?
42 Nem az Írás mondta-e, hogy a Dávid magvából
és Betlehemből, abból a városból jön el a Krisztus,
ahol Dávid volt?" 43 Ellentét támadt azért őmiatta a
sokaságban. 44 Némelyek pedig közülük el akarták őt
fogni, de senki sem vettette reá a kezét. 45 Elmentek
azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz, és
mondták azok nekik: „Miért nem hoztátok el őt?"
46 A szolgák így feleltek: „Soha ember úgy nem
szólott, mint ez az ember!" 47 A farizeusok így feleltek
nekik: „Vajon ti is meg vagytok tévesztve? 48 Vajon
a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne
valaki? 49 De ez a sokaság, amely nem ismeri a
törvényt, átkozott!" 50 Ezt mondta nekik Nikodémus,
aki éjjel ment őhozzá, és aki egy volt közülük: 51
„Vajon a mi törvényünk elítéli-e az embert, ha előbb
ki nem hallgatja, és nem tudja, hogy mit cselekszik?"
52 Azok így feleltek neki: „Vajon te is galileai vagy-
e? Nézz utána, és lásd meg, hogy Galileából nem
támadt próféta." 53 És mindnyájan hazamentek.

8 Jézus pedig elment az Olajfák hegyére. 2 Korán
reggel azonban ismét ott volt a templomban, az
egész nép hozzáment, és leülve tanította őket. 3 Az

Írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek
hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre
állítva azt, 4 mondták neki: „Mester, ezt az asszonyt
tetten érték, mint házasságtörő. 5 A törvényben pedig
megparancsolta nékünk Mózes, hogy az ilyeneket
kövezzék meg: te azért mit mondasz?“ 6 Ezt pedig
azért mondták, hogy megkísértsék őt, hogy legyen
mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolva, az ujjával
írt a földre. 7 De mikor ismételten kérdezték őt,
felegyenesedve mondta nekik: „Aki közületek nem
bűnös, az vesse rá először a követ.“ 8 És újra
lehajolva, írt a földre. 9 Azok pedig ezt hallva és
a lelkiismeret által vádolva, egymás után kimentek
a vénektől kezdve mind az utolsóig, és egyedül
Jézus maradt, és az asszony középen állva. 10 Mikor
pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott
az asszonyon kívül, azt mondta neki: „Asszony, hol
vannak a te vádlóid? Senki sem kárhoztat téged?“
11 Ő pedig ezt mondta: „Senki, Uram!“Jézus pedig
mondta neki: „Én sem kárhoztatlak, eredj el, és többé
ne vétkezzél!“ 12 Ismét szólt hozzájuk Jézus, és ezt
mondta: „Én vagyok a világ világossága: aki engem
követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz
az életnek világossága.“ 13 A farizeusok pedig ezt
mondták neki: „Te magadról teszel bizonyságot, a
te bizonyságtételed nem igaz.“ 14 Jézus felelt, és
ezt mondta nekik: „Ha magam teszek is bizonyságot
magamról, az én bizonyságtételem igaz, mert tudom
honnan jöttem, és hová megyek, ti pedig nem tudjátok,
honnan jövök, és hová megyek. 15 Ti test szerint
ítéltek, én nem ítélek senkit. 16 De ha ítélek is, az én
ítéletem igaz, mert én nem egyedül vagyok, hanem
én és az Atya, aki küldött engem. 17 Márpedig a
ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember
bizonyságtétele igaz. 18 Én vagyok, aki bizonyságot
teszek magamról, és bizonyságot tesz rólam az Atya,
aki küldött engem.“ 19 Ekkor azt mondták neki: „Hol
van a te Atyád?“Jézus így felelt: „Sem engem nem
ismertek, sem az én Atyámat, ha engem ismernétek,
az én Atyámat is ismernétek.“ 20 Ezeket a beszédeket
mondta Jézus a kincstartó helyen, amikor tanított
a templomban, és senki sem fogta el őt, mert még
nem jött el az ő órája. 21 Ismét mondta nekik Jézus:
„Én elmegyek, és kerestek majd engem, de ti a
bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti
nem jöhettek oda.“ 22 A zsidók pedig ezt mondták:
„Talán megöli magát, hogy azt mondja: Ahova én
megyek, ti nem jöhettek oda?“ 23 És mondta nekik:
„Ti innen lentről valók vagytok, én onnan fentről
való vagyok, ti e világból valók vagytok, én nem e
világból való vagyok. 24 Azért mondtam néktek, hogy
a bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy
én vagyok, meghaltok a bűneitekben.“ 25 Mondták
azért neki: „Ki vagy te?“És mondta nekik Jézus: „Amit
eleitől fogva mondok is nektek. 26 Sok beszélni és
ítélni valóm van felőletek: de igaz az, aki küldött
engem, és én azokat beszélem a világnak, amiket
tőle hallottam.“ 27 Nem vették észre, hogy az Atyáról
szólt nekik. 28 Mondta azért nekik Jézus: „Amikor
felemelitek az Emberfiát, akkor megismeritek, hogy
én vagyok, és semmit sem cselekszem magamtól,
hanem amint az Atya tanított engem, úgy szólok.
29 És aki küldött engem, velem van. Nem hagyott
engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat
cselekszem, amelyek neki kedvesek.“ 30 Amikor
ezeket mondta, sokan hittek őbenne. 31 Mondta azért
Jézus a benne hívő zsidóknak: „Ha ti megmaradtok
az én beszédemben, bizonnyal az én tanítványaim
vagytok, 32 megismeritek az igazságot, és az igazság
szabaddá tesz titeket.“ 33 Így feleltek neki: „Ábrahám
magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek:
hogyan mondhatod hát, hogy szabaddá lesztek?“
34 Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondom
néktek, hogy aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek.
35 A szolga pedig nem marad mindörökké a házban:
a Fiú marad ott mindörökké. (aiōn g165) 36 Azért,
ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok
lesztek.“ 37 „Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok,
de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek
nincs helye nálatok. 38 Én azt beszélem, amit az én
Atyámnál láttam, de ti is azt cselekszitek, amit a ti
atyátoknál láttatok.“ 39 Ezt mondták neki: „A mi atyánk
Ábrahám.“Jézus ezt mondta nekik: „Ha Ábrahám
gyermekei volnátok, Ábrahám dolgait cselekednétek.
40 Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki
az igazságot beszéltem nektek, amelyet az Istentől
hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. 41 Ti az
atyátok dolgait cselekszitek.“Ők pedig ezt mondták
neki: „Mi nem paráznaságból születtünk, egy Atyánk
van, az Isten.“ 42 Jézus pedig ezt mondta nekik:
„Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem:
mert én az Istentől származtam és jöttem, mert nem
magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. 43 Miért
nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok
az én szavamat. 44 A ti atyátok az ördög, és a ti
atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Ő emberölő
volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban,
mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot
szól, a sajátjából szól, mert hazug, és hazugság
atyja. 45 Mivel pedig én igazságot szólok, nem hisztek
nekem. 46 Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha
pedig igazságot szólok: miért nem hisztek nekem? 47

Aki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit, azért
nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől
valók." 48 A zsidók így feleltek neki: „Nem jól mondjuk-
e mi, hogy te samáriai vagy, és ördög van benned?"
49 Jézus így felelt: „Nincs énbennem ördög, hanem
tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem. 50
Pedig én nem keresem a dicsőségemet: van, aki
keresi, és megítéli. 51 Bizony, bizony mondom néktek,
ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált
soha." (aiōn g165) 52 A zsidók pedig ezt mondták neki:
„Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám
meghalt, a próféták is, és te azt mondod: ha valaki
megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált soha.
(aiōn g165) 53 Vagy pedig nagyobb vagy te atyánknál,
Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak:
kinek állítod magadat?" 54 Jézus így felelt: „Ha én
dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én
Atyám az, aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok,
hogy a ti Istenetek, 55 és nem ismeritek őt: de én
ismerem, és ha azt mondom, hogy nem ismerem őt,
hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt,
és az ő beszédét megtartom. 56 Ábrahám a ti atyátok
örvendezett, hogy meglátja az én napomat, látta is,
és örült." 57 A zsidók pedig ezt mondták neki: „Még
ötvenesztendős sem vagy, és Ábrahámot láttad?" 58
Mondta nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek:
mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok." 59 Erre
köveket ragadtak, hogy reáhajigálják. Jézus pedig
elrejtőzködött, és kiment a templomból, átmenve
közöttük, és ilyen módon eltávozott.

9 És amint eltávozott, látott egy embert, aki
születésétől fogva vak volt. 2 És kérdezték őt a
tanítványai, ezt mondva: „Mester, ki vétkezett, ez
vagy ennek szülei, hogy vakon született?" 3 Jézus
így felelt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem
azért van ez így, hogy nyilvánvalókká legyenek benne
az Isten dolgai. 4 Nekem cselekednem kell annak
dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljön
az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. 5 Míg e
világon vagyok, e világ világossága vagyok." 6 Ezeket
mondva, a földre köpött, és a nyálából sarat csinált,
és rákente a sarat a vak szemeire, 7 és mondta
neki: „Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában"– ami
azt jelenti: küldött. Elment tehát és megmosakodott,
és mire megjött, látott. 8 A szomszédok, és akik
korábban látták azt, hogy vak volt, ezt mondták: „Nem
ő-e az, aki itt szokott ülni és koldulni?" 9 Némelyek
azt mondák, hogy ez az, mások pedig azt, hogy
hasonlít hozzá. De ő kijelentette: „Én vagyok az." 10
Ekkor ezt mondták neki: „Hogyan nyíltak meg a te
szemeid?" 11 Ő így felelt, és ezt mondta: „Egy ember,
akit Jézusnak hívnak, sarat készített, és rákente a
szemeimre, és ezt mondta nekem: Menj el a Siloám-
tavára, és mosakodjál meg. Miután pedig elmentem
és megmosakodtam, megjött a látásom." 12 Ekkor
ezt mondták neki: „Hol van ő?"Ő pedig mondta:
„Nem tudom." 13 Ekkor elvitték őt, aki előbb még
vak volt, a farizeusokhoz. 14 Mikor pedig Jézus a
sarat csinálta, és felnyitotta a szemeit, szombat volt.
15 A farizeusok szintén megkérdezték, hogyan jött
meg a látása? Ő pedig ezt mondta nekik: „Sarat
tett a szemeimre, megmosakodtam, és látok." 16
Mondták azért némelyek a farizeusok közül: „Ez
az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a
szombatot."Mások ezt mondták: „Hogyan tehet bűnös
ember ilyen jeleket?"És meghasonlás támadt köztük.
17 Újra mondták a vaknak: „Te mit mondasz róla, hogy
megnyitotta a szemeidet?"Ő pedig mondta: „Hogy
próféta." 18 A zsidók pedig nem hitték róla, hogy vak
volt, és megjött a látása, mígnem előhívták annak
szüleit, akinek megjött a látása. 19 És megkérdezték
őket, ezt mondva: „Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok,
hogy vakon született? Mi módon lát hát most?" 20 A
szülei ezt felelték, és mondták nekik: „Tudjuk, hogy ez
a mi fiunk, és hogy vakon született: 21 de miképpen
lát most, nem tudjuk, vagy ki nyitotta meg a szemeit,
mi nem tudjuk. Elég idős már, őt kérdezzétek, ő
beszéljen magáról." 22 Ezeket mondták az ő szülei,
mivel féltek a zsidóktól, mert megegyeztek már a
zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, ki kell
rekeszteni a gyülekezetből. 23 Ezért mondták a szülei,
hogy elég idős, őt kérdezzétek. 24 Másodszor is
odahívták az embert, aki vak volt, és mondták neki:
„Dicsőítsd az Istent: mi tudjuk, hogy ez az ember
bűnös." 25 Ő pedig így válaszolt: „Hogy bűnös-e,
nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most
látok." 26 Ekkor újra megkérdezték tőle: „Mit csinált
veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet?" 27 Ő így
felelt: „Már mondtam nektek, és nem hallottátok meg:
miért akarjátok újra hallani? Vagy ti is az ő tanítványai
akartok lenni?" 28 Szidalmazták őt, és ezt mondták:
„Te vagy az ő tanítványa, mi pedig Mózes tanítványai
vagyunk. 29 Mi tudjuk, hogy Mózessel beszélt az
Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való." 30 Az
az ember így válaszolt nekik: „Bizony az a csodálatos,
hogy ti nem tudjátok honnan való, pedig az én
szemeimet megnyitotta. 31 Pedig tudjuk, hogy az Isten
nem hallgatja meg a bűnösöket, hanem ha valaki
istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja
meg. 32 Örök időktől fogva nem hallotta senki, hogy
vakon szülöttnek szemeit valaki megnyitotta volna.

(aiōn g165) 33 Ha ő nem Istentől volna, semmit sem
tudott volna cselekedni.“ 34 Ekkor ezt mondták neki:
„Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz
minket?“És kiközösítették őt. 35 Meghallotta Jézus,
hogy kiközösítették őt, és amikor találkozott vele,
ezt mondta neki: „Hiszel-e az Isten Fiában?“ 36 Az
így válaszolt: „Ki az, Uram, hogy higgyek benne?“
37 Jézus pedig ezt mondta neki: „Láttad őt, és aki
beszél veled, ő az.“ 38 Erre azt mondta: „Hiszek,
Uram.“És imádta őt. 39 Jézus pedig azt mondta:
„Ítélet végett jöttem én e világra, hogy akik nem
látnak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.“ 40
Némely farizeus meghallotta ezt, akik vele voltak, és
mondták neki: „Talán mi is vakok vagyunk?“ 41 Jézus
azt mondta nekik: „Ha vakok volnátok, nem volna
bűnötök, ámde azt mondjátok, hogy látunk: ezért a ti
bűnötök megmarad.“

10 „Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem
az ajtón megy be a juhok aklába, hanem
máshonnan hatol be, tolvaj az és rabló. 2 Aki pedig
az ajtón megy be, az a juhok pásztora. 3 Ennek az őr
ajtót nyit, és a juhok hallgatnak szavára, és a maga
juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket. 4 És mikor
kiereszti a juhait, előttük megy, és a juhok követik
őt, mert ismerik az ő hangját. 5 Idegent pedig nem
követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az
idegenek hangját.“ 6 Ezt a példázatot mondta nekik
Jézus, de ők nem értették, mi az, amit mondott nekik.
7 Újra mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony
mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. 8
Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de
nem hallgattak rájuk a juhok. 9 Én vagyok az ajtó:
ha valaki énrajtam megy be, megtartatik, bejár és
kijár majd, és legelőt talál. 10 A tolvaj nem egyébért
jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért
jöttem, hogy életük legyen, és bővölködjenek. 11
Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a
juhokért. 12 A béres pedig nem igazi pásztor, neki
a juhok nem tulajdonai. Amikor látja a farkast jönni,
elhagyja a juhokat, és elfut: a farkas elragadja azokat,
és elszéleszti a juhokat. 13 A béres pedig azért
fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. 14
Én vagyok a jó pásztor, ismerem az enyéimet, és
engem is ismernek az enyéim. 15 Ahogyan ismer
engem az Atya, én is ismerem az Atyát, és életemet
adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nekem,
amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő
kell vezetnem, hallgatnak majd az én szavamra, és
lesz egy akol és egy pásztor. 17 Azért szeret engem
az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra
felvegyem azt. 18 Senki sem veszi azt el éntőlem,
hanem én adom oda azt magamtól. Van hatalmam
odaadni, és van hatalmam ismét visszavenni azt.
Ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól.“ 19 Újra
meghasonlás támadt a zsidók között e beszédek
miatt. 20 Sokan mondták közülük: „Ördög van benne,
és bolondozik, mit hallgattok reá?“ 21 Mások azt
mondták: „Ezek nem megszállott ember beszédei.
Vajon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?“ 22
Jeruzsálemben pedig a templomszentelés ünnepe és
tél volt. 23 Jézus a templomban, Salamon tornácában
járt. 24 Körülvették azért a zsidók, és mondták neki:
„Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket?
Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk nyíltan!“
25 Jézus így felelt: „Megmondtam néktek, és nem
hiszitek: a cselekedetek, amelyeket én cselekszem
az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyságot
rólam. 26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim
közül vagytok, amint megmondtam néktek. 27 Az én
juhaim hallják az én szavamat, én ismerem őket, és
követnek engem. 28 Örök életet adok nekik, soha el
nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én
kezemből. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Az én Atyám, aki
őket adta nekem, nagyobb mindennél, senki sem
ragadhatja ki őket az Atyámnak kezéből. 30 Én és az
Atya egy vagyunk.“ 31 Ekkor ismét köveket ragadtak
a zsidók, hogy megkövezzék őt. 32 Jézus így felelt
nekik: „Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól,
azok közül melyikért köveztek meg engem?“ 33 A
zsidók így feleltek neki: „Jó dologért nem kövezünk
meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te
ember létedre Istenné teszed magadat.“ 34 Jézus így
felelt nekik: „Nincs-e megírva a ti törvényetekben: »én
mondtam: istenek vagytok«? 35 Ha azokat isteneknek
mondta, akikhez az Isten beszéde szólt, márpedig az
Írást nem lehet érvénytelenné tenni, 36 akkor arról ti
azt mondjátok, akit az Atya megszentelt és elküldött
e világra: Káromlást szólsz, mivelhogy azt mondtam:
az Isten Fia vagyok?! 37 Ha az én Atyám dolgait nem
cselekszem, ne higgyetek nekem, 38 ha pedig azokat
cselekszem, ha nekem nem hisztek is, higgyetek a
cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek,
hogy az Atya énbennem van, és én őbenne vagyok.“
39 Ismét meg akarták azért őt fogni, de kiment a kezük
közül. 40 Jézus újra elment, túl a Jordánon, arra a
helyre, ahol János először keresztelt, és ott maradt.
41 És sokan mentek oda hozzá, és mondták, hogy
János nem tett ugyan semmi csodát, de mindaz, amit
János felőle mondott, igaz volt. 42 És sokan hittek ott
ő benne.

11 Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Bethániából,
Máriának és az ő testvérének, Mártának
falujából. **2** Az a Mária volt az, aki megkente az Urat
kenettel, és a hajával törölte meg annak lábait: az ő
testvére, Lázár volt beteg. **3** Testvérei tehát hozzá
küldtek, s ezt üzenték: „Uram, íme, akit szeretsz,
beteg.“ **4** Jézus pedig, amikor ezt meghallotta, ezt
mondta: „Ez a betegség nem halálos, hanem az
Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az
Istennek Fia.“ **5** Jézus pedig szerette Mártát és annak
nővérét és Lázárt. **6** Mikor tehát meghallotta, hogy
beteg, akkor két napig maradt azon a helyen, ahol volt,
7 de azután ezt mondta tanítványainak: „Menjünk ismét
Júdeába.“ **8** A tanítványok ezt mondták neki: „Mester,
most akartak téged megkövezni a júdabeliek, és újra
odamégy?“ **9** Jézus így felelt: „Vagy nem tizenkét
órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik
meg, mert látja a világnak világosságát. **10** De aki
éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.“
11 Ezeket mondta nekik, és hozzátette: „Lázár, a mi
barátunk, elaludt, de elmegyek, hogy felköltsem őt.“
12 A tanítványai azt mondták erre: „Uram, ha elaludt,
meggyógyul.“ **13** Pedig Jézus a haláláról beszélt,
de ők azt hitték, hogy álomba merülésről szól. **14**
Ekkor aztán Jézus nyíltan megmondta nekik: „Lázár
meghalt, **15** és örülök, hogy nem voltam ott, tiértetek,
hogy higgyetek. De menjünk el őhozzá!“ **16** Tamás,
akit Ikernek hívtak, azt mondta tanítványtársainak:
„Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.“ **17** Jézus
pedig elment, és úgy találta, hogy Lázár már négy
napja van a sírban. **18** Betánia pedig közel volt
Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamnyira, **19** ezért
a zsidók közül sokan mentek Mártához és Máriához,
hogy vigasztalják őket az ő testvérük miatt. **20** Márta,
amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment,
Mária pedig otthon ült. **21** Márta ekkor ezt mondta
Jézusnak: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna
meg a testvérem. **22** De most is tudom, hogy amit
csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.“ **23**
Jézus ezt mondta neki: „Feltámad a testvéred.“ **24**
Márta ezt mondta neki: „Tudom, hogy feltámad a
feltámadáskor, az utolsó napon.“ **25** Jézus ezt mondta
neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz
énbennem, ha meghal is, él, **26** és aki él és hisz
énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?“ **(aiōn
g165)** **27** Márta így felelt: „Igen, Uram, én hiszem,
hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra
jövendő.“ **28** Amint ezeket mondta, elment, és titkon
szólította az ő testvérét, Máriát, mondván: „A Mester
itt van, és hív téged.“ **29** Mihelyt ez meghallotta,
felkelt hamar, és hozzáment. **30** Jézus pedig nem
ment még be a faluba, hanem azon a helyen volt,
ahová Márta elébe ment. **31** A zsidók azért, akik
ővele otthon voltak, és vigasztalták őt, látva, hogy
Mária hamar felkelt és kiment, utánamentek, ezt
mondva: „A sírhoz megy, hogy ott sírjon.“ **32** Mária
pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátva őt, a
lábaihoz esett, ezt mondva neki: „Uram, ha itt lettél
volna, nem halt volna meg az én testvérem.“ **33**
Jézus pedig, amint látta, hogy sír, és sírnak a vele jött
zsidók is, elbúsult lelkében, és igen megrendült. **34** És
mondta: „Hová helyeztétek őt?“Mondták neki: „Uram,
gyere, és lásd meg!“ **35** Könnyekre fakadt Jézus.
36 Mondták azért a zsidók: „Íme, mennyire szerette
őt!“ **37** Némelyek pedig ezt mondták közülük: „Ő,
aki a vaknak szemét felnyitotta, nem tehette volna-e
meg, hogy ez ne haljon meg?“ **38** Jézus pedig újra
felindulva magában, odament a sírhoz. Az pedig egy
üreg volt, és kő feküdt rajta. **39** Jézus ezt mondta:
„Vegyétek el a követ.“A megholtnak nőtestvére, Márta
ezt mondta neki: „Uram, immár szaga van, hiszen
negyednapos.“ **40** Jézus ezt mondta neki: „Nem
mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az
Istennek dicsőségét?“ **41** Elvették azért a követ onnan,
ahol a megholt feküdt. Jézus pedig felemelte szemeit
az égre, és mondta: „Atyám, hálát adok neked, hogy
meghallgattál engem. **42** Tudtam is, hogy te mindenkor
meghallgatsz engem, csak a körülálló sokaság miatt
mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.“
43 És mikor ezeket mondta, fennhangon kiáltott:
„Lázár, jöjj ki!“ **44** És kijött a megholt, lábain és kezein
kötelékekkel megkötözve, és az orcája kendővel volt
leborítva. Mondta nekik Jézus: „Oldozzátok el, és
hagyjátok elmenni.“ **45** Sokan hittek őbenne azok
közül a zsidók közül, akik Máriához mentek, és
látták, amiket cselekedett. **46** De némelyek azok
közül elmentek a farizeusokhoz, és elbeszélték nekik,
amiket Jézus cselekedett. **47** Egybegyűjtötték azért
a papi fejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és
mondták: „Mit cselekedjünk? Mert ez az ember sok
csodát művel. **48** Ha ekképpen hagyjuk őt, mindenki
hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak,
és elveszik tőlünk mind a helyet is, mind a népet
is.“ **49** Egy pedig közülük, Kajafás, aki főpap volt
abban az esztendőben, mondta nekik: „Ti semmit
sem tudtok. **50** Még arra sem gondoltok, hogy jobb
nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és ne
az egész nép vesszen el.“ **51** Ezt pedig nem magától
mondta: hanem mivel abban az esztendőben főpap
volt, jövendőt mondott, hogy Jézus meg fog halni a
népért, **52** és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy
az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse. **53**

Ama naptól azért azon tanakodtak, hogy őt megöljék.
54 Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók
között, hanem elment onnan a vidékre, a pusztához
közel, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott
az ő tanítványaival. 55 Közel volt pedig a zsidók
húsvétja: vidékről sokan mentek fel Jeruzsálembe
húsvét előtt, hogy megtisztuljanak. 56 A templomban
állva keresték Jézust, és így szóltak egymáshoz: „Mit
gondoltok, hogy nem jön-e fel az ünnepre?“ 57 A papi
fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsot adtak,
hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse, hogy
megfogják.

12 Jézus azért hat nappal a húsvét előtt elment
Betániába, ahol a meghalt Lázár volt, akit
feltámasztott a halálból. 2 Vacsorát készítettek ott
neki, Márta szolgált fel, Lázár pedig egy volt azok
közül, akik együtt ültek ővele. 3 Mária ekkor elővett
egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkente
Jézus lábait, és megtörölte saját hajával, a ház pedig
megtelt a kenet illatával. 4 Egy az ő tanítványai
közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, aki őt majd
elárulja, ezt mondta: 5 „Miért nem adták el ezt a
kenetet háromszáz dénárért, és miért nem adták
a szegényeknek?“ 6 Ezt pedig nem azért mondta,
mintha neki a szegényekre volna gondja, hanem
mivel tolvaj volt, nála volt az erszény, és amit abba
tettek, elcsente. 7 Jézus erre ezt mondta: „Hagyj
békét neki, az én temetésem idejére tartogatta ezt.
8 Mert szegények mindenkor vannak veletek, én
pedig nem mindenkor vagyok.“ 9 A zsidók közül nagy
sokaság értesült arról, hogy ő ott van, és odamentek,
nemcsak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák,
akit feltámasztott a halálból. 10 A papi fejedelmek
pedig tanácskoztak, hogy Lázárt is megöljék, 11
mivel a zsidók közül sokan miatta mentek oda, és
hittek Jézusban. 12 Másnap a nagy sokaság, amely
az ünnepre jött, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe
jön, 13 pálmaágakat vett, kiment elé, és így kiáltott:
„Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében, az
Izraelnek Királya!“ 14 Jézus pedig talált egy szamarat,
felült rá, amint meg van írva: 15 „Ne félj, Sionnak
leánya! Íme, királyod jön, szamárcsikón ülve.“ 16
Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai:
hanem amikor Jézus megdicsőült, akkor emlékeztek
vissza, hogy azokat művelték vele, amik róla meg
vannak írva. 17 A sokaság pedig, amely vele volt,
amikor kihívta Lázárt a koporsóból, és feltámasztotta
őt a halálból, bizonyságot tett. 18 Azért is ment elébe
a sokaság, mivel hallotta, hogy ezt a csodát művelte.
19 A farizeusok egymás között ezt mondták: „Látjátok-
e, hogy semmit sem értek? Íme, a világ őutána megy.“
20 Néhány görög is volt azok között, akik felmentek,
hogy imádkozzanak az ünnepen. 21 Ezek a galileai
Bétsaidából való Fülöphöz mentek, és kérték őt,
ezt mondván: „Uram, látni akarjuk Jézust.“ 22 Fülöp
elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp pedig
szólt Jézusnak. 23 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Eljött
az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. 24 Bizony,
bizony mondom néktek: ha a földbe esett gabonamag
el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal,
sok gyümölcsöt terem. 25 Aki szereti a maga életét,
elveszti azt, és aki gyűlöli a maga életét e világon,
örök életre tartja meg azt. (aiōnios g166) 26 Aki nekem
szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz
az én szolgám is: és aki nekem szolgál, megbecsüli
azt az Atya. 27 Most háborog az én lelkem, és mit
mondjak: Atyám, ments meg engem ettől az órától?
De hiszen éppen ezért jutottam erre az órára. 28
Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!“Szózat jött azért
az égből: „Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.“
29 A sokaság azért, amely ott állt, és hallotta, azt
mondta, hogy mennydörgött, mások mondták: „Angyal
szólt neki.“ 30 Jézus ezt mondta: „Nem énértem
szólt ez a hang, hanem tiértetek. 31 Most van e
világ kárhoztatása, most vettetik ki e világ fejedelme:
32 Én pedig, ha felemeltetem e földről, mindeneket
magamhoz vonzok.“ 33 Ezt pedig azért mondta,
hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia.
34 A sokaság ezt felelte neki: „Mi azt hallottuk a
törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan
mondhatod hát te, hogy az Emberfiának fel kell
emeltetnie? Kicsoda ez az Emberfia?“ (aiōn g165) 35
Jézus azt mondta nekik: „Még egy kevés ideig veletek
van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van,
hogy sötétség ne lepjen meg titeket: mert aki a
sötétségben jár, nem tudja, hová megy. 36 Míg a
világosságotok megvan, higgyetek a világosságban,
hogy a világosság fiai legyetek.“Ezeket mondta Jézus,
és elmenve, elrejtőzködött előlük. 37 És noha ő
ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek őbenne, 38
hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta beszéde, amelyet
mondott: „Uram, ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr
karja kinek jelentetett meg?“ 39 Azért nem hihettek,
mert Ézsaiás ezt is mondta: 40 „Megvakította a
szemeiket, és megkeményítette a szívüket, hogy
szemeikkel ne lássanak, és szívükkel ne értsenek,
meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.“ 41
Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta az ő dicsőségét,
és őróla beszélt. 42 Mindazáltal a főemberek közül
is sokan hittek őbenne, de a farizeusok miatt
nem vallották be, hogy ki ne rekesszék őket a

gyülekezetből, 43 mert inkább szerették az emberek
dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét. 44 Jézus
pedig kiáltva ezt mondta: „Aki hisz énbennem, nem
énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem;
45 és aki engem lát, azt látja, aki küldött engem.
46 Én világosságul jöttem e világba, hogy senki ne
maradjon a sötétségben, aki énbennem hisz. 47 Ha
valaki hallja az én beszédeimet, és nem hisz, én
nem kárhoztatom azt; mert nem azért jöttem, hogy
kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a
világot. 48 Aki megvet engem, és nem fogadja el az
én beszédeimet, annak van, aki őt elítélje: a beszéd,
amelyet szólottam, az ítéli el őt az utolsó napon. 49
Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya,
aki küldött engem, ő parancsolta nekem, hogy mit
mondjak, és mit beszéljek. 50 És tudom, hogy az ő
parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy
beszélem, amint az Atya mondta nekem." (aiōnios g166)

13 A húsvét ünnepe előtt tudta Jézus, hogy
eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az
Atyához, pedig szerette az övéit e világon, mindvégig
szerette őket. 2 És vacsora közben, amikor az ördög
belesugallta már Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának
szívébe, hogy árulja el őt, 3 tudta Jézus, hogy az Atya
mindent hatalmába adott neki, és hogy ő az Istentől
jött, és az Istenhez megy, 4 felkelt a vacsorától, levette
a felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát.
5 Azután vizet töltött a medencébe, és mosni kezdte a
tanítványok lábait és megtörölni a kendővel, amellyel
körül van kötve. 6 Mikor pedig Simon Péterhez ment
oda, az azt mondta neki: „Uram, te mosod meg az én
lábaimat?" 7 Jézus válaszolt neki, és ezt mondta:
„Amit én cselekszem, te azt most nem érted, de
később majd megérted." 8 Péter ezt mondta neki: „Az
én lábaimat nem mosod meg soha!"Jézus így felelt:
„Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs
énhozzám." (aiōn g165) 9 Simon Péter ezt mondta:
„Uram, ne csak lábaimat, hanem a kezeimet és a
fejemet is!" 10 Jézus ezt mondta neki: „Aki megfürdött,
nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni,
különben egészen tiszta, ti is tiszták vagytok, de nem
mindnyájan." 11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt,
azért mondta: „Nem vagytok mindnyájan tiszták!"
12 Mikor azért megmosta lábukat, és a felsőruháját
felvette, újra leülve, mondta nekik: „Értitek-e, hogy
mit cselekedtem veletek? 13 Ti engem így hívtok:
Mester és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok.
14 Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a
ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás
lábait. 15 Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen
én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek.
16 Bizony, bizony mondom néktek: a szolga nem
nagyobb az ő Uránál, sem a követ nem nagyobb
annál, aki azt küldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok
lesztek, ha így cselekszetek. 18 Nem mindnyájatokról
szólok, én tudom, kiket választottam ki, hanem hogy
beteljesedjék az Írás: »aki velem ette a kenyeret, a
sarkát emelte fel ellenem.« 19 Most mondom meg
nektek, mielőtt megtörténne, hogy mikor meglesz,
higgyétek majd, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony
mondom néktek: aki befogadja, ha valakit elküldök,
engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja
be, aki engem küldött." 21 Mikor ezeket mondta
Jézus, igen nyugtalankodott lelkében, s bizonyságot
tett, és mondta: „Bizony, bizony mondom néktek,
hogy egy közületek elárul engem." 22 A tanítványok
ekkor bizonytalankodva egymásra tekintettek, hogy
kiről szól. 23 Egy pedig az ő tanítványai közül
Jézus keblén nyugodott, akit Jézus szeretett. 24
Intett neki Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki
az, akiről szól. 25 Az pedig Jézus kebelére hajolva,
mondta neki: „Uram, ki az?" 26 Jézus így felelt: „Az,
akinek én a bemártott falatot adom."És bemártva
a falatot, adta Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának.
27 És akkor a falat után belement a Sátán. Jézus
pedig ezt mondta neki: „Amit cselekszel, hamar
cselekedd." 28 Azt pedig senki sem értette az ott
ülők közül, hogy miért mondta neki. 29 Némelyek
ugyanis azt állították, mivel az erszény Júdásnál
volt, hogy azt mondta neki Jézus: „Vedd meg, amire
szükségünk van az ünnepre", vagy azt, hogy adjon
valamit a szegényeknek. 30 Az pedig, mihelyt a falatot
elfogadta, kiment. Ekkor éjszaka volt. 31 Mikor pedig
kiment, ezt mondta Jézus: „Most dicsőült meg az
Emberfia, az Isten dicsőült meg őbenne; 32 ha pedig
az Isten dicsőült meg őbenne, az Isten is megdicsőíti
őt önmagában, és azonnal megdicsőíti őt. 33 Fiaim,
egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd
engem, de amiként a zsidóknak megmondtam, hogy
ahová én megyek, ti nem jöhettek, most néktek is
mondom. 34 Új parancsolatot adok néktek, hogy
egymást szeressétek, amint én szerettelek titeket,
úgy szeressétek ti is egymást. 35 Erről ismeri
meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok,
ha egymást szeretni fogjátok." 36 Simon Péter
megkérdezte tőle: „Uram, hová mégy?"Jézus így felelt:
„Ahová én megyek, most énutánam nem jöhetsz, de
később utánam fogsz jönni." 37 Péter ezt mondta
neki: „Uram, miért nem mehetek most utánad? Az
életemet adom érted!" 38 Jézus így felelt: „Az életedet
adod értem? Bizony, bizony mondom neked, nem

szólal meg addig a kakas, amíg háromszor meg nem
tagadsz engem."

14 „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek
Istenben, és higgyetek énbennem. 2 Az én
Atyámnak házában sok lakóhely van, ha pedig nem
volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy
helyet készítsek néktek. 3 És ha majd elmegyek, és
helyet készítek néktek, ismét eljövök, és magamhoz
veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.
4 Tudjátok, hogy hová megyek, és az utat is tudjátok."
5 Mondta neki Tamás: „Uram, nem tudjuk, hová mégy,
mi módon tudhatjuk akkor az utat?" 6 Mondta neki
Jézus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet,
senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. 7 Ha
megismertetek volna engem, megismertétek volna
az én Atyámat is, és mostantól fogva ismeritek őt,
és látjátok őt." 8 Mondta neki Fülöp: „Uram, mutasd
meg nékünk az Atyát, és az elég nékünk!" 9 Jézus
erre azt mondta: „Annyi idő óta veletek vagyok, és
mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem
látott, látta az Atyát, mi módon mondod azért te:
Mutasd meg nekünk az Atyát? 10 Nem hiszed-e, hogy
én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van?
A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem
magamtól mondom, hanem az Atya, aki énbennem
lakik, ő cselekszi ezeket a dolgokat. 11 Higgyetek
nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya
énbennem van, ha pedig másért nem, magukért a
cselekedetekért higgyetek nekem. 12 „Bizony, bizony
mondom néktek: Aki hisz énbennem, az cselekszi
is majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én
cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál,
mert én az én Atyámhoz megyek. 13 Akármit kértek
majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy
dicsőíttessék az Atya a Fiúban. 14 Ha valamit kértek
az én nevemben, én megcselekszem azt. 15 Ha
szerettek engem, az én parancsolataimat tartsátok
meg. 16 És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad
néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. **(aiōn g165)**
17 Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem
fogadhat, mert nem látja őt, és nem ismeri őt, de ti
ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.
18 Nem hagylak titeket árvákul, eljövök tihozzátok. 19
Még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé,
de ti megláttok engem: mert én élek, és ti is élni fogtok.
20 Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én
Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek.
21 Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja
azokat, az szeret engem, aki pedig engem szeret, azt
szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem
magamat annak." 22 Mondta neki Júdás (nem az
Iskáriótes): „Uram, miért van az, hogy nékünk jelented
ki magadat, és nem a világnak?" 23 Jézus így felelt:
„Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet:
és az én Atyám szereti azt, és elmegyünk hozzá, és
nála lakunk. 24 Aki nem szeret engem, nem tartja
meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet
hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött
engem. 25 Ezeket beszéltem nektek, amíg veletek
voltam. 26 A Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit
az én nevemben küld az Atya, mindenre megtanít
majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket
mondtam nektek. 27 Békességet hagyok nektek, az én
békességemet adom nektek: nem úgy adom nektek,
amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se
ne féljen! 28 Hallottátok, hogy én azt mondtam nektek:
Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek
engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek
az Atyához, mert az én Atyám nagyobb nálam. 29
Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy
amikor majd megtörténik, higgyetek. 30 Nem sokat
beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme, de
énbennem nincsen semmije. 31 De hogy megtudja a
világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem,
amint az én Atyám parancsolta nekem: keljetek fel,
menjünk el innen."

15 „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám
a szőlőműves. 2 Minden szőlővesszőt, amely
énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz, mindazt
pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy
több gyümölcsöt teremjen. 3 Ti már tiszták vagytok
az által a beszéd által, amelyet szóltam néktek. 4
Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen
a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától,
ha nem marad a szőlőtőkén, akképpen ti sem, ha
nem maradtok énbennem. 5 Én vagyok a szőlőtő,
ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig
őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem
semmit sem cselekedhettek. 6 Ha valaki nem
marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző,
és megszárad, és egybegyűjtik ezeket, és a tűzre
vetik, és megégnek. 7 Ha énbennem maradtok,
és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek,
amit csak akartok, és megadatik néktek. 8 Abban
dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt
teremtek, és tanítványaim lesztek. 9 „Amiképpen az
Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket:
maradjatok meg ebben az én szeretetemben. 10 Ha
az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok
az én szeretetemben, amiképpen én megtartottam

az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok
az ő szeretetében. 11 Ezeket beszéltem néktek,
hogy megmaradjon bennetek az én örömöm, és a ti
örömötök teljessé legyen. 12 Az az én parancsolatom,
hogy úgy szeressétek egymást, amiképpen én
szerettelek titeket. 13 Nincsen senkiben nagyobb
szeretet annál, mint ha valaki életét adja az ő
barátaiért. 14 Ti az én barátaim vagytok, ha azokat
cselekszitek, amiket én parancsolok nektek. 15 Nem
mondtalak többé titeket szolgáknak, mert a szolga
nem tudja, mit cselekszik az ő ura, titeket pedig
barátaimnak mondtalak, mert mindazt, amit az én
Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek. 16 Nem
ti választottatok engem, hanem én választottalak
titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek,
és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök
megmaradjon, hogy akármit kértek az Atyától az én
nevemben, megadja nektek. 17 Ezeket parancsolom
nektek, hogy egymást szeressétek. 18 „Ha gyűlöl
titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb
gyűlölt, mint titeket. 19 Ha e világból volnátok, a
világ szeretné azt, ami az övé, de mivel nem vagytok
e világból, hanem én választottalak ki magamnak
titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. 20
Emlékezzetek meg arról a beszédről, amelyet én
mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál.
Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd, ha az
én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják
majd. 21 De mindezt az én nevemért cselekszik
veletek, mivel nem ismerik azt, aki küldött engem. 22
Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik,
nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük
bűnüket. 23 Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat
is. 24 Ha azokat a cselekedeteket nem cselekedtem
volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett,
nem volna bűnük, de most láttak is, gyűlöltek is, mind
engem, mind az én Atyámat. 25 De azért lett így,
hogy beteljesedjék a mondás, amely megíratott az
ő törvényükben: »Ok nélkül gyűlöltek engem.« 26
Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök
néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától
származik, az tesz majd énrólam bizonyságot. 27
De ti is bizonyságot tesztek, mert kezdettől fogva
énvelem vagytok.

16 Ezeket azért mondtam nektek, hogy meg
ne botránkozzatok. 2 A gyülekezetekből
kirekesztenek titeket, sőt eljön idő, hogy aki megöl
titeket, mind azt hiszi, hogy Istennek tetsző dolgot
cselekszik. 3 És ezeket azért cselekszik veletek,
mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. 4
Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön
az az idő, megemlékezzetek rá: én megmondtam
nektek.“„De ezeket kezdetben nem mondtam nektek,
mivel veletek voltam. 5 Most pedig elmegyek ahhoz,
aki elküldött engem, és senki sem kérdezi tőlem
közületek: Hová mégy? 6 Hanem mivel ezeket
mondom nektek, szomorúság töltötte el a szíveteket.
7 De én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, ha
én elmegyek; mert ha nem megyek el, nem jön el
hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm
őt hozzátok. 8 És amikor eljön, megfeddi a világot a
bűn, az igazság és az ítélet tekintetében: 9 a bűn
az, hogy nem hisznek énbennem; 10 az igazság az,
hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem
láttok engem; 11 az ítélet pedig az, hogy e világ
fejedelme megítéltetett. 12 Még sok mondanivalóm
van hozzátok, de most nem tudjátok elhordozni. 13 De
mikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezérel majd titeket
minden igazságra. Mert nem önmagától szól, hanem
azokat mondja, amiket hall, és az eljövendőket jelenti
ki nektek. 14 Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből
vesz, és azt jelenti ki nektek. 15 Mindaz, ami az
Atyáé, az mind az enyém; ezért mondtam, hogy az
enyémből vesz, és azt jelenti ki nektek. 16 „Egy kevés
idő, és nem láttok engem, és ismét egy kevés idő, és
megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.“
17 A tanítványai közül ezt mondták egymásnak: „Mi
az, amit nekünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok
engem, és ismét egy kevés idő, és megláttok majd
engem, és ez: Mert én az Atyához megyek?“ 18
Ezért ezt mondták: „Mi az a kevés idő, amiről szól?
Nem tudjuk, mit mond.“ 19 Megértette azért Jézus,
hogy őt akarják megkérdezni, és ezt mondta nekik:
„Arról kérdezősködtök-e egymás között, hogy azt
mondtam: Egy kevés idő, és nem láttok engem, és
ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem?
20 Bizony, bizony mondom néktek, hogy ti sírni és
jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de
szomorúságotok örömre fordul. 21 Az asszony, amikor
szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája:
de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik
többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e
világra. 22 Ti is azért most ugyan szomorúságban
vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni
fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a
ti örömötöket. 23 És azon a napon nem kérdeztek
majd engem semmiről.“„Bizony, bizony mondom
néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én
nevemben, megadja néktek. 24 Mostanáig semmit
sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek
és megkapjátok, hogy a ti örömötök teljes legyen.

25 Ezeket példázatokban mondtam nektek, de eljön
az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd
nektek, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról.
26 Azon a napon az én nevemben kértek majd:
és nem azt mondom nektek, hogy én fogom kérni
az Atyát érettetek, 27 mert maga az Atya szeret
titeket, mivel ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy
én az Istentől jöttem. 28 Én az Atyától jöttem, és
eljöttem a világba; de most elhagyom e világot, és
elmegyek az Atyához." 29 Tanítványai ekkor ezt
mondták neki: „Íme, most nyíltan beszélsz, és nem
példázatot mondasz. 30 Most tudjuk, hogy te mindent
tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged
megkérdezzen: ezért hisszük, hogy az Istentől jöttél."
31 Jézus így felelt: „Most hiszitek? 32 Íme, eljön
az óra, és immár el is jött, hogy elszéledjetek, ki-
ki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok, de
nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33
Ezeket azért mondom néktek, hogy békességetek
legyen énbennem. E világon nyomorúságotok lesz,
de bízzatok: én legyőztem a világot."

17 Ezeket beszélte Jézus, és felemelte szemeit
az égre, és ezt mondta: „Atyám, eljött az óra,
dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen
téged, 2 mivel hatalmat adtál neki minden test felett,
hogy örök életet adjon mindazoknak, akiket neki
adtál. (aiōnios g166) 3 Az örök élet pedig az, hogy
megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és
akit elküldtél, a Jézus Krisztust. (aiōnios g166) 4 Én
dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát,
amelyet reám bíztál, hogy elvégezzem. 5 És most te
dicsőíts meg engem, Atyám, önmagadnál azzal a
dicsőséggel, amely enyém volt tenálad, mielőtt a világ
lett. 6 Kijelentettem a te nevedet az embereknek,
akiket e világból nekem adtál. Tieid voltak, és nekem
adtad őket, és a te beszédedet megtartották. 7
Most tudták meg, hogy mindaz, amit nekem adtál,
tőled van; 8 mert azokat a beszédeket, amelyeket
nekem adtál, őnekik adtam, ők befogadták, és igazán
megismerték, hogy én tőled jöttem, és elhitték, hogy
te küldtél engem. 9 Én őértük könyörgök: nem a
világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem
adtál, mert a tieid. 10 Az enyémek mind a tieid, és a
tieid az enyémek: és megdicsőíttetem őbennük. 11
Én nem vagyok többé e világban, de ők a világban
vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám,
tartsd meg őket a te nevedben, akiket nekem adtál,
hogy egyek legyenek, mint mi! 12 Amikor velük voltam
a világon, én megtartottam őket a te nevedben,
akiket nekem adtál, megőriztem őket, és senki el nem
veszett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az
Írás beteljesüljön. 13 Most pedig tehozzád megyek,
és ezeket beszélem a világban, hogy az én örömöm
teljes legyen bennük. 14 A te igédet adtam nekik, és
a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók,
amint én sem vagyok e világból való. 15 Nem azt
kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy
őrizd meg őket a gonosztól. 16 Nem e világból valók,
amint én sem e világból vagyok. 17 Szenteld meg őket
a te igazságoddal: A te igéd igazság. 18 Amiképpen
te küldtél engem e világba, úgy küldtem én is őket e
világba: 19 én őérettük odaszentelem magamat, hogy
ők is megszenteltekké legyenek az igazságban. 20
De nemcsak őérettük könyörgök, hanem azokért is,
akik az ő szavukra hisznek majd énbennem, 21 hogy
mindnyájan egyek legyenek, amint te énbennem,
Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek
mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél
engem. 22 Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál,
őnekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi
egyek vagyunk: 23 én őbennük és te énbennem: hogy
tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje
a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket,
amiként engem szerettél. 24 Atyám, akiket nekem
adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem
legyenek, hogy megláthassák az én dicsőségemet,
amelyet nekem adtál: mert szerettél engem e világ
kezdete előtt. 25 Igazságos Atyám! A világ nem ismert
téged, de én ismertelek téged, és ezek megismerik,
hogy te küldtél engem, 26 És megismertettem ővelük
a te nevedet, és megismertetem, hogy az a szeretet
legyen őbennük, amellyel engem szerettél, és én is
őbennük legyek."

18 Mikor ezeket mondta Jézus, kiment az ő
tanítványaival együtt túl a Kedron-patakon, ahol
egy kert volt, ahova bementek, ő és az ő tanítványai.
2 Azt a helyet Júdás is ismerte, aki elárulta őt, mivel
gyakran ott gyűltek össze Jézus és a tanítványai. 3
Júdás tehát maga mellé vette a katonai csapatot, a
papi fejedelmektől és a farizeusoktól a szolgákat,
odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.
4 Jézus pedig tudva mindazt, ami reá következik,
előrement, és mondta nekik: „Kit kerestek?" 5 Ők így
feleltek neki: „A názáreti Jézust."Jézus ezt mondta
nekik: „Én vagyok."Ott állt pedig ővelük Júdás is,
aki elárulta őt. 6 Amikor pedig azt mondta nekik:
„Én vagyok"– hátratántorodtak, és földre estek. 7
Ismét megkérdezte őket: „Kit kerestek?"És azok ezt
mondták: „A názáreti Jézust." 8 Jézus így felelt:
„Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha

engem kerestek, ezeket bocsássátok el.“ 9 Hogy
beteljesedjen a beszéd, amelyet mondott: „Azok
közül, akiket nekem adtál, senkit sem vesztettem
el.“ 10 Simon Péter pedig, akinek szablyája volt,
kirántotta azt, és megütötte a főpap szolgáját, és
levágta annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus
volt. 11 Jézus erre ezt mondta Péternek: „Tedd
hüvelyébe a szablyádat! Vagy nem kell-e kiinnom a
poharat, amelyet az Atya adott nekem?“ 12 A csapat
pedig, az ezredes és a zsidók szolgái megfogták
Jézust, és megkötözték őt, 13 és először Annáshoz
vitték, mert ő apósa volt Kajafásnak, aki abban az
esztendőben főpap volt. 14 Kajafás volt az, aki azt
tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember
vesszen el a népért. 15 Simon Péter és egy másik
tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse
volt a főpapnak, és bement Jézussal együtt a főpap
udvarába; 16 Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment
tehát az a másik tanítvány, aki a főpapnak ismerőse
volt, és szólt az ajtóőrzőnek, és bevitte Pétert. 17
Az ajtóőrző leány így szólt Péterhez: „Nemde te is
ennek az embernek tanítványai közül való vagy?“De
ő így válaszolt: „Nem vagyok.“ 18 A szolgák és a
poroszlók ott álltak, szították a tüzet, mivel hűvös
volt, és melegedtek. Ott állt Péter isővelük együtt,
és melegedett. 19 A főpap pedig tanítványai és
tanítása felől kérdezte Jézust. 20 Jézus így felelt:
„Én nyilvánosan szóltam a világhoz: mindenkor a
zsinagógában és a templomban tanítottam, ahol a
zsidók mindenünnen összegyülekeznek, és titkon
semmit sem szóltam. 21 Miért kérdezel engem?
Kérdezd azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik:
íme, ők tudják, amiket nekik mondtam.“ 22 Amikor
pedig ezeket mondta, egy a poroszlók közül, aki ott
állt, arcul ütötte Jézust, és ezt mondta: „Így felelsz a
főpapnak?“ 23 Jézus így felelt neki: „Ha gonoszul
szóltam, tégy bizonyságot a gonoszságról, ha pedig
jól, miért versz engem?“ 24 Annás ezután elküldte őt
megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. 25 Simon Péter
pedig ott állt, és melegedett. Ekkor ezt mondták neki:
„Nemde te is ennek a tanítványai közül való vagy?“Ő
tagadta, és azt mondta: „Nem vagyok.“ 26 A főpap
szolgái közül az egyik, annak rokona, akinek a fülét
Péter levágta, ezt mondta: „Nem láttalak-e én téged
vele együtt a kertben?“ 27 Péter ismét tagadta, és
akkor azonnal megszólalt a kakas. 28 Jézust pedig
Kajafástól a törvényházba vitték. Kora reggel volt. Ők
nem mentek be a törvényházba, hogy ne legyenek
tisztátalanná, és megehessék a húsvéti bárányt. 29
Pilátus ekkor kiment hozzájuk, és mondta: „Milyen
vádat hoztok fel ez ellen az ember ellen?“ 30 Ezt
felelték neki: „Ha ez nem volna gonosztevő, nem
adtuk volna őt a te kezedbe.“ 31 Pilátus erre azt
mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és ítéljétek el a ti
törvényeitek szerint.“A zsidók így feleltek: „Nékünk
senkit sem szabad megölnünk.“ 32 Hogy beteljesedjék
Jézus szava, amelyet mondott, amikor jelezte, hogy
milyen halállal kell majd meghalnia. 33 Ismét bement
Pilátus a törvényházba, szólította Jézust, és mondta
neki: „Te vagy a zsidók királya?“ 34 Jézus így felelt:
„Magadtól mondod-e ezt, vagy mások beszélték
neked rólam?“ 35 Pilátus így felelt: „Talán zsidó
vagyok én? A te néped és a papi fejedelmek adtak
téged az én kezembe: mit cselekedtél?“ 36 Jézus ezt
felelte: „Az én országom nem e világból való. Ha e
világból való volna az én országom, az én szolgáim
harcolnának, hogy át ne adjanak a zsidóknak. De az
én országom nem innen való.“ 37 Pilátus ezt mondta
neki: „Király vagy-e hát te csakugyan?“Jézus így
felelt: „Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért
születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyságot
tegyek az igazságról. Mindenki, aki az igazságból
való, hallgat az én szavamra.“ 38 Pilátus ezt mondta
neki: „Mi az igazság?“És amint ezt mondta, újra
kiment a zsidókhoz, és mondta nekik: „Én nem
találok benne semmi bűnt. 39 Szokás pedig nálatok,
hogy szabadon bocsássak nektek valakit a húsvét
ünnepén: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek
a zsidók királyát?“ 40 Ekkor ismét mindnyájan kiáltozni
kezdtek: „Nem ezt, hanem Barabbást.“Ez a Barabbás
pedig tolvaj volt.

19 Akkor Pilátus elvitette Jézust, és
megostoroztatta. 2 A vitézek tövisből koronát
fontak, a fejére tették, bíbor köntöst adtak reá,
3 és ezt mondták: „Üdvözlégy, zsidók királya!“És
arcul csapdosták őt. 4 Majd ismét kiment Pilátus,
és mondta nekik: „Íme, kihozom őt nektek, hogy
értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt.“
5 Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíborköntöst
viselve. És mondta nekik Pilátus: „Íme, az ember!“ 6
Mikor meglátták őt a papi fejedelmek és a szolgák,
így kiáltoztak: „Feszítsd meg, feszítsd meg!“Pilátus
ezt mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és feszítsétek
meg, mert én nem találok bűnt őbenne.“ 7 A zsidók
így feleltek neki: „Nekünk törvényünk van, és ami
törvényünk szerint meg kell halnia, mivel Isten Fiává
tette magát.“ 8 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta
Pilátus, még inkább megrémült, 9 ismét bement
a törvényházba, és szólt Jézusnak: „Honnan való
vagy te?“De Jézus nem felelt neki. 10 Pilátus ekkor
ezt mondta neki: „Nekem nem felelsz? Nem tudod,

hogy hatalmam van arra, hogy megfeszíttesselek, és
hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?“ 11
Jézus így felelt: „Semmi hatalmad sem volna rajtam,
ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne
van azért annak, aki a te kezedbe adott engem.“ 12
Ettől fogva igyekezett Pilátus őt szabadon bocsátani,
de a zsidók így kiáltoztak: „Ha ezt szabadon
bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki magát
királlyá teszi, az ellene szegül a császárnak!“ 13
Amikor pedig Pilátus meghallotta ezeket a szavakat,
kihozta Jézust, és leült a bírói székbe azon a helyen,
amelyet Márványkövezetnek hívtak, héberül pedig
Gabbatának. 14 Akkor a húsvét péntekje volt, és
mintegy hat óra. És mondta a zsidóknak: „Íme, a
ti királyotok!“ 15 Azok pedig kiáltoztak: „Vidd el,
vidd el, feszítsd meg őt!“Mondta nekik Pilátus: „A ti
királyotokat feszítsem meg?“A papi fejedelmek így
feleltek: „Nem királyunk van, hanem császárunk!“
16 Akkor átadta őt nekik, hogy megfeszítsék.
Átvették tehát Jézust, és elvitték. 17 És felemelve
a keresztfáját, elment az úgynevezett Koponya-
hegyre, amelyet héberül Golgotának hívnak, 18 ahol
megfeszítették őt, és ővele másik kettőt, egyfelől és
másfelől, középen pedig Jézust. 19 Pilátus pedig
feliratot is készíttetett, és feltétette a keresztfára.
Az írás pedig ez volt: a názáreti Jézus, a zsidók
királya. 20 Sokan olvasták ezt a feliratot a zsidók
közül, mivel közel volt a városhoz az a hely, ahol
Jézust megfeszítették, héberül, görögül és latinul
volt írva. 21 A zsidók papi fejedelmei akkor azt
mondták Pilátusnak: „Ne azt írd: A zsidók királya! –
hanem ahogy ő mondta: A zsidók királya vagyok.“ 22
Pilátus így felelt: „Amit megírtam, megírtam.“ 23 A
vitézek pedig, amikor megfeszítették Jézust, elvették
felsőruháit, és négy részre osztották, egy-egy részt
mindegyik vitéznek. A köntös pedig varratlan volt,
felülről végig egybeszőve. 24 Ekkor azt mondták
egymásnak: „Ezt ne hasítsuk el, hanem vessünk
sorsot rá, kié legyen.“Hogy beteljesedjen az Írás,
amely ezt mondja: „Megosztoztak ruháimon, és a
köntösömre sorsot vetettek.“A vitézek tehát ezeket
tették. 25 Jézus keresztje alatt pedig ott állt anyja,
és anyjának nőtestvére, Mária, a Klópás felesége
és a magdalai Mária. 26 Amikor Jézus meglátta,
hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, akit
szeretett, ezt mondta az anyjának: „Asszony, íme,
a te fiad!“ 27 Azután ezt mondta a tanítványnak:
„Íme, a te anyád!“És ettől az órától magához fogadta
őt az a tanítvány. 28 Jézus ezek után tudva, hogy
immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az
Írás, ezt mondta: „Szomjazom.“ 29 Volt pedig ott
egy ecettel, teli edény. Egy szivacsot megtöltve
ecettel izsópra téve, odavitték a szájához. 30
Mikor pedig elvette Jézus az ecetet, ezt mondta:
„Elvégeztetett!“És lehajtva fejét, kibocsátotta lelkét.
31 A zsidók pedig, hogy a testek szombaton át ne
maradjanak a keresztfán, mivel péntek volt (mert
annak a szombatnak napja nagy nap volt), kérték
Pilátust, hogy törjék el azoknak lábszárait, és vegyék
le őket. 32 Eljöttek ekkor a vitézek, és eltörték az
elsőnek lábszárait és a másikét is, akit vele együtt
feszítettek meg. 33 Amikor pedig Jézushoz értek, és
látták, hogy ő már halott, nem törték el a lábszárait,
34 hanem egy a vitézek közül dárdával döfte át az
oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból. 35 És aki
látta, bizonyságot tett, és igaz az ő tanúbizonysága,
és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. 36
Mert azért történtek ezek, hogy beteljesedjen az Írás:
„Csontja ne töressék meg.“ 37 Másutt ismét így szól
az Írás: „Néznek majd arra, akit átszegeztek.“ 38
Ezek után az arimatiai József (aki Jézus tanítványa
volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt),
megkérte Pilátust hogy levehesse Jézus testét.
Pilátus megengedte. Elment tehát, és levette Jézus
testét. 39 Eljött Nikodémus is (aki éjszaka ment
Jézushoz először), hozva mirhából és aloéból való
kenetet, mintegy százfontnyit. 40 Fogták tehát Jézus
testét, lepedőkbe göngyölték illatos szerekkel együtt,
amint a zsidóknál szokás temetni. 41 Azon a helyen
pedig, ahol megfeszítették, volt egy kert, és a kertben
egy új sír, amelybe még senkit sem helyeztek. 42 A
zsidók péntekje miatt, mivel az a sír közel volt, abban
helyezték el Jézust.

20 A hétnek első napján pedig korán reggel, amikor
még sötét volt, odament a magdalai Mária a
sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírról. 2
Elfutott tehát, és elment Simon Péterhez és a másik
tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és mondta nekik:
„Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették
őt!“ 3 Elment tehát Péter és a másik tanítvány, és
elmentek a sírhoz. 4 Együtt futottak mindketten: de a
másik tanítvány hamar megelőzte Pétert, és előbb
jutott a sírhoz, 5 és lehajolva látta, hogy ott vannak
a lepedők, de mégsem ment be. 6 Nyomban utána
megjött Simon Péter is, bement a sírba, és látta,
hogy a lepedők ott vannak. 7 És a keszkenő, amely a
fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön
összegöngyölítve egy helyen. 8 Akkor aztán bement
a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és
látott és hitt. 9 Mert nem értették még az Írást, hogy
fel kell támadnia a halálból. 10 A tanítványok ezután

visszamentek az övéikhez. 11 Mária pedig kinn állt
a sírnál és sírt. Amíg azonban siránkozott, behajolt
a sírba, 12 és látott két angyalt fehér ruhában ülni,
egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt.
13 Azok ezt mondták neki: „Asszony, miért sírsz?“Azt
mondta nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem
tudom, hova tették őt.“ 14 És mikor ezeket mondta,
hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem tudta,
hogy Jézus az. 15 Mondta neki Jézus: „Asszony, miért
sírsz? Kit keresel?“Ő pedig azt gondolva, hogy a
kertész az, ezért azt mondta neki: „Uram, ha te vitted
el őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem.“
16 Jézus ezt mondta neki: „Mária!“Az megfordult, és
ezt mondta neki: „Rabbuni!“– ami azt jelenti: Mester!
17 Jézus azt mondta neki: „Ne érints engem, mert nem
mentem még fel az én Atyámhoz, hanem menj az én
atyámfiaihoz, és mondd meg nekik: Felmegyek az én
Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez
és a ti Istenetekhez.“ 18 Elment a magdalai Mária,
hírül adva a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és
hogy ezeket mondta neki. 19 Mikor azért este lett,
azon a napon, a hétnek első napján és mikor az
ajtók a zsidóktól való félelem miatt zárva voltak ott,
ahol egybegyűltek a tanítványok, eljött Jézus, megállt
középen, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!“
20 És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és az
oldalát. Örvendeztek azért a tanítványok, hogy látják
az Urat. 21 Ismét mondta nekik Jézus: „Békesség
néktek! Amiképpen engem küldött az Atya, én is
küldelek titeket.“ 22 És mikor ezt mondta, rájuk lehelt,
és mondta nekik: „Vegyetek Szent Lelket. 23 Akiknek
bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak,
akikéit megtartjátok, megtartatnak.“ 24 Tamás pedig,
egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt
ővelük, amikor eljött Jézus. 25 A többi tanítvány ezt
mondta neki: „Láttuk az Urat.“Ő pedig azt mondta
nekik: „Ha nem látom a kezein a szegek helyeit, és be
nem teszem ujjaimat a szegek helyébe, és kezemet
be nem teszem az oldalára, semmiképpen el nem
hiszem.“ 26 És nyolc nap múlva ismét benn voltak a
tanítványai, Tamás is ő velük volt. Noha az ajtó zárva
volt, bement Jézus, és megállt középen, és mondta:
„Békesség néktek!“ 27 Azután mondta Tamásnak:
„Hozd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, és
hozd ide a kezedet, és tedd az én oldalamra, és ne
légy hitetlen, hanem hívő.“ 28 Tamás pedig így felelt:
„Én Uram és én Istenem!“ 29 Jézus ezt mondta neki:
„Mivel láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem
látnak és hisznek.“ 30 Sok más jelt is tett ugyan Jézus
az ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva
ebben a könyvben. 31 Ezek pedig azért vannak
megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az
Istennek Fia, és hogy ezt híve, életetek legyen az ő
nevében.

21 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a
tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent
meg: 2 Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit
Ikernek hívtak, Nátánáel, a galileai Kánából és
Zebedeus fiai és másik kettő is az ő tanítványai
közül. 3 Mondta nekik Simon Péter: „Elmegyek
halászni.“Ők erre ezt mondták neki: „Elmegyünk
mi is veled.“Elmentek, és azonnal hajóra szálltak,
de azon az éjszakán nem fogtak semmit. 4 Mikor
pedig immár reggel lett, megállt Jézus a parton, a
tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus
van ott. 5 Jézus pedig ezt mondta: „Fiaim! Van-e
valami ennivalótok?“Így feleltek neki: „Nincsen!“ 6
Ő pedig ezt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a
hajónak jobb oldala felől, és találtok.“Oda vetették ki
tehát, de kivonni már nem bírták a rengeteg hal miatt.
7 Az a tanítvány pedig, akit Jézus szeretett, így szólt
Péternek: „Az Úr van ott!“Simon Péter pedig, amikor
meghallotta, hogy ott van az Úr, magára vette az ingét
(mert mezítelen volt), és bevetette magát a tengerbe.
8 A többi tanítvány pedig a hajón ment (mert nem
messze voltak a parttól, hanem mintegy kétszáz
könyöknyire), és kivonták a hálót a halakkal. 9 Amint
azért a partra kiszálltak, látják, hogy parázs van
ott, rajta hal és kenyér. 10 Jézus ezt mondta nekik:
„Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.“ 11
Simon Péter beszállt, és kivonta a hálót a partra, amely
tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal, és noha
ennyi volt, nem szakadozott a háló. 12 Jézus erre azt
mondta nekik: „Gyertek, ebédeljetek.“A tanítványok
közül pedig senki sem merte tőle megkérdezni:
„Ki vagy te?“Mivelhogy tudták, hogy az Úr ő. 13
Odament tehát Jézus, vette a kenyeret, és adta
nekik; és hasonlóképpen a halat is. 14 Ekkor már
harmadszor jelent meg Jézus a tanítványainak, miután
feltámadt a halálból. 15 Mikor aztán megebédeltek,
Jézus ezt mondta Simon Péternek: „Simon, Jóna
fia, jobban szeretsz-e engem ezeknél?“Mondta neki:
„Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!“Jézus
azt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!“ 16
Másodszor is mondta neki: „Simon, Jóna fia, szeretsz-
e engem?“Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy
én szeretlek téged.“Jézus ezt mondta neki: „Őrizd
az én juhaimat!“ 17 Harmadszor is mondta neki:
„Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?“Megszomorodott
Péter, hogy harmadszor is mondta neki: „Szeretsz-e
engem?“És mondta neki: „Uram, te mindent tudsz, te

tudod, hogy én szeretlek téged.“Jézus azt mondta
neki: „Legeltesd az én juhaimat! 18 Bizony, bizony
mondom néked, amikor ifjabb voltál, felövezted
magadat, és oda mentél, ahova akartál, mikor pedig
megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel
téged, és oda visz, ahova nem akarod.“ 19 Ezt pedig
azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti
majd meg az Istent. És ezt mondva, így szólt hozzá:
„Kövess engem!“ 20 Péter pedig megfordulva, látja,
hogy követi az a tanítvány, akit szeretett Jézus,
aki a vacsora közben is az ő keblén nyugodott,
és mondta: „Uram! Ki az, aki elárul téged?“ 21 Őt
látva Péter, mondta Jézusnak: „Uram, ezzel pedig
mi lesz?“ 22 Jézus ezt mondta neki: „Ha akarom,
hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?
Te kövess engem!“ 23 Elterjedt tehát e beszéd az
atyafiak között, hogy az a tanítvány nem hal meg.
Pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal
meg, hanem ezt: „Ha akarom, hogy megmaradjon,
amíg eljövök, mi közöd hozzá?“ 24 Ez az a tanítvány,
aki bizonyságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket,
és tudjuk, hogy az ő bizonyságtétele igaz. 25 De van
sok egyéb is, amiket Jézus cselekedett, amelyeket,
ha egyenként megírnák, úgy vélem, hogy maga a
világ sem fogadhatná be a könyveket, amelyeket
megírtak. Ámen.

Apostolok

1 Első könyvemet, Teofilus, azokról írtam, amiket
Jézus elkezdett cselekedni és tanítani, **2**
egészen addig a napig, melyen fölvitetett, miután
parancsolatokat adott a Szentlélek által az
apostoloknak, akiket magának választott. **3** Nekik
az ő szenvedése után sok jel által megmutatta,
hogy él, negyven napon át megjelent nekik, és
szólt az Isten országára tartozó dolgokról. **4** Velük
összejött és meghagyta nékik, hogy ne menjenek el
Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéretét,
melyet úgymond, „hallottatok tőlem: **5** hogy János
ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel
fogtok megkeresztelteti nem sok nap múlva.“ **6** Mikor
azért ők egybegyűltek, megkérdezték tőle: „Uram,
nem most állítod helyre Izraelnek országát?“ **7** Ezt
felelte nekik: „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy
alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába
helyezett. **8** Hanem, miután a Szentlélek eljön
hozzátok, erőt kaptok: és tanúim lesztek nekem úgy
Jeruzsálemben, mint egész Júdeában, és Samáriában
és a földnek mind a végső határáig.“ **9** És miután
ezeket mondta, szemük láttára felemeltetett, és
felhő takarta el őt szemeik elől. **10** Amint szemeiket
az égre függesztették, amikor ő elment, íme két
férfiú állott meg mellettük fehér ruhában, **11** És így
szóltak: „Galileabeli férfiak, miért álltok itt felnézve
a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a
mennybe, úgy jön el, amikképpen láttátok őt felmenni
a mennybe.“ **12** Ezután visszatértek Jeruzsálembe a
hegyről, melyet Olajfák hegyének hívnak, mely
Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre.
13 Amikor megérkeztek, felmentek a felsőházba,
ahol megszálltak: Péter és Jakab, János és András,
Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus
fia, és Simon, a zelóta és Júdás, a Jakab fia. **14**
Mindnyájan egy szívvel-lélekkel, az imádkozással és
a könyörgéssel voltak elfoglalva, az asszonyokkal
és Máriával, Jézusnak anyjával, és az ő testvéreivel
együtt. **15** Azokban a napokban felkelve Péter a
tanítványok között – volt ott együtt mintegy százhúsz
főnyi sokaság –, ezt mondta: **16** „Atyámfiai, férfiak,
szükséges volt, hogy beteljesedjen az Írás, melyet
megjövendölt a Szentlélek Dávid szája által Júdásról,
aki vezetőjük lett azoknak, akik megfogták Jézust.
17 Mert közénk tartozott, és elnyerte ennek a szolgálatnak
az osztályrészét. **18** (Mezőt szerzett hamisságának
béréből, és lezuhanva, elhasadt középen, és minden
belső része kiomlott. **19** És ezt megtudták mindazok,
akik Jeruzsálemben laknak, úgyhogy azt a mezőt
tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek
nevezték el.) **20** Mert meg van írva a Zsoltárok
könyvében: »Legyen az ő lakóhelye puszta és ne
legyen lakó abban.« És: »Az ő püspökségét más
vegye át.« **21** Szükséges azért, hogy azok közül a
férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben,
míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, **22** a János
keresztségétől kezdve mind addig a napig, melyen
fölvitetett a mennybe tőlünk, azok közül még valaki
az ő feltámadásának tanúja legyen velünk együtt.“ **23**
Ezért előállítottak kettőt, Józsefet, akit Barsabbásnak
hívnak, akinek mellékneve Jusztusz volt, és Mátyást,
24 és így imádkoztak: „Te, Uram, ki mindenkinek
szívét ismered, mutasd meg a kettő közül azt, akit
kiválasztottál, **25** hogy elnyerje az osztályrészét e
szolgálatnak és apostolságnak, melytől eltévelyedett
Júdás, hogy az ő helyére jusson.“ **26** Sorsot vetettek
azért közülük, és a sors Mátyásra esett, és így a
tizenegy apostol közé számlálták.

2 Amikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egy
akarattal együtt voltak. **2** És nagy hirtelenséggel
az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése
keletkezett, és eltöltötte az egész házat, ahol ültek.
3 Kettős tüzes nyelvek jelentek meg előttük, és
mindegyikükre ráereszkedtek. **4** Megteltek mindnyájan
Szentlélekkel, és kezdtek más nyelveken szólni,
amint a Lélek adta nékik, hogy szóljanak. **5** Ekkor
Jeruzsálemben laktak zsidók, istenfélő férfiak, minden
nép közül valók, melyek az ég alatt vannak. **6** Miután
pedig ez a zúgás keletkezett, egybegyűlt a sokaság, és
megzavarodott, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén
hallotta őket szólni. **7** Mindnyájan elálmélkodtak, és
csodálkozva mondták egymásnak: „Nem Galileából
valók-e ezek mindnyájan, akik beszélnek? **8**
Hogyan halljuk hát őket, ki-ki közülünk a saját
nyelvén, amelyben születtünk? **9** Pártusok, médek
és elámiták, és akik Mezopotámiában, Júdeában
és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, **10**
Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbiának
tartományaiban lakunk, mely Ciréné mellett van, és
a Rómából jöttek, akár zsidók, akár prozeliták, **11**
krétaiak és arabok, halljuk, amint a mi nyelvünkön
hirdetik az Istennek felséges dolgait.“ **12** Elálmélkodtak
mindnyájan, és zavarban voltak, és egymásnak ezt
mondták: „Vajon mi akar ez lenni?“ **13** Mások pedig
csúfolódva ezt mondták: „Édes bortól részegedtek
meg.“ **14** Péter azonban előállt a tizeneggyel, felemelte
hangját, és így szólt hozzájuk: „Zsidó férfiak, és
mindnyájan, akik Jeruzsálemben laktok, vegyétek

tudomásul, és hallgassátok meg beszédemet! 15 Mert
nem részegek ezek, amint ti állítjátok, hiszen a napnak
harmadik órája van, 16 hanem ez az, amit megmondott
Jóel próféta: 17 »És az utolsó napokban, – ezt
mondja az Isten –, kitöltöm az én Lelkemet minden
testre: és fiaitok és leányaitok prófétálnak, ifjaitok
látomásokat látnak, és a vének álmokat álmodnak. 18
Az én szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltöm
Lelkemet azokban a napokban, és prófétálni fognak.
19 És csodákat teszek az égben odafenn, jeleket a
földön idelenn: vért, tüzet és füstnek gőzölgését. 20 A
nap sötétséggé változik, a hold vérré, mielőtt eljön az
Úrnak nagy és fényes napja. 21 És mindenki, aki az
Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.« 22 Izraelita
férfiak, halljátok meg ezeket a beszédeket: A Názáreti
Jézust, azt a férfiút, aki Istentől bizonyságot nyert
előttetek erők, csodatételek és jelek által, melyeket
általa cselekedett Isten közöttetek, amint magatok
is tudjátok, 23 azt, aki Istennek elhatározásából és
rendeléséből adatott halálra, megragadva, gonosz
kezeitekkel keresztfára feszítve megöltétek. 24 De
az Isten feltámasztotta, a halál fájdalmait megoldva,
mert lehetetlen volt, hogy az őt fogva tartsa. 25
Mert Dávid ezt mondja róla: »Magam előtt láttam az
Urat mindenkor, mert ő nékem jobb kezem felől van,
hogy meg ne tántorodjam. 26 Ezért örvendezett a
szívem, és vígadott a nyelvem; sőt még az én testem
is reménységben nyugszik. 27 Mert nem hagyod a
lelkemet a sírban, és nem engeded, hogy szented
rothadást lásson. (Hadēs g86) 28 Megjelentetted nékem
az életnek útjait; betöltesz engem örömmel a te
orcád előtt.« 29 Atyámfiai férfiak! Szabad nyíltan
szólnom előttetek Dávid pátriárkáról, hogy ő meghalt
és eltemették, és az ő sírja mind a mai napig nálunk
van. 30 Mivel próféta volt, és tudta, hogy az Isten neki
esküvéssel megesküdött, hogy majd az ő magvának
gyümölcséből támasztja a Krisztust test szerint, hogy
helyezze az ő királyi székibe, 31 előre látva ezt,
szólt a Krisztus feltámadásáról, hogy az ő lelkét nem
hagyta a sírban, sem a teste rothadást nem látott.
(Hadēs g86) 32 Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten,
aminek mi mindnyájan tanúi vagyunk. 33 Ezért az
Istennek jobbja által felmagasztaltatva, és a megígért
Szentlelket megnyerve az Atyától, kitöltötte ezt, amit
ti most láttok és hallotok. 34 Mert nem Dávid ment fel
a mennyországba, hiszen ő maga mondja: »Mondta
az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, 35
míg a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul vetem.«
36 Bizony tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy
Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit
ti megfeszítettetek.“ 37 Amikor pedig ezeket hallották,
szívükben megkeseredtek, és ezt mondták Péternek
és a többi apostoloknak: „Mit cselekedjünk, atyámfiai,
férfiak?“ 38 Péter pedig ezt mondta nekik: „Térjetek
meg, és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus
Krisztusnak nevében, a bűnöknek bocsánatára, és
megkapjátok a Szentlélek ajándékát. 39 Mert nektek
szól az ígéret, és a gyermekeiteknek és mindazoknak,
akik messze vannak, akiket csak elhív magának az
Úr, a mi Istenünk.“ 40 Sok egyéb beszéddel is buzgón
kérte, és intette őket: „Szakítsátok el magatokat ettől a
gonosz nemzetségtől!“ 41 Akik pedig örömmel vették
az ő beszédét, megkeresztelkedtek, és hozzájuk
csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek.
42 És foglalatoskodtak az apostolok tudományában
és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és
az imádságban. 43 Minden lélekben pedig félelem
támadt, és az apostolok sok csodát és jelt tettek.
44 Mindnyájan pedig, akik hittek, együtt voltak, és
mindenük közös volt. 45 Jószágukat és marháikat
eladogatták, és szétosztogatták azokat mindenkinek,
kinek-kinek amint szüksége volt rá. 46 És minden nap
egy akarattal kitartva a templomban, és megtörve
házanként a kenyeret, részesedtek az eledelben
örömmel és tiszta szívvel. 47 Dicsérték az Istent, és
az egész nép kedvelte őket. Az Úr pedig minden
napon gyarapította a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

3 Péter és János egyszer együtt mentek fel a
templomba, a kilenc órai imádkozásra. 2 Ekkor
odahoztak egy embert, aki születésétől fogva sánta
volt, és akit minden nap le szoktak tenni a templom
kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy alamizsnát
kérjen azoktól, akik bemennek a templomba. 3
Amikor meglátta, hogy Péter és János a templomba
akarnak bemenni, alamizsnát kért tőlük. 4 Péter
pedig rátekintett Jánossal együtt, és ezt mondta:
„Nézz reánk!“ 5 Ő pedig rájuk figyelt, remélve, hogy
valamit kap tőlük. 6 Péter pedig ezt mondta: „Ezüstöm
és aranyam nincsen nekem, hanem amim van, azt
adom neked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében,
kelj fel és járj!“ 7 És jobb kezénél fogva felemelte
őt, és azonnal megerősödtek a lábai és bokái, 8 és
felugorva megállt, és járt. Bement velük a templomba
is, járkálva, és szökdelve, és dicsérte az Istent. 9
És látta az egész nép, hogy jár, és dicséri az Istent.
10 Megismerték, hogy ő volt az, aki alamizsnáért
ült a templomnak Ékes kapujában, és megteltek
csodálkozással, és álmélkodtak, hogy mi történt vele.
11 Amikor pedig a sánta, aki meggyógyult ragaszkodott
Péterhez és Jánoshoz, az egész nép álmélkodva
futott hozzájuk a csarnokba, melyet Salamonénak

neveztek. 12 Amikor pedig ezt látta Péter, ezt mondta
a népnek: „Izrael férfiai, miért csodálkoztok ezen,
vagy miért néztek reánk, mintha tulajdon erőnkkel
vagy jámborságunkkal műveltük volna azt, hogy
járjon? 13 Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak
Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette az ő
Fiát, Jézust, akit ti elárultatok, és megtagadtatok
Pilátus előtt, noha ő úgy ítélt, hogy elbocsátja. 14
Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadtátok,
és azt kívántátok, hogy a gyilkos embert bocsássa
szabadon nektek, 15 az életnek fejedelmét pedig
megöltétek, akit az Isten feltámasztott a halálból,
aminek mi vagyunk tanúi. 16 Az ő nevébe vetett
hit, az ő neve erősítette meg ezt, akit láttok és
ismertek, és a hit, mely ő általa van, adta neki
ezt az ép egészséget mindannyiótok szeme láttára.
17 De most, atyámfiai, tudom, hogy tudatlanságból
cselekedtetek, amikképpen a ti elöljáróitok is. 18
Az Isten pedig, ekképpen töltötte be, amit előre
megmondott prófétái által, hogy a Krisztus szenvedi
fog. 19 Bánjátok meg azért, és térjetek meg, hogy
eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljöjjön az Úrtól
a felüdülés ideje, 20 és elküldje a Jézus Krisztust,
akit nektek előre hirdetett. 21 Akit az égnek kell
magába fogadnia mind addig az időkig, míg újjá
teremtetnek mindazok, amelyekről az Isten kezdettől
fogva szólott szent prófétái által. (aiōn g165) 22 Mert
Mózes ezt mondta az atyáknak: »Prófétát támaszt
nektek az Úr, a ti Istenetek, atyátokfiai közül, mint
engem: őt hallgassátok mindenben, amit csak szól
nektek. 23 Mindazokat pedig, akik nem hallgatnak
arra a prófétára, ki fogják irtatni a nép közül.«
24 De a próféták is mindnyájan Sámueltől, és a
következőktől fogva, akik csak szóltak, ezekről a
napokról jövendöltek. 25 Ti vagytok a prófétáknak
és a szövetségnek fiai, melyet Isten szerzett a mi
atyáinkkal, Ábrahámnak ígérve: A te magodban áldást
nyer a földnek valamennyi nemzetsége. 26 Az Isten
az ő Fiát, Jézust első sorban nektek támasztotta fel,
elküldte őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikőtöket
megtérítve bűneitekből.“

4 Amíg ők a néphez szóltak, odaléptek hozzájuk a
papok, a templom felügyelője és a szadduceusok.
2 Nehezteltek amiatt, hogy ők a népet tanítják, és
hirdetik a halálból való feltámadást Jézusban. 3 Rájuk
vetették kezüket, és őrizetbe vették őket másnapig,
mert már este volt. 4 Sokan pedig azok közül, akik
hallgatták az igét, hittek, szám szerint mintegy ötezer
férfi. 5 Történt pedig, hogy másnapra egybegyűltek
a vének és az írástudók fejei Jeruzsálembe. 6 És
Annás, a főpap, Kajafás és János, Sándor és akik
csak főpapi nemzetségből származtak. 7 Amikor
pedig őket középre állították, faggatták őket: „Micsoda
hatalommal, vagy kinek a nevében cselekedtétek
ezt?“ 8 Akkor Péter, Szentlélekkel megtelve, ezt
mondta nekik: „Népnek fejedelmei és Izraelnek vénei!
9 Ha minket a mai napon egy nyomorék emberrel való
jótett miatt hallgattok ki, hogy mitől gyógyult meg,
10 mindnyájan tudjátok meg, Izrael egész népével
együtt, hogy a Názáreti Jézus Krisztusnak neve
által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott
halottaiból: őáltala áll ez előttetek épségben. 11
»Ez az a kő, amelyet ti építők megvetettetek, mégis
szegletkő lett.« 12 Nincsen senki másban üdvösség,
mert nem is adatott más név az emberek között az ég
alatt, amely által üdvözülhetnénk.“ 13 Amikor pedig
látták, hogy Péter és János milyen bátran szólnak,
és megtudták, hogy írástudatlan és közönséges
emberek, elcsodálkoztak. Föl is ismerték őket, hogy
a Jézussal voltak. 14 Amikor azonban látták, hogy
az az ember, amelyik meggyógyult, velük együtt
ott áll, semmit nem bírtak ellenük szólni. 15 Miután
kiküldték őket a gyűlésből, maguk közt tanácskoztak,
s ezt mondták: 16 „Mit cselekedjünk ezekkel az
emberekkel? Mert nyilvánvaló, hogy csoda történt
általuk, mindenki, aki Jeruzsálemben lakik tudja, és le
nem tagadhatjuk. 17 De hogy tovább ne terjedjen
a nép között, fenyegessük meg őket, hogy többé
egy emberhez se szóljanak az ő nevében.“ 18
Ezért beszólították őket, és megparancsolták nekik,
hogy egyáltalán ne szóljanak, és ne tanítsanak
a Jézus nevében. 19 Péter és János pedig ezt
felelte: „Vajon igaz dolog-e Isten előtt, hogy rátok
hallgassunk inkább, mintsem Istenre, ítéljétek meg
magatok! 20 Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk
és hallottunk, azokról ne beszéljünk.“ 21 Ők pedig
nem találtak semmi módot arra, hogy megbüntessék
őket, megfenyegették, és elbocsátották őket a nép
miatt, mert mindnyájan dicsőítették az Istent azért,
ami történt, 22 mert több mint negyven esztendős
volt az az ember, akivel a gyógyításnak ez a csodája
történt. 23 Amikor pedig elbocsátották őket, elmentek
az övéikhez, és elbeszélték, amiket a főpapok és
a vének mondtak nékik. 24 Ők pedig mikor ezt
hallották, egy szívvel-lélekkel felemelték szavukat az
Istenhez, és ezt mondták: „Urunk, te vagy az Isten,
aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és
minden azokban levő dolgot, 25 aki, a te szolgádnak
Dávidnak szája által ezt mondtad: »Miért zúgolódtak
a pogányok, és gondoltak a népek hiábavalóságot?
26 Fölkeltek a földnek királyai, és a fejedelmek

egybegyűltek az Úr ellen, és az ő Krisztusa ellen.«
27 Mert bizony a te szent Fiad, Jézus ellen, akit
felkentél, megegyezett Heródes és Poncius Pilátus a
pogányokkal és Izrael népével, 28 hogy véghezvigyék,
amiről a te kezed és a te tanácsod előre elhatározott,
hogy megtörténjenek. 29 Most azért, Urunk, tekints
a fenyegetéseikre, és add meg a te szolgáidnak,
hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet; 30
nyújtsd ki kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák
történjenek a te szent Fiad, Jézusnak neve által."
31 Miután könyörögtek, megmozdult a hely, ahol
egybegyűltek, és beteltek mindnyájan Szentlélekkel,
és az Isten beszédét bátorsággal szólták. 32 A hívők
sokaságának pedig síve-lelke egy volt. Senki semmi
jószágát nem mondta magáénak, hanem mindenük
közös volt. 33 Az apostolok pedig nagy erővel tettek
bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy
kegyelem volt mindnyájukon. 34 Mert szűkölködő
sem volt közöttük senki, mert akik földek vagy házak
birtokosai voltak, eladták azokat, elhozták az eladott
javak árát, 35 és letették az apostolok lábai elé,
azután elosztották egymás között, amint kinek-kinek
szüksége volt rá. 36 József is, akit az apostolok
Barnabásnak neveztek el (ami azt jelenti, hogy
Vigasztalás fia), Lévita, származása szerint ciprusi,
37 neki mezője volt, eladta azt, a pénzt elhozta, és az
apostolok lábai elé letette.

5 Egy ember azonban, név szerint Anániás,
Szafirával, az ő feleségével együtt, eladta birtokát.
2 És félre tett az árából, feleségének is tudtával, és
egy részét elvitték, az apostoloknak lábai elé letették.
3 Péter pedig ezt mondta: „Anániás, miért foglalta el a
Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szentlelket,
és a mezőnek árából félre tégy? 4 Ha megmaradt
volna, neked maradt volna meg, és miután eladtad,
nem te rendelkeztél-e vele? Miért cselekedted ezt a
dolgot szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem
Istennek." 5 Amint Anániás meghallotta ezeket a
szavakat, lerogyott és meghalt. Erre mindenkiben
nagy félelem támadt, akik ezeket hallották. 6 Az
ifjak pedig felkeltek, begöngyölték őt, kivitték, és
eltemették. 7 Történt aztán mintegy három óra múlva,
hogy az ő felesége, nem tudva mi történt, bement. 8
Péter pedig ezt mondta neki: „Mondd meg nekem,
vajon ennyiért adtátok-e el a földet?"Ő pedig ezt
mondta: „Igen, ennyiért." 9 Péter pedig ezt mondta
néki: „Miért egyeztetek meg, hogy az Úrnak lelkét
megkísértsétek? Íme, a küszöbön vannak azoknak
lábai, akik eltemették férjedet, és kivisznek téged."
10 És azonnal összerogyott lábainál, és meghalt. Az
ifjak pedig bementek, és halva találták, kivitték, és
eltemették férje mellé. 11 Erre nagy félelem támadt az
egész gyülekezetben és mindazokban, akik ezeket
hallották. 12 Az apostolok kezei által pedig sok jel és
csoda történt a nép között. Egy akarattal mindnyájan
a Salamon csarnokában tartózkodtak. 13 Mások
közül senki sem mert közéjük elegyedni. A nép
azonban magasztalta őket. 14 Hívők pedig egyre
többen csatlakoztak az Úrhoz, férfiak és asszonyok
sokasága. 15 Az utcákra hozták ki a betegeket,
letették ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő
Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük.
16 A szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe
gyűlt, betegeket és tisztátalan lelkektől gyötörteket
hoztak, akik mind meggyógyultak. 17 Ekkor felkelt a
főpap és mind, akik vele voltak, azaz a szadduceusok
felekezete, megteltek irigységgel, 18 Elfogták az
apostolokat, és közönséges tömlöcbe tették őket. 19
Azonban az Úr angyala éjszaka megnyitotta a tömlöc
ajtaját, és kihozta őket, s ezt mondta: 20 „Menjetek el,
és álljatok ki, a templomban a nép elé, és hirdessétek
ez életnek minden beszédét!" 21 Ők pedig ezt hallva,
bementek korán reggel a templomba, és tanítottak.
Amikor pedig főpap megérkezett és a vele levők,
összehívták a gyűlést és Izrael fiainak egész tanácsát,
és elküldtek a tömlöcbe, hogy hozzák elő őket. 22
Amikor azonban a poroszlók oda mentek, nem találták
őket a tömlöcben; visszatérve tehát, jelentették: 23
„A tömlöcöt ugyan nagyon erősen bezárva találtuk,
és az őrök kívül az ajtó előtt álltak; azonban mikor
kinyitottuk, ott benn senkit sem találtunk." 24 Amint
pedig hallották ezeket a szavakat a pap, és a templom
felügyelője és a főpapok, zavarba estek ezek miatt,
hogy mi lehet ez? 25 Valaki pedig eljött, s hírül
adta nekik: „Íme, azok a férfiak, akiket a tömlöcbe
vetettetek, a templomban állnak, és tanítják a népet."
26 Akkor elment a felügyelő a poroszlókkal, elővezette
őket erőszak nélkül, ugyanis féltek a néptől, hogy
megkövezi őket. 27 Elővezették hát, és a tanács elé
állították őket, a főpap pedig megkérdezte tőlük: 28
„Nem parancsoltuk-e meg nektek szigorúan, hogy
ne tanítsatok annak nevében? És íme, betöltöttétek
Jeruzsálemet tanításotokkal, és mi reánk akarjátok
hárítani annak az embernek vérét." 29 Péter és az
apostolok pedig ezt felelték: „Istennek kell inkább
engedni, mintsem az embereknek. 30 A mi atyáinknak
Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve
megöltetek. 31 Az Isten fejedelemmé és megtartóvá
emelte jobbjával, hogy Izraelnek bűnbánatot, és
bűnöknek bocsánatát adja. 32 Mi vagyunk tanúi, e
beszédek felől, és a Szentlélek is, akit Isten azoknak

adott, akik neki engedelmeskednek." 33 Amikor
pedig azok ezeket hallva fogukat csikorgatták, arról
tanácskoztak, hogy megölik őket. 34 Azonban a
tanácsban egy farizeus felállt, név szerint Gamáliél,
aki az egész nép előtt tisztelt törvénytudó volt, és
megparancsolta, hogy egy kis időre vezessék ki az
apostolokat. 35 És ezt mondta a többieknek: „Izrael
férfiai, fontoljátok meg, hogy mit akartok ezekkel az
emberekkel tenni! 36 Mert ezelőtt felkelt Teudás,
és azt mondta, hogy ő valaki, és mintegy négyszáz
embernyi tömeg csatlakozott hozzá, de megölték,
és mindnyájan, akik csak követték őt szétszéledtek,
és semmivé lettek. 37 Ezután felkelt az a bizonyos
galileai Júdás az összeírás idején, és sok embert
maga után csábított: ez is elveszett, és mindazok, akik
őt követték, szétszóródtak. 38 Mostanra nézve is azt
mondom nektek, engedjétek el ezeket az embereket,
és hagyjátok őket békén, mert ha emberektől van ez
a szándék, vagy ez a dolog, akkor megsemmisül,
39 ha pedig Istentől van, ti meg nem szüntethetitek
azt, és esetleg Isten ellen harcolóknak is találnak
titeket." 40 Azok engedtek neki, majd beszólították
az apostolokat, megverték őket, megparancsolták,
hogy a Jézus nevében ne szóljanak, és elbocsátották
őket. 41 Ők pedig örömmel mentek el a tanács elől,
hogy méltók voltak arra, hogy az ő nevéért gyalázatot
szenvedjenek. 42 És mindennap a templomban és
házanként nem szűntek meg tanítani, és hirdetni
Jézust, a Krisztust.

6 Azokban a napokban pedig, amikor a tanítványok
száma szaporodott, a görög zsidók közt
panaszkodás támadt a héberek ellen, hogy a közülük
való özvegyasszonyokat mellőzik a mindennapi
szolgálatban. 2 Ezért a tizenkettő egybegyűjtve a
tanítványok sokaságát, ezt mondták: „Nem helyes,
hogy mi az Isten igéjét elhanyagoljuk, és az asztalok
körül szolgálunk. 3 Válasszatok ezért, atyámfiai,
magatok közül hét férfit, akiknek jó hírük van, akik
Szentlélekkel és bölcsességgel vannak megtelve,
hogy őket erre az elfoglaltságra beállítsuk. 4 Mi
pedig foglalatosok maradunk az imádkozásban,
és az igehirdetés szolgálatában." 5 Tetszett ez a
beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották
Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel telt férfi volt,
Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt
és Nikoláoszt, aki Antiókhiából való prozelita volt; 6
Őket az apostolok elé állították, és miután imádkoztak,
kezeiket rájuk tették. 7 És az Isten igéje növekedett,
és sokasodott a tanítványok száma Jeruzsálemben,
és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet. 8
István pedig – hittel és erővel telve –, nagy csodákat
és jeleket cselekedett az emberek között. 9 Néhányan
azonban eljöttek, akik ahhoz a zsinagógához tartoztak,
amelyet a szabadosok, a ciréneiek, az alexandriaiak,
a Ciliciából és Ázsiából valókénak neveztek, és
Istvánnal vitatkoztak. 10 De nem tudtak ellenállni
annak a bölcsességnek és a Léleknek, amellyel
szólt. 11 Ekkor felbujtottak néhány embert, akik ezt
mondták: „Hallottuk őt káromló beszédeket szólni
Mózes ellen és az Isten ellen." 12 És fellázították a
népet, a véneket és az írástudókat; és reá rohanva,
magukkal ragadták őt, és elvitték a tanács elé. 13
Hamis tanúkat állítottak, akik azt mondták: „Ez az
ember nem szűnik meg káromló beszédeket szólni
e szent hely ellen és a törvény ellen. 14 Hallottuk,
amint azt mondta, hogy az a Názáreti Jézus ezt a
helyet lerombolja, és megváltoztatja a szertartásokat,
amelyeket Mózes adott nékünk." 15 A tanácsban ülők
mindnyájan tekintetüket reá vetették, és olyannak
látták az arcát, mint egy angyalé.

7 A főpap pedig megkérdezte: „Vajon tényleg
így vannak-e ezek a dolgok?" 2 Ő pedig ezt
mondta: „Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg!
A dicsőségnek Istene megjelent a mi atyánknak,
Ábrahámnak, amikor Mezopotámiában volt, mielőtt
Háránban lakott, 3 és mondta neki: »Eredj ki a
földedből és a te nemzetséged közül, és gyere arra a
földre, amelyet mutatok neked.« 4 Akkor kiment a
káldeusok földjéből, és Háránban lakott. Miután pedig
meghalt az atyja, kihozta onnan erre a földre, amelyen
ti most laktok. 5 Nem adott neki abban örökséget, még
egy talpalatnyi földet sem, de azt ígérte, hogy neki
adja azt birtokul, és utódainak, holott nem is volt neki
gyermeke. 6 Az Isten pedig azt mondta neki, hogy az
utódai zsellérek lesznek idegen földön, és szolgaság
alá vetik, és nyomorgatják négyszáz esztendeig őket.
7 De azt a népet, amelynek szolgálnak, megítélem,
mondta az Isten, ők pedig ezek után kijönnek, és
szolgálnak nekem ezen a helyen. 8 És a körülmetélés
szövetségét adta neki: és így nemzette Izsákot, és
körülmetélte őt a nyolcadik napon, és Izsák Jákobot,
és Jákob a tizenkét pátriárkát. 9 A pátriárkák pedig
irigységből eladták Józsefet Egyiptomba, de Isten vele
volt, 10 megszabadította őt minden nyomorúságából,
kedvességet és bölcsességet adott neki a fáraó,
Egyiptom királya előtt, aki őt Egyiptom fölé és az ő
egész háza fölé kormányzóul állította. 11 Egyiptom és
Kánaán egész földjére pedig éhínség következett,
és nagy nyomorúság, és a mi atyáink nem találtak
eledelt. 12 Amikor pedig meghallotta Jákob, hogy

Egyiptomban van gabona, elküldte először a mi
atyáinkat. 13 Második alkalommal fölismerték Józsefet
testvérei, és a fáraó megtudta József származását.
14 József elküldve, magához hívatta atyját, Jákobot
és az egész hetvenöt lélekből álló rokonságát.
15 Elment tehát Jákob Egyiptomba, és meghalt ő
és a mi atyáink is. 16 Elvitték őket Sikembe, és
abba a sírba helyezték el, melyet Ábrahám vett
ezüstpénzen, Emórnak, a Sikem atyjának fiaitól. 17
Amikor pedig közeledett az ígéret ideje, melyet Isten
esküvel ígért Ábrahámnak, megnövekedett a nép, és
megsokasodott Egyiptomban. 18 Egészen addig, míg
egy másik király nem lett, aki nem ismerte Józsefet. 19
Ez a mi nemzetségünkkel álnokul bánt, nyomorgatta
atyáinkat, hogy csecsemőiket tegyék ki, hogy életben
ne maradjanak. 20 Ekkor született Mózes, aki ékes
volt az Isten előtt. Három hónapig atyja házában
tartották. 21 Amikor pedig kitették, a fáraó leánya vette
fel, és nevelte fel őt a saját fia gyanánt. 22 Mózest az
egyiptomiak minden bölcsességére megtanították,
és hatalmas volt beszédben és cselekedetben. 23
Amikor pedig a negyvenedik évét betöltötte, eszébe
jutott, hogy meglátogassa atyjafiait, az Izrael fiait. 24
Amikor látta, hogy egyiket bántalmazzák, oltalmába
vette, és az egyiptomi embert megölve, bosszút állt
azért, akit bántottak. 25 Azt gondolta, hogy atyjafiai
megértik, hogy az Isten az ő keze által ad nekik
szabadulást, de azok nem értették meg. 26 Másnap
meg olyankor jelent meg köztük, mikor összevesztek,
és békességre intette őket: Férfiak, ti testvérek
vagytok, miért bosszantjátok egymást? 27 De az,
aki felebarátját bántalmazta, elutasította őt magától,
ezt mondva: »Kicsoda tett téged fejedelemmé és
bíróvá mi rajtunk? 28 Csak nem akarsz engem is
megölni, ahogyan megölted tegnap az egyiptomit?«
29 Erre a beszédre azután Mózes elmenekült, és
jövevény lett Midján földjén, ahol két fia született. 30
Negyven esztendő elteltével az Úr angyala megjelent
neki a Sínai hegy pusztájában csipkebokornak
tüzes lángjában. 31 Mózes pedig mikor meglátta,
elcsodálkozott azon, amit látott. Amikor pedig oda
ment, hogy megszemlélje, az Úr szava szólt hozzá:
32 »Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahámnak
Istene, Izsáknak Istene, és Jákobnak Istene.« Mózes
pedig megrémült, és nem mert odanézni. 33 Az Úr
pedig ezt mondta neki: »Oldozd le sarudat lábaidról,
mert a hely, amelyen állsz, szent föld. 34 Megláttam
népemnek nyomorúságát, mely Egyiptomban van, és
fohászkodásukat meghallgattam, és azért szálltam le,
hogy őket megszabadítsam. Most azért jöjj, elküldelek
téged Egyiptomba.« 35 Ezt a Mózest, akit megtagadtak
ezt mondva: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá?
– ezt az Isten fejedelmül és szabadítóul küldte el
angyala által, aki megjelent neki a csipkebokorban.
36 Ez hozta ki őket, csodákat és jeleket téve Egyiptom
földjén, és a Vörös tengeren és a pusztában negyven
esztendeig. 37 Ez az a Mózes, aki Izrael fiainak ezt
mondta: »Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek,
testvéreitek közül, mint engem: őt hallgassátok.« 38
Ez az, aki ott volt a gyülekezetben, a pusztában a
Sínai hegyen vele beszélő angyallal és atyáinkkal,
aki az élő igéket vette át, hogy nekünk adja. 39 Neki
nem akartak engedni atyáink, hanem eltaszították
maguktól, és szívükben Egyiptom felé fordultak, 40
és ezt mondták Áronnak: »Csinálj nekünk isteneket,
akik előttünk járjanak, mert ezzel a Mózessel, aki
minket Egyiptom földjéről kihozott, nem tudjuk, mi
történt.« 41 És borjút csináltak azokban a napokban,
és áldozatot vittek a bálványnak, és gyönyörködtek
kezeik alkotásában. 42 Az Isten pedig elfordult tőlük,
és hagyta, hogy az ég seregének szolgáljanak,
amint meg van írva a próféták könyvében: »Vajon
áldozati állatokat És áldozatokat hoztatok-e nékem
negyven esztendeig a pusztában, Izraelnek háza?
43 Ellenkezőleg, inkább hordoztátok a Molok sátrát,
és a ti isteneteknek, Romfának csillagát, a képeket,
melyeket csináltatok, hogy azokat imádjátok: elviszlek
azért titeket Babilonon túlra.« 44 A Szövetség sátra a
mi atyáinknál volt a pusztában, amint parancsolta az,
aki azt mondta Mózesnek, hogy azt arra a mintára
csinálja, amelyet látott. 45 Amelyet atyáink átvéve, be
is hoztak Józsuéval, mikor birtokba vették a pogányok
földjét, akiket kiűzött az Isten atyáink színe elől,
egészen Dávid idejéig. 46 Ő kegyelmet talált az
Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson
Jákób Istenének, 47 de a házat Salamon építette
neki. 48 A Magasságos azonban nem kézzel épített
templomokban lakik, amint a próféta mondja: 49 »A
menny nékem a trónom, a föld pedig az én lábaimnak
zsámolya. Milyen házat építhettek nékem? – azt
mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak
helye? 50 Nem az én kezem alkotta-e mindezeket?«
51 Kemény nyakú és körülmetéletlen szívű és fülű
emberek, ti mindenkor ellenálltok a Szentléleknek,
ugyan úgy, mint atyáitok. 52 A próféták közül kit
nem üldöztek atyáitok? Megölték azokat, akik eleve
hirdették annak az Igaznak eljövetelét, akinek most
árulóivá és gyilkosaivá lettetek. 53 A törvényt angyalok
közvetítésével vettétek, de nem tartottátok meg.“
54 Amikor pedig ezeket hallották, szívüket elöntötte
a düh, és fogaikat vicsorgatták ellene. 55 Mivel
pedig eltelt Szentlélekkel, föltekintett a mennybe, és

látta Isten dicsőségét, és Jézust az Istennek jobbja felől állni, 56 és ezt mondta: „Íme, látom az egeket megnyílni, és az Emberfiát az Isten jobbja felől állni.“ 57 Ekkor hangosan felkiáltottak, füleiket bedugták, és egy akarattal rárohantak, 58 kiűzték a városon kívül, és megkövezték. A tanúk pedig felsőruháikat egy Saul nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. 59 Megkövezték tehát Istvánt, aki így imádkozott: „Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet!“ 60 Térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne tulajdonítsd nekik ezt a bűnt! És ezt mondva, elaludt.“

8 Saul pedig szintén javasolta megölését. Azon a napon nagy üldözés támadt a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan szétszéledtek Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve. 2 Istvánt pedig eltemették kegyes férfiak, és nagyon megsiratták. 3 Saul pedig pusztította az anyaszentegyházat: házról-házra járva férfiakat és asszonyokat elhurcolt, és tömlöcbe vetett. 4 Ők azonban szétszéledve, ahol csak jártak, hirdették az igét. 5 Fülöp lement Samária városába, és prédikálta nekik a Krisztust. 6 A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelt azokra, amiket Fülöp mondott, hallva és látva a jeleket, amelyeket cselekedett. 7 Mert sokakból, akikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimentek, sok gutaütött és sánta pedig meggyógyult, 8 és nagy öröm lett abban a városban. 9 Egy Simon nevű ember pedig már korábban gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt, és elámította Samária népét, magát valami nagynak állítva. 10 Mindnyájan figyeltek rá, kicsinytől nagyig, és ezt mondták: „Ez az Istennek a nagy ereje!“ 11 Azért figyeltek fel rá, mert hosszú időn át az ördögi mesterkedésekkel elámította őket. 12 De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére vonatkozó örvendetes dolgokat hirdette, megkeresztelkedtek, férfiak és asszonyok is. 13 Simon maga is hitt, és megkeresztelkedve Fülöppel tartott, és látva, hogy jelek és nagy csodák történnek, elálmélkodott. 14 Amikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samária elfogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. 15 Ők amikor lementek, könyörögtek értük, hogy vegyenek Szentlelket, 16 mert még senkire közülük nem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. 17 Akkor kezeiket reájuk tették, és Szentlelket vettek. 18 Amikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szentlélek, pénzt kínált nekik, 19 és ezt mondta: „Adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem kezeimet, az vegye a Szentlelket.“ 20 De Péter ezt mondta neki: „A pénzed veled együtt vesszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető. 21 Nincs neked részed, sem örökséged ebben a dologban, mert a szíved nem igaz az Isten előtt. 22 Térj meg azért ebből a gonoszságodból, és kérjed az Istent, talán megbocsátja neked szívednek gondolatát. 23 Mert látom, hogy keserű méregben és álnokság fogságában vagy.“ 24 Simon pedig így felelt: „Könyörögjetek érettem az Úrhoz, hogy semmi azokból, amiket mondtatok, rám ne jöjjön.“ 25 Ők pedig, miután bizonyságot tettek, és hirdették az Úrnak igéjét, visszatértek Jeruzsálembe, és sok samáriai faluban prédikálták az evangéliumot. 26 Az Úr angyala pedig így szólt Fülöphöz: „Kelj fel, és menj el dél felé, arra a járatlan útra, amely Jeruzsálemből Gázába megy alá.“ 27 És elment. És íme, egy szerecsen férfi, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának hatalmas komornyikja, aki az egész kincstárának felügyelője volt, és feljött imádkozni Jeruzsálembe; 28 visszatérőben a szekerén ült, és olvasta Ézsaiás prófétát. 29 A Lélek pedig ezt mondta Fülöpnek: „Menj oda, és csatlakozzál ehhez a szekérhez!“ 30 Amikor Fülöp odafutott, hallotta, amint Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: „Vajon érted-e, amit olvasol?“ 31 Ő pedig így felelt: „Hogyan érthetném, hacsak valaki meg nem magyarázza nekem?“És kérte Fülöpöt, hogy szálljon fel, és üljön mellé. 32 Az Írás helye pedig, melyet olvasott, ez volt: Mint juhot vitték mészárszékre, és mint a bárány néma a nyírója előtt, úgy nem nyitotta meg a száját. 33 A megaláztatásában az ítélet elvétetett róla, az ő nemzetségét pedig kicsoda sorolja fel? Mert elvétetik a földről az ő élete. 34 A komornyik pedig ezt mondta Fülöpnek: „Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-e, vagy más valakiről?“ 35 Fülöp pedig megnyitotta száját, és kiindulva ebből az Írásból, hirdette neki Jézust. 36 Amikor pedig az úton mentek, egy vízhez jutottak, és ezt mondta a komornyik: „Íme, itt a víz! Mi akadálya van, hogy megkeresztelkedjem?“ 37 Fülöp pedig ezt mondta: „Ha teljes szívből hiszel, akkor lehet.“Ő pedig így felelt: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.“ 38 És megállította a szekeret, és leszálltak mindketten a vízbe, Fülöp és a komornyik, és megkeresztelte őt. 39 Amikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Lelke elragadta Fülöpöt, és többé nem látta őt a komornyik, de örömmel ment tovább az útján. 40 Fülöp pedig Azótoszba találta magát, és szertejárva hirdette az evangéliumot minden városnak, amíg Cézáreába nem jutott.

9 Saul pedig még fenyegetéstől és öldöklésttől
lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elment a
főpaphoz, 2 leveleket kért tőle Damaszkuszba a
zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik ennek
az útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat,
elfogva Jeruzsálembe vigye őket. 3 És amint ment,
és közeledett Damaszkuszhoz, nagy hirtelenséggel
fény sugározta őt körül a mennyből, 4 leesett a
földre, szózatot hallott, mely ezt mondta neki: „Saul,
Saul, miért üldözöl engem?“ 5 Ő pedig megkérdezte:
„Kicsoda vagy, Uram?“Az Úr pedig ezt mondta:
„Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. Nehéz neked az
ösztöke ellen rugódoznod.“ 6 Erre remegve és ámulva
kérdezte: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?“Az
Úr pedig ezt mondta neki: „Kelj fel, és menj be
a városba, és majd megmondják neked, mit kell
cselekedned.“ 7 A vele utazó férfiak pedig némán
álltak, hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak.
8 Saul pedig felkelt a földről, de mikor kinyitotta
szemeit, senkit sem látott, ezért kézen fogva vezették
be őt Damaszkuszba. 9 Három napig nem látott,
nem evett és nem ivott. 10 Volt pedig egy tanítvány
Damaszkuszban, név szerint Anániás. Látomásban
ezt mondta neki az Úr: „Anániás!“Ő pedig ezt mondta:
„Ímhol vagyok Uram!“ 11 Az Úr pedig ezt mondta
neki: „Kelj fel, menj el az úgynevezett Egyenes
utcába, és keress föl a Júdás házában egy Saul
nevű tarzuszi embert, mert imádkozik.“ 12 És látta
Saul látomásban, hogy egy Anániás nevű férfiú
bemegy hozzá, és kezét reá teszi, hogy lásson.
13 Anániás pedig így felelt: „Uram, sok embertől
hallottam e férfiú felől, milyen sok bosszúsággal illette
szentjeidet Jeruzsálemben, 14 és itt is hatalma van
a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözze, akik a
te nevedet segítségül hívják.“ 15 Az Úr pedig ezt
mondta neki: „Eredj el, mert ő nekem választott
eszközöm, hogy hordozza az én nevemet a pogányok,
királyok és Izrael fiai előtt. 16 Mert én megmutatom
neki, mennyit kell az én nevemért szenvednie.“ 17
Elment tehát Anániás, bement a házba, és kezeit reá
tette, és ezt mondta: „Saul atyámfia, az Úr küldött
engem, Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen
jöttél, hogy szemeid megnyíljanak, és megteljél
Szentlélekkel.“ 18 És azonnal mintha pikkelyek estek
volna le szemeiről, mindjárt visszanyerte látását; és
felkelt és megkeresztelkedett, 19 majd miután evett,
megerősödött. Saul pedig néhány napig együtt volt a
damaszkuszi tanítványokkal, 20 és azonnal prédikálni
kezdte a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten
Fia. 21 Mindnyájan elálmélkodtak, akik hallották és ezt
mondták: „Nem ő az, aki pusztította Jeruzsálemben
azokat, akik ezt a nevet hívják segítségül, és ide
is azért jött, hogy őket elfogja, és a főpapokhoz
vigye őket?“ 22 Saul pedig annál inkább bátrabb lett,
és zavarba hozta a Damaszkuszban lakó zsidókat,
bebizonyítva nekik, hogy Jézus a Krisztus. 23 Több
nap elteltével azonban a zsidók tanácsot tartottak,
hogy megöljék őt. 24 Saulnak azonban tudomására
jutott leselkedésük. Még a kapukat is őrizték nappal
és éjjel, hogy megöljék őt. 25 A tanítványok pedig
őt éjjel a kőfalon lebocsátották, leeresztve egy
kosárban. 26 Mikor pedig Saul Jeruzsálembe ment,
próbált a tanítványokhoz csatlakozni, de mindnyájan
féltek tőle, mert nem hitték, hogy tanítvány. 27
Barnabás azonban maga mellé vette őt, elvitte az
apostolokhoz, és elbeszélte nekik, amint látta az
úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított
Damaszkuszban nagy bátorsággal a Jézus nevében.
28 Ki és bejáratos lett köztük Jeruzsálemben, és
nagy bátorsággal tanított az Úr Jézusnak nevében,
29 beszélt, sőt vitatkozott a görög zsidókkal, azok
pedig igyekeztek megölni őt. 30 Amikor ezt azonban
megtudták az atyafiak, levitték őt Cézáreába, és
elküldték Tarzuszba. 31 Az egyháznak tehát egész
Júdeában, Galileában és Samáriában békessége
volt, épültek és sokasodtak az Úrnak félelmében, és
a Szentlélek vigasztalásában jártak. 32 Történt pedig,
hogy Péter, amikor mindnyájukat körbejárta, lement
a Liddában lakó szentekhez is. 33 Talált ott egy
Éneász nevű embert, aki nyolc esztendeje ágyban
feküdt, gutaütött volt. 34 És mondta néki Péter:
„Éneász, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus:
kelj föl, magad vesd be az ágyadat!“És azonnal
felkelt. 35 És látták őt mindnyájan, akik Liddában és
Sáronban laktak, és megtértek az Úrhoz. 36 Joppéban
pedig volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, amely
megmagyarázva Dorkász, azaz zerge: gazdag volt
jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket
osztogatott. 37 Történt pedig azokban a napokban,
hogy megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták,
kiterítették a felső házban. 38 Mivel pedig Lidda
Joppéhoz közel volt, a tanítványok meghallották, hogy
Péter ott van, két férfiút küldtek hozzá, s kérték, hogy
késedelem nélkül menjen át hozzájuk. 39 Péter felkelt,
és elment azokkal. Mihelyt oda ért, felvezették a felső
házba, az özvegyasszonyok mind elébe álltak, sírtak
és mutogatták a ruhákat és öltözeteket, amelyeket
Dorkász csinált, míg velük együtt volt. 40 Péter pedig
mindenkit kiküldött, térdre esve imádkozott; azután a
holttesthez fordulva mondta: „Tábita, kelj fel!“Ő pedig
felnyitotta szemeit, és meglátva Pétert, felült. 41 Ő
kezét nyújtva neki felemelte őt; majd beszólította a

szenteket és az özvegyasszonyokat, eléjük állította
őt elevenen. 42 És megtudták egész Joppében,
és sokan hittek az Úrban. 43 Ő pedig több napig
Joppéban maradt egy Simon nevű tímárnál.

10 Volt pedig Cézáreában egy Kornéliusz nevű
férfi, százados, az úgynevezett itáliai seregből.
2 Jámbor és istenfélő volt egész házanépével együtt,
sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelen
könyörgött Istenhez. 3 Látomásban világosan
látta, a napnak kilencedik órája körül, hogy az
Istennek angyala bement hozzá, és ezt mondta néki:
„Kornéliusz!“ 4 Ő pedig szemeit reá függesztette,
és megrémülve mondta: „Mi az, Uram?“Ő pedig
ezt mondta neki: „Könyörgéseid és alamizsnáid
felmentek Isten elé, és ő emlékszik rájuk. 5 Most
azért küldj Joppéba embereket, és hivasd magadhoz
Simont, akit Péternek neveznek. 6 Ő egy Simon nevű
tímárnál van megszállva, akinek háza a tenger mellett
van. Ő megmondja neked, mit kell cselekedned.“
7 Amint pedig elment az angyal, aki Kornéliusszal
beszélt, szólított a szolgái közül kettőt, és egy kegyes
vitézt azok közül, akik rendelkezésére álltak. 8
Elmondott nekik mindent, és elküldte őket Joppéba.
9 Másnap pedig, miközben ők az úton mentek, és
a városhoz közeledtek, felment Péter a háznak
felső részére imádkozni hat óra tájban. 10 Azonban
megéhezett, és enni akart. Amíg pedig azok ételt
készítettek, elragadtatás szállt reá, 11 és látta, hogy
az ég megnyílt, és leszállt hozzá valami edény, mint
egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve és
leeresztve a földre. 12 Mindenféle földi négylábú
állat volt benne, vadak, csúszómászó állatok és égi
madarak. 13 És szózat szólt hozzá: „Kelj fel Péter, öld
és egyél!“ 14 Péter pedig ezt mondta: „Semmiképpen
sem, Uram, mert sohasem ettem semmi közönségest,
vagy tisztátalant.“ 15 Ismét szózat szólt hozzá,
másodszor is: „Amiket az Isten megtisztított, te ne
mondd tisztátalanoknak.“ 16 Ez pedig három ízben
történt, és ismét felvitetett az edény az égbe. 17
Amint pedig Péter magában tűnődött, hogy mi lehet
az a látomás, amelyet látott, íme, azok a férfiak,
akiket Kornéliusz küldött, kérdezősködtek Simon háza
után, odaérkeztek a kapuhoz, 18 bekiáltottak, és
megkérdezték, vajon Simon, akit Péternek neveznek,
ott van-e szálláson? 19 És amíg Péter a látomás
felől gondolkodott, ezt mondta neki a Lélek: „Íme
három férfiú keres téged: 20 nosza kelj fel, eredj le,
és minden kételkedés nélkül menj el velük, mert én
küldtem őket.“ 21 Lement tehát Péter a férfiakhoz,
akiket Kornéliusz küldött hozzá, és ezt mondta: „Íme,
én vagyok, akit kerestek. Mi az, amiért jöttetek?“ 22
Ők pedig ezt mondták: „Kornéliusz százados, aki igaz
és istenfélő férfiú, aki mellett a zsidók egész népe
jó bizonyságot tesz, szent angyal megintette, hogy
hívasson téged házához, és halljon tőled bizonyos
dolgokról.“ 23 Erre behívta őket, és szállására fogadta.
Másnap pedig elment Péter velük, és a joppébeli
testvérek közül is néhányan elmentek vele együtt.
24 Másnap eljutottak Cézáreába. Kornéliusz pedig
várta őket, összegyűjtötte rokonait és jó barátait.
25 Amint Péter bement, Kornéliusz elébe ment,
lábaihoz borult, és imádni akarta. 26 Péter azonban
felemelte, s ezt mondta: „Kelj fel, én magam is ember
vagyok!“ 27 És beszélgetve, bement vele, és sokakat
talált ott összegyűlve. 28 És ezt mondta nekik: „Ti
tudjátok, hogy tilos zsidó embernek más nemzetbelivel
barátkozni, vagy hozzámenni. De nékem az Isten
megmutatta, hogy senkit se mondjak közönséges,
vagy tisztátalan embernek. 29 Ezért ellenkezés nélkül
el is jöttem, miután meghívtak. Azt kérdezem tehát,
mi okból hivattatok engem?“ 30 Kornéliusz ekkor ezt
mondta: „Négy napja ebben az órában, kilenc órakor
böjtöltem, és imádkoztam a házamban, és íme, egy
férfiú állt meg előttem fényes ruhában, 31 és ezt
mondta: Kornéliusz, a te imádságod meghallgatásra
talált, és a te alamizsnáidra emlékezett az Isten.
32 Küldj el azért Joppéba, és hívasd magadhoz
Simont, akit Péternek neveznek. Ő Simon tímár
házában van szálláson a tenger mellett, s miután
eljön, szólni fog neked. 33 Ezért azonnal elküldtem
hozzád, és te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi
mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk
mindazokat, amiket Isten neked parancsolt.“ 34 Péter
pedig megnyitotta száját, és ezt mondta: „Bizony
látom, hogy nem személyválogató az Isten, 35 hanem
minden nemzetben kedves előtte, aki őt féli, és
igazságot cselekszik. 36 Ezt az igét, küldte Izrael
fiainak, békességet hirdetve a Jézus Krisztus által.
Ő a mindenség Ura! 37 Ti ismeritek azt a dolgot,
mely az egész Júdeában történt, Galileától kezdve,
azután a keresztség után, melyet János prédikált,
38 a Názáreti Jézust, hogyan kente fel őt az Isten
Szentlélekkel és hatalommal, aki szertejárt jót téve, és
meggyógyítva mindenkit, akik az ördög hatalma alatt
voltak, mert az Isten volt ő vele. 39 És mi vagyunk
bizonyságai mindazoknak, amiket mind a zsidók
tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett.
Őt azonban megölték, keresztfára feszítve, 40 de
az Isten feltámasztotta harmadnapon, és megadta
neki, hogy nyilvánosan megjelenjen; 41 de nem az
egész népnek, hanem az Istentől eleve választott

tanúknak: nekünk, akik együtt ettünk, és együtt
ittunk vele, miután feltámadott halottaiból. 42 És
megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és
tegyünk bizonyságot, hogy ő az Istentől rendelt bírája
élőknek és holtaknak. 43 Róla tesznek bizonyságot
a próféták mind, hogy az ő neve által bűneinek
bocsánatát veszi mindenki, aki hisz ő benne." 44
Mikor még ezeket az igéket mondta Péter, leszállt a
Szentlélek mindazokra, akik hallgatták e beszédet. 45
Elálmélkodtak a zsidóságból való hívek, mindazok,
akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is
kitöltetett a Szentlélek ajándéka. 46 Mert hallották,
hogy ők nyelveken szólnak, és magasztalják az Istent.
Akkor ezt mondta Péter: 47 „Vajon megtagadhatja-e
valaki a vizet ezektől, hogy megkeresztelkedjenek,
akik ugyanúgy vették a Szentlelket, mint mi is?" 48
És megparancsolta, hogy keresztelkedjenek meg az
Úrnak nevében. Akkor kérték őt, hogy maradjon náluk
néhány napig.

11 Meghallották azonban az apostolok és a
Júdeában élő atyafiak, hogy a pogányok is
elfogadták az Istennek beszédét. 2 Amikor azért
felment Péter Jeruzsálembe, vitatkoztak vele a
zsidóságból valók, ezt mondva: 3 „Körülmetéletlen
emberekhez mentél be, és együtt ettél velük." 4
Péter ekkor elkezdte megmagyarázni nekik: 5 „Én
Joppé városában imádkoztam, és elragadtatásban
egy látomást láttam, valami leszálló edényt, mint
egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztve
az égből, és egészen énhozzám szállt. 6 Szememet
rávetve megnéztem, és láttam a földi négylábú
állatokat, a vadakat, a csúszómászókat és az égi
madarakat. 7 Hangot is hallottam, amely ezt mondta
nekem: Kelj fel Péter, öld és egyél! 8 Azonban
én ezt mondtam: Semmiképpen sem, Uram, mert
soha semmi közönséges vagy tisztátalan nem ment
be az én számba. 9 A szózat pedig másodszor is
felelt nekem az égből: Amiket az Isten megtisztított,
te ne mondd tisztátalanoknak. 10 Ez pedig három
ízben történt, és ismét felemelkedett az egész az
égbe. 11 És íme, azonnal három férfiú érkezett a
házhoz, amelyben voltam, akiket Cézáreából küldtek
énhozzám. 12 A Lélek pedig azt mondta nekem,
hogy menjek el velük minden kételkedés nélkül. Eljött
azonban velem ez a hat atyafi is, és bementünk annak
az embernek a házába. 13 És ő elbeszélte nekünk,
hogyan látta, amint az angyal megállt az ő házában,
és ezt mondta neki: Küldj embereket Joppéba, és
hívasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek.
14 Ő olyan igéket fog hirdetni neked, melyek által
megtartatsz mind te, és mind az egész házad népe. 15
Mikor pedig elkezdtem beszélni, leszállt a Szentlélek
rájuk, miképpen reánk is kezdetben. 16 Eszembe
jutott akkor az Úrnak mondása, amint mondta: János
ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel
fogtok megkeresztelteti. 17 Ha tehát az Isten hasonló
ajándékát adta nekik is, mint nekünk is, akik hittünk
az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy
az Istent eltilthattam volna?" 18 Mindezek hallatára
aztán megnyugodtak, és dicsőítették az Istent ezt
mondva: „Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten
megtérést az életre!" 19 Azok tehát, akik szétszóródtak
az üldözés miatt, amely István miatt támadott,
eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókhiáig, senkinek
nem prédikálták az igét, hanem csak a zsidóknak.
20 Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei
férfi, akik amikor Antiókhiába bementek, szóltak a
görögöknek, hirdetve az Úr Jézust. 21 És az Úr keze
volt velük, úgyhogy nagy sokaság tért meg az Úrhoz,
s hívőkké lettek. 22 Eljutott ennek a híre a jeruzsálemi
gyülekezet fülébe, ezért kiküldték Barnabást, hogy
menjen el egészen Antiókhiáig. 23 Amikor oda jutott,
és látta az Isten kegyelmét, örvendezett, és arra intette
mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak
meg az Úrban. 24 Mert jámbor, Szentlélekkel és hittel
teljes férfiú volt ő. És nagy sokaság csatlakozott
az Úrhoz. 25 Elment azután Barnabás Tarzuszba,
hogy felkeresse Sault, és amikor rátalált elvitte őt
Antiókhiába. 26 Így történt, hogy egy egész esztendeig
forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy
sokaságot. A tanítványokat először Antiókhiában
nevezték keresztyéneknek. 27 Ez időtájt pedig próféták
mentek Jeruzsálemből Antiókhiába. 28 Felkelt pedig
egy közülük, név szerint Agabosz, megjelentette
a Lélek által, hogy az egész földkerekségen nagy
éhínség lesz; amely be is következett Klaudiusz
császár idejében. 29 A tanítványok pedig elhatározták,
hogy aszerint, amint kinek-kinek közülük módjában
áll, küldenek valami segítséget a Júdeában lakó
testvéreknek. 30 Ezt meg is tették, és Barnabással és
Saullal elküldték a vénekhez.

12 Abban az időben pedig Heródes király
kegyetlenkedni kezdett némelyekkel, a
gyülekezetből valók közül. 2 Fegyverrel ölette meg
Jakabot, Jánosnak testvérét. 3 Amikor látta, hogy
ez tetszik a zsidóknak, elhatározta magában, hogy
elfogatja Pétert is. (Akkor pedig a kovásztalan
kenyerek napjai voltak.) 4 El is fogatta, tömlöcbe
vettette, átadta négy négyes katonai szakasznak, hogy
őrizzék, mert húsvét után akarta a nép elé vezettetni.

5 Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig
szüntelen könyörgött az Istennek ő érte. 6 Amikor
pedig Heródes elő akarta vezettetni, azon az éjszakán
Péter két vitéz között aludt, megkötözve két lánccal, és
őrök őrizték az ajtó előtt a tömlöcöt. 7 És íme, az Úrnak
angyala eljött, és világosság fénylett a tömlöcben:
meglökte Péter oldalát, felkeltette őt, és ezt mondta:
„Kelj föl hamar!“És leestek a láncok a kezeiről. 8
Ezt mondta neki az angyal: „Övezd fel magadat, és
kösd fel saruidat.“És úgy cselekedett. Azután pedig
ezt mondta neki: „Vedd fel felsőruhádat, és kövess
engem!“ 9 Ekkor kiment, és követte őt, de nem
tudta, hogy valóság-e az, ami történik az angyallal,
hanem azt hitte, hogy látomása van. 10 Amikor pedig
átmentek az első őrsön és a másodikon, a vaskapuhoz
jutottak, amely a városba visz, az magától megnyílt
előttük. Kimentek rajta, és egy utcán előrementek,
és az angyal hirtelen eltávozott tőle. 11 Péter pedig
magához térve ezt mondta: „Most tudom igazán,
hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és megszabadított
engem Heródes kezéből, és attól, amit az egész
zsidó népnek várt.“ 12 Miután ezt megértette, elment
Máriának, János, más néven Márk anyjának házához,
ahol sokan voltak összegyűlve, és imádkoztak. 13
Mikor Péter zörgetett a tornác ajtaján, egy Rodé
nevű szolgálóleány ment oda, hogy hallgatózzék. 14
Megismerte Péter hangját, és örömében nem nyitotta
ki a kaput, hanem befutott, és hírül adta, hogy Péter áll
a kapu előtt. 15 Azok pedig azt mondták neki: „Elment
az eszed.“Ő azonban erősítgette, hogy úgy van.
Azok pedig azt mondták: „Az ő angyala az.“ 16 Péter
pedig szüntelen zörgetett. Amikor aztán kinyitották,
meglátták őt, és elálmélkodtak. 17 Miután pedig
kezével intett nekik, hogy hallgassanak, elbeszélte
nekik, hogyan hozta ki őt az Úr a tömlöcből. És ezt
mondta: „Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az
atyafiaknak.“És kiment, és elment egy más helyre. 18
Amikor megvirradt, nem csekély háborúság támadt a
vitézek között, hogy mi történt Péterrel. 19 Heródes
pedig mikor előhívatta őt, és nem találta, kivallatta az
őröket, és megparancsolta, hogy végezzék ki őket.
Azután lement Júdeából Cézáreába, és ott időzött. 20
Heródes pedig ellenséges indulattal volt a tírusziak
és szidóniak iránt. De azok egy akarattal eljöttek
hozzá, és Blásztuszt, a király kamarását megnyerték,
és békességet kértek, mivel az ő tartományukat a
királyéból élelmezték. 21 Egy kitűzött napon pedig
Heródes királyi ruhájába felöltözött, és székében ülve
nyilvánosan szólt hozzájuk. 22 A nép pedig felkiáltott:
„Isten szava ez és nem emberé.“ 23 És azonnal
megverte őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az
Istennek adta a dicsőséget. Férgek emésztették meg,
és meghalt. 24 Az Istennek igéje pedig növekedett
és terjedt. 25 Barnabás és Saul pedig betöltve
szolgálatukat visszatértek Jeruzsálemből, maguk
mellé vették Jánost is, akinek másik neve Márk volt.

13 Antiókhiában az ott levő gyülekezetben volt
néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon,
akit Nigernek hívtak, és a cirénei Lucius és Manaén,
akit Heródessel, a negyedes fejedelemmel együtt
neveltek, és Saul. 2 Amikor pedig ők szolgáltak
az Úrnak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek:
„Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a
munkára, amelyre őket elhívtam.“ 3 Akkor, miután
böjtöltek és imádkoztak, kezeiket rájuk tették, és
elbocsátották őket. 4 Ők pedig, miután elküldte
őket a Szentlélek, lementek Szeleukiába, és onnan
eleveztek Ciprusba. 5 Mikor Szalamiszba jutottak,
hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagógáiban.
János is velük volt, mint segítőtárs. 6 Miután bejárták
a szigetet egészen Páfoszig, találkoztak egy ördöngös
hamispróféta zsidóval, akinek neve Barjézus volt, 7
aki együtt volt Szergiusz Paulusz tiszttartóval, ezzel
az okos emberrel. Magához hívatta Barnabást és
Sault, és hallani akarta az Isten igéjét. 8 Elimás,
az ördöngös (mert az ő neve ugyanis ezt jelenti)
azonban ellenkezett velük, igyekezve a tiszttartót
elfordítani a hittől. 9 De Saul, aki Pál is, megtelve
Szentlélekkel, szemeit reá vetette, 10 és ezt mondta:
„Ó minden álnoksággal és minden gonoszsággal
teljes ördögfajzat, minden igazságnak ellensége,
nem szűnsz meg az Úrnak igaz útjait elferdíteni? 11
Most azért íme, az Úrnak keze van rajtad, és vak
leszel, és nem látod a napot egy ideig!“És azonnal
homály és sötétség szállt reá, és botorkálva keresett
vezetőket magának. 12 A tiszttartó, amikor látta, hogy
mi történt, elálmélkodott az Úrnak tudományán, és
hitt. 13 Pál és kísérői elhajóztak Páfoszból, Pergébe,
és Pamfiliának városába mentek. János azonban
elvált tőlük, és visszatért Jeruzsálembe. 14 Ők
Pergéből tovább mentek, és eljutottak Antiókhiába,
Pizidiának városába, és bementek szombatnapon a
zsinagógába és leültek. 15 A törvény és a próféták
felolvasása után a zsinagóga elöljárói odaküldtek
hozzájuk, és ezt mondták: „Atyánkfiai, férfiak, ha van
valami intő beszédetek a néphez, szóljatok.“ 16 Pál
akkor felkelt, kezével intett, és ezt mondta: „Izrael
férfiai és ti, akik félitek az Istent, halljátok meg! 17
Ennek a népnek, Izraelnek Istene kiválasztotta a mi
atyáinkat, és e népet fölemelte, amikor Egyiptom
földjén jövevények voltak, és onnan kihozta őket

hatalmas karja által. 18 Azután közel negyven
esztendeig tűrte az ő erkölcsüket a pusztában. 19 És
miután eltörölt hét népet a Kánaán földjén, azoknak
földjét sorsvetéssel elosztotta közöttük. 20 Azután
mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat
egészen Sámuel prófétáig. 21 Azután pedig királyt
kértek maguknak, és az Isten Sault adta nekik, a Kis
fiát, a Benjámin nemzetségéből való férfiút negyven
esztendeig. 22 És amikor őt elvetette, Dávidot emelte
nekik királyul; akiről bizonyságot is tett, és ezt mondta:
»Szívem szerint való férfiút találtam, Dávidot, Isai fiát,
aki minden akaratomat véghez viszi.« 23 Az ő utódából
támasztott Isten, ígérete szerint, Izraelnek szabadítót,
Jézust, 24 miután János az ő eljövetele előtt a
megtérésnek keresztségét prédikálta Izrael egész
népének. 25 Amikor pedig be akarta fejezni János
az ő tisztét, ezt mondta: Akinek ti gondoltok engem,
nem az vagyok, hanem íme, utánam jön, akinek nem
vagyok méltó megoldani lábainak saruját sem. 26
Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és akik
köztetek félik az Istent, az üdvösségnek ez az igéje
nektek küldetett. 27 De akik Jeruzsálemben laknak, és
azoknak vezetői, nem ismerték fel őt, és a prófétáknak
szavait, melyeket minden szombaton felolvasnak,
ítéletükkel betöltötték. 28 És bár semmi halálra való
okot nem találtak, kérték Pilátustól, hogy ölesse meg.
29 Amikor mindazokat elvégezték, ami róla meg van
írva, a fáról levéve sírba helyezték. 30 De az Isten
feltámasztotta őt halottaiból, 31 és megjelent több
napon át azoknak, akik együtt jöttek fel vele Galileából
Jeruzsálembe, akik az ő tanúi a nép előtt. 32 Mi is
hirdetjük nektek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az
Isten betöltötte nekünk, az ő fiainak feltámasztotta
Jézust. 33 Amint a második zsoltárban is meg van
írva: »Fiam vagy te, ma nemzettelek téged.« 34
Azt pedig, hogy feltámasztotta őt halottaiból, úgy
hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni,
így mondta: »Nektek váltom be a Dávidnak szóló
biztos, szent ígéreteket.« 35 Azért mondja másutt
is: »Nem engeded, hogy a te Szentedet rothadás
érje.« 36 Mert Dávid, miután a saját idejében szolgált
az Isten akaratának, meghalt, és eltemették az ő
atyái mellé, és utolérte a rothadás. 37 De akit Isten
feltámasztott, azt nem érte rothadás. 38 Tudjátok
meg hát, atyámfiai, férfiak, hogy őáltala hirdetjük
nektek a bűnök bocsánatát, 39 és mindazokból,
amikből a Mózes törvénye által nem nyerhettek
megigazulást, őáltala mindenki megigazul, aki hisz.
40 Vigyázzatok tehát, hogy rajtatok ne teljesedjen be,
amit a próféták megmondtak: 41 »Lássátok meg, ti
megvetők, és csodálkozzatok, és semmisüljetek meg,
mert én olyan dolgot cselekszem napjaitokban, olyan
dolgot, amelyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná
nektek.«“ 42 Amikor pedig mentek ki a zsinagógából,
kérték a pogányok, hogy a következő szombaton is
prédikálják nekik ezeket a beszédeket. 43 Amikor
pedig szétoszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül,
és az istenfélő prozeliták közül követték Pált és
Barnabást, akik beszéltek velük, és biztatták őket,
hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. 44
A következő szombaton aztán majdnem az egész
város összegyűlt az Isten igéjének hallgatására. 45
Amikor pedig látták a zsidók a sokaságot, elteltek
irigységgel, és ellenkezve és káromlást szólva ellene
mondtak azoknak, amiket Pál mondott. 46 Akkor Pál
és Barnabás nagy bátorsággal ezt mondták: „Először
nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, de mivel ti
megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat
az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. (aiōnios
g166) 47 Mert így parancsolta nekünk az Úr: »Pogányok
világosságául rendeltelek téged, hogy üdvösségükre
légy a földnek széléig.«“ 48 A pogányok pedig mikor
ezeket hallották, örvendeztek és magasztalták az Úr
igéjét, és mindazok, akik örök életre választattak,
hittek. (aiōnios g166) 49 Az Úrnak igéje pedig elterjedt az
egész tartományban. 50 A zsidók azonban felbujtották
az istenfélő és tisztességes asszonyokat, a városnak
vezetőit, és üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen,
és kiűzték őket határukból. 51 Azok pedig lábuknak
porát lerázva ellenük, elmentek Ikóniumba. 52 A
tanítványok pedig beteltek örömmel és Szentlélekkel.

14 Történt pedig Ikóniumban, hogy együtt mentek
be a zsidók zsinagógájába, és úgy prédikáltak,
hogy mind a zsidókból, mind a görögökből is nagyon
sokan lettek hívővé. 2 Akik azonban a zsidók
közül nem hittek, felingerelték, és megharagították
a pogányok lelkét az atyafiak ellen. 3 Mégis sok
időt töltöttek ott, bátran prédikálva az Úrban, aki
bizonyságot tett az ő kegyelmének beszéde mellett,
és megadta, hogy jelek és csodák történjenek a
kezeik által. 4 De a város sokasága meghasonlott,
és némelyek a zsidók mellett, mások pedig az
apostolok mellett voltak. 5 Akkor a pogányok és
zsidók a főembereikkel együtt támadást indítottak,
hogy bosszút álljanak, és megkövezzék őket. 6 Ők ezt
megtudták, és elmenekültek Likaóniának városaiba,
Lisztrába, Derbébe és a körülötte lévő tartományba,
7 és ott hirdették az evangéliumot. 8 Lisztrában élt
egy béna lábú ember, aki születésétől fogva sánta
volt, és soha nem tudott járni. 9 Ő hallotta Pált
beszélni, aki rátekintett, és látta, hogy van hite, hogy

meggyógyuljon, 10 és hangosan ezt mondta neki: „Állj
fel lábaidra egyenesen!“És az felszökött, és járt. 11 A
sokaság pedig, amikor látta, amit Pál cselekedett, így
kiáltott likaóniai nyelven: „Az istenek jöttek le hozzánk
ember képében!“ 12 Barnabást Jupiternek, Pált pedig
Merkúriusnak mondták, mert ő volt a szóvivő. 13
Jupiter papja pedig, akinek az ő városuk előtt volt
temploma, felkoszorúzott bikákat hajtott a kapukhoz,
és a sokasággal együtt áldozatot akart bemutatni.
14 Amikor azonban ezt meghallották az apostolok,
Barnabás és Pál, köntösüket megszaggatták, a
sokaság közé futottak és ezt kiáltották: 15 „Férfiak,
miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló
természetű emberek vagyunk, és azt az örvendetes
üzenetet hirdetjük nektek, hogy ezektől a hiábavaló
dolgoktól az élő Istenhez térjetek, aki teremtette
a mennyet, a földet, a tengert, és mindent, ami
azokban van. 16 Ő az elmúlt időkben hagyta, hogy a
pogányok mind a maguk útján haladjanak, 17 bár nem
hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jótevőnk
volt, a mennyből esőt és termő időt adott nekünk, és
betöltötte eledellel és örömmel a szívünket.“ 18 Ezeket
mondva, nagy nehezen lecsendesítették a sokaságot,
hogy nekik ne áldozzanak. 19 Azonban Antiókhiából
és Ikóniumból zsidók jöttek oda, és a sokaságot úgy
fellázították, hogy megkövezték Pált, kivonszolták
a városból, és azt gondolták, hogy meghalt. 20
De amikor a tanítványok körülvették őt, felkelt,
bement a városba, és másnap Barnabással elment
Derbébe. 21 Miután annak a városnak hirdették az
evangéliumot, sokakat tanítványnyá tettek, visszatértek
Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhiába. 22 Erősítették
a tanítványok lelkét, intve őket, hogy maradjanak
meg a hitben, mivel sok háborúságon keresztül kell
nekünk az Isten országába bemennünk. 23 Miután
pedig gyülekezetenként elöljárókat választottak nekik,
imádkozva és böjtölve az Úrnak ajánlották őket, akiben
hittek. 24 És Pizidián átmenve elmentek Pamfiliába,
25 majd miután Pergében hirdették az igét, lementek
Attáliába. 26 Onnan elhajóztak Antiókhiába, ahonnan
az Isten kegyelmére bízták őket, arra a munkára,
melyet el is végeztek. 27 Amikor pedig megérkeztek,
és a gyülekezetet egybehívták, elbeszélték milyen
nagy dolgokat cselekedett az Isten ő velük, és hogy a
pogányoknak kaput nyitott a hitre. 28 Ott aztán nem
kevés időt töltöttek a tanítványokkal.

15 Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le,
így tanították az atyafiakat: „Ha körül
nem metélkedtek Mózes rendelése szerint, nem
üdvözülhettek.“ 2 Amikor pedig Pálnak és
Barnabásnak nagy viszálya és vitája lett velük,
azt határozták el, hogy Pál és Barnabás, és
néhányan mások közülük, menjenek fel az
apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe, e kérdés
ügyében. 3 Kikísérte tehát őket a gyülekezet,
és átmentek Fönícián és Samárián, elmondták a
pogányok megtérését, és nagy örömet szereztek az
összes atyafiaknak. 4 Amikor pedig megérkeztek
Jeruzsálembe, a gyülekezet, az apostolok és a vének
fogadták őket, és ők elbeszélték, milyen nagy dolgokat
cselekedett az Isten velük. 5 Előállt azonban néhány
hivő, akik a farizeusok szerzetéből valók voltak, és
azt mondták, hogy körül kell metélni őket, és meg kell
parancsolni, hogy Mózes törvényét megtartsák. 6
Az apostolok és a vének ezért egybegyűltek, hogy e
felől a dolog felöl határozzanak. 7 Amikor nagy vita
támadt, felkelt Péter, és ezt mondta nekik: „Atyámfiai,
férfiak, ti tudjátok, hogy az Isten régóta kiválasztott
engem közülünk, hogy a pogányok az én számból
hallják az evangélium beszédét, és higgyenek. 8 A
szíveket ismerő Isten pedig bizonyságot tett mellettük,
mert Szentlelket adott nekik, amint nekünk is. 9
Semmi különbséget nem tett közöttünk és ő közöttük,
a hit által tisztította meg szívüket. 10 Most azért mit
kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába olyan
igát tegyetek, amelyet sem a mi atyáink, sem mi
el nem hordozhattunk? 11 Sőt inkább az Úr Jézus
Krisztus kegyelme által hisszük, hogy megtartatunk,
miképpen ők is.“ 12 Erre elhallgatott az egész
sokaság, és hallgatták Barnabást és Pált, amint
elbeszélték, mennyi jelt és csodát tett az Isten általuk
a pogányok között. 13 Miután pedig elhallgattak, Jakab
ezt mondta: „Atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg
engem! 14 Simon elmondta, hogyan gondoskodott az
Isten arról, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő
nevének. 15 És ezzel egyeznek a próféták mondásai,
amint meg van írva: 16 »Ezek után megtérek
és felépítem Dávidnak leomlott sátrát; Omladékait
helyreállítom, és ismét felépítem, 17 hogy megkeresse
az emberek többi része az Urat, és a pogányok
mindnyájan, akik az én nevemről neveztetnek. Ezt
mondja az Úr, ki mindezeket megcselekszi. 18
Tudja az Isten öröktől fogva minden cselekedetét.«
(aiōn g165) 19 Ezért én azt mondom, hogy nem kell
háborgatni azokat, akik a pogányok közül térnek
meg az Istenhez. 20 Hanem írjuk meg nekik azt,
hogy tartózkodjanak a bálványok tisztátalanságától, a
paráznaságtól, a megfojtott állattól és a vértől. 21 Mert
Mózesnek régi nemzedékek óta minden városban
megvannak a hirdetői, hiszen a zsinagógákban
minden szombaton olvassák őt.“ 22 Akkor az

apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel
együtt úgy tetszett, hogy férfiakat válasszanak ki
maguk közül, és elküldjék Antiókhiába Pállal és
Barnabással: Júdást, akinek mellék neve Barsabbás
és Szilászt, akik az atyafiak között vezető emberek
voltak. 23 Ezt az írást küldték velük: „Az apostolok,
a vének, és az atyafiak az Antiókhiában, Szíriában
és Ciliciában élő, pogányok közül való atyafiaknak
üdvözletüket küldik! 24 Mivel meghallottuk, hogy
némelyek közülünk, akiknek mi parancsot nem adtunk
erre, kimentek és megzavartak titeket beszédeikkel,
feldúlták lelketeket, azt mondva, hogy metélkedjetek
körül, és a törvényt tartsátok meg, 25 úgy gondoltuk,
miután egyetértésre jutottunk, hogy kiválasztunk
férfiakat, és elküldjük hozzátok a mi szeretteinkkel,
Barnabással és Pállal, 26 olyan emberekkel, akik
életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus
nevéért. 27 Elküldtük azért Júdást és Szilászt, akik
élőszóval szintén tudtotokra adják ugyanezeket.
28 Mert tetszett a Szentléleknek és nekünk, hogy
semmi több terhet ne tegyünk reátok ezeken a
szükséges dolgokon kívül: 29 hogy tartózkodjatok a
bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a megfojtott
állattól és a paráznaságtól, amelyektől ha megóvjátok
magatokat, jól dolgotok lesz. Legyetek egészségben!“
30 Ők tehát, miután elbocsátották őket, elmentek
Antiókhiába, egybegyűjtötték a sokaságot, átadták
a levelet. 31 Amikor elolvasták, örültek az intésnek.
32 Júdás és Szilász pedig mivel maguk is próféták
voltak, sok beszéddel intették és erősítették az
atyafiakat. 33 Miután pedig egy bizonyos időt eltöltöttek
ott, az atyafiak elbocsátották őket békességgel az
apostolokhoz. (34 De Szilásznak tetszett ott maradni.)
35 Pál és Barnabás is Antiókhiában időztek, tanították
és prédikálták a többiekkel az Úrnak igéjét. 36 Néhány
nap múlva pedig Pál ezt mondta Barnabásnak:
„Most, hogy visszatértünk, látogassuk meg atyánkfiait
minden városban, amelyben hirdettük az Úrnak igéjét,
lássuk: hogy vannak.“ 37 Barnabás azt tanácsolta,
hogy vegyék maguk mellé Jánost, akit Márknak
hívnak. 38 Pál azonban azt tartotta méltónak, hogy aki
elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük
a munkára, ne vegyék maguk mellé. 39 Meghasonlás
támadt közöttük, úgyhogy elszakadtak egymástól,
és Barnabás maga mellé vette Márkot, elhajózott
Ciprusba. 40 Pál pedig Szilászt választotta maga
mellé, és az atyafiaktól az Isten kegyelmére bízva
útra kelt. 41 Bejárta Szíriát és Ciliciát, és erősítette a
gyülekezeteket.

16 Eljutott Derbébe és Lisztrába is. És íme volt
ott egy Timóteus nevű tanítvány, egy hívő
zsidó asszonynak, de görög atyának fia, 2 akiről jó
bizonyságot tettek a Lisztrában és Ikóniumban élő
atyafiak. 3 Őt Pál magával akarta vinni, és körülmetélte
őt a zsidókra való tekintettel, akik azokon a helyeken
voltak: mert mindnyájan ismerték atyját, hogy görög
volt. 4 Amint átmentek a városokon, meghagyták
nekik, hogy tartsák meg azokat a rendeleteket,
amelyeket a Jeruzsálemben levő apostolok és
vének hoztak. 5 A gyülekezetek pedig erősödtek
a hitben, és számuk naponként gyarapodott. 6
Mivel a Szentlélek megtiltotta, hogy az igét Ázsiában
hirdessék, körbejárták Frígiát és Galácia tartományát.
7 Mízia felé mentek, és igyekeztek Bitíniába jutni,
de nem eresztette őket a Lélek. 8 Áthaladtak azért
Mízián, lementek Tróászba. 9 Azon az éjszakán
látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfiú állt
előtte, kérve őt: „Gyere át Macedóniába, és légy
segítségül nekünk!“ 10 Mihelyt pedig a látomást
látta, azonnal igyekezett elmenni Macedóniába,
megértve, hogy oda hívott minket az Úr, hogy
azoknak prédikáljuk az evangéliumot. 11 Elhajózva
Tróászból, egyenesen Szamothrákéba mentünk,
másnap meg Neápoliszba. 12 Onnét pedig Filippibe,
amely Macedónia azon részének első gyarmatvárosa.
Ebben a városban töltöttünk néhány napot. 13
Szombatnapon kimentünk a városon kívül egy
folyóvíz mellé, ahol az imádkozás szokott lenni, és
leülve beszélgettünk az egybegyűlt asszonyokkal.
14 Egy Lídia nevű, Thiatíra városbeli bíborárus
asszony, aki félte az Istent, hallgatott ránk. Az Úr
megnyitotta szívét, hogy figyeljenek azokra, amiket
Pál mondott. 15 Amikor pedig megkeresztelkedett
egész házanépével együtt, kért minket: „Ha az Úr
hívének ítéltetek engem, gyertek az én házamhoz,
és maradjatok ott. És unszolt minket.“ 16 Történt
pedig, hogy amikor a könyörgésre mentünk, egy
szolgálóleányka jött elénk, akiben jövendőmondásnak
lelke volt, és az ő urainak nagy hasznot hajtott
jövendőmondásával. 17 Követte Pált és minket,
és így kiáltott: „Ezek az emberek a magasságos
Istennek szolgái, akik nektek az üdvösségnek útját
hirdetik.“ 18 És ezt több napon át művelte. Pál
azonban megharagudott és hátrafordulva, ezt mondta
a léleknek: „Parancsolom neked a Jézus Krisztus
nevében, hogy menj ki belőle.“És kiment abban az
órában. 19 Amikor látták urai, hogy keresetüknek a
reménysége elveszett, megfogták Pált és Szilászt,
a piacra vonszolták őket a hatóságok elé. 20
Odavezették őket a bírákhoz és ezt mondták: „Ezek az

emberek zsidó létükre megháborítják a mi városunkat.
21 Olyan szertartásokat hirdetnek, amelyeket nem
szabad elfogadnunk, sem cselekednünk, mivel
rómaiak vagyunk." 22 És velük együtt támadt a
sokaság ellenük. A bírák pedig letépették ruháikat,
megvesszőztették őket. 23 Miután sok ütést mértek
rájuk, börtönbe vetették őket, megparancsolva a
börtönőrnek, hogy gondosan őrizze őket. 24 Ezt a
parancsot megfogadva, a belső tömlöcbe vetette őket,
és lábaikat kalodába szorította. 25 Éjféltájban pedig
Pál és Szilász imádkozott, és énekkel dicsőítették az
Istent. A foglyok pedig hallgatták őket. 26 Hirtelen
nagy földindulás lett, annyira, hogy megrendültek a
börtön alapjai, és azonnal megnyílt az összes ajtó, és
mindnyájuknak lehulltak bilincsei. 27 A börtönőr pedig
fölserkent, és látta, hogy nyitva vannak a börtönajtók,
kivonta kardját, és meg akarta magát ölni, mert azt
gondolta, hogy elszöktek a foglyok. 28 Pál azonban
hangosan kiáltott: „Semmi kárt ne tégy magadban,
mert mindnyájan itt vagyunk!" 29 Ő pedig világosságot
kérve beugrott, és remegve borult Pál és Szilász
elé; 30 majd kihozta őket, ezt és mondta: „Uraim,
mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?" 31 Azok
pedig ezt mondták: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban,
és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!" 32
És hirdették az Úr igéjét neki és mindazoknak,
akik a házánál voltak. 33 Ekkor magához vette
őket az éjszakának abban az órájában, megmosta
sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza
népével együtt. 34 Azután bevitte őket házába,
asztalt terített nekik, és egész háznépével együtt
örvendezett, hogy hitt az Istennek. 35 Amikor pedig
megvirradt, a bírák elküldték a szolgákat ezt üzenve:
„Bocsásd el azokat az embereket." 36 A börtönőr
pedig tudtatta ezeket Pállal: „A bírák ide küldtek,
hogy bocsássalak el titeket: most azért távozzatok,
menjetek el békességgel!" 37 Pál pedig ezt mondta
nekik: „Megvesszőztek minket nyilvánosan, ítélet
nélkül, holott római emberek vagyunk, és börtönbe
vetettek: és most alattomban akarnak bennünket
elküldeni? Nem úgy, hanem jöjjenek ők maguk,
és vezessenek ki minket." 38 A szolgák pedig
megmondták a bíráknak ezeket a beszédeket. Azok
pedig megijedtek, amikor meghallották, hogy rómaiak,
39 odamentek, megkövették és kivezették őket, kérték,
hogy menjenek el a városból. 40 Amint kijöttek a
börtönből, bementek Lídiához. Amikor meglátták az
atyafiakat, vigasztalták őket, és eltávoztak.

17 Miután pedig átmentek Amfipoliszon és
Apollónián, Thesszalonikába érkeztek, ahol a
zsidóknak zsinagógájuk volt. 2 Pál pedig, amint
szokása volt, bement hozzájuk, és három szombaton
át vitatkozott velük az Írásokról. 3 Megmagyarázta és
kimutatta, hogy Krisztusnak szenvednie kellett, és
fel kellett támadnia a halálból; és hogy ez a Jézus
a Krisztus, akit én hirdetek nektek. 4 Némelyek
közülük hittek, és csatlakoztak Pálhoz és Szilászhoz,
úgyszintén az istenfélő görögök közül is igen sokan,
valamint az előkelő asszonyok közül is nem kevesen.
5 De a zsidók, akik nem hittek, irigységtől felindulva
maguk mellé vettek a piaci népségből néhány gonosz
férfit, csődületet támasztottak és felizgatták a várost.
Józon házát megostromolták, s igyekeztek őket kihozni
a nép elé. 6 Mikor pedig nem találták őket, Józont és
néhány atyafit a város elöljárói elé vonszoltak, azt
kiáltozva, hogy ezek a felforgatók itt is megjelentek. 7
Akiket pedig Józon házába fogadott, mindnyájan a
császár parancsolatai ellen cselekszenek, mivelhogy
mást tartanak királynak, Jézust. 8 Fel is indították
a sokaságot és a város elöljáróit, akik hallották
ezeket. 9 De amikor Józon és a többiek kezességet
vállaltak értük, elbocsátották őket. 10 Az atyafiak pedig
azonnal, azon az éjszakán elküldték Pált Szilásszal
együtt Béreába. Amikor odaérkeztek, elmentek a
zsidók zsinagógájába. 11 Ezek pedig nemesebb
lelkűek voltak a thesszalonikaiaknál, mert az igét
teljes készséggel fogadták, naponként tudakozva
az Írásokat, hogy úgy vannak-e. 12 Sokan pedig
hittek közülük, sőt az előkelő görög asszonyok és
férfiak közül is nem kevesen. 13 Mikor azonban
tudtára jutott a Thesszalonikából való zsidóknak,
hogy Béreában is prédikálta Pál az Istennek igéjét,
elmentek, és a sokaságot ott is felháborították. 14
De akkor mindjárt elbocsátották az atyafiak Pált,
hogy utazzon a tenger felé. Szilász és Timóteus
azonban ott maradtak. 15 Ők pedig elkísérték
Pált, egész Athénig, és parancsát Szilászhoz és
Timóteushoz vitték, hogy minél hamarább menjenek
hozzá. 16 Athénben pedig, amikor Pál várta őket,
háborogott a lelke, látva, hogy a város bálványokkal
van tele. 17 Vitatkozott a zsinagógában a zsidókkal,
az istenfélő emberekkel, és a piacon minden nap,
azokkal, akikkel találkozott. 18 Némelyek pedig az
epikureus és sztoikus filozófusok közül összeakadtak
vele. Néhányan azt mondták: „Mit akarhat ez a
csacsogó mondani?"Mások meg: „Idegen istenségek
hirdetőjének látszik", mivel Jézust és a feltámadást
hirdette. 19 Megragadták őt, az Areopágoszra vitték,
s ezt mondták: „Vajon megérthetjük-e mi az az új
tudomány, melyet te hirdetsz? 20 Mert füleinknek
idegen dolgokat mondasz: meg akarjuk érteni, miről

is van szó.“ 21 Az athéniek pedig és az ott lakó
jövevények semmi mással nem voltak elfoglalva,
mint újságok megbeszélésével és hallgatásával. 22
Pál pedig kiállt az Areopágosz közepére, és ezt
mondta: „Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon
istenfélőknek látlak titeket. 23 Mert amikor bejártam
és megszemléltem szentélyeiteket, találkoztam egy
oltárral is, amelyre ez volt ráírva: Ismeretlen Istennek.
Akit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én
nektek. 24 Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt,
ami abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek
ura, nem lakik kézzel készített templomokban. 25
Nem szorul emberi kéz segítségére, mintha szüksége
volna valamire, mert ő ad mindenkinek életet, leheletet
és mindent. 26 Az egész emberi nemzetséget egy
vérből teremtette, hogy a földnek egész színén
lakjanak, meghatározva eleve rendelt idejüket és itt
lakásuknak határait, 27 hogy keressék az Urat, hátha
kitapinthatják és megtalálhatják, mert bizony nincs
messze egyikünktől sem; 28 mert őbenne élünk,
mozgunk és vagyunk, amiképpen a költőitek közül is
némelyek mondták: Mert az ő nemzetsége is vagyunk.
29 Mivel azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem
kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz,
vagy kőhöz, emberi mesterséghez vagy elképzeléshez
hasonlatos az istenség. 30 E tudatlanságnak idejét
eddig elnézte az Isten, most megparancsolja az
embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy térjenek
meg, 31 mert rendelt egy napot, amelyen megítéli
majd a föld kerekségét igazságban egy férfiú által, akit
erre kiválasztott, bizonyságot téve róla mindenkinek
azzal, hogy feltámasztotta őt halálból.“ 32 Amikor
pedig a halottak feltámadásáról hallottak, némelyek
gúnyolódtak, mások pedig ezt mondták: „Majd még
meghallgatunk téged e felől.“ 33 Így aztán Pál elment
közülük. 34 Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá
és hittek, ezek között az areopágita Dioniziosz is, és
egy Damarisz nevű asszony, és mások is.

18 Ezek után Pál Athénből eltávozva, elment
Korinthusba. 2 Amikor pedig egy Akvila nevű,
pontuszi származású zsidóra talált – aki nem régen
jött Itáliából –, és feleségére Priszcillára (mivel
Klaudiusz megparancsolta, hogy a zsidók mind
távozzanak Rómából): hozzájuk csatlakozott. 3
Mivel ugyanolyan mestersége volt, náluk maradt, és
dolgozott, ugyanis sátorkészítők voltak. 4 Minden
szombaton pedig a zsinagógában vitatkozott, és
igyekezett mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni.
5 Amikor pedig megérkezett Macedóniából Szilász és
Timótheus, a lélek szorongatta Pált, és bizonyságot
tett a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. 6 Amikor
pedig azok ellene szegültek és káromlásokat szóltak,
ruháiról lerázva a port, ezt mondta nekik: „Véretek
szálljon fejetekre, én tiszta vagyok! Mostantól fogva a
pogányokhoz megyek.“ 7 És elmenve onnan, elment
egy Jusztusz nevű, istenfélő ember házához, akinek
háza szomszédos volt a zsinagógával. 8 Kriszpusz
pedig, a zsinagógának feje hitt az Úrban egész háza
népével együtt. A korinthusiak közül is sokan, akik
hallgatták őt, hittek és megkeresztelkedtek. 9 Az Úr
pedig éjszaka látomásban Pálnak ezt mondta: „Ne
félj, hanem szólj, és ne hallgass: 10 mert én veled
vagyok, és senki sem támad reád, hogy neked ártson,
mert nekem sok népem van ebben a városban.“
11 És ott lakott egy esztendeig és hat hónapig,
tanítva közöttük az Isten igéjét. 12 Amikor pedig
Gallió volt Akhája tiszttartója, a zsidók egy akarattal
Pálra támadtak, a törvényszék elé vitték, 13 és
ezt mondták: „A törvény ellen való istentiszteletre
csábítja az embereket.“ 14 Amikor pedig Pál szólásra
akarta nyitni száját, Gallió a zsidóknak ezt mondta:
„Ha valóban valami bosszútételről, vagy gonosz
cselekedetről volna szó, zsidók, igazság szerint
meghallgatnálak benneteket. 15 De ha tanításról,
nevekről és a törvényetekről van vita, ti magatok
intézzétek el, mert én ezekben bíró nem akarok lenni.“
16 És elűzte őket a törvényszék elől. 17 A görögök
pedig mindnyájan megragadták Szószthenészt, a
zsinagóga fejét, és verték a törvényszék előtt, de
Gallió semmit sem törődött velük. 18 Pál pedig,
miután még több napig ott maradt, elbúcsúzott az
atyafiaktól, Szíriába hajózott, és vele együtt Priszcilla
és Akvila, miután fejét Kenkreában megnyírta, mert
fogadalmat tett. 19 Mikor pedig Efezusba jutott,
őket ott hagyta, bement a zsinagógába, s vitatkozott
a zsidókkal. 20 Amikor pedig azok kérték, hogy
hosszabb ideig maradjon náluk, nem állt rá, 21 hanem
búcsút vett tőlük, s ezt mondta: „Nekem mindenesetre
Jeruzsálemben kell a következő ünnepet töltenem, de
ismét eljövök hozzátok, ha Isten akarja.“És elhajózott
Efezusból. 22 Miután Cézáreába érkezett, felment
Jeruzsálembe, köszöntötte a gyülekezetet, majd
lement Antiókhiába. 23 Miután ott bizonyos időt
eltöltött, elment, sorra végigjárta Galácia tartományát
és Frígiát, erősítve a tanítványokat mind. 24 Efezusba
pedig egy Apollós nevű, alexandriai származású zsidó
érkezett, ékesen szóló férfiú, aki az írásokban tudós
volt. 25 Őt már megtanították az Úr útjára, és mivel
lélekben buzgó volt, nagyon szorgalmasan hirdette,
és tanította az Úrról szóló dolgokat, bár csak János
keresztségéről tudott. 26 Nagy bátorsággal kezdett

beszélni a zsinagógában. Mikor pedig meghallgatta őt
Akvila és Priszcilla, maguk mellé vették, és világosan
kifejtették előtte az Istennek útját. 27 Amikor pedig
Akhájába akart átmenni, buzdították őt az atyafiak,
írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Amikor
megérkezett, sokat segített azoknak, akik a kegyelem
által hittek. 28 Mert hatalmasan meggyőzte a zsidókat,
a nyilvánosság előtt bebizonyítva az Írásokból, hogy
Jézus a Krisztus.

19 Történt pedig aközben, amíg Apollós
Korinthusban volt, hogy Pál, bejárva a felsőbb
tartományokat, Efezusba érkezett. Amikor néhány
tanítványra talált, 2 ezt mondta nekik: „Vajon
vettetek-e Szentlelket, miután hivőkké lettetek?“Azok
pedig ezt mondták neki: „Még azt sem hallottuk,
hogy van Szentlélek.“ 3 Ekkor megkérdezte tőlük:
„Mire keresztelkedtetek meg tehát?“Azok pedig azt
mondták: „A János keresztségére.“ 4 Pál pedig
ezt mondta: „János megtérésnek keresztségével
keresztelt, azt mondva a népnek, hogy aki ő utána
jön, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban.“
5 Amikor pedig ezt hallották, megkeresztelkedtek
az Úr Jézus nevére. 6 És mikor Pál reájuk tette
kezét, a Szentlélek szállt reájuk, nyelveken szóltak
és prófétáltak. 7 A férfiak pedig összesen mintegy
tizenketten voltak. 8 Bement a zsinagógába, három
hónapon át vitatkozva bátorsággal szólt, és igyekezett
meggyőzni őket az Isten országára tartozó dolgokról.
9 Amikor pedig néhányan megkeményítették magukat
és nem hittek, sőt gonoszul beszéltek az Úr útjáról
a sokaság előtt, otthagyta őket, elszakította a
tanítványokat tőlük, s mindennap egy bizonyos
Tirannus iskolájában prédikált. 10 Ez pedig két
esztendeig tartott, úgy, hogy mindazok, akik Ázsiában
laktak, mind zsidók, mind görögök, hallgatták az Úr
Jézusnak igéjét. 11 Isten pedig nem mindennapi
csodákat cselekedett Pál keze által, 12 úgyhogy még
a testéről is elvitték a kendőket vagy kötényeket a
betegekhez, és eltávoztak tőlük a betegségek, és a
gonosz lelkek kimentek belőlük. 13 Néhányan pedig a
lézengő zsidó ördögűzők közül elkezdték az Úr Jézus
nevét hívni azokra, akikben gonosz lelkek voltak, és
ezt mondták: „Kényszerítünk titeket arra a Jézusra,
akit Pál prédikál.“ 14 Közöttük voltak pedig Szkévának,
egy zsidó főpapnak fiai heten, akik ezt művelték. 15 A
gonosz lélek pedig ezt mondta: „A Jézust ismerem,
Pálról is tudok, de ti kicsodák vagytok?“ 16 És rájuk
ugrott az az ember, akiben a gonosz lélek volt, és
leteperte őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy
meztelenül és megsebesülve szaladtak ki abból
a házból. 17 Ezt pedig megtudták mindannyian,
zsidók és görögök, akik Efezusban laktak, félelem
szállta meg mindnyájukat, és magasztalták az Úr
Jézusnak nevét. 18 Sokan a hívők közül is eljöttek,
bevallották és föltárták mesterkedéseiket. 19 Sokan
pedig azok közül, akik ördögi mesterségeket űztek,
könyveiket összehordták, és mindenki szeme láttára
megégették. Összeszámlálták a könyvek árát, és
azok ötvenezer ezüstpénzt tettek ki. 20 Így az
Úrnak igéje erősen növekedett és hatalmas lett.
21 Amikor pedig ezek megtörténtek, Pál eldöntötte
magában, hogy elmegy Macedóniába és Akhájába,
majd Jeruzsálembe, és ezt mondta: „Ottlétem után
Rómát is meg kell látnom.“ 22 Macedóniába pedig
elküldött kettőt azok közül, akik neki szolgáltak,
Timóteust és Erásztoszt, ő maga pedig még egy ideig
Ázsiában maradt. 23 Az időtájt azonban nem csekély
háborúság támadt az Úr útja miatt. 24 Mert egy
Demeter nevű ötvös, ezüstből Artemisz-templomokat
készített, és a mesterembereknek nem csekély
nyereséget juttatott. 25 Összegyűjtötte őket, és az
ilyenfélékkel foglalkozó műveseket, s ezt mondta:
„Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a
mi jólétünk. 26 Látjátok és halljátok, hogy ez a Pál
nemcsak Efezusnak, hanem közel az egész Ázsiának
sok népét eláltatta és félrevezette, mivel azt mondja,
hogy nem istenek azok, amelyeket kézzel csinálunk.
27 Nemcsak az a veszély fenyeget bennünket, hogy
ez a mesterség tönkre megy, hanem hogy a nagy
istenasszonynak, Artemisznek templomát is semmibe
veszik, elvész az ő nagysága is, akit egész Ázsia
és a világ tisztel.“ 28 Amikor pedig ezeket hallották,
elteltek haraggal és ezt kiáltották: „Nagy az efezusi
Artemisz!“ 29 Az egész város háborúsággal telt meg,
és egy akarattal a színházba rohantak, megfogták
Gájuszt és Arisztarkhoszt, akik Macedóniából valók,
és Pálnak útitársai voltak. 30 Pál pedig amikor a nép
közé akart menni, nem eresztették a tanítványok. 31
Az ázsiai főpapok közül is néhányan, akik barátai
voltak neki, hozzá küldtek és kérték, hogy ne menjen
a színházba. 32 Ott pedig az egyik ezt, a másik
azt kiáltozta, mert a népgyűlés összezavarodott és
a többség nem tudta, miért gyűltek össze. 33 A
sokaság közül pedig előállították Sándort, akit a zsidók
előretuszkoltak. Sándor pedig intett a kezével, hogy
védekezni akar a nép előtt. 34 Azonban felismerték,
hogy zsidó, kiáltozás tört ki mindnyájukból, mintegy
két óra hosszáig kiabálva: „Nagy az efezusi Artemisz!“
35 Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a
sokaságot, ezt mondta: „Efezusbeli férfiak, ugyan ki
az az ember, aki ne tudná, hogy Efezus városa a nagy

Artemisz istenasszonynak, és a Jupitertől leszállt
képének templomőrzője? 36 Mivel ezek ellen senki
nem szólhat, szükséges, hogy elcsendesedjetek,
és semmi vakmerő dolgot ne kövessetek el. 37
Mert idehoztátok ezeket az embereket, akik sem
nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen
káromlást nem szóltak. 38 Ha tehát Demeternek
és a hozzátartozó mesterembereknek valaki ellen
panaszuk van, vannak törvényszékek, és vannak
helytartók, pereljenek ott egymással. 39 Ha pedig
egyéb dolog miatt van valami panaszotok, a törvényes
népgyűlésen majd elintézitek. 40 Mert félő, hogy
lázadással vádolnak meg a mai nap miatt; ugyanis
semmi ok nincs, amellyel számot tudnánk adni ezért a
csődületért." 41 Ezeket mondva, feloszlatta a gyűlést.

20 Miután pedig megszűnt a háborúság, magához
hívta Pál a tanítványokat, és tőlük búcsút
véve elindult, hogy Macedóniába menjen. 2 Miután
pedig azokat a tartományokat bejárta, és intette
őket számos beszéddel, Görögországba ment. 3 Ott
töltött három hónapot, és mivel a zsidók cselt szőttek
ellene, amint Szíriába készült hajózni, úgy döntött,
hogy Macedónián át tér vissza. 4 Ázsiáig pedig
elkísérte őt a béreai Szópatér, a thesszalonikaiak
közül pedig Arisztarkhosz, Szekundusz és a derbei
Gájus, Timóteus és az ázsiaiak közül Tükhikosz és
Trofimosz. 5 Ezek előrementek, és megvártak minket
Tróászban. 6 Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai
után kieveztünk Filippiből, és elmentünk hozzájuk
Tróászba öt nap alatt, ahol hét napot töltöttünk. 7
A hét első napján pedig a tanítványok összegyűltek
a kenyér megszegésére, Pál prédikált nekik, és
mivel másnap el akart menni, a tanítást megnyújtotta
egészen éjfélig. 8 Abban a házban pedig elegendő
lámpás volt, ahol összegyűltek. 9 Egy Eutikhosz
nevű ifjú pedig az ablakban ült, mély álomba merült,
mivel Pál hosszú ideig prédikált, elnyomta az álom,
és leesett a harmadik emeletről, és holtan szedték
föl. 10 Pál pedig lement, ráborult és magához ölelve
ezt mondta: „Ne háborogjatok, mert a lelke benne
van." 11 Azután fölment, megszegte a kenyeret,
evett, és sokáig, egészen virradatig beszélgettek, s
úgy indult el. 12 Az ifjat pedig élve hozták fel, és
nagyon megvigasztalódtak. 13 Mi pedig előrementünk
a hajóra, Asszoszba eveztünk, s ott akartuk fölvenni
Pált, mert így rendelkezett, mert ő maga gyalog akart
jönni. 14 Mikor pedig Asszoszban összetalálkozott
velünk, felvettük, és elmentünk Mitilénébe. 15 Onnan
elhajózva, másnap eljutottunk Khiosz elé, a következő
nap pedig áthajóztunk Számoszba. Trogilliumban
megszálltunk, s másnap mentünk Milétoszba. 16
Mert elhatározta Pál, hogy Efezus mellett elhajózik,
hogy ne kelljen időt töltenie Ázsiában, mert sietett,
hogy ha lehetséges, pünkösd napjára Jeruzsálemben
legyen. 17 Milétoszból azonban elküldött Efezusba,
magához hívatta a gyülekezet véneit. 18 Amikor pedig
odamentek hozzá, ezt mondta nekik: „Ti tudjátok,
hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem,
hogyan viselkedtem közöttetek az egész idő alatt,
19 szolgálva az Úrnak teljes alázatossággal, sok
könnyhullatás és zaklatások között, melyeket a zsidók
cselszövései miatt szenvedtem. 20 Semmitől sem
vonakodtam, ami hasznos, hogy prédikáljak nektek,
és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, 21
bizonyságot téve mind zsidóknak, mind görögöknek
az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus
Krisztusban való hit felől. 22 És most, íme, a Lélektől
kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudva, mi
vár ott énreám. 23 Csak azt tudom, hogy a Szentlélek
városonként bizonyságot tesz, hogy reám fogság és
nyomorúság vár. 24 De semmivel sem törődök, még az
életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem
futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet
vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az
Isten kegyelmének evangéliumáról. 25 És most, íme,
tudom, nem látjátok többé az én orcámat, egyikőtök
sem, akik között jártam, prédikálva az Istennek
országát. 26 Azért bizonyságot teszek előttetek a mai
napon, hogy én mindenkinek vérétől tiszta vagyok. 27
Mert nem vonakodtam, hogy hirdessem nektek az
Istennek teljes akaratát. 28 Viseljetek gondot azért
magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szentlélek
titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának
legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. 29 Mert
én tudom azt, hogy távozásom után közétek gonosz
farkasok jönnek, akik nem kedveznek a nyájnak. 30
Sőt magatok közül is támadnak férfiak, akik fonák
dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magukhoz
vonzzák. 31 Azért vigyázzatok, emlékezve arra, hogy
én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szűntem
könnyhullatással inteni mindenkit. 32 Most pedig,
atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az ő kegyelme
igéjének, aki felépíthet benneteket, és örökséget adhat
nektek minden megszenteltek között. 33 Senkinek
ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam, 34
sőt magatok tudjátok, hogy magam szükségleteiről, és
a velem lévőkéről kezeim gondoskodtak. 35 Minden
tekintetben megmutattam nektek, hogy ily módon
munkálkodva kell az erőtlenekről gondot viselni, és
megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondta:
Jobb adni, mint kapni." 36 Mikor ezeket elmondta,

térdre esve imádkozott velük együtt. 37 Mindnyájan
pedig nagy sírásra fakadtak, Pálnak nyakába borultak
és csókolgatták őt. 38 Kiváltképpen azon a szaván
keseredtek el, amelyet mondott, hogy többé az ő
orcáját nem fogják látni. Aztán elkísérték őt a hajóra.

21 Amint pedig, tőlük elszakadva, elindultunk,
egyenesen haladva Kószba érkeztünk, másnap
pedig Rodoszba, és onnan Patarába. 2 Amikor pedig
találtunk egy hajót, mely Föníciába ment át, abba
beültünk, és elhajóztunk. 3 Miután megláttuk Ciprust,
és elhagytuk balkéz felől, Szíriába eveztünk, és
Tíruszban kötöttünk ki, mert a hajó ott rakta ki a terhét.
4 Ott maradtunk hét napig, miután megtaláltuk a
tanítványokat, akik a Lélek által mondták Pálnak, hogy
ne menjen fel Jeruzsálembe. 5 Mikor pedig eltöltöttük
azokat a napokat, és elindultunk, hogy elutazzunk,
mindnyájan feleségestől, gyermekestől egészen a
városon kívülre kísértek bennünket, és a tenger
partján térdre esve imádkoztunk. 6 Ezután egymástól
elbúcsúztunk, beültünk a hajóba, ők pedig visszatértek
övéikhez. 7 Mi pedig a hajózást befejezve, Tíruszból
eljutottunk Ptolemaiszba. Köszöntöttük az atyafiakat,
és náluk maradtunk egy napig. 8 Másnap pedig
elment Pál és mi, akik vele voltunk, s Cezáreába
érkeztünk, és bementünk Fülöp evangélista házába,
aki ama hét közül való volt, és nála maradtunk. 9
Neki pedig volt négy szűz leánya, akik prófétáltak.
10 Mialatt pedig mi több napig ott maradtunk, eljött
egy Júdeából való próféta, név szerint Agabosz.
11 Mikor odajött hozzánk, elvette Pálnak az övét,
megkötözte kezeit és lábait, s ezt mondta: „Ezt mondja
a Szentlélek: A férfiút, akié ez az öv, ekképpen
kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a
pogányok kezébe.“ 12 Amikor pedig ezeket hallottuk,
kértük, mind mi, mind az odavalósiak, hogy ne
menjen fel Jeruzsálembe. 13 De Pál így felelt:
„Miért sírtok, és keserítitek a szívemet? Mert én
nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész
vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért.“
14 Mikor pedig nem engedett, megnyugodtunk és
azt mondtuk: „Legyen meg az Úr akarata!“ 15 Ezek
után a napok után pedig felkészültünk, és felmentünk
Jeruzsálembe. 16 A tanítványok közül is jöttek velünk
együtt Cézáreából, akik elvezettek egy bizonyos
ciprusi Mnázónhoz, egy régi tanítványhoz, hogy
nála szálljunk meg. 17 Mikor azután megérkeztünk
Jeruzsálembe, örömmel fogadtak minket az atyafiak.
18 Másnap pedig Pál velünk együtt bement Jakabhoz,
ahol a vének is mindnyájan ott voltak. 19 Köszöntötte
őket, majd sorjában elbeszélte, amiket az Isten a
pogányok között az ő szolgálata által cselekedett.
20 Azok pedig ezt hallgatva, dicsőítették az Urat, és
ezt mondták neki: „Látod, atyámfia, milyen sok ezren
vannak zsidók, akik hívőkké lettek, pedig mindnyájan
buzgón tartják a törvényt. 21 Felőled pedig azt
hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, akik a
pogányok között vannak, Mózestől való elszakadásra
tanítod, azt mondva, hogy ne metéljék körül fiaikat,
se a zsidó szokások szerint ne járjanak. 22 Mit
tegyünk tehát? Mindenesetre sokan összegyűlnek,
ha meghallják, hogy ide jöttél. 23 Azt tedd tehát,
amit mondunk neked: Van köztünk négy férfiú, akik
fogadalmat tettek. 24 Ezeket magad mellé véve,
tisztulj meg velük, költs rájuk, hogy megnyírják
fejüket, hogy mindannyian megtudják, hogy semmi
sincs azokban, amiket felőled hallottak, hanem te
magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod. 25
A pogányokból lett hívők felől pedig mi írtunk, azt
határozva, hogy ők semmi ilyenfélét ne tartsanak
meg, hanem csak tartsák távol magukat mind a
bálványoknak áldozott hústól, mind a vértől, mind a
megfulladt állattól, és a paráznaságtól.“ 26 Akkor Pál
maga mellé vette azokat a férfiakat, másnap velük
megtisztult, bement a templomba, és bejelentette a
tisztulás napjainak elteltét, amikor mindegyikükért
bemutatják az áldozatot. 27 Amikor pedig a hét nap
már eltelőben volt, az Ázsiából való zsidók, meglátták
őt a templomban, fellázították az egész sokaságot és
rávetették kezüket, 28 ezt kiáltva: „Izraelita férfiak,
segítsetek! Ez az az ember, aki a nép ellen, a törvény
ellen és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt; ezen
felül még görögöket is hozott be a templomba, és
megfertőztette ezt a szent helyet.“ 29 Mert látták vele
korábban az efezusi Trofimoszt a városban, akiről
azt vélték, hogy Pál bevitte a templomba. 30 Az
egész város megmozdult, és a nép összecsődült, Pált
megragadták, kivonszolták a templomból, és azonnal
bezárták az ajtókat. 31 Amikor pedig meg akarták
ölni, eljutott a hír a sereg ezredeséhez, hogy az
egész Jeruzsálem felzendült. 32 Ő azonnal vitézeket
és századosokat vett maga mellé, lefutott hozzájuk.
Amikor pedig meglátták az ezredest és a vitézeket,
abbahagyták Pál verését. 33 Akkor odaért az ezredes,
elfogatta őt, és megparancsolta, hogy kötözzék meg
két lánccal, majd kérdezősködött, hogy kicsoda ez,
és mit követett el. 34 De ki ezt, ki azt kiáltotta a
sokaságból, és miután nem érthette meg a bizonyos
valóságot a zajongás miatt, megparancsolta, hogy
vigyék el a várba. 35 Amikor pedig a lépcsőkhöz jutott,
a vitézeknek vinniük kellett őt a nép erőszakossága
miatt, 36 mert az egész sokaság követte őket, és

kiáltozott: „Öld meg őt!“ 37 Amikor pedig már a várba
akarták bevinni Pált, ezt mondta az ezredesnek:
„Szabad-e valamit mondanom neked?“Az pedig ezt
mondta: „Tudsz görögül? 38 Hát nem te vagy az az
egyiptomi, aki néhány nappal ezelőtt fellázította, és
kivitte a pusztába azt a négyezer orgyilkos férfiút?“
39 Pál pedig ezt mondta: „Én ugyan tarzuszi zsidó
ember vagyok, Cilicia nem ismeretlen városának
polgára, de kérlek téged, engedd meg nekem, hogy
szóljak a néphez.“ 40 Amikor aztán megengedte, Pál
a lépcsőkön állva intett kezével a népnek, és mikor
nagy csend lett, megszólalt zsidó nyelven:

22 „Atyámfiai, férfiak és atyák, hallgassátok meg
beszédemet, amellyel most magamat előttetek
mentem.“ 2 Mikor pedig hallották, hogy zsidó nyelven
szól hozzájuk, még inkább nyugalmat tanúsítottak.
És ezt mondta: 3 „Én zsidó ember vagyok, a ciliciai
Tarzuszban születtem, éspedig ebben a városban
nevelkedtem, s Gamáliel lábainál tanítottak az atyák
törvényének pontossága szerint, buzgó voltam az
Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma. 4 Ezt
a tanítást üldöztem mindhalálig, megkötöztem és
börtönbe vetettem mind férfiakat, mind nőket. 5 A
főpap is bizonyságom nekem, és a vének egész
tanácsa, akiktől leveleket is kaptam a testvérekhez
mikor Damaszkuszba mentem, hogy az odavalósiakat
is elfogva Jeruzsálembe hozzam, hogy bűnhődjenek.
6 Történt pedig, hogy amint mentünk, és közeledtünk
Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelenséggel az
égből nagy világosság sugárzott körül engem. 7
Leestem a földre, és hangot hallottam, amely azt
mondta nekem: Saul, Saul, miért üldözöl engem? 8
Én pedig megkérdeztem: Kicsoda vagy, Uram? És ő
ezt mondta nekem: Én vagyok a Názáreti Jézus, akit
te kergetsz. 9 Akik pedig velem voltak, a világosságot
ugyan látták és megrémültek, de annak hangját, aki
nekem szólt, nem hallották. 10 Én pedig ezt mondtam:
Mit tegyek, Uram? Az Úr pedig ezt mondta nekem: Kelj
fel és menj el Damaszkuszba, ott megmondják neked
mindazt, amit Isten elrendelt, hogy véghez vigyed.
11 Mivel pedig nem láttam annak a világosságnak
a ragyogása miatt, akik velem voltak kézen fogva
vezettek, és elmentem Damaszkuszba. 12 Egy
bizonyos Anániás pedig, aki a törvény szerint istenfélő
férfiú, aki mellett az ott lakó zsidók mind jó bizonyságot
tesznek, 13 eljött hozzám, mellém állt, és ezt mondta
nekem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát.
És én abban a szempillantásban reá tekintettem.
14 Ő pedig ezt mondta: A mi atyáinknak Istene
választott ki téged, hogy megismerd az ő akaratát, és
meglásd az Igazat, és hangot hallj az ő szájából. 15
Mert tanúbizonysága leszel neki minden embernél
arról, amiket láttál és hallottál. 16 Most azért miért
késlekedsz? Kelj fel, keresztelkedj meg, és mosd le
bűneidet, segítségül hívva az Úrnak nevét. 17 Történt
pedig, hogy mikor Jeruzsálembe visszatértem, és
imádkoztam a templomban, elragadtattam lélekben,
18 és láttam őt, aki ezt mondta nekem: Siess és
menj ki hamar Jeruzsálemből, mert nem fogadják el
a rólam szóló tanúbizonyságtételedet. 19 Én pedig
ezt mondtam erre: Uram, ők maguk tudják, hogy
én börtönbe vetettem, és zsinagógáról zsinagógára
járva megverettem azokat, akik hittek benned. 20 És
amikor a te mártírodnak, Istvánnak vérét kiontották,
én is ott álltam, és helyeseltem az ő megölését, és
azoknak köntösét őriztem, akik őt megölték. 21 De ő
azt mondta nekem: Eredj el, mert én messze küldelek
téged a pogányok közé.“ 22 Eddig a szóig hallgatták
őt, de most felemelték szavukat: „Töröld el a föld
színéről az ilyet, mert nem illik neki élnie.“ 23 Amikor
pedig azok kiabáltak, köntösüket elhányták és port
szórtak a levegőbe, 24 megparancsolta az ezredes,
hogy vigyék a várba, s korbácsütésekkel vallassák
ki, hogy megtudhassa, miért kiabáltak úgy reá. 25
Amint azonban lekötötték őt a szíjakkal, Pál az ott álló
századosnak ezt mondta: „Vajon szabad-e nektek
római embert, akit el nem ítéltek, megostorozni?“ 26
Miután pedig ezt meghallotta a százados, elment
és jelentette az ezredesnek ezt mondva: „Vigyázz,
hogy mit akarsz tenni, mert ez az ember római.“
27 Erre odament hozzá az ezredes, és ezt mondta
neki: „Mondd meg nekem, te római vagy-e?“Ő pedig
mondta: „Az vagyok.“ 28 Az ezredes erre így felelt:
„Én nagy összegért vettem meg ezt a polgárjogot.“Pál
pedig mondta: „Én pedig benne is születtem.“ 29 Ekkor
azonnal félreálltak tőle azok, akik vallatni akarták.
Sőt az ezredes is megijedt, amikor megértette, hogy
római, és megkötöztette őt. 30 Másnap aztán meg
akarta tudni a valóságot, hogy mivel vádolják a zsidók,
feloldatta bilincseiből, és megparancsolta, hogy a
főpapok az egész tanácsukkal együtt menjenek
hozzá. Pált pedig levezettette és eléjük állította.

23 Mikor pedig Pál a nagytanácsra emelte szemét,
ezt mondta: „Atyámfiai, férfiak, én teljesen
jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e
mai napig.“ 2 Anániás főpap pedig megparancsolta
azoknak, akik mellette álltak, hogy üssék szájon.
3 Akkor Pál azt mondta neki: „Megver az Isten
téged, te kimeszelt fal! Te leülsz a törvény szerint
engem megítélni, és törvényellenesen cselekedve

parancsolod, hogy engem verjenek?“ 4 Az ott
állók pedig ezt mondták: „Az Istennek főpapját
szidalmazod?“ 5 Pál pedig azt mondta: „Nem tudtam,
atyámfiai, hogy főpap, mert meg van írva: »A te néped
fejedelmét ne átkozd!«“ 6 Amikor pedig Pálnak eszébe
jutott, hogy az egyik részük a szadduceusok, a másik
pedig a farizeusok közül való, felkiáltott a tanács előtt:
„Atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia: A
halottak reménysége és feltámadása miatt vádolnak
engem.“ 7 Amikor pedig ezt mondta, meghasonlás
támadt a farizeusok és a szadduceusok között, és
a sokaság megoszlott. 8 Mert a szadduceusok azt
mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem
lélek, a farizeusok pedig mind a kettőt vallják. 9
Erre nagy kiáltozás támadt, és a farizeusok pártjából
néhány írástudó felállt, és tusakodott, és ezt mondták:
„Semmi rosszat nem találunk ebben az emberben. Ha
pedig Lélek szólt neki, vagy angyal, ne tusakodjunk
Isten ellen.“ 10 Mikor pedig nagy meghasonlás támadt
közöttük, félt az ezredes, hogy Pált szétszaggatják, és
megparancsolta, hogy a sereg jöjjön le, és ragadja ki őt
közülük, és vigye el a várba. 11 A következő éjszakán
pedig mellé állt az Úr, és ezt mondta: „Bízzál, Pál!
Mert amiképpen bizonyságot tettél az én rólam szóló
dolgokról Jeruzsálemben, úgy kell néked Rómában
is bizonyságot tenned.“ 12 Amikor pedig reggel
lett, a zsidók közül néhányan összeszövetkeztek,
és átok alatt kötelezték magukat, hogy sem nem
esznek, sem nem isznak addig, amíg meg nem ölik
Pált. 13 Negyvennél is többen voltak azok, akik
ezt az összeesküvést szőtték. 14 Ezek elmentek
a főpapokhoz és a vénekhez, és ezt mondták:
„Átok alatt megesküdtünk, hogy semmit nem ízlelünk
addig, amíg meg nem öljük Pált. 15 Most azért ti
jelentsétek be az ezredesnek a tanáccsal együtt, hogy
holnap hozza le őt hozzátok, mintha az ő dolgának
tüzetesebben végére akarnátok járni. Mi pedig, mielőtt
ide érne, készek vagyunk megölni őt.“ 16 Azonban
Pál nővérének fia meghallotta ezt a cselszövést,
megjelent, bement a várba és tudtára adta Pálnak. 17
Pál pedig a századosok közül magához hívatott egyet,
és ezt mondta: „Vezesd ezt az ifjat az ezredeshez,
mert valamit jelenteni akar neki.“ 18 Ezért maga mellé
vette őt, és elvitte az ezredeshez, és ezt mondta: „A
fogoly Pál magához hivatott engem, és kért, hogy
ezt az ifjat vezessem hozzád, mert valamit mondani
akar neked.“ 19 Az ezredes pedig kézen fogta, és
félrevonulva megkérdezte tőle: „Mi az, amit jelenteni
akarsz nekem?“ 20 Ő pedig ezt mondta: „A zsidók
eldöntötték, hogy megkérnek téged, hogy Pált holnap
vidd le a tanács elé, mintha valamit tüzetesebben
meg akarnának tudni tőle. 21 De te ne engedj nekik,
mert közülük negyvennél több férfiú leselkedik rá,
akik átok alatt kötelezték el magukat, hogy sem
nem esznek, sem nem isznak addig, amíg meg
nem ölik őt. Már készen is vannak, a te üzenetedre
várakoznak.“ 22 Az ezredes ekkor elbocsátotta az
ifjút, meghagyva neki: „Ne mondd el senkinek, hogy
ezeket jelentetted nekem.“ 23 Ezután magához
hívatott kettőt a századosok közül, és ezt mondta:
„Készítsetek föl kétszáz vitézt, hogy induljanak
Cézáreába, hetven lovast és kétszáz parittyást, az
éjszakának harmadik órájától fogva. 24 Adjatok hátas
állatokat is melléjük, hogy Pált felültetve békességben
vigyék Félix tiszttartóhoz.“ 25 Levelet is írt, melynek
tartalma ez volt: 26 „Klaudiusz Liziász, a nemes
Félix tiszttartónak üdvözletét küldi! 27 Ezt a férfiút,
a zsidók elfogták, és meg akarták ölni, odamenve
a sereggel, kiszabadítottam, megértve, hogy római.
28 Meg akartam tudni az okát, miért vádolják őt,
levittem a tanácsuk elé. 29 És úgy találtam, hogy az
ő törvényüknek kérdései miatt vádolják, de semmi
halálra vagy fogságra méltó vétke nincs. 30 Mivel
pedig nekem megjelentették, hogy a zsidók ezután a
férfiú után ólálkodni akarnak, azonnal hozzád küldtem,
s meghagytam vádlóinak is, hogy ami dolguk ellene
van, előtted mondják meg. Légy jó egészségben!“ 31
A vitézek tehát, amint nekik megparancsolták, Pált
felvették, és elvitték azon az éjszakán Antipatriszba.
32 Másnap pedig hagyták a lovasokat tovább menni
vele, és visszatértek a várba. 33 Ők pedig eljutottak
Cézáreába, és átadták a levelet a tiszttartónak,
és Pált is eléállították. 34 Amikor pedig elolvasta
a tiszttartó, és megkérdezte, melyik tartományból
való, és megértette, hogy Ciliciából, 35 ezt mondta:
„Majd kihallgatlak, amikor vádlóid is eljönnek.“ És
megparancsolta, hogy Heródes palotájában őrizzék
őt.

24 Öt nap múlva aztán elment Ananiás főpap a
vénekkel és egy Tertullusz nevű prókátorral, akik
panaszt tettek a tiszttartónál Pál ellen. 2 Amikor pedig
előszólították, Tertullusz vádolni kezdte: 3 „Nagyságos
Félix, teljes hálával ismerjük el, hogy általad nagy
békességet nyerünk, és gondoskodásod folytán igen
jó intézkedések történnek erre a népre nézve, minden
tekintetben és mindenütt. 4 De hogy téged sok ideig
ne tartóztassalak, kérlek hallgass meg minket röviden
kegyelmességed szerint. 5 Mi ugyanis úgy találtuk,
hogy ez veszedelmes ember, és meghasonlást
támaszt a föld kerekségén levő valamennyi zsidó
között, és a názáretiek felekezetének feje, 6 aki

a templomot is meg akarta szentségteleníteni, de
elfogtuk őt, és a mi törvényünk szerint akartuk elítélni.
7 Liziász ezredes azonban, nagy karhatalommal oda
jött, és kivette őt kezünkből, 8 és azt parancsolta,
hogy az ő vádlói hozzád jöjjenek. Tőle te magad,
ha kihallgatod, értesülhetsz mindezekről, melyekkel
mi őt vádoljuk." 9 A zsidók is helybenhagyták ezt,
és bizonygatták, hogy mindez valóban így van. 10
Miután intett neki a tiszttartó, hogy szóljon, Pál
így felelt: „Mivel tudom, hogy te sok esztendő óta
vagy ennek a népnek bírája, bátrabban védekezem
a magam ügyében, 11 mert megtudhatod, hogy
nincs tizenkét napnál több, mióta feljöttem imádkozni
Jeruzsálembe. 12 De a templomban sem láttak úgy,
hogy valakivel vitatkoztam volna, vagy hogy a népet
egybecsődítettem volna, sem a zsinagógákban, sem a
városban. 13 Rám sem bizonyíthatják azokat, amikkel
most engem vádolnak. 14 Azt pedig vallom, hogy
én aszerint az út szerint – amelyet eretnekségnek
mondanak –, úgy szolgálok az atyáim Istenének,
mint aki hiszek mindabban, ami a törvényben és a
próféták könyvében meg van írva. 15 Reménységem
van az Istenben, hogy amit ők maguk is várnak, lesz
feltámadásuk a halottaknak, mind az igazaknak, mind
a hamisaknak. 16 Ebben gyakorlom magamat, hogy
botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az
Isten és emberek előtt mindenkor. 17 Sok esztendő
múltán pedig eljöttem, hogy népemnek alamizsnát
hozzak és áldozatokat. 18 Eközben találtak rám a
templomban megtisztulva, néhány Ázsiából való zsidó,
nem csődületben, sem pedig háborúság támasztása
közben. 19 Nekik kellett volna eléd jönni, és vádolni
engem, ha valami panaszuk volna ellenem. 20 Vagy
ők maguk mondják meg, vajon találtak-e bennem
valami hamis cselekedetet, amikor a tanács előtt
álltam, 21 ha csak nem annak az egy mondatnak
tekintetében, amelyet közöttük állva kiáltottam, hogy:
A halottak feltámadása miatt vádoltok a mai napon."
22 Amikor pedig Félix ezeket hallotta, elhalasztotta
az ügyet, mivel tüzetesebb tudomása volt ennek a
szerzetnek a tanítása felől, és ezt mondta: „Amikor
Liziasz ezredes eljön, dönteni fogok ügyetekben."
23 Megparancsolta a századosnak, hogy őrizzék
Pált, de enyhébb fogságban legyen, és senkit ne
tiltsanak el az övéi közül attól, hogy szolgálatára
legyen, vagy bemenjen hozzá. 24 Néhány nap múlva
pedig Félix megjelent feleségével Druzillával együtt,
aki zsidó asszony volt, és maga elé hívatta Pált,
és meghallgatta a Krisztusban való hit felől. 25
Amikor pedig az igazságról, önmegtartóztatásról és az
eljövendő ítéletről beszélt, megrémülve, ezt mondta
Félix: „Most eredj el, de mikor alkalmam lesz, ismét
magamhoz hívatlak". 26 Ugyanakkor azt is remélte,
hogy Pál pénzt ad neki, hogy szabadon bocsássa,
ezért is gyakrabban hívatta magához, és beszélgetett
vele. 27 Két esztendő elmúltával, Félix utóda Porciusz
Fesztusz lett. A zsidóknak kedveskedni akart Félix,
és Pált fogságban hagyta.

25 Fesztusz tehát, miután bement a tartományba,
három nap múlva felment Jeruzsálembe
Cézáreából. 2 A főpap és a zsidók főemberei pedig
panaszt tettek neki Pál ellen, és kérték 3 jóindulatát,
hogy Pált hozassa át Jeruzsálembe, hogy lest vetve
megölhessék őt az úton. 4 Fesztusz azonban azt
felelte, hogy Pált Cézáreában őrzik, ő maga pedig
hamarosan el fog menni. 5 „Akik pedig köztetek,
úgymond, főemberek, jöjjenek velem, és ha valami
gonoszság van abban a férfiban, emeljenek vádat
ellene." 6 Miután pedig tíz napnál tovább időzött
közöttük, lement Cézáreába. Másnap beült a bírói
székbe, és előhozatta Pált. 7 Amikor pedig megjelent,
körülállták a zsidók, akik lementek Jeruzsálemből, és
sok súlyos vádat hoztak fel Pál ellen, melyeket nem
bírtak bebizonyítani. 8 Pál a maga mentségére ezt
felelte: „Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom
ellen, sem a császár ellen, nem vétettem semmit." 9
Fesztusz azonban a zsidóknak kedveskedni akart, és
ezt mondta Pálnak: „Akarsz-e Jeruzsálembe felmenni,
hogy ott ítélkezzem ezekről ebben az ügyben?" 10 Pál
azonban ezt mondta: „A császár ítélőszéke előtt állok,
itt ítéljenek meg. A zsidóknak semmit sem vétettem,
miként te is jól tudod. 11 Mert ha vétkes vagyok, és
valami halálra méltót cselekedtem, nem vonakodom
a haláltól, ha azonban semmi sincs azokban, amikkel
ezek vádolnak engem, senki sem szolgáltathat ki
engem nekik. A császárhoz föllebbezek!" 12 Akkor
Fesztusz tanácsával értekezett, és ezt felelte: „A
császárhoz föllebbeztél, a császár elé fogsz menni!"
13 Néhány nap múlva pedig Agrippa király és Berniké
érkezett Cézáreába, hogy köszöntsék Fesztuszt. 14
Amikor pedig több napig ott időztek, Fesztusz előadta
a királynak Pál ügyét: „Van itt egy fogoly, akit Félix
hagyott itt. 15 Amikor Jeruzsálembe mentem, jelentést
tettek róla a főpapok és a zsidók vénei, kérve ellene
ítéletet. 16 Nekik azt feleltem, hogy nem szokásuk a
rómaiaknak, hogy egy embert halálra adjanak, mielőtt
a vádlottat nem szembesítenék vádlóival, és alkalmat
nem kap a vád felől való védekezésre. 17 Amikor
aztán ide gyűltek, késedelem nélkül másnap az
ítélőszékbe ültem, előhozattam azt a férfit, 18 aki ellen
– amikor vádlói előálltak –, semmi bűnt nem hoztak fel

azok közül, amiket én sejtettem, 19 hanem valamilyen
vitás kérdéseik voltak vele a tulajdon vallásuk felől,
és egy bizonyos meghalt Jézus felől, akiről Pál azt
állította, hogy él. 20 Én pedig bizonytalanságban
voltam erre a vitára nézve, s megkérdeztem, vajon
nem akar-e Jeruzsálembe menni, hogy ott mondjanak
ítéletet ezek felől. 21 Pál azonban föllebbezett,
hogy őt tartsák fenn Augustus döntése számára,
én pedig megparancsoltam, hogy tartsák fogva őt,
amíg a császárhoz nem küldhetem." 22 Agrippa
erre ezt mondta Fesztusznak: „Szeretném magam is
azt az embert hallani."Ő pedig ezt felelte: „Holnap
hallani fogod őt." 23 Másnap tehát eljött Agrippa
és Berniké nagy pompával, bementek a kihallgatási
terembe az ezredesekkel, és a város előkelőségeivel
együtt. Fesztusz parancsára elővezették Pált. 24
Fesztusz pedig ezt mondta: „Agrippa király és ti férfiak
mindnyájan, akik velünk együtt itt vagytok! Látjátok őt,
aki miatt a zsidóknak egész sokasága keresett meg
engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltva,
hogy nem szabad neki életben maradni. 25 Én pedig,
ámbár megértettem, hogy semmi halálra méltó dolgot
sem cselekedett, de mivel éppen ő maga föllebbezett
Augustushoz, úgy határoztam, hogy elküldöm hozzá.
26 Mivel nem tudok semmi bizonyosat írni róla az én
uramnak, ezért hoztam elétek, és kiváltképpen te
eléd, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténtével
tudjak mit írni. 27 Mert esztelen dolognak tartom, hogy
aki foglyot küld, ne jelentse az ellene való vádakat
is."

26 Agrippa erre ezt mondta Pálnak: „Megengedjük
neked, hogy szólj a magad mentségére."Akkor
Pál kinyújtotta a kezét, és védőbeszédet tartott:
2 „Agrippa király! Boldognak tartom magam, hogy
mindazok felől, amikkel a zsidók vádolnak, előtted
fogok védekezni e mai napon, 3 mivel te nagyon jól
ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését.
Azért kérlek, hallgass meg engem türelmesen! 4
Életemet, amely kezdettől fogva az én népem között
Jeruzsálemben folyt le, ifjúságomtól fogva ismerik
a zsidók mindnyájan. 5 Ők tudják rólam kezdettől
fogva, tanúsítani is tudnák, hogy én a mi vallásunk
legszigorúbb felekezete szerint éltem, mint farizeus.
6 Most is az Istentől a mi atyáinknak tett ígéret
reménysége miatt állok itt vád alatt. 7 Éjjel és nappal
buzgón szolgálva, a mi tizenkét nemzetségünk is
reméli, hogy ez beteljesül. E miatt a reménység miatt
vádolnak a zsidók, Agrippa király. 8 Miért tűnik nektek
hihetetlen dolognak, hogy Isten halottakat támaszt
fel? 9 Én is elhatároztam magamban, hogy sok
ellenséges dolgot kell cselekednem a Názáreti Jézus
neve ellen. 10 Ezt meg is tettem Jeruzsálemben, és
a szentek közül sokat börtönbe vettettem, melyre
a főpapoktól felhatalmazást kaptam. Sőt amikor
megölték őket, szavazatommal hozzájárultam. 11
A zsinagógákban mindenfelé gyakran büntettem,
káromlásra kényszerítettem, és féktelen dühömben
egészen az idegen városokig kergettem őket. 12
Amikor egyszer éppen ilyen ügyben útban voltam
Damaszkusz felé, a főpapok felhatalmazásával és
engedélyével, 13 délben az úton azt láttam, király,
hogy a mennyből a napnak fényességét is meghaladó
világosság sugárzott körül engem és azokat, akik
velem együtt haladtak. 14 Amikor pedig mindnyájan
leestünk a földre, szózatot hallottam, mely hozzám
szólt, és ezt mondta zsidó nyelven: Saul, Saul, mit
kergetsz engem? Nehéz neked az ösztöke ellen
rugódoznod. 15 Erre én ezt kérdeztem: Kicsoda
vagy, Uram? Az Úr ezt felelte: Én vagyok Jézus,
akit te kergetsz. 16 De kelj fel, és állj lábaidra, mert
azért jelentem meg neked, hogy téged szolgává és
bizonysággá rendeljelek azokban, amiket láttál, és
azokban, amelyekben meg fogok neked jelenni. 17
Megoltalmazlak téged e néptől és a pogányoktól, akik
közé most küldelek, 18 hogy nyisd meg a szemeiket,
hogy sötétségből világosságra, és a Sátán hatalmából
az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát, és
a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek az én
bennem való hit által. 19 Ezért, Agrippa király, nem
lettem engedetlen a mennyei látás iránt, 20 hanem
először a damaszkusziaknak és jeruzsálemiaknak,
majd Júdea egész tartományában és a pogányoknak
hirdettem, hogy bánják meg bűneiket, és térjenek
meg az Istenhez, megtéréshez méltó cselekedeteket
cselekedve. 21 Ezekért akartak engem megölni a
zsidók, amikor megfogtak a templomban. 22 De
Istentől segítséget kaptam, s mind e mai napig itt
állok, és bizonyságot teszek mind kicsinynek, mind
nagynak, és semmit nem mondok azokon kívül,
amikről a próféták és Mózes megmondták, hogy be
fognak teljesedni, 23 hogy a Krisztusnak szenvednie
kell, hogy elsőnek támad fel a halottak közül, és
világosságot fog hirdetni ennek a népnek és a
pogányoknak." 24 Mikor pedig ezeket hozta fel a maga
mentségére, Fesztusz hangosan mondta: „Bolond
vagy te, Pál! A sok tudomány téged őrültségbe visz."
25 Pál azonban ezt mondta: „Nem vagyok bolond,
nemes Fesztusz, hanem igaz és józan beszédeket
szólok. 26 Mert tud ezekről a király, akihez bátran is
szólok: mert éppen nem gondolom, hogy ezek közül
előtte bármi is ismeretlen volna, mert nem valami

zugban történt dolog ez. 27 Hiszel-e, Agrippa király,
a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel." 28 Agrippa
pedig ezt mondta Pálnak: „Majdnem ráveszel engem,
hogy keresztyénné legyek." 29 Pál pedig mondta:
„Kívánnám Istentől, hogy ne csak majdnem, hanem
nagyon is, és ne csak te, hanem mindazok, akik
ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, amilyen én
is vagyok, de e bilincsek nélkül." 30 Mikor ezeket
mondta, felkelt a király, a tiszttartó, Berniké és akik
velük együtt ültek. 31 Visszavonultak, beszélgettek
egymással és ezt mondták: „Semmi halálra, vagy
fogságra méltó dolgot nem tett ez az ember." 32
Agrippa pedig ezt mondta Fesztusznak: „Ezt az
embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a
császárhoz nem föllebbezett volna."

27 Amikor pedig eldöntötték, hogy mi Itáliába
hajózzunk, átadták mind Pált, mind néhány más
foglyot egy Juliusz nevű századosnak a császári
seregből. 2 Beszálltunk hát egy Adramittiumból való
hajóba, és az Ázsia mentén fekvő helyeket akarva
behajózni, elindultunk. Velünk tartott a macedóniai
Arisztárkhosz, aki Thesszalonikából való. 3 Másnap
megérkeztünk Szidónba. Juliusz emberséggel bánt
Pállal, megengedte, hogy barátaihoz elmenjen, és
azok gondoskodjanak róla. 4 Onnan elindulva Ciprus
alatt eveztünk el, mivel ellenszél volt. 5 A Cilicia és
Pamfília mellett levő tengeren átevezve eljutottunk
a líciai Mirába. 6 Mivel ott a százados egy Itáliába
menő alexandriai hajót talált, abba szállított be
minket. 7 Több napon át azonban lassan hajóztunk,
és nehezen érkeztünk el Knidosz elé. Mivel nem
engedett bennünket odajutni a szél, elhajóztunk Kréta
alatt, Szalmóné mellett, 8 és nagy üggyel-bajjal
elhajózva mellette, eljutottunk egy helyre, melyet
Szépkikötőknek neveznek, melyhez közel volt Lázea
városa. 9 Mivel pedig sok idő múlt el és a hajózás
már veszedelmes volt, mivel a böjt is elmúlt már,
Pál intette őket: 10 „Férfiak, látom, hogy nemcsak a
teherre és a hajóra, hanem a mi életünkre nézve is
veszélyes lesz ez a hajózás." 11 De a százados inkább
hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint
annak, amit Pál mondott. 12 Mivel pedig az a kikötő
telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozta,
hogy hajózzanak el onnan is, hátha valami módon
eljutnak Főnixbe, Kréta kikötőjébe, mely délnyugat és
északnyugat felé néz, ahol áttelelhetnének. 13 Mivel
pedig déli szél kezdett lassan fújni, azt gondolták,
hogy feltett szándékuknak uraivá lettek, elindultak
s Kréta közelében hajóztak el. 14 Nem sokára
azonban viharos szélvész csapott le oda, amelyet
észak-keleti szélnek neveznek. 15 Mikor pedig az
a hajót magával ragadta, és nem bírt a széllel
szembe menni, nekieresztve sodortattunk tovább.
16 Mikor pedig egy kis sziget alá futottunk, melyet
Klaudának hívnak, alig bírtuk hatalmunkba keríteni a
csónakot. 17 Miután ezt felvonták, védőintézkedéseket
tettek: alul átkötözték a hajót, és mivel féltek, hogy
zátonyra bukkannak, leeresztették a vitorlát, és
úgy sodródtak tovább. 18 Amikor pedig a szélvész
nagyon hányt-vetett bennünket, másnap a hajóterhet
kidobálták. 19 Harmadnap tulajdon kezeinkkel szórtuk
ki a hajó felszerelését. 20 Amikor pedig több napon
át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és
nem kis vihar szorongatott, életben maradásunk
minden reménysége elveszett. 21 Amikor pedig már
hosszú ideje nem ettek, akkor Pál felállt közöttük,
és ezt mondta: „Az lett volna a jó, ó férfiak, hogy
engedelmeskedve nekem, nem indultunk volna el
Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt. 22
Én azonban mostanra nézve is intelek benneteket,
hogy jó reménységben legyetek, mert egy lélek sem
vész el közületek, csak a hajó. 23 Mert ma éjjel
mellém állt az Istennek az angyala, akié vagyok,
akinek szolgálok is, 24 és ezt mondta: Ne félj
Pál, neked a császár elé kell állnod. És íme az
Isten ajándékba adta neked mindazokat, akik veled
hajóznak. 25 Ezért jó reménységben legyetek, férfiak!
Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem
megmondta. 26 Egy szigetre kell kivetődnünk." 27
Amikor pedig eljött a tizennegyedik éjszaka, amióta
az Adrián hányódtunk, éjféltájban észrevették a
hajósok, hogy valami szárazföldhöz közeledünk. 28
Lebocsátották a vízmérő ónt, és húsz ölnyinek találták.
Majd egy kissé tovább menve ismét lebocsátották
a vízmérő ónt, és tizenöt ölnyinek találták. 29
Mivel féltek, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a
hajónak hátulsó részéből négy vasmacskát vetettek
ki, s alig várták, hogy nappal legyen. 30 A hajósok
pedig amikor el akartak menekülni a hajóból, a
csónakot lebocsátották a tengerre, színlelve, mintha
a hajó orrából vasmacskákat akarnának leereszteni.
31 Pál azonban ezt mondta a századosnak és a
vitézeknek: „Ha ezek nem maradnak a hajóban,
akkor ti sem menekülhettek meg." 32 Ekkor a
katonák elvágták a csónak köteleit, és hagyták
hogy kiessen. 33 Addig pedig, amíg nappal nem
lett, Pál bíztatta mindnyájukat, hogy egyenek, és
ezt mondva: „Ma tizennegyedik napja, amióta étlen
várakoztok, és semmit sem vettetek magatokhoz.
34 Ezért intelek benneteket, hogy egyetek, mert ez
a ti javatokra szolgál. Mert közületek senkinek sem

esik le egyetlen hajszál sem a fejéről." 35 Mikor
pedig ezeket mondta, kezébe vette a kenyeret, hálát
adott Istennek mindnyájuk előtt és megtörve, enni
kezdett. 36 Erre felbátorodtak mindnyájan, és szintén
vettek magukhoz táplálékot. 37 A hajóban lélekszám
szerint összesen kétszázhetvenhatan voltak. 38
Miután pedig megelégedtek az eledellel, a hajót
megkönnyebbítették, a gabonát kiszórták a tengerbe.
39 Amikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem
ismerték fel, hanem egy öblöt vettek észre, amelynek
sima partja volt, és elhatározták, hogy kihajtják rá
a hajót, ha bírják. 40 A vasmacskákat körös-körül
elvagdalták, és a tengerben hagyták, egyszersmind
eloldották a kormányrudak köteleit, és felvonva a nagy
vitorlát a szélfúvás felé, igyekeztek a part felé haladni.
41 Amikor azonban egy zátonyos helyre találtak,
ráhajtották a hajót. Az első része ugyan megakadt és
mozdíthatatlanul maradt, a hátulsó része azonban
szakadozott a hullámok ereje miatt. 42 A katonáknak
pedig az volt a szándékuk, hogy a foglyokat vágják
le, hogy senki el ne szaladhasson, miután kiúszott.
43 De a százados meg akarta tartani Pált, megtiltotta
nekik e szándékot és megparancsolta, hogy akik
úszni tudnak, először azok ugorjanak a tengerbe,
és meneküljenek ki a szárazföldre, 44 a többiek
pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így
történt, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek
a szárazföldre.

28 Miután szerencsésen megmenekültek,
megtudták, hogy Máltának nevezik azt a
szigetet. 2 A barbárok pedig nem mindennapi
emberséget tanúsítottak irántuk, mert tüzet raktak, és
befogadtak mindnyájunkat, a bennünket ért zápor
és hideg miatt. 3 Amikor pedig Pál sok venyigét
szedett, és a tűzre tette, egy vipera a melegből
kimászva, a kezére ragadt. 4 Amikor pedig látták
a barbárok a kezéről függeni a mérges kígyót,
azt mondták egymásnak: „Nyilván gyilkos ez az
ember, akit nem hagyott élni a bosszúállás, noha
a tengerből megszabadult." 5 De neki, miután a
kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja sem lett. 6
Azok pedig azt várták, hogy meg fog dagadni, vagy
nagy hirtelenséggel halva rogyik le. Mikor azonban
sok ideig várták, és látták, hogy semmi baja nem
lesz, megváltoztatták véleményüket, és istennek
mondták őt. 7 Annak a helynek a környékén voltak a
sziget főemberének, név szerit Publiusznak mezei
jószágai, aki befogadott minket és három napig nagy
emberségesen vendégül látott. 8 Történt pedig,
hogy Publiusz atyja hideglelésben és vérhasban
betegen feküdt. Pál bement hozzá, és miután
könyörgött, kezeit rátéve meggyógyította őt. 9 Miután
ez megtörtént, mások is, akik betegek voltak a
szigeten, odajöttek hozzá, és meggyógyultak. 10 Így
nagy tisztességben álltunk, és amikor elindultunk,
elláttak minden szükséges dologgal. 11 Három hónap
múlva azután egy alexandriai hajón elindultunk,
amely a szigeten telelt, és amelynek címere Kásztor
és Pollux volt. 12 Szirakuzába eljutva, ott maradtunk
három napig. 13 Onnan körülkerülve, eljutottunk
Régiumba és mivel egy nap múlva déli szél támadt,
másnap megérkeztünk Puteoliba. 14 Ahol amikor
atyafiakat találtunk, kértek minket, hogy maradjunk
náluk hét napig, és úgy mentünk Rómába. 15 Onnan
is az atyafiak, amikor a dolgainkat meghallották,
elénk jöttek Appii Forumig és Tres Tabernaeig.
Mikor Pál meglátta őket, hálát adott az Istennek,
és eltelt bizalommal. 16 Amikor pedig Rómába
érkeztünk, a százados átadta a foglyokat a testőrség
parancsnokának, Pálnak azonban megengedték,
hogy külön lakjon az őt őrző vitézzel. 17 Történt
pedig, hogy három nap múlva magához hívatta Pál
a zsidók ottani vezetőit. Mikor pedig összegyűltek,
ezt mondta nekik: „Atyámfiai, férfiak, én jóllehet
semmit sem vétkeztem a nép ellen, vagy az ősi
szokások ellen, mégis foglyul adtak át Jeruzsálemből
a rómaiak kezébe. 18 Miután ezek kihallgattak, el
akartak bocsátani, mert semmi halálra méltó vétek
nincs bennem. 19 De mivel a zsidók tiltakoztak ez
ellen, kénytelen voltam a császárhoz föllebbezni, nem
mintha a népem ellen volna valami vádam. 20 Ezért
hívattalak tehát titeket, hogy lássalak benneteket,
és beszéljek veletek, mert Izrael reménységéért
vettek körül ezzel a lánccal." 21 Azok pedig ezt
mondták neki: „Mi felőled sem levelet nem kaptunk
Júdeából, sem pedig az atyafiak közül nem jött ide
senki, és nem jelentett, vagy mondott rólad semmi
rosszat. 22 Szeretnénk azért tőled hallani, milyen
véleményen vagy. Mert e felekezet felől tudjuk, hogy
mindenütt ellene beszélnek." 23 Kitűztek tehát neki
egy napot, és sokan eljöttek hozzá a szállására,
akiknek nagy bizonyságtétellel szólt az Isten országa
felől, reggeltől estig igyekezve meggyőzni őket a
Jézus felől való dolgokról, úgy a Mózes törvénye,
mint a prófféták alapján. 24 Némelyek hittek az ő
beszédének, mások nem hittek. 25 Mivel pedig nem
egyeztek meg egymással, szétoszlottak, miután
Pál ezt a mondatot mondta nekik: „Jól szólott a
Szentlélek Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak ezt
mondva: 26 »Eredj el a néphez és mondd: Hallván
halljatok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne

lássatok! 27 Mert megkövéredett e népnek szíve, és
füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják,
hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak,
szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg
ne gyógyítsam őket.« 28 Tudjátok hát meg, hogy a
pogányoknak küldetett az Istennek ez üdvössége,
és ők meg is hallgatják." 29 Mikor ezeket mondta,
a zsidók maguk között sokat vitatkozva elmentek.
30 Pál pedig két egész esztendeig maradt az ő
saját bérelt szállásán, és fogadta mindazokat, akik
odamentek hozzá. 31 Hirdette az Isten országát, és
teljes bátorsággal, minden akadály nélkül tanított az
Úr Jézus Krisztusról.

Rómaiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol,
kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, **2**
amelyet eleve megígért az ő prófétái által a szent
írásokban, **3** az ő Fia felől, aki Dávid utóda volt
test szerint, **4** de aki a szentség Lelke szerint,
a halálból való feltámadása által, Isten hatalmas
Fiának bizonyult, a mi Urunk Jézus Krisztus felől, **5**
aki által kegyelmet és apostolságot kaptunk az ő
nevéért, hogy hitre és engedelmességre hívjuk a
pogányokat. **6** Ezek közé tartoztok ti is, Jézus Krisztus
elhívottai. **7** Mindenkinek, akik Rómában vagytok,
Isten szeretteinek, az elhívott szenteknek: Kegyelem
néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az
Úr Jézus Krisztustól. **8** Először is hálát adok az én
Istenemnek, a Jézus Krisztus által, mindnyájatokért,
hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van, **9**
mert tanúm az Isten, akinek lelkem szerint szolgálok
az ő Fiának evangéliumával, hogy imádságomban
szüntelenül megemlékezem rólatok, **10** könyörögve,
hogy egyszer, Isten akaratából, jó szerencsés
út adódna nekem, hogy hozzátok mehessek. **11**
Mert látni kívánlak titeket, hogy valamilyen lelki
ajándékot adjak nektek megerősödéstekre, **12** hogy
megvigasztalódjunk nálatok egymás hite által, a
tiétek, meg az enyém által. **13** Nem akarom pedig,
atyámfiai, hogy ne tudjátok, hogy sokszor feltettem
magamban, hogy elmegyek hozzátok, (de mindeddig
megakadályoztattam), hogy közöttetek is nyerjek
valami lelki gyümölcsöt, mint más pogány népek
között. **14** Mind a görögöknek, mind a barbároknak,
mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak adósa
vagyok. **15** Azért, ami rajtam áll, kész vagyok nektek
is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni.
16 Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát,
mert Istennek hatalma az, minden hívő üdvösségére,
első sorban zsidóknak, de görögöknek is. **17** Mert
Isten igazsága nyilvánul meg abban hitből hitbe,
amiképpen meg van írva: „Az igaz ember hitből él“.
18 Mert Isten kinyilvánítja haragját a mennyből az
emberek minden hitetlensége és hamissága ellen,
akik az igazságot hamisággal feltartóztatják. **19**
Mert ami Isten felől tudható, az nyilvánvaló előttük,
mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. **20** Mert ami
Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló hatalma
és istensége, a világ teremtése óta alkotásaiból
megérthető és látható. Ezért menthetetlenek. **(aïdios g126)** **21** Mert bár Istent megismerték, mégsem mint
Istent dicsőítették, hálát sem adtak neki, hanem
okoskodásaikban hiábavalóságokra jutottak, és
balgatag szívük elsötétedett. **22** Magukat bölcsnek
vallva, balgává lettek. **23** Az örökkévaló Isten
dicsőségét felcserélték mulandó embereknek,
madaraknak, négylábú állatoknak és csúszó-mászó
állatoknak képmásával. **24** Ezért Isten kiszolgáltatta
őket szívük kívánságai szerint a tisztátalanságnak,
hogy egymás testét megbecstelenítsék. **25** Mint
akik Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a
teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő
helyett, aki mindörökké áldott! Ámen. **(aiōn g165)** **26**
Ezért Isten kiszolgáltatta őket tisztátalan indulatoknak.
Asszonyaik a természet rendjét természetellenesre
cserélték fel. **27** Hasonlóképen a férfiak is elhagyták
az asszonyokkal való természetes érintkezést,
egymás iránt gerjedtek fel bujaságukban, férfiak
férfiakkal fajtalankodtak. El is vették önmagukban
tévelygésük méltó büntetését. **28** Ahogyan Istent nem
méltatták arra, hogy ismeretükben megtartsák, úgy
Isten is kiszolgáltatta őket romlott gondolkodásuknak,
hogy alávaló dolgokat cselekedjenek. **29** Ezért tele is
vannak mindenféle hamisággal, paráznasággal,
gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal,
irigységgel, gyilkos indulattal, versengéssel,
álnoksággal, rossz erkölccsel. **30** Besúgók,
rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek,
dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek
engedetlenek, **31** balgatagok, összeférhetetlenek,
szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek,
irgalmatlanok. **32** Noha ismerik Isten végzését, hogy
akik ilyeneket cselekesznek méltók a halálra, mégis
megteszik mindezt, sőt egyet is értenek azokkal, akik
ugyancsak így cselekszenek.

2 Ezért menthetetlen vagy, ó, ember, bárki légy,
aki ítélsz, mert amiben mást megítélsz, abban
önmagadat is kárhoztatod, mert ugyanúgy cselekszel
te is, aki ítélsz. **2** Tudjuk pedig, hogy Isten igazságosan
ítéli meg azokat, akik ilyeneket cselekszenek. **3** Vagy
azt gondolod, ó, ember, aki megítéled azokat, akik
ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed,
hogy te elkerülöd Isten ítéletét? **4** Vagy megveted
Isten jóságának, elnézésnek, hosszútűrésének
gazdagságát, nem tudva, hogy Isten jósága téged
megtérésre indít? **5** De te, meg nem tért szíved
keménysége szerint haragot gyűjtesz magadnak a
haragnak napjára, amikor Isten igazságos ítélete
nyilvánvalóvá lesz. **6** Isten mindenkinek cselekedete
szerint fizet meg. **7** Örök élettel azoknak, akik
állhatatosan jót cselekedve dicsőséget, tisztességet
és halhatatlanságot keresnek. **(aiōnios g166)** **8** Azoknak

pedig, akik viszálykodók és nem engednek az
igazságnak, hanem engednek a hamisságnak,
megfizet majd ítéletének haragjával. 9 Nyomorúság
és szorongattatás lesz része mindenkinek, aki
gonoszságot cselekszik, első sorban zsidónak, de
görögnek is. 10 Dicsőség, tisztesség és békesség
mindenkinek, aki jót cselekszik, elsősorban zsidónak,
de görögnek is. 11 Isten nem személyválogató. 12
Akik a törvény ismerete nélkül vétkeztek, azok a
törvény nélkül vesznek el. Akik pedig a törvény
ismeretében vétkeztek, a törvény által ítéltetnek meg.
13 Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt
hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a
törvényt betöltik. 14 Mert amikor a pogányok, akiknek
törvényük nincsen, akik nem ismerik a törvényt,
mégis természetszerűleg teszik azt, amit a törvény
követel, akkor ők, bár törvényük nincsen, önmaguknak
lettek a törvénye. 15 Ezzel megmutatják, hogy a
törvény által követelt cselekedet a szívükbe van
írva. Erről tesz bizonyságot lelkiismeretük. Egymást
kölcsönösen vádoló vagy felmentő gondolataik is erről
tanúskodnak majd 16 azon a napon, amelyen Isten
megítéli az emberek gondolatait, az én evangéliumom
szerint Jézus Krisztus által. 17 De te zsidónak
mondod magad, és Isten törvényére támaszkodsz,
és Istennel dicsekszel, 18 hogy ismered az ő
akaratát, és választást tudsz tenni jó és rossz között,
mert ismered Isten akaratát, mert törvényéből ezt
megtanultad. 19 Azt gondolod magadról, hogy te
vakok vezetője, a sötétségben lévőknek világossága,
20 a balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere vagy,
mert tied a törvény ismerete és igazsága. 21 Ha
mást tanítasz, magadat nem tanítod-e? Aki azt
hirdeted, hogy ne lopj, nem lopsz-e? 22 Aki azt
mondod, ne paráználkodj, nem paráználkodol-e? Aki
utálod a bálványokat, nem vagy-e szentségtörő?
23 Aki a törvény ismeretével dicsekedsz, nem
gyalázod-e Istent a törvény megszegésével? 24 Amint
meg van írva: „Miattatok káromolják Isten nevét a
pogányok között.“ 25 A körülmetélkedés használ, ha
a törvényt megtartod. De ha a törvényt áthágod, a te
körlülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. 26 Ha
tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvény
parancsait, az ő körülmetéletlensége nem számít-
e körülmetéltségnek? 27 A körülmetéletlen ember,
aki a törvényt megtartja, megítél téged, aki a törvény
betűjének ismerete és a körülmetélkedés ellenére
is a törvény megrontója vagy. 28 Mert nem az a
zsidó, aki külsőképpen az. Nem az a körülmetélés,
ami a testen külsőképpen látszik. 29 Az a zsidó, aki
belsőképpen az. A szívnek lélekben, nem betű szerint
való körülmetélése az igazi körülmetélkedés. Ennek
dicsérete nem embertől, hanem Istentől van.

3 Mennyiben különb hát a zsidó? Vagy micsoda
haszna van a körülmetélkedésnek? 2 Minden
tekintetben sok. Mindenek előtt az, hogy Isten
rájuk bízta beszédét. 3 De hát, ha némelyek
nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-
e hiábavalóvá Isten hűségét? 4 Semmiképpen!
Sőt, Isten az igaz, minden ember pedig hazug,
amint meg van írva: „(az Úr) igaznak bizonyul
minden beszédében és győzedelmes, amikor vádolják
őt.“ 5 Ha pedig a mi igazságtalanságunk Isten
igazságát mutatja meg, akkor mit mondjunk? Vajon
igazságtalan-e Isten, hogy minket büntet? Emberi
módon szólok. 6 Semmiképpen! Mert akkor hogyan
ítélhetné meg Isten a világot? 7 Mert ha Isten igazságát
az én hazugságom fokozza az ő dicsőségére,
miért kárhoztattatom én mégis, mint bűnös? 8
Ne cselekedjünk-e akkor inkább a rosszat, hogy
abból jó származzék? – amint rágalmaznak minket
és mondogatják, hogy mi így beszélünk. Ezeknek
kárhoztatása igazságos. 9 Hogyan van tehát?
Különbek vagyunk? Semmiképpen. Hiszen az előbb
már nyilvánvalóvá tettük, hogy zsidók és görögök
egyaránt mind bűnben vannak, 10 amint meg van
írva: „Nincs egyetlen igaz ember sem. 11 Nincs, aki
megértse, nincs, aki keresse Istent. 12 Mindnyájan
elhajlottak, valamennyien haszontalanokká lettek.
Nincs, aki jót cselekedjék, egyetlen egy sem. 13
Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel álnokságot szólnak.
Áspis kígyó mérge van ajkuk alatt. 14 Szájuk tele
van átkozódással és keserűséggel. 15 Lábuk gyors a
vérontásra. 16 Útjaikon romlás és nyomorúság van.
17 A békesség útját pedig nem ismerik. 18 Nincs Isten
félelme a szemük előtt.“ 19 Azt pedig tudjuk, hogy
amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény
alatt vannak, hogy elnémuljon minden száj, és az
egész világ Isten ítélete alá kerüljön. 20 A törvény
cselekedeteiből tehát senki sem igazulhat meg Isten
előtt. A törvény csak a bűn felismerésére való. 21
Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága,
amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a
próféták. 22 Istennek ebben az igazságában a Jézus
Krisztusban való hit által részesülnek mindazok,
akik hisznek. Mert nincs különbség: 23 Mindnyájan
vétkeztek és nincs részük Isten dicsőségében.
24 De megigazulnak Isten ingyen kegyelméből a
Krisztus Jézusban való váltság által, 25 akit Isten
engesztelő áldozatul rendelt, hogy akik vérében
hisznek, meglássák igazságát. Isten a korábban

elkövetett bűnöket elnézte 26 hosszútűrésében, hogy
e mostani időben bizonyítsa igazságát, hogy ő igaz,
és megigazítja azokat, akik Jézusban hisznek. 27 Hol
van tehát a dicsekedés? Lehetetlenné lett. Milyen
törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a
hit törvénye által. 28 Azt tartjuk tehát, hogy az ember
hit által igazul meg, a törvény cselekedete nélkül. 29
Vagy Isten csak a zsidóké? Nem a pogányoké is?
Bizony a pogányoké is. 30 Mert egy az Isten, aki
megigazítja a zsidót hitből, a pogányt pedig hit által.
31 A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük a hit által?
Semmiképpen. Sőt inkább a törvényt megerősítjük.

4 Mit mondjunk tehát, hogy Ábrahám, a mi atyánk
nyert volna valamit, test szerint? 2 Mert ha
Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel
dicsekedjék, de nem az Isten előtt. 3 Mert mit mond az
Írás? Ábrahám hitt Istennek, és ez tulajdoníttaték neki
igazságul. 4 Annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom
nem tulajdoníttatik kegyelemből, hanem tartozás
szerint. 5 Ellenben annak, aki nem munkálkodik,
hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja,
az ő hite tulajdoníttatik igazságul. 6 Amint Dávid
is boldognak mondja azt az embert, akinek Isten
cselekedetek nélkül tulajdonít igazságot. 7 „Boldogok,
akiknek hamissága megbocsáttatott, és akiknek
vétke elfedeztetett. 8 Boldog ember az, akinek az
Úr bűnt nem tulajdonít.“ 9 Vajon ez a boldogság
csak a zsidóké, vagy a pogányoké is? Hiszen azt
mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit tulajdonítatott
igazságul. 10 Tehát miképpen tulajdoníttatott?
Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem
körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. 11
És a körülmetélkedés jegyét körülmetéletlenségében
tanúsított hite igazságának pecsétjéül nyerte, hogy
atyja legyen mindazoknak, akik körülmetéletlen létükre
hisznek, hogy azoknak is tulajdoníttassék igazság.
12 És atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak
is, akik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik
is Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanúsított
hite nyomdokait. 13 Mert nem a törvény által adatott
az ígéret Ábrahámnak vagy az ő utódának, hogy a
világ örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. 14
Mert ha azok az örökösök, akik a törvényből valók,
akkor hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az
ígéret. 15 Mert a törvény haragot szül. Ahol azonban
nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet
sincs. 16 Azért, hitből, hogy kegyelemből legyen, és
bizonyos legyen az ígéret Ábrahám minden utódjának.
Nemcsak a törvényből valóknak, hanem Ábrahám
hitéből valóknak is, aki mindnyájunknak atyja, 17
(Amint meg van írva: „Sok nép atyjává tettelek téged“)
az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a halottakat
megeleveníti, és létre hívja a nem létezőket. 18 Aki
reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok nép
atyjává lesz, ahogyan megmondatott: Ennyi utódod
lesz! 19 És hitében erős volt, nem gondolt életerejét
elvesztett testére, pedig már száz esztendős volt,
sem Sárának elhalt méhére, 20 az Isten ígéretében
sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a
hitben dicsőséget adva Istennek, 21 teljesen elhitte,
hogy amit ő megígért, azt meg is cselekedheti. 22
Ezért is tulajdoníttatott ez neki igazságul. 23 De
nemcsak őérette íratott meg, hogy „tulajdoníttatott
neki igazságul“, 24 hanem miértünk is, akiknek majd
tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban,
aki feltámasztotta a mi Urunkat, Jézust a halálból, 25
aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott
a mi megigazulásunkért.

5 Megigazulván azért hit által, békességünk
van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus
által, 2 aki által utunk nyílt a hitben ahhoz a
kegyelemhez, amelyben állunk, és dicsekszünk az
Isten dicsőségének reménységével. 3 De dicsekedünk
még a háborúságokban is, tudva, hogy a háborúság
béketűrést szül, 4 a béketűrés próbatételt, a próbatétel
pedig reménységet. 5 A reménység pedig nem
szégyenít meg, mert az Isten szeretete kitöltetett a mi
szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk. 6
Mert Krisztus, amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt
időben meghalt a gonoszokért. 7 Bizonyára az igazért
is aligha halna meg valaki. Ám a jóért talán még
meg merne halni valaki. 8 Isten pedig az irántunk
való szeretetét abban mutatta meg, hogy amikor még
bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. 9 Miután
azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal
inkább megtartatunk a harag ellen általa. 10 Mert ha
amikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az
ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartanunk az
ő élete által, miután megbékéltünk vele. 11 Sőt ezen
túl még dicsekszünk is az Istenben a mi Urunk Jézus
Krisztus által, aki által most megbékélést nyertünk. 12
Ahogyan tehát egy ember által jött be a világra a bűn
és a bűn által a halál, úgy a halál minden emberre
elhatott, mivel mindnyájan vétkeztek. 13 Volt ugyan
bűn a törvény előtt is. A bűn azonban nem számíttatik
be, ha nincsen törvény. 14 Mégis a halál uralkodott
Ádámtól Mózesig, azokon is, akik nem Ádám esetéhez
hasonlóan vétkeztek, aki az Eljövendőnek előképe
volt. 15 De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a
bűneset. Mert ha annak az egynek bűnesete miatt

sokan haltak meg, az Isten kegyelme és ajándéka, az
egy embernek, Jézus Krisztusnak kegyelméből sokkal
inkább elhatott sokakra. 16 És az ajándék sem ugyan
olyan, mint az egy ember bűnesete. Az ítélet ugyanis
egy ember bűnesete miatt lett kárhozattá, az ajándék
pedig sok bűnből lett megigazulásra. 17 Mert ha az
egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által,
sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus
Krisztus által azok, akik kegyelmének és az igazság
ajándékának bőségében részesültek. 18 Bizonyára
azért, ahogyan egynek bűnesete által minden emberre
elhatott a kárhozat, úgy egynek igazsága által minden
emberre elhatott az élet megigazulása. 19 Mert
ahogy egy embernek engedetlensége által sokan
bűnösökké lettek, úgy egynek engedelmessége által
sokan igazakká lesznek. 20 A törvény pedig közbejött,
hogy a bűn megnövekedjék. De ahol megnövekedik
a bűn, a kegyelem sokkal inkább bőségesen árad,
21 hogy amiképpen uralkodott a bűn a halálra, úgy
a kegyelem is uralkodjék az igazság által az örök
életre, a mi Urunk Jézus Krisztus által. (aiōnios g166)

6 Mit mondjunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben,
hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? 2
Semmiképpen! Ha meghaltunk a bűnnek, hogyan
élhetnénk még benne? 3 Vagy nem tudjátok, hogy
akik megkeresztelkedtünk a Krisztus Jézusba, az ő
halálába keresztelkedtünk meg? 4 Eltemettettünk
azért ő vele együtt a keresztség által a halálba, hogy
amiképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az
Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben
járjunk. 5 Mert ha az ő halálának hasonlatossága
szerint vele eggyé lettünk, bizonyára a feltámadásáé
szerint is azok leszünk. 6 Tudva azt, hogy a
mi óemberünk vele együtt megfeszítetett, hogy
megerőtlenüljön a bűnös test, hogy ezután ne
szolgáljunk a bűnnek. 7 Mert aki meghalt, felszabadult
a bűn alól. 8 Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal,
hisszük, hogy élünk is vele. 9 Tudva, hogy Krisztus
feltámadott a halálból, többé meg nem hal, a halál
többé rajta nem uralkodik. 10 Mert hogy meghalt,
egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, hogy
pedig él, az Istennek él. 11 Így gondoljátok ti is,
hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek, a mi
Urunk Jézus Krisztusban. 12 Ne uralkodjék tehát
a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetek
kívánságainak. 13 És ne szánjátok oda tagjaitokat a
hamisságnak fegyvereiül a bűnnek, hanem szánjátok
oda magatokat Istennek, mint akik a halálból életre
keltetek, és tagjaitokat adjátok az igazság fegyvereiül
az Istennek. 14 Mert a bűn rajtatok nem uralkodik,
mert nem vagytok a törvény alatt, hanem a kegyelem
alatt. 15 Mi következik ebből? Vétkezzünk-e, mivel
nem a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt vagyunk?
Semmiképpen! 16 Nem tudjátok-e, hogy akinek
odaadjátok magatokat szolgákul az engedelmességre,
annak vagytok a szolgái: vagy a bűnnek a halálra,
vagy az engedelmességnek az igazságra? 17 De
hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgái voltatok,
de szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a
tanításnak, amelyre oktattatok. 18 Felszabadulva
pedig a bűn alól, az igazságnak szolgáivá lettetek. 19
Emberi módón szólok erőtlenségetek miatt. Ahogyan
odaszántátok magatokat a tisztátalanságnak és
hamisságnak, a hamisság szolgálatára, úgy szánjátok
oda most magatokat az igazság szolgálatára, hogy
szentek legyetek. 20 Mert amikor a bűn szolgái
voltatok, az igazságtól szabadok voltatok. 21 Micsoda
gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Most csak
szégyenkeztek miatta! Mert azoknak a vége halál. 22
Most pedig, hogy felszabadultatok a bűn alól és Isten
szolgáivá lettetek, megvan a gyümölcsötök, a szent
élet, amelynek vége az örök élet. (aiōnios g166) 23 Mert
a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig
az örök élet a mi Urunk Jézus Krisztus által. (aiōnios
g166)

7 Vagy nem tudjátok, atyámfiai, – mert a törvényt
ismerőkhöz szólok – hogy a törvény uralkodik az
emberen, amíg él? 2 Mert a férjes asszony, amíg
él férje, hozzá van kötve a törvény szerint, de ha
meghal a férje, felszabadul az asszony a törvény
alól, amely férjéhez kötötte. 3 Azért tehát paráznának
mondják, ha férje életében más férfihoz megy, ha
azonban a férje meghal, szabaddá lesz a törvénytől,
úgy hogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy.
4 Azért, atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a
Krisztus teste által, hogy máséi legyetek, azéi, aki a
halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk
Istennek. 5 Mert amikor testben voltunk, a törvény
által ébresztett bűnös indulatok uralkodtak rajtunk,
hogy a halálnak gyümölcsözzenek. 6 Most pedig
megszabadultunk a törvénytől, minthogy meghaltunk
arra nézve, ami eddig fogva tartott, hogy szolgáljunk
a Lélek újságában és nem a betű óságában. 7
Mit mondunk tehát? A törvény bűn? Semmiképpen!
Hiszen a bűnt csak a törvény által ismertem meg,
mert a gonosz kívánságról sem tudtam volna, ha a
törvény nem mondaná: „Ne kívánd!“ 8 De a bűn a
parancsolat által alkalmat talált arra, hogy bennem
gonosz kívánságot ébresszen, mert törvény nélkül
a bűn halott. 9 Régen törvény nélkül éltem, de a

parancsolat eljöttével, felelevenedett a bűn, **10** én
pedig meghaltam. Így az a parancsolat, amely életre
való, nekem halálomra lett. **11** Mert a bűn felhasználta
az alkalmat és a parancsolat által megcsalt és
megölt. **12** De azért a törvény szent, és a parancsolat
is szent és igaz és jó. **13** Tehát ami jó, az lett
halálommá? Semmiképpen! Inkább a bűn, hogy bűn
volta nyilvánvalóvá legyen, hogy a jó által szerez
nekem halált, hogy felettébb bűnös legyen a bűn
a parancsolat által. **14** Mert tudjuk, hogy a törvény
lelki, de én testi vagyok a bűn alá rekesztve. **15**
Mert amit cselekszem, nem ismerem. Mert nem
azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt
cselekszem. **16** Ha pedig azt cselekszem, amit nem
akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó. **17**
Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a
bennem lakozó bűn. **18** Mert tudom, hogy nem lakik
bennem, azaz az én testemben jó. Mert az akarás
megvan ugyan bennem, de a jót véghez vinni nem
tudom. **19** Mert nem a jót cselekszem, amit akarok,
hanem a gonoszt cselekszem, amit nem akarok. **20**
Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, nem
én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn. **21**
Megtalálom azért magamban ezt a törvényt: noha
a jót akarom cselekedni, mégis a rosszat teszem.
22 Mert gyönyörködöm ugyan Isten törvényében a
belső ember szerint, **23** de látok egy másik törvényt
tagjaimban, amely ellenkezik elmém törvényével és
rabul ad a bűn törvényének, amely tagjaimban van. **24**
Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem
e halálra ítélt testből? **25** De hálát adok Istennek, a
mi Urunk Jézus Krisztus által. Bár elmémmel az Isten
törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének
szolgálok.

8 Nincsen azért már semmi kárhoztatásuk azoknak,
akik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem test
szerint járnak, hanem Lélek szerint. **2** Mert az élet
Lelkének törvénye megszabadított engem Jézus
Krisztus által a bűn és halál törvényétől. **3** Mert ami a
törvénynek lehetetlen volt, mivel erőtlen volt a test
miatt, Isten az ő Fiát elküldte a bűnös testhez hasonló
formában a bűn miatt, és kárhoztatta a bűnt a testben.
4 Hogy a törvény igazsága beteljesüljön bennünk,
akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint. **5**
Mert akik test szerint élnek, a test dolgaira gondolnak,
akik pedig Lélek szerint élnek, a Lélek dolgaira.
6 Mert a test törekvése halál. A Lélek törekvése
pedig élet és békesség. **7** Mert a test törekvése
ellenségeskedés Istennel, mert Isten törvényének
nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. **8** Akik
test szerint élnek nem lehetnek kedvesek Isten előtt.
9 De ti nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint,
ha ugyan Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig
nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. **10** Ha pedig
Krisztus bennetek van, bár a test halott a bűn miatt, a
lélek ellenben él a megigazulás által. **11** Ha annak
Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a
halálból, akkor az, aki feltámasztotta Jézust a halálból,
megeleveníti a ti halandó testeteket is az ő bennetek
lakó Lelke által. **12** Ezért, atyámfiai nem vagyunk
adósok a testnek, hogy test szerint éljünk. **13** Mert ha
test szerint éltek meghaltok, de ha a test cselekedeteit
a Lélekkel megölitek, élni fogtok. **14** Mert akiket Isten
Lelke vezérel, azok Isten gyermekei. **15** Mert nem a
szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét félnetek kelljen,
hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk:
Abbá, Atyám! **16** Maga a Lélek tesz bizonyságot a mi
lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. **17**
Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is, örökösei
Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt
szenvedünk, hogy vele együtt dicsőüljünk is meg.
18 Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk
nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely majd
nyilvánvalóvá lesz rajtunk. **19** Mert a teremtett világ
sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. **20**
Mert a termetett világ hiábavalóság alá vettetett,
de nem önként, hanem az által, aki alávetette, **21**
azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ
is megszabadul a romlandóság rabságából az Isten
gyermekeinek dicsőséges szabadságára. **22** Mert
tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt nyög és
vajúdik mind ez ideig. **23** De nemcsak ez a világ,
hanem maguk a Lélek zsengéjének birtokosai, mi
magunk is fohászkodunk magunkban várva a fiúságot,
testünk megváltását. **24** Mert reménységben tartattunk
meg, a reménység pedig, ha látható, nem reménység,
mert amit lát valaki, miért remélné azt? **25** Ha pedig,
amit nem látunk, azt reméljük, békességes tűréssel
várjuk. **26** Hasonlóképen a Lélek is segítségére van a
mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, nem
tudjuk úgy, ahogy kellene, de maga a Lélek esedezik
értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. **27** Aki pedig
a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert
Isten szerint esedezik a szentekért. **28** Tudjuk pedig,
hogy azoknak, akik Isten szeretik, minden javukra
van, mint akik az ő végzése szerint elhívottak. **29** Mert
akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte,
hogy hasonlók legyenek Fia képmásához, hogy ő
legyen az elsőszülött sok atyafi között. **30** Akiket pedig
eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott,
azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított,

azokat meg is dicsőítette. 31 Mit mondjunk azért
ezekre? Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? 32
Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt
mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna vele
együtt mindent nekünk? 33 Kicsoda vádolja az Isten
választottait? Isten az, aki megigazít. 34 Kicsoda az,
aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is
támadott, aki az Isten jobbján van, aki esedezik értünk.
35 Kicsoda szakít el minket Krisztus szeretetétől?
Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy
éhség, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy
fegyver? 36 Amint meg van írva: „Éretted gyilkoltatunk
minden napon, úgy tekintenek minket, mint vágó
juhokat.“ 37 De mindezekben diadalmaskodunk,
az által, aki minket szeretett. 38 Mert meg vagyok
győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok,
sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem
jelenvalók, sem következendők, 39 sem magasság,
sem mélység, sem semmi más teremtmény nem
szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely a mi
Urunkban, Jézus Krisztusban van.

9 Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok,
lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyságot a
Szent Lélek által, 2 hogy nagy az én szomorúságom
és szüntelen való az én szívem fájdalma, 3 mert
kívánnám, hogy inkább én lennék átkozott, Krisztustól
elszakítva, az én atyámfiaiért, test szerint való
rokonaimért, 4 akik izraeliták, akiké a fiúság és a
dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az
istentisztelet és az ígéretek 5 akiké az atyák, és akik
közül való test szerint a Krisztus, aki mindenekfelett
örökké áldandó Isten, Ámen. (aiōn g165) 6 Az pedig
nem lehet, hogy Isten beszéde meghiúsuljon. Mert
nem mindnyájan izraeliták, akik Izraeltől valók, 7
és nem mindnyájan Ábrahám gyermekei, akik az
ő utódai, hanem amint meg van írva: „Aki Izsáktól
származik, azt nevezik majd utódodnak.“ 8 Azaz
nem a testi származás szerinti utódok az Isten
gyermekei, hanem az ígéret gyermekei számítanak
az ő utódainak. 9 Mert az ígéretnek beszéde ez:
„abban az időben eljövök és Sárának fia lesz.“
10 De nemcsak ő, hanem Rebeka is példa, aki
egytől fogant méhében, Izsáktól, a mi Atyánktól. 11
Még amikor meg sem születtek fiai, és semmi jót
vagy gonoszt nem cselekedtek, – hogy Istennek
kiválasztás szerint való végzése megálljon, nem
cselekedetekből, hanem az elhívó akarata szerint,
– 12 megmondatott neki, hogy a nagyobbik szolgál
majd a kisebbnek, 13 amint meg van írva: „Jákobot
szerettem, Ézsaút pedig gyűlöltem.“ 14 Mit mondjunk
tehát? Vajon nem igazságtalanság ez Istentől?
Semmiképpen! 15 Mert Mózesnek ezt mondja:
„Könyörülök azon, akin könyörülök és kegyelmezek
annak, akinek kegyelmezek.“ 16 Ezért nem azé,
aki akarja, és nem azé, aki fut, hanem a könyörülő
Istené. 17 Mert az Írás azt mondja a fáraónak: „Arra
rendeltelek téged, hogy megmutassam rajtad az én
hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az
egész földön.“ 18 Ezért, akin akar, könyörül, akit pedig
akar, megkeményít. 19 Azt mondod erre nekem:
Akkor miért vádol hát engem? Hiszen az ő akaratának
kicsoda állhat ellen? 20 De hát kicsoda vagy te, ó,
ember, hogy perbe szállsz Istennel? „Mondhatja-e
a készítmény a készítőnek: miért formáltál engem
így?“ 21 A fazekasnak nincs-e hatalma az agyagon,
hogy ugyanabból az anyagból az egyik edényt
ékességre, a másikat pedig közönséges használatra
készítse? 22 Isten pedig nem a haragját akarta-e
megmutatni, és hatalmát megismertetni, és ezért nagy
béketűréssel szenvedte el a harag edényeit, amelyek
pusztulásra készültek, 23 és nem az ő dicsőségének
gazdagságát akarta-e megismertetni az irgalom
edényein, amelyeket eleve dicsőségre készített? 24
Ilyenekké hívott el minket is, nemcsak a zsidók,
hanem a pogányok közül is, 25 amint Hóseásnál
is mondja: „Hívom a nem-népemet népemnek és a
nem-szeretettet szeretettnek. 26 És úgy lesz, hogy
azon a helyen, ahol ezt mondták neki: ti nem vagytok
népem, ott az élő Isten fiainak fogják őket hívni“. 27
Ézsaiás pedig ezt hirdeti Izraelről: „Ha Izrael fiainak
száma annyi volna is, mint a tenger fövenye, csak
a maradék tartatik meg, 28 mert az Úr bevégzi és
gyorsan valóra váltja beszédét a földön.“ 29 És amint
Ézsaiás előre megmondta: „Ha a Seregek Ura nem
hagyott volna utódot nekünk, olyanná lettünk volna,
mint Sodoma, és Gomorához lennénk hasonlók.“
30 Mit mondjunk tehát? Azt, hogy a pogányok, akik
az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték,
mégpedig a hitből való igazságot. 31 Izrael ellenben,
amely az igazság törvényét követte, nem jutott el az
igazság törvényére. 32 Miért? Azért, mert nem hitből
keresték, hanem úgy, mintha a törvény cselekedetei
révén volna elérhető. Beleütköztek a megütközés
kövébe, 33 amint meg van írva: „Íme, a megütközés
követ és a megbotránkozás szikláját teszem Sionba,
és aki hisz benne, nem szégyenül meg.“

10 Atyámfiai, szívem szerint kívánom és könyörgök
Izrael üdvösségéért. 2 Mert bizonyságot teszek
arról, hogy Isten iránti buzgóság van bennük,
de nem a helyes ismeret szerint. 3 Mert Isten

igazságát nem ismerték, és az ő saját igazságukat
igyekeztek érvényesíteni, és az Isten igazságának
nem engedelmeskedtek. 4 Mert a törvény végső
célja Krisztus, minden hívőnek megigazulására. 5
Mózes ugyanis a törvényből való megigazulásról azt
írja, hogy aki azt megcselekszi, élni fog az által. 6
A hitből való igazság pedig így szól: „Ne mondd a
szívedben: ki megy fel a mennybe?“hogy Krisztust
lehozza. 7 Vagy: „Ki száll le a mélységbe?“Azért
tudniillik, hogy Krisztust a halálból felhozza. **(Abyssos g12)** 8 De mit mond? „Közel van hozzád az ige, a
szádban és szívedben van, “tudniillik a hit igéje,
amelyet mi hirdetünk. 9 Mert ha száddal vallást teszel
az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy Isten
feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. 10
Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal
teszünk bizonyságot, hogy üdvözüljünk. 11 Mert ezt
mondja az Írás: „Aki hisz benne, meg nem szégyenül“.
12 Mert nincs különbség zsidó meg görög között.
Mert ugyanaz mindenkinek az Ura, aki kegyelemben
gazdag mindenkihez, aki őt segítségül hívja; 13 amint
meg van írva: „Mindenki, aki segítségül hívja az Úr
nevét, üdvözül.“ 14 Hogyan hívják segítségül azt,
akiben nem hisznek? Hogyan hisznek abban, aki
felől nem hallottak? Hogyan hallhatnának igehirdető
nélkül? 15 Hogyan prédikálnak, ha nem küldettek
el? Ahogy meg van írva: „Milyen kedvesek léptei a
békességhirdetőknek, azoknak, akik az evangéliumot
hirdetik“. 16 De nem mindenki engedelmeskedett
az evangéliumnak. Ézsaiás ezt mondja: „Uram, ki
hitt a mi beszédünknek?“ 17 A hit tehát hallásból
van, a hallás pedig Isten igéje által. 18 De kérdem:
Nem hallották? Hiszen az egész földre elhatott
hangjuk, és a lakóföld véghatáráig az ő beszédük! 19
Tovább kérdem: Talán nem értette meg Izrael? Már
Mózes ezt mondja: „Féltékennyé teszlek titeket egy
olyan népre, amely nem népem, és egy értelmetlen
néppel haragítlak meg titeket.“ 20 Ézsaiás pedig
nyíltan ezt mondja: „Megtaláltak azok, akik engem
nem kerestek, nyilvánvalóvá lettem azoknak, akik
felőlem nem kérdezősködtek.“ 21 Izraelről pedig
ezt mondja: „Egész nap kiterjesztettem kezemet az
engedetlenkedő és ellenszegülő nép felé.“

11 Kérdem tehát: Elvetette Isten az ő népét?
Semmiképpen! Hiszen én is izraelita vagyok,
Ábrahám utódai közül és Benjámin törzséből való. 2
Nem vetette el Isten az ő népét, amelyet kiválasztott.
Vagy nem tudjátok, mit mond az Írás Illésről, amikor
vádat emel Istennél Izrael ellen: 3 „Uram a te
prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták,
és csak én maradtam egyedül, és nekem is életemre
törnek.“ 4 De mit mond neki az isteni felelet?
„Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem
hajtottak térdet a Baálnak.“ 5 Így tehát most is van
maradék a kegyelemből való kiválasztás szerint. 6
Ha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből.
Különben a kegyelem nem volna kegyelem. Ha
pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből.
Különben a cselekedet nem volna cselekedet. 7 Mi
tehát a helyzet? Amire Izrael törekedett, azt nem
nyerte el. A választottak ellenben elnyerték, a többiek
pedig megkeményíttettek. 8 Amint meg van írva:
„Isten a kábultság lelkét adta nekik: szemeket, hogy
ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e
mai napig.“ 9 Dávid is ezt mondja: „Legyen az ő
asztaluk számukra csapdává, hálóvá, megbotlássá
és megtorlássá. 10 Sötétüljön el szemük, hogy ne
lássanak, és hátukat mindenkorra görbítsd meg.“ 11
Kérdem tehát: Azért botlottak meg, hogy elessenek?
Semmiképpen! Hanem az ő elesésük miatt lett a
pogányoké az üdvösség, hogy féltékennyé tegye
Izraelt. 12 Ha pedig elesésük a világ gazdagsága lett,
és az ő vereségük a pogányok gazdagsága, mennyivel
inkább az lesz, ha teljes számban megtérnek. 13
Mert nektek mondom, pogányoknak: mivel én a
pogányoknak apostola vagyok, szolgálatomat azzal
dicsőítem, 14 ha féltékennyé teszem az én atyámfiait,
és így megtarthatnék közülük némelyeket. 15 Mert
ha az ő elvettetésük a világ békességét szolgálta,
mi mást jelenthetne befogadásuk, ha nem életet
a halálból? 16 Ha pedig a tészta zsengéje szent,
akkor a kenyér is az, és ha a gyökér szent, akkor
az ágak is azok. 17 Ha pedig egyes ágak kitörettek,
te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és
részese lettél az olajfa gyökerének és nedvének,
18 ne kevélykedj az ágakkal szemben. Ha pedig
kevélykedsz, tudd meg: nem te hordozod a gyökeret,
hanem a gyökér téged. 19 Azt mondod erre: Azért
törettek ki az ágak, hogy én oltattassam be. 20 Úgy
van: hitetlenségük miatt törettek ki, te pedig hit által
állsz. Fel ne fuvalkodjál, hanem félj. 21 Mert ha
Isten a természetes ágaknak nem kedvezett, majd
neked sem fog kedvezni. 22 Lásd meg tehát Isten
jóságát és keménységét: keménységét azok iránt, akik
elestek, irántad pedig jóságát, ha ugyan megmaradsz
jóságában, mert különben te is kivágatol. 23 Viszont
azok, ha nem maradnak meg hitetlenségükben,
beoltatnak, mert Isten ismét beolthatja őket. 24 Mert
ha te a természetes vadolajfából kivágattál, és a
természet rendje ellenére beoltattál a szelíd olajfába,
mennyivel inkább beoltatnak azok saját olajfájukba! 25

Nem akarom, hogy ne tudjátok, atyámfiai, azt a titkot, –
bölcsnek tartva magatokat –, hogy a megkeményedés
Izraelre nézve csak rész szerint való, amíg a pogányok
teljes számban be nem jutnak, 26 és így üdvözülni
fog az egész Izrael, ahogy meg van írva: „Eljön
Sionból a Szabadító, és eltörli Jákób gonoszságát,
27 és én ezt a szövetségemet adom nekik, amikor
eltörlöm bűneiket.“ 28 Az evangéliumra nézve ugyan
ellenségek – tiértetek, de a kiválasztásra nézve
szeretettek az ősatyákért. 29 Mert visszavonhatatlanok
Isten ajándékai és az ő elhívása. 30 Mert ahogyan
ti egykor nem engedelmeskedtetek Istennek, most
pedig irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségük
révén, 31 úgy ők is most engedetlenek, hogy a
nektek jutott irgalom révén ők is irgalmasságot
nyerjenek. 32 Mert Isten mindenkit engedetlenségbe
zárt, hogy mindenkin megkönyörüljön. **(eleēsē g1653)**
33 Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és
tudásának mélysége! Milyen kikutathatatlanok az ő
ítéletei és kinyomozhatatlanok az ő útjai! 34 Ugyan
„ki ismerte meg az Úr gondolatait? Vagy ki volt neki
tanácsadója? 35 Vagy ki adott előbb neki, hogy vissza
kellene fizetnie?“ 36 Mert tőle, általa és érte van
minden. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen. **(aiōn g165)**

12 Kérlek azért titeket, atyámfiai, Isten
irgalmasságára, hogy szánjátok oda testeteket
élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos
istentiszteleteteket. 2 És ne szabjátok magatokat
e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek
megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten
jó, neki tetsző és tökéletes akarata. **(aiōn g165)** 3 A
nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek
közöttetek, hogy ne gondoljon magáról többet, mint
amit kell, hanem józanon gondolkodjék, amint Isten
adta kinek-kinek a hit mértékét. 4 Mert ahogyan
egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak
ugyanaz a feladata, 5 úgy sokan egy test vagyunk
a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai
vagyunk. 6 Mivel pedig különböző ajándékaink
vannak a nekünk adott kegyelem szerint, így is
szolgálunk: ha írásmagyarázás, a hit szabályai szerint
teljesítsük; 7 ha más szolgálat adatott, akkor abban a
szolgálatban munkálkodjunk: a tanító a tanításban, 8
az intő az intésben, az adakozó szelídségben, az
elöljáró szorgalommal, a könyörülő vidámsággal
tegye. 9 A szeretet képmutatás nélkül való legyen.
Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.
10 Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek, a
tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. 11 Az
igyekezetben ne legyetek restek, lélekben buzgók
legyetek, az Úrnak szolgáljatok, 12 A reménységben
örvendezők, a háborúságban tűrők, a könyörgésben
állhatatosak, 13 a szentek szükségeire adakozók
legyetek, a vendégszeretetet gyakoroljátok. 14
Áldjátok azokat, akik titeket üldöznek, áldjátok,
és ne átkozzátok. 15 Örüljetek az örülőkkel, és
sírjatok a sírókkal. 16 Egymással egyetértésben
éljetek, ne kevélykedjetek, hanem az alázatosokhoz
tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok
szemében. 17 Senkinek gonoszért gonosszal ne
fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden
ember előtt. 18 Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll,
minden emberrel békességben éljetek. 19 Magatokért
bosszút ne álljatok, szeretteim, hanem adjatok helyt
az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém az
igazságszolgáltatás, én megfizetek! – ezt mondja az
Úr.“ 20 Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie, ha
szomjazik, adj innia, mert ha ezt teszed, parazsat
gyűjtesz a fejére. 21 Ne győzzön le téged a gonosz,
hanem a gonoszt jóval győzd meg.

13 Minden lélek engedelmeskedjék a felettes
hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól,
csak Istentől. Ami hatalom pedig van, az Istentől
rendeltetett. 2 Aki tehát ellenszegül a hatalomnak,
Isten rendelése ellen támad. Akik pedig ellene
támadnak, ítéletet vonnak magukra. 3 Az elöljárók nem
a jó, hanem a rossz cselekedeteket büntetik. Akarod,
hogy ne kelljen félned a hatalomtól? Cselekedd a jót,
és dicséretet kapsz tőle, 4 hiszen Isten szolgája az a
te javadra. Ha pedig gonoszt cselekszel, félj, mert
nem ok nélkül viseli a fegyvert, hiszen Isten szolgája
és az ő haragjával sújtja azt, aki gonoszt cselekszik.
5 Ezért tehát engedelmeskedni kell, nemcsak a harag
miatt, hanem a lelkiismeret miatt is. 6 Ezért fizettek
adót is, mert ők Isten szolgái, akik ugyanabban
a szolgálatban fáradoznak. 7 Adjátok meg azért
mindenkinek, amivel tartoztok: akinek adóval, az
adót, akinek a vámmal, a vámot, akinek a félelemmel,
a félelmet, akinek a tisztességgel, a tisztességet.
8 Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak
azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki szereti
felebarátját, a törvényt betöltötte. 9 Mert ez: „Ne
paráználkodjál, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot
ne tégy, ne kívánd“és minden más parancsolat ebben
az igében foglalható össze: „Szeresd felebarátodat,
mint magadat!“ 10 A szeretet nem tesz rosszat a
felebarátnak. Ezért a törvény betöltése a szeretet.
11 Ezt cselekedjétek tehát, tudva az időt, itt az
ideje már, hogy az álomból felébredjetek, mert most

közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor
hívőkké lettünk. 12 Az éjszaka elmúlt, a nappal
pedig már egészen közel van. Vessük le tehát a
sötétség cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság
fegyvereit. 13 Ahogy nappal illik, tisztességben
járjunk, nem dorbézolásban és részegségben,
nem fajtalankodásban és kicsapongásban, nem
viszálykodásban és irigységben, 14 hanem öltözzétek
fel az Úr Jézus Krisztust, és ne úgy gondozzátok
testeteket, hogy bűnös kívánságokra gerjedjen.

14 A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgetve
vélekedéseit. 2 Van, aki azt hiszi, hogy mindent
megehet. A hitben erőtlen pedig csak zöldséget eszik.
3 Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki
nem eszik, ne ítélje el azt, aki eszik, hiszen az Isten
őt is befogadta. 4 Ki vagy te, hogy más szolgáját
megítéled? Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg
fog állni, mert az Úr megerősítheti, hogy megálljon. 5
Ez az egyik napot különbnek tartja a másiknál, az
pedig minden napot egyformának tart. Mindegyik a
maga meggyőződésében legyen bizonyos. 6 Aki az
egyik napot megkülönbözteti, az Úrért különbözteti
meg. Aki nem különbözteti meg a napot, az Úrért nem
különbözteti meg. Aki eszik, az Úrért eszik, hiszen
hálát ad Istennek. Aki nem eszik, az Úrért nem eszik
és szintén hálát ad Istennek. 7 Mert közülünk senki
sem él önmagának és senki sem hal meg önmagának;
8 Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az
Úrnak halunk meg. Ezért akár élünk, akár meghalunk,
az Úréi vagyunk. 9 Mert azért halt meg és támadt fel
Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék.
10 Te pedig miért ítéled el a te atyádfiát? Vagy te is
miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan
odaállunk majd Krisztus ítélőszéke elé. 11 Mert meg
van írva: „Élek én, ezt mondja az Úr, bizony előttem
hajol meg majd minden térd, és minden nyelv Istent
magasztalja.“ 12 Tehát mindegyikünk maga ad számot
önmagáról Istennek. 13 Azért többé ne ítéljük el
egymást, hanem inkább azt tartsátok jónak, hogy
a ti atyátokfiának ne okozzatok megütközést vagy
elbotlást. 14 Tudom és meg vagyok győződve az Úr
Jézusban, hogy semmisem tisztátalan önmagában,
csak annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. 15
De ha a te atyádfia az étel miatt megszomorodik,
akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne okozd
vesztét ételeddel annak, akiért Krisztus meghalt. 16
Ne engedjétek, hogy káromolják azt a jót, amiben
részesültetek. 17 Mert Isten országa nem evés, nem
ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által
való öröm. 18 Aki így szolgál a Krisztusnak, az
kedves Isten előtt, és az emberek megbecsülik. 19
Törekedjünk tehát azokra, amik a békességre és
egymás építésére valók. 20 Étel miatt ne rontsd le
Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak
az embernek, aki megütközéssel eszik. 21 Jó tehát
nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem
tenni, amiben a te atyádfia megütközik. 22 Te azt
a hitet, amely benned van, őrizd meg Isten előtt.
Boldog, aki nem ítéli el magát abban, amit helyesel.
23 Aki pedig kételkedik, ha eszik, elítéltetett, mert nem
hitből eszik. Ami pedig nincs hitből, az bűn.

15 Mi az erősek tartozunk azzal, hogy az erőtlenek
erőtlenségeit hordozzuk, és ne a magunk
javát keressük. 2 Mindegyikünk az ő felebarátjának
kedvezzen, annak javára és épülésére. 3 Mert
Krisztus sem önmagának kedvezett, hanem amint
meg van írva: „A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak
rám.“ 4 Mert amelyek régen megírattak, a mi
tanulságunkra írattak meg, hogy béketűrés által és
az Írás vigasztalása által reménységünk legyen.
5 A béketűrés és vigasztalás Istene pedig adja
meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek
Jézus Krisztus akarata szerint, 6 hogy egy szívvel
és szájjal dicsőítsétek Istent, a mi Urunk Jézus
Krisztus Atyját. 7 Azért fogadjátok be egymást, amint
Krisztus is befogadott minket Isten dicsőségére. 8
Azt mondom ugyanis, hogy Jézus Krisztus szolgája
lett a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért, hogy
megerősítse az atyáknak adott ígéreteket. 9 A
pogányok pedig irgalmasságáért dicsőítik Istent, amint
meg van írva: „Vallást teszek azért rólad a pogányok
között, és dicséretet éneklek a te nevednek!“ 10
Ezt is mondja: „Örüljetek pogányok az ő népével
együtt.“ 11 És ismét: „Dicsérjétek az Urat mind,
ti pogányok, és magasztalja őt minden nép.“ 12
Ézsaiás pedig így szól: „Hajtás sarjad Isai gyökeréből,
aki felemelkedik, hogy uralkodjék a pogányokon;
őbenne reménykednek a pogányok.“ 13 A reménység
Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel
és békességgel a hitben, hogy bővölködjetek a
reménységben a Szentlélek ereje által. 14 Meg
vagyok pedig győződve, atyámfiai, én magam is
felőletek, hogy telve vagytok minden jósággal, telve
vagytok minden ismerettel, hogy egymást is képesek
vagytok inteni. 15 Merészebben is írtam nektek,
atyámfiai, részben hogy emlékeztesselek titeket arra,
hogy az Istentől nekem adott kegyelem által 16
Jézus Krisztus szolgája lettem a pogányok között,
munkálkodva Isten evangéliumának ügyében, hogy
a pogányok áldozata kedves és a Szentlélek által

megszentelt legyen. 17 Van azért mivel dicsekedjem
a Jézus Krisztusban, az Istenre vonatkozó dolgokban.
18 Mert nem mernék szólni semmiről sem, amit
ne Krisztus cselekedett volna általam a pogányok
megtérítéséért szóval és tettel, 19 jelek és csodák
által, az Isten Lelkének ereje által: úgyhogy én
Jeruzsálemtől és környékétől Illíriáig elvégeztem a
Krisztus evangéliumának szolgálatát. 20 Így tehát az a
tisztességes, hogy ne ott hirdessem az evangéliumot,
ahol Krisztus neve már hirdettetett, hogy ne idegen
alapra építsek. 21 Hanem amint meg van írva:
„Akiknek még nem hirdettetett, azok meglátják, és
akik még nem hallották, azok megértik." 22 Ezért
akadályoztattam is gyakran, hogy hozzátok elmenjek.
23 Most pedig, hogy nincs már munkaterületem
ezekben a tartományokban, és sok esztendő óta
vágyódom, hogy elmenjek hozzátok, 24 ha Hispániába
utazom, elmegyek hozzátok. Mert remélem, hogy
átutazóban meglátlak titeket, és ti is elkísértek oda,
ha előbb egy kissé felüdültem nálatok. 25 Most pedig
megyek Jeruzsálembe a szentek szolgálatára. 26 Mert
Macedónia és Akhája jónak látta, hogy a jeruzsálemi
szentek szegényei részére valamit adakozzanak. 27
Így látták jónak, de tartoznak is ezzel. Mert ha a
pogányok azoknak a lelki javaiban részesültek, ők
is tartoznak ezt viszonozni anyagiakkal. 28 Azért
ha ezt majd elvégeztem, és az eredményt nekik
átadtam, titeket útba ejtve, megyek Hispániába. 29 Azt
pedig tudom, hogy amikor hozzátok megyek, Krisztus
evangéliuma áldásának teljességével megyek. 30
Kérlek pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus
Krisztusra és a Lélek szerelmére, tusakodjatok velem
együtt imádságotokban, én értem, Isten előtt, 31
hogy megszabaduljak azoktól, akik engedetlenek
Júdeában, és hogy a Jeruzsálemben való szolgálatom
legyen kedves a szentek előtt, 32 hogy örömmel
menjek hozzátok Isten akaratából, és veletek együtt
megújuljak. 33 A békesség Istene pedig legyen
mindnyájatokkal! Ámen.

16 Ajánlom nektek nőtestvérünket, Fébét, aki
a kenkhreai gyülekezetben szolgál, 2 hogy
fogadjátok őt az Úrban a szentekhez illően, és legyetek
mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő
is sokaknak pártfogója volt, és nekem magamnak
is. 3 Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, akik nekem
munkatársaim Krisztus Jézusban, 4 akik értem
életüket kockáztatták; s akiknek nemcsak én mondok
köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete
is. 5 És köszöntsétek azt a gyülekezetet is, amely
az ő házukban van. Köszöntsétek az én szeretett
Epainetoszomat, aki Akhája zsengéje a Krisztusban.
6 Köszöntsétek Máriát, aki sokat munkálkodott
körülöttünk. 7 Köszöntsétek Andronikoszt és Juniászt,
az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akiknek
jó híre van az apostolok között, akik nálam is
előbb lettek hivők a Krisztusban. 8 Köszöntsétek
az Úrban szeretett Ampliátuszomat. 9 Köszöntsétek
Urbánuszt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és
az én szeretett Sztakhüszomat. 10 Köszöntsétek
Apellészt, Krisztus kipróbált emberét. Köszöntsétek
Arisztobulosz házanépéből valókat. 11 Köszöntsétek
Heródiont, az én rokonomat. Köszöntsétek a
Narcisszusz házanépéből azokat, akik az Úrban
vannak. 12 Köszöntsétek Trüfainát és Trüfónászt, akik
munkálkodnak az Úrban. Köszöntsétek a szeretett
Persziszt, aki sokat munkálkodott az Úrban. 13
Köszöntsétek az Úrban kiválasztott Rufuszt és az ő
anyját, aki az enyém is. 14 Köszöntsétek Aszünkritoszt,
Flegónt, Hermészt, Patrobászt, Hermászt és az
atyafiakat, akik velük vannak. 15 Köszöntsétek
Filologoszt és Júliát, Néreuszt és az ő nénjét. És
Olümpászt és minden szentet, akik velük vannak. 16
Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek
titeket a Krisztus gyülekezetei. 17 Kérlek pedig titeket
atyámfiai, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és
botránkozásokat okoznak a tanítás körül, amelyet
tanultatok. Forduljatok el az ilyenektől. 18 Mert az
ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak,
hanem az ő hasuknak, és nyájas beszéddel, meg
hízelkedéssel megcsalják az ártatlanok szívét. 19
Mert a ti engedelmességeteknek híre mindenkihez
eljutott. Örülök azért nektek; de azt akarom, hogy
bölcsek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban.
20 A békesség Istene megrontja hamarosan a Sátánt
a ti lábatok alatt. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme
legyen veletek. Ámen. 21 Köszönt titeket Timoteus, az
én munkatársam, valamint rokonaim Luciusz, Józon
és Szoszipatrosz. 22 Köszöntlek titeket az Úrban én,
Terciusz, aki ezt a levelet írtam. 23 Köszönt titeket
Gájus, aki nekem és az egész gyülekezetnek gazdája.
Köszönt titeket Erásztosz, a város kincstartója és
Kvártusz atyafi. 24 A mi Urunk Jézus Krisztus
kegyelme legyen veletek. Ámen. 25 Annak pedig,
aki titeket megerősíthet az én evangéliumom és
Jézus Krisztus hirdetése alapján, annak a titoknak
kijelentése alapján, amely örök időktől fogva el volt
rejtve, (aiōnios g166) 26 de most megjelentetett a
prófétai írások által, az örök Isten parancsolata
szerint, hogy a pogányok is eljussanak a hitben
való engedelmességre, (aiōnios g166) 27 az egyedül

bölcs Istennek a Jézus Krisztus által legyen dicsőség
mindörökké Ámen. **(aiōn g165)**

1 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott
apostola, és Szószthenész, az atyafi, 2 az
Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a
Krisztus Jézusban megszentelt, elhívott szenteknek,
mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus
nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén
vagy a miénken. 3 Kegyelem nektek és békesség
Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.
4 Hálát adok az én Istenemnek mindenkor azért a
kegyelemért, amely néktek Krisztus Jézusban adatott,
5 mert őbenne mindenben, mind beszédben, mind
ismeretben meggazdagodtatok, 6 amint a Krisztusról
szóló bizonyságtételben is megerősödtetek. 7
Úgyhogy nincs hiányotok semmiféle kegyelmi
ajándékban, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak
megjelenését, 8 aki meg is erősít titeket mindvégig
feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztus
napján. 9 Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával,
a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre. 10
Kérlek azonban titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus
Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyféleképpen
szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások,
de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben
és ugyanazon véleményben. 11 Mert megtudtam
felőletek, atyámfiai, a Khloé embereitől, hogy
viszálykodások vannak közöttetek. 12 Ezt úgy
értem, hogy mindnyájan így beszéltek: „Én Pálé
vagyok, én meg Apollósé, én Kéfásé, én meg
Krisztusé.“ 13 Vajon részekre osztatott-e a Krisztus?
Vajon Pált feszítették meg értetek, vagy Pál nevére
keresztelkedtetek meg? 14 Hálát adok az Istennek,
hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve
Kriszpuszt és Gájuszt, 15 nehogy azt mondja
valaki, hogy a magam nevére kereszteltem. 16
Megkereszteltem azonban még Sztefanász háza
népét is. Ezen kívül nem tudom, hogy valaki mást is
megkereszteltem volna. 17 Mert nem azért küldött
engem a Krisztus, hogy keresztelje, hanem hogy az
evangéliumot hirdessem, de nem szólásban való
bölcsességgel, nehogy a Krisztus keresztje hiábaváló
legyen. 18 Mert a keresztről való beszéd bolondság
ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik
megtartatunk, Istennek ereje. 19 Mert meg van
írva: „Elvesztem a bölcseknek bölcsességét, és
az értelmesek értelmét elvetem“. 20 Hol a bölcs?
Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nem tette-e
Isten bolondsággá e világnak bölcsességét? (aiōn
g165) 21 Mert miután a világ bölcsessége által nem
ismerte fel Istent a maga bölcsességében, úgy
tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága
által tartsa meg a hivőket. 22 Egyfelől a zsidók jelt
kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek.
23 Mi pedig a megfeszített Krisztust prédikáljuk,
zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig
bolondságot. 24 Ámde maguknak az elhívottaknak
mind zsidóknak, mind görögöknek Krisztust, Istennek
hatalmát és Istennek bölcsességét. 25 Mert az Isten
„bolondsága“bölcsebb az embereknél és az Isten
„erőtlensége“erősebb az embereknél. 26 Gondoljatok
csak elhivatásotokra atyámfiai: emberi szempontból
nem sokan vagytok bölcsek, hatalmasak, előkelők,
27 mert a világ szerint bolondokat választotta ki
az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, és a
világ szerint erőtleneket választotta ki Isten, hogy
megszégyenítse az erőseket. 28 A világ szerint
alacsonyrendűeket, lenézetteket választotta Isten, a
„semmiket, “hogy a „valamiket“semmivé tegye, 29
hogy senki se dicsekedjék előtte. 30 Általa vagytok
Jézus Krisztusban, akit Isten bölcsességünkké,
megigazulásunkká, megszentelődésünkké és
váltságunkká tett, 31 hogy amint meg van írva: „Aki
dicsekedik, az Úrban dicsekedjék“.

2 Én is, amikor hozzátok mentem atyámfiai,
nem úgy mentem, hogy nagy ékesszólással
vagy bölcsességgel hirdessem nektek az Isten
bizonyságtételét, 2 mert elhatároztam, hogy egyébről
ne tudjak köztetek, csak Jézus Krisztusról, mégpedig
a megfeszítettről. 3 És én erőtlenség, félelem és
nagy rettegés között jelentem meg közöttetek. 4
És az én beszédem és prédikálásom nem emberi
bölcsesség megtévesztő szavaiból állt, hanem a
Léleknek és erőnek megmutatásában, 5 hogy a
ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten
erején nyugodjék. 6 A (hitben) nagykorúak között mi
is bölcsességet hirdetünk, de nem e világnak, sem e
világ letűnt fejedelmeinek bölcsességét, (aiōn g165) 7
hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt
az elrejtettet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi
dicsőségünkre, (aiōn g165) 8 amelyet e világ fejedelmei
közül senki sem ismert fel, mert ha felismerték volna,
nem feszítették volna meg a dicsőség Urát. (aiōn g165)
9 Hanem, amint meg van írva: „Amit szem nem látott,
fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt,
azt készítette Isten az őt szeretőknek“. 10 Nekünk
azonban Isten kinyilatkoztatta az ő Lelke által, mert
a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit
is. 11 Mert ki ismeri az ember gondolatait? Csak az
embernek lelke, amely benne lakik. Azonképpen az

Isten dolgait sem ismeri senki, csak az Isten Lelke.
12 Mi pedig nem e világnak lelkét kaptuk, hanem az
Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit
Isten ajándékozott nekünk. 13 Ezeket prédikáljuk
is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal,
hanem úgy, ahogy a Lélek tanít, lelkieknek lelkieket
adva. 14 A nem lelki ember pedig nem foghatja fel
Isten Lelkének dolgait, mert bolondságnak tűnik neki,
nem is érti, mert ezeket csak a Lélek szerint lehet
elbírálni. 15 A lelki ember azonban mindent elbírál, de
őt nem bírálja felül senki. 16 Mert ugyan, „Ki ismerte
meg az Úr gondolatait, hogy őt kioktathatná?“Mi pedig
Krisztus gondolataiban részesülünk.

3 Én sem szólhattam nektek, atyámfiai, mint
lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a
Krisztusban kiskorúaknak. 2 Tejjel tápláltalak titeket
és nem kemény eledellel, mert ezt nem bírtátok
volna el, sőt még most sem bírnátok el, 3 mert még
testiek vagytok. Amikor irigykedés, viszálykodás, és
egyenetlenkedés van közöttetek, vajon nem testiek
vagytok-e és nem emberi módon viselkedtek-e? 4 Mert
amikor az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok“, a másik
meg: „Én Apollósé“nem emberi módon viselkedtek-e?
5 Hát kicsoda Pál? És kicsoda Apollós? Csak szolgák,
akik által hívőkké lettetek, mégpedig úgy, amint
kinek-kinek az Úr megadta. 6 Én ültettem, Apollós
öntözött, de az Isten adta a növekedést. 7 Azért
nem az számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem
a növekedést adó Isten. 8 Az ültető és az öntöző
egyformák, és mindegyik a maga jutalmát kapja meg
munkája szerint. 9 Mert Isten munkatársai vagyunk,
ti pedig Isten szántóföldje és épülete vagytok. 10
Az Istennek nekem adott kegyelme szerint, mint
bölcs építőmester fundamentumot vetettem, de más
épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogy mit épít
rá. 11 Mert más fundamentumot senki sem vethet
azonkívül, amely vettetett, amely a Jézus Krisztus.
12 Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát,
szénát, szalmát épít erre a fundamentumra, 13 kinek-
kinek a munkája nyilvánvaló lesz, mert az (Úr) napja
majd nyilvánvalóvá teszi, mert tűzzel jön el, és azt
tűz fogja megvizsgálni. 14 Ha valakinek megmarad
munkája, amelyet ráépített, jutalmát veszi. 15 De
ha valakinek munkája megég, kárt vall. Ő azonban
megmenekül, de csak úgy, mint aki tűzön ment át. 16
Nem tudjátok, hogy ti az Isten temploma vagytok, és
az Isten Lelke lakik bennetek? 17 Ha valaki az Isten
templomát beszennyezi, elveszti azt az Isten, mert
Isten temploma szent, és az a templom ti vagytok.
18 Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi,
hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen,
hogy bölccsé lehessen. (aiōn g165) 19 Mert e világ
bölcsessége bolondság Isten előtt. Mert meg van írva:
„Megfogja a bölcseket csalárdságukban“. 20 És ismét:
„Tudja az Úr, hogy a bölcsek gondolatai hiábavalók“.
21 Azért senki se dicsekedjék emberekkel, mert
minden a tiétek: 22 akár Pál, akár Apollós, akár
Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a
jelenvalók, akár a következendők, minden a tiétek. 23
Ti pedig a Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

4 Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus
szolgáit és Isten titkainak sáfárait. 2 Márpedig
a sáfároktól azt kívánják meg, hogy mindegyikük
hűséges legyen. 3 Nekem pedig vajmi keveset számít,
hogy ti vagy mások hogyan ítélkeztek felettem. Hiszen
én sem ítélkezem magam felett. 4 Semmi sem terheli
lelkiismeretemet, de nem ez igazol engem. Felettem
ugyanis az Úr ítélkezik. 5 Ti se ítélkezzetek hát
idő előtt, míg el nem jön az Úr, aki megvilágítja a
sötétség titkait, leleplezi a szívek szándékát. Akkor
majd Isten részesít mindenkit elismerésben. 6 Ezeket,
testvéreim, miattatok alkalmaztam magamra és
Apollósra, hogy rajtunk tanuljátok meg, nem szabad
túllépni azon, ami meg van írva. Senki se lelkesedjék
tehát egyvalakiért, a másik rovására. 7 Mi tesz
téged másnál különbbé? Mid van ugyanis, amit nem
kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel,
mintha nem kaptad volna? 8 Ti már jóllaktatok,
meggazdagodtatok, nélkülünk uralomra jutottatok.
Bár csakugyan uralomra jutottatok volna, hogy mi is
veletek együtt uralkodhatnánk. 9 Mert úgy vélem, hogy
Isten minket, apostolokat utolsó helyre állított, mintegy
halálra szánt, mert látványossága lettünk a világnak,
mind angyaloknak, mind embereknek. 10 Mi bolondok
vagyunk a Krisztusért, ti pedig bölcsek a Krisztusban.
Mi erőtlenek, ti pedig erősek. Ti megbecsültek,
mi pedig megvetettek. 11 Mind ez ideig éhezünk
is, szomjazunk is, ruhánk sincs, bántalmaznak
minket, és otthonunk sincs, 12 fáradozunk is,
tulajdon kezünkkel munkálkodva. Ha szidalmaznak,
jót kívánunk, ha üldöznek, békésen tűrünk, 13 Ha
gyaláznak, áldást mondunk. Szinte a világ szemetjévé
lettünk, mindenkinek söpredékévé egész mostanig.
14 Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek
titeket, hanem hogy mint szeretett gyermekeimet
intselek. 15 Ha tízezer tanítómesteretek lenne is a
Krisztusban, de nem sok atyátok, mert én vagyok a
ti atyátok a Krisztus Jézusban az evangélium által.
16 Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. 17
Azért küldtem hozzátok Timóteust, az én szeretett

és hű fiamat az Úrban, hogy juttassa eszetekbe
az én útjaimat a Krisztusban, hogy miként tanítok
mindenütt, minden gyülekezetben. 18 De némelyek
úgy fölfuvalkodtak, mintha el se mennék hozzátok.
19 Pedig, ha az Úr akarja, hamarosan elmegyek
hozzátok, és akkor megismerem a felfuvalkodottaknak
nem a beszédét, hanem az erejét. 20 Mert nem
beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. 21
Mit akartok? Vesszővel menjek-e hozzátok, vagy
szeretettel és a szelídség lelkével?

5 Az a hír járja, hogy paráznaság fordul elő köztetek,
mégpedig olyan, amilyen még a pogányok
között sincs, hogy valaki apja feleségével él. 2
És ti felfuvalkodtok, ahelyett, hogy megkeseredve
kivetnétek magatok közül azt, aki ezt cselekedte! 3
Mert én, bár testileg ugyan távol, lelkileg azonban
jelen vagyok, mint jelenlévő, ítélkezem afelett, aki így
cselekedett. 4 A mi Urunk Jézus Krisztus nevében
összegyűlve, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus
Krisztus hatalmával 5 átadjuk az ilyet testének vesztére
a sátánnak, hogy lelke megtartassék az Úr Jézus
napján. 6 Nem jó a ti dicsekedésetek. Nem tudjátok,
hogy egy kis kovász az egész tésztát megkeleszti?
7 Ki a házból a régi kovásszal, hogy új tésztává
legyetek! Mert ti kovász nélkül valók vagytok, hiszen
Krisztus, a mi húsvéti bárányunk megáldoztatott
értünk. 8 Azért ne a régi kovásszal ünnepeljünk, se a
rosszaságnak, se a gonoszságnak kovászával, hanem
a tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságával.
9 Előző levelemben már megírtam nektek, hogy
ne tartsatok kapcsolatot paráznákkal, 10 de nem
általában e világ paráznáival, csalóival, rablóival,
vagy bálványimádóival, mert hiszen akkor ki kellene
mennetek a világból. 11 Valójában azt írtam nektek,
hogy ne tartsatok kapcsolatok olyannal, aki bár
testvérnek mondja magát, mégis parázna, csaló,
bálványimádó, rágalmazó, részeges vagy rabló.
Az ilyennel még együtt se egyetek. 12 Mert mit
tartozik rám, hogy a kívül valókról ítélkezzem? Nem a
belüllévők fölött ítélkeztek-e ti is? 13 A kívül valókat
pedig majd Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt
magatok közül!

6 Hogyan merészel közületek bárki is, ha peres
dolga van valakivel, a hitetlenek előtt pereskedni
és nem a szentek előtt? 2 Nem tudjátok, hogy
a szentek a világot fogják megítélni? És ha ti
ítélitek meg a világot, vajon méltatlanok vagytok-e,
hogy jelentéktelen ügyekben ítélkezzetek? 3 Nem
tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni? Mennyivel
inkább ítélhetünk mindennapi ügyekben! 4 Azért ha
mindennapi ügyekben pereskedtek, azokat ültetitek-e
le a bírói székbe, akiket semmibe sem vesznek a
gyülekezetben? 5 Megszégyenítésetekre mondom:
Hát nincs közöttetek egy bölcs ember sem, aki
igazságot tudna tenni az ő atyafiai között? 6 Sőt
atyafi atyafival pereskedik méghozzá hitetlenek előtt!
7 Egyáltalán már az is gyarlóság bennetek, hogy
egymással pereskedtek! Miért nem szenveditek el
inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt?
8 Sőt még ti okoztok sérelmet és kárt, méghozzá
atyafiaknak! 9 Vagy nem tudjátok, hogy gonoszok nem
örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjetek: sem
paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők,
sem kéjelgők, sem fajtalankodók, 10 sem tolvajok, sem
telhetetlenek, sem részegesek, sem szidalmazók,
sem rablók nem örökölhetik Isten országát. 11
Néhányan bizony ilyenek voltatok, de megtisztultatok,
megszenteltettetek és megigazíttatok az Úr Jézusnak
nevében és a mi Istenünk Lelke által. 12 Minden
szabad nekem, de nem minden használ. Minden
szabad nekem, csak ne váljék úrrá rajtam semmi. 13
Az étel a gyomorért van, a gyomor pedig az ételért,
de Isten mind ezt, mind amazt semmissé teszi. A
test azonban nem a paráznaságért van, hanem az
Úrért, és az Úr pedig a testért. 14 Isten pedig, aki az
Urat feltámasztotta, minket is feltámaszt hatalmával.
15 Nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztusnak
tagja? Elszakítva tehát Krisztus tagjait egy parázna
nő tagjaivá tegyem? Semmiképpen! 16 Vagy nem
tudjátok, hogy aki paráznával egyesül, egy testté lesz
vele? Mert – ahogy az Írás mondja – ketten lesznek
egy testté. 17 Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek
ővele. 18 Kerüljétek tehát a paráznaságot! Minden
bűn, amelyet az ember elkövet, a testen kívül van,
de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik.
19 Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a bennetek
lakó Szentlélek temploma, amelyet Istentől kaptatok,
és így nem a magatoké vagytok? 20 Mert áron
vétettetek meg, dicsőítsétek tehát Istent testetekben
és lelketekben.

7 Amikről írtatok nekem, szerintem jó, ha a férfi nem
érintkezik nővel. 2 De a paráznaság veszélye miatt,
minden férfinak saját felesége és minden nőnek saját
férje legyen. 3 A férj teljesítse házastársi kötelességét
felesége iránt, s ugyanígy a feleség is férje iránt. 4 A
feleség nem ura a maga testének, hanem a férje.
Hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének,
hanem a felesége. 5 Ne fosszátok meg egymást,
legfeljebb közös akaratból egy bizonyos ideig, hogy
legyen időtök a böjtölésre és az imádkozásra, azután

ismét egymáshoz térjetek, hogy a sátán meg ne
kísértsen titeket, mivel nem tudjátok magatokat
megtartóztatni. 6 Ezt pedig kedvezésképpen mondom,
és nem parancsként. 7 Mert szeretném, ha minden
ember úgy volna, mint én magam is, de kinek-kinek
saját kegyelmi ajándéka van Istentől, egyiknek így,
a másiknak amúgy. 8 A nem házasoknak és az
özvegyasszonyoknak azt mondom, hogy jó nekik, ha
úgy maradnak, amint én is. 9 De ha magukat nem
tartóztathatják meg, inkább házasságban éljenek,
mert jobb házasságban élni, mint égni. 10 Azoknak
pedig, akik házasságban vannak, nem én rendelem,
hanem az Úr, hogy az asszony a férjétől el ne váljék.
11 Ha pedig elválik, maradjon házasság nélkül vagy
béküljön meg férjével. A férj se bocsássa el feleségét.
12 A többieknek pedig én mondom, nem az Úr, hogy
ha egy atyafinak hitetlen felesége van, és az vele
akar élni, ne bocsássa el őt. 13 És ha egy asszonynak
hitetlen férje van, és az vele akar élni, ne hagyja el
férjét. 14 Mert a hitetlen férfit megszenteli felesége, a
hitetlen asszonyt pedig a férje. Különben gyermekeitek
tisztátalanok volnának, így azonban szentek. 15 Ha
pedig a hitetlen elválik, ám váljék el. Ilyen esetben
sem a férfi, sem a nőtestvér nincs elkötelezve. De
békességre hívott el minket az Isten. 16 Honnan tudod
te, asszony, hogy nem mentheted-e meg férjedet, és
honnan tudod te, férj, hogy nem mentheted-e meg
feleségedet? 17 Éljen mindenki úgy, ahogy az Úr
megadta neki, és ahogy az Isten elhívta. Minden
gyülekezetben így rendelkezem. 18 Körülmetélten
hívatott el valaki? Ne takargassa. Körülmetéletlenül
hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül. 19 Ahogy
a körülmetéltség, úgy a körülmetéletlenség sem
ér semmit, csak Isten parancsolatainak megtartása
(lényeges). 20 Mindenki abban a hivatásban maradjon,
amelyben elhívatott. 21 Rabszolgaként hivattattál
el? Ne gondolj vele! De ha szabad lehetsz, inkább
élj azzal! 22 Mert az Úrban elhívott rabszolga, az
Úrnak szabadosa. Hasonlóképpen, aki szabadságban
hívatott el, az Krisztus rabszolgája. 23 Áron vétettetek
meg, ne legyetek emberek rabszolgái. 24 Ki-ki, amiben
elhívatott, atyámfiai, abban maradjon meg Isten előtt.
25 A hajadonok felől ugyan nincs rendelkezésem az
Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot
nyertem az Úrtól, hogy hitelre méltó legyek. 26 Úgy
ítélem tehát, hogy jó az embernek úgy maradnia a
közeli megpróbáltatások miatt. 27 Feleséghez vagy
kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül maradtál?
Ne keress feleséget. 28 De ha megnősülsz is, nem
vétkezel. Ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik.
Ám az ilyenek testileg szorult helyzetbe kerülnek
(testi gyötrődésben lesz részük), pedig én szeretnélek
titeket ettől megkímélni. 29 Ezt pedig azért mondom,
atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva. Ezért
akiknek feleségük van, éljenek úgy, mintha nem
volna. 30 Akik sírnak, mintha nem sírnának. Akik
vigadnak, mintha nem vigadnának. Akik vásárolnak,
mintha nem birtokolnának. 31 Akik élnek e világgal,
mintha nem vennék igénybe, mert elmúlik ennek a
világnak mostani formája. 32 Azt akarnám pedig, hogy
ti gond nélkül legyetek. Aki nem házas, arra visel
gondot, ami az Úré, hogyan járjon az Úr kedvében.
33 Aki pedig megházasodott, a világi dolgokra visel
gondot, hogyan járjon feleségének kedvében, 34 így
kétfelé elkötelezett. Aki nem ment férjhez, a hajadon
az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind
testében, mind lelkében. Aki pedig férjhez ment, a
világ dolgaira visel gondot, hogy férje kedvében járjon.
35 Ezt pedig javatokra mondom, nem azért, hogy
tőrbe csaljalak titeket, hanem hogy feddhetetlenek
legyetek, és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz.
36 De ha valaki szégyennek tatja, hogy a rábízott
hajadon virágzó idejét múlja, és mégis pártában kell
maradnia, tegye, amit akar, nem vétkezik: kössenek
házasságot. 37 Aki pedig szilárdan áll szívében és
nincs kényszerhelyzetben, mert hatalma van saját
akarata fölött, és úgy döntött szívében, hogy a rábízott
leány maradjon hajadon, jól cselekszik. 38 Aki tehát
férjhez megy, jól cselekszik, de aki nem megy férjhez,
még jobban cselekszik. 39 Az asszonyt törvény
köti, amíg férje él, de ha férje meghal, szabadon
férjhez mehet, akihez akar, de csak az Úrban. 40
Véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha
(özvegyen) marad. Én pedig úgy vélem, hogy bennem
is Isten Lelke van.

8 Ami a bálványáldozati húst illeti, tudjuk,
mindnyájunknak van ismerete. Az ismeret azonban
felfuvalkodottá tesz, a szeretet viszont épít. 2 Aki
úgy véli, hogy ismer valamit, ezzel még semmit
sem ismert meg úgy, ahogy ismernie kell. 3 Ám ha
valaki Istent szereti, az már ismert az Istennél. 4
Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk,
hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy nincs
Isten senki más, csak egy. 5 Mert ha vannak is
úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön,
mint ahogyan van sok isten és úr, 6 nekünk csak
egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség
és mi is őbenne, és egy Urunk, Jézus Krisztus,
aki által van a mindenség, és mi is általa. 7 De
nem mindenkiben van meg ez az ismeret. Némelyek
lelkiismerete mind a mai napig a bálványokhoz

kötődik, és a húst mint áldozati húst eszik. Így
lelkiismeretük, mivel erőtlen beszennyeződik. 8 Pedig
nem az étel visz közelebb minket Istenhez, mert
ha eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, ha nem
eszünk, nem lesz belőle előnyünk. 9 Arra azonban
ügyeljetek, hogy a ti szabadságotok valamiképpen
ne legyen az erőtlenek botránkozására. 10 Mert ha
valaki téged, akinek ismerete van, meglát, hogy a
bálványtemplomnál vendégeskedsz, annak erőtlen
lelkiismerete nem bátorítja-e arra, hogy megegye
a bálványáldozatot? 11 Így ismereteddel romlásra
juttatod erőtlen atyádfiát, akiért Krisztus meghalt.
12 Ha tehát így vétkeztek az atyafiak ellen, és
erőtlen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen
vétkeztek! 13 Ha az étel megbotránkoztatja az én
atyámfiát, inkább sohasem eszem (áldozati) húst,
hogy őt meg ne botránkoztassam. (aiōn g165)

9 Nem vagyok apostol? Nem vagyok szabad? Nem
láttam Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én
munkám vagytok az Úrban? 2 Ha másoknak nem
is vagyok apostola, de nektek bizony az vagyok,
mert az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti
vagytok. 3 Ez az én védekezésem azokkal szemben,
akik vádolnak engem. 4 Nincs-e jogunk arra, hogy
együnk és igyunk? 5 Nincs-e jogunk arra, hogy
hívő feleségünket magunkkal vigyük, mint ahogy
a többi apostol az Úr testvérei és Kéfás is teszik?
6 Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk
ahhoz, hogy ne dolgozzunk? 7 Ki katonáskodik a
maga zsoldján? Ki plántál szőlőt, és nem eszik annak
terméséből? Vagy ki legeltet nyájat és nem iszik annak
tejéből? 8 Vajon csak emberi módom mondom ezeket?
Nem ezeket mondja a törvény is? 9 Mert Mózes
törvényében meg van írva: „Ne kösd be a nyomtató
örök száját“. Csak az ökörre van gondja Istennek, 10
vagy inkább nem ránk nézve mondja? Mert érettünk
íratott meg, hogy aki szánt, reménységben szántson,
aki csépel, reménységben csépeljen, hogy részesül
a termésből. 11 Ha mi nektek lelkieket vetettünk,
nagy dolog-e, hogy testi javaitokat aratjuk? 12 Ha
mások részesülnek javaitokban, miért nem inkább
mi? De mi nem éltünk ezzel a szabadsággal, hanem
mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk
a Krisztus evangéliuma elé. 13 Nem tudjátok, hogy
akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent
helyből is élnek, és akik az oltár körül forgolódnak,
az oltárról kapják meg részüket? 14 Így rendelte az
Úr azt is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az
evangéliumból éljenek. 15 De én ezek közül eggyel
sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy
majd velem is így történjék, mert jobb meghalnom,
mintsem valaki hiábavalóvá tegye dicsekedésemet.
16 Ha ugyanis az evangéliumot hirdetem, nincs
mivel dicsekednem, mert ez a megbízatásom. Jaj
nekem, ha az evangéliumot nem hirdetem! 17 Ha
önszántamból teszem, jutalmam van, ha pedig nem
önszántamból, akkor csak egy megbízott sáfár vagyok.
18 Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal
ingyenessé teszem Krisztus evangéliumát és nem
élek vissza az evangélium hirdetésével együtt járó
jogommal. 19 Bár mindenkivel szemben szabad
vagyok, magamat mindenki szolgájává tettem, hogy
a többséget megnyerjem. 20 A zsidóknak zsidóvá
lettem, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény
alatt valóknak, törvény alatt valóvá lettem, hogy
a törvény alatt valókat megnyerjem. 21 A törvény
nélkül valóknak, törvény nélkülivé lettem – bár
nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus
törvénye kötelez –, hogy a törvény nélkül valókat
megnyerjem. 22 Az erőtleneknek erőtlenné lettem,
hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindenkinek
mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek
némelyeket. 23 Ezt pedig az evangéliumért teszem,
hogy nekem is részem legyen benne. 24 Úgy
fussatok, hogy nyerjetek. 25 Aki pedig versenyben
vesz részt, mindenben önmegtartóztató, azért ugyan,
hogy hervadó babérkoszorút nyerjenek, mi pedig
hervadhatatlant. 26 Én azért úgy futok, mint
aki előtt nem bizonytalan a cél. Úgy öklözök,
mint aki nem a levegőbe csapkod. 27 Hanem
megsanyargatom, és szolgálatra kényszerítem
testemet, hogy míg másoknak prédikálok, magam
valami módon méltatlanná ne legyek.

10 Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai,
hogy a mi atyáink mindnyájan felhő alatt voltak,
és mindnyájan tengeren mentek át, 2 és mindnyájan
Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a
tengerben, 3 és mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt
ették, 4 és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták,
mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket.
Ez a kőszikla pedig Krisztus volt. 5 De azoknak
többségét nem kedvelte Isten, úgyhogy elhullottak
a pusztában. 6 Ezek példák számunkra, hogy mi
ne kívánjunk gonosz dolgokat, ahogy azok kívánták.
7 Bálványimádók se legyetek, ahogy azok közül
némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni,
és felkelt játszani“. 8 Ne is paráználkodjunk, ahogy
azok közül némelyek paráználkodtak, és elestek egy
nap huszonhároméezren. 9 Krisztust se kísértsük,
ahogy azok közül kísértették némelyek, és elvesztek

a kígyóktól. 10 Ne is zúgolódjatok, ahogy azok közül
zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító (angyal)
által. 11 Mindezek példaképpen estek rajtuk, de a
mi tanulságunkra írattak meg, akikhez az idők vége
elérkezett. (aiōn g165) 12 Azért aki azt hiszi, hogy
áll, vigyázzon, hogy el ne essék. 13 Nem egyéb
csak emberi kísértés esett rajtatok, de hű az Isten,
aki nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni, sőt a
kísértéssel együtt a kimenekedést is megadja majd,
hogy elviselhessétek. 14 Ezért, szeretteim, kerüljétek
a bálványimádást. 15 Mint okosokhoz szólok, ítéljétek
meg ti magatok, amit mondok. 16 A hálaadásnak
pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével
való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megszegünk,
nem a Krisztus testével való közösségünk-e? 17
Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, mert
mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. 18
Nézzétek a test szerint való Izraelt! Akik az áldozatot
eszik, nincsenek-e közösségben az oltárral? 19 Mit
mondok tehát? Talán azt, hogy a bálvány vagy a
bálványáldozat ér valamit? 20 Éppen ellenkezőleg:
amit a pogányok áldoznak, az ördögöknek áldozzák
és nem Istennek, én pedig nem akarom, hogy az
ördögökkel legyetek közösségben. 21 Nem ihatjátok
az Úr poharát és az ördögök poharát. Nem lehettek
az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei!
22 Vagy haragra ingereljük az Urat? Vagy erősebbek
vagyunk nála? 23 Minden szabad, de nem minden
használ. Minden szabad, de nem minden épít. 24
Senki se keresse a maga előnyét, hanem ki-ki a
másét 25 Mindent megehettek, amit a mészárszékben
árulnak, semmit sem kérdezősködve lelkiismereti
okokból. 26 „Az Úré a föld és annak teljessége!“ 27
Ha pedig valaki a hitetlenek közül meghív titeket,
és el akartok menni, mindent megehettek, amit
elétek hoznak, és ne kérdezősködjetek lelkiismereti
okokból. 28 De ha valaki ezt mondja nektek: „Ez
bálványáldozati hús“, ne egyétek meg amiatt, aki erre
figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt. 29 De nem a
te lelkiismeretedre célzok, hanem az övére. Az én
szabadságomat miért ítélje meg más lelkiismerete?
30 Ha pedig én hálaadással élek vele, miért ítélnek
meg azért, amiért én hálát adok? 31 Tehát akár
esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az
Isten dicsőségére tegyetek. 32 Ne botránkoztassátok
meg se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten
gyülekezetét. 33 Ahogyan én is mindenkinek kedvében
járok, nem keresve a magam hasznát, hanem a
többiekét, hogy üdvözüljenek.

11 Legyetek követőim, amint én is a Krisztusé.
2 Dicsérlek titeket, atyámfiai, hogy rólam
mindenben megemlékeztek, és ahogyan meghagytam
nektek, rendeléseimet megtartjátok. 3 Akarom pedig,
hogy tudjátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus,
az asszonynak feje a férfi, a Krisztusnak pedig feje az
Isten. 4 Minden férfi, aki fedett fejjel imádkozik, vagy
prófétál, szégyent hoz fejére. 5 Minden asszony, aki
fedetlen fejjel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz
fejére, mert az olyan, mintha megnyírták volna. 6 Mert
ha az asszony nem fedi be fejét, akkor nyiratkozzék is
meg. Ha pedig szégyenletes, ha az asszony lenyíratja
vagy leborotváltatja a haját, úgy fedje be a fejét. 7
A férfinak nem kell befednie a fejét, mert ő az Isten
képe és dicsősége, de az asszony a férfi dicsősége.
8 Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az
asszony a férfiból. 9 Mert nem is a férfi teremtetett az
asszonyért, hanem az asszony a férfiért. 10 Ezért kell
a nőnek fején viselnie asszonysága jelét, az angyalok
miatt is. 11 De az Úrban nincs férfi asszony nélkül és
nincs asszony férfi nélkül. 12 Mert amint az asszony
a férfiból van, úgy a férfi az asszony által, de minden
Istentől van. 13 Ítéljétek meg magatokban: illendő-e
az asszonynak fedetlen fejjel imádni az Istent? 14
Vajon maga a természet is nem arra tanít-e titeket,
hogy ha a férfi nagy hajat visel, szégyenére válik. 15
Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékessége az
neki, mert haját fátyolként kapta. 16 Ha pedig valaki
vitatkozni akar erről, nekünk ez nem szokásunk, sem
az Isten gyülekezeteinek. 17 Ezt tudtotokra adva, nem
dicsérlek titeket, mert nem javatokra, hanem károtokra
gyülekezetek össze. 18 Mert először is azt hallom,
hogy amikor egybegyűltök a gyülekezetben szakadás
van közöttetek. Ezt részben el is hiszem. 19 Szükséges
is, hogy szakadás legyen közöttetek, hogy kitűnjék, ki
közöttetek a kipróbált. 20 Amikor tehát egybegyűltök
egy helyre, nincs úrvacsoravétel, 21 mert mindenki
a saját vacsoráját veszi elő evéskor, s az egyik
éhezik, a másik pedig dőzsöl. 22 Hát nincs házatok
evésre-ivásra? Vagy megvetitek az Isten gyülekezetét
és megszégyenítitek azokat, akiknek nincsen? Mit
mondjak nektek? Dicsérjelek titeket? Nem dicsérlek.
23 Mert én az Úrtól kaptam, amit nektek is átadtam:
az Úr Jézus Krisztus azon az éjszakán, amelyen
elárulták, vette a kenyeret, 24 és hálát adva megtörte
és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek! Ez az én testem,
amely érettetek megtöretik. Ezt cselekedjétek az én
emlékezetemre.“ 25 Hasonlóképpen vette a poharat
is, miután megvacsoráltak és ezt mondta: „E pohár
az új szövetség az én vérem által. Ezt cselekedjétek,
valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre“. 26

Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e
poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön. 27
Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret vagy issza az
Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. 28
Vizsgálja meg azért magát az ember, és úgy egyen
abból a kenyérből, és úgy igyon abból a pohárból, 29
mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és
iszik magának, mert nem becsüli meg az Úr testét.
30 Ezért van köztetek sok erőtlen és beteg, többen
pedig meghaltak. 31 Ha mi ítélnénk meg magunkat,
nem esnénk ítélet alá. 32 De amikor az Úr ítél meg
minket, az nevelésünkre szolgál, hogy a világgal
együtt el ne kárhozzunk. 33 Azért, atyámfiai, amikor
étkezésre egybegyűltök, egymást várjátok meg. 34
Ha pedig valaki éhezik, otthon egyék, hogy ne ítéletre
gyűljetek egybe. A többire nézve, majd rendelkezem,
ha hozzátok megyek.

12 A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom,
atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek. 2 Tudjátok,
hogy amikor még pogányok voltatok, miként vitt titeket
valami ellenállhatatlanul a néma bálványokhoz. 3 Ezért
tudtotokra adom nektek, hogy senki, aki Isten Lelke
által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki
sem mondhatja Úrnak Jézust, csakis a Szentlélek
által. 4 A kegyelmi ajándékokban különbség van, de
ugyanaz a Lélek. 5 A szolgálatokban is különbség
van, de ugyanaz az Úr. 6 És különbség van a
cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki mindezt
mindenkiben véghez viszi. 7 A Lélek kijelentése
mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. 8
Némelyeknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik
a Lélek által. A másiknak pedig az ismeret beszéde,
ugyanazon Lélek szerint. 9 Egyiknek hit ugyanazon
Lélek által, a másiknak pedig gyógyítás ajándéka
ugyanazon egy Lélek által. 10 Némelyek csodatevő
hatalmat, némelyek a prófétálás ajándékát kapták,
némelyek a lelkek megítélését, mások a nyelvek való
szólást, vagy a nyelveken szólás megmagyarázását.
11 De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi,
és osztogatja mindenkinek külön, amint akarja. 12
Amiképpen a test egy, de sok tagja van, az egy
testnek tagjai, noha sokan vannak, mégis egy test,
ugyanúgy a Krisztus is. 13 Mert hiszen egy Lélek által
mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár
zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok.
És mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. 14
Mert a test nem egy tag, hanem sok. 15 Ha ezt
mondaná a láb: „Mivel nem kéz vagyok, nem vagyok
a testből való“. Vajon azért mégis nem a testből
való-e? 16 És ha a fül ezt mondaná: „Mivel nem
vagyok szem, nem vagyok a testből való“. Vajon
azért mégis nem a testből való-e? 17 Ha az egész
test szem, hol a hallás? Ha az egész hallás, hol a
szaglás? 18 Már pedig Isten helyezte el a tagokat
a testben, egyénként mindegyiket, ahogy akarta.
19 Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a
test? 20 Így azonban sok tag van ugyan, de egy
test. 21 Nem mondhatja pedig a szem a kéznek:
„Nincs rád szükségem“. Vagy viszont a fej a lábaknak:
„Nem kelletek nekem“. 22 Sőt sokkal inkább a test
legerőtlenebbnek látszó tagjai igen szükségesek.
23 És amelyeket a test tisztességtelenebb tagjainak
tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk,
és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb
megbecsülésben részesülnek. 24 Amelyek pedig
ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük.
De Isten úgy szerkesztette egybe a testet, hogy az
alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adott,
25 hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem a
tagok kölcsönösen gondoskodjanak egymásról. 26
Akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok
mind, ha megbecsülésben részesül egy tag, vele
együtt örülnek a tagok mind. 27 Ti pedig a Krisztus
teste vagytok, és egyenként annak tagjai. 28 Isten az
anyaszentegyházban némelyeket először apostolokul
rendelt, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul;
aztán adott csodatevő erőt, aztán a gyógyításnak,
irgalmasságnak, vezetésnek, nyelveken szólásnak
ajándékát. 29 Vajon mindnyájan apostolok-e? Vajon
mindnyájan próféták-e? Vajon mindnyájan tanítók-e?
Vagy mindnyájuknak van csodatevő erejük? 30 Vajon
mindnyájuknak van kegyelmi ajándéka a gyógyításra?
Vagy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Vagy
mindnyájan tudják-e azt magyarázni? 31 Igyekezzetek
pedig hasznosabb kegyelmi ajándékokra. Ezeken túl
még egy kiváltképpen való utat mutatok nektek.

13 Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén
szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná
lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. 2 És
ha prófétálni is tudok, és minden titkot és minden
tudományt ismerek is; és ha teljes hitem van is,
úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről,
szeretet pedig nincs bennem, semmi vagyok. 3 És
ha minden vagyonomat szétosztom, és ha testemet
tűzhalálra adom, szeretet pedig nincs bennem, semmi
hasznom abból. 4 A szeretet türelmes, jóságos; a
szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem
fuvalkodik fel. 5 Nem cselekszik bántóan, nem keresi
a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a
gonoszt. 6 Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az

igazsággal. 7 Mindent elfedez, mindent hisz, mindent
remél, mindent eltűr. 8 A szeretet soha el nem fogy.
De legyen bár prófétálás, elmúlik, vagy nyelveken
szólás, megszűnik, vagy ismeret, el fog töröltetni. 9
Mert töredékes bennünk az ismeret és töredékes a
prófétálás. 10 De amikor eljön a teljesség, a töredékes
elmúlik. 11 Amikor gyermek voltam, úgy szóltam,
mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy
értettem, mint gyermek. Miután pedig férfivá lettem,
elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. 12 Mert most
tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-
színre. Most töredékes bennem az ismeret, akkor
pedig úgy ismerek majd, amint Isten ismer engem.
13 Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e
három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

14 Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a
lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy
prófétáljatok. 2 Mert aki nyelveken szól, nem
embereknek szól, hanem Istennek. Nem is érti
senki, mert titkokat szól a Lélek által. 3 Aki pedig
prófétál, az embereknek beszél épülésre, intésre,
vigasztalásra. 4 Aki nyelveken szól, önmagát építi,
aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi. 5 Szeretném
ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de
még inkább hogy prófétáljatok. Mert nagyobb a
próféta, mint a nyelveken szóló, hacsak meg nem
magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön. 6 Ha most
hozzátok megyek, atyámfiai, és nyelveken szólok, mit
használok nektek, ha kijelentésben, vagy ismeretben,
vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok
hozzátok? 7 Hiszen, ha élettelen hangszerek, akár
fuvola, akár citera nem adnak megkülönböztethető
hangokat, honnan ismerjük fel, hogy mit fuvoláznak
vagy citeráznak? 8 Mert ha a trombita bizonytalan
hangot ad, kicsoda készül harcra? 9 Azonképpen
ti is, ha nem érthető nyelven beszéltek, hogyan
értik meg, amit mondotok? Csak a levegőbe fogtok
beszélni. 10 Példa mutatja, hogy sokféle nyelv van a
világon, de azok közül egy sem érthetetlen. 11 Ha
nem ismerem a szó jelentését, a beszélőnek idegen
leszek, és a beszélő is idegen marad előttem. 12 Ezért
ti is, mivel lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet
építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok. 13
Azért, aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy meg is
magyarázza. 14 Mert ha nyelveken szólva könyörögök,
a lelkem könyörög, de értelmem gyümölcstelen. 15
Hogyan is van tehát? Imádkozom a Lélek által, de
imádkozom az értelemmel is; énekelek a Lélek által,
de énekelek az értelemmel is. 16 Mert ha Lélek által
mondasz áldást, az ott lévő avatatlan, hogyan fog
ament mondani hálaadásodra, amikor nem is tudja,
mit beszélsz? 17 Te ugyan szépen mondasz áldást,
de más nem épül belőle. 18 Hálát adok Istennek,
hogy mindnyájatoknál jobban tudok nyelveken szólni.
19 De a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani
értelemmel, hogy másokat tanítsak, mint tízezer
szót nyelveken. 20 Atyámfiai, gondolkodástokban
ne legyetek gyermekek. Inkább a gonoszságban
legyetek gyermekek, a gondolkodásban pedig érettek
legyetek. 21 A törvényben meg van írva: „Idegen
nyelveken és idegenek ajkával szólok e népnek,
és így sem hallgatnak rám“– ezt mondja az Úr. 22
A nyelveken szólás tehát jel, de nem a hívőknek,
hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a
hitetleneknek, hanem a hívőknek. 23 Ha tehát az egész
gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken
szólnak, ha idegenek vagy hitetlenek mennek be,
nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? 24 De ha
mindnyájan prófétálnak, és bemegy egy hitetlen,
vagy avatatlan azt mindenki igyekszik meggyőzni
és megvizsgálni, 25 és ilyen módon szívének titkai
nyilvánvalókká lesznek, és így arcra borulva imádja
Istent és hirdeti, hogy valóban Isten lakik bennetek. 26
Atyámfiai, mi következik ebből? Amikor egybegyűltök
mindegyikteknek van zsoltára, tanítása, nyelveken
való szólása, kijelentése, nyelvek magyarázása.
Mindez épülésetekre legyen. 27 Ha valaki nyelveken
szól, legfeljebb kettő vagy három legyen, mégpedig
egymás után, és valaki magyarázza meg. 28 Ha
pedig nincs, aki megmagyarázza, akkor hallgasson a
gyülekezetben, csak önmagának szóljon és Istennek.
29 A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek,
és a többiek pedig bírálják meg. 30 De ha egy másik
ott ülő kap kijelentést, akkor az első hallgasson. 31
Egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki
tanuljon és megvigasztalódjék. 32 A prófétalelkek
engedelmeskednek a prófétáknak. 33 Mert Isten
nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.
34 Mint a szentek valamennyi gyülekezetében az
asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert
nincs megengedve nekik, hogy szóljanak, hanem
legyenek engedelmesek, amint a törvény is mondja.
35 Ha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg
otthon a férjüket, mert asszonyhoz nem illik, hogy
szóljon a gyülekezetben. 36 Vajon tőletek eredt
Isten beszéde, vajon csak hozzátok jutott el? 37
Ha valaki azt hiszi, hogy próféta, vagy lelki ajándék
részese, tudja meg, hogy amit nektek írok, az az
Úr parancsolata. 38 Ha valaki ezt nem ismeri el, őt
sem ismerik el. 39 Ezért, atyámfiai, törekedjetek a

prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. 40
Minden méltóképpen és rendben történjék.

15 Eszetekbe juttatom testvéreim az evangéliumot,
amelyet hirdettem nektek, amelyet el is
fogadtatok, amelynek alapján álltok, 2 amely által
üdvözöltök is, ha megtartjátok, amint hirdettem nektek,
hacsak nem hiába lettetek hívőkké. 3 Elsősorban
azt adtam át nektek, amit magam is kaptam, hogy
Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, 4
eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások
szerint. 5 Megjelent Kéfásnak, azután a tizenkettőnek,
6 majd több mint ötszáz atyafinak egyszerre, akik közül
a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban
már elhunytak. 7 Azután megjelent Jakabnak, majd
valamennyi apostolnak, 8 legutoljára pedig, mint egy
idétlennek, nekem is megjelent. 9 Mert én vagyok
a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok
méltó, hogy apostolnak hívjanak, mert üldöztem
Isten anyaszentegyházát. 10 De Isten kegyelme által
vagyok, aki vagyok, és az ő hozzám való kegyelme
nem lett hiábavaló, sőt többet munkálkodtam, mint
azok mindnyájan, de nem én, hanem Isten velem
való kegyelme. 11 Tehát akár én, akár azok, így
prédikálunk és ti így lettetek hívőkké. 12 Ha tehát
Krisztusról azt prédikáljuk, hogy feltámadt a halottak
közül, hogyan mondják némelyek közöttetek, hogy
nincs feltámadása a halottaknak? 13 Mert ha nem
támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel.
14 Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló
a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. 15
Sőt Isten hamis bizonyságtevőinek is bizonyulunk,
mivel bizonyságot tettünk, hogy Isten feltámasztotta
Krisztust, akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem
támadnak fel a halottak. 16 Mert ha nem támadnak
fel a halottak, a Krisztus sem támadt fel. 17 Ha
pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a
ti hitetek, még bűneitekben vagytok. 18 Sőt akkor
azok is elvesztek, akik a Krisztusban hunytak el.
19 Mert ha csak ebben az életben reménykedünk
a Krisztusban, minden embernél nyomorultabban
vagyunk. 20 Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül,
és zsengéjük lett azoknak, akik már elhunytak. 21
Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember
által van a halottak feltámadása is. 22 Mert amint
Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban
is mindnyájan életre kelnek. 23 Mégpedig mindenki a
maga sorrendjében: az első zsenge Krisztus, azután,
akik a Krisztuséi az ő eljövetelekor, 24 azután a végső
célba érkezés, amikor (Krisztus) átadja az uralmat
Istennek, az Atyának és eltöröl minden birodalmat,
hatalmat és erőt. 25 Mert addig kell uralkodnia,
míg ellenségeit mind a lába alá veti. 26 Mint utolsó
ellenséget semmisíti meg a halált, 27 mert (Isten)
„mindent lába alá vetett“. Amikor pedig azt mondja (az
Írás), hogy „minden alája van vetve“, nyilvánvalóan
azon kívül, aki neki mindent alávetett. 28 Amikor
pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is
aláveti magát annak, aki neki mindent alávetett, hogy
Isten legyen minden mindenben. 29 Különben mi
értelme van annak, hogy némelyek a halottakért
keresztelkednek meg, ha a halottak egyáltalán nem
támadnak fel? Akkor miért keresztelkednek meg a
halottakért? 30 Mi is miért veszélyeztetjük akkor
magunkat minden pillanatban? 31 Naponként halálos
veszedelemben vagyok. Oly igaz ez, atyámfiai, mint
a veletek való dicsekedésem a Krisztus Jézusban, a
mi Urunkban. 32 Ha csak emberi módon viaskodtam
Efezusban a fenevadakkal, mit használ nekem? Ha a
halottak nem támadnak fel, akkor „együnk, igyunk,
holnap úgyis meghalunk!“ 33 Ne tévelyegjetek! Jó
erkölcsöt megrontják a rossz társaságok. 34 Legyetek
igazán józanok és ne vétkezzetek! Némelyek nem
ismerik Istent. Ezt megszégyenítésetekre mondom.
35 De azt mondhatná valaki: Hogyan támadnak fel a
halottak? Milyen testtel jönnek elő? 36 Balgatag! Amit
vetsz, nem kel életre csak akkor, ha előbb meghal.
37 És amikor elveted, nem azt a testet veted el,
ami majd kikel, hanem csak a magot, talán búzáét
vagy más egyebét. 38 Isten pedig testet ad neki,
akarata szerint, és pedig mindenféle magnak a maga
saját testét. 39 Nem minden test egyforma. Más
az emberek teste, más a barmoké, a halaké és a
madaraké. 40 És vannak mennyei testek és földi
testek. De más a mennyiek fényessége és más a
földieké. 41 Más a nap fényessége és más a holdé és
más a csillagoké. A csillag a csillagtól is különbözik
fényességében. 42 Így van a halottak feltámadása
is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik
romolhatatlanságban. 43 Elvettetik dicstelenségben,
feltámasztatik dicsőségben. Elvettetik erőtlenségben,
feltámasztatik erőben. 44 Elvettetik a földi test,
feltámasztatik a lelki test. Van földi test, és van
lelki test. 45 Így van megírva: „Ádám, az első
ember földi lény volt, “az utolsó Ádám (Jézus) pedig
megelevenítő Lélek. 46 De nem a lelki az első,
hanem a földi, azután a lelki. 47 Az első ember
földből való, földi, a második ember, az Úr, mennyből
való. 48 Amilyen a földből való, olyanok a földiek is,
amilyen a mennyei, olyanok a mennyeiek is. 49 Ezért,
amint hordoztuk a földinek képmását, úgy hordani
fogjuk a mennyeinek képmását is. 50 Azt pedig

állítom, atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti
Isten országát. A romlandóság sem örökölheti a
romolhatatlanságot. 51 Íme titkot mondok nektek:
mindnyájan ugyan nem halunk meg, de mindnyájan
elváltozunk. 52 Nagy hirtelen, egy szempillantás alatt,
az utolsó trombitaszóra, mert trombita fog szólni,
mire a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi
pedig elváltozunk. 53 Mert ennek a romlandó testnek
romolhatatlanságot kell ölteni magára, és e halandó
testnek halhatatlanságot. 54 Amikor pedig ez a
romlandó test romolhatatlanságba öltözik, s e halandó
test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesedik az
Ige, amely meg van írva: „A győzelem semmivé tette
a halált. 55 Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a
te fullánkod?“ **(Hadēs g86)** 56 A halál fullánkja pedig
a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. 57 De hála az
Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk
Jézus Krisztus által. 58 Azért, szeretett atyámfiai,
álljatok erősen, rendíthetetlenül. Buzgólkodva az Úr
dolgában, tudva, hogy a ti munkátok nem hiábavaló
az Úrban.

16 Ami a szentek számára való alamizsnát illeti,
amint Galácia gyülekezeteinek rendeltem, ti
is úgy cselekedjetek. 2 A hétnek első napján
mindenki tegye félre magánál, amit sikerült
összegyűjtenie, hogy ne akkor legyen a gyűjtés,
amikor odamegyek. 3 Amikor pedig megérkezem, a
ti megbízott embereiteket levéllel fogom elküldeni,
hogy adományotokat Jeruzsálembe vigyék. 4 Ha
pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, velem
együtt jönnek. 5 Hozzátok pedig akkor megyek,
amikor Macedónián átutazom, mert Macedónián
csak keresztül megyek. 6 Nálatok azonban talán ott
maradok, vagy ott is telelek, hogy ti kísérjetek el
oda, ahova megyek. 7 Mert nemcsak átutazóban
akarlak látni titeket, de remélem, hogy egy ideig
nálatok maradok, ha az Úr engedi. 8 Efezusban
pedig pünkösdig maradok. 9 Mert nagy és sokat
ígérő munkára nyílott kapu előttem, de az ellenség
is sok. 10 Hogyha pedig megérkezik Timóteus,
legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül maradhasson
nálatok, mert az Úr munkáját végzi, akárcsak én. 11
Azért senki se vesse meg őt, hanem bocsássátok el
őt békességgel, hogy hozzám jöhessen, mert várom
őt az atyafiakkal együtt. 12 Ami pedig Apollós atyafit
illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az
atyafiakkal együtt, de semmiképpen sem volt kedve,
hogy most elmenjen, de majd elmegy, mihelyt jó
alkalma lesz. 13 Vigyázzatok, álljatok meg a hitben,
legyetek férfiak, legyetek erősek! 14 Minden dolgotok
szeretetben menjen végbe! 15 Intelek pedig titeket,
atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Sztefanász háza
népe Akhája zsengéje, és ők a szentek szolgálatára
szánták magukat. 16 Engedelmeskedjetek ti is az
ilyeneknek, és mindenkinek, akik velük szolgálnak és
fáradoznak. 17 Örülök pedig Sztefanász, Fortunátusz
és Akhaiosz jövetelének, mert ők kárpótolnak titeket
távollétetekben. 18 Megnyugtatták az én lelkemet és
a tiéteket is. Becsüljétek azért meg az ilyeneket! 19
Köszöntenek titeket az ázsiai gyülekezetek. Sokszor
üdvözöl titeket Akvila és Priszka, a házuknál lévő
gyülekezettel együtt. 20 Köszöntenek titeket az
atyafiak mindnyájan. 21 A köszöntés a magam
kézírása: Pálé. 22 Ha valaki nem szereti az Úr Jézus
Krisztust, legyen átkozott! Marana tha. 23 Az Úr Jézus
Krisztus legyen veletek! 24 Az én szeretetem legyen
mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban! Ámen.

2 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából,
és Timóteus atyafi, az Isten gyülekezetének, amely
Korinthusban van, és mindazoknak a szenteknek,
akik egész Akhájában vannak: **2** Kegyelem néktek
és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus
Krisztustól. **3** Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus
Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak Atyja és minden
vigasztalás Istene, **4** aki megvigasztal minket minden
nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk
nyomorúságukban másokat azzal a vigasztalással,
amellyel Isten vigasztal minket. **5** Mert amint bőséggel
kijutott nekünk a Krisztus szenvedéséből, úgy bőséges
a mi vigasztalásunk is Krisztus által. **6** De ha
nyomorúságot szenvedünk, a ti vigasztalásotokért és
üdvösségetekért van. Ha megvigasztaltatunk, az is a ti
vigasztalásotokért és üdvösségetekért van. Ez ad erőt
azoknak a szenvedéseknek elviselésére, amelyeket
mi is szenvedünk. **7** Erős a mi reménységünk
felőletek, tudva, hogy amiképpen társaink vagytok
a szenvedésben, azonképpen a vigasztalásban is.
8 Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok, atyámfiai, a
mi nyomorúságunk felől, ami Ázsia (tartományban)
esett rajtunk, hogy igen nagyon, erőnk felett
megterheltettünk, úgyhogy még életünk felől is
kétségben voltunk. **9** Sőt halálra is szántuk magunkat,
hogy ne magunkban bizakodjunk, hanem Istenben,
aki feltámasztja a halottakat, **10** aki ilyen nagy halálos
veszedelemből megszabadított és meg is szabadít
minket, és akiben reménykedünk, hogy ezután is
meg fog szabadítani, **11** ha ti is segítségünkre
lesztek az értünk mondott könyörgésetekben,
hogy a nekünk adott kegyelmi ajándékért sokan
sokféleképpen adjanak hálát értünk. **12** Mert a mi
dicsekedésünk ez: lelkiismeretünk tanúsága szerint,
mi Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi
bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével mozogtunk
a világban, kiváltképpen pedig közöttetek. **13** Nem
írunk ugyanis egyebet néktek, mint amit olvastok
és meg is értetek, sőt remélem, hogy mindvégig
meg is fogjátok érteni. **14** Mint ahogy némi részben
már eddig is megértettetek minket, hogy ti velünk
dicsekedtek, amiképpen mi veletek a mi Urunk
Jézus napján. **15** Ezzel a bizalommal akartam előbb
hozzátok menni, hogy másodízben is részesüljetek
a kegyelemben. **16** Aztán tőletek akartam átmenni
Macedóniába, és Macedóniából ismét visszatérni
hozzátok, hogy ti kísérjetek el Júdeába. **17** Amikor
ezt akartam, vajon könnyelműen cselekedtem-e?
Vagy amit akarok, ember módon akarom-e? Vagy
nálam az „igen“„nem“is lehet? **18** De Isten a tanúm,
hogy a mi hozzátok intézett beszédünk nem volt
„igen“is, meg „nem“is. **19** Mert az Isten Fia, Jézus
Krisztus, akit közöttetek hirdettünk, én és Szilvánusz
és Timóteus, nem volt „igen“is, meg „nem“is, hanem
az „igen“valósult meg benne. **20** Mert Istennek
valamennyi ígérete Őbenne lett „igen“-né és „nem“-
mé, és „ámen“-né Isten dicsőségére, általunk. **21** Aki
pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és
fölken, az Isten az, **22** aki el is pecsételt minket és
a Lélek zálogát adta a mi szívünkbe. **23** Én pedig
az Istent hívom bizonyságul magam mellett, hogy
titeket kímélve nem mentem el még Korinthusba. **24**
Hiszen nem akarunk uralkodni a hiteteken, hanem
munkatársai vagyunk örömötöknek, mert szilárdan
álltok a hitben.

2 Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek
hozzátok ismét szomorúsággal. **2** Mert ha én
megszomorítlak titeket, ugyan ki az, aki megvidámít
engem, hacsak nem az, a kit én megszomorítok?
3 És azért írtam nektek éppen azt, hogy amikor
odamegyek, ne szomorodjak meg azok miatt, akiknek
örülnöm kellene, mert meg vagyok győződve arról,
hogy az én örömöm mindnyájatoké. **4** Mert sok
szorongattatás és szívbeli háborgás között írtam
nektek, sok könnyhullatással, de nem azért, hogy
megszomorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt
a szeretetet, amelyet kiváltképpen iránt atok érzek.
5 Ha pedig valaki megszomorított, nem engem
szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne
terheljem, titeket, mindnyájatokat. **6** Elég ilyennek
a többség részéről való megbüntetése. **7** Most már
inkább ti is bocsássatok meg neki és vigasztaljátok,
hogy a felettébb való bánat meg ne emésszе. **8** Azért
kérlek titeket, tanúsítsatok iránta szeretetet. **9** Mert
azért is írtam, hogy bizonyosan megtudjam, hogy
mindenben engedelmesek vagytok-e. **10** Akinek pedig
megbocsáttok valamit, annak én is megbocsátok.
Mert ha volt mit megbocsátanom, én megbocsátottam.
Tiértetek cselekedtem ezt a Krisztus színe előtt, hogy
meg ne csaljon minket a sátán, **11** mert jól ismerjük
az ő szándékait. **12** Amikor pedig Tróászba mentem a
Krisztus evangéliuma ügyében, és kapu nyílt előttem
az Úrban, nem volt a lelkemnek nyugalma, mivel nem
találtam Tituszt, az én atyámfiát, **13** elbúcsúztam
tehát tőlük és elmentem Macedóniába. **14** De legyen
hála az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket
a Krisztusban, és az ő ismeretének illatát terjeszti
általunk. **15** Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten

számára, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között. 16 Ezeknek a halál illata halálra, azoknak pedig az élet illata életre. És ki alkalmas erre? 17 Mert nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják az Isten igéjét, hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk Isten előtt a Krisztusban.

3 Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánlólevelekre hozzátok vagy tőletek? 2 A mi levelünk ti vagytok, szívünkbe írva, amelyet ismer és olvas minden ember. 3 Mert nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva, nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira. 4 Ilyen bizodalmunk Krisztus által van Isten iránt. 5 Nem mintha önmagunktól volnánk alkalmasak, magunknak tulajdonítva valamit, ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk Istentől van, 6 aki alkalmassá tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít. 7 Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhettek Mózes arcára, arcának mulandó dicsősége miatt, 8 hogyne volna még inkább dicsőséges a Lélek szolgálata? 9 Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság szolgálata? 10 Sőt az egykor dicsőített, már nem is dicsőséges, az őt felülmúló dicsőség miatt. 11 Mert ha dicsőséges a mulandó, sokkal inkább dicsőséges a maradandó. 12 Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy nyíltsággal szólunk. 13 És nem úgy, mint Mózes, aki leplet borított arcára, hogy ne lássák Izrael fiai mulandó dicsőségének végét. 14 De értelmük eltompult. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van felfedetlenül az Ószövetség olvasásánál, mert az csak Krisztusban tűnik el. 15 Sőt mindmáig, amikor csak olvassák Mózest, lepel borul szívükre, 16 de ha majd megtérnek az Úrhoz, akkor lehull a lepel. 17 Az Úr pedig Lélek, és ahol az Úr Lelke van, ott a szabadság. 18 Mi pedig az Úr dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemléljük, az Úr Lelke által ugyanarra a képre formálódunk, dicsőségről dicsőségre.

4 Ezért tehát, mivel ilyen szolgálatban vagyunk, és kegyelmet nyertünk, nem csüggedünk, 2 hanem lemondunk a szégyenletes titkos bűnökről, nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg Isten igéjét, hanem nyíltan hirdetjük az igazságot, és rábízzuk magunkat minden ember lelkiismeretére, az Isten előtt. 3 Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, csak azoknak leplezett, akik elvesznek, 4 ezeknek a hitetleneknek gondolkodását e világ istene elvakította, hogy ne lássák Krisztusnak, Isten képének dicsőségéről szóló evangéliumnak világosságát. (aiōn g165) 5 Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust, magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat a Jézusért. 6 Mert Isten, aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy fölragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán. 7 Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy az erőnek rendkívüli nagysága Istené legyen, és nem tőlünk való. 8 Mindenütt szorongatnak, de el nem nyomnak. Kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe. 9 Üldöztetünk, de el nem hagyatunk. Tiportatunk, de el nem veszünk. 10 Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. 11 Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk Jézusért, hogy Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. 12 A halál tehát bennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek. 13 Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a Lelke van, amint meg van írva: „Hittem és azért szóltam, “hiszünk mi is és azért szólunk. 14 Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt maga elé állít. 15 Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre bőségesebben áradjon a hálaadás Isten dicsőségére. 16 Azért nem csüggedünk, sőt ha a mi külső emberünk megromlik is, a belső mégis napról-napra megújul. 17 Mert a mi pillanatnyi, könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk, (aiōnios g166) 18 mert nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. (aiōnios g166)

5 Tudjuk, hogyha ez a mi földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben. (aiōnios g166) 2 Azért is sóhajtozunk ebben, mert mennyei hajlékunkat szeretnénk erre felölteni, 3 hogy ezt felöltve, mezíteleneknek ne találtassunk. 4 Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, mert nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet. 5 Aki pedig minket erre felkészített, az Isten az, aki a Lélek zálogát is adta nekünk. 6 Ezért mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, távol vagyunk az Úrtól, 7 mert hitben járunk, nem látásban. 8 De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni e testből és elköltözni az Úrhoz. 9 Ezért arra igyekszünk,

hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, neki kedvesek
legyünk. 10 Mert nekünk mindnyájunknak meg kell
jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki
elvegye jutalmát annak, amit e testben cselekedett,
vagy jót, vagy gonoszt. 11 Ismerve tehát az Úrnak
félelmét, embereket térítünk. Isten előtt pedig nyíltan
állunk és remélem, hogy a ti lelkiismeretetek előtt
is nyíltan állunk. 12 Mert nem önmagunkat ajánljuk
ismét, hanem alkalmat adunk nektek a velünk való
dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek a színből
és nem szívből dicsekedőknek. 13 Ha révületben
vagyunk, Istenért vagyunk, ha pedig megfontoltak
vagyunk, értetek van. 14 Mert Krisztus szeretete
szorongat minket, mivel úgy ítéljük, 15 hogy ha egy
meghalt mindenkiért, azok tehát mind meghaltak,
és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek,
ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük
meghalt és feltámadt. 16 Ezért mi ezentúl senkit
sem ismerünk test szerint. Ha Krisztust ismertük
is test szerint, de többé már nem így ismerjük. 17
Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a
régiek elmúltak, és íme ujjá lett minden. 18 Mindez
pedig Istentől van, aki megbéféltetett minket magával
Jézus Krisztus által és nekünk adta a béféltetés
szolgálatát. 19 Mivel Isten volt az, aki Krisztusban
magával megbéféltette a világot, nem tulajdonítva
nekik az ő bűneiket és ránk bízta a béféltetés igéjét,
20 Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne
miáltalunk, Krisztusért kérünk, béküljetek meg az
Istennel! 21 Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette
értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

6 Mint Istennel együtt munkálkodók, intünk is titeket,
hogy ne vegyétek hiába az Isten kegyelmét. 2
Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak,
és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, itt van
a kegyelem ideje, íme itt van az üdvösség napja!“
3 Senkinek sem adunk alkalmat a megütközésre,
hogy szolgálatunkat ne szidalmazzák, 4 hanem
úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten
szolgái, sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben,
szorongattatásban, 5 vereségben, tömlöcben,
háborúságban, küszködésben, virrasztásban,
böjtölésben, 6 tisztaságban, ismeretben,
hosszútűrésben, szívességben, Szentlélekben,
képmutatás nélküli szeretetben, 7 igazmondásban,
Isten erejében, az igazságnak támadó és védő
fegyverzetében, 8 dicsőségben és gyalázatban,
rágalmazásban és dicséretben, mint ámítók, és mégis
igazak, 9 mint ismeretlenek, és mégis jól ismertek,
mint megholtak és mégis élők, mint ostorozottak,
de meg nem öltek, 10 mint bánkódók, noha mindig
örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók,
mint szűkölködők, de mindennel bírók. 11 Szánk
megnyílt, szívünk kitárult előttetek, korinthusiak. 12
Nem mi vagyunk szűkkeblűek iránt atok, hanem ti
irántunk! 13 Viszonzásul – mint gyermekeimhez
szólok – tárjátok ki ti is szíveteket! 14 Ne húzzatok
közös igát a hitetlenekkel, mert mi köze van az
igazságnak a gonoszsághoz, vagy mi köze van a
sötétségnek a világossághoz? 15 Hogyan egyezhetne
meg Krisztus a Béliállal? Vagy mi köze van a hívőnek
a hitetlenhez? 16 Hogyan fér össze Isten temploma a
bálványokkal? Mert ti az élő Isten temploma vagytok,
amint Isten mondta: „Bennük lakom és közöttük járok,
és Istenük leszek, és ők népem lesznek!“ 17 Ezért
tehát menjetek ki közülük és szakadjatok el tőlük,
ezt mondja az Úr, és tisztátalant ne érintsetek, és
én magamhoz fogadlak titeket. 18 És én Atyátok
leszek, ti pedig fiaim és leányaim, – ezt mondja a
mindenható Úr.

7 Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szeretteim,
tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki
tisztátalanságtól, Isten félelmében vigyük végbe
megszentelésünket. 2 Fogadjatok be minket. Senkit
meg nem bántottunk, senkit meg nem károsítottunk,
senkit meg nem csaltunk. 3 Nem vádként mondom,
hiszen az előbb mondtam, hogy szívünkben vagytok,
hogy együtt haljunk, együtt éljünk. 4 Nagyon bízom
bennetek, és sok dicsekedni valóm van veletek. Tele
vagyok vigasztalódással, sok nyomorúságunkban
is túlárad bennem az öröm. 5 Mert amikor
Macedóniába jöttünk, semmi nyugalma sem volt
testünknek, sőt minden felől zaklattak: kívül harc, belül
félelem. 6 De az Isten, a megalázottak vigasztalója,
minket is megvigasztalt Titusz megjöttével. 7
Sőt nem megjöttével csupán, hanem azzal a
vigasztalással is, amellyel ti vigasztaltátok meg.
Hírül hozta ugyanis nekünk a ti vágyódásotokat,
kesergéseteket, hozzám való ragaszkodásotokat,
úgyhogy én még jobban megörültem. 8 Mert ha
megszomorítottalak titeket azzal a levéllel nem bánom,
noha bántam, mert látom, hogy az a levél, ha ideig-
óráig meg is szomorított titeket, 9 most örülök,
nem azért, hogy megszomorodtatok, hanem hogy
megtérésre szomorodtatok meg. Isten akarata szerint
szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne
valljatok. 10 Mert az Isten szerint való szomorúság
üdvösségre vezető, visszavonhatatlan megtérést
munkál, a világ szerinti szomorúság pedig halálba
visz. 11 A ti Isten szerint való szomorúságtok milyen

nagy buzgóságot keltett bennetek, sőt védekezést,
sőt méltatlankodást, sőt félelmet, sőt vágyakozást, sőt
buzgóságot, sőt igazságszolgáltatást. Mindenképpen
bebizonyítottátok, hogy tiszták vagytok e dologban.
12 Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő és nem a
sértett miatt tettem, hanem azért, hogy nyilvánvalóvá
legyen Isten előtt irántunk való odaadástok. 13
Ezért megvigasztalódtunk. Vigasztalódásunkban még
sokkal inkább örültünk Titusz örömén, hogy ti
mindnyájan megnyugtattátok lelkét. 14 Ha előtte
dicsekedtem is veletek, nem maradtam szégyenben,
mert amint nektek is csak igazat szóltunk, úgy Titusz
előtt is igaznak bizonyult veletek való dicsekedésünk.
15 És most még jobb szívvel van irántatok,
visszaemlékezve mindnyájatok engedelmességére,
és hogy milyen félve és aggódva fogadtátok. 16
Örülök, hogy minden tekintetben bízhatom bennetek.

8 Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt
a kegyelmét, amelyet Macedónia gyülekezeteinek
adott. 2 A nyomorúság sok próbája között
is bőséges az örömük, és jószívűségük igen
nagy szegénységüket gazdagsággá növelte. 3
Tanúsíthatom, hogy erejük szerint, sőt erejük felül
adakoztak, 4 és kértek minket, hogy a szentek
iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek.
5 Reménységünket fölülmúlva először önmagukat
adták az Úrnak és nekünk, Isten akarata szerint. 6
Úgyhogy kérnünk kellett Tituszt, hogy amiképpen
elkezdte, úgy fejezze is be nálatok ezt a szolgálatot.
7 Ezért, amiképpen mindenben bővölködtök, hitben,
beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és a
hozzánk való szeretetben, úgy bővölködjetek ebben
a szolgálatban is. 8 Nem parancsként mondom,
hanem hogy mások buzgósága által a ti szeretetetek
valódiságát kipróbáljam. 9 Mert ismeritek a mi
Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, aki gazdag lévén
szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége
által meggazdagodjatok. 10 Tanácsot is adok nektek
ebben a dologban, mert ez hasznos nektek. Tavaly
óta jó szándékotok megvalósítását elkezdtétek. 11
Most tehát vigyétek is végbe, hogy amiképpen a jó
szándék megvolt bennetek, úgy a végrehajtás ahhoz
képest valósuljon meg, amitek van. 12 Mert ha a
készség megvan, az aszerint kedves, hogy kinek mije
van, és nem aszerint, amije nincs. 13 Azért, hogy
másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen
nyomorúságtok, hanem egyenlő mérték szerint. A
ti mostani bőségetek pótolja az ő hiányukat. 14
Máskor meg az ő bőségük pótolja a ti hiányotokat,
hogy így egyenlőség legyen. 15 Amint meg van írva:
„Aki sokat szedett, nem volt többje; aki keveset,
nem volt kevesebbje.“ 16 Hála legyen az Istennek,
aki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek Titusz
szívébe, 17 aki nemcsak elfogadta kérésünket, hanem
nagy buzgóságában önként ment el hozzátok. 18
Mi pedig elküldtük vele azt az atyafit is, akit minden
gyülekezetben dicsérnek evangélium hirdetéséért. 19
Sőt a gyülekezetek útitársunknak is megválasztották
ebben a jó ügyben, amelyet szolgálunk az Úrnak
dicsőségére és a jó szándékunk megmutatására.
20 Óvakodunk attól, hogy valaki megrágalmazzon
minket szolgálatunk bőséges eredménye miatt. 21
Mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt,
hanem emberek előtt is! 22 Sőt elküldtük velük együtt
azt az atyánkfiát is, akinek buzgóságát sok dologban
sokszor kipróbáltuk, aki most még sokkal buzgóbb,
mert nagyon bízik bennetek. 23 Akár Tituszról van
szó, aki az én társam és közöttetek segítségem, akár
a mi atyánkfiáról, ők a gyülekezetek követei, Krisztus
dicsősége. 24 Mutassátok meg iránt szeretetetet,
és a gyülekezetek előtt is adjátok bizonyságát, hogy
méltán dicsekedtünk veletek.

9 A szentek iránt való szolgálatról felesleges is írnom
nektek. 2 Hiszen ismerem készségeteket, amellyel
dicsekszem is a macedónoknak, hogy Akhája a
múlt esztendő óta készen áll, és a ti buzgóságotok
sokakat magával ragadott. 3 Mégis elküldtem az
atyafiakat, hogy a veletek való dicsekedésünk ebben
az ügyben alaptalannak ne bizonyuljon, hanem amint
mondtam: készen legyetek! 4 Hogyha a macedónok
velem együtt jönnek, és felkészületlenül találnának
titeket, nehogy szégyent valljuk mi, – hát még
ti, – ebben a dologban. 5 Szükségesnek véltem
azért utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek
el hozzátok, és készítsék el előre a ti megígért
adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint
adomány, és nem, mint kényszerű adomány. 6
Az pedig biztos, hogy „aki szűken vet, szűken is
arat, és aki bőven vet, bőven is arat“. 7 Mindenki
úgy adjon, ahogy eltökélte szívében, ne kelletlenül
vagy kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót
szereti az Isten. 8 Isten pedig hatalmas arra, hogy
rátok árassza minden kegyelmét, hogy mindenkor
mindenből eleget adjon és minden jótéteményre
bőségben legyetek. 9 Amint meg van írva: „Szórt, adott
a szegényeknek, az ő igazsága örökké megmarad“.
(aiōn g165) 10 Aki pedig magot ad a magvetőnek
és kenyeret eledelül, megadja és megsokasítja a ti
vetéseteket és megnöveli igazságotok gyümölcsét. 11
Így mindenben meggazdagodtok a teljes jószívűségre,

amely általunk Isten iránti hálaadásra indít. 12 Ez
a szeretetszolgálat nemcsak a szentek szükségét
elégíti ki, hanem sokakat Isten iránti hálaadásra indít.
13 Ennek a szolgálatnak eredményességéért, Krisztus
evangéliumát megvalló engedelmességetekért és
a ti hozzájuk és mindenkihez való adakozó
jószívűségetekért dicsőítik az Istent. 14 Értetek
könyörögve ők is vágyódnak utánatok, mert Isten
kegyelme olyan bőségesen áradt ki rátok. 15 Istennek
pedig legyen hála kimondhatatlan ajándékáért!

10 Krisztus szelídségére és engedelmességére
kérlek titeket, én magam, Pál, aki – némelyek
szerint – szemtől-szembe ugyan alázatos vagyok
közöttetek, de távollétemben szigorú, 2 kérlek titeket,
hogy amikor jelen leszek, ne kelljen szigorúnak
lennem annak a meggyőződésnek alapján, amellyel,
úgy gondolom, szigorú lehetnék azokkal, akik azt
tartják rólunk, hogy test szerint élünk. 3 Mert
noha testben élünk, de nem test szerint harcolunk.
4 Harci fegyvereink sem testiek, hanem erősek
Isten szolgálatában erődítmények lerontására. 5
Ezekkel rontunk le minden okoskodást és magaslatot,
amelyet Isten ismerete ellen emeltek, és foglyul
ejtünk minden gondolatot, hogy engedelmeskedjenek
Krisztusnak, 6 és készek vagyunk megbüntetni
minden engedetlenséget, mihelyt teljessé lesz a ti
engedelmességetek. 7 Ami a szemetek előtt van, arra
nézzetek! Ha valaki abban bízik, hogy ő a Krisztusé,
azt is gondolja meg, hogy amint ő a Krisztusé, éppen
úgy mi is a Krisztusé vagyunk. 8 Mert ha még
túlzottan is dicsekednék hatalmunkkal, amit az Úr
a ti építésetekre és nem megrontásotokra adott,
akkor sem vallok szégyent! 9 Nem akarom azt a
látszatot kelteni, hogy leveleimmel csak ijesztgetlek
titeket. 10 Mert azt mondják, hogy levelei súlyosak
és kemények, de megjelenése erőtlen, és beszéde
gyarló. 11 Gondolja meg az ilyen ember azt, hogy
amilyenek távollétünkben vagyunk, amikor csak
leveleken keresztül szólunk, éppen olyanok leszünk
jelenlétünkkor tetteinkben is. 12 Mert nem merjük
magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik
magukat ajánlják, de magukat magukhoz mérik, és
magukat magukhoz hasonlítják, így nem cselekednek
okosan. 13 De mi nem dicsekszünk mérték nélkül,
hanem annak a mércének alapján, amit Isten adott
nekünk mértékül, ez pedig, hogy hozzátok is eljussunk.
14 Mert mi nem feszítjük túl magunkat, mintha
nem tudnánk eljutni hozzátok, hiszen hozzátok is
eljutottunk a Krisztus evangéliumával. 15 Mi nem
dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de
reméljük, hogy hitetek növekedésével még nagyobb
megbecsülésben lesz részünk a mi mércénk szerint.
16 Határaitokon túli területen is hirdetjük majd az
evangéliumot, de nem dicsekszünk más mércéje
szerint azzal, amit már mások elvégeztek. 17 „Aki
pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék.“ 18 Mert nem
az a kipróbált ember, aki önmagát ajánlja, hanem az,
akit az Úr ajánl.

11 Bárcsak elszenvednétek tőlem egy kevés
balgaságot! Sőt szenvedjetek el engem is.
2 Mert Isten féltő szeretetével aggódom értetek,
mivel eljegyeztelek titeket egy Férfiúval, hogy mint
szeplőtelen szüzet állítsalak titeket Krisztus elé.
3 Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga
álnokságával megcsalta Évát, úgy a ti gondolataitokat
is megronthatja és eltávolíthatja a Krisztus iránt
való őszinte és tiszta hűségtől. 4 Mert ha valaki
jön hozzátok, és más Jézust prédikál, nem akit
mi prédikáltunk, vagy más lelket fogadtok be,
nem akit kaptatok, vagy szépen eltűritek a más
evangéliumot, nem amit befogadtatok. 5 Pedig úgy
gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló
a legfőbb apostoloknál. 6 Ha pedig járatlan is
vagyok a beszédben, de nem az ismeretben, amint
ez mindenben és mindenképpen nyilvánvalóvá lett
előttetek. 7 Vagy vétkeztem, amikor önmagamat
megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, mert
ingyen hirdettem nektek az Isten evangéliumát? 8
Más gyülekezeteket szegényítettem meg, amikor
támogatást fogadtam el tőlük, hogy nektek szolgáljak,
és amikor nálatok voltam és szűkölködtem, mégsem
voltam terhére senkinek. 9 Mert az én hiányomat
kipótolták a Macedóniából jött atyafiak, és azon
voltam és azon is leszek, hogy semmiben sem legyek
terhetekre. 10 Krisztus igazsága van bennem, ezért
ettől a dicsekvésemtől Akhája vidékén sem fognak
megfosztani. 11 Miért? Mert nem szeretlek titeket?
Isten jól tudja! 12 De amit cselekszem, azt ezután
is megteszem, hogy ne adjak alkalmat azoknak,
akik alkalmat keresnek, arra, hogy dicsekvésükkel
olyannak tűnjenek föl, mint amilyenek mi vagyunk. 13
Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások,
akik a Krisztus apostolainak tüntetik fel magukat.
14 Nem is csoda, hiszen a sátán is a világosság
angyalává változtatja el magát. 15 Nem olyan nagy
dolog azért, ha az ő szolgái is átváltoztatják magukat
az igazság szolgáivá. De végük cselekedeteik szerint
lesz. 16 Ismét mondom: ne tartson engem senki sem
esztelennek, de ha mégis, úgy fogadjatok be, mint
esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem.

17 Amit most mondok, nem az Úr szerint mondom,
hanem szinte esztelenül, a dicsekedésnek ebben
a dolgában. 18 Minthogy olyan sokan dicsekednek
test szerint, dicsekedem én is. 19 Hiszen ti okosok
vagytok, örömest eltűritek az eszteleneket. 20 Mert
eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki kifoszt,
ha valaki kihasznál, ha valaki fölétek kerekedik,
ha valaki arcul ver titeket. 21 Szégyenkezve
mondom, minthogy mi ehhez erőtlenek voltunk.
De ha valaki merész, esztelenül szólok, merész
vagyok én is. 22 Héberek ők? Én is! Izraeliták?
Én is! Ábrahám utódai? Én is! 23 Krisztus szolgái?
(Balgatagul szólók) én még inkább, hiszen többet
fáradoztam, többször vetettek börtönbe, sokszor
vertek meg, gyakran voltam halálos veszedelembe,
24 a zsidóktól ötször kaptam negyven botütést
egy híján, 25 háromszor megostoroztak, egyszer
megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem,
egy éjt és egy napot hányódtam a tengeren. 26
Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon,
veszedelemben rablók között, veszedelemben
népem között, veszedelemben pogányok között,
veszedelemben városban, veszedelemben pusztában,
veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis
atyafiak között, 27 fáradtságban és nyomorúságban,
gyakori virrasztásban, éhségben, szomjúságban,
gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.
28 Mindezen felül az én naponkénti zaklattatásom
az összes gyülekezetek gondja miatt. 29 Ki erőtlen,
hogy én is erőtlen ne volnék? Ki botránkozik meg,
hogy én is ne égnék? 30 Ha dicsekednem kell,
az én gyengeségemmel dicsekedem. 31 Isten, a
mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki mindörökké
áldott, tudja, hogy nem hazudok. (aiōn g165) 32
Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a
damaszkusziak városát, hogy engem elfogasson. 33
De egy ablakon át, kosárban eresztettek le a kőfalon,
és így megmenekültem kezei közül.

12 Dicsekednem kell, ha nem is használ nekem, így
rátérek a látomásokra és az Úr kijelentéseire. 2
Ismerek egy embert a Krisztusban, aki tizennégy évvel
ezelőtt (hogy testben-e nem tudom, vagy testen kívül,
nem tudom, Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig.
3 És tudom, hogy az az ember (hogy testben-e, vagy
testen kívül, nem tudom, Isten tudja) 4 elragadtatott a
paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket
hallott, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie.
5 Az ilyennel dicsekszem, magammal pedig nem
dicsekszem, hacsak nem gyengeségemmel. 6 Ha
dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert
igazságot mondanék. De mérséklem magam, hogy
valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy
amit hall tőlem. 7 De hogy a kijelentések nagysága
miatt el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe,
a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy el
ne bizakodjam. 8 Ezért háromszor könyörögtem
az Úrnak, hogy ez távozzék el tőlem. 9 De Ő
ezt mondta nekem: elég neked az én kegyelmem,
mert az én erőm erőtlenségben lesz teljessé. Nagy
örömmel dicsekszem azért erőtlenségemmel, hogy
a Krisztus ereje lakjék bennem. 10 Ezért van
örömöm a Krisztusért szenvedett erőtlenségekben,
bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben
és szorongattatásokban, mert amikor erőtlen vagyok,
akkor vagyok erős. 11 Dicsekedésemben esztelenné
lettem, de ti kényszerítettetek rá. Mert nektek kellett
volna engem ajánlanotok, hiszen semmiben sem
vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál, noha semmi
sem vagyok. 12 Apostolságom jelei megmutatkoztak
közöttetek a sok tűrésben, a jelekben, csodákban
és erőkben is. 13 Mert mi az, amiben hátrányt
szenvedtetek a többi gyülekezethez viszonyítva,
legfeljebb az, hogy én magam nem voltam terhetekre!
Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot! 14
Íme, most harmadszor is kész vagyok hozzátok menni,
és nem leszek terhetekre, mert nem azt keresem,
ami a tiétek, hanem titeket magatokat, mert nem a
gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek,
hanem a szülők a gyermekeknek. 15 Én pedig örömest
hozok áldozatot értetek, és magamat is feláldozom
a ti lelketekért, még ha ti, akiket én igen szeretek,
kevésbé szerettek is engem. 16 Ám legyen: de én
nem voltam terhetekre, hanem álnok ember lévén,
ravaszsággal fogtalak meg titeket. 17 Vagy akiket
hozzátok küldtem, azok közül valaki révén becsaptalak
titeket? 18 Megkértem Tituszt és vele együtt elküldtem
azt az atyafit is. Csak nem Titusz csapott be
titeket? Nem ugyanazon Lélek szerint járunk? Nem
ugyanazokon a nyomokon? 19 Azt hiszitek megint,
hogy előttetek mentegetjük magunkat? Mi azonban
Isten előtt Krisztusban szólunk, mégpedig szeretteim,
a ti épülésetekre. 20 Mert attól félek, hogy ha
majd hozzátok megyek, nem olyannak talállak
titeket, amilyeneknek szeretnélek, és engem sem
olyannak találtok, amilyennek szeretnétek. Félek
hogy viszálykodás, irigység, harag, egyenetlenség,
rágalmazás, vádaskodás, felfuvalkodás, pártoskodás
lesz közöttetek, 21 úgyhogy amikor újra odamegyek,
megaláz engem az én Istenem nálatok, és sokakat
megsiratok azok közül, akik korábban vétkeztek

és nem tértek meg abból a tisztátalanságból,
paráznaságból és kicsapongásból, amit elkövettek.

13 Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. „Két vagy
három tanú vallomása erősítsen meg minden
ügyet“. **2** Előre megmondtam, és előre mondom,
mint másodszori ottlétemkor, és most távolétemben
azoknak, akik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek
is mind, hogyha ismét odamegyek, nem leszek
kíméletes. **3** Bizonyítékát keresitek annak, hogy
általam az a Krisztus szól, aki veletek szemben
nem erőtlen, hanem erős közöttetek. **4** Mert bár
megfeszítetett erőtlenségében, mindazonáltal él Isten
hatalmából. És bár mi erőtlenek vagyunk benne,
de vele együtt élünk majd Isten erejéből nálatok. **5**
Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e?
Önmagatokat próbáljátok meg! Vagy nem ismeritek-e
fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha
nem, akkor nem álltátok ki a próbát. **6** De remélem,
hogy elismeritek, hogy mi kiálltuk a próbát. **7** Az Istent
pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek,
nem azért, hogy mi kipróbáltnak tűnjünk, hanem hogy
ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy kipróbáltatlanok
legyünk. **8** Mert semmit sem tehetünk az igazság
ellen, hanem csak az igazságért. **9** Mert örülünk,
ha mi erőtlenek vagyunk, ti pedig erősek vagytok.
Imádkozunk is a ti tökéletesedésetekért. **10** Azért
írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne
kelljen keményen viselkednem azzal a hatalommal,
amelyet az Úr nekem építésre és nem rontásra adott.
11 Végezetül, atyámfiai, legyetek jó egészségben,
épüljetek, vigasztalódjatok, egy értelemben legyetek,
békességben éljetek és a szeretetnek és békességnek
Istene veletek lesz. **12** Köszöntsétek egymást szent
csókkal. **13** Köszöntenek titeket a szentek mindnyájan.
14 Az Úr Jézus Krisztus kegyelme és az Isten szeretete
és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal.
Ámen.

Galatákhoz

1 Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember
által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten
által, aki feltámasztotta őt a halálból); **2** és a velem
levő összes atyafiak, Galácia gyülekezeteinek: **3**
Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől és a
mi Urunk Jézus Krisztustól, **4** aki adta önmagát a mi
bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló
gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak
akarata szerint, **(aiōn g165)** **5** akinek dicsőség örökkön-
örökké! Ámen. **(aiōn g165)** **6** Csodálkozom, hogy attól,
aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar
más evangéliumra hajlotok. **7** Holott nincs más; de
némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni
a Krisztus evangéliumát. **8** De ha akár mi avagy
mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon
kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok. **9** Amint
előbb mondottuk, most is ismét mondom: Ha valaki
néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok,
átok legyen. **10** Mert most embereknek engedek-e
avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e
tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyeknék
tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája. **11** Tudtotokra
adom pedig, atyámfiai, hogy az az evangélium, melyet
én hirdettem, nem ember szerint való, **12** mert én sem
embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem
a Jézus Krisztus kijelentése által. **13** Mert hallottátok,
mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én
igen nagyon háborgattam az Isten anyaszentegyházát,
és pusztítottam azt. **14** És felülmúltam a zsidóságban
nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongva
atyai hagyományaimért. **15** De mikor az Istennek
tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől
fogva, és elhívott az ő kegyelme által, **16** hogy
kijelentse az ő Fiát énbennem, hogy hirdessem őt a
pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és
vérrel, **17** sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem
való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és
ismét visszatértem Damaszkuszba. **18** Azután három
esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy
Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt
napig. **19** Az apostolok közül pedig mást nem láttam,
hanem csak Jakabot, az Úr testvérét. **20** Amiket
pedig néktek írok, ím Isten előtt mondom, hogy nem
hazudom. **21** Azután mentem Szíriának és Ciliciának
tartományaiba. **22** Személyesen pedig ismeretlen
voltam a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek
előtt, **23** hanem csak hallották, hogy aki minket
üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, amelyet
egykor pusztított. **24** És dicsőítették bennem az
Istent.

2 Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem
Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvive Tituszt
is. **2** Fölmentem pedig kijelentés következtében,
és eléjük adtam az evangéliumot, melyet hirdetek
a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek,
hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne
futottam volna. **3** De még a velem levő Titusz sem
kényszeríttetett a körülmetélkedésre, noha görög
volt, **4** tudniillik a belopózkodott hamis atyafiak miatt,
akik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék
a mi szabadságunkat, mellyel bírunk a Krisztus
Jézusban, hogy minket szolgákká tegyenek, **5** kiknek
egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az
evangélium igazsága megmaradjon számotokra. **6**
A tekintélyesektől pedig (bármilyenek voltak régen,
azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek
személyét): mert velem a tekintélyesek semmit sem
közöltek. **7** Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy
énreám van bízva a körülmetéletlenség evangéliuma,
mint Péterre a körülmetélésé **8** (mert aki erős volt
Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem
is erős volt a pogányok között); **9** és elismerve a
nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás meg János,
kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyújtották
nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között,
ők pedig a körülmetélés között prédikáljunk: **10**
csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; amit
is én igyekeztem megcselekedni. **11** Mikor pedig
Péter Antiókhiába jött, szemtől szembe ellene álltam,
mivel panasz volt rá. **12** Mert mielőtt némelyek
odajöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett;
mikor pedig odajöttek, félrevonult, és elkülönítette
magát, félve a körülmetélkedésből valóktól. **13** És
vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgyhogy
Barnabást szintén elcsábította az ő tettetésük. **14**
De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az
evangélium igazságához képest, mondtam Péternek
mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra
élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a
pogányokat, hogy zsidó módra éljenek? **15** Mi,
természet szerint zsidók és nem pogányok közül
való bűnösök, **16** tudva azt, hogy az ember nem
igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus
Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban
hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből
és nem a törvény cselekedeteiből. Mivel a törvény
cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem. **17**
Ha pedig Krisztusban keresve a megigazulást, mi

magunk is bűnösöknek találtatunk, vagy Krisztus
bűnnek szolgája-e? Távol legyen. 18 Mert ha amiket
elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat
teszem bűnössé. 19 Mert én a törvény által meghaltam
a törvénynek, hogy Istennek éljek. 20 Krisztussal
együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én,
hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most
testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki
szeretett engem, és önmagát adta érettem. 21 Nem
törlöm el az Isten kegyelmét, mert ha a törvény által
van az igazság, akkor Krisztus ok nélkül halt meg.

3 Ó, balgatag galaták, kicsoda igézett meg titeket,
hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak,
kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le,
mintha tiköztetek feszítették volna meg? 2 Csak azt
akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből
kaptátok-e a Lelket avagy a hit hallásából? 3 Ennyire
esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el,
most testben fejeznétek be? 4 Annyit szenvedtetek
hiába? – ha ugyan hiába. 5 Azért, aki a Lelket
szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel
bennetek, a törvény cselekedeteiből vagy a hit
hallásából cselekszi-e? 6 Miképpen Ábrahám hitt
az Istennek, és tulajdoníttatott neki igazságul. 7
Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az
Ábrahám fiai. 8 Előre látva pedig az Írás, hogy Isten
hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette
Ábrahámnak, hogy „Tebenned fog megáldatni minden
nép“. 9 Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő
Ábrahámmal. 10 Mert akik törvény cselekedeteiből
vannak, átok alatt vannak, minthogy meg van írva:
„Átkozott minden, aki meg nem marad mindazokban,
amik megírattak a törvény könyvében, hogy azokat
cselekedje“. 11 Hogy pedig a törvény által senki sem
igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember
hitből él. 12 A törvény pedig nincs hitből, hanem
amely ember cselekszi azokat, élni fog azok által. 13
Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká
lett érettünk, mert meg van írva: „Átkozott minden, aki
fán függ“: 14 azért, hogy az Ábrahám áldása Krisztus
Jézusban legyen a pogányokon, és a Lélek ígéretét
elnyerjük hit által. 15 Atyámfiai! Ember szerint szólok.
Lám, az embernek megerősített testamentumát senki
erőtlenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ad.
16 Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő
magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint
sokról, hanem mint egyről. És a te magodnak, aki
a Krisztus. 17 Ezt mondom pedig, hogy a kötést,
melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve,
a négyszázharminc esztendő múltán keletkezett
törvény nem teszi erőtlenné, hogy megsemmisítse
az ígéretet. 18 Mert ha törvényből van az örökség,
akkor többé nem ígéretből. Ábrahámnak pedig ígéret
által ajándékozta azt az Isten. 19 Micsoda tehát a
törvény? A bűnök miatt adatott, amíg eljön a Mag,
akinek tétetett az ígéret, rendeltetve angyalok által,
közbenjáró kezében. 20 A közbenjáró pedig nem
egyé, Isten ellenben egy. 21 A törvény tehát az Isten
ígéretei ellen van-e? Távol legyen! Mert ha olyan
törvény adatott volna, amely képes megeleveníteni,
valóban a törvényből volna az igazság. 22 De az
Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus
Krisztusban való hitből adassék a hívőknek. 23
Mielőtt pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk,
egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. 24 Így
a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy
hitből igazuljunk meg. 25 De minekutána eljött a hit,
nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt. 26 Mert
mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban
való hit által. 27 Mert akik Krisztusba keresztelkedtetek
meg, Krisztust öltöztétek fel. 28 Nincs zsidó, sem
görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem
nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus
Jézusban. 29 Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az
Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.

4 Mondom pedig, hogy ameddig az örökös kiskorú,
semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet
ura mindennek, 2 hanem gyámok és gondviselők
alatt van az atyától rendelt ideig. 3 Azonképpen
mi is, mikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá
voltunk vetve szolgaként: 4 Mikor pedig eljött az
időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki
asszonytól lett, aki törvény alatt lett, 5 hogy a törvény
alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. 6
Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az
ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abbá,
Atya! 7 Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha
pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által. 8 Ámde
akkor, mikor még nem ismertétek az Istent, azoknak
szolgáltatok, amik természet szerint nem istenek. 9
Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt
hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza
ismét az erőtlen és gyarló elemekhez, amelyeknek
megint újból szolgálni akartok? 10 Megtartjátok a
napokat és hónapokat és időket meg az esztendőket.
11 Féltelek titeket, hogy hiába fáradoztam körülöttetek.
12 Legyetek olyanok, mint én, mert én is olyanná
lettem, mint ti: atyámfiai, kérlek titeket, semmivel
sem bántottatok meg engem. 13 Tudjátok pedig,
hogy testem erőtlensége miatt hirdettem nektek az

evangéliumot először. 14 És megkísértetve testemben,
nem vetettetek meg, sem nem utáltatok meg engem,
hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint
Krisztus Jézust. 15 Hová lett tehát a ti boldogságotok?
Mert bizonyságot teszek néktek, hogy ti, ha lehetséges
lett volna, szemeiteket kivájva, nekem adtátok volna.
16 Tehát ellenségetek lettem-e, megmondva néktek
az igazat? 17 Nem szépen buzgólkodnak érettetek,
sőt minket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettük
buzgólkodjatok. 18 Szép dolog pedig fáradozni a jóban
mindenkor és nem csupán akkor, ha köztetek vagyok.
19 Gyermekeim! Kiket ismét fájdalommal szülök,
amíg kiábrázolódik bennetek Krisztus. 20 Szeretnék
pedig most közöttetek jelen lenni és változtatni a
hangomon, mert bizonytalanságban vagyok felőletek.
21 Mondjátok meg nékem, akik a törvény alatt akartok
lenni: nem halljátok-e a törvényt? 22 Mert meg van
írva, hogy Ábrahámnak két fia volt, egyik a szolgálótól
és a másik a szabad asszonytól. 23 De a szolgálótól
való test szerint született; a szabad asszonytól való
pedig az ígéret által. 24 Ezek mást példáznak: mert
azok az asszonyok a két szövetség: az egyik a Sínai-
hegyről való, szolgaságra szülő, ez Hágár, 25 mert
Hágár a Sínai-hegy Arábiában, hasonlatos pedig a
mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt
szolgál. 26 De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez
mindnyájunknak anyja, 27 mert meg van írva: „Ujjongj,
te meddő, ki nem szülsz; vigadozzál és kiálts, ki nem
vajúdsz, mert sokkal több az elhagyottnak magzata,
mint akinek férje van.“ 28 Mi pedig, atyámfiai, Izsák
szerint ígéretnek gyermekei vagyunk. 29 De amint
akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint
valót, úgy most is. 30 De mit mond az Írás? Űzd ki a
szolgálót és az ő fiát, mert a szolgáló fia nem örököl
a szabad nő fiával. 31 Azért, atyámfiai, nem vagyunk
a szolgáló fiai, hanem a szabad asszonyé.

5 Azért a szabadságban, melyre minket Krisztus
megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek el
ismét magatokat szolgaságnak igájával. 2 Íme, én, Pál
mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus
nektek semmit sem használ. 3 Bizonyságot teszek
pedig ismét minden embernek, aki körülmetélkedik,
hogy köteles az egész törvényt megtartani. 4
Elszakadtatok Krisztustól, akik a törvény által akartok
megigazulni, a kegyelemből kiestetek. 5 Mert mi a
Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét.
6 Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés
nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a
szeretet által munkálkodó hit. 7 Jól futottatok; kicsoda
gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az
igazságnak? 8 Ez a hitetés nem attól van, aki titeket
hív. 9 Kis kovász az egész tésztát megkeleszti. 10
Bizodalmam van az Úrban tihozzátok, hogy más
értelemben nem lesztek; de aki titeket megzavar,
elveszi az ítéletet, bárki legyen. 11 Én pedig,
atyámfiai, ha még a körülmetélést hirdetem, miért
üldöztetem mégis? Akkor eltöröltetett a kereszt
botránya. 12 Bárcsak ki is metszetnék magukat,
akik titeket bujtogatnak. 13 Mert ti szabadságra
hívattatok, atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügy
ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok
egymásnak. 14 Mert az egész törvény ez egy
igében teljesedik be: „Szeresd felebarátodat, mint
magadat“. 15 Ha pedig egymást marjátok és faljátok,
vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek. 16
Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek
kívánságát véghez ne vigyétek. 17 Mert a test a
lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen;
ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat
cselekedjétek, amiket akartok. 18 Ha azonban a
Lélektől vezéreltettek, nem vagytok a törvény alatt.
19 A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek
ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság,
bujálkodás, 20 bálványimádás, varázslás,
ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések,
harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, 21
irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások
és ezekhez hasonlók; melyekről előre mondom
néktek, amiképpen már ezelőtt is mondottam, hogy
akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának
örökösei nem lesznek. 22 De a Léleknek gyümölcse:
szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség,
jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. 23 Az
ilyenek ellen nincs törvény. 24 Akik pedig Krisztuséi,
a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival
együtt. 25 Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is
járjunk. 26 Ne legyünk hiú dicsőségkívánók, egymást
ingerlők, egymásra irigykedők.

6 Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn,
ti lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelídségnek
lelkével, ügyelve magadra, hogy meg ne kísértessél
te magad is. 2 Egymás terhét hordozzátok, és úgy
töltsétek be a Krisztus törvényét. 3 Mert ha valaki
azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja
meg. 4 Minden ember pedig az ő maga cselekedetét
vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz
dicsekedése és nem másra nézve. 5 Mert ki-ki a
maga terhét hordozza. 6 Akit pedig az igére tanítanak,
közölje minden javát tanítójával. 7 Ne tévelyegjetek,
Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember,

azt aratja is. **8** Mert aki vet az ő testének, a testből
arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből
arat örök életet. **(aiōnios g166)** **9** A jótéteményben
pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében
aratunk, ha el nem lankadunk. **10** Ezért míg időnk van,
cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig
a mi hitünknek cselédeivel. **11** Látjátok, mekkora
betűkkel írok néktek a saját kezemmel! **12** Akik testre
szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket
a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus
keresztjéért ne üldözzék őket. **13** Mert maguk a
körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem
azért akarják, hogy ti körülmetélkedjetek, hogy a ti
testetekkel dicsekedjenek. **14** Nékem pedig ne legyen
másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus
Krisztus keresztjében, aki által nékem megfeszíttetett
a világ és én is a világnak. **15** Mert Krisztus Jézusban
sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség
nem használ semmit, hanem az új teremtés. **16** És
akik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság
azokon és az Istennek Izraelén. **17** Ezek után senki
nekem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak
bélyegeit hordozom az én testemben. **18** A mi Urunk
Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel,
atyámfiai! Ámen.

Efézusiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratából,
az Efezusban lévő és Krisztus Jézusban hívő
szenteknek. **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől,
a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott
legyen az Isten és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak
Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással
a mennyekben a Krisztusban, **4** aszerint, amint
magának kiválasztott minket ő benne a világ teremtése
előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek
őelőtte szeretet által, **5** eleve elhatározva, hogy
minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az ő
akaratának jó kedve szerint, **6** kegyelme dicsőségének
magasztalására, amellyel megajándékozott minket
ama Szerelmesben, **7** akiben van a mi váltságunk
az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő
kegyelmének gazdagsága szerint. **8** Melyet nagy
bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és
értelemmel, **9** megismertetve velünk az ő akaratának
titkát az ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt
magában **10** az idők teljességének rendjére nézve,
hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a
Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak,
mind amelyek e földön vannak; **11** őbenne,
akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetve
annak eleve elvégzése szerint, aki mindent az
ő akaratának tanácsából cselekszik, **12** hogy
legyünk az ő dicsőségének magasztalására, akik
előre reménykedtünk a Krisztusban: **13** akiben
ti is, miután hallottátok az igazságnak beszédét,
üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek
is, megpecsételtettetek az ígéretnek ama Szent
Lelkével, **14** aki záloga a mi örökségünknek Isten
tulajdon népének megváltására, az ő dicsőségének
magasztalására. **15** Ezért én is, hallván a ti
hiteteket az Úr Jézusban és minden szentekhez
való szerelmeteket, **16** nem szűnök meg hálát adni
érettetek, emlékezve reátok az én könyörgéseimben,
17 hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene,
a dicsőségnek Atyja adja néktek bölcsességnek
és kijelentésnek Lelkét az ő megismerésében,
18 és világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy
tudhassátok, hogy mi az ő elhívásának a reménysége,
mi az ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a
szentek között, **19** és mi az ő hatalmának felséges
nagysága iránt unk, akik hiszünk az ő hatalma erejének
ama munkája szerint, **20** amelyet megmutatott a
Krisztusban, mikor feltámasztotta őt a halálból, és
ültette őt a maga jobbjára a mennyekben. **21** Minden
fejedelemség és hatalmasság, és erő és uraság
és minden név felett, mely neveztetik, nemcsak e
világon, hanem a következendőben is, **(aiōn g165)** **22**
és mindent az ő lábai alá vetett, és őt tette mindenek
fölött az anyaszentegyház fejévé, **23** mely az ő teste,
teljessége neki, aki mindeneket betölt mindenekkel.

2 Titeket is megelevenített, akik holtak voltatok
a ti vétkeitek és bűneitek miatt, **2** melyekben
jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli
hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint,
mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik,
(aiōn g165) **3** akik között forgolódtunk egykor mi is
mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedve
a testnek és a gondolatoknak akaratát, és természet
szerint haragnak fiai voltunk, mint egyebek is. **4**
De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az
ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, **5**
minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt,
megelevenített együtt a Krisztussal (kegyelemből
tartattatok meg!), **6** és együtt feltámasztott és
együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban,
7 hogy megmutassa a következendő időkben az ő
kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való
jóságából a Krisztus Jézusban. **(aiōn g165)** **8** Mert
kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem
tőletek van: Isten ajándéka ez. **9** Nem cselekedetekből,
hogy senki ne kérkedjék. **10** Mert az ő alkotása
vagyunk, általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre
teremtetve, amelyeket előre elkészített az Isten,
hogy azokban járjunk. **11** Ezért emlékezzetek meg
arról, hogy egykor ti a testben pogányok voltatok,
kiket körülmetéletlennek neveztek azok, akiknek
testét kézzel metélték körül, **12** hogy ti, mondom,
abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael
társaságától idegenek és az ígéret szövetségeitől távol
valók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók
voltatok e világon. **13** Most pedig a Krisztus Jézusban
ti, akik egykor távol voltatok, közel valókká lettetek a
Krisztus vére által. **14** Mert ő a mi békességünk, aki
eggyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta
a közbevetett választófalat, **15** az ellenségeskedést
az ő testében, a parancsolatoknak tételekben való
törvényét eltörölve, hogy azt a kettőt egy új emberré
teremtse ő magában, békességet szerezve, **16** és hogy
megbékültesse az Istennel mind a kettőt, egy testben
a keresztfa által, megölve ezen az ellenségeskedést.
17 És eljőve békességet hirdetett néktek, a távol
valóknak és a közel valóknak. **18** Mert ő által van
menetelünk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához.
19 Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek,

hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az
Istennek, 20 akiket fölépítettek az apostoloknak és
prófétáknak alapkövén, és a szegletkő maga Jézus
Krisztus, 21 akiben az egész épület szép rendben
egybeilleszkedik, s növekedik szent templommá az
Úrban, 22 akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a
Lélek által.

3 Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya
tiérettetek, a pogányokért, 2 ha ugyan hallottátok
Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nekem
adott a ti érdeketekben; 3 hogy tudniillik kijelentés
útján ismertette meg velem a titkot, aszerint,
amint az előbb megírtam röviden, 4 melynek
olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én
értelmem a Krisztus titka felől, 5 amely más időkben
nem ismertettetett meg az emberek fiaival úgy,
ahogyan most kijelentette az ő szent apostolainak és
prófétáinak a Lélek által: 6 hogy tudniillik a pogányok
örököstársak, és egyugyanazon test tagjai, és részesei
az ő ígéretének a Krisztus Jézusban az evangélium
által, 7 amelynek szolgájává lettem az Isten ama
kegyelmének ajándékából, mely adatott nékem az
ő hatalmának munkája szerint. 8 Nékem, minden
szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a
kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus
mérhetetlen gazdagságát, 9 és hogy megvilágosítsam
mindenkinek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama
titok felől, amely elrejtetett örök időktől fogva az
Istenben, aki mindent teremtett a Jézus Krisztus
által; (aiōn g165) 10 azért, hogy megismerjék most
a mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok az
egyház által az Istennek sokféle bölcsességét, 11
amaz örök végezése szerint, amelyet megcselekedett
a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban: (aiōn g165)
12 akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal
való menetelünk Istenhez, az őbenne való hit által.
13 Azért kérlek, hogy ne csüggedjetek el az én
érettetek való nyomorúságaim miatt, amelyek nektek
dicsőségetekre vannak. 14 Ezért meghajtom térdeimet
a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, 15
akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és
földön, 16 hogy adja meg nektek az ő dicsősége
gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek
az ő Lelke által a belső emberben, 17 hogy
lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben;
18 a szeretetben meggyökerezve és alapot véve,
hogy megérthessétek minden szentekkel együtt,
mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és
magassága az Isten jóvoltának, 19 és megismerjétek
a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét,
hogy ekképpen beteljesedjetek az Istennek egész
teljességéig. 20 Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel
mindeneket megcselekedhet, feljebb, hogynem mint
kérjük vagy elgondoljuk, a mibennünk munkálkodó
erő szerint, 21 annak legyen dicsőség az egyházban
a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre,
örökkön-örökké. Ámen! (aiōn g165)

4 Kérlek azért titeket én, aki fogoly vagyok az Úrban,
hogy járjatok úgy, amint illik elhívatásotokhoz,
mellyel elhívattatok. 2 Teljes alázatossággal és
szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedve egymást
szeretetben, 3 igyekezve megtartani a Lélek egységét
a békességnek kötelében. 4 Egy a test és egy a Lélek,
miképpen elhívatásotoknak egy reménységében
hívattatok is el. 5 Egy az Úr, egy a hit, egy
a keresztség. 6 Egy az Isten és mindeneknek
Atyja, aki mindenekfelett van, és mindenek által és
mindnyájatokban munkálkodik. 7 Mindegyikünknek
pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott
ajándéknak mértéke szerint. 8 Ezért mondja az
Írás: Fölment a magasságba, foglyokat vitt fogva,
és ajándékokat adott az embereknek. 9 (Az pedig,
hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le
is szállott a föld alsóbb részeire? 10 Aki leszállott,
ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél,
hogy mindeneket betöltsön.) 11 És ő adott némelyeket
apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket
evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és
tanítókul, 12 a szentek tökéletesebbítése céljából a
szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére:
13 míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való
hitnek és az ő megismerésének egységére, érett
férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak
mértékére: 14 Hogy többé ne legyünk gyermekek,
kiket ide s tova hány a hab, és hajt a tanításnak akármi
szele az embereknek álnoksága által, a tévelygés
ravaszságához való csalárdság által, 15 hanem az
igazságot követve szeretetben, mindenestől fogva
növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban, 16
akiből az egész test, szép rendben egyberakva és
egybe szerkesztetve az ő segedelmének minden
kapcsával, minden egyes tagnak mértéke szerint
való munkássággal teljesíti a testnek növekedését
a maga fölépítésére szeretetben. 17 Ezt mondom
azért, és bizonyságot teszek az Úrban, hogy ti
többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is
járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában, 18 akik
értelmükben meghomályosodtak, elidegenültek az
isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük
keménysége miatt van bennük; 19 akik erkölcsi

érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták,
minden tisztátalanságnak nagy nyereséggel való
cselekvésére. 20 Ti pedig nem így tanultátok a
Krisztust; 21 ha ugyan őt megértettétek és őbenne
megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság: 22
hogy levetkőzzétek ama régi élet szerint való óembert,
mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt.
23 Újuljatok meg a ti elméteknek lelke szerint, 24
és öltözzétek fel amaz új embert, mely Isten szerint
teremtetett igazságban és valóságos szentségben. 25
Azért levetve a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki
az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk.
26 Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne
menjen a ti haragotokon; 27 se pedig az ördögnek ne
adjatok helyet. 28 Aki lopott, többé ne lopjon, hanem
inkább munkálkodjék, cselekedve az ő kezeivel azt,
ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek. 29
Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék,
hanem csak amely hasznos a szükséges építésre,
hogy áldásos legyen a hallgatóknak. 30 És meg
ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét,
aki által megpecsételtettetek a teljes váltságnak
napjára. 31 Minden mérgesség és fölgerjedés
és harag és lárma és káromkodás kivettessék
közületek minden gonoszsággal együtt. 32 Legyetek
pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, engedve
egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban
engedett néktek.

5 Legyetek azért követői az Istennek, mint szeretett
gyermekek, 2 és járjatok szeretetben, miképpen a
Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát érettünk
ajándékul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.
3 Paráznaság pedig és akármilyen tisztátalanság
vagy fösvénység ne is kerüljön szóba közöttetek,
amint szentekhez illik; 4 sem undokság vagy bolond
beszéd vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem
inkább hálaadás. 5 Mert azt jól tudjátok, hogy egy
paráznának is vagy tisztátalannak vagy fösvénynek,
aki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és
Istennek országában. 6 Senki titeket meg ne csaljon
üres beszédekkel, mert ezekért jön az Isten haragja
a hitetlenség fiaira. 7 Azért ne legyetek részesei
ezeknek. 8 Mert régen sötétség voltatok, most pedig
világosság az Úrban: mint világosságnak fiai, úgy
járjatok 9 (mert a világosságnak gyümölcse minden
jóságban és igazságban és valóságban van), 10
meggondolva, mi legyen kedves az Úrnak. 11 És ne
legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen
cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek
azokat, 12 mert amiket azok titokban cselekszenek,
éktelen dolog csak mondani is. 13 Mindezek pedig
felfedve, a világosság által napvilágra jönnek; mert
minden, ami napvilágra jön, világosság. 14 Ezért
mondja: Serkenj föl, aki alszol, és támadj fel a halálból,
és felragyog néked a Krisztus. 15 Lássátok meg azért,
hogy mi módon okkal járjatok, nem mint bolondok,
hanem mint bölcsek. 16 Áron is megvegyétek az
alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. 17 Ezért ne
legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen
az Úrnak akarata. 18 És meg ne részegedjetek
bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesedjetek
be Szent Lélekkel, 19 beszélgetve egymás között
zsoltárokban és dicséretekben, és lelki énekekben,
énekelve és dicséretet mondva szívetekben az
Úrnak. 20 Hálákat adva mindenkor mindenekért a
mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek
és Atyának. 21 Engedelmesek legyetek egymásnak
Isten félelmében. 22 Ti, asszonyok, saját férjeteknek
engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. 23 Mert a
férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az
egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. 24 De
miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak,
azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek
férjüknek mindenben. 25 Ti, férfiak, szeressétek a
ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette
az egyházat, és önmagát adta azért, 26 hogy azt
megszentelje, megtisztítva a víznek fürdőjével az ige
által, 27 hogy majd önmaga elé állítsa dicsőségben
az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy
folt vagy valami afféle, hanem hogy legyen szent és
feddhetetlen. 28 Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő
feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti
az ő feleségét, önmagát szereti. 29 Mert soha senki
az ő tulajdon testét nem gyűlölte, hanem táplálgatja
és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat. 30
Mert az ő testének tagjai vagyunk, az ő testéből és
az ő csontjaiból valók. 31 Ezért elhagyja az ember
atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez,
és lesznek ketten egy testté. 32 Felette nagy titok
ez: de én a Krisztusról és az egyházról szólok. 33
Hanem azért ti is egyenként, ki-ki az ő feleségét úgy
szeresse, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a
férjét.

6 Ti, gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek
az Úrban, mert ez az igaz. 2 Tiszteld atyádat
és anyádat (ami az első parancsolat ígérettel), 3
hogy jól legyen dolgod, és hosszú életű légy e
földön. 4 Ti is, atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket,
hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése
szerint. 5 Ti, szolgák, engedelmesek legyetek

a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és
rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a
Krisztusnak, 6 nem a szemnek szolgálva, mint akik
embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus
szolgái, cselekedve az Istennek akaratát lélekből,
7 jó akarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak és
nem embereknek, 8 tudván, hogy ki-ki ami jót
cselekszik, azt veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár
szabad. 9 Ti is, urak, ugyanazt cselekedjétek velük,
elhagyva a fenyegetést, tudva, hogy a ti Uratok is
mennyben van, és személyválogatás nincsen őnála.
10 Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és
az ő hatalmas erejében. 11 Öltözzétek föl az Isten
minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek
minden ravaszságával szemben. 12 Mert nem vér
és test ellen van nékünk tusakodásunk, hanem
a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen,
ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság
lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. (aiōn
g165) 13 Ezért vegyétek föl az Istennek minden
fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon,
és mindent elvégezve megállhassatok. 14 Álljatok
hát elő, körülövezve derekatokat igazlelkűséggel és
felöltözve az igazságnak páncélját, 15 felsaruzva
lábaitokat a békesség evangéliumának készségével.
16 Mindezekhez fölvéve a hitnek pajzsát, amellyel ama
gonosznak minden tüzes nyilát kiolthatjátok. 17 Az
üdvösség sisakját is fölvegyétek és a Léleknek kardját,
amely az Isten beszéde. 18 Minden imádsággal és
könyörgéssel imádkozva minden időben a Lélek által,
és ugyanígy vigyázzatok teljes állhatatossággal és
könyörgéssel minden szentekért, 19 énérettem is,
hogy adassék nékem szó, ha számat megnyitom,
hogy bátorsággal ismertessem meg az evangélium
titkát, 20 amelyért követséget viselek láncok között,
hogy bátran szóljak arról, amiképpen kell szólanom.
21 Hogy pedig ti is megtudjátok dolgaimat, hogy mit
cselekszem, mindent megismertet veletek Tükhikosz,
a szeretett atyafi és hű szolga az Úrban, 22 kit éppen
azért küldöttem hozzátok, hogy megismerjétek a
mi dolgainkat, és megvigasztalja a ti szíveteket. 23
Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel együtt
az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! 24 A
kegyelem legyen mindazokkal, akik szeretik a mi
Urunk Jézus Krisztust romlatlanságban. Ámen.

Filippiekhez

1 Pál és Timóteus, Jézus Krisztus szolgái,
minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik
Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal
egyetemben: **2** Kegyelem néktek és békesség
Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.
3 Hálát adok az én Istenemnek, minden rólatok
való megemlékezésemben, **4** mindenkor minden
könyörgésemben mindannyiotokért nagy örömmel
könyörgök, **5** mert részt vettetek az evangélium
ügyében az első naptól fogva mind ez ideig.
6 Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki
elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus
Jézusnak napjáig. **7** Mert méltó, hogy én így
gondolkodjak felőletek, hiszen szívemben hordalak
titeket, mint akik mind az én fogságomban, mind az
evangéliumnak oltalmazásában és bizonyításában
mindnyájan részestársaim vagytok a nékem adott
kegyelemben. **8** Mert bizonyságom az Isten, hogy
mennyire vágyakozom mindnyájatok után a Krisztus
Jézus szerelmében. **9** És azért imádkozom, hogy
a ti szeretetetek még jobban-jobban bővölködjék
ismeretben és minden értelmességben; **10** hogy
megítélhessétek, hogy mi a rossz, és mi a jó;
hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a
Krisztusnak napjára; **11** hogy beteljetek az igazságnak
gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az
Isten dicsőségére és magasztalására. **12** Tudtotokra
akarom pedig adni, atyámfiai, hogy az én dolgaim
inkább előmenetelére lettek az evangéliumnak; **13**
annyira, hogy a Krisztusban híressé lett az én
fogságom a testőrség egész házában és mindenki
előtt; **14** és többen az Úrban való atyafiak közül bízva
az én fogságomban, nagyobb bátorsággal merik
szólni az igét. **15** Némelyek ugyan irigységből és
versengésből is, de mások jóakaratból is hirdetik
a Krisztust. **16** Némelyek versengésből prédikálják
a Krisztust, nem tiszta lélekkel, és azt hiszik, hogy
fogságom nyomorúságait így megnövelik; **17** de mások
szeretetből, mert tudják, hogy én az evangéliumnak
oltalmazására rendeltettem. **18** Mert mit mondjak?
Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből,
a Krisztus prédikáltatik: és én ennek örülök, sőt
örülni is fogok. **19** Mert tudom, hogy ez nékem
üdvességemre lesz a ti könyörgésetek és Jézus
Krisztus Lelkének segedelme által, **20** aszerint
az esengő várakozásom és reménységem szerint,
hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem
mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog
magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem,
akár halálom által. **21** Mert nékem az élet Krisztus, és
a meghalás nyereség. **22** De ha e testben való életem
munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam,
meg sem mondhatom. **23** Mert szorongattatom e
kettő között, kívánok elköltözni és a Krisztussal
lenni; mert ez sokkal inkább jobb, **24** de e testben
megmaradnom szükségesebb érettetek. **25** És ebben
bízva tudom, hogy megmaradok és együtt maradok
mindnyájatokkal a ti hitben való gyarapodásotokra és
örömötökre; **26** hogy bőven dicsekedhessetek velem
Krisztus Jézusban, amikor újból megjelenek nálatok.
27 Ezért a Krisztus evangéliumához méltóan viseljétek
magatokat, hogy akár odamegyek, és látlak titeket,
akár távol vagyok, azt halljam dolgaitok felől, hogy
egy lélekben, egy érzéssel küzdötök az evangélium
hitéért; **28** és meg nem ijedtek semmi miatt az
ellenségek előtt: mert ami nekik a veszedelem jele,
az nektek az üdvösségé, és ez az Istentől van. **29**
Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért,
hogy ne csak higgyetek őbenne, hanem szenvedjetek
is őérette: **30** mert ugyanolyan harcot vívtok, mint
amilyet láttatok nálam, és most hallotok felőlem.

2 Ha tehát helye van Krisztusban az intésnek,
ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha
helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye
van a szívnek és könyörületességnek, **2** akkor
teljesítsétek be az én örömömet, hogy egyetértésben,
ugyanazon szeretettel viseltetvén egymás iránt, egy
érzésben, ugyanazon akarattal törekedjetek. **3** Semmit
nem cselekedjetek versengésből, sem hiábavaló
dicsőségből, hanem alázatosan tartsátok egymást
különbnek magatoknál. **4** Ne nézze senki csak a
maga hasznát, hanem a másokét is. **5** Ezért az
az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus
Jézusban is, **6** aki mikor Istennek formájában volt,
nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel
egyenlő, **7** hanem önmagát megüresítette, szolgai
formát vett föl, emberekhez hasonlóvá lett. **8** És
mikor olyan lett, mint egy ember, megalázta magát,
engedelmes volt a halálig, mégpedig a keresztfának
haláláig. **9** Ezért az Isten is felmagasztalta őt, és oly
nevet ajándékozott neki, amely minden név fölött való;
10 hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon,
mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. **11** És
minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az
Atya Isten dicsőségére. **12** Ezért, szerelmeseim,
amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nemcsak
az én jelenlétemben, hanem sokkal inkább
most, a távollétemben, félelemmel és rettegéssel

munkálkodjatok üdvösségeteken; 13 mert Isten
az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind
a tetteket jó kedvéből. 14 Mindent zúgolódások
és versengések nélkül cselekedjetek, 15 hogy
feddhetetlenek és tiszták legyetek, Istennek szeplőtlen
gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség
közepette, akik között fényletek, mint csillagok e
világon. 16 Életnek beszédét mutassátok nékik;
hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy
nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába.
17 De ha kiontatom is italáldozatként a ti hitetek
áldozatánál és papi szolgálatánál, mégis örülök, és
együtt örülök mindnyájatokkal. 18 Azonképpen ti is
örüljetek, és örüljetek együtt velem. 19 Reménykedem
pedig az Úr Jézusban, hogy Timóteust rövidesen
elküldöm hozzátok, hogy én is felviduljak, meghallva
a dolgaitokat. 20 Mert nincsen velem senki más, aki
olyan lelkületű volna, mint ő, aki igazán szívén viselné
dolgaitokat. 21 Mert mindenki a maga hasznát keresi,
nem a Krisztus Jézusét. 22 Az ő kipróbált voltát pedig
ismeritek, hogy miképpen atyjával a gyermek, úgy
szolgálta ő velem együtt az evangélium ügyét. 23
Ezért remélem, hogy elküldöm őt tüstént, mihelyst
meglátom saját dolgaim állását, 24 és bízom az
Úrban, hogy magam is csakhamar el fogok menni. 25
De azért szükségesnek tartom, hogy Epafroditoszt,
az én atyámfiát és munkatársamat és bajtársamat,
aki nektek követetek és szükségemben áldozatot
hozó szolgátok, hazaküldjem hozzátok, 26 mivelhogy
vágyva vágyott mindnyájatok után, és gyötrődött
amiatt, hogy meghallottátok, hogy ő beteg volt. 27
Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az Isten
megkönyörült rajta, nemcsak őrajta, hanem rajtam is,
hogy szomorúság ne jöjjön szomorúságomra. 28 Ezért
hamarabb küldtem őt haza, hogy ha majd meglátjátok
őt, ismét örüljetek, és nékem is kisebb legyen a
szomorúságom. 29 Fogadjátok azért őt az Úrban
teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljétek:
30 mert a Krisztus dolgáért jutott majdnem halálra,
kockára tette életét, hogy kárpótoljon engem azért,
hogy ti nem lehettetek szolgálatomra.

3 Továbbá atyámfiai, örüljetek az Úrban.
Ugyanazokat írni nektek én nem restellem,
titeket pedig megerősít. 2 Őrizkedjetek az ebektől,
őrizkedjetek a gonosz munkásoktól, őrizkedjetek a
megmetéltektől, 3 mert mi vagyunk a körülmetélkedés,
akik lélekben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus
Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk:
4 jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint
is. 5 Körülmetéltettem nyolcadnapon, Izrael
nemzetségéből, Benjámin törzséből való vagyok,
zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus,
6 buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a
törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam.
7 De ami nékem egykor nyereség volt, azokat a
Krisztusért kárnak ítéltem. 8 Sőt most még inkább
kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus
ismeretének gazdagsága miatt: akiért mindent
kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek, hogy a
Krisztust megnyerjem, 9 és találtassam őbenne, mint
akinek nincsen saját igazsága a törvényből, hanem
igazsága van a Krisztusban való hit által, Istentől
való igazsága a hit alapján: 10 hogy megismerjem
őt és feltámadásának erejét, és szenvedéseiben
is részesüljek, hasonlóan az ő halálához; 11 hogy
így eljuthassak a halottak feltámadására. 12 Nem
mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes
vagyok, de igyekszem, hogy elérjem azt, amiért
megragadott engem a Krisztus Jézus. 13 Atyámfiai,
én magamról nem gondolom, hogy már elértem
volna ezt, 14 de egyet cselekszem, azokat, amelyek
hátam mögött vannak, elfelejtve, azoknak pedig,
amelyek előttem vannak, nekidőlve, célegyenest
igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét
felülről való elhívása jutalmára. 15 Mi, akik ezért
tökéletesek vagyunk, így gondolkodjunk: és ha
valamit másképpen gondoltok, az Isten azt is ki
fogja jelenteni néktek: 16 csakhogy, amire már
eljutottunk, abban ugyanazon szabály szerint járjunk
el, ugyanazon értelemben legyünk. 17 Legyetek
követőim, atyámfiai, és figyeljetek azokra, akik úgy
járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk.
18 Mert sokan járnak másképpen, akikről sokszor
mondtam néktek, most pedig sírva is mondom,
hogy a Krisztus keresztjének ellenségei; 19 akiknek
végük veszedelem, akiknek istenük a hasuk, és
akiknek dicsőségük gyalázatukban van, mert mindig
a földiekkel törődnek. 20 Mert a mi országunk a
mennyekben van, ahonnét a megtartó Úr Jézus
Krisztust is várjuk; 21 aki megváltoztatja majd a mi
nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az ő
dicsőséges testéhez az ő hatalmas munkája szerint,
mely által maga alá is vethet mindeneket.

4 Ezért, szerelmes atyámfiai, akik után úgy
vágyakozom, ti az én örömöm és koronám vagytok,
ekképpen álljatok meg az Úrban, én szerelmeseim! 2
Evódiát és Szüntükhét is intem, hogy értsenek egyet
az Úrban. 3 Igen, kérlek téged is, igaz szolgatársam,
légy segítségül ezeknek, mint akik az evangélium
dolgában együtt viaskodtak velem és Kelemennel

és ama többi munkatársaimmal, akiknek nevei föl
vannak írva az élet könyvében. 4 Örüljetek az
Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljetek! 5 A
ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember
előtt. Az Úr közel! 6 Semmi felől ne aggódjatok,
hanem imádságotokban és könyörgésetekben minden
alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az
Isten előtt. 7 És az Istennek békessége, mely minden
értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és
gondolataitokat a Krisztus Jézusban. 8 Továbbá,
atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek,
amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak
kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény,
és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. 9
Azt cselekedjétek, amiket tanultatok, elfogadtatok,
hallottatok és láttatok is tőlem; és a békesség Istene
veletek lesz. 10 Felette igen örültem pedig az
Úrban, hogy újból gondoskodhattok rólam, melyre
azelőtt is gondoltatok, de nem volt rá alkalmatok.
11 Nem szűkölködésem miatt mondom, mert én
megtanultam, hogy megelégedjem azzal, amim
van. 12 Tudok megaláztatni és tudok bővölködni is;
mindent és mindig ismerek: jóllakást és éhezést,
bővölködést és szűkölködést. 13 Mindenre van
erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. 14
Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban
részesekké lettetek. 15 Tudjátok pedig ti is, filippibeliek,
hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, mikor
Macedóniából kimentem, egyetlen egyház sem volt
részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak
ti egyedül: 16 mert már Thesszalonikában is, egyszer
is, másszor is küldtetek nékem szükségemre. 17 Nem
mintha kívánnám az ajándékot; hanem kívánom azt
a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznotokra. 18
Megkaptam pedig mindent, és bővölködöm; beteltem,
mióta megkaptam Epafroditosztól, amit küldtetek,
mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az
Istennek. 19 Az én Istenem pedig be fogja tölteni
minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint,
dicsőségesen a Krisztus Jézusban. 20 Az Istennek
pedig és a mi Atyánknak dicsőség mindörökkön-
örökké. Ámen. (aiōn g165) 21 Köszöntsetek minden
szentet a Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket az
atyafiak, akik velem vannak. 22 Köszöntenek titeket
minden szentek, mindeneknek felette pedig a császár
udvarából valók. 23 A mi Urunk Jézus Krisztusnak
kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Kolosséiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratából és
Timóteus atyafi. **2** A Kolosséban levő szenteknek
és hívő atyafiaknak a Krisztusban: Kegyelem néktek
és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus
Krisztustól. **3** Hálát adunk az Istennek és a mi
Urunk Jézus Krisztus Atyjának mindenkor értetek
könyörögvén, **4** mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a
Krisztus Jézusban és a szeretetet, amellyel minden
szentek iránt vagytok, **5** a mennyekben néktek
eltett reménységért, amelyet már előbb hallottatok
az igazság beszédében, amely az evangélium: **6**
mely eljutott hozzátok, miképpen az egész világra
is, és gyümölcsöt terem, úgy, mint nálatok is attól a
naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek
az Isten kegyelmét igazán: **7** úgy ahogy tanultátok
is Epafrásztól, a mi szerelmes szolgatársunktól, aki
hív szolgája érettetek a Krisztusnak, **8** és aki el is
beszélte nékünk a ti Lélekben való szereteteteket. **9**
Azért mi is, attól a naptól fogva, hogy ezeket hallottuk,
nem szűnünk meg érettetek imádkozni és kérni, hogy
betöltessetek az Isten akaratának megismerésével
minden lelki bölcsességben és értelemben, **10**
hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére,
minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremjetek, és
növekedjetek az Isten megismerésében. **11** Az
ő dicsőséges hatalma erősítsen meg benneteket,
és segítségével kitartóak és hosszútűrők legyetek
örömmel. **12** Hálákat adván az Atyának, ki alkalmassá
tett minket a szentek örökségében való részvételre
a világosságban, **13** aki megszabadított minket a
sötétség hatalmából, és általvitt az ő szerelmes
Fiának országába; **14** akiben a mi váltságunk van
az ő vére által, bűneinknek bocsánata. **15** Aki
képe a láthatatlan Istennek, és minden teremtmény
előtt született. **16** Mert őbenne teremtetett minden,
ami van a mennyekben és a földön, láthatók és
láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok,
akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; minden
általa és őreá nézve teremtetett; **17** ő előbb volt
mindennél, és minden őbenne áll fenn. **18** Ő a feje
a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsőszülött
a halottak közül; hogy mindenekben ő legyen az
első. **19** Mert tetszett az Atyának, hogy őbenne
lakozzék az egész teljesség, **20** és hogy általa
békéltessen meg mindent magával, békességet
szerezvén keresztjének vére által; általa mindent, ami
csak van akár a földön, akár a mennyekben. **21** Titeket
is, kik hajdan elidegenültek, és ellenségek voltatok
gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmetek
miatt, most mégis megbékéltetett **22** az ő emberi
testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat
és feddhetetleneket állítson maga elé, **23** ha
megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el
nem távoztok az evangélium reménységétől, amelyet
hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek
az ég alatt; és amelynek lettem én, Pál szolgájává.
24 Most örülök értetek való szenvedéseimnek, és a
magam részéről betöltöm azt testemben, ami híja
van a Krisztus szenvedéseinek, az ő testéért, ami az
egyház, **25** melynek lettem én szolgájává az Isten
elhívása szerint, amelyet nékem adott értetek, hogy
betöltsem az Isten igéjét. **26** Tudniillik azt a titkot, mely
el volt rejtve ősidők és nemzetségek óta, most pedig
megjelentetett az ő szentjeinek, **(aiōn g165)** **27** akikkel
az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen
nagy a pogányok között eme titok dicsőségének
gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus közöttetek
van, a dicsőségnek ama reménysége. **28** Akit mi
prédikálunk, intve és tanítva minden embert teljes
bölcsességgel, hogy minden embert tökéletessé
tegyünk a Krisztus Jézusban, **29** erre igyekszem
és ezért küzdök az ő ereje szerint, mely bennem
hatalmasan munkálkodik.

2 Mert akarom, hogy tudtotokra legyen, hogy milyen
nagy tusakodásom van érettetek és azokért,
kik Laodiceában vannak és mindazokért, akik nem
láttak engem személy szerint e testben; **2** hogy
vigasztalást kapjon szívük, egybekötve a szeretetben,
és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének
teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a
Krisztus ama titkának megismerésére, **3** amelyben
van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse
elrejtve. **4** Ezt pedig azért mondom, hogy valaki titeket
rá ne szedjen hitegető beszéddel. **5** Mert jóllehet
testben távol vagyok tőletek, mindazáltal lélekben
veletek vagyok, örülve és látva köztetek a jó rendet
és Krisztusba vetett hiteteknek erősségét. **6** Azért,
amiképpen befogadtátok a Krisztus Jézust, az Urat,
akképpen járjatok őbenne, **7** meggyökerezve és
tovább épülve őbenne és megerősödve a hitben,
ahogyan arra megtaníttattatok, és amiben bővölködtök
hálaadással. **8** Vigyázzatok, hogy senki ne legyen,
aki benneteket foglyul ejt bölcselkedéssel és üres
csalással, mely emberek rendelése szerint, a világ
elemi tanításai szerint és nem a Krisztus szerint való. **9**
Mert őbenne lakozik az istenségnek egész teljessége
testileg, **10** és ti őbenne vagytok beteljesedve, aki
feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak;

11 akiben körül is vagytok metélve kéz nélkül való
körülmetéléssel, levetkőzve az érzéki bűnök testét a
Krisztus körülmetélésében, 12 eltemettetve vele együtt
a keresztségben, és vele egyetemben fel is támadtok
az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta
őt a halálból. 13 És titeket, kik holtak voltatok a
bűnökben és a testetek körülmetéletlenségében, vele
együtt életre kelt megbocsátva minden bűnötöket, 14
azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk
szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt
eltette az útból, odaszegezve azt a keresztfára, 15
lefegyverezte a fejedelmeket és a hatalmasságokat,
őket bátran mutogatta, diadalt vett rajtuk abban.
16 Ezért senki se ítéljen meg titeket evésért vagy
ivásért, ünnep, újhold vagy szombat dolgában, 17
melyek csak árnyékai a következendő dolgoknak, de
a valóság a Krisztusé. 18 Senki se vegye el tőletek
a pálmát, mert kedvét találja alázatoskodásban és
az angyalok tisztelésében, amelyeket nem látott,
olyanokat tudakozva, ok nélkül felfuvalkodva testének
értelmével, 19 és nem ragaszkodik a Főhöz, aki által
az egész test, a kapcsok és kötelek segítségével
van egybeszerkesztve, és növekedik az Isten szerint
való növekedéssel. 20 Ha meghalva a Krisztussal,
megszabadultatok e világ elemi tanításaitól, miért
terhelitek magatokat efféle rendelésekkel, mintha e
világban élők volnátok, 21 hogy tudniillik: „Ne fogd
meg, meg se kóstold, még csak ne is illesd!“ 22 (ezek
azért vannak rendelve, hogy elfogyasszuk őket), az
emberek parancsolatai és tanításai szerint. 23 Ezek
bölcsességnek látszanak ugyan a maguk választotta
istentiszteletben és alázatoskodásban, és a test
gyötrésében, de nincs bennük semmi becsülnivaló,
mivelhogy a test hízlalására valók.

3 Ezért ha feltámadtatok a Krisztussal, az
odafennvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az
Istennek jobbján ülve, 2 az odafennvalókkal törődjetek,
ne a földiekkel. 3 Mert meghaltatok, és a ti éltetek el
van rejtve Krisztussal együtt az Istenben. 4 Amikor
Krisztus, a mi életünk, meg fog jelenni, akkor majd ti is,
ővele együtt, megjelentek dicsőségben. 5 Öljétek meg
azért földi tagjaitokat: paráznaságot, tisztátalanságot,
bujaságot, gonosz kívánságot és a fösvénységet,
ami bálványimádás, 6 melyek miatt eljön Isten
haragja az engedetlenség fiaira, 7 melyekben ti
is jártatok régen, mikor azokban éltetek. 8 Most
pedig vessétek el magatoktól mindezeket: haragot,
indulatot, gonoszságot és szátokból a káromkodást
és gyalázatos beszédet. 9 Ne hazudjatok egymás
ellen, mivelhogy levetkőztétek amaz óembert az
ő cselekedeteivel együtt, 10 és felöltöttétek amaz
új embert, akinek megújulása van annak képmása
szerint való ismeretre, aki teremtette azt, 11 ahol
nincs többé görög és zsidó, körülmetélkedés és
körülmetéletlenség, idegen, szkíta, szolga, szabad,
hanem minden és mindenekben Krisztus. 12 Öltsetek
magatokra ezért mint az Istennek választottai, szentek
és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot,
alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést. 13 Viseljétek
el egymást, és bocsássatok meg kölcsönösen
egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza
volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek,
akképpen ti is. 14 Mindezeknek fölébe pedig öltsétek
föl a szeretetet, mert az a tökéletességnek kötele. 15
És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben,
amelyre el is hívattatok egy testben; és háládatosak
legyetek. 16 A Krisztusnak beszéde lakozzék bennetek
gazdagon, minden bölcsességben; tanítsátok és
intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki
énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben
az Úrnak. 17 És mindent, amit csak cselekedtek
szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében
cselekedjetek, hálát adván az Istennek és Atyának
őáltala. 18 Ti, asszonyok, engedelmeskedjetek
férjeteknek, amiképpen illik az Úrban. 19 Ti, férfiak,
szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk
keserű kedvűek. 20 Ti, gyermekek, fogadjatok szót
szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak.
21 Ti, atyák, ne bosszantsátok gyermekeiteket, hogy
kétségbe ne essenek. 22 Ti, szolgák, fogadjatok
szót mindenben test szerint való uraitoknak, nem a
szemnek szolgálva, mint akik embereknek akarnak
tetszeni, hanem szíveteknek egyenessége szerint,
félve az Istent. 23 És ha valamit tesztek, lélekből
cselekedjétek, mint akik az Úrnak teszik és nem
embereknek, 24 tudva, hogy ti az Úrtól veszitek
az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak
szolgáltok. 25 Aki pedig igazságtalanságot cselekszik,
igazságtalanságának jutalmát veszi; és nincsen
személyválogatás.

4 Ti, urak, ami igazságos és méltányos, azt
szolgáitoknak adjátok meg, tudva, hogy néktek is
van Uratok mennyekben. 2 Legyetek állhatatosak
és éberek az imádságban, ügyelve a hálaadásra. 3
Imádkozzatok egyszersmind érettünk is, hogy az Isten
nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk
a Krisztus titkát, amelyért fogoly is vagyok, 4 hogy
nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, amint nékem szólnom
kell. 5 Bölcsen viseljétek magatokat a kívülállókkal,
a jó alkalmat áron is megváltva. 6 A ti beszédetek

mindig kellemes legyen, sóval fűszerezett; hogy
tudjátok, hogy mi módon kell néktek kinek-kinek
megfelelnetek. 7 Minden dolgaimat megismerteti
majd veletek Tükhikosz, a szeretett atyafi és hív
szolga és szolgatárs az Úrban, 8 akit éppen amiatt
küldtem hozzátok, hogy megismerje dolgaitokat, és
megvigasztalja szíveteket, 9 Onézimosszal együtt, a
hű és szeretett atyafival, aki tiközületek való; minden
itt való dolgot megismertetnek ők veletek. 10 Köszönt
titeket Arisztarkhosz, az én fogolytársam és Márk,
a Barnabás unokatestvére (akitől parancsolatokat
vettetek: ha hozzátok megy, fogadjátok őt szívesen)
11 és Jézus, kit Jusztusznak is hívnak, akik a zsidók
közül valók: csak ezek azok a munkatársaim az Isten
országában, akik nékem vigasztalásomra voltak.
12 Köszönt titeket Epafrász, aki tiközületek való,
Krisztusnak szolgája, mindenkor tusakodva érettetek
imádságaiban, hogy megállhassatok tökéletesen
és teljes meggyőződéssel az Istennek minden
akaratában. 13 Mert bizonyságot teszek őfelőle, hogy
sokat fárad értetek és azokért, kik Laodiceában és
Hierápoliszban vannak. 14 Köszönt titeket Lukács,
ama szeretett orvos és Démász. 15 Köszöntsétek az
atyafiakat, akik Laodiceában vannak és Nimfást és a
gyülekezetet, amely az ő házánál van. 16 És mikor
felolvastatik nálatok e levél, cselekedjétek meg, hogy
a laodiceaiak gyülekezetében is felolvastassék, és
hogy a Laodiceából érkező levelet ti is olvassátok
fel. 17 És mondjátok meg Arkhipposznak: Vigyázz a
szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt
betöltsed! 18 A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval
van írva. Emlékezzetek meg az én bilincseimről! A
kegyelem veletek. Ámen.

1 Tesszalonika

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikai
gyülekezetnek, az Atya Istenben és az Úr Jézus
Krisztusban: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a
mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **2** Hálát adunk
Istennek mindenkor mindnyájatokért, megemlékezve
rólatok imádságunkban. **3** Szüntelenül emlegetjük
Isten, a mi Atyánk előtt a ti hitetek munkáját,
szerete teteknek fáradozását és a mi Urunk Jézus
Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát,
4 tudva, hogy ti, Istentől szeretett atyámfiai, ki vagytok
választva. **5** A mi evangéliumhirdetésünk nálatok
nemcsak szavakban állt, hanem isteni erőkben,
Szentlélekben és teljes bizonyosságban. Hiszen
tudjátok, hogyan éltünk közöttetek a ti érdeketekben.
6 Ti pedig a mi követőinkké lettetek és az Úréi,
befogadva az igét sokféle szorongattatás között,
a Szentlélek örömével. **7** Úgyhogy Macedóniában
és Akhájában valamennyi hívőnek példaképévé
lettetek. **8** Mert nemcsak Macedóniába és Akhájába
zendült ki tőletek az Úr beszéde, hanem mindenhová
híre terjedt a ti Istenbe vetett hiteteknek, úgyhogy
szükségtelen is erről beszélnünk. **9** Hiszen ők maguk
mondják el rólunk, hogyan fogadtatok minket, és
miként tértetek meg Istenhez a bálványoktól, hogy az
élő Istennek szolgáljatok, **10** és várjátok az ő Fiát,
Jézust a mennyből, akit feltámasztott a halálból, és
megszabadít minket az eljövendő haragtól.

2 Magatok is tudjátok, atyámfiai, hogy nem hiába
jártunk nálatok. **2** Noha előbb szenvedésben
és bántalmazásban volt részünk Filippiben – amint
azt ti is tudjátok –, Istentől bátorságot kaptunk,
hogy közöttetek is hirdessük Isten evangéliumát sok
tusakodás közben. **3** Mert a mi igehirdetésünk nem
megtévesztésből, sem tisztátalan szándékból, sem
álnokságból ered, **4** hanem Isten méltatott minket
arra, hogy ránk bízza az evangéliumot. Ezért nem úgy
hirdetjük azt, hogy embereknek, hanem hogy Istennek
tetszését keressük, aki megvizsgálja szívünket. **5**
Hiszen tudjátok, soha nem lépünk fel sem hízelgő
beszéddel, sem leplezett kapzsisággal. Isten erre a
tanú! **6** Emberektől való dicsőítést sem kerestünk,
sem tőletek, sem másoktól. **7** Bár mint Krisztus
apostolai érvényesíthettük volna tekintélyünket, mégis
olyan szívélyesek voltunk köztetek, mint az anya, aki
gyermekét dajkálja. **8** Így megkedvelve titeket, készek
voltunk közölni veletek nemcsak Isten evangéliumát,
hanem a magunk lelkét is, annyira megszerettünk
titeket. **9** Emlékezhettek, atyámfiai, fáradozásunkra
és vesződségünkre, mert éjjel-nappal munkálkodva
hirdettük nektek Isten evangéliumát, hogy senkit meg
ne terheljünk közületek. **10** Tanúk vagytok rá és az
Isten, hogy milyen szentül, igazán és feddhetetlenül
éltünk közöttetek, akik hisztek. **11** Azt is tudjátok,
hogy mint az atya gyermekeit, úgy intettünk és
buzdítottunk egyenként mindnyájatokat, **12** és kérve
kértünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat,
aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket. **13**
Ezért mi is szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy
ti befogadva Istennek általunk hirdetett beszédét,
nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem
mint Isten beszédét (hiszen valóban az!), amely
munkálkodik is bennetek, akik hisztek. **14** Mert ti,
atyámfiai, követői lettetek az Isten gyülekezeteinek,
amelyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mivel
ti ugyanúgy szenvedtetek saját honfitársaitoktól, mint
azok a zsidóktól, **15** akik megölték az Úr Jézust és
saját prófétáikat is, és minket is üldöznek, és Istennek
sem tetszenek, és minden ember ellenségei, **16** akik
megtiltják nekünk, hogy a pogányoknak prédikáljunk,
hogy üdvözüljenek. Így teszik teljessé mindenkor
bűneiket, de végül utolérte őket Isten haragja. **17** Mi
pedig, testvéreim, miután elszakadtunk tőletek egy
kevés időre – arcra, de nem szívre nézve –, annál
buzgóbb vágyódással igyekeztünk arra, hogy szemtől
szembe láthassunk titeket. **18** El is akartunk menni
hozzátok, különösen én, Pál, egyszer is, kétszer is, de
megakadályozott minket a sátán. **19** Mert kicsoda a mi
reménységünk, örömünk és dicsekvésünk koronája,
ha nem ti is, a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő
eljövetelekor? **20** Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk
és örömünk.

3 Ezért, mivel már tovább nem viselhettük el,
jónak ítéltük, hogy magunk maradjunk Athénban,
2 és elküldtük Timóteust, a mi atyánkfiát és
Istennek szolgáját és munkatársunkat a Krisztus
evangéliumának hirdetésében, hogy erősítsen titeket,
és bátorítson hitetekben, **3** hogy senki meg ne
tántorodjék a jelenlegi szorongattatások között, mert
ti magatok is tudjátok, hogy erre rendeltettünk. **4**
Mert amikor nálatok voltunk, már előre megmondtuk
nektek, hogy szorongattatásban lesz részünk, és
tudjátok, hogy úgy is volt. **5** Azért én is, mivel
tovább már nem tudtam elviselni, elküldtem, hogy
megismerjem a ti hiteteket, hogy nem kísértett-e meg
valami módon a kísértő, és nem lett-e hiábavalóvá
fáradozásunk. **6** Most pedig, hogy tőletek megérkezett
hozzánk Timóteus, és örömhírt hozott nekünk a ti
hitetek és szeretetetek felől és arról, hogy szívesen

emlékeztek ránk, és látni kívántok minket, amint mi is
titeket. 7 Így tehát hitetek által megvigasztalódtunk
veletek kapcsolatban, atyámfiai, szorongattatásunk és
szükségünk közepette, 8 mert szinte megelevenedünk,
ha ti erősek vagytok az Úrban. 9 Hogyan is adhatnánk
hálát Istennek értetek és mindazért az örömért,
amellyel megörvendeztettetek minket Istenünk előtt,
10 amikor éjjel és nappal buzgón esedezünk, hogy
megláthassunk titeket, és kipótoljuk hitetek hiányait?
11 Maga az Isten, a mi Atyánk és a mi Urunk Jézus
Krisztus egyengesse utunkat hozzátok. 12 Titeket
pedig gyarapítson az Úr, és gazdagítson az egymás
iránt és mindenki iránt való szeretetben, ahogy mi
is szeretünk titeket. 13 Tegye erőssé szíveteket,
feddhetetlenné a szent életben a mi Istenünk és
Atyánk előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus eljön
minden szentjével együtt.

4 Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk
az Úr Jézusban, hogy amint tőlünk tanultátok,
hogy mi módon kell Istennek tetsző módon élnetek,
ebben egyre előbbre jussatok. 2 Mert tudjátok, hogy
milyen parancsolatokat adtunk nektek az Úr Jézus
által. 3 Mert az az Isten akarata, hogy szentté
legyetek: tartózkodjatok a paráznaságtól, 4 mindenki
szentül és tisztességesen éljen feleségével, 5 nem
a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik
nem ismerik Istent. 6 Senki se lépje át a törvényt,
és ne károsítsa meg atyafiát, mert megítéli az
Úr mindezeket, amint már mondtuk is nektek, és
bizonyságot tettünk erről. 7 Mert nem tisztátalanságra,
hanem szentségre hívott el minket Isten. 8 Aki azért
ezeket megveti, nem embert vet meg, hanem az
Istent, aki Szentlelkét is adja nektek. 9 Az atyafiúi
szeretetről pedig nem is szükséges írnom nektek, mert
titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást
szeressétek. 10 Sőt gyakoroljátok is ezt minden
atyafi iránt, akik Macedóniában vannak. Kérünk is
titeket, atyámfiai, hogy jussatok ebben előbbre. 11
Becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet
folytassatok, saját dolgaitokkal törődjetek, és saját
kezetekkel dolgozzatok, amint ezt meghagytuk nektek.
12 A kívülállókkal tisztességesen viselkedjetek, és
ne szoruljatok rá senkire. 13 Nem akarjuk, atyámfiai,
hogy tudatlanok legyetek azok felől, akik elhunytak,
és úgy gyászoljatok, mint a többiek, akiknek nincs
reménységük. 14 Mert ahogyan hisszük, hogy Jézus
meghalt és feltámadt, úgy Isten maga mellé veszi az
elhunytakat Jézus által, vele együtt. 15 Mert ezt az
Úr szavával mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk,
akik megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem előzzük
meg azokat, akik már elhunytak. 16 Mert maga az Úr
riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával
leszáll a mennyből, és akkor feltámadnak először
azok, akik a Krisztusban elhunytak. 17 Azután mi,
akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal
együtt felhőn keresztül a magasba az Úr elé, és így
mindenkor az Úrral leszünk. 18 Vigasztaljátok tehát
egymást ezekkel a szavakkal.

5 Az időpontokról és alkalmakról pedig, atyámfiai,
nem szükséges írnom, 2 mert igen jól tudjátok,
hogy az Úr napja úgy jön el, mint a tolvaj éjjel. 3
Mert amikor ezt mondják: „Békesség és biztonság“,
akkor hirtelen veszedelem tör rájuk, mint a szülési
fájdalom a terhes asszonyra, és semmiképpen meg
nem menekülnek. 4 De ti, atyámfiai, nem vagytok
sötétségben, hogy az a nap tolvajmódra lephetne
meg titeket. 5 Ti mindnyájan a világosság fiai vagytok,
és a nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a
sötétségé! 6 Ne is aludjunk tehát, mint a többiek,
hanem legyünk éberek és józanok. 7 Mert akik
alusznak, éjjel alusznak, és akik részegek, éjjel
részegednek meg. 8 Mi azonban nappaliak vagyunk,
legyünk tehát éberek, magunkra öltve a hitnek és
szeretetnek mellvasát és sisakként az üdvösség
reménységét. 9 Mert Isten nem haragra rendelt
minket, hanem arra, hogy elnyerjük az üdvösséget a
mi Urunk Jézus Krisztus által, 10 aki meghalt értünk,
hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, együtt éljünk
vele. 11 Vigasztaljátok azért egymást, és építse
egyik a másikat, ahogyan teszitek is. 12 Kérünk
titeket, atyámfiai, hogy becsüljétek meg azokat, akik
fáradoznak közöttetek, és elöljáróitok az Úrban, és
intenek titeket, 13 és az ő munkájukért nagyon
szeressétek őket. Egymással békességben éljetek! 14
Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek azokat, akik
nem vállalják Isten rendjét, bátorítsátok a csüggedőket,
gyámolítsátok az erőtleneket, türelmesek legyetek
mindenki iránt. 15 Vigyázzatok, hogy senki senkinek
rosszért rosszal ne fizessen, hanem mindenkor a
jóra törekedjetek egymás iránt és mindenki iránt. 16
Mindenkor örüljetek! 17 Szüntelen imádkozzatok! 18
Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata
a Krisztus Jézus által a számotokra. 19 A Lelket ki
ne oltsátok! 20 A prófétálást meg ne vessétek! 21
Mindent vizsgáljatok meg, és ami jó, azt megtartsátok!
22 Mindenféle rossztól őrizkedjetek! 23 Maga pedig a
békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és
őrizze meg egész valótokat, mind lelketeket, mind
testeteket feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus
eljövetelére. 24 Hű az, aki elhívott titeket, és ő meg is

cselekszi azt. **25** Atyámfiai, imádkozzatok értünk! **26**
Köszöntsetek minden atyafit szent csókkal. **27** Kérve
kérlek titeket az Úr nevében, hogy olvassátok fel ezt
a levelet minden atyafi előtt. **28** A mi Urunk Jézus
Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen.

2 Tesszalonika

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikai
gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban és az Úr
Jézus Krisztusban. **2** Kegyelem néktek és békesség,
Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3**
Mindenkor hálaadással tartozunk Istennek, atyámfiai,
érettetek, mégpedig méltán, mert hitetek felettébb
növekedik, és mindnyájatokban gyarapszik az egymás
iránti szeretet. **4** Úgyhogy mi magunk is dicsekszünk
kitartásotokkal és hitetekkel az Isten gyülekezeteiben,
amelyet minden üldöztetések és szorongattatások
között elviseltek, **5** bizonyságaként Isten igazságos
ítéletének, hogy méltónak ítéltessetek Isten országára,
amelyért szenvedtek is. **6** Mert igazságos dolog az
Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen azoknak,
akik titeket szorongatnak, **7** nektek pedig, akik
velünk együtt szorongattattok nyugalommal, amikor
megjelenik az Úr Jézus az égből hatalmas angyalaival,
8 lángoló tűzben. Akkor megítéli azokat, akik nem
ismerik az Istent, és akik nem engedelmeskednek
a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának, **9** akik
örök pusztulással fognak lakolni távol az Úrtól és
hatalmának dicsőségétől **(aiōnios g166)** **10** azon a
napon, amikor majd eljön, hogy megdicsőüljön az
ő szentjeiben, és csodálják híveiben, ahogyan ti is
hittetek bizonyságtételünknek. **11** Ezért imádkozunk
is mindenkor értetek, hogy a mi Istenünk méltónak
tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket
a jóban való teljes gyönyörűséggel és a hitnek
cselekedeteivel, **12** hogy megdicsőüljön bennetek a
mi Urunk Jézus Krisztus neve, és ti is őbenne, a mi
Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

2 Kérünk pedig titeket, atyámfiai, hogy a mi
Urunk Jézus Krisztus eljövetele és a hozzá való
összegyűjtésünk dolgában **2** elhamarkodottan meg
ne inogjatok ítélőképességetekben, félre ne vezessen
titeket valamiféle kinyilatkoztatás, tanítás vagy nekünk
tulajdonított levél, mintha itt volna már az Úr napja. **3**
Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen, mert az a
nap nem jön el addig, amíg be nem következik a hittől
való elszakadás, és meg nem jelenik a törvénytipró,
a kárhozat fia, **4** aki ellene támad, és fölébe emeli
magát mindannak, amit Istennek vagy imádandónak
mondanak, sőt maga ül be Isten templomába, és
azt állítja, hogy ő Isten. **5** Nem emlékeztek, hogy
mindezt megmondtam nektek, amikor nálatok voltam?
6 Azt is tudjátok, most mi tartja vissza, hogy majd
a maga idejében jelenjék meg. **7** Működik ugyan
már a törvénytiprás titkos bűne, csakhogy annak,
aki azt most még visszatartja, félre kell állnia az
útból. **8** És akkor fog megjelenni a törvénytipró,
akit az Úr megöl szája leheletével, és megsemmisít
dicsőséges eljövetelével. **9** Annak megjelenése a
sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jeleivel
és csodáival **10** és a gonoszságnak mindenféle
csalásával, azok romlására, akik elvesznek, mert
nem voltak hajlandók szeretni az igazságot, hogy
üdvözüljenek. **11** Ezért Isten súlyos tévelygést
bocsát rájuk, hogy a hazugságnak higgyenek. **12**
Így mindazok ítélet alá kerülnek, akik nem hittek
az igazságnak, hanem az igazságtalanságban
gyönyörködtek. **13** Mi pedig mindenkor hálaadással
tartozunk Istennek érettetek, atyámfiai, akiket szeret
az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten
az üdvösségre, a Lélek által való megszentelésben
és az igazság hitében, **14** amire elhívott titeket a mi
evangéliumunk által, hogy részesüljetek a mi Urunk
Jézus Krisztus dicsőségében. **15** Ezért, atyámfiai,
legyetek állhatatosak, és tartsátok meg azokat a
tanításokat, amelyeket akár beszédünkből, akár
levelünkből tanultatok. **16** Maga pedig a mi Urunk
Jézus Krisztus és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett
minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó
reménységgel ajándékozott meg, **(aiōnios g166)** **17**
vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg
titeket jó szóban és cselekedetben egyaránt.

3 Végül imádkozzatok értünk, atyámfiai, hogy
az Úr beszéde terjedjen és megdicsőüljön,
ahogyan közöttetek is, **2** és hogy megmeneküljünk
az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem
mindenkié a hit! **3** De hű az Úr, aki megerősít
titeket, és megőriz a gonosztól. **4** Bízunk az Úrban,
hogy megteszitek és meg is fogjátok tenni mindazt,
amit meghagytunk nektek. **5** Az Úr pedig vezérelje
szíveteket az Isten iránt való szeretetre és a Krisztus
iránti hűségre. **6** A mi Urunk Jézus Krisztus nevében
meghagyjuk nektek, atyámfiai, hogy tartsátok távol
magatoktól azokat az atyafiakat, akik nem rendesen
élnek, nem a szerint a tanítás szerint, amelyet tőlünk
kaptak. **7** Magatok is tudjátok, hogyan kell minket
követnetek, mert mi nem viselkedtünk közöttetek
rendetlenül. **8** Senkinek kenyerét ingyen nem ettük,
hanem vesződséggel és fáradsággal éjjel-nappal
dolgoztunk, hogy közöttetek senkinek se legyünk
terhére. **9** Nem azért, mintha nem volna rá jogunk,
hanem hogy magunkat például állítsuk elétek, hogy
minket kövessetek. **10** Mert amikor nálatok voltunk,
azt rendeltük nektek, hogy ha valaki nem akar
dolgozni, ne is egyék. **11** Mert azt halljuk, hogy

közületek egyesek rendetlenül élnek, nem dolgoznak,
hanem haszontalan dolgokat cselekszenek. **12** Az
ilyeneknek meghagyjuk, és kérjük őket a mi Urunk
Jézus Krisztusban, hogy csendesen munkálkodva
a maguk kenyerét egyék. **13** Ti pedig, atyámfiai,
meg ne restüljetek a jó cselekvésében. **14** Ha pedig
valaki nem engedelmeskedik e levélben írt tanításnak,
azt jegyezzétek meg, kerüljétek társaságát, hogy
megszégyenüljön, **15** de ne tartsátok ellenségnek,
hanem intsétek, mint atyafit. **16** Maga pedig a
békességnek Ura adjon nektek mindenkor minden
tekintetben békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!
17 A köszöntést én, Pál írom saját kezemmel, ami
ismertetőjegye minden levelemnek. Így írok. **18** A
mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájatokkal!
Ámen.

1 Timóteushoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola a mi Istenünknek
és Jézus Krisztusnak, a mi reménységünknek
megbízatása alapján, **2** Timóteusnak, hitben az én
igazi fiamnak: Kegyelem, irgalmasság és békesség
Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól,
a mi Urunktól. **3** Macedóniába menetelemkor
kértelek téged, hogy maradj Efezusban, és mondd
meg némelyeknek, hogy ne tanítsanak hamisan,
4 ne foglalkozzanak mesékkel és vég nélküli
nemzetségtáblázatokkal, amelyek inkább vitákat
támasztanak, mint Istenben való épülést hit által.
5 A parancsolat végcélja pedig a tiszta szívből, jó
lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet. **6** Ezektől
némelyek eltértek, és hiábavaló fecsegésre hajlottak,
7 akik törvénytanítók akarnak lenni, de nem értik sem
amiket beszélnek, sem amiket bizonygatnak. **8** Tudjuk
pedig, hogy a törvény jó, ha valaki a törvénynek
megfelelően él vele, **9** és megérti, hogy a törvény
nem az igazért adatott, hanem a törvénytiprókért és
engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a
gonoszokért, a latrokért, az apa és anyagyilkosért, az
emberölőkért, **10** a paráznákért, a fajtalankodókért,
emberrablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért és
mindazért, ami az egészséges tanítással ellenkezik,
11 amely a boldog Isten evangéliuma, amely rám
bízatott. **12** Hálát adok Jézus Krisztusnak, a mi
Urunknak, hogy engem megerősített, hűnek tartott,
és szolgálatra rendelt, **13** bár előbb istenkáromló,
üldöző és erőszakos voltam, de könyörült rajtam,
mert hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem, **14** de
túláradt rajtam a mi Urunknak kegyelme a Krisztus
Jézusban való hittel és szeretettel. **15** Igaz beszéd ez,
és elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött
a világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik között
én vagyok az első. **16** De azért könyörült rajtam,
hogy Jézus Krisztus elsősorban bennem mutassa
meg vég nélküli türelmét, hogy példaképe legyek
azoknak, akik majd hisznek benne, és örök életet
nyernek. **(aiōnios g166)** **17** Az örökkévaló királynak,
a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek
tisztesség és dicsőség örökkön-örökké! Ámen. **(aiōn
g165)** **18** Arra intelek téged, fiam, Timóteus, hogy a
rád vonatkozó korábbi prófétálás értelmében harcold
meg a nemes harcot, **19** megtartva a hitet és a jó
lelkiismeretet, amelyet némelyek elvetettek, és így a
hit dolgában hajótörést szenvedtek. **20** Ezek közül
való Hümenaiosz és Alexandrosz, akiket átadtam a
sátánnak, hogy tanulják meg, hogy ne káromolják
Istent.

2 Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok
könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket,
hálaadásokat minden emberért, **2** királyokért és
minden feljebbvalóért, hogy csendes és nyugodalmas
életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel,
3 mert ez jó és kedves a mi megtartó Istenünk előtt, **4**
aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az
igazság megismerésére eljusson. **5** Mert egy az Isten,
és egy a közbenjáró Isten és az emberek között: az
ember Krisztus Jézus, **6** aki önmagát adta váltságul
mindenkiért, tanúként az Istentől rendelt időben. **7**
Erre rendelt engem Isten, hogy igehirdető és apostol
legyek (igazságot szólok, nem hazudok), hogy hitre
és igazságra tanítsam a pogányokat. **8** Azt akarom
azért, hogy a férfiak mindenütt tiszta kezeket emelve
föl, harag és kételkedés nélkül imádkozzanak. **9**
Hasonlóképen az asszonyok tisztességes öltözetben,
szemérmesen és mértékletesen ékesítsék magukat,
ne hajfonatokkal, arannyal vagy gyöngyökkel vagy
drága öltözékkel, **10** hanem amint illik az istenfélelmét
valló asszonyokhoz: jó cselekedetekkel. **11** Az asszony
csendben tanuljon, teljes engedelmességgel. **12** A
tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak,
sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen
csendességben. **13** Mert Ádám teremtetett először,
azután Éva. **14** Nem Ádámot vezette félre a kísértő,
hanem az asszonyt, aki bűnbe esett. **15** Mégis
üdvözül, ha gyermekeket szül, és megmarad a hitben,
szeretetben és a szent élet tisztaságában.

3 Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik,
nemes munkát kíván. **2** Szükséges tehát, hogy a
püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfi, józan,
megfontolt, vendégszerető, tanításra alkalmas, **3**
nem iszákos, nem erőszakoskodó, hanem szelíd,
viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár, **4** aki a maga
háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmességben
és tisztességben neveli. **5** Mert ha valaki a maga háza
népét nem tudja vezetni, hogyan visel gondot Isten
egyházára? **6** Ne legyen újonnan megtért ember,
nehogy fölfuvalkodva az ördög ítéletére jusson. **7**
Szükséges, hogy a kívülállóknak is jó véleményük
legyen róla, nehogy megszólják, és az ördög
csapdájába essék. **8** Hasonlóképen a diakónusok is
tisztességesek legyenek, ne kétszínűek, se borisszák,
se haszonlesők, **9** akiknél megvan a hit titka tiszta
lelkiismerettel. **10** De ezeket is előbb meg kell vizsgálni,
csak azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. **11**
Feleségük hasonlóképen legyen tisztességes, nem

rágalmazó, hanem józan, mindenben hűséges. 12
A diakónusok egyfeleségű férfiak legyenek, akik
gyermekeiket és házuk népét jól vezetik. 13 Akik jól
szolgálnak, köztiszteletben részesülnek, és bizodalmat
nyernek a Jézus Krisztusban való hitben. 14 Ezeket
abban a reménységben írom neked, hogy nemsokára
hozzád megyek, 15 de ha késnék, legalább tudod,
hogyan kell viselkedned Isten házában, amely az
élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erőssége.
16 Minden bizonnyal nagy az istenfélő élet titka: aki
megjelent testben, azt igazolta a Lélek, meglátták az
angyalok, hirdették a pogányok között, világszerte
hittek benne, fölment a dicsőségbe.

4 A Lélek pedig világosan mondja, hogy az
utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől,
megtévesztő lelkekre és ördögök tanítására figyelnek
2 hazugok képmutatásának hatására, akik meg vannak
bélyegezve saját lelkiismeretükben. 3 Ezek tiltják
a házasságot, és tartózkodást követelnek bizonyos
ételektől, amelyeket pedig Isten azért teremtett,
hogy hálaadással éljenek velük a hívők, és akik
megismerték az igazságot. 4 Mert Isten minden
teremtménye jó, ha hálaadással élnek vele, 5
mert megszenteli Isten igéje és az imádság. 6 Ha
ezeket tanítod az atyafiaknak, Krisztus Jézus jó
szolgája leszel, aki a hitnek és igaz tanításnak igéivel
táplálkozik, amelyet követtél. 7 A szentségtelen és
vénasszonyos meséket pedig utasítsd el. Gyakorold
magad inkább az istenfélelemben. 8 A test
gyakorlásának kevés a haszna, de az istenfélelem
mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló
és eljövendő életnek ígérete. 9 Igaz beszéd ez,
és méltó, hogy mindenképen elfogadjuk. 10 Azért
fáradunk és küzdünk, mert reménységünket az élő
Istenbe vetettük, aki minden embernek üdvözítője,
kiváltképpen a hívőknek. 11 Ezeket hirdesd és tanítsd!
12 Senki se vessen meg fiatal korod miatt, de légy
is a hívőknek példája beszédben, magaviseletben,
szeretetben, hitben, tisztaságban. 13 Amíg odaérek,
legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a
tanításra. 14 Ne hanyagold el a benned lévő kegyelmi
ajándékot, amelyben prófétai ige és a gyülekezet
elöljáróinak kézrátétele által részesültél. 15 Ezekről
gondoskodjál, ezekben élj, hogy előrehaladásod
nyilvánvalóvá legyen mindenki előtt. 16 Legyen
gondod önmagadra és a tanításra, maradj meg
ezekben, mert ha ezt teszed, megmented mind
magadat, mind hallgatóidat.

5 Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem csak intsed,
mint atyádat, az ifjabbat, mint atyádfiát, 2 az
idősebb asszonyokat, mint anyádat, az ifjabbakat, mint
húgaidat, teljes tisztasággal. 3 Az özvegyasszonyokat,
akik valóban özvegyek, tiszteld. 4 Ha pedig valamelyik
özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak,
tanulják meg, hogy elsősorban a maguk háza
iránt tanúsítsanak szeretetet, és szüleiknek hálával
fizessenek, mert ez szép és kedves Isten előtt. 5 A
valóban özvegy és magára hagyott asszony pedig
reménységét Istenbe veti, és kitartóan imádkozik
és könyörög éjjel és nappal. 6 A kicsapongó élve
is halott. 7 Ezeket hirdesd, hogy feddhetetlenek
legyenek. 8 Ha pedig valaki az övéiről és háza
népéről nem visel gondot, a hitet megtagadta, és
rosszabb a hitetlennél. 9 Az özvegyasszonyok közé
ne válasszatok hatvan éven alulit és csak olyat, aki
egy férfi felesége volt, 10 akinek jó cselekedetei
közismertek: gyermekeket nevelt, vendégszerető
volt, a szentek lábát megmosta, a nyomorultakon
segített, és mindenféle jó cselekedetre kész volt. 11
A fiatalabb özvegyasszonyokat pedig mellőzd, mert
ha Krisztus ellenére való érzéki vágy fogja el őket,
férjhez akarnak menni. 12 Ezek ítéletben részesülnek,
mert ígéretüket megszegték. 13 Egyszersmind
dologkerülők, megszokják a házról házra való
járkálást, sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők
is és más dolgába avatkozók, és olyanokat beszélnek,
amiket nem kellene. 14 Azt akarom tehát, hogy a
fiatalabbak férjhez menjenek, gyermekeket szüljenek,
háztartást vezessenek, és semmiféle alkalmat ne
adjanak az ellenségnek gyalázkodásra. 15 Mert
némelyek már a sátánhoz húznak. 16 Ha egy hívő
férfinak vagy nőnek özvegy rokonai vannak, segítse
azokat, hogy ne terheljék meg a gyülekezetet, hogy
az az egyedül maradt özvegyeket segíthesse. 17 A
gyülekezet jó vezetőit kettős megbecsülésben kell
részesíteni, főképpen azokat, akik az igehirdetésben
és tanításban fáradoznak. 18 Mert azt mondja az
Írás: „a cséplő ökörnek ne kösd be a száját!“és
„méltó a munkás a maga bérére“. 19 A gyülekezet
elöljárója ellen vádat ne fogadj el, csak „két vagy
három tanú szavára“. 20 A vétkeseket mindenki
előtt fedd meg, hogy a többi elrettenjen. 21 Kérve
kérlek az Istenre és Krisztus Jézusra és a választott
angyalokra, hogy ezeket tartsd meg előítélet nélkül,
semmit se tégy részrehajlásból. 22 A kézrátételt
ne hamarkodd el, ne légy részes mások bűnében,
tisztán őrizd meg magadat! 23 Ne csak vizet igyál,
hanem élj egy kevés borral, gyomrodra és gyakori
gyengélkedésedre való tekintettel. 24 Egyeseknek
a bűnei nyilvánvalóak, és előttük mennek ítéletre,
másokat pedig hátul követnek. 25 Hasonlóképen a jó

cselekedetek is nyilvánvalóak, amelyek pedig nem,
azok sem titkolhatóak el.

6 Akik iga alatt vannak, mint szolgák, urukat teljes
tiszteletre méltóknak tartsák, hogy miattuk Isten
nevét és a tanítást ne káromolják. **2** Akiknek
pedig hívő uruk van, azokat ne becsüljék le,
hanem annál inkább szolgáljanak nekik, hiszen
atyafiak, hívők és szeretettek, akik jó cselekedetekben
buzgólkodnak. Ezeket tanítsd és hirdesd! **3** Ha
valaki másként tanít, és nem követi a mi Urunk
Jézus Krisztus egészséges igéjét és az istenfélelem
szerint való tanítást, **4** az felfuvalkodott, aki semmit
sem ért, hanem vitatkozások és szóharcok betege,
amiből csak irigység, viszálykodás, istenkáromlás,
rosszindulatú gyanúsítás származik. **5** Megbomlott
elméjű és az igazságtól megfosztott emberek
hiábavaló torzsalkodása mindez, akik az istenfélelmet
nyerészkedésnek tekintik. **6** De valóban nagy
nyereség az istenfélelem megelégedéssel, **7** mert
semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki
sem vihetünk semmit, **8** de ha van élelmünk és
ruházatunk, elégedjünk meg vele. **9** Akik pedig meg
akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába és sok
esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az
embert veszedelembe és romlásba döntik. **10** Mert
minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely
után sóvárogva egyesek eltévelyednek a hittől, és sok
fájdalmat okoznak önmaguknak. **11** Te pedig, Isten
embere, ezeket kerüld. Ellenben kövesd az igazságot,
az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes
tűrést, a szelídséget. **12** Harcold meg a hitnek szép
harcát, nyerd el az örök életet, amelyre elhívattál,
és amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú
előtt. **(aiōnios g166)** **13** Meghagyom neked Isten színe
előtt, aki életet ad mindennek, és Krisztus Jézus
előtt, aki bizonyságot tett Poncius Pilátus előtt azzal a
szép hitvallással, **14** hogy tartsd meg a parancsolatot
mocsoktalanul, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus
Krisztus megjelenéséig, **15** amelyet a maga idejében
megmutat a boldog és egyedül hatalmas, a királyok
királya és az uraknak Ura. **16** Egyedül övé a
halhatatlanság, aki hozzáférhetetlen világosságban
lakik, akit az emberek közül senki sem látott, nem
is láthat, akinek tisztesség és örökkévaló hatalom!
Ámen. **(aiōnios g166)** **17** Azoknak pedig, akik gazdagok
e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, és
ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban,
hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk
mindent megélhetésünkre. **(aiōn g165)** **18** Tegyenek jót,
legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, szívesen
adakozzanak, és osszák meg javaikat másokkal, **19**
és így a jövőt megalapozó kincset gyűjtsenek, hogy
elnyerjék az örök életet. **20** Timóteus, őrizd meg,
ami rád van bízva. Fordulj el a szentségtelen, üres
beszédektől és a hamis tanítás ellenvetéseitől, **21**
amelyet egyesek hirdetnek, és a hittől eltévelyedtek.
Kegyelem legyen veled! Ámen.

2 Timóteushoz

1 Pál, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola, a
Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint, **2**
Timóteusnak, az én szeretett fiamnak: Kegyelem,
irgalmasság, békesség az Atya Istentől és Krisztus
Jézustól, a mi Urunktól. **3** Hálát adok Istennek,
akinek őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel szolgálok,
hogy szüntelen gondolok rád könyörgéseimben éjjel
és nappal, **4** és könnyhullatásodról emlékezve
szeretnélek téged látni, hogy ez örömmel töltsön be.
5 Eszembe jutott ugyanis képmutatás nélküli hited,
amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban,
Eunikében lakott, de meg vagyok győződve, hogy
benned is. **6** Ezért emlékeztetlek téged, hogy szítsd
fel Isten kegyelmi ajándékát, amely kézrátételem
által benned van. **7** Mert nem a félelem lelkét adta
nekünk az Isten, hanem az erőnek, szeretetnek és
józanságnak lelkét. **8** Ne szégyelld tehát a mi Urunkról
szóló bizonyságtételt, se engem, az ő foglyát, hanem
velem együtt szenvedj az evangéliumért Istentől
kapott erővel, **9** aki megtartott minket, és szent
hívással elhívott, nem a mi cselekedeteink alapján,
hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet
nekünk Krisztus Jézusban adott az idők kezdete előtt,
(aiōnios g166) **10** ami pedig most nyilvánvalóvá lett a mi
Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által,
aki legyőzte a halált, és világosságra hozta az életet
és halhatatlanságot az evangélium által. **11** Ennek
tett engem hírnökévé, apostolává és tanítójává. **12**
Ezért szenvedem ezeket, de nem szégyellem, mert
tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok abban,
hogy ő a nála letett kincsemet megőrzi ama napra.
13 Az egészséges beszéd példájának tartsd, amit
tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és
szeretetben. **14** A rád bízott drága kincset őrizd meg
a bennünk lakozó Szentlélek által. **15** Azt tudod, hogy
az Ázsiában lévők mind elfordultak tőlem, közülük
való Fügelosz és Hermogenész is. **16** Az Úr legyen
irgalmas Onéziforosz háza népéhez, mert sokszor
megvidámított engem, és bilincseimet nem szégyellte,
17 sőt amikor Rómában volt, buzgón keresett engem,
és meg is talált. **18** Adja meg neki az Úr, hogy találjon
irgalmasságot nála ama napon. És hogy milyen nagy
szolgálatot tett Efezusban, azt te tudod a legjobban.

2 Te azért, én fiam, erősödjél meg a Jézus
Krisztusban való kegyelemben, **2** és amiket tőlem
hallottál sok tanú előtt, azokat bízd hű emberekre,
akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. **3**
Te pedig velem együtt a munka terhét hordozzad,
mint Jézus Krisztus jó vitéze. **4** Egy harcos sem
elegyedik bele az élet dolgaiba, hogy megnyerje
annak tetszését, aki őt zsoldjába fogadta. **5** Ha
pedig versenyez valaki, csak akkor nyer díjat, ha
szabályszerűen küzd. **6** A dolgozó földművesnek kell
a termésből először részesülnie. **7** Értsd meg, amit
mondok. Az Úr adjon neked belátást mindenben.
8 Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus feltámadt a
halálból, aki Dávid utóda az én evangéliumom szerint,
9 amelyért, mint egy gonosztevő, még fogságot is
szenvedek, de Isten beszéde nincs bilincsbe verve!
10 Azért mindent elszenvedek a választottakért, hogy
ők is elnyerjék a Jézus Krisztusban való üdvösséget
örök dicsőséggel együtt. **(aiōnios g166)** **11** Igaz beszéd
ez: ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk
élni. **12** Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni. Ha
megtagadjuk, ő is megtagad minket. **13** Ha hűtlenek
vagyunk, ő hű marad, mert ő magát nem tagadhatja
meg. **14** Ezekre emlékeztesd, és kérve kérd őket az
Úr színe előtt, hogy ne vitatkozzanak haszontalanul a
hallgatók megrontására. **15** Igyekezz, hogy Isten előtt
becsületesen megállj, mint olyan munkás, aki nem vall
szégyent, aki helyesen fejtegeti az igazság beszédét.
16 A szentségtelen üres fecsegőket kerüld, mert ezek
mind mélyebbre süllyednek az istentelenségben. **17**
Beszédük, mint a rákos fekély terjed. Közülük való
Hümenaiosz és Filétosz, **18** akik az igazság mellől
eltévelyedtek, és azt mondják, hogy a feltámadás
már megtörtént, és így feldúlják egyesek hitét.
19 Ám Istennek erős fundamentuma szilárdan áll,
amelynek pecsétje ez: „ismeri az Úr az övéit, és
álljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét
vallja“. **20** Egy nagy házban pedig nemcsak arany és
ezüstedény van, hanem fából és cserépből való is.
Amazokat megbecsülik, emezek pedig mindennapi
használatra valók. **21** Aki tehát távol tartja magát
ezektől az emberektől, megbecsült, megszentelt
edény lesz, gazdájának hasznos, aki minden jó
cselekedetre alkalmas. **22** Az ifjúkori kívánságokat
pedig kerüld! Kövesd az igazságot, a hitet, a szeretetet,
a békességet azokkal együtt, akik tiszta szívből
segítségül hívják az Urat. **23** A botor és gyerekes
vitatkozásokat pedig kerüld, hiszen tudod, hogy
azok csak viszálykodást szülnek. **24** Az Úr szolgája
pedig ne viszálykodjék, hanem legyen mindenkihez
nyájas, tanításra alkalmas, türelmes, **25** aki szelíden
fenyíti az ellenszegülőket, hátha Isten megadja nekik,
hogy megtérve megismerjék az igazságot, **26** és
kiszabaduljanak az ördög csapdájából, aki foglyul
ejtette őket a maga akaratának teljesítésére.

3 Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban
nehéz idők következnek. **2** Az emberek
önzők, kapzsik, kérkedők, kevélyek, káromkodók,
szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, istentelenek,
3 szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók,
mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői,
4 árulók, vakmerők, felfuvalkodottak lesznek, akik
inkább a gyönyört, mint Istent szeretik. **5** Az
ilyeneknél megvan az istenfélelem látszata, de
megtagadják annak erejét. Ezeket kerüld. **6** Mert
ezek közül valók azok, akik betolakodnak a házakba,
és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle
kívánságtól űzött asszonykákat, **7** akik mindig
tanulnak, de az igazság megismerésére soha el
nem jutnak. **8** Ahogyan Jannész és Jambrész
ellenálltak Mózesnek, úgy ezek is ellenállnak az
igazságnak, romlott gondolkodású, a hit dolgában
nem becsületes emberek. **9** De nem jutnak előbbre,
mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt,
amint amazoké is az lett. **10** Te azonban követted
az én tanításomat, életmódomat, szándékomat,
hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet,
11 üldöztetéseimet, szenvedéseimet, amelyek
Antiókhiában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Micsoda
üldöztetéseket szenvedtem el! De mindezekből
megszabadított engem az Úr! **12** De hiszen mindenkit
üldözni fognak, aki Krisztus Jézusban istenfélően
akar élni. **13** A gonosz emberek és az ámítók még
tovább mennek a gonoszságban, tévelyegve és
másokat is megtévesztve. **14** De te maradj meg
abban, amit tanultál, és amiről meggyőződtél, tudva,
kitől tanultad. **15** Mert gyermekségedtől fogva ismered
a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az
üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által. **16** A
teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra,
a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való
nevelésre, **17** hogy az Isten embere alkalmas és a jó
cselekvésére kész legyen.

4 Kérlek azért Isten és Krisztus Jézus színe előtt,
aki ítélni fog élőket és holtakat eljövetelekor
az ő országában, **2** hogy hirdesd az igét, állj
elő vele alkalmas és alkalmatlan időben, ints,
fedj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. **3**
Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem
fogják elviselni, hanem saját kívánságaik szerint
szereznek maguknak tanítókat, akik kedvük szerint
beszélnek, **4** és az igazságtól elfordítják fülüket,
de a mesékhez odafordulnak. **5** De te józan légy
mindenben, viseld el a bajokat, végezd az evangélista
munkáját, és szolgálatodat teljesen betöltsd. **6** Mert
én immár megáldoztatom, és az én elköltözésem
ideje elérkezett. **7** Ama nemes harcot megharcoltam,
futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. **8**
Végezetül eltétetett nekem az igazság koronája,
amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama
napon, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is,
akik vágyva várják az ő megjelenését. **9** Igyekezz
mielőbb hozzám jönni, **10** mert Démász engem
elhagyott a jelenvaló világhoz ragaszkodva, és elment
Thesszalonikába, Kreszcensz Galáciába, Titusz pedig
Dalmáciába. **(aiōn g165)** **11** Egyedül Lukács van
velem. Márkot vedd magadhoz, és hozd magaddal,
mert hasznát veszem a szolgálatban. **12** Tükhikoszt
pedig Efezusba küldtem. **13** A köpenyemet, amelyet
Tróászban Karposznál hagytam, jöttödben hozd el
és a könyveket is, különösen a kéziratokat. **14** A
rézműves Alexandrosz sok bajt szerzett nekem. Az
Úr majd megfizet neki cselekedetei szerint. **15** Tőle te
is őrizkedj, mert szerfelett ellenállt beszédünknek.
16 Első védekezésem alkalmával senki sem volt
mellettem, sőt mindnyájan elhagytak, de ne róják
fel nekik. **17** Az Úr mellettem állt, és megerősített
engem, hogy teljesen elvégezzem az igehirdetést,
hogy azt minden pogány meghallja. Az oroszlán
szájából is megmenekültem. **18** Megszabadít engem
az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az
ő mennyei országára, akinek dicsőség örökkön-
örökké! Ámen. **(aiōn g165)** **19** Köszöntsd Priszkát és
Akvilát és Onéziforosz háza népét. **20** Erasztosz
Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban
hagytam betegen. **21** Igyekezz tél előtt eljönni.
Köszönt téged Eubulosz és Pudensz, Linosz, Klaudia
és mind az atyafiak. **22** Az Úr legyen lelkeddel!
Kegyelem veletek! Ámen.

Titushoz

1 Pál, Isten szolgája, Jézus Krisztusnak pedig
apostola, Isten választottai hitének és az igazság
megismerésének megfelelően, az igazi kegyesség
szerint, **2** az örök élet reménységében, amelyet az
igazmondó Isten örök időknek előtt megígért, **(aiōnios**
g166) **3** kijelentette pedig a maga idejében az ő igéjét
az igehirdetés által, amely rám bízatott a mi megtartó
Istenünknek parancsolata szerint, Titusznak, a közös
hit szerint való igaz fiamnak: **4** Kegyelem, irgalmasság
és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus
Krisztustól, a mi Megtartónktól. **5** Azért hagytalak
téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat
hozd rendbe, és rendelj városonként gyülekezeti
elöljárókat, ahogy meghagytam neked, **6** ha van
feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei
hívők, és kicsapongással vagy engedetlenséggel
nem vádolhatók. **7** Mert szükséges, hogy a püspök
feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára, nem akaratos,
nem haragos, nem részeges, nem kötekedő, nem
nyereségre vágyó, **8** hanem vendégszerető, jóakaratú,
mértékletes, igaz, tiszta, önmegtartóztató, **9** aki a
tanítással egyező igaz beszédhez tartja magát, hogy
az egészséges tanítással inthesse és meggyőzze az
ellenszegülőket. **10** Mert sok az engedetlen, fecsegő
és ámító, különösen is a körülmetéltek között, **11** akiket
el kell hallgattatni, akik egész családokat feldúlnak,
nyereségvágyból olyasmit tanítanak, amit nem volna
szabad. **12** Valaki közülük, saját prófétájuk, ezt mondta:
„A krétaiak mindig hazudnak, gonosz fenevadak,
falánk naplopók“. **13** Ez a vélemény igaz. Ezért fedd
őket kímélet nélkül, hogy a hitben egészségesek
legyenek, **14** ne törődjenek a zsidó mesékkel és
az igazságot megvető emberek parancsaival. **15**
Minden tiszta a tisztának, de a tisztátalanoknak és
hitetleneknek semmi sem tiszta, mert tisztátalan mind
elméjük, mind lelkiismeretük. **16** Vallják, hogy Istent
ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, utálatosak és
engedetlenek, minden jó cselekedetre alkalmatlanok.

2 Te pedig azt hirdesd, ami az egészséges tanításnak
megfelel, **2** hogy az idős emberek józanok
legyenek, tisztességesek, mértékletesek, a hitben,
szeretetben, állhatatosságban egészségesek. **3**
Hasonlóképen az idős asszonyok is szentekhez
illően viselkedjenek, ne legyenek patvarkodók, sem
a mértéktelen borivás rabjai, hanem tanítsanak
a jóra. **4** Oktassák a fiatal asszonyokat, hogy
férjüket és gyermekeiket szeressék. **5** Legyenek
mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek
engedelmesek, hogy Isten beszédét miattuk ne
gyalázzák. **6** Az ifjakat hasonlóképen intsd,
hogy legyenek mértékletesek. **7** Te magad légy
példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik
a tanításban romlatlanságot, komolyságot, **8**
egészséges, feddhetetlen beszédet, hogy az ellenfél
megszégyenüljön, mivel semmi rosszat nem tud
rólatok mondani. **9** A szolgákat intsd, hogy uruknak
engedelmeskedjenek, mindenben kedvüket keressék,
ne ellenkezzenek, **10** ne lopkodjanak, hanem teljes és
igaz hűséget tanúsítsanak, hogy megtartó Istenünk
tanításának mindenben díszére váljanak. **11** Mert
megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,
12 amely arra tanít minket, hogy megtagadva a
hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen,
igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon, **(aiōn**
g165) **13** várva azt a boldog reménységet és a
nagy Istennek és a megtartó Jézus Krisztusnak
dicsőséges megjelenését, **14** aki önmagát adta értünk,
hogy megváltson minket minden hamisságtól, és
tisztítson magának tulajdonul olyan népet, amely jó
cselekedetekre törekszik. **15** Ezt hirdesd, ints, feddj
teljes határozottsággal. Senki téged meg ne vessen.

3 Emlékeztessed őket arra, hogy a hatóságoknak
és a felsőbbségnek engedelmeskedjenek, és
minden jó cselekedetre készek legyenek. **2** Senkit
ne szidalmazzanak, ne veszekedjenek, gyöngédek
legyenek, teljes szelídséget tanúsítva mindenki
iránt. **3** Mert régen mi is esztelenek, engedetlenek,
tévelygők, különböző kívánságok és gyönyörök rabjai,
gonoszságban és irigységben élők, gyűlöletesek
és egymást gyűlölők voltunk, **4** de amikor a mi
megtartó Istenünknek jósága és emberszeretete
megjelent, **5** nem az igaz cselekedetekért, amelyeket
mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából
tartott meg minket az újjászületés fürdője és a
Szentlélek megújítása által, **6** amelyet bőséggel
árasztott ránk a mi megtartó Jézus Krisztusunk
által, **7** hogy az ő kegyelméből megigazulva,
reménységünk szerint az örök élet örökösei legyünk.
(aiōnios g166) **8** Igaz ez a beszéd, és szeretném,
hogy erről határozottan tégy bizonyságot, hogy
igyekezzenek jó cselekedetekkel elöljárni azok,
akik Istenben hisznek. Ezek jók és hasznosak
az embereknek. **9** Kerüld azonban a balgatag
vitatkozásokat, a nemzetségtáblákkal kapcsolatos
kérdéseket, a civakodást és a törvényeskedő harcokat,
mert ezek haszontalanok és hiábavalók. **10** A tévtanítót
egy-két figyelmeztetés után kerüld, **11** tudva, hogy az
ilyen letért a jó útról, vétkezik, és önmagát ítéli el. **12**

Amikor Artemászt vagy Tükhikoszt hozzád küldöm,
siess hozzám jönni Nikopoliszba, mert elhatároztam,
hogy ott töltöm a telet. **13** A törvénytudó Zénászt és
Apollóst gondosan indítsd útnak, hogy semmiben se
legyen hiányuk. **14** Tanulják meg a mieink is, hogy jó
cselekedetekkel járjanak elöl a sürgős szükségletek
kielégítésére, hogy gyümölcstelenek ne legyenek.
15 Köszöntenek téged a velem levők mindnyájan.
Köszöntsd azokat, akik szeretnek minket a hitben.
Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen.

Filemonhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak foglya és Timóteus,
az atyafi, Filemonnak, a mi szeretett
munkatársunknak, 2 Appiának, a szeretettnek,
és Arkhiposznak, a mi bajtársunknak és a te
házadnál lévő gyülekezetnek: 3 Kegyelem néktek
és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr
Jézus Krisztustól. 4 Hálát adok az én Istenemnek
mindenkor, emlegetve téged imádságaimban, 5 mert
hallok a te szeretetedről és hitedről, amely az Úr
Jézus iránt és minden szent iránt van benned, 6 hogy
a hitben való közösségünk hatékony legyen minden
jónak a felismerésére a Krisztus ügyében. 7 Mert sok
örömünk és vigasztalásunk van a te szeretetedben,
hogy a szentek szívét megvidámítottad. 8 Ezért,
bár Krisztusban bátran meg is parancsolhatnám
neked azt, ami a kötelességed, 9 a szeretet
miatt inkább csak kérlek, én, az öreg Pál, most
pedig Jézus Krisztusnak foglya. 10 Kérlek téged
az én fiamért, Onézimoszért, akit fogságomban
szültem, 11 aki neked egykor haszontalan volt, most
pedig mind neked, mind nekem igen hasznos, 12
akit visszaküldtem hozzád, mint saját szívemet,
hogy fogadd magadhoz! 13 Magamnál akartam
ugyan tartani, hogy helyetted szolgáljon nekem az
evangéliumért szenvedett fogságomban. 14 De a te
megkérdezésed nélkül semmit sem akartam tenni,
hogy jótetted ne kikényszerített, hanem önkéntes
legyen. 15 Mert talán azért vált meg tőled ideig-
óráig, hogy örökre visszakapjad. (aiōnios g166) 16 Most
már nem úgy, mint szolgát, hanem mint szeretett
atyafit, különösképpen nekem, de mennyivel inkább
neked, test szerint is és az Úrban is. 17 Ha tehát
engem társadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz,
mint engem. 18 Ha pedig valamit vétett ellened,
vagy adósod, azt nekem számítsd fel. 19 Én, Pál
saját kezűleg írom: én meg fogom téríteni neked.
Arról nem is szólva, hogy ezen felül magaddal is
adós vagy nekem. 20 Bizony, atyámfia, jótettet várok
tőled az Úrban. Vidámítsd meg az én szívemet is az
Úrban! 21 Engedelmességedben bízva írtam neked,
tudva, hogy még többet is fogsz tenni annál, amit
mondok. 22 Egyúttal készíts szállást is nekem, mert
remélem, hogy imádságaitokért ajándékul kaptok
engem. 23 Köszönt téged Epafrász, fogolytársam a
Krisztus Jézusban, 24 Márk, Arisztarkhosz, Démász
és Lukács, az én munkatársaim. 25 A mi Urunk Jézus
Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel!

Zsidókhoz

1 Miután Isten régen sokszor és sokféleképpen szólt az atyáknak a próféták által, ez utolsó
időkben szólott nekünk Fia által, **2** akit mindennek
örökösévé tett, aki által a világot is teremtette, **(aiōn g165)**
3 aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és
az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával
fenntartja a mindenséget, aki minket bűneinktől
megtisztított, a mennyei Felségnek jobbjára ült, **4**
annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel
különb nevet örökölt azoknál. **5** Mert kinek mondta
valaha is az angyalok közül: „Én fiam vagy te, én ma
szültelek téged?“Vagy ezt: „Én leszek neki atyja, és
ő lesz nekem fiam?“ **6** Amikor pedig behozza az ő
elsőszülöttét a világba, így szól: „Imádják őt az Isten
angyalai.“ **7** Az angyalokról így szól: „Az angyalait
szelekké teszi, és szolgáit tűz lángjává.“ **8** Ámde
a Fiúról így: „A te királyi széked, ó, Isten, megáll
örökké. Igazságnak pálcája a te országodnak pálcája.
(aiōn g165) **9** Szeretted az igazságot és gyűlölted a
hamisságot, ezért felkent téged az Isten, a te Istened,
öröm olajával társaid fölé. **10** Uram, te kezdetben
alapítottad a földet és a te kezed alkotása az ég. **11**
Azok elvesznek, de te megmaradsz, és azok mind
elavulnak, mint a ruha, **12** palásként összehajtod
azokat, te pedig ugyanaz maradsz, és esztendeid
nem fogynak el.“ **13** Melyik angyalnak mondta: „Ülj
az én jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábaid
zsámolyává teszem.“ **14** Vajon ezek nem szolgáló
lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik
örökölni fogják az üdvösséget?

2 Ezért még inkább szükséges nekünk a hallottakra
figyelnünk, hogy el ne sodródjunk. **2** Mert ha az
angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy
minden bűn és engedetlenség elvette igazságos
büntetését, **3** akkor hogyan menekülünk meg mi,
ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel? Ezt
kezdetben az Úr hirdette, és mindazok, akik hallották,
megerősítették számunkra. **4** Velük együtt Isten
is bizonyságot tett erről jelekkel, csodákkal és
sokféle erővel, a Szentlélek ajándékaival, amelyeket
akarata szerint osztott szét. **5** Mert nem angyaloknak
vetette alá az eljövendő világot, amelyről szólunk.
6 Sőt valahol valaki így tett bizonyságot: Micsoda
az ember, hogy megemlékezel róla, vagy az
emberfia, hogy gondod van rá? **7** Rövid időre
kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel
és tisztességgel megkoronáztad és úrrá tetted
kezeid munkáin, **8** mindent lábai alá vetettél. Ha
ugyanis mindent alávetett neki, semmit sem hagyott
alávetetlenül, de most még nem látjuk, hogy neki
minden alávettetett. **9** Azt azonban látjuk, hogy
Jézus, aki egy kevés időre kisebbé tétetett az
angyaloknál, a halál elszenvedéséért dicsőséggel
és tisztességgel koronáztatott meg, hogy Isten
kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. **10** Úgy
illett ugyanis, hogy az, akiért van a mindenség,
és aki által van a mindenség, aki sok fiát vezeti
dicsőségre, üdvösségük fejedelmét szenvedések
által tegye tökéletessé. **11** Mert a megszentelő és
a megszenteltek egytől származnak. Ezért nem
szégyelli őket atyafiaknak hívni, **12** amikor ezt mondja:
„Hirdetem a te nevedet az én atyámfiainak, az
anyaszentegyházban mondok neked dicséretet.“ **13**
És ismét: „Én őbenne bízom.“És ismét: „Íme, itt
vagyok én és a gyermekek, akiket Isten nekem adott.“
14 Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is
hasonlóképpen részese lett ezeknek, hogy halála által
megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon,
tudniillik az ördögöt, **15** és megszabadítsa azokat,
akik a haláltól való félelem miatt egész életükben
rabok voltak. **16** Mert nyilván nem angyalokat karolt
fel, hanem Ábrahámnak leszármazottait karolja fel.
17 Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie az
atyafiakhoz, hogy könyörülő és hű főpap legyen
az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést
szerezzen a nép bűneiért. **18** Mivel maga is kísértést
szenvedett, segíthet azokon, akik megkísértetnek.

3 Ezért szent atyafiak, a mennyei elhívás részesei,
figyeljetek hitvallásunk apostolára és főpapjára,
Jézus Krisztusra, **2** aki hű ahhoz, aki őt erre
rendelte, ahogyan Mózes is az volt az ő házában.
3 Ő ugyanis nagyobb dicsőségre volt méltó, mint
Mózes, mint ahogy a ház építőjének nagyobb a
tisztessége, mint a háznak. **4** Mert minden háznak
van építője, aki pedig mindent felépített, az Isten
az. **5** Mózes is hű volt az ő egész házában, mint
szolga, bizonyságául annak, amit hirdetett. **6** Krisztus
ellenben, mint Fiú áll a maga háza felett. Az Ő
háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménység
dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk. **7** Ezért
amint a Szentlélek mondja: „Ma, ha az ő szavát
halljátok, **8** meg ne keményítsétek szíveteket, mint az
elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában, **9**
ahol a ti atyáitok próbára tettek és megkísértettek
engem, bár látták cselekedeteimet. **10** Ezért negyven
esztendeig haragudtam arra a nemzedékre, és
ezt mondtam: mindig tévelyegnek szívükben, nem
ismerték meg az én utaimat. **11** Ezért megesküdtem

haragomban, hogy nem fognak bemenni az én
nyugodalmamba.“ 12 Vigyázzatok, atyámfiai, hogy
ne legyen közületek senkinek sem hitetlen, gonosz
szíve, nehogy az élő Istentől elszakadjon, 13
hanem intsétek egymást minden napon, míg tart
a ma, hogy egyikőtöket se keményítse meg a bűn
csalárdsága. 14 Mert részeseivé lettünk a Krisztusnak,
ha eleitől fogva mind végig szilárdan megtartjuk
bizodalmunkat. 15 Azt mondja ugyanis: „Ma, ha az ő
szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket,
mint az elkeseredéskor.“ 16 Kik keseredtek el, amikor
ezt hallották? Nem azok, akik Mózes vezetésével
kijöttek Egyiptomból? 17 Kikre haragudott negyven
esztendeig? Nem azokra, akik vétkeztek, akiknek
teste elhullott a pusztában? 18 Kiknek esküdött meg,
hogy nem mennek be nyugodalmába? Nem azoknak,
akik engedetlenek voltak? 19 Látjuk is, hogy nem
mehettek be hitetlenségük miatt.

4 Amíg megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel
ígérete, óvakodjunk, nehogy valaki közülünk
lemaradjon erről. 2 Mert nekünk is hirdették
az evangéliumot, miképpen azoknak, de nem
használt nekik a hallott ige, mert nem párosították
hittel azok, akik hallották. 3 Mert mi, hívők,
bemegyünk a nyugodalomba, amiképpen megmondta:
„Megesküdtem haragomban, hogy nem mennek be
az én nyugodalmamba, “jóllehet munkáit a világ
teremtése óta befejezte. 4 Mert valahol a hetedik
napról így szólt: „Munkája után megnyugodott Isten
a hetedik napon.“ 5 Majd ismét: „Nem mennek
be az én nyugodalmamba.“ 6 Mivel áll az, hogy
némelyek bemennek abba, azok viszont, akiknek
először hirdettetett az evangélium nem mentek be
engedetlenségük miatt, 7 ismét meghatároz egy
napot. Dávid által annyi idő múltán így szól, amint
előbb is mondtuk: „Ma, ha az ő szavát halljátok,
meg ne keményítsétek szíveteket.“ 8 Mert ha
Józsué bevitte volna őket a nyugodalomba, nem
szólna azután egy másik napról. 9 Ezért még van
szombatnapi nyugalom Isten népe számára. 10
Mert aki bement Isten nyugodalmába, az maga is
megnyugodott munkájától, mint Isten a magáétól. 11
Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba,
hogy senki se essék el a hitetlenség hasonló példája
szerint. 12 Mert Isten beszéde élő és ható, élesebb
minden kétélű fegyvernél, és áthatol a szívnek és
léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig,
és megítéli a gondolatokat és a szív indulatait. 13
Nincs olyan teremtmény, amely nyilvánvaló ne lenne
előtte, sőt mindenki mezítelen és leplezetlen az ő
szemei előtt. Neki tartozunk számadással. 14 Mivel
tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken,
Jézus, Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.
15 Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna
megindulni gyarlóságainkon, hanem aki mindenben
megkísértetett hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt, 16
járuljunk azért bizalommal a kegyelem trónusához,
hogy irgalmasságot nyerjük, és kegyelmet találjunk,
amikor segítségre van szükségünk.

5 Mert az emberek közül választott minden főpapnak
az a rendeltetése, hogy az embereket képviselve
Isten előtt, ajándékokat és áldozatokat mutasson be
a bűnökért, 2 aki képes együtt érezni a tudatlanokkal
és tévelygőkkel, hiszen maga is körül van véve
gyarlósággal. 3 Ezért nemcsak a népért, de önmagáért
is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. 4 Senki
sem szerezheti meg magának ezt a tisztséget, csak
akit Isten hív el, mint Áront is. 5 Hasonlóképpen
Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy
főpap lett, hanem aki így szólt hozzá: „Az én fiam
vagy te, ma szültelek téged.“ 6 Másutt így mondja:
„Te örökkévaló pap vagy, Melkisédek rendje szerint.“
(aiōn g165) 7 Ő testi élete idején könyörgésekkel
és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás
közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt
a halálból, és meghallgattatott istenfélelméért. 8
Noha Fiú volt, megtanulta abból, amiket szenvedett,
az engedelmességet, 9 és tökéletességre jutva,
örök üdvösség szerzője lett mindazoknak, akik neki
engedelmeskednek, **(aiōnios g166)** 10 mert Isten őt
Melkisédek rendje szerinti főpapnak nevezte. 11
Róla nekünk még sok mondanivalónk van, de nehéz
megmagyarázni, mivel restek lettetek a hallásra, 12
mert noha jelenleg már tanítóknak kellene lennetek,
ismét arra van szükségeket, hogy Isten beszédének
alapelemeire tanítson valaki titeket, és olyanok
lettetek, mint akinek tejre van szüksége és nem
kemény eledelre. 13 Mert mindenki, aki a tejen él,
járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú. 14 Az érett
korúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek
már gyakorlott érzéke alkalmas a jó és a rossz között
való különbségtételre.

6 Ezért elhagyva a Krisztusról való kezdetleges
tanítást, törekedjünk érett korúságra, ne rakjuk le
újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek
és az Istenbe való hitnek, 2 a mosakodásokról,
kézrátételekről, a halottak feltámadásáról és az
örök ítéletről szóló tanításnak. **(aiōnios g166)** 3 Ezt
meg is tesszük, ha Isten megengedi. 4 Mert az
lehetetlen, hogy akik egyszer megvilágosíttattak,

megízlelve a mennyei ajándékot, és részeseivé
lettek a Szentléleknek, 5 és megízlelték Istennek
jó beszédét és a jövendő világnak erőit, (aiōn g165)
6 de elestek, ismét megújuljanak a megtérésre,
mint akik maguknak újra megfeszítik Isten Fiát, és
meggyalázzák őt. 7 Mert a föld, amely beissza
a gyakran ráhulló esőt, és hasznos termést hoz
azoknak, akiknek a számára művelik, áldást nyer
Istentől. 8 Amely pedig tövist és bogáncsot terem,
az megvetett és átokra méltó s végül fölégetik. 9
De rólatok, szeretteim, ha így szólunk is, ezeknél
jobbról vagyunk meggyőződve, hogy eljuttok az
üdvösségre. 10 Mert nem igazságtalan az Isten, hogy
elfeledkezne a ti cselekedeteitekről és a szeretetről,
amelyet neve iránt tanúsítottok, amikor szolgáltatok
és szolgáltok a szenteknek. 11 Azt kívánjuk, hogy
közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa
mindvégig, míg a reménység bizonyossággá nem
lesz. 12 Ne legyetek restek, hanem kövessétek azokat,
akik a hit és béketűrés által öröklik az ígéreteket. 13
Amikor Isten ígéretet tett Ábrahámnak, mivel nem
esküdhetett nagyobbra, önmagára esküdött, 14 és
így szólt: „Bizony megáldván megáldalak téged, és
megsokasítván megsokasítlak téged!“ 15 És így,
miután béketűréssel várt, elnyerte az ígéretet. 16 Mert
az emberek önmaguknál nagyobbra esküsznek, és
náluk minden vitának vége a megerősítésül mondott
eskü. 17 Ezért Isten is még nyomatékosabban
akarva megmutatni az ígéret örököseinek döntése
változtathatatlan voltát, esküvel kezeskedett arról.
18 Így e két változhatatlan tény által, amelyekre
nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős
vigasztalásunk legyen nekünk, akik odamenekültünk,
hogy megragadjuk az előttünk lévő reménységet, 19
amely lelkünknek biztos és erős horgonya, amely a
kárpit mögé hatol, 20 ahová utat nyitva bement értünk
Jézus, aki örökkévaló főpap lett a Melkisédek rendje
szerint. (aiōn g165)

7 Mert ez a Melkisédek, Sálem királya, a felséges
Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő
Ábrahámmal találkozott és őt megáldotta, 2 akinek
tizedet is adott Ábrahám mindenből, aki először is,
ha nevét magyarázzuk, az igazság királya, azután
pedig Sálem királya, azaz a békesség királya is, 3
aki apa, anya nélkül, nemzetség nélkül való, sem
napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de
miután hasonlóvá lett az Isten Fiához, pap marad
örökké. 4 De nézzétek, milyen nagy ő, akinek
Ábrahám pátriárka tizedet adott zsákmányából. 5
Akik Lévi fiai közül nyerik el a papságot, szintén
van parancsuk arra, hogy a törvény szerint tizedet
szedjenek a néptől, azaz az ő atyafiaiktól, jóllehet ők
is Ábrahámtól származtak, 6 de az, aki nem az ő
nemzetségükből való, mégis tizedet vett Ábrahámtól,
és az ígéret birtokosát megáldotta, 7 pedig nem lehet
vitás, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet. 8 Itt
halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az,
akiről bizonyságunk van, hogy él. 9 És hogy úgy
mondjam, Ábrahám személyében a tizedet szedő Lévi
is tizedet adott, 10 mert jelen volt már atyja ágyékában,
amikor annak elébe ment Melkisédek. 11 Ha tehát
a lévita papság által elérhető volna a tökéletesség,
(mert a nép ez alatt kapta a törvényt), mi szükség még
azt mondani, hogy más pap támadjon Melkisédek
rendje szerint és ne az Áron rendje szerint? 12 Mert a
papság megváltozásával szükségképen megváltozik
a törvény is. 13 Mert az, akiről ezeket mondjuk,
az más nemzetségből származott, amelyből senki
sem szolgált az oltárnál, 14 mert nyilvánvaló, hogy
a mi Urunk Júdából támadt, amely nemzetségre
nézve Mózes semmit sem szólt a papságról. 15
És az még inkább nyilvánvaló, ha Melkisédekhez
hasonlóan támad más pap, 16 aki nem a testi
leszármazás törvénye szerint, hanem az örökkévaló
élet ereje szerint lett pappá. 17 A bizonyságtétel
így szól: „Te pap vagy örökké, a Melkisédek rendje
szerint.“ (aiōn g165) 18 Mert az előbbi parancsolat
eltöröltetik, mivel erőtlen és haszontalan. 19 A törvény
ugyanis semmiben sem vezetett tökéletességre, de
egy jobb reménységet ébreszt, amely által közeledünk
Istenhez. 20 Jézus nem eskü nélkül lett pappá,
(amazok meg eskü nélkül lettek papokká,) 21 hanem
annak esküjével, aki azt mondta neki: „Megesküdött
az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké
Melkisédek rendje szerint.“ (aiōn g165) 22 Ezért tehát
Jézus jobb szövetségnek lett kezesévé. 23 Azok
jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt nem
maradhattak meg. 24 Ő viszont, minthogy örökké
megmarad, változhatatlan a papsága. (aiōn g165) 25
Ezért Ő mindenképen üdvözítheti is azokat, akik
általa járulnak Istenhez, mert Ő mindenkor él, hogy
esedezzék értük. 26 Mert ilyen főpap illet hozzánk,
aki szent, ártatlan, szeplőtlen, bűn nélküli, és aki
magasabbra jutott az egeknél. 27 Neki nincs szüksége
arra, hogy mint a főpapok napról-napra saját bűneiért
mutasson be áldozatot, és csak azután a népéért,
mert ezt egyszer s mindenkorra megcselekedte,
amikor önmagát föláldozta. 28 Mert a törvény gyarló
embereket rendelt főpapokká, a törvény utáni eskü
szava pedig az örökre tökéletes Fiút. (aiōn g165)

8 A legfontosabb azokra nézve, amiket mondunk az,
hogy olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség
királyi székének jobbjára ült, **2** mint a szent helynek
és az igazi sátornak szolgája, amelyet az Úr és nem
ember épített. **3** Mert minden főpapot ajándékok és
áldozatok bemutatására rendelnek, ezért szükséges,
hogy legyen valamije, amit áldozatul vigyen. **4** Ha
tehát a földön volna, még csak pap sem lehetne, mert
már vannak papok, akik a törvény szerint áldozati
ajándékokat mutatnak be, **5** Ezek a mennyei dolgok
képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan
Isten mondta Mózesnek, amikor fel akarta állítani
a sátort: „Meglásd – így szólt –, hogy mindent arra
a mintára készíts, amelyet a hegyen láttál.“ **6** Most
azonban a mi főpapunk annyival kiválóbb szolgálatot
nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója,
amely jobb ígéretek alapján köttetett. **7** Mert ha az
első kifogástalan lett volna, nem került volna sor a
másodikra. **8** Mert megdorgálva őket így szól: „Íme,
napok jönnek, ezt mondja az Úr, és Izrael házával
és Júda házával új szövetséget kötök. **9** Nem olyan
szövetséget, amelyet kötöttem az ő atyáikkal azon a
napon, amikor kézen fogtam őket, hogy kivezessem
Egyiptomból. Mivel ők nem maradtak meg az én
szövetségemben, azért én sem, törődtem velük“– ezt
mondja az Úr. **10** „Ez lesz az a szövetség, amelyet
kötök Izrael házával ama napok múltán – így szól az
Úr –, törvényemet adom elméjükbe, és az ő szívükbe
írom be azokat, és Istenük leszek, ők pedig népem.
11 Akkor senki sem tanítja az ő felebarátját és atyjafiát
ezt mondva: Ismerd meg az Urat! Mert mindnyájan
megismernek engem, kicsik és nagyok egyaránt. **12**
Mert megkegyelmezek álnokságuknak, és bűneikről
és gonoszságukról nem emlékezem meg.“ **13** Amikor
az újról beszél, óvá tette az elsőt, ami pedig elavult,
közel van az enyészethez.

9 Az első szövetségnek is volt istentiszteleti
rendtartása és földi szent helye. **2** Mert sátort
építettek, amelynek első részében volt a gyertyatartó,
meg az asztal és azon a szent kenyerek. Ezt nevezték
szentélynek. **3** A kárpiton túl is volt egy sátor,
amelyet szentek szentjének neveztek. **4** Ebben volt
az arany füstölő oltár és a szövetség ládája minden
felől beborítva arannyal. Ebben volt az aranykorsó
mannával tele, és Áron kihajtott vesszeje, meg a
szövetség táblái. **5** Fölötte pedig a dicsőség kerubjai,
amelyek beárnyékolták az engesztelés helyét, amiről
most nem szükséges külön szólni. **6** Ezeket így
elrendezve, az első sátorba mindenkor bejárnak a
papok az istentisztelet elvégzésére. **7** A másodikba
azonban egy-egy évben egyszer, csak maga a főpap
mehet be azzal a vérrel, amelyet magáért és a nép
bűneiért áldoz. **8** A Szentlélek ezzel azt jelenti ki,
hogy még nem nyílt meg a szentély útja, mert még
fennáll az első sátor, **9** ami példázat a jelenkori időre,
hogy olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be,
amelyek nem képesek lelkiismeretében tökéletessé
tenni a szolgálattevőt. **10** Éppen úgy, ahogy az ételek,
italok, meg különböző tisztálkodási szertartások csak
külső rendelkezések, amelyek csak az új rendelkezés
idejéig kötelezők. **11** Krisztus pedig, mint a jövendő
javak főpapja, nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel
csinált, azaz nem evilágból való sátoron keresztül
jelent meg. **12** Nem bakok és tulkok vérével, hanem
tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a
szentélybe, örök váltságot szerezve. **(aiōnios g166)**
13 Mert ha a bakoknak és bikáknak vére, meg a
tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel,
úgyhogy külsőleg megtisztulnak, **14** mennyivel inkább
Krisztusnak vére, aki az örökkévaló Lélek által
önmagát ártatlanul áldozta fel Istennek, megtisztítja
a ti lelkiismereteteket a holt cselekedetektől, hogy
az élő Istennek szolgáljatok. **(aiōnios g166)** **15** Így
tehát egy új szövetség közbenjárója lett Ő, hogy
meghalva az első szövetség alatt elkövetett bűnök
váltságáért, az elhívottak elnyerjék az örökkévaló
örökségnek ígéretét. **(aiōnios g166)** **16** Mert ahol
végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelkező
halála bekövetkezzék. **17** Mivel a végrendelet csak
halál esetén érvényes. Ha pedig él a végrendelkező,
akkor nem érvényes. **18** Innen van az, hogy az első
szövetséget sem kötötték meg vér nélkül. **19** Mert
amikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot
elmondott az egész népnek, vette a borjúknak és
bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjúval meg
izsóppal együtt és meghintette magát a könyvet
és az egész népet, **20** és ezt mondta: „Ez annak
a szövetségnek vére, amelyet Isten számotokra
rendelt.“ **21** Majd a sátort is és az istentiszteletre
való összes edényeket hasonlóképpen meghintette
vérrel. **22** A törvény szerint majdnem mindent vérrel
tisztítanak meg, és vérontás nélkül nincs bűnbocsánat.
23 Ezért szükséges volt, hogy a mennyei dolgok
képmásait ezekkel tisztítsák meg, a mennyei dolgokat
azonban ezeknél különb áldozatokkal. **24** Mert Krisztus
nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak
másolatába ment be, hanem magába a mennybe,
hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk. **25**
Nem azért, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint
ahogy a főpap évenként bemegy a szentélybe vérrel,
26 mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ

teremtése óta. Így pedig csak egyszer jelent meg
az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.
(aiōn g165) 27 És amiképpen elvégzett dolog, hogy az
emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet
következzék, 28 azonképpen Krisztus is egyszer
áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodszor
majd nem a bűn miatt jelenik meg azoknak, akik őt
várják üdvösségükre.

10 Mivelhogy a törvény az eljövendő javaknak
csak árnyéka és nem pedig a dolgok valóságos
képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket
esztendőnként szüntelenül bemutatnak sohasem
képesek tökéletességre juttatni az odajárulókat. 2
Különben megszűnt volna az áldozás, hiszen akik
áldoztak és egyszer megtisztultak, nem éreztek
volna bűntudatot. 3 De az áldozatok évről-évre
emlékeztetnek a bűnökre. 4 Mert lehetetlen, hogy a
bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket. 5 Ezért a
világba való jövetelekor így szól az Úr: „Áldozatot és
ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem. 6 Égő
és bűnért való áldozatot nem kedveltél. 7 Akkor ezt
mondtam: Íme itt vagyok, amint a könyvtekercsben
írva van rólam hogy cselekedjem, ó, Isten, a te
akaratodat.“ 8 Előbb ezt mondta: „Áldozatot és
ajándékot, égő és bűnért való áldozatokat nem
akartál, sem nem kedveltél, amiket a törvény szerint
mutatnak be.“ 9 Később így szólt: „Íme, itt vagyok,
hogy cselekedjem a te akaratodat.“Eltörli az elsőt,
hogy életbe léptesse a másodikat. 10 Ez az akarat
megszentel minket egyszer s mindenkorra, Jézus
Krisztus testének feláldozása által. 11 Minden pap
naponként szolgálatban áll, és sokszor mutatja
be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem
képesek eltörölni a bűnöket. 12 Ő azonban egyetlen
áldozattal áldozott a bűnökért, és mindörökre az Isten
jobbjára ült, 13 várva, hogy ellenségei zsámolyul
vetessenek lábai alá. 14 Mert egyetlen áldozatával
örökre tökéletessé tette a megszentelteket. 15
Bizonyságot tesz pedig erről nekünk a Szentlélek
is, mert előre megmondta: 16 „Ez az a szövetség,
amelyet kötök velük ama napok múltán“így szól az
Úr. „Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom
be azokat.“ 17 Azután így szól: „Az ő bűneikről és
álnokságukról többé meg nem emlékezem.“ 18 Ahol
pedig bűnbocsánat van, ott nincs többé bűnért való
áldozat. 19 Mivel tehát, atyámfiai, bizodalmunk van
a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által,
20 azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk, mint
új és élő utat, a kárpit, azaz az Ő teste által, 21 és
mivel nagy papunk van, aki az Isten háza felett áll, 22
járuljunk hozzá igaz szívvel, a hitnek teljességével,
mint akiknek szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől,
23 és testük meg van mosva tiszta vízzel. Tartsuk
meg a reménység hitvallását tántoríthatatlanul, mert
hű az, aki ígéretet tett. 24 És ügyeljünk arra, hogy
egymást szeretetre és jócselekedetekre ösztönözzük.
25 El nem hagyva a magunk gyülekezetét, ahogyan
szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást,
annyival is inkább, mert látjátok, hogy ama nap
közeledik. 26 Mert ha szándékosan vétkezünk
az igazság megismerése után, akkor nincs többé
bűneinkért való áldozat, 27 hanem az ítéletnek
valami félelmes várása és a tűz lángja, amely
megemészti az ellenszegülőket. 28 Aki megveti a
Mózes törvényét, az két vagy három tanúvallomása
alapján irgalom nélkül meghal. 29 Gondoljátok meg,
mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, aki az Isten
Fiát lábbal tapodja, és a szövetség vérét, amellyel
megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem
Lelkét megveti. 30 Mert ismerjük azt, aki így szólt:
„Enyém az ítélet, én megfizetek.“És ismét: „Az Úr
megítéli az ő népét.“ 31 Rettenetes az élő Isten
kezébe esni. 32 Emlékezzetek pedig vissza a régebbi
napokra, amelyekben, miután megvilágosodtatok,
sok szenvedéssel teljes küzdelmet állottatok ki, 33
amikor egyfelől gyalázásokkal és nyomorgattatásokkal
nyilvánosság elé hurcoltak titeket, másfelől társai
lettetek azoknak, akik így jártak. 34 Mert a foglyokkal
is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását
örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy jobb és
maradandóbb vagyonotok van a mennyben. 35 Ne
dobjátok el tehát bizodalmatokat, amelynek nagy
jutalma van. 36 Mert béketűrésre van szükségetek,
hogy az Isten akaratát cselekedve elnyerjétek az
ígéretet. 37 Mert még „egy igen-igen kevés idő,
és aki eljövendő, eljön, és nem késik. 38 Az igaz
ember pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem
gyönyörködik a lelkem.“ 39 De mi nem vagyunk a
meghátrálás emberei, hogy elvesszünk, hanem a
hitéi, hogy életet nyerjünk.

11 A hit pedig a remélt dolgokban való szilárd
bizodalom, és a nem látható dolgok létéről való
meggyőződés. 2 Ezzel szereztek jó tanúbizonyságot
a régiek. 3 Hit által értjük meg, hogy a világot Isten
igéje teremtette, hogy ami látható, a láthatatlanból állt
elő. (aiōn g165) 4 Hit által vitt Ábel értékesebb áldozatot
Istennek, mint Kain, és ezáltal nyert bizonyságot
arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyságot tett áldozati
ajándékáról, úgyhogy hite által még holta után is
beszél. 5 Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson

halált, és nem találták meg, mert az Isten elragadta
őt. Elragadtatása előtt azonban bizonyságot nyert
arról, hogy kedves volt Istennek. 6 Hit nélkül pedig
senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki Isten elé
járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza
azokat, akik Őt keresik. 7 Hit által kapott kijelentést
Noé a még nem látott események felől és háznépe
megtartására bárkát készített. Így ítélte meg a világot
és lett a hitből való igazság örököse. 8 Hit által
engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy
menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni.
És elindult, de nem tudta hová megy. 9 Hit által
költözött az ígéret földjére, mint idegenbe, sátrakban
lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígéretnek
örököstársaival. 10 Mert várta a szilárd alapokra épülő
várost, amelynek építője és alkotója az Isten. 11
Hit által nyert erőt Sára is, hogy idős kora ellenére
gyermeke legyen, mert hűnek tartotta azt, aki az
ígéretet tette 12 Ezért attól az egytől, mégpedig
mintegy elhalttól származtak olyan sokan, mint az
ég csillagai, és mint a tenger partja mellett a fövény,
amely megszámlálhatatlan. 13 Hitben haltak meg
ezek mind, nem nyerve el az ígéreteket, hanem csak
látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról,
hogy idegenek és vándorok a földön. 14 Mert akik így
szólnak, nyíltan kijelentik, hogy hazát keresnek. 15 És
ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek,
lett volna idejük visszatérni. 16 Így azonban jobb után
vágyakoztak, tudniillik a mennyei után. Ezért nem
szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert
nekik készített várost. 17 Hit által áldozta fel Ábrahám
Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszülöttét vitte
áldozatul, ő, aki az ígéreteket elnyerte, 18 akinek
megmondatott: Izsáktól lesznek utódaid. 19 Úgy
gondolkozott ugyanis, hogy Isten a halálból is képes
őt feltámasztani. Éppen ezért példaképen visszakapta
őt. 20 Hit által áldotta meg Izsák Jákóbot és Ézsaut az
eljövendőkre nézve. 21 Hit által áldotta meg a haldokló
Jákób József mindegyik fiát, és botja végére hajolva
imádkozott. 22 Hit által emlékezett meg élete végén
József Izrael fiainak kivonulásáról, és rendelkezett
teteme felől. 23 Hit által rejtegették Mózest szülei
születése után három hónapig, mivel látták, hogy
szép a gyermek, és nem féltek a király parancsától.
24 Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnövekedett,
hogy a fáraó leánya fiának mondják. 25 Mert inkább
választotta az Isten népével való együtt sanyargatást,
mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét. 26 Mert
Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartotta
a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra
tekintett. 27 Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félve
a király haragjától, mert erős szívű volt, mintha látta
volna a láthatatlant. 28 Hit által rendelte el a pászkát
és a vérrel való meghintést, hogy az öldöklő angyal
ne bánthassa az elsőszülötteket. 29 Hit által keltek
át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, amit
az egyiptomiak is megpróbáltak, de elmerültek. 30
Hit által omlottak le Jerikónak kőfalai, amikor azokat
hét napon át körüljárták. 31 Hit által nem veszett
el az engedetlenekkel együtt Ráháb, a parázna nő,
amikor a kémeket békességgel befogadta. 32 És
mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha
szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről,
Dávidról, Sámuelről és a prófétákról. 33 Akik hit által
országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az
ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték.
34 Kioltották a tűz erejét, megmenekültek a kard élétől,
felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban,
megfutamították az idegenek seregét. 35 Az
asszonyok feltámadás útján visszakapták halottaikat,
másokat viszont kínpadra vontak, mivel nem fogadták
el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban
legyen részük. 36 Mások pedig megszégyenítések
és megostoroztatások próbáját állták ki, sőt még
bilincseket és börtönt is. 37 Megkövezték őket,
kínpróbát szenvedtek, szétfűrészelték, kardélre
hányták őket. Juhoknak és kecskéknek bőrében
bujdostak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve,
38 akikre nem volt méltó a világ. Bujdostak pusztákon
és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban.
39 És mindezek, noha hit által jó bizonyságot nyertek,
nem teljesült be rajtuk az ígéret. 40 Mert Isten
felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nélkülünk
ne jussanak tökéletességre.

12 Ezért tehát mi is, akiket a bizonyságtevőknek
ilyen nagy fellege vesz körül, félretéve minden
akadályt és a bennünket megkörnyékező bűnt,
kitartással fussuk meg az előttünk lévő pályát, 2
nézve a hit fejedelmére és bevégzőjére, Jézusra, aki
az előtte lévő öröm helyett, nem törődve a gyalázattal,
kereszthalált szenvedett, s az Isten királyi székének
jobbjára ült. 3 Gondoljatok azért, őrá, aki ilyen ellene
irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy
lelketekben ellankadva el ne csüggedjetek. 4 Mert
még nem álltatok ellen vérig a bűn ellen harcolva. 5
És ne feledkezzetek el az intésről, amely nektek, mint
fiaknak szól: „Fiam ne vesd meg az Úr fenyítését, és
ne csüggedj el, ha dorgál téged. 6 Mert akit szeret az
Úr, azt megdorgálja, és megostoroz mindenkit, akit
fiává fogad.“ 7 Ha a fenyítést elszenveditek, akkor
úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival mert melyik

fiú az, akit nem fenyít az apa? 8 Ha pedig fenyítés
nélkül valók vagytok, amelyben mindenki részesül,
akkor fattyak vagytok, nem fiak. 9 Aztán: testi atyáink
fenyítettek minket és becsültük őket, nem kell-e sokkal
inkább engedelmeskedni a lelkek Atyjának, hogy
éljünk? 10 Mert azok kevés ideig, tetszésük szerint
fenyítettek, Ő pedig a mi javunkra, hogy szentségében
részesüljünk. 11 A jelenben semmiféle fenyítés nem
látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ám utóbb
az igazság békességes gyümölcsét adja azoknak,
akik elviselték. 12 Ezért tehát a lecsüggesztett kezeket
és a rogyadozó térdeket egyenesítsétek föl, 13 és
egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne botoljék, sőt
inkább meggyógyuljon. 14 Törekedjetek mindenki iránt
a békességre és a szent életre, amely nélkül senki
sem láthatja meg az Urat. 15 Vigyázzatok arra, hogy
Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon, nehogy a
keserűségnek gyökere fölnövekedve bajt okozzon, és
így sokakat megfertőzzön. 16 Ne legyen senki parázna
vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy tál ételért eladta
elsőszülöttségi jogát. 17 Mert tudjátok, hogy később,
amikor örökölni akarta az áldást, elutasításban volt
része, mert nem találta meg a megtérés útját,
noha könnyhullatással kereste azt. 18 Mert ti nem
járultatok megtapintható hegyhez, lángoló tűzhöz,
sűrű homályhoz, sötétséghez és szélvészhez, 19 vagy
trombitaharsogáshoz és szózatok hangjához, amelyet
akik hallottak, kérték, hogy ne szóljon többé hozzájuk.
20 Mert nem bírták elviselni a parancsot: „Még ha állat
is ér a hegyhez, meg kell kövezni!“ 21 Olyan rettenetes
volt a látvány, hogy Mózes is ezt mondta: „Megijedtem
és remegek.“ 22 De ti Sion hegyéhez járultatok, az
élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és az
angyalok ezreihez, 23 az elsőszülöttek seregéhez és
egyházához, akik be vannak írva a mennyben, és
mindenkinek bírájához, Istenhez és a tökéletességre
jutott igazak lelkéhez, 24 és az újszövetség
közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez,
amely kegyelmesebben beszél, mint Ábel vére. 25
Vigyázzatok el ne utasítsátok azt, aki szól! Mert ha
azok nem menekültek meg, akik a földön szólót
visszautasították, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk
attól, aki a mennyből szól, 26 akinek szava egykor
megrendítette a földet, most pedig ezt ígéri: „Még
egyszer megrendítem nemcsak a földet, de az eget
is.“ 27 Az a „még egyszer“pedig jelenti a változékony
dolgoknak, vagyis a teremtményeknek megváltozását,
hogy megmaradjon, ami változtathatatlan. 28 Mivel
mi változtathatatlan országot kaptunk, hálásak
legyünk, és Istennek tetsző módon, kegyességgel
és félelemmel szolgáljunk. 29 Mert a mi Istenünk
emésztő tűz.

13 A testvéri szeretet maradjon meg. 2 A
vendégszeretetről el ne feledkezzetek, mert
ezáltal egyesek tudtukon kívül angyalokat vendégeltek
meg. 3 Emlékezzetek meg a foglyokról, mintha
fogolytársak volnátok, a gyötrődőkről, mint akik
magatok is testben vagytok. 4 Legyen megbecsült
minden tekintetben a házasság, és a házasélet
legyen tiszta! A paráznákat és házasságtörőket
megítéli az Isten. 5 Fösvénység nélkül való legyen
magatartásotok, elégedjetek meg azzal, amitek van,
mert Ő mondta: „Nem hagylak el, el sem távozom
tőled.“ 6 Úgyhogy bizakodva mondjuk: „Az Úr
az én segítségem, nem félek. Ember mit árthat
nekem?“ 7 Emlékezzetek meg elöljáróitokról, akik
Isten igéjét hirdették nektek, figyeljetek életük végére
és kövessétek hitüket. 8 Jézus Krisztus tegnap és ma
és mindörökké ugyanaz. **(aiōn g165)** 9 Különféle idegen
tanításoktól ne hagyjátok magatokat félrevezetni,
mert jó, ha kegyelemtől erősödik meg a szív, nem
ennivalókkal, amelyeknek semmi hasznát sem veszik
azok, akik velük élnek. 10 Van oltárunk, amelyről nincs
joguk enni azoknak, akik a sátorban szolgálnak. 11
Mert amely állatok vérét a főpap beviszi a szentélybe
a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül. 12
Ezért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére
által a népet, a kapun kívül szenvedett. 13 Menjük
tehát ki hozzá a táboron kívülre, az Ő gyalázatát
hordozva. 14 Mert nincs itt maradandó városunk,
hanem a jövendőt keressük. 15 Ezért általa vigyük
a dicséret áldozatát mindenkor Isten elé, vagyis
az ő nevéről vallást tevő ajkaink gyümölcsét. 16 A
jótékonyságról és az adakozásról ne feledkezzetek
meg, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.
17 Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak és fogadjatok
szót, mert ők vigyáznak lelketekre, mint számadók.
Így majd örömmel teszik és nem bánkódva, mert
ez nem használna nektek sem. 18 Imádkozzatok
értünk! Mert meg vagyunk győződve arról, hogy
tiszta a lelkiismeretünk, hiszen mindenben igyekszünk
tisztességesen eljárni. 19 Annál inkább kérlek erre
titeket, hogy mihamarabb visszajuthassak hozzátok.
20 A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból
a juhoknak nagy pásztorát, az örök szövetség
vére által, a mi Urunkat, Jézust, **(aiōnios g166)** 21
tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy
cselekedjétek az ő akaratát és munkálja bennünk
azt, ami kedves előtte a Jézus Krisztus által, akinek
dicsőség örökkön örökké. Ámen. **(aiōn g165)** 22

Kérlek pedig titeket, atyámfiai, szívleljétek meg
ezt az intő beszédet, hiszen csak röviden írtam
nektek. **23** Tudjátok meg, hogy a mi atyánkfia,
Timóteus, kiszabadult, és ha hamarosan megjön, vele
együtt meglátogatlak titeket. **24** Köszöntsétek minden
elöljárótokat és a szenteket is mind. Köszöntenek
titeket az Olaszországból valók. **25** Kegyelem
mindnyájatokkal!

Jakab

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan lévő tizenkét nemzetségnek üdvözletét küldi. **2** Teljes örömnek tartsátok, atyámfiai, amikor különféle kísértésekbe estek, **3** tudván, hogy a ti hitetek próbája állhatatosságot eredményez. **4** Az állhatatosság pedig tökéletessé teszi a cselekedetet, hogy tökéletesek és fedhetetlenek legyetek minden fogyatkozás nélkül. **5** Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül megadja. **6** De hittel kérje semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. **7** Ne gondolja, hogy kaphat valamit az Úrtól az ilyen **8** kétszívű és minden útjában állhatatlan ember. **9** Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú méltóságával, **10** a gazdag pedig nyomorúságával, mert elmúlik, mint a fű virága. **11** Mert felkel a nap nagy hevével és elszárítja a füvet, és annak virága elhull, és szépsége elvész: így vész el a gazdag is a maga útján. **12** Boldog ember az, aki a kísértésben kitart, mert miután kiállta a próbát, elveszi az élet koronáját, amit az Úr ígért az őt szeretőknek. **13** Senki se mondja, amikor megkísértetik: az Isten kísért engem, mert Isten gonoszsággal nem kísérthető és őmaga sem kísért senkit. **14** Mert mindenkit saját kívánsága vonja és csábítja. **15** Azután a kívánság megfoganva bűnt szül. A bűn pedig teljességre jutva halált nemz. **16** Ne tévelyegjetek, szeretett atyámfiai. **17** Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, a világosság Atyjától származik, akinél nincs változás, sem a változandóságnak árnyéka. **18** Az ő akarata szült minket az igazságnak igéje által, hogy az ő teremtményeinek első zsengéje legyünk. **19** Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, **20** mert ember haragja Isten igazságát nem szolgálja. **21** Elvetve azért minden szennyet és mindenféle gonoszságot, szelídséggel fogadjátok a belétek oltott igét, amely megtarthatja lelketeket. **22** Az igének pedig megtartói legyetek, nemcsak hallgatói, megcsalva magatokat. **23** Mert ha valaki hallgatója az igének és nem megtartója, az ahhoz az emberhez hasonlít, aki tükörben megnézi arcát. **24** Megnézi ugyan magát, de elmegy és azonnal elfelejti, milyen volt. **25** De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad mellette, az nem feledékeny hallgatója, sőt tevékeny megvalósítója: az boldog lesz cselekedeteiben. **26** Ha valaki kegyesnek látszik közöttetek, de nem zabolázza meg nyelvét, és még önmagát is áltatja, annak kegyessége hiábavaló. **27** A tiszta és igazi kegyesség Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni önmagát a világtól.

2 Atyámfiai, ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, amelyet a dicsőség Urába, a mi Urunk Jézus Krisztusba vetettetek. **2** Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfi, fényes ruhában, és bemegy egy szegény is kopott ruhában **3** és rátekintetek arra, akin a fényes ruha van, és azt mondjátok neki: „Te ülj ide szépen.“A szegénynek pedig azt mondjátok: „Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyomhoz“, **4** nem mondtok-e ellen magatoknak, és nem lettetek-e gonosz gondolkodású bírákká? **5** Halljátok csak, szeretett atyámfiai: vajon nem Isten választotta-e ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek a hitben, és örökösei legyenek annak az országnak, amelyet Isten ígért az őt szeretőknek? **6** De ti megszégyenítettétek a szegényt. Vajon nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtatok, és nem ők hurcolnak-e titeket a törvény elé? **7** Nem ők káromolják-e azt a szép nevet, amelyről titeket elneveztek? **8** Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!“jól cselekedtek. **9** De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, és a törvény, mint törvényszegőket elítél. **10** Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az valamennyi ellen vétkezett. **11** Mert aki ezt mondta: „Ne paráználkodj!“ezt is mondta: „Ne ölj!“És ha nem paráználkodsz, de ölsz, törvényszegővé lettél. **12** Úgy szóljatok, és úgy cselekedjetek, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni. **13** Mert az ítélet irgalmatlan ahhoz, aki nem cselekszik irgalmasságot, és az irgalmasság diadalmaskodik az ítéleten. **14** Mit használ, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei pedig nincsenek? Vajon megtartja-e őt a hit? **15** Ha pedig az atyafiaknak, férfiaknak vagy nőknek nincs ruhája, és szükséget szenvednek a mindennapi élelemben, **16** és azt mondja nekik valaki közületek: „Menjetek el békességgel, melegedjetek meg és lakjatok jól!“De nem adjátok meg nekik, amikre szükségük van, mit használ az? **17** Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában. **18** Viszont mondhatja valaki: neked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én is meg fogom mutatni neked az én cselekedeteimből az én hitemet

19 Te hiszed, hogy egy az Isten? Jól teszed. Az
ördögök is hiszik és rettegnek. 20 Akarod-e hát tudni,
te oktalan ember, hogy a hit cselekedetek nélkül
halott? 21 Ábrahám, a mi atyánk nem cselekedetekből
igazult-e meg, amikor fiát, Izsákot felajánlotta az
oltárra? 22 Látod, hogy hite együtt munkálkodott
cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a
hite. 23 És beteljesedett az Írás, amely ezt mondja:
Hitt pedig Ábrahám az Istennek, s ez megigazulására
szolgált, és Isten barátjának neveztetett. 24 Látjátok
tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember
és nem csupán hitből. 25 Hasonlóképpen a parázna
Ráháb, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor a
követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta el
őket? 26 Mert ahogyan halott a test lélek nélkül, úgy
halott a hit is cselekedetek nélkül.

3 Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudva azt,
hogy súlyosabb ítéletben lesz részük. 2 Mert
mindnyájan sokat vétkezünk. De ha valaki beszédében
nem vétkezik, az tökéletes ember, képes egész testét
is megzabolázni. 3 Ha a lovak szájába zablát vetünk,
hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket
irányítjuk. 4 Íme a hajókat is, bármily nagyok is, és
bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy igen kicsi
kormányrúd mégis oda irányítja, ahová a kormányos
akarja. 5 A nyelv is kicsiny testrész ugyan, de
nagyra tartja magát. Íme egy csekély tűz, milyen nagy
erdőt felgyújt. 6 A nyelv is tűz, a gonoszság világa.
Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket
beszennyezi, sőt lángba borítja életünket, miközben
maga is lángra lobban a gyehenna tüzétől. **(Geenna g1067)** 7 Mindenfajta vadállat, madár, csúszómászó és
vízi állat megszelídíthető. Az ember meg is szelídíti
őket. 8 De a nyelvet az emberek közül senki sem
szelídítheti meg, mert fékezhetetlenül gonosz az,
telve van halálos méreggel. 9 Ezzel áldjuk Istent, a
mi Atyánkat, és ezzel átkozzuk az embereket, akik az
Isten hasonlatosságára teremtettek. 10 Ugyanabból
a szájból jön ki az áldás és az átok. Atyámfiai,
nem kellene így lenni ennek! 11 Vajon a forrás
ugyanabból a nyílásból csörgedeztethet-e édes és
keserű vizet? 12 Vajon, atyámfiai, teremhet-e a fügefa
olajmagvakat, vagy a szőlő fügét? Így egy forrás
sem adhat sós és édes vizet. 13 Kicsoda bölcs és
okos közöttetek? Mutassa meg jó magatartásával,
hogy mindent bölcs szelídséggel tesz. 14 Ha pedig
keserű irigység és viszálykodás van szívetekben, ne
kérkedjetek, és ne hazudtoljátok meg az igazságot.
15 Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön,
hanem földi, testi és ördögi. 16 Mert ahol irigység
és viszálykodás van, ott békétlenség, és mindenféle
gonosz cselekedet is van. 17 A felülről való bölcsesség
pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos,
engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel
teljes, nem kételkedő és nem képmutató. 18 Az
igazság gyümölcsét pedig békességben vetik el
azoknak, akik békeszeretők.

4 Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek?
Nem a bennetek dúló bűnös kívánságokból
erednek-e? 2 Kívántok valamit és nem teljesül.
Öltök és irigykedtek, de nem érhetitek el, harcoltok
és viszálykodtok, és még sincs semmitek, mert
nem kéritek. 3 Vagy ha kéritek is, nem kapjátok
meg, mert nem jól kéritek, hiszen csak bűnös
kívánságaitokra akarjátok fordítani. 4 Ti Istenhez
hűtlenek, nem tudjátok, hogy a világgal való barátság,
ellenségeskedés Istennel? Aki azért a világ barátja
akar lenni, az Isten ellensége lesz. 5 Vagy azt
gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: „A bennünk
lakó lélek tele van önző vággyal!“ 6 De nagyobb
kegyelmet ad, ezért mondja: „Isten a kevélyeknek
ellen áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.“
7 Engedelmeskedjetek azért Istennek, de álljatok
ellen az ördögnek, és elfut tőletek. 8 Közeledjetek
Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok
meg kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg
szíveteket, ti kétszívűek. 9 Gyötrődjetek, gyászoljatok
és sírjatok, nevetésetek forduljon gyászra, örömötök
szomorúságra. 10 Alázzátok meg magatokat az Úr
előtt és felmagasztal titeket. 11 Ne szóljátok meg
egymást, atyámfiai. Aki megszólja atyafiát, és aki
kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a
törvényt ítéli el. Ha pedig a törvény felett ítélkezel,
nem megtartója, hanem bírája vagy a törvénynek.
12 Egy a törvényhozó, akinek hatalma van, hogy
felmentsen vagy elmarasztaljon. Kicsoda vagy te,
hogy megítéled felebarátodat? 13 Nos hát, akik ezt
mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a
városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk
és nyerünk“, 14 akik azt sem tudjátok, mit hoz a
holnap, mert mi a ti életetek? Bizony olyan, mint a
pára, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik.
15 Holott ezt kellene mondanotok: „Ha az Úr akarja és
élünk, ezt vagy azt fogjuk cselekedni“. 16 Ti ellenben
elbizakodottságotokban dicsekedtek. Minden ilyen
dicsekedés gonosz. 17 Aki tehát tudna jót cselekedni,
és nem cselekszi, bűne az annak.

5 Tehát ti gazdagok, sírjatok, és jajgassatok,
a rátok következő nyomorúságaitok miatt. 2
Gazdagságotok megrohadt, ruháitokat megette a

moly. 3 Aranyotokat és ezüstötöket rozsda fogta
meg, és azok rozsdája ellenetek tanúskodik, és
megemészti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek
még az utolsó napokban is. 4 Íme, a ti mezőtöket
learató munkások bére, amit visszatartottatok, az
égre kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek
Urának fülébe. 5 Dőzsöltetek e földön és tobzódtatok.
Szíveteket hizlaltátok az áldozat bemutatásának
napjára. 6 Elítéltétek, megöltétek az igazat, s ő
nem állt ellen nektek. 7 Legyetek azért, atyámfiai,
béketűrők az Úrnak eljöveteléig. Íme a szántóvető
várja a földnek drága gyümölcsét. Béketűréssel
várja, míg reggeli és esti esőt kap. 8 Legyetek ti
is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert
az Úr eljövetele közel van. 9 Ne panaszkodjatok
egymásra, testvéreim, hogy el ne ítéltessetek! Íme a
bíró az ajtó előtt áll. 10 Vegyetek példát, atyámfiai,
szenvedésben és tűrésben a prófétáktól, akik az
Úr nevében szóltak. 11 Íme boldognak mondjuk a
tűrni tudókat. Jób tűréséről hallottatok, és láttátok,
hogyan intézte az Úr a sorsát. Mert igen irgalmas
és könyörületes az Úr. 12 Mindenekelőtt pedig ne
esküdjetek, atyámfiai, se az égre, se a földre, se
semmi más egyébre. Hanem legyen a ti igenetek
igen, és a nem nem, hogy ítélet alá ne essetek.
13 Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme
van-e valakinek? Dicséretet énekeljen. 14 Beteg-
e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet
elöljáróit, és imádkozzanak érte, és kenjék meg
olajjal az Úr nevében. 15 És a hitből való imádság
megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt
követett is el, megbocsáttatik neki. 16 Valljátok meg
bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért,
hogy meggyógyuljatok, mert igen hasznos az igaznak
buzgóságos könyörgése. 17 Illés ember volt, hozzánk
hasonló és imádságban kérte, hogy ne legyen eső,
és nem volt eső a földön három esztendeig és hat
hónapig. 18 És ismét imádkozott és az ég esőt
adott és a föld megteremte gyümölcsét. 19 Atyámfiai,
ha valaki közöttetek eltévelyedik az igazságtól, és
megtéríti valaki, 20 tudja meg, hogy aki megtérít egy
bűnöst tévelygő útjáról, megmenti annak lelkét a
haláltól, és sok bűnét elfedezi.

1 Péter

1 Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a Pontuszban,
Galáciában, Kappadóciában, Ázsiában és
Bitiniában elszéledt jövevényeknek, **2** akik ki vannak
választva az Atya Isten eleve elrendelése szerint, a
Lélek megszentelése által, a Jézus Krisztus vérével
való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék
nektek bőségesen. **3** Áldott az Isten, a mi Urunk
Jézus Krisztus Atyja, aki az ő nagy irgalmasságából
újjá szült minket élő reménységre a Jézus Krisztusnak
a halálból való feltámadása által, **4** romolhatatlan,
szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a
mennyekben van fenntartva számunkra, **5** akiket Isten
hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen
van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen.
6 Ebben örvendeztek, noha most meg is kellett
szomorodnotok különféle kísértések miatt, **7** hogy a ti
kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő,
de tűzben kipróbált aranynál, tisztességre, dicsőségre
méltónak találtasson a Jézus Krisztus megjelenésekor.
8 Akit noha nem láttok, szerettek, akiben, noha most
nem látjátok, de hisztek, és kibeszélhetetlen és
dicsőült örömmel örvendeztek, **9** mert eléritek hitetek
célját, lelketek üdvösségét. **10** Ezt az üdvösséget
keresték és kutatták a prófétáik, akik a nektek szánt
kegyelemről jövendöltek, **11** kutatva, hogy melyik vagy
milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak bennük
lévő Lelke, aki eleve bizonyságot tett a Krisztus
szenvedéseiről és az ezeket követő dicsőségről.
12 Akiknek megjelentetett, hogy nem maguknak,
hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyeket most
hirdetnek nektek azok, akik prédikálták nektek az
evangéliumot a mennyből küldött Szentlélek által,
amibe angyalok vágyakoznak beletekinteni. **13** Ezért
tehát felövezve lelketeket, mint józanok, tökéletesen
reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet
Jézus Krisztus megjelenésekor hoz nektek. **14** Mint
engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat
korábbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságtok
idején voltak bennetek, **15** hanem amiképpen
szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek
egész életetekben. **16** Mert meg van írva: „Szentek
legyetek, mert én szent vagyok“. **17** Ha pedig
Atyának hívjátok őt, aki személyválogatás nélkül ítél,
kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek
jövevénységetek idejét, **18** tudva, hogy nem veszendő
dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg
atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, **19** hanem
drága véren, a hibátlan és szeplőtlen Báránynak,
Krisztusnak a vérén. **20** Ő ugyan eleve, a világ
teremtése előtt kiválasztatott, de az idők végén
megjelent értetek. **21** Ti Általa hisztek Istenben, aki
feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki,
hogy a ti hitetek Istenbe vetett reménység is legyen.
22 Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránt való
engedelmességben a képmutatás nélküli atyafiúi
szeretetre a Lélek által, és egymást tiszta szívből,
buzgón szeressétek, **23** mint akik ujjá születtetek nem
romlandó, de romolhatatlan magból Isten igéje által,
ami megmarad örökké. **(aiōn g165)** **24** „Mert minden test
olyan, mint a fű és az embernek minden dicsősége
olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága
elhull, **25** de az Úr beszéde megmarad örökké.“Ez
pedig az a beszéd, amelyet hirdettek nektek. **(aiōn
g165)**

2 Levetve azért minden gonoszságot, minden
álnokságot, képmutatást, irigykedést és minden
rágalmazást, **2** mint most született csecsemők, a
hamisítatlan lelki tej után vágyakozzatok, hogy azon
növekedjetek az üdvösségre. **3** Mivel megízleltétek,
hogy jóságos az Úr. **4** Járuljatok Hozzá, mint élő, az
emberektől ugyan megvetett, de Istentől választott,
megbecsült kőhöz, **5** ti magatok is, mint élő kövek
épüljetek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki
áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek
a Jézus Krisztus által. **6** Ezért van az Írásban: „Íme,
szegletkövet teszek le Sionban amely kiválasztott,
megbecsült, és aki hisz benne nem szégyenül
meg“. **7** Érték tehát ez számotokra, akik hisztek.
A hitetleneknek pedig az a kő, amelyet az építők
elvetettek, szegletkővé lett, **8** megütközés kövévé és
botránkozás sziklájává. Ezek beleütköznek, mert nem
hisznek az igének. Ők erre is rendeltettek. **9** Ti pedig
választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet,
megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek
Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő
csodálatos világosságára hívott el titeket. **10** Akik
egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten
népe vagytok. Akik nem kegyelmezettek voltatok,
most pedig kegyelmezettek vagytok. **11** Szeretteim,
kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket,
tartózkodjatok a testi kívánságoktól, amelyek a lélek
ellen harcolnak. **12** Tisztességesen viselkedjetek a
pogányok között, hogy ha valamiben rágalmaznak
titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket
látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján. **13**
Engedelmeskedjetek minden emberi rendnek az
Úrért, akár királynak, mint feljebbvalónak, **14** akár
helytartóknak, mint akiket ő küld a gonosztevők

megbüntetésére, a jót cselekvők megdicsérésére.
15 Mert az az Isten akarata, hogy jót cselekedve
elnémítsátok a balgatag emberek tudatlanságát, 16
mint szabadok, és nem úgy, mint akiknél a szabadság
a gonoszság elpalástolása, hanem úgy, mint Isten
szolgái. 17 Mindenkit tiszteljetek, az atyafiakat
szeressétek, Istent féljétek, a királyt tiszteljétek. 18
A szolgák teljes félelemmel engedelmeskedjenek
uraiknak, ne csak a jóknak és kíméleteseknek, hanem
a szívteleneknek is. 19 Kegyelem az, ha valaki
Istenről való meggyőződéséért méltatlanul szenvedve
tűr sérelmeket. 20 Mert micsoda dicsőség az, ha
a vétkeitek miatt kapott arcul verést tűritek el? De
ha jót cselekedtek és tűritek érte a szenvedést, az
kedves Isten előtt. 21 Mert arra hívattatok el, hiszen
Krisztus is szenvedett értetek, nektek példát adva,
hogy az ő nyomdokait kövessétek. 22 Ő bűnt nem
cselekedett, szájában álnok szót nem találtak. 23
Amikor szidalmazták, a szidalmat nem viszonozta,
amikor szenvedett nem fenyegetőzött, hanem rá bízta
ezt arra, aki igazságosan ítél. 24 Bűneinket maga vitte
fel testében a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnnek,
és az igazságnak éljünk. Az ő sebeivel gyógyultatok
meg. 25 Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő
juhok, de most megtértetek lelketek Pásztorához és
Gondviselőjéhez.

3 Hasonlóképpen az asszonyok
engedelmeskedjenek férjüknek, hogy ha közülük
egyesek nem engedelmeskednének is az igének,
feleségük magaviselete ige nélkül is nyerje meg őket,
2 figyelve istenfélő és tiszta életetekre. 3 Akiknek
ékessége ne legyen külsőséges: hajfonogatás,
arany ékszer vagy fényes öltözet, 4 hanem a
szív elrejtett embere: a szelíd és csendes lélek
maradandóságával. Ez igen értékes az Isten előtt. 5
Így ékesítették magukat hajdan a szent asszonyok is,
akik Istenben reménykedtek és engedelmeskedtek
férjüknek. 6 Ahogyan Sára is engedelmeskedett
Ábrahámnak, urának nevezve őt. Akinek leányai
lesztek, ha jót cselekedtek és nem féltek semmiféle
fenyegetéstől. 7 A férfiak hasonlóképpen megértően
éljenek együtt feleségükkel, mint gyengébb nemmel,
tiszteletet adva nekik, mint akik örökös társaik
az élet kegyelmében, hogy imádságaitok meg ne
hiúsuljanak. 8 Végül pedig legyetek mindnyájan együtt
érzők, rokonérzelműek, atyafiszeretők, irgalmasak,
alázatosak. 9 Ne fizessetek gonosszal a gonoszért,
vagy szidalommal a szidalomért, sőt ellenkezőleg:
áldást mondjatok, tudva, hogy arra hívattatok el, hogy
áldást örököljetek. 10 Mert aki szeretne örülni az
életnek, és jó napokat látni, őrizze meg nyelvét a
gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot;
11 Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót,
keresse a békességet, és kövesse azt. 12 Mert
az Úr szeme az igazakon van, és füle azoknak
könyörgésén, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők
ellen fordul. 13 Ki az, aki bántalmaz titeket, ha
a jónak követői lesztek? 14 De ha szenvedtek is
az igazságért, boldogok vagytok. Fenyegetésüktől
pedig ne féljetek, se zavarba ne essetek. 15 Az
Úr Krisztust pedig szenteljétek meg szívetekben.
Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki
számot kér tőletek a bennetek lévő reménységről
16 szelíden, tisztességtudóan és jó lelkiismerettel,
hogy megszégyenüljenek azok, akik a Krisztusban
való jó életeteket gyalázzák. 17 Mert jobb, ha jót
cselekedve, mintsem gonoszt cselekedve szenvedtek,
ha így akarja Isten. 18 Mert Krisztus is szenvedett
egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy
minket Istenhez vezéreljen. Megölettetett ugyan test
szerint, de megelevenítetett Lélek szerint. 19 Így
ment el a börtönben lévő lelkekhez, és prédikált
azoknak, 20 akik egykor engedetlenek voltak,
amikor Isten Nóé napjaiban türelmesen várakozott,
a bárka készítésekor, amelyben csak nyolc lélek
menekült meg víz által. 21 Ami minket is megtart
most, mint a keresztség képmása, ami nem a test
szennyének a lemosása, hanem könyörgés Istenhez
jó lelkiismeretért Jézus Krisztus feltámadása által.
22 Ő fölmenvén a mennybe, Istennek jobbján van,
és alávettettek neki az angyalok, hatalmasságok és
erők.

4 Mivel tehát Krisztus testileg szenvedett, vértezzétek
fel magatokat ti is azzal a gondolattal, hogy aki
testileg szenved, az elszakad a bűntől, 2 hogy többé
ne emberi kívánságok, hanem Isten akarata szerint
éljétek le a testi életetekben hátralévő időt. 3 Bizony
éppen elég volt, hogy életetek elmúlt idejében a
pogányok akaratát cselekedtétek, és bujálkodásban,
kívánságokban, részegeskedésben, tobzódásokban,
tivornyázásokban és bűnös bálványimádásban éltetek.
4 Csodálkoznak is azok, hogy nem futottatok velük
együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába
Istent káromolva. 5 De számot fognak majd adni
annak, aki készen áll megítélni élőket és holtakat. 6
Mert azért hirdettetett az evangélium a holtaknak is,
hogy ha testükben emberi mérték szerint megítéltetnek
is, Isten szerint éljenek a Lélek által. 7 A vége pedig
mindennek közel van. Ezért legyetek mértékletesek,
józanok, hogy imádkozhassatok. 8 Mindenekelőtt

pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre,
mert a szeretet sok vétket elfedez. 9 Legyetek
vendégszeretők, zúgolódás nélkül. 10 Ki milyen lelki
ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak,
mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai. 11 Ha
valaki prédikál, Isten igéjét szólja, ha valaki szolgál,
azzal az erővel szolgáljon, amit Isten ad, hogy
mindenben Jézus Krisztus dicsőítessék, akinek
dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. (aiōn
g165) 12 Szeretteim! Ne rémüljetek meg attól a tűztől,
amely megpróbáltatásul támadt köztetek, mintha
valami rémületes dolog történnék veletek. 13 Sőt,
amennyiben részetek van Krisztus szenvedésében,
örüljetek, hogy az ő dicsőséges megjelenésekor is
vigadozva örvendezhessetek. 14 Boldogok vagytok, ha
Krisztus nevéért gyaláznak titeket, mert megnyugszik
rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, akit azok
káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek. 15 Közületek
tehát senki se szenvedjen, mint gyilkos, vagy tolvaj,
vagy gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó.
16 Ha azonban valaki, mint keresztény szenved, ne
szégyenkezzék, sőt dicsőítse azért Istent. 17 Mert itt
az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet Isten háznépén,
ha pedig először rajtunk kezdődik, mi lesz a vége
azoknak, akik nem hisznek Isten evangéliumának?
18 És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hová lesz
az istentelen és bűnös? 19 Akik tehát Isten akaratából
szenvednek, jót cselekedve ajánlják lelküket hű
Teremtőjüknek.

5 A köztetek lévő presbitereket kérem én, a
presbitertárs, és Krisztus szenvedésének tanúja,
és eljövendő dicsőségének részese: 2 legeltessétek
az Istennek közöttetek lévő nyáját, gondot viselve
rá nem kényszerítésből, hanem örömmel, ne rút
nyerészkedésből, hanem jóindulattal. 3 Ne is úgy,
mint akik uralkodnak a gyülekezeteken, hanem mint
akik példaképei a nyájnak. 4 És amikor megjelenik
a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan
koronáját. 5 Ugyanúgy ti ifjabbak, engedelmeskedjetek
az idősebbeknek, mindnyájan pedig egymásnak
engedelmeskedve legyetek alázatosak, mert Isten
a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig
kegyelmet ad. 6 Alázzátok meg tehát magatokat Isten
hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket
annak idején. 7 Minden gondotokat őrá vessétek,
mert neki gondja van rátok. 8 Józanok legyetek,
vigyázzatok, mert a ti ellenségetek, az ördög, mint
ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el. 9
Álljatok ellene, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a
világon lévő atyafiaitokon ugyanazok a szenvedések
telnek be. 10 A minden kegyelem Istene pedig, aki
az ő örök dicsőségére hívott el titeket a Krisztus
Jézusban, miután rövid ideig szenvedtetek, maga
fog titeket felkészíteni, erősekké, szilárdakká és
állhatatosakká tenni. (aiōnios g166) 11 Övé a dicsőség
és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. (aiōn g165) 12
Szilvánusz által, aki mint gondolom hű atyátokfia,
röviden írtam, intve és bizonyságot téve, hogy az az
Isten igazi kegyelme, amelyben álltok. 13 Köszönt
titeket a veletek együtt kiválasztott babiloni gyülekezet
és Márk, az én fiam. 14 Köszöntsétek egymást a
szeretet csókjával. Békesség mindnyájatoknak, akik
a Krisztusban vagytok.

2 Péter

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola
azoknak, akik velünk együtt drága hitet nyertek a
mi Istenünknek és megtartónknak, Jézus Krisztusnak
igazsága által. **2** Kegyelem és békesség adassék
néktek bőségesen Istennek és Jézusnak, a mi
Urunknak megismerésében. **3** Az ő isteni ereje
megajándékozott minket mindennel, ami az életre
és kegyességre való, annak megismerése által, aki
minket saját dicsőségével és hatalmával elhívott, **4**
és így igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott
meg bennünket, hogy ezek révén isteni természet
részeseivé legyetek, elkerülve a romlottságot, amely a
bűnös kívánság által uralkodik a világon. **5** Ugyanerre
teljes igyekezetet fordítva, hitetekben mutassátok meg
jó cselekedeteiteket, a jó cselekedetekben ismeretet, **6**
az ismeretben mértékletességet, a mértékletességben
állhatatosságot, az állhatatosságban pedig
kegyességet. **7** A kegyességben pedig az atyafiak
iránti szeretetet, az atyafiak iránti szeretetben pedig
minden ember iránti szeretetet. **8** Mert ha ezek
megvannak és gyarapodnak bennetek, akkor nem
lesztek a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében
sem hivalkodók, sem gyümölcstelenek. **9** Akiben
ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, mert
elfelejtette a régi bűneiből való megtisztulást. **10**
Ezért, atyámfiai, igyekezzétek inkább elhívásotokat és
kiválasztásotokat megerősíteni, mert ha ezt teszitek,
nem fogtok elesni soha. **11** Így majd szabadon
fogtok bemenni a mi Urunknak és Megtartónknak,
Jézus Krisztusnak örök országába. **(aiōnios g166)**
12 Ezért nem mulasztom el, hogy mindenkor
emlékeztesselek titeket ezekre, noha tudjátok ezeket,
és szilárdan álltok a jelenvaló igazságban. **13**
Méltónak vélem, amíg ebben a porsátorban vagyok,
hogy emlékeztetéssel ébresztgesselek titeket. **14**
Mert tudom, hogy hamar leteszem porsátoromat,
amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentette nekem.
15 De igyekezem, hogy ti az én halálom után is
megemlékezhessetek ezekről. **16** Mert nem kitalált
meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk
Jézus hatalmát és megjelenését, hanem mint akik
szemtanúi voltunk az ő fenségének. **17** Mert amikor
az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és
Hozzá a felséges dicsőségből ez szózat hangzott:
„Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm, “
18 ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, mert együtt
voltunk vele a szent hegyen. **19** Ezért igen biztos
nálunk a prófétai beszéd, amelyre jól teszitek, ha
figyeltek, mint sötét helyen világító mécsesre, míg
nappal virrad és hajnalcsillag kel fel szívetekben. **20**
Mindenekelőtt tudva azt, hogy az Írásban egy prófétai
szó sem ered önkényes magyarázatból, **21** mert
sohasem ember akaratából származott a prófétai
szó, hanem a Szentlélektől indíttatva szóltak Isten
szent emberei.

2 Voltak pedig hamis próféták is a nép között,
ahogyan köztetek is lesznek hamis tanítók,
akik veszedelmes eretnekségeket fognak közétek
becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket,
megtagadják, így gyors pusztulást hoznak magukra. **2**
Sokan fogják követni ezeknek romlottságát, akik miatt
káromolni fogják az igazság útját. **3** Kapzsiságukban
szép szólamokkal ki is fosztanak titeket. Ezeknek
ítélete régóta készen áll, kárhoztatásuk nem késik. **4**
Mert Isten nem kedvezett a bűnbe esett angyaloknak
sem, hanem sötét mélységbe taszította őket, hogy
láncra veretve maradjanak az ítéletig. **(Tartaroō g5020)**
5 Nem kedvezett a régi világnak sem, de Nóét,
az igazság hirdetőjét nyolcadmagával megőrizte,
amikor özönvízzel borította el az istentelenek világát.
6 Sodoma és Gomora városát is elhamvasztotta,
és végromlásra kárhoztatta, intő például azoknak,
akik istentelenek lesznek. **7** Az igaz Lótot viszont
megszabadította, aki az istentelenek kicsapongó
életmódja miatt szenvedett **8** Mert azok között
lakva, gonosz cselekedeteiket látva és hallva,
igaz lelke napról-napra gyötrődött. **9** Meg tudja
szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből,
de a gonoszokat az ítélet napjára tartja meg,
amikor elnyerik büntetésüket. **10** Legfőképpen azok,
akik tisztátalan testi vágyaikat követik, és Isten
dicsőségét megvetik. Vakmerők, elbizakodottak, akik
nem rettennek káromolni magasztos lényeket sem, **11**
holott még az angyalok, akik erőre és hatalomra nézve
nagyobbak náluk, nem szólnak azok ellen kárhoztató
ítéletet. **12** Ezek pedig, mint az oktalan állatok, amelyek
megfogásra és elpusztításra valók, azt káromolják,
amit nem ismernek. Ezért hozzájuk hasonlóan fognak
elpusztulni. **13** Meg is kapják gonoszságuk díját.
Gyönyörűségnek tartják a naponkénti tobzódást,
mocsok és szégyenfoltok, akik csalárdságukban
kéjelegnek, amikor együtt lakmároznak veletek.
14 Szemük parázna vággyal van tele, a bűnben
telhetetlenek, elhitetik az állhatatlan lelkeket, szívük
gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei, **15** akik
elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, Bálámnak,
Beór fiának útját követték, aki a gonoszság bérét
szerette, **16** de aki törvénytelenségéért feddést

kapott: egy igavonó néma állat emberi szóval
megakadályozta a próféta esztelenségét. 17 Ezek
víztelen források, széltől hányatott fellegek, akiknek a
sötétség homálya van fenntartva örökre. (questioned)
18 Mert a hiábavalóság kevély szavait szólva, testi
kívánságra, bujálkodásra csábítják azokat, akik
nemrég szakadtak el a tévelygésben élőktől. 19
Szabadságot ígérnek azoknak, holott ők maguk
a romlottság szolgái, mert akit valaki legyőzött,
annak szolgájává lett. 20 Mert ha az Úrnak, a
megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ
förtelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve
legyőzetnek, az utolsó állapotuk gonoszabb lesz az
elsőnél 21 Mert jobb volna rájuk nézve, ha meg sem
ismerték volna az igazság útját, minthogy megismerve
elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. 22 De
betelt rajtuk az igaz példabeszéd: „Az eb visszatért
a saját okádására“, és „a megfürdött disznó a sár
fertőjébe“.

3 Szeretteim, ez már a második levél, amit
nektek írok, hogy emlékeztetés révén tiszta
gondolkodásotokat serkentsem. 2 Emlékezzetek
tehát a próféták régen mondott beszédére és az az
Úrnak és Megtartónknak parancsolataira, amelyet az
apostolaitok által hirdetett. 3 Először is tudva azt,
hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik
saját kívánságaik szerint élnek, 4 és ezt mondják:
„Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert amióta az
atyák elhunytak, minden ugyanúgy maradt, ahogyan
a teremtés kezdetétől fogva van“. 5 Mert készakarva
nem tudják azt, hogy az egek régtől fogva voltak,
és a föld is, amely vízből és víz által állt elő Isten
szavára, 6 amely által az akkori világ vízzel elárasztva
elveszett. 7 A mostani egek és a föld pedig ugyanazon
szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek
tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek
pusztulásának napjára. 8 Ez az egy azonban ne
legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az
Úrnál annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő,
mint egy nap. 9 Nem késik az ígérettel az Úr, amint
egyesek késedelmesnek tartják, hanem hosszan tűr
értünk, nem akarva, hogy némelyek elvesszenek,
hanem hogy mindenki megtérésre jusson. 10 Az Úr
napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor
az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek
égve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok
is megégnek. 11 Mivel mindezek így felbomlanak,
milyen szentül és kegyesen kell élnetek, 12 akik
várjátok és sóvárogjátok Isten napjának eljövetelét,
amikor az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az
elemek égve megolvadnak. 13 De új eget és új földet
várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik.
14 Ezért tehát, szeretteim, ezeket várva, igyekezzetek,
hogy ő tisztának és hiba nélkül valónak találjon
titeket békességben. 15 A mi Urunknak hosszútűrését
pedig üdvösségnek tartsátok, amint a mi szeretett
atyánkfia Pál is írt nektek, a neki adott bölcsesség
szerint, 16 szinte minden levelében, amikor ezekről
beszél. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog,
amelyeket a tanulatlanok és állhatatlanok a maguk
vesztére elcsűrnek-csavarnak, mint más írásokat is.
17 Ti azért, szeretteim, előre tudva ezt, őrizkedjetek,
hogy az istentelenek tévelygései el ne sodorjanak, és
saját bizonyosságotokat el ne veszítsétek, 18 hanem
növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és
megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Neki
legyen dicsőség mind most, mind örökkön-örökké.
Ámen. (aiōn g165)

1 János

1 Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, a
szemünkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezünkkel
érintettünk, az élet igéjéről. **2** Az élet megjelent, és
láttuk, és tanúbizonyságot teszünk róla és hirdetjük
nektek az örök életet, amely az Atyánál volt és
megjelent nekünk. **(aiōnios g166)** **3** Amit hallottunk
és láttunk, azt hirdetjük nektek, hogy közösségetek
legyen velünk. A mi közösségünk pedig közösség
az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. **4**
Ezeket azért írjuk nektek, hogy örömötök teljes
legyen. **5** Ez pedig az üzenet, amelyet tőle hallottunk
és hirdetünk nektek, hogy Isten világosság és
nincs benne semmi sötétség. **6** Ha azt mondjuk,
hogy közösségünk van vele, és sötétségben járunk,
hazudunk, és nem az igazságot cselekedjük. **7**
Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga
a világosságban van, közösségük van egymással
és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít
minket minden bűntől. **8** Ha azt mondjuk, hogy
nincs bűn bennünk, magunkat csaljuk meg és
igazság nincsen bennünk. **9** Ha megvalljuk bűneinket,
hű és igaz: megbocsátja bűneinket és megtisztít
minden gonoszságtól. **10** Ha azt mondjuk, hogy nem
vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő igéje nincs
bennünk.

2 Gyermekeim, ezeket azért írom nektek, hogy ne
vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van szószólónk
az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus. **2** Ő engesztelő
áldozat a mi vétkeinkért, de nemcsak a miénkért,
hanem az egész világ bűneiért is. **3** Abból tudjuk meg,
hogy ismerjük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk.
4 Aki ezt mondja: ismerem őt, és az ő parancsolatait
nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban
az igazság. **5** Aki pedig megtartja az ő beszédét,
abban valósággal teljessé lett Isten szeretete. Ebből
tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. **6** Aki azt mondja,
hogy őbenne van, annak úgy kell élnie, ahogy ő
élt. **7** Atyámfiai, nem új parancsolatot írok nektek,
hanem a régi parancsolatot, amely kezdettől fogva
nálatok volt. A régi parancsolat az az ige, amelyet
hallottatok. **8** Viszont új parancsolatot írok nektek,
azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy a sötétség
szűnni kezd és az igaz világosság már fénylik. **9**
Aki azt mondja, hogy világosságban van és gyűlöli
atyjafiát, az még mindig a sötétségben van. **10** Aki
szereti atyjafiát, az a világosságban marad és nincs
benne megbotránkozni való. **11** Aki pedig gyűlöli
atyjafiát, az sötétségben van, és sötétségben jár, és
nem tudja hova megy, mert a sötétség megvakította
szemét. **12** Írok nektek, gyermekek, mert bűneitek
megbocsáttattak az ő nevéért. **13** Írok nektek, atyák,
mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva van.
Írok nektek, ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok
nektek, gyermekek, mert megismertétek az Atyát.
14 Írtam nektek, atyák, mert megismertétek azt, aki
kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek
vagytok, és Isten igéje megmarad bennetek, és
meggyőztétek a gonoszt. **15** Ne szeressétek a világot,
se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot
szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. **16** Mert
mindaz, ami a világban van a test kívánsága, a szem
kívánsága és a kérkedő életmód, nem az Atyától,
hanem a világtól való. **17** A világ pedig elmúlik és
annak kívánsága is, de aki Isten akaratát cselekszi,
az megmarad örökké. **(aiōn g165)** **18** Gyermekeim, itt
az utolsó óra. Amint hallottátok, eljön az antikrisztus.
Most sok antikrisztus jelent meg. Ebből tudjuk, hogy
itt az utolsó óra. **19** Közülünk váltak ki, de nem
voltak közülünk valók, mert ha közülünk valók lettek
volna, velünk maradtak volna. De nyilvánvalóvá kellett
lennie, hogy nem mindannyian közülünk valók. **20** De
tiétek a Szentlélek kenete, és így mindent tudtok. **21**
Nem azért írtam nektek, mintha nem ismernétek az
igazságot, hanem mivel ismeritek azt, tudjátok, hogy
semmiféle hazugság nem származhat az igazságból.
22 Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a
Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a
Fiút. **23** Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya
sem. Aki vallást tesz a Fiúról, azé az Atya is. **24** Amit
tehát kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg
bennetek! Ha megmarad bennetek, amit kezdettől
fogva hallottatok, akkor ti is megmaradtok az Atyában
és a Fiúban. **25** Az ígéret pedig, amit ő maga
ígért nekünk: az örök élet. **(aiōnios g166)** **26** Ezeket
azokról írtam nektek, akik elhitetnek titeket. **27** De
az a kenet, amit Tőle kaptatok, bennetek marad,
és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson
titeket, hanem az a kenet megtanít titeket mindenre,
ami igaz és nem hazugság. Ahogyan megtanított
titeket, úgy maradjatok meg őbenne. **28** És most,
gyermekeim, maradjatok meg őbenne, hogy amikor
megjelenik, bizodalmunk legyen, és ne szégyenüljünk
meg eljövetelekor. **29** Ha tudjátok, hogy ő igaz,
tudjátok azt is, hogy aki az igazságot cselekszi, az
mind Tőle született.

3 Lássátok meg, milyen nagy szeretetet adott nekünk
az Atya, hogy Isten gyermekeinek neveztetünk! A
világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg

őt. 2 Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és
még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De
tudjuk, ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk ő
hozzá, mert meg fogjuk látni őt amint van. 3 Akiben
megvan ez a belé vetett reménység, az megtisztítja
magát, amiképpen ő is tiszta. 4 Aki bűnt cselekszik,
megszegi a törvényt, mert a bűn törvényszegés. 5
Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy
bűneinket elvegye, és őbenne nincsen bűn. 6 Aki
Benne marad, az nem esik bűnbe. Aki bűnbe esik,
nem látta őt, nem is ismeri őt. 7 Gyermekeim, senki
se tévesszen meg titeket: aki igazságot cselekszik,
az igaz amint ő is igaz. 8 Aki bűnt cselekszik, az
ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva bűnben
van. Azért jelent meg Isten Fia, hogy az ördög
munkáit lerontsa. 9 Senki sem cselekszik bűnt, aki
Istentől született, mert Isten Igéje van benne, és nem
vétkezhet, mert Istentől született. 10 Erről ismerhetők
meg Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem
cselekszik igazságot, az nem Istentől való, és az
sem, aki nem szereti atyjafiát. 11 Mert ez az üzenet,
amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük
egymást. 12 Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól
való volt, és meggyilkolta testvérét. És miért gyilkolta
meg? Mert cselekedetei gonoszok voltak, testvéréi
pedig igazak. 13 Ne csodálkozzatok, atyámfiai, ha
gyűlöl titeket a világ. 14 Mi tudjuk, hogy átmentünk
a halálból az életre, mert szeretjük atyánkfiait. Aki
nem szereti atyjafiát, a halálban marad. 15 Aki gyűlöli
atyjafiát, az embergyilkos és tudjátok, hogy egy
embergyilkosnak sincs örök élete. **(aiōnios g166)** 16
Arról ismerjük meg a szeretetet, hogy ő az életét
adta értünk. Ezért mi is kötelesek vagyunk odaadni
életünket atyánkfiaiért. 17 Akinek pedig van miből
élnie e világon, és elnézi, hogy atyjafia szükségben
van, és bezárja előtte szívét, hogyan marad meg
abban Isten szeretete? 18 Gyermekeim, ne szóval
szeressünk, ne beszéddel, hanem cselekedettel
és valósággal. 19 Ebből ismerjük meg, hogy az
igazságból valók vagyunk. Így nyugtathatjuk meg
szívünket előtte. 20 Ha vádol minket a szívünk,
Isten nagyobb a mi szívünknél és mindent tud.
21 Szeretteim, ha szívünk nem vádol, bizalommal
fordulhatunk Istenhez, 22 és amit kérünk, megkapjuk,
mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami
kedves Neki. 23 Az pedig az ő parancsolata, hogy
higgyünk az ő Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és
szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk.
24 Aki az ő parancsolatait megtartja, az Benne marad,
és ő is abban. Hogy bennünk marad, abból tudjuk
meg, hogy Lelkéből adott nekünk.

4 Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem
vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől valók-
e, mert sok hamis próféta jött el a világba. 2 Erről
ismeritek meg Isten Lelkét: amelyik lélek Jézust
testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van.
3 Amelyik lélek nem vallja Jézust testben megjelent
Krisztusnak, az nincs Istentől. Ez az antikrisztus lelke,
amelyről hallottátok, hogy eljön, sőt már a világban
van. 4 Ti az Istentől valók vagytok, gyermekeim, és
legyőztétek azokat, mert nagyobb az, aki bennetek
van, mint az, aki a világban van. 5 Azok a világból
valók, azért a világ szerint beszélnek, és a világ
hallgat rájuk. 6 Mi az Istentől valók vagyunk. Aki
ismeri Istent, hallgat ránk. Aki nincs Istentől, nem
hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét és
a tévelygés lelkét. 7 Szeretteim, szeressük egymást,
mert a szeretet Istentől van. Mindenki, aki szeret
Istentől született és ismeri Istent. 8 Aki nem szeret,
nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet. 9 Abban
lett nyilvánvalóvá Isten irántunk való szeretete, hogy
egyszülött Fiát küldte el Isten a világra, hogy éljünk
Általa. 10 Nem abból áll a szeretet, hogy mi szeretjük
Istent, hanem hogy ő szeretett minket és elküldte Fiát
engesztelő áldozatul bűneinkért. 11 Szeretteim, ha
így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell
egymást. 12 Istent soha senki nem látta. Ha szeretjük
egymást, Isten bennünk marad és az ő szeretete
teljessé lett bennünk. 13 Erről ismerjük föl, hogy benne
maradunk és ő bennünk, hogy a maga Lelkéből adott
nekünk. 14 És mi láttuk, és bizonyságot teszünk,
hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül. 15
Aki vallja, hogy Jézus Isten Fia, Isten megmarad
abban és ő is Istenben. 16 Mi megismertük és
elhittük Isten irántunk való szeretetét. Isten szeretet.
Aki szeretetben marad, Istenben marad, és Isten is
őbenne. 17 Azzal lesz teljessé a szeretetet közöttünk,
hogy bizalommal nézünk az ítélet napja felé, mert
ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban.
18 A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet
kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár. Aki
pedig fél, abban nem lett teljessé a szeretet. 19 Mi
tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.
20 Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent“, de gyűlöli
atyjafiát, az hazug. Mert aki nem szereti atyjafiát, akit
lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát? 21 Azt a
parancsolatot is kaptuk Tőle, hogy aki szereti Istent,
szeresse atyjafiát is.

5 Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől
született, és mindenki, aki szereti az Atyát, a
Fiút is szereti, aki tőle született. 2 Abból ismerjük

meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, hogyha Istent
szeretjük, és parancsolatait megtartjuk. 3 Mert az
az Isten szeretete, hogy megtartjuk parancsolatait.
Az ő parancsolatai pedig nem nehezek. 4 Mindenki,
aki Istentől született legyőzi a világot. A győzelem,
amely legyőzte a világot: a mi hitünk. 5 Ki az, aki
legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus
az Isten Fia. 6 Ő az a Jézus Krisztus, aki víz
és vér által jött el. Nemcsak vízzel, hanem vízzel
és vérrel. A Lélek pedig bizonyságot tesz Róla,
mert a Lélek az igazság. 7 Hárman vannak, akik
bizonyságot tesznek a mennyben: az Atya, az Ige
és a Szentlélek és ez a három egy. 8 És hárman
vannak, akik bizonyságot tesznek a földön: a Lélek, a
víz és a vér és ez a három is egy. 9 Ha elfogadjuk
az emberek bizonyságtételét, Isten bizonyságtétele
nagyobb, mert Isten bizonyságtétele az, amellyel
Fiáról tesz bizonyságot. 10 Aki hisz Isten Fiában,
abban megvan ez a bizonyságtétel. Aki nem hisz
Istennek, hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a
bizonyságtételben, amellyel Isten bizonyságot tett
Fiáról. 11 Ez a bizonyságtétel pedig az, hogy örök
életet adott nekünk Isten. Ez az élet pedig az ő Fiában
van. (aiōnios g166) 12 Akié a Fiú, azé az élet. Akiben
nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. 13
Ezeket azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fiának
nevében, hogy tudjátok meg: örök életetek van. (aiōnios
g166) 14 Az az iránta való bizodalmunk, hogy ha kérünk
valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket. 15
Ha pedig tudjuk, hogy meghallgat bennünket, bármit
kérünk, azt is tudjuk, hogy meg is adja azt, amit
tőle kérünk. 16 Ha valaki látja, hogy atyjafia nem
halálos bűnt követ el, könyörögjön érte, és életet
fog adni annak, aki nem halálos bűnt követ el. Van
halálos bűn. Nem az ilyen esetre mondom, hogy
könyörögjön. 17 Minden gonoszság bűn, de van nem
halálos bűn is. 18 Tudjuk, hogy aki Istentől született
nem vétkezik, hanem aki Istentől született vigyáz
magára, és a gonosz meg sem érinti. 19 Tudjuk, hogy
Istentől vagyunk, és az egész világ gonoszságban
vesztegel. 20 De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött
és képességet adott nekünk arra, hogy megismerjük
az Igazat, és hogy mi az Igazban, az ő Fiában, a
Jézus Krisztusban vagyunk. Ő az igaz Isten és az
örök élet. (aiōnios g166) 21 Gyermekeim, oltalmazzátok
meg magatokat a bálványoktól. Ámen.

2 János

1 Én, a presbiter a kiválasztott Asszonynak és
gyermekeinek, akiket igazán szeretek, és nemcsak
én, hanem mindenki, aki megismerte az igazságot, **2**
mert az igazság megmarad bennünk, és velünk lesz
örökké. **(aiōn g165)** **3** Kegyelem, irgalom, békesség
legyen veletek az Atya Istentől és az Úr Jézus
Krisztustól, az Atya Fiától igazságban és szeretetben.
4 Nagyon örültem, hogy találtam gyermekeid között
olyanokat, akik igazságban járnak, úgy, ahogy az
Atya parancsolta nekünk. **5** És most kérlek téged
Asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék
neked, hanem amelyet kezdettől fogva kaptunk, hogy
szeressük egymást! **6** Ez a szeretet abban áll, hogy
járjunk az ő parancsolatai szerint. Ez a parancs az,
amit kezdettől fogva hallottatok, hogy aszerint éljetek.
7 Mert sok hamis tanító jött e világra, akik nem vallják
Jézust testben megjelent Krisztusnak. Az ilyen: hamis
tanító és antikrisztus. **8** Vigyázzatok magatokra, hogy
el ne veszítsétek, amit elértünk munkánkkal, hanem
teljes jutalmat nyerjetek. **9** Aki eltér ettől, és nem
marad meg Krisztus tanítása mellett, annak nincs
Istene. Aki megmarad a Krisztus tudománya mellett,
övé mind az Atya, mind a Fiú. **10** Ha valaki elmegy
hozzátok, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok
azt be házatokba, és ne is köszöntsétek, **11** mert
aki köszönti részes annak gonosz cselekedeteiben.
12 Sok írni valóm volna nektek, de nem akartam
papíron, tintával, hanem remélem, hogy elmegyek
hozzátok, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy
örömünk teljes legyen. **13** Köszöntenek téged a te
kiválasztott nőtestvéred gyermekei.

3 János

1 A presbiter a szeretett Gájusznak, akit én igazán
szeretek. 2 Szeretett barátom, kívánom, hogy
mindenben jól legyen dolgod és légy egészséges,
amint jó dolga van lelkednek. 3 Nagyon örültem,
amikor atyafiak jöttek és bizonyságot tettek a te
igazságodról, minthogy te az igazságban jársz. 4
Nincs annál nagyobb örömöm, mintha hallom, hogy
az én gyermekeim az igazságban járnak. 5 Szeretett
barátom, hűségesen cselekszel mindabban, amit
az atyafiakért és az idegenekért teszel, 6 akik
bizonyságot tettek szeretetedről a gyülekezet előtt.
Jól teszed, ha ezeket Istenhez méltóan bocsátod
útjukra, 7 hiszen az ő nevéért indultak el, és
semmit sem fogadtak el a pogányoktól. 8 Nekünk be
kell fogadnunk az ilyeneket, hogy munkatársaikká
lehessünk az igazságban. 9 Írtam a gyülekezetnek is,
de Diotrefész, aki elsőségre törekszik közöttük, nem
fogad el minket. 10 Ezért ha odamegyek, megemlítem
dolgait, amelyeket művel, hogy gonosz szavakkal
rágalmaz minket, sőt ezzel sem éri be, hanem maga
sem fogadja be az atyafiakat, és akik ezt tennék,
azokat is akadályozza, és a gyülekezetből kiveti.
11 Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem
a jót. Aki jót cselekszik, az Istentől van, aki pedig
rosszat cselekszik, nem látta az Istent. 12 Demetriosz
mellett mindenki bizonyságot tett, maga az igazság
is, de mi is bizonyságot teszünk és tudjátok, hogy
a mi bizonyságtételünk igaz. 13 Sok írni valóm
volna, de nem akarok tintával és tollal írni neked. 14
Remélem azonban, hogy csakhamar meglátlak téged,
és szemtől-szembe beszélhetünk. Békesség neked!
Köszöntenek téged barátaid. Köszöntsd barátainkat
név szerint.

Júdás

1 Júdás, Jézus Krisztusnak szolgája, Jakabnak
pedig atyafia, az elhívottaknak, akiket az Atya
Isten szeretett és Jézus Krisztus megtartott: **2**
Irgalmasság, békesség és szeretet adassék nektek
bőségesen. **3** Szeretteim, míg minden igyekezettel
azon vagyok, hogy írjak nektek a közös üdvösség
felől, kénytelen voltam intőleg írni, hogy tusakodjatok
a hitért, amelyet a szentek egyszer s mindenkorra
megkaptak. **4** Mert belopóztak közétek bizonyos
emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az
ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét
kicsapongásra használják, és az egyedüli Urat, az
Istent és a mi Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.
5 Emlékeztetni akarlak továbbá titeket, mint akik
egyszer már megtanultátok, hogy az Úr, amikor népét
Egyiptom földjéről kiszabadította, azokat, akik nem
hittek elpusztította. **6** És az angyalokat is, akik nem
őrizték meg a maguk méltóságát, hanem elhagyták
lakóhelyüket, örök bilincsekben és sötétségben tartja
fogva a nagy nap ítéletére. **(aïdios g126)** **7** Amiképpen
Sodoma és Gomora és a körülöttük lévő városok is,
amelyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más
utat jártak, példaként vannak előttünk, amikor elveszik
az örök tűz büntetését. **(aiōnios g166)** **8** Hasonlóképpen
ezek az álomba merülők is beszennyezik a testüket,
a felsőbbséget megvetik és káromolják a mennyei
hatalmasságokat. **9** Pedig még Mihály arkangyal sem
mert káromló ítéletet mondani, amikor az ördöggel
vitatkozva küzdött Mózes testéért, hanem ezt mondta:
„Dorgáljon meg téged az Úr!“ **10** Ezek pedig mindent
káromolnak, amit nem is ismernek. Amit pedig oktalan
állatok módjára ösztönösen ismernek, az romlásukat
okozza. **11** Jaj nekik! Mert Kain útján indultak el, és
pénzért Bálám tévelygésére adták fejüket, és Kóré
lázadása szerint vesznek el. **12** Ezek szennyfoltok a ti
szeretetvendégségeiteken. Tartózkodás nélkül veletek
lakmároznak, magukat hizlalják, szelektől hánytvetett esőtlen fellegek, elhervadt, gyümölcstelen,
kétszer meghalt, tőből kiszaggatott fák, **13** tengernek
megvadult habjai, a maguk szennyét tajtékozók,
tévelygő csillagok, akikre az örök sötétség homálya
vár. **(aiōn g165)** **14** Ezekről is prófétált Énók, aki
Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt:
„Íme, eljött az Úr sok ezer szentjével, **15** hogy
ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntesse
közöttük az istenteleneket istentelenségük minden
cselekedetéért, amelyet istentelenül elkövettek, és
minden káromló beszédért, amelyet az istentelen
bűnösök mondtak ellene.“ **16** Ezek zúgolódók,
panaszkodók, a maguk kívánságai szerint járók,
szájuk kevélységet szól, haszonlesésből embereket
dicsőítenek. **17** Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek
meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk
Jézus Krisztus apostolai mondottak. **18** Mert azt
mondták nektek, hogy az utolsó időben csúfolódók
támadnak, akik az ő istentelen kívánságaik szerint
járnak. **19** Ezek azok, akik szakadásokat okoznak,
érzékiek, akikben nincsen Szentlélek. **20** Ti pedig,
szeretteim, épüljetek a ti szentséges hitetekben,
imádkozzatok a Szentlélek által, **21** tartsátok meg
magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk
Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.
(aiōnios g166) **22** Könyörüljetek a kételkedőkön, **23**
mentsétek meg őket, kiragadva a tűzből. Másokon is
könyörüljetek, de félelemmel, utálva még a ruhát is,
amit testük beszennyezett. **24** Annak pedig, aki titeket
a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat
feddhetetlenségben nagy örömmel, **25** az egyedül
bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, fenség,
erő és hatalom most és mindörökké. Ámen. **(aiōn g165)**

Jelenések

1 Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten
adott neki, hogy megmutassa szolgáinak mindazt,
amiknek hamar meg kell történnie. Elküldve pedig ezt
az ő angyala által, kijelentette szolgájának, Jánosnak,
2 aki bizonyságot tett Isten beszédéről, mindenről,
amit látott. **3** Boldog, aki olvassa, és aki hallgatja
ennek a próféciának igéit, és megtartja mindazt,
amelyek meg vannak írva azokban, mert az idő közel
van. **4** János a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában
vannak: Kegyelem és békesség attól, aki van, és
aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik
királyi széke előtt vannak, **5** és Jézus Krisztustól, aki
hű tanú, a halottak közül az elsőszülött, és a föld
királyainak fejedelme: aki minket szeretett, és vére
által megtisztított bűneinktől, **6** és az ő Istenének
és Atyjának királyaivá és papjaivá tett minket: övé
legyen a dicsőség és a hatalom mindörökké. Ámen.
(aiōn g165) **7** Íme, eljön a felhőkön, és minden
szem meglátja őt, még azok is, akik átszegezték
és siratja őt a földnek minden nemzetsége. Úgy
van. Ámen. **8** Én vagyok az Alfa és az Ómega, a
Kezdet és a Vég, ezt mondja az Úr, aki van, aki
volt, és aki eljövendő, a Mindenható. **9** Én, János,
aki atyafiatok és társatok vagyok Jézus Krisztus
szenvedésében és királyságában és tűrésében, a
szigeten voltam, amit Patmosznak neveznek, Isten
beszédéért és Jézus Krisztus bizonyságtételéért. **10**
Lélekben elragadtattam az Úr napján, és a hátam
mögött trombitához hasonló hangos szót hallottam,
11 amely ezt mondta: „Én vagyok az Alfa és az
Ómega, az első és az utolsó. Amit látsz, írd meg
egy könyvben és küldd el a hét gyülekezetnek,
amelyek Ázsiában vannak: Efezusba, Szmirnába,
Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába
és Laodiceába“. **12** Megfordultam, hogy lássam ki
szólt hozzám. Megfordulva hét arany gyertyatartót
láttam, **13** és a hét gyertyatartó között egy emberi
lényhez hasonlót, aki bokáig érő hosszú ruhába volt
öltözve, mellénél aranyövvel körülövezve. **14** Feje
és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme
pedig, mint a tűz lángja. **15** Lába hasonló volt a
kemencében izzó érchez, szava pedig, mint nagy
vízesés zúgása. **16** Jobb kezében hét csillag volt,
szájából kétélű éles kard jött ki, arca pedig olyan volt,
mint a nap, amikor teljes erejével fénylik. **17** Amikor
megláttam, lábához estem, mint egy halott. Ő rám
tette jobb kezét, és ezt mondta: „Ne félj, én vagyok
az első és utolsó, **18** és az Élő. Halott voltam, és
íme, élek örökkön örökké. Ámen. Nálam vannak a
pokolnak és a halálnak kulcsai. **(aiōn g165, Hadēs g86)**
19 Írd meg, amiket láttál, amik vannak, és amik ezek
után lesznek: **20** a hét csillag titkát, amelyet láttál az
én jobb kezemben és a hét arany gyertyatartót. A hét
csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó
pedig a hét gyülekezet.“

2 Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt
mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot,
aki a hét arany gyertyatartó között jár: **2** Tudom a te
dolgaidat, és a te fáradozásodat és tűrésedet és hogy
a gonoszokat nem szenvedheted, és próbára tetted
azokat, akik apostolnak mondják magukat, de nem
azok, és hazugnak találtad őket. **3** És terhet viseltél
és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál,
de nem fáradtál el. **4** De az a panaszom ellened,
hogy az első szeretetet elhagytad. **5** Emlékezzél
meg azért, honnan estél ki, és térj meg, és az előbbi
cselekedeteket cselekedd. Ha pedig nem, hamar
eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom
helyéből, ha meg nem térsz. **6** De az megvan benned,
hogy a nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket én
is gyűlölök. **7** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek
a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az
élet fájáról, amely Isten paradicsomában van. **8** A
szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja
az első és utolsó, aki halott volt, de él. **9** Tudom a te
dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet,
pedig gazdag vagy, és azoknak gyalázkodását, akik
azt mondják, hogy ők zsidók, pedig nem azok, hanem
a sátán zsinagógája. **10** Semmit ne félj attól, amit
szenvedned kell. Íme, a sátán némelyeket közületek
tömlöcbe fog vetni, hogy próbára tegyen. De csak
tíz napig tart nyomorúságotok. Légy hű mindhalálig,
és neked adom az élet koronáját. **11** Akinek van
füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki
győz, annak nem árt a második halál. **12** A pergamoni
gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, akinél
a kétélű éles kard van: **13** Tudom a te dolgaidat,
és hogy hol lakol, ahol a Sátán királyi széke van,
és az én nevemet megtartod, és az én hitemet
nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű tanúmnak
napjaiban sem, akit megöltek nálatok, ahol a sátán
lakik. **14** De van némi panaszom ellened, mert vannak
nálatok, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákot arra
tanította, hogy tőrbe csalja Izrael fiait, hogy egyenek
a bálványáldozati húsból és paráználkodjanak. **15** Így
nálad is vannak olyanok, akik a nikolaiták tanítását
tartják, amit gyűlölök. **16** Térj meg, ha pedig nem,
ellened megyek hamar, és számnak kardjával vívok

ellenük. 17 Akinek van füle, hallja, mit mond a
Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni
adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér
kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet
senki sem tud, csak az, aki kapja. 18 A thiatirai
gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja Isten
Fia, akinek szeme olyan, mint a tűz lángja, akinek
lába hasonló az izzófényű érchez. 19 Tudom a te
dolgaidat és szeretetedet, szolgálatodat és hitedet
és tűrésedet, és hogy utóbbi cselekedeteid jobbak
az elsőknél. 20 De az a panaszom ellened, hogy
eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának
mondja magát, és tanít, és szolgáimat elcsábítja,
hogy paráználkodjanak, és bálványáldozati húsból
egyenek. 21 Adtam neki időt, hogy megtérjen
paráználkodásából, de nem tért meg. 22 Íme, én
betegágyba vetem őt és nagy nyomorúságba, és
azokat is, akik vele paráználkodnak, ha meg nem
térnek cselekedeteikből. 23 Gyermekeit is halállal
sújtom, és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én
vagyok a vesék és szívek vizsgálója, és megfizetek
mindenkinek cselekedetei szerint. 24 Nektek pedig és
a többi thiatirainak, akik nem követik ezt a tanítást, és
akik nem ismerik a sátán úgynevezett mélységeit,
ezt mondom: nem vetek rátok más terhet, 25 hanem
ami nálatok van, azt tartsátok meg, amíg el nem
jövök. 26 És aki győz, aki mindvégig megtartja
cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon,
27 „és uralkodik rajtuk vasvesszővel, amint a fazekas
edényeit összetörik, “ahogyan én is hatalmat kaptam
erre Atyámtól, 28 és annak adom a hajnalcsillagot.
29 Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a
gyülekezeteknek.

3 A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt
mondja az, akinél Isten hét lelke és a hét csillag
van: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy
élsz, pedig halott vagy. 2 Vigyázz, és erősítsd meg a
többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam
cselekedeteidet teljesnek Isten előtt. 3 Emlékezzél
tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad, tartsd meg
és térj meg! Hogyha nem vigyázol, elmegyek hozzád,
mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában megyek
hozzád. 4 De vannak néhányan Szárdiszban, akik
nem szennyezték be ruhájukat, akik fehérben fognak
velem járni, mert méltók arra. 5 Aki győz, az fehér
ruhába öltözik, és nem törlöm ki annak nevét az
élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéről az én
Atyám előtt és az ő angyalai előtt. 6 Akinek van
füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.
7 A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt
mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van,
és amit kinyit, azt senki be nem zárja, és amit bezár,
azt senki ki nem nyitja. 8 Tudom a te dolgaidat.
Íme, egy nyitott ajtót adtam eléd, amit senki sem
zárhat be. Bár kevés erőd van, de megtartottad
beszédemet és nem tagadtad meg nevemet. 9 Íme,
adok neked némelyeket a sátán zsinagógájából,
azok közül, akik zsidónak mondják magukat, de nem
azok, hanem hazudnak. Íme, megteszem velük, hogy
eljöjjenek és leboruljanak lábad előtt, és megtudják,
hogy én szeretlek téged. 10 Mivel megtartottad az én
béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged
a megpróbáltatás idején, amely az egész világra
eljön, hogy próbára tegye a föld lakosait. 11 Íme,
eljövök hamar, tartsd meg, amid van, hogy senki
el ne vegye koronádat. 12 Aki győz, azt oszloppá
teszem Istenemnek templomában, és többé nem jön
ki onnét és felírom rá az én Istenemnek nevét és az
én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét,
amely az égből száll le az én Istenemtől, és az én
új nevemet. 13 Akinek van füle, hallja, mit mond a
Lélek a gyülekezeteknek. 14 A laodiceai gyülekezet
angyalának írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű
és igaz tanú, az Isten teremtésének kezdete. 15
Tudom a te dolgaidat, hogy nem vagy sem hideg,
sem meleg. Bárcsak hideg volnál, vagy meleg. 16
Íme, mivel langyos vagy, kivetlek a számból. 17 Mivel
ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és
semmire sincs szükségem, de nem tudod, hogy te
vagy a nyomorult és a nyavalyás és a szegény és a
vak és a mezítelen. 18 Azt tanácsolom neked, hogy
végy tőlem tűzben tisztított aranyat, hogy gazdag
légy és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne
lássék szégyenletes mezítelenséged és gyógyító írt,
hogy bekend szemedet és láss. 19 Akit szeretek
megfeddem és megfenyítem. Igyekezz tehát, és térj
meg! 20 Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki
meghallja hangomat és megnyitja az ajtót, bemegyek
ahhoz, és vele vacsorázok, és ő énvelem. 21 Aki
győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe
üljön velem, amint én is győztem, és Atyámmal együtt
ülök az ő királyi székében. 22 Akinek van füle, hallja,
mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

4 Ezek után láttam, hogy íme, megnyílt egy ajtó a
mennyben, és az előbbi hang, amelyet hozzám
szóló trombitaszóként hallottam, ezt mondta: Jöjj fel
ide, és megmutatom neked, aminek meg kell történnie.
2 Ekkor azonnal elragadtattam lélekben. Íme, egy
királyi szék állt a mennyben, és a királyi széken ült
valaki. 3 Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz

és a karneolhoz. A királyi szék körül szivárvány volt,
amely a smaragdhoz látszott hasonlónak. 4 A királyi
szék körül huszonnégy királyi szék volt. A királyi
székekben huszonnégy vént láttam fehér ruhába
öltözve és fejükön arany korona volt. 5 A királyi
székből villámlások, és mennydörgések és szózatok
törtek elő. És hét égő fáklya volt a királyi szék előtt, az
Isten hét lelke. 6 A királyi szék előtt üvegtenger volt,
hasonló a kristályhoz, a királyi széknél középen és a
királyi szék körül négy élőlény, elől és hátul szemekkel
tele. 7 Az első élőlény hasonló volt az oroszlánhoz, a
második élőlény hasonló volt a borjúhoz, a harmadik
élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek, és
a negyedik élőlény hasonló volt a repülő sashoz.
8 A négy élőlény, mindegyikének hat-hat szárnya
volt, köröskörül és belül is tele voltak szemekkel, és
szünet nélkül éjjel-nappal ezt mondták: 9 És amikor
az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak
annak, aki a királyi széken ül, aki örökkön-örökké
él, (aiōn g165) 10 a huszonnégy vén leborul az előtt,
aki a királyi széken ül és imádja azt, aki örökkön-
örökké él, és koronájukat leteszik a királyi szék elé és
ezt mondják: (aiōn g165) 11 „Méltó vagy, Urunk, hogy
tied legyen a dicsőség, tisztesség és erő, mert te
teremtettél mindent, és a te akaratod hívott létre és
teremtett mindent“.

5 És láttam annak jobb kezében, aki a királyi
széken ül, egy könyvet, belül és kívül teleírva
és hét pecséttel lepecsételve. 2 És láttam egy erős
angyalt, aki hangos szóval így kiáltott: „Ki volna méltó
arra, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak
pecsétjeit?“ 3 De sem a mennyben, sem a földön,
sem a föld alatt nem tudta senki a könyvet felnyitni és
belenézni. 4 Ekkor keservesen sírtam, hogy senki
sem bizonyult méltónak arra, hogy a könyvet felnyissa
és belenézzen. 5 Ekkor egy a vének közül ezt mondta
nekem: „Ne sírj! Íme, győzött a Júda nemzetségéből
való oroszlán, Dávid utóda, hogy felnyissa a könyvet
és felbontsa annak hét pecsétjét“. 6 És akkor láttam
a királyi szék és a négy élőlény között és a vének
között egy Bárányt állni, mintha meg volna ölve,
hét szarva és hét szeme volt, ami az Istennek hét
lelke, akiket elküldött az egész földre. 7 A Bárány
odajött és elvette a könyvet a királyi székben ülőnek
jobb kezéből. 8 És amikor elvette a könyvet, a
négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány
előtt, mindegyiknél hárfák voltak és aranypoharak
füstölőszerrel tele, amelyek a szentek imádságai.
9 És új éneket énekeltek e szavakkal: „Méltó vagy,
hogy átvedd a könyvet és megnyisd annak pecsétjeit,
mert megölettettél és megváltottál minket véred által
Isten számára, minden törzsből és nyelvből, népből
és nemzetből. 10 Királysággá és papokká tetted őket
Isten számára és uralkodni fognak a földön“. 11 És
láttam és hallottam sok angyal hangját a királyi szék,
az élőlények és vének körül, és számuk tízezerszer
tízezer és ezerszer ezer volt. 12 Hangos szóval
ezt mondták: „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé
legyen az erő, a gazdagság, a bölcsesség, a hatalom,
a tisztesség és dicsőség és áldás!“ 13 És hallottam,
hogy minden teremtmény, amely a mennyben, a
földön és a föld alatt és a tengerben és minden, ami
ezekben van, ezt mondta: „A királyi székben ülőnek
és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és
hatalom örökkön örökké!“ (aiōn g165) 14 És a négy
élőlény ezt mondta: „Ámen!“És a huszonnégy vén
leborult és imádta az örökkön örökké élőt.

6 És láttam, amikor a Bárány a pecsétekből egyet
felnyitott és halottam, hogy a négy élőlény közül
az egyik mennydörgő hangon ezt mondta: „Jöjj és
lásd!“ 2 És láttam, íme egy fehér ló. A rajta ülőnél
íj volt. Koronát adtak neki. Győzelmesen vonult ki,
hogy győzzön. 3 És amikor a második pecsétet
felnyitotta, hallottam, hogy a második élőlény ezt
mondta: „Jöjj és lásd!“ 4 És előjött egy másik, vörös
ló. A rajta ülőnek megadatott, hogy a békességet
elvegye a földről, és hogy az emberek egymást
öljék. Nagy kard adatott neki. 5 Amikor felnyitotta
a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik
élőlény ezt mondta: „Jöjj és lásd!“És láttam, és íme
egy fekete ló! Annak, aki azon ült, egy mérleg volt a
kezében. 6 És hallottam a négy élőlény között egy
szózatot, amely ezt mondta: „A búzának mércéje
egy dénár és az árpának három mércéje egy dénár,
de az olajat és bort ne bántsd!“ 7 Amikor felnyitotta
a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény
szavát, amint így szólt: „Jöjj és lásd!“ 8 És láttam, és
íme, egy fakó ló! Annak, aki rajta ült neve halál és a
pokol követte őt és adatott neki hatalom a földnek
negyedrészén, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és
halállal a földnek fenevadjaival. (Hadēs g86) 9 És amikor
felbontotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt
azoknak lelkét, akiket megöltek az Isten beszédéért
és bizonyságtételéért, amelyhez ragaszkodtak. 10
És hangos szóval kiáltottak: „Uram, te szent és igaz
vagy, meddig nem ítélsz még, és nem torlod meg a
mi vérünket azokon, akik a földön laknak?“ 11 Akkor
mindegyikük fehér ruhát kapott, és megmondták nekik,
hogy még egy kevés ideig nyugodjanak meg, amíg
betelik mind szolgatársaiknak, mind az ő testvéreiknek

száma, akiket megölnek majd, akárcsak őket. 12
Aztán láttam, amikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és
íme nagy földrengés támadt, és a nap fekete lett,
mint egy szőrzsák és a hold olyan lett, mint a vér. 13
És az ég csillagai lehullottak a földre, miképpen a
fügefa lehullatja éretlen gyümölcseit, amikor nagy
szél rázza. 14 És az ég eltűnt, mint amikor egy
papírtekercset összegöngyölnek, és minden hegy és
sziget elmozdult helyéről. 15 És a földnek királyai
és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a
hatalmasok és minden szolga és szabad elrejtőzött a
barlangokba és a hegyek hasadékaiba. 16 És ezt
mondták a hegyeknek és a kősziklákknak: „Essetek
ránk, és rejtsetek el minket annak színe elől, aki a
királyi széken ül, és a Bárány haragja elől, 17 mert
eljött haragjuk napja és ki állhat meg?“

7 Ezután négy angyalt láttam állni a föld négy
sarkán, amint féken tartották a föld négy szelét,
hogy a szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se élő
fára. 2 Egy másik angyalt is láttam feljönni napkelet
felől, akinek kezében volt az élő Isten pecsétje, és
hangos szóval kiáltott a négy angyalnak, akiknek
megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek 3
és így szólt: „Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek,
se a fáknak, addig, amíg homlokukon meg nem
pecsételjük a mi Istenünknek szolgáit“. 4 És hallottam
a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer,
Izrael fiainak minden törzséből. 5 Júda törzséből
tizenkétezer elpecsételt, Rúben törzséből tizenkétezer
elpecsételt, Gád törzséből tizenkétezer elpecsételt,
6 Ásér törzséből tizenkétezer elpecsételt, Naftáli
törzséből tizenkétezer elpecsételt, Manassé törzséből
tizenkétezer elpecsételt, 7 Simeon törzséből
tizenkétezer elpecsételt, Lévi törzséből tizenkétezer
elpecsételt, Issakár törzséből tizenkétezer elpecsételt.
8 Zebulón törzséből tizenkétezer elpecsételt, József
törzséből tizenkétezer elpecsételt, Benjámin törzséből
tizenkétezer elpecsételt. 9 Ezután láttam: íme egy
nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott,
minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből
és a királyi szék előtt és a Bárány előtt álltak fehér
ruhába öltözve és kezükben pálmaágak, 10 és hangos
szóval kiáltották: „Az üdvösség a mi Istenünké, aki
a királyi széken ül és a Bárányé!“ 11 Az angyalok
pedig mindnyájan a királyi szék, a vének és a négy
élőlény körül álltak és a királyi szék előtt leborultak
és imádták Istent, 12 ezt mondva: „Ámen. Áldás
és dicsőség és hálaadás és tisztesség és hatalom
és erő a mi Istenünknek örökkön örökké. Ámen“.
(aiōn g165) 13 Ekkor megszólalt az egyik vén és ezt
mondta nekem: „Kik ezek, akik fehér ruhában vannak
öltözve, és honnét jöttek?“ 14 Ezt mondtam neki:
„Uram, te tudod“. És ezt mondta nekem: „Ezek azok,
akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták
ruhájukat és megfehérítették a Bárány vérében. 15
Ezért vannak Isten királyi széke előtt és szolgálnak
neki éjjel és nappal az ő templomában, és aki a
királyi széken ül, kiterjeszti sátrát felettük. 16 Nem
éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé, a nap
nem tűz rájuk, sem semmi hőség, 17 mert a Bárány,
aki a királyi szék közepén van, legelteti őket, és az
élet vizének forrásához vezeti őket, és Isten letöröl
szemükről minden könnyet.“

8 És amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, nagy
csendesség lett a mennyben, mintegy fél óráig. 2
És láttam azt a hét angyalt, aki Isten színe előtt állott
és adatott azoknak hét trombita. 3 Egy másik angyal
is odajött és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt
tartva, és adatott neki sok tömjén, hogy a szentek
könyörgéséhez tegye az arany oltárra, amely a királyi
szék előtt volt. 4 És felment a tömjén füstje a szentek
könyörgésével az angyal kezéből Isten elé. 5 Azután
vette az angyal a tömjénezőt és megtöltötte az oltár
parazsával, és ledobta a földre. Ekkor mennydörgés
és zúgás, villámlás és földindulás támadt. 6 A hét
angyal pedig, akinél a hét trombita volt, trombitáláshoz
készült. 7 Trombitált az első és jégeső támadt, és
tűz vérrel keverve, és a földre hullott. Megégett a
föld harmadrésze, és minden zöld fű megégett. 8
A második angyal is trombitált, és erre, mint egy
tűzben égő nagy hegy a tengerbe zuhant, és a tenger
harmadrésze vérré lett. 9 A tengerben lévő állatok
harmadrésze elpusztult, amiben csak élet volt, és
odaveszett a hajók harmada is. 10 A harmadik angyal
is trombitált, és leesett az égről egy nagy csillag, mint
egy égő fáklya, és ráesett a folyók harmadára és a
vizek forrásaira. 11 A csillagnak neve pedig Üröm
volt, és ürömmé lett a folyóvizek harmadrésze, és
sok ember meghalt e vizektől, mert azok keserűvé
lettek. 12 A negyedik angyal is trombitált, és csapás
érte a nap harmadrészét, a holdnak harmadrészét és
a csillagoknak harmadrészét, hogy elhomályosodjék
azok harmadrésze, és a nappal se legyen világos
harmadáig, és az éjszaka hasonlóképpen. 13 Ekkor
láttam és hallottam, hogy egy magányos sas fent az
égen repül, és hangos szóval ezt mondja: „Jaj, jaj, jaj
a föld lakosainak, a többi három angyal trombitájának
szava miatt, akik még trombitálni fognak.“

9 Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy
egy csillag esett le az égről a földre, és neki

adatott a mélység kútjának kulcsa. **(Abyssos g12)** **2** Megnyitotta azért a mélységnek kútját és füst jött föl a kútból, mint egy nagy kemencének füstje, és elhomályosodott a nap és a levegő a kút füstjétől. **(Abyssos g12)** **3** A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre és olyan hatalom adatott nekik, amilyen hatalmuk van a skorpióknak a földön. **4** És megmondatott nekik, hogy a földnek füvét ne bántsák, se semmi zöldellőt, se élőfát, hanem csak azokat az embereket, akiknek homlokán nincs az Isten pecsétje. **5** És megadatott nekik, hogy ne öljék meg őket, hanem kínozzák őket öt hónapig. Kínzásuk olyan legyen, mint a skorpió kínzása, amikor megmarja az embert. **6** Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják és kívánnának meghalni, de a halál menekül előlük. **7** A sáskák formája pedig hasonló volt a harcra felkészített lovakhoz, és a fejükön aranyhoz hasonló korona volt, és arcuk olyan volt, mint az emberek arca. **8** A hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, és fogaik olyanok voltak, mint az oroszláné, **9** és olyan mellvértjük volt, mint a vasmellvértek, és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a viadalra száguldó sok lovas szekér dübörgése. **10** Skorpiókhoz hasonló farkuk és fullánkjuk volt, és a farkukban volt hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. **11** Királyuk a mélység angyala volt, annak neve zsidóul Abaddón, görögül pedig Apollüón, azaz Pusztító. **(Abyssos g12)** **12** Az első jaj elmúlt, s íme, ezután még két jaj következik. **13** A hatodik angyal is trombitált, és az arany oltár négy szarva felől, amely Isten előtt van, egy szózatot hallottam, **14** amely ezt mondta a hatodik angyalnak: „Oldd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél vannak megkötve“. **15** Erre eloldozták a négy angyalt, akik készen voltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét. **16** A lovasseregek száma húszezerszer tízezer volt, hallottam a számukat. **17** Látomásban így láttam a lovakat és a rajtuk ülőket, akiknek tűzvörös, jácinték és kénsárga mellvértjük volt, és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje és szájukból tűz, füst és kénkő jött ki. **18** Ez a három csapás ölte meg az emberek harmadrészét: a tűz, a füst, a kénkő, amely szájukból jött ki. **19** Mert hatalmuk a szájukban és farkukban van. Farkuk a kígyóhoz hasonló, fej van rajta, és azzal ártanak. **20** Az emberek közül a többiek, akiket nem öltek meg ezek a csapások, mégsem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem tovább imádták a gonosz lényeket, és az arany és ezüst és érc és kő és fa bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem tudnak. **21** És nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem varázslásaikból, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

10 És láttam egy másik erős angyalt leszállni az égből, aki felhőbe öltözött és a fején szivárvány volt és az arca olyan volt, mint a nap és lábai, mint a tűzoszlopok. **2** És kezében egy nyitott könyvecske volt, és jobb lábát a tengerre, bal lábát pedig a földre tette. **3** És hangosan kiáltott, mint amikor az oroszlán ordít, és amikor kiáltott, megszólaltatta a hét menydörgést is a maga hangján. **4** És amikor a hét mennydörgés megszólaltatta hangját, írni akartam, de az égből szózatot hallottam, amely ezt mondta nekem: „Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és azokat ne írd le“. **5** És az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte kezét az égre, **6** és megesküdött arra, aki örökkön örökké él, aki teremtette az eget és a benne lévőket, és a földet és a benne lévőket, és a tengert és a benne lévőket, hogy nem lesz több időhaladék, **(aiōn g165)** **7** hanem azokban a napokban, amikor a hetedik angyal trombitálni kezd, beteljesedik Istennek a titka, amint megmondta az ő szolgáinak, a prófétáknak. **8** És a szózat, amit az égből hallottam, ismét szólt hozzám és ezt mondta: „Menj el és vedd át azt a nyitott könyvecskét, amely a tengeren és a földön álló angyal kezében van“. **9** Elmentem azért az angyalhoz és ezt mondtam neki: „Add át nekem a könyvecskét“. És ő ezt mondta nekem: „Vedd át és edd meg. Gyomrodat megkeseríti ugyan, de szádban édes lesz, mint a méz“. **10** Átvettem azért a könyvecskét az angyal kezéből és megettem. Számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor lenyeltem, gyomrom keserű lett tőle. **11** Aztán ez a szó hangzott felém: „Ismét prófétálnod kell sok nép és nemzet és nyelvek és királyok felől“.

11 Ekkor nádszálhoz hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ezt mondták: „Kelj fel, és mérd meg Isten templomát és az oltárt, és azokat, akik ott imádkoznak. **2** De az udvart, amely templomon kívül van, hagyd ki, és azt ne mérd meg, mert az a pogányoknak adatott és negyvenkét hónapig taposni fogják a szent várost. **3** Az én két tanúmnak megadom, hogy gyászruhába öltözve prófétáljanak ezerkétszázhatvan napig.“ **4** Ők a két olajfa, és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak. **5** És ha valaki ártani akar nekik, tűz tör elő szájukból, amely megöli ellenségeiket, és ha valaki ártani akar nekik, annak így kell megöletnie. **6** Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy prófétálásuk idején ne legyen eső. Hatalmuk van a vizek felett, hogy

vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle
csapással, ahányszor csak akarják. 7 És amikor
elvégezték bizonyságtételüket, a mélységből feljövő
fenevad hadakozik ellenük és legyőzi őket és megöli
őket. (Abyssos g12) 8 Holttestük a nagy város utcáján
fekszik, amelyet lelki értelemben Sodomának és
Egyiptomnak hívnak, ahol Urunkat is megfeszítették.
9 És a népek és törzsek, és nyelvek és a nemzetek
közül valók látják azoknak holttestét három és fél
napig, és nem engedik holttestüket sírba tenni. 10
És a föld lakói örülnek és örvendeznek ennek, és
ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két
próféta gyötörte a föld lakosait. 11 De három és fél
nap múlva az élet lelke szállt beléjük Istentől, és
lábukra álltak és nagy félelem fogta el azokat, akik
látták őket. 12 És hangos szózatot hallottak az égből,
amely ezt mondta nekik: „Jöjjetek fel ide!"És felmentek
egy felhőben az égbe és látták őket ellenségeik.
13 És abban az órában nagy földrengés támadt,
és a város tizedrésze összedőlt, és a földrengés
megölt hétezer embert, a többiek pedig megrémültek,
és a menny Istenét dicsőítették. 14 A második jaj
elmúlt, íme, a harmadik jaj hamar eljön. 15 A hetedik
angyal is trombitált és nagy szózatok hangoztak a
mennyben, amelyek ezt mondták: „A világ uralma a
mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, aki örökkön örökké
uralkodik". (aiōn g165) 16 És a huszonnégy vén, aki
Isten előtt ült királyi székben, arcra esett és imádta
Istent, 17 és ezt mondta: „Hálát adunk neked, Urunk,
mindenható Isten, aki vagy, aki voltál, és aki eljövendő
vagy, mert nagy hatalmadat kezedbe vetted, és a
te országlásodat megkezdted. 18 És háborogtak a
pogányok, de eljött haragod és a halottak ideje, hogy
megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgáidnak, a
prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet
félik, kicsinyeknek és nagyoknak, hogy elpusztítsd
azokat, akik a földet pusztítják." 19 És megnyílt Isten
temploma a mennyben, és látható lett a szövetség
ládája a templomban, és villámlás és zúgás és
mennydörgés és földindulás és nagy jégeső támadt.

12 Ezután egy nagy jel látszott az égen: egy napba
öltözött asszony, lába alatt volt a hold, és fején
tizenkét csillagból korona. 2 Terhes volt, és vajúdva
és szülési kínokban kiáltott. 3 Más jel is látszott az
égen: íme egy nagy vörös sárkány, aminek hét feje
volt és tíz szarva, és a fején hét korona. 4 És a farka
után vonta az ég csillagainak harmadrészét, és a
földre vetette azokat, és a sárkány a szülő asszony
elé állt, hogy amikor szül, annak fiát megegye. 5 És
fiút szült, aki vasvesszővel legeltet minden nemzetet
és elragadtatott annak fia Istenhez és az ő királyi
székéhez. 6 Az asszony pedig elfutott a pusztába,
ahol Istentől készített helye volt, hogy ott táplálják
ezerkétszázhatvan napig. 7 Ezután viaskodás támadt
az égben: Mihály és az ő angyalai viaskodtak a
sárkánnyal és a sárkány is viaskodott angyalaival
együtt. 8 De nem vehettek diadalmat, és helyük
sem maradt többé a mennyben. 9 És levettetett a
nagy sárkány, ama régi kígyó, akit ördögnek, és
sátánnak neveznek, aki mind az egész földkerekséget
elhiteti, levettetett a földre, és vele együtt angyalai
is levettettek. 10 És hangos szózatot hallottam az
égben, amely ezt mondta: „Most valósult meg az
üdvösség és az erő és a mi Istenünk országa és
az ő Krisztusának hatalma, mert a mi atyánkfiainak
vádolója levettetett, aki vádolta őket éjjel és nappal a
mi Istenünk előtt. 11 És ők legyőzték azt a Bárány
vérével, és bizonyságtételük beszédével és nem
kímélték életüket mindhalálig. 12 Azért örüljetek,
egek, és akik bennük lakoztok! Jaj a föld és tenger
lakosainak, mert az ördög leszállott hozzátok telve
nagy haraggal, mint aki tudja, hogy kevés ideje van."
13 Amikor azért látta a sárkány, hogy levettetett a
földre, kergetni kezdte az asszonyt, aki a fiút szülte.
14 De az asszonynak két nagy sasszárny adatott, hogy
a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy
ott táplálják ideig, időkig és az idő feléig. 15 A kígyó
pedig szájából vizet bocsátott ki az asszony után,
mint valami folyót, hogy a folyóvíz elragadja. 16 De
segített a föld az asszonynak, és megnyitotta a föld a
száját, és elnyelte a folyóvizet, amelyet a sárkány
a szájából bocsátott ki. 17 Megharagudott azért a
sárkány az asszonyra és elment, hogy hadakozzék a
többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik
megőrzik Isten parancsolatait, és akiknél megvan
Jézus Krisztus bizonyságtétele.

13 És odaállt a tenger fövenyére. És láttam egy
fenevadat feljönni a tengerből, amelynek hét
feje és tíz szarva volt, és a tíz szarván korona,
és fejein istenkáromló nevek. 2 És ez a fenevad,
amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, lábai,
mint a medvéé, szája, mint az oroszlán szája, és a
sárkány neki adta az ő erejét és királyi székét és
nagy hatalmát. 3 És láttam, hogy fejei közül egy
halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult.
Az egész föld csodálta a fenevadat. 4 És imádták
a sárkányt, aki hatalmat adott a fenevadnak, és
imádták a fenevadat, és ezt mondták: „Kicsoda
hasonló a fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatna vele?"
5 És adatott neki nagyot mondó és istenkáromló

száj, és adatott neki hatalom, hogy cselekedhessék
negyvenkét hónapon át. 6 Megnyitotta azért száját
Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő
nevét és az ő sátorát és azokat, akik a mennyben
laknak. 7 Az is megadatott neki, hogy a szentek
ellen hadakozzék, és őket legyőzze, és adatott neki
hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen. 8
Ezért imádja őt a föld minden lakosa, akiknek neve
nincs beírva az élet könyvébe, amely a Bárányé,
aki megöletett a világ alapítása óta. 9 Ha van füle
valakinek, hallja! 10 Ha valaki fogságba visz mást, ő
is fogságba megy, ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel
kell megöletnie. Itt van a helye a szentek békességes
tűrésének és hitének. 11 Azután más fenevadat láttam
feljönni a földből, aminek két szarva volt, a Bárányhoz
hasonló, de úgy szólt, mint a sárkány. 12 Ez az előző
fenevadnak minden hatalmát gyakorolta, az ő színe
előtt, és azt is megcselekedte, hogy a föld és annak
lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos
sebe meggyógyult. 13 És nagy jeleket tesz, még tüzet
is hoz az égből a földre az emberek szeme láttára. 14
És elhiteti a föld lakosait azokkal a jelekkel, amelyeket
kapott, hogy megcselekedje a fenevad színe előtt,
azt mondva a föld lakosainak, hogy készítsék el
a fenevad képét, akit fegyverrel megsebesíttetek,
de megelevenedett. 15 És megadatott neki, hogy a
fenevad képébe lelket adjon, és hogy a fenevad képe
meg is szólaljon, és hogy akik nem imádják a fenevad
képét, azokat megölje. 16 Azt is megteszi mindenkivel,
kicsikkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel,
szabadokkal és szolgákkal, hogy jobb kezükre, vagy
homlokukra bélyeget tegyenek, 17 hogy senki se
vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak
az, akin a fenevad bélyege van, vagy a neve, vagy
nevének a száma. 18 Ide kell a bölcsesség! Akinek
van értelme, számlálja meg a fenevad számát, mert
emberi szám az, a száma pedig hatszázhatvanhat.

14 És láttam, és íme egy Bárány állt a Sion
hegyén és vele száznegyvennégyezren, akiknek
homlokára volt írva az ő Atyjának neve. 2 És szózatot
hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, és mint
nagy mennydörgés hangját, és hárfásoknak hangját
hallottam, akik hárfájukkal hárfáztak. 3 És valami
új éneket énekeltek a királyi szék előtt és a négy
élőlény előtt és a vének előtt, és senki sem tanulhatta
meg azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer,
akik áron vétettek meg a földről. 4 Ezek azok, akik
nőkkel nem szennyezték be magukat, mert szüzek.
Ezek azok, akik követik a Bárányt, bárhová megy.
Ezek áron vétettek meg az emberek közül első
zsengéül Istennek és a Báránynak. 5 Szájukban
nem találtatott hazugság, feddhetetlenek Isten királyi
széke előtt. 6 És láttam egy másik angyalt repülni az
ég közepén, akinél az örökkévaló evangélium volt,
hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot és
minden nemzetségnek és törzsnek és nyelvnek és
népnek. (aiōnios g166) 7 Hangos szóval ezt mondta:
„Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget, mert
eljött ítéletének órája és imádjátok őt, aki teremtette
a mennyet és a földet és a tengert és a vizek
forrásait“. 8 És egy második angyal követte őt,
aki így szólt: „Leomlott, leomlott Babilon, a nagy
város! Mert paráznaságának haragborából adott inni
minden pogány népnek“. 9 És egy harmadik angyal is
követte őket, és hangosan így szólt: „Ha valaki imádja
a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi
homlokára vagy kezére, 10 az is iszik Isten haragjának
borából, amely elegyítetlenül töltetett haragjának
poharába és kínozni fogják tűzzel és kénkővel a
szent angyalok és a Bárány előtt. 11 Kínlódásuk füstje
felmegy örökkön örökké, és nem lesz nyugalmuk éjjel
és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét,
és ha felveszik az ő nevének bélyegét. (aiōn g165) 12
Itt van helye a szentek békességes tűrésének, akik
megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét!“ 13
És az égből szózatot hallottam, amely ezt mondta
nekem: „Írd meg: Boldogok, a halottak, akik az Úrban
halnak meg mostantól fogva. Bizony azt mondja
a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradtságuktól
és az ő cselekedeteik követik őket“. 14 És láttam,
és íme volt egy fehér felhő és a felhőn ült valaki,
hasonló az Emberfiához, a fején arany korona volt,
és a kezében éles sarló. 15 És egy másik angyal
jött ki a templomból, hangosan kiáltva annak, aki
a felhőn ült: „Lendítsd meg a sarlódat és arass,
mert a földnek aratni valója beérett“. 16 A felhőn ülő
sarlóját a földre dobta és learatta a földet. 17 És
másik angyal is jött ki a mennyben lévő templomból
és annál is éles sarló volt. 18 Az oltártól ismét egy
másik angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűzön, és
hangosan kiáltott annak, akinél az éles sarló volt,
és így szólt: „Lendítsd meg a te éles sarlódat és
szedd le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megértek a
szemei“. 19 Ledobta azért az angyal éles sarlóját a
földre, és a föld szőlőit megszedte, és belevetette
Isten haragjának nagy borsajtójába. 20 Megtaposták
a borsajtót a városon kívül és vér jött ki a borsajtóból,
amely a lovak zablájáig ért, ezerhatszáz futamnyira.

15 És láttam a mennyben egy másik nagy és
csodálatos jelet: hét angyalt, akiknél az utolsó

hét csapás volt, mert ezekkel teljesedett be Isten
haragja. 2 És láttam, mint egy üvegtengert, amely
tűzzel volt elegyítve, és azokat, akik diadalmaskodtak
a fenevadon és az ő képén és bélyegén és nevének
számán, láttam az üvegtenger mellett állni azokat,
akiknek kezében voltak Isten hárfái. 3 És énekelték
Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány
énekét: „Nagyok és csodálatosak a te dolgaid,
mindenható Úristen, igazságosak és igazak a te utaid,
ó, szentek Királya. 4 Ki ne félne téged, Uram! És ki ne
dicsőítené a te nevedet? Mert csak egyedül te vagy
szent. Mert eljönnek mind a pogányok és leborulnak
előtted, mert ítéleteid nyilvánvalókká lettek." 5 És
ezek után láttam, és íme megnyílt a mennyben a
bizonyságtétel sátorának temploma, 6 és kijött a
templomból a hét angyal, akiknél a hét csapás volt,
tiszta fehér gyolcsba öltözve és mellük arany övvel
övezve. 7 És egy a négy élőlény közül adott a
hét angyalnak hét arany poharat, amely az örökkön
örökké élő haragjával volt tele. (aiōn g165) 8 És megtelt
a templom füsttel Isten dicsőségétől és erejétől, és
senki sem mehetett be a templomba, míg a hét angyal
hét csapása be nem teljesedik.

16 És hangos szózatot hallottam a templomból,
amely ezt mondta a hét angyalnak: „Menjetek
el, öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre".
2 Elment azért az első és kiöntötte poharát a földre, és
gonosz, ártalmas fekély támadt azokon az embereken,
akiken a fenevad bélyege volt és imádták annak
képét. 3 A második angyal is kiöntötte poharát a
tengerbe, az olyan lett, mint a halott vére, és minden
élőlény meghalt a tengerben. 4 A harmadik angyal is
kiöntötte poharát a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba,
és azok vérré változtak. 5 És hallottam, hogy a vizek
angyala ezt mondta: „Igaz vagy, Uram, aki vagy, aki
voltál. Szent vagy, hogy így ítéltél. 6 Mert a szentek
és próféták vérét ontották, Te is vért adtál nekik
inni, mert megérdemelték." 7 És hallottam, hogy
az oltár ezt mondta: „Jól van, Uram, mindenható
Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid". 8 A
negyedik angyal is kitöltötte poharát a napra és
megadatott neki, hogy tűzzel gyötörje az embereket.
9 Az emberek gyötrődtek a nagy hőség miatt, és Isten
nevét káromolták, akinek hatalma volt e csapások
felett, és nem tértek meg, hogy Neki dicsőséget
adjanak. 10 Az ötödik angyal is kitöltötte poharát
a fenevad királyi székére, és országa elsötétült és
nyelvüket rágták kínjukban. 11 És káromolták a
menny Istenét kínjaik és a fekélyek miatt és nem
tértek meg cselekedeteikből. 12 A hatodik angyal is
kitöltötte poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre,
és kiszáradt annak vize, hogy a napkelet felől jövő
királyoknak út készüljön. 13 És láttam a sárkány
szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta
szájából három tisztátalan lelket kijönni, olyanok
voltak, mint a békák. 14 Mert ördögi lelkek azok, akik
jeleket tesznek, akik elmennek a földnek és az egész
világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a
mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. 15
„Íme, eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz és
őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és meg ne
lássák szégyenét." 16 Egybegyűjtötték azért őket arra
a helyre, amelyet zsidóul Harmagedónnak neveznek.
17 A hetedik angyal is kitöltötte poharát a levegőbe,
és hangos szózat jött a mennyei templom királyi
székétől, amely ezt mondta: „Megtörtént!" 18 Ekkor
zúgás, és mennydörgés és villámlás támadt, és olyan
nagy földrengés, amilyen még nem volt, mióta az
emberek a földön vannak: ilyen nagy földrengés!
19 És a nagy város három részre szakadt, és a
pogányok városai leomlottak, és a nagy Babilont
emlegették Isten előtt, hogy itassa meg vele az ő
búsult haragja borának poharát. 20 És minden sziget
eltűnt és a hegyek sem voltak találhatók. 21 És nagy
jégeső, mint egy-egy talentum, esett az emberekre,
és káromolták Istent az emberek a jégeső csapása
miatt, mert annak csapása felette nagy volt.

17 És odajött egy a hét angyal közül, akinél a
hét pohár volt, és így szólított meg: „Jöjj és
megmutatom neked a nagy parázna asszonynak
ítéletét, aki a nagy vízen ül, 2 akivel paráználkodtak
a föld királyai, és az ő paráznaságának borától
megrészegedtek a föld lakosai". 3 És lélekben elvitt
engem egy pusztába és egy asszonyt láttam egy veres
fenevadon ülni, amely tele volt istenkáromlónevekkel,
amelynek hét feje és tíz szarva volt. 4 Az asszony
bíborba és skarlátba volt öltözve, és arannyal és
drágakővel és gyöngyökkel volt ékesítve, kezében
egy arany pohár volt, tele utálatosságokkal és
paráznaságának tisztátalanságával. 5 Homlokára
titokzatos név volt írva: „A nagy Babilon, a
paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja".
6 És láttam, hogy ez az asszony részeg volt a
szentek és Jézus bizonyságtevőinek vérétől, és
nagyon csodálkoztam, amikor láttam őt. 7 És ezt
mondta nekem az angyal: „Miért csodálkozol? Én
megmondom neked ennek az asszonynak és a
fenevadnak a titkát, amely őt hordozza, amelynek
hét feje és tíz szarva van. 8 A fenevad, amelyet
láttam, volt és nincs, és a mélységből jön fel, és

pusztulásra megy. És a föld lakosai, akiknek neve
nincs beírva az élet könyvébe a világ kezdete óta,
csodálkoznak, látva a fenevadat, amely volt és nincs,
de ismét megjelenik. **(Abyssos g12)** **9** Ide kell az
értelem, amelyben bölcsesség van. A hét fej hét
hegy, amelyen az asszony ül, **10** ez hét királyt jelent.
Közülük öt elesett, és egy megvan, a másik még nem
jött el, és amikor eljön, kevés ideig maradhat meg. **11**
A fenevad pedig, amely volt és nincs, ő a nyolcadik,
és a hét közül való és pusztulásra megy. **12** A tíz
szarv pedig, amelyet láttál, a tíz király, olyanok, akik
még birodalmat nem kaptak, de hatalmat kapnak,
mint királyok egy óráig a fenevaddal. **13** Ezeknek egy
a szándékuk, erejüket és hatalmukat is a fenevadnak
adják. **14** Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a
Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak
Királya, és vele vannak az elhívottak, választottak, és
hívők." **15** Ezt mondta nekem: „A vizek, amelyeket
láttál, amelyeken a parázna asszony ül, azok a
népek, sokaságok és nemezetek és nyelvek. **16** És a
tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad meggyűlölik
a paráznát és kifosztják, mezítelenné teszik, és
húsát eszik, és tűzzel megégetik. **17** Mert Isten adta
azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék,
és egy szándékon legyenek, és átadják birodalmukat
a fenevadnak, míg beteljesednek Isten igéi. **18** És
az asszony, akit láttál, az a nagy város, amelynek
hatalma van a föld királyai felett."

18 Ezek után láttam egy másik angyalt leszállni
a mennyből, akinek nagy hatalma volt és
dicsősége beragyogta a földet. **2** És kiáltott teljes
erejéből, hangos szóval: „Leomlott, leomlott a nagy
Babilon, és az ördögöknek lett lakóhelyévé, mindenféle
tisztátlan léleknek tömlöcévé, és mindenféle tisztátalan
és utálatos madárnak tömlöcévé. **3** Mert paráznasága
haragjának borából ivott minden nép, és a föld
királyai vele paráználkodtak, és a föld kalmárai az
ő tobzódásának javaiból gazdagodtak meg." **4** Egy
másik szózatot is hallottam a mennyből, amely ezt
mondta: „Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne
legyetek részesei bűneiben, és ne kapjatok a rámért
csapásokból. **5** Mert bűnei az égig hatoltak, és Isten
megemlékezett gonoszságairól. **6** Fizessetek úgy
neki, ahogy ő fizetett nektek, és adjátok kétszeresen
vissza cselekedetei szerint: abba a pohárba, amelyet
ő megtöltött, kétszeresen töltsetek neki. **7** Amennyire
dicsőítette magát és tobzódott, annyi kínnal és
gyásszal fizessetek neki, mert ezt mondja szívében:
Úgy ülök, mint egy királynő és nem vagyok özvegy és
gyászt sem látok soha. **8** Ezért egyetlen napon jönnek
rá a csapások: a halál, a gyász és az éhség és tűzzel
égetik meg, mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti
őt." **9** És siratják őt, és gyászolják a föld királyai, akik
vele paráználkodtak és tobzódtak, amikor látják az ő
megégettetésének füstjét. **10** Kínjától való félelmük
miatt távol megállva ezt mondják: „Jaj! Jaj! Te nagy
város, Babilon, te hatalmas város, egy óra alatt utolért
ítéleted!" **11** A föld kalmárai is siratják és gyászolják,
mert áruikat már senki sem veszi: **12** az aranyat,
és ezüstöt, drágakövet és gyöngyöt, és gyolcsot
és bíbort és selyem és skarlátruhákat, különféle
tujafát és elefántcsontedényt, drága fából és rézből
és vasból és márványból készült edényt, **13** és fahéjat
és illatszereket és keneteket és tömjént és bort és
olajat és zsemlelisztet és gabonát és barmokat és
juhokat és lovakat és kocsikat és rabokat és emberi
lelkeket. **14** És a haszon, amit lelked kívánt, elveszett,
és minden bőség és pompa eltávozott tőled, azokat
többé meg nem találod. **15** Ezeknek árusai, akik
ezekből gazdagodtak meg, kínjától való félelmük
miatt távol állnak, sírva és jajgatva, **16** ezt mondják:
„Jaj! Jaj! A nagy város, amely gyolcsba, bíborba
és skarlátba öltözött és arannyal, drágakövekkel és
gyöngyökkel volt ékesítve, hogy elpusztult egy óra
alatt ennyi gazdagság!" **17** És a kormányosok és
a hajókon lévők mind és az evezősök, és akik a
tengeren kereskedtek távol megálltak, **18** és amikor
megláttá égésének füstjét így kiáltottak: „Van-e
hasonló e nagy városhoz?" **19** És port hintettek
fejükre, sírva és jajgatva kiáltoztak: „Jaj! Jaj! Ez
a nagy város, amelynek jólétéből meggazdagodott
mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, hogy
elpusztult egyetlen óra alatt! **20** Örülj neki, te menny
és ti szent apostolok és próféták, mert Isten értetek
ítéletével megbüntette őket." **21** És egy erős angyal,
egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvett és a
tengerbe dobta és így szólt: „Ilyen nagy hirtelen
vettetik le Babilon, a nagy város és többé meg nem
találják". **22** És hárfások és zenészek és fuvolások
és trombitások szava nem hallatszik benned többé,
nem található benned egyetlen mesterség mestere
sem, és nem hallatszik benned a malom zúgása
sem, **23** és lámpa világossága benned nem fénylik
többé, és nem hallatszik benned vőlegénynek és
menyasszonynak szava sem, mert a te kalmáraid
voltak a föld fejedelmei, mert a te varázslásodtól
tévelyedett el minden nép: **24** de benne találtatott a
prófétáknak és szenteknek vére, akiket megöltek a
földön.

19 És ezek után, mint egy nagy sokaságnak
hangos szavát hallottam az égben, amely ezt
mondta: „Halleluja, Az üdvösség és dicsőség és a
tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké.
2 Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, mert
elítélte azt a nagy paráznát, aki a földet megrontotta
paráznaságával, mert megtorolta rajta szolgáinak
vérét. 3 És másodszor is mondták: Halleluja, annak
füstje felszáll örökkön örökké." **(aiōn g165)** 4 És
leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, és
imádták az Istent, aki királyi székében ült, és így
szóltak: „Ámen! Halleluja!" 5 És a királyi szék felől
szózat hallatszott, amely ezt mondta: „Dicsérjétek
a mi Istenünket ti szolgái mindnyájan, akik félitek
őt, kicsinyek és nagyok!" 6 És hallottam, mint egy
nagy sokaság szavát, és mint nagy vizek zúgását,
és mint erős mennydörgés szavát: Halleluja, mert
uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! 7
Örüljünk és örvendezzünk és adjunk dicsőséget
neki, mert eljött a Bárány menyegzője, fölkészült
menyasszonya 8 és megadatott neki, hogy felöltözzék
tiszta és ragyogó gyolcsba. A fehér gyolcs a szentek
igaz cselekedetei. 9 És ezt mondta nekem: „Írd
meg: Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének
vacsorájára hivatalosak!"És ezt mondta: „Ezek Isten
igaz beszédei." 10 És leborultam lába előtt, hogy
imádjam őt, de ezt mondta nekem: „Meglásd, ne tedd!
Szolgatársad vagyok neked és a te atyádfiainak,
akiknél Jézus bizonyságtétele van. Istent imádd,
mert Jézus bizonyságtétele a prófétaság lelke." 11
És láttam, hogy az ég megnyílt, és íme egy fehér
ló, és aki azon ült, azt így hívják: Hű és Igaz,
mert igazságosan ítél és hadakozik. 12 Szemei
olyanok, mint a tűz lángja, fején sokágú korona,
rajta egy név volt írva, amit senki sem tud, csak ő
maga. 13 És vérrel behintett ruhába volt öltözve,
és a neve ez: Isten Igéje. 14 És mennyei seregek
követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba
öltözve. 15 És szájából éles kard jött ki, hogy azzal
sújtson a pogányokra, és ő fogja azokat vasvesszővel
legeltetni, és ő fogja taposni a mindenható Isten
búsult haragjának borsajtóját. 16 És az ő ruhájára és
derekára oda volt írva az ő neve: királyok Királya és
uraknak Ura. 17 És láttam egy angyalt állni a napban
és hangos szóval kiáltott mindenféle madárnak, amely
az ég közepén repdesett: „Jöjjetek, gyűljetek egybe
Isten nagy vacsorájára, 18 hogy egyétek a királyok
húsát, a vezérek húsát és a hatalmasok húsát és a
lovaknak és a rajtuk ülőknek húsát és minden szabad
ember és rabszolga húsát, kicsikét és nagyokét." 19
És láttam, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő
seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen,
aki a lovon ült és az ő serege ellen, 20 de foglyul
esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki
annak színe előtt csodákat tett, amelyekkel elhitette
azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik
imádták annak képét. Mindkettőt elevenen a kénkővel
égő tüzes tóba vetették. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21 A
többieket megölte a lovon ülő kardja, amely szájából
jött ki, a madarak mind jóllaktak azok húsával.

20 És láttam egy angyalt leszállni a mennyből,
akinél a mélység kulcsa volt, és egy nagy lánc a
kezében. **(Abyssos g12)** 2 És megfogta a sárkányt, azt
a régi kígyót, aki az ördög és a sátán és megkötözte
ezer esztendőre. 3 És a mélységbe vetette és
bezárta azt és bepecsételte, hogy többé el ne hitesse
a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő,
azután el kell oldoztatnia egy kis időre. **(Abyssos
g12)** 4 És láttam királyi székeket, és leültek azokra,
és ítélő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, akiknek
fejüket vették a Jézusról való bizonyságtételért
és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a
fenevadat, sem annak képét és nem vették annak
bélyegét homlokukra és kezeikre, ezek életre keltek
és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. 5 A
többi halott nem kelt életre, amíg el nem telt az ezer
esztendő. Ez az első feltámadás. 6 Boldog és szent,
akinek része van az első feltámadásban. Ezeken
nincs hatalma a második halálnak, hanem Istennek
és Krisztusnak papjai lesznek, és uralkodnak vele
ezer esztendeig. 7 És amikor eltelik az ezer esztendő,
a sátán kiszabadul fogságából. 8 És kimegy, hogy
elhitesse a föld négy sarkán lévő népeket, Gógot és
Magógot, hogy összegyűjtse őket háborúra, akiknek
száma, mint a tenger fövénye. 9 És felvonultak
széles e földön és körülvették a szentek táborát és a
szeretett várost, de Istentől, a mennyből tűz szállt
le és megemésztette azokat. 10 És az ördög, aki
elhitette őket, a tűz és kénkő tavába vettetett, ahol a
fenevad és a hamis próféta van és kínozzák őket
éjjel és nappal örökkön örökké. **(aiōn g165, Limnē Pyr
g3041 g4442)** 11 És láttam egy nagy fehér királyi széket,
és a rajta ülőt, akinek szeme elől eltűnt a föld és
az ég, úgyhogy helyük sem volt található. 12 És
láttam a halottakat, nagyokat és kicsiket, állni Isten
előtt, és könyveket nyitottak ki. Kinyitottak egy másik
könyvet is, amely az élet könyve, és a halottakat
azokból ítélték meg cselekedeteik szerint, amik a
könyvekbe voltak írva. 13 És a tenger kiadta a benne
lévő halottakat, és a halál és a pokol is kiadta az ott
lévő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei

szerint. **(Hadēs g86)** **14** A halál és pokol belevettetett
a tűz tavába. A tűz tava a második halál **(Hadēs g86,**
Limnē Pyr g3041 g4442) **15** És ha valaki nem volt beírva
az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették. **(Limnē Pyr**
g3041 g4442)

21 Ezután új eget és új földet láttam, mert az
első ég és az első föld elmúlt és tenger sem
volt többé. **2** És én, János láttam a szent várost,
az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből
szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára
felékesített menyasszony. **3** És az égből hangos
szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten
sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok
az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük. **4**
És Isten letöröl szemükről minden könnyet és halál
sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem
fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak." **5**
Aki a királyi széken ül, ezt mondta: „Íme, mindent
újjáteremtek."És ezt mondta nekem: „Írd meg, mert
ezek a beszedek megbízhatóak és igazak." **6** És ezt
mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és
az Ómega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak
ingyen adok az élet vizének forrásából. **7** Aki győz,
örökségül nyer mindent, és annak Istene leszek, és ő
pedig fiam lesz. **8** De a gyáváknak, és hitetleneknek
és utálatosoknak és gyilkosoknak és paráznáknak és
varázslóknak és bálványimádóknak és hazugoknak
a része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, ami
a második halál." **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** És a
hét angyal közül az egyik hozzám jött, akinél a
hét utolsó csapással teli pohár volt, és ezt mondta
nekem: „Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt,
a Bárány feleségét." **10** És lélekben elvitt engem
egy nagy és magas hegyre és megmutatta nekem
azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely
Istentől, a mennyből szállt alá. **11** Benne volt az
Isten dicsősége, és annak ragyogása hasonló volt a
drágakőhöz, a kristálytiszta jáspis kőhöz, **12** és nagy
és magas kőfala volt, tizenkét kapuja és a kapukon
tizenkét angyal, és a felírt nevek, Izrael fiai tizenkét
törzsének nevei. **13** Napkeletről három kapu, északról
három kapu, délről három kapu, napnyugatról három
kapu. **14** A város falának tizenkét alapköve volt, és
azokon a Bárány tizenkét apostolának neve. **15** Aki
velem beszélt, annál egy arany mérővessző volt,
hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát.
16 És a város négyszögben fekszik, és a hossza
annyi, mint a szélessége. És megmérte a várost
mérővesszővel: tizenkétezer futam, hosszúsága,
szélessége és magassága egyenlő. **17** És megmérte
annak kőfalát: száznegyvennégy könyök, ember
mértékével, ami az angyalé is. **18** És a kőfal jáspisból
épült, a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez
hasonló. **19** És a város kőfalának alapja drágakövekkel
volt ékesítve. Az első alapkő jáspis, a második zafír, a
harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, **20** az ötödik
szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a
nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz,
a tizenegyedik hiacint, a tizenkettedik ametiszt. **21**
A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy volt, minden
egyes kapu egy gyöngy, és a város utcája tiszta
arany, olyan, mint az átlátszó üveg. **22** És templomot
nem láttam abban, mert az Úr, a mindenható Isten
annak temploma és a Bárány. **23** És a városnak
nincs szüksége napra, sem holdra, hogy világítsanak,
mert Isten dicsősége megvilágosította, és lámpása a
Bárány. **24** És a pogányok, akik megtartatnak, annak
világosságában fognak járni és a föld királyai oda
viszik dicsőségüket. **25** Annak kapuit nem zárják
be nappal, éjszaka pedig nem is lesz ott. **26** És a
pogányok odaviszik dicsőségüket és tiszteletüket, **27**
és nem megy be abba semmi tisztátalan, sem aki
utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak
azok, akik be vannak írva az élet könyvébe, amely a
Bárányé.

22 És megmutatta nekem az élet vizének tiszta
folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, és
az Istennek és a Báránynak királyi székéből ered. **2**
Utcájának közepén és a folyóvízen innen és túl az
élet fája volt, amely tizenkétszer gyümölcsöt terem,
minden hónapban meghozva gyümölcsét és levelei a
pogányok gyógyítására valók. **3** És semmi elátkozott
nem lesz ott, és az Istennek és a Báránynak királyi
széke lesz benne, és szolgái szolgálnak Neki. **4** És
látják az ő arcát, és az ő neve homlokukon lesz. **5**
És ott éjszaka nem lesz, és nem lesz szükségük
lámpafényre és napvilágra, mert az Úr Isten az ő
világosságuk, és uralkodnak örökkön örökké. **(aiōn**
g165) **6** És ezt mondta nekem: „Ezek a beszédek
megbízhatóak és igazak, mert az Úr, a szent próféták
Istene küldte el az ő angyalát, hogy megmutassa
szolgáinak mindazt, aminek meg kell történnie hamar.
7 Íme, eljövök hamar. Boldog, aki megtartja e könyv
prófétai beszédeit." **8** És én, János vagyok az, aki
ezeket hallottam és láttam. És amikor hallottam
és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy
imádjam, aki nekem ezeket megmutatta. **9** Ő pedig ezt
mondta nekem: „Meglásd, ne tedd, mert szolgatársad
vagyok neked, és a te atyádfiainak, a prófétáknak, és
azoknak, akik megtartják e könyv beszédeit. Az Istent

imádd!“ 10 Azután ezt mondta nekem: „Ne pecsételd
le e könyv prófétai beszédeit, mert az idő közel van.
11 Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is, és
aki tisztátalan, legyen tisztátalan ezután is, és aki
igaz, legyen igaz ezután is, és aki szent, szenteltessék
meg ezután is. 12 És íme, hamar eljövök, és az én
jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek,
cselekedete szerint. 13 Én vagyok az Alfa és az
Ómega, a kezdet és a vég, az első és az utolsó.“
14 Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait,
hogy joguk legyen az élet fájához, és bemehessenek
a kapukon a városba. 15 De kinn maradnak az
ebek, a varázslók és a paráznák és a gyilkosok
és a bálványimádók és mindazok, akik szeretik és
szólják a hazugságot. 16 Én, Jézus küldtem az én
angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen nektek
a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak gyökere
és ága, fényes hajnalcsillag. 17 És a Lélek és a
menyasszony ezt mondják: „Jöjj!“És aki hallja, ezt
mondja: „Jöjj!“És aki szomjazik, jöjjön el, és aki
akarja, vegye az élet vizét ingyen! 18 Bizonyságot
teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának
beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzátesz,
e könyvben megírt csapásokkal sújtja Isten. 19 És ha
valaki elvesz e könyv prófétálásának beszédeiből,
annak osztályrészét Isten kitörli az élet könyvéből,
a szent városból és azokból, amik e könyvben
megírattak. 20 Ezt mondja, aki ezekről bizonyságot
tesz: „Bizony hamar eljövök.“Ámen. Bizony jövel,
Uram Jézus! 21 A mi Urunknak, Jézus Krisztusnak
kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

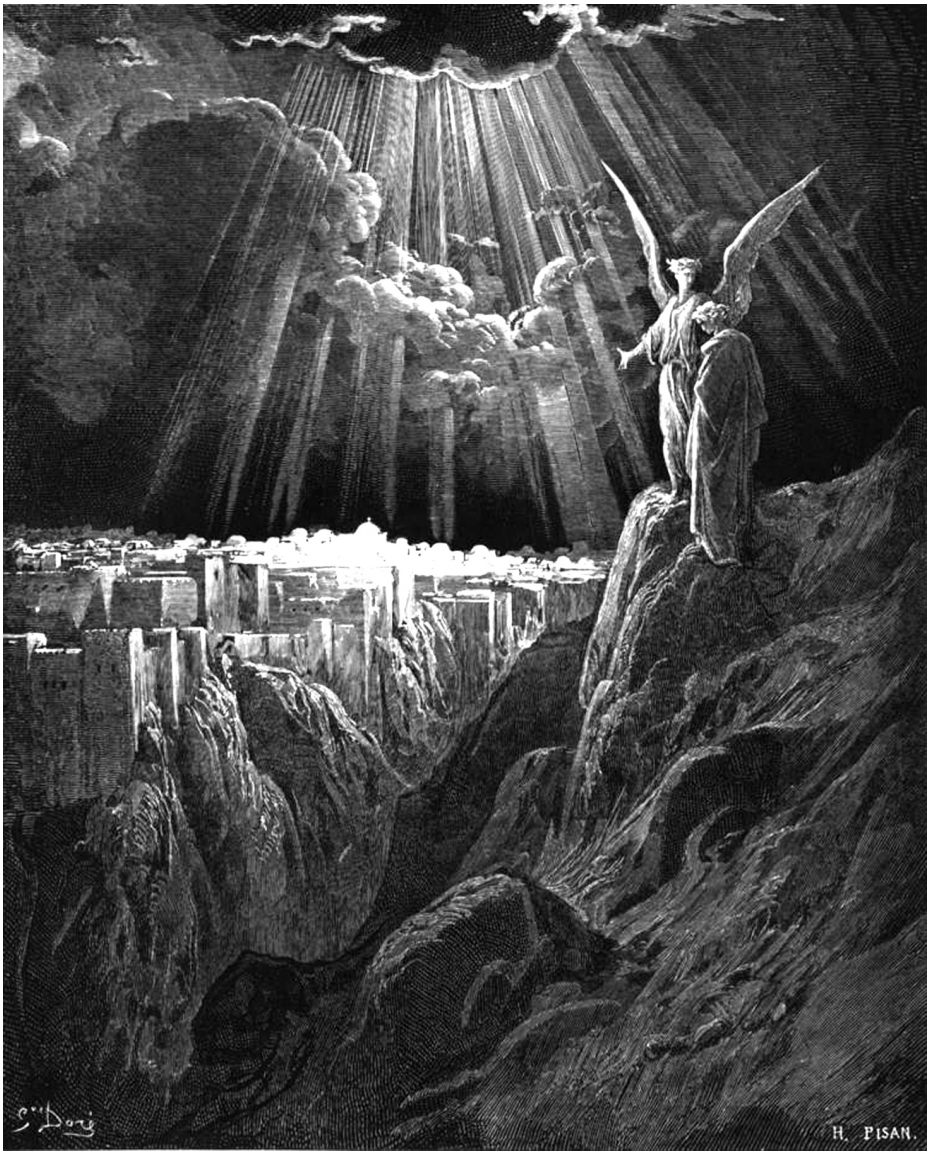

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Magyar-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aïdios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16
Apostolok 3:21
Apostolok 15:18
Rómaiakhoz 1:25
Rómaiakhoz 9:5
Rómaiakhoz 11:36
Rómaiakhoz 12:2
Rómaiakhoz 16:27
1 Korintusi 1:20
1 Korintusi 2:6
1 Korintusi 2:7
1 Korintusi 2:8
1 Korintusi 3:18
1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhoz 1:4
Galatákhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23
1 Péter 1:25
1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8
Máté 19:16
Máté 19:29
Máté 25:41
Máté 25:46
Márk 3:29
Márk 10:17
Márk 10:30
Lukács 10:25
Lukács 16:9
Lukács 18:18
Lukács 18:30
János 3:15
János 3:16
János 3:36
János 4:14
János 4:36
János 5:24
János 5:39
János 6:27
János 6:40
János 6:47
János 6:54
János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhoz 6:8
2 Tesszalonika 1:9
2 Tesszalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhoz 5:9
Zsidókhoz 6:2
Zsidókhoz 9:12
Zsidókhoz 9:14
Zsidókhoz 9:15
Zsidókhoz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43
Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6

Hadēs

Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14

Limnē Pyr

Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8

Sheol

1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6
Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Péter 2:4

Questioned

2 Péter 2:17

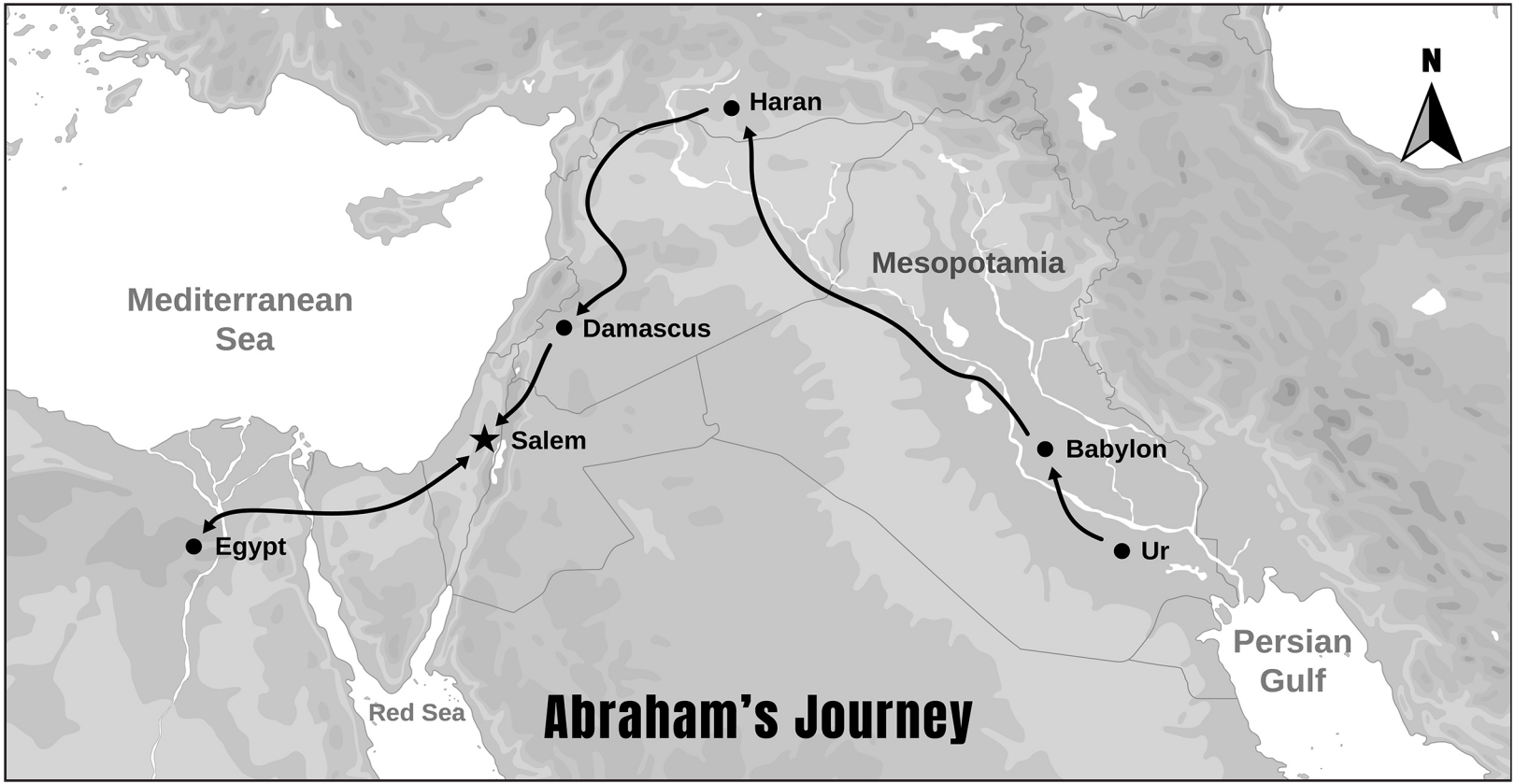

Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsidókhoz 11:8

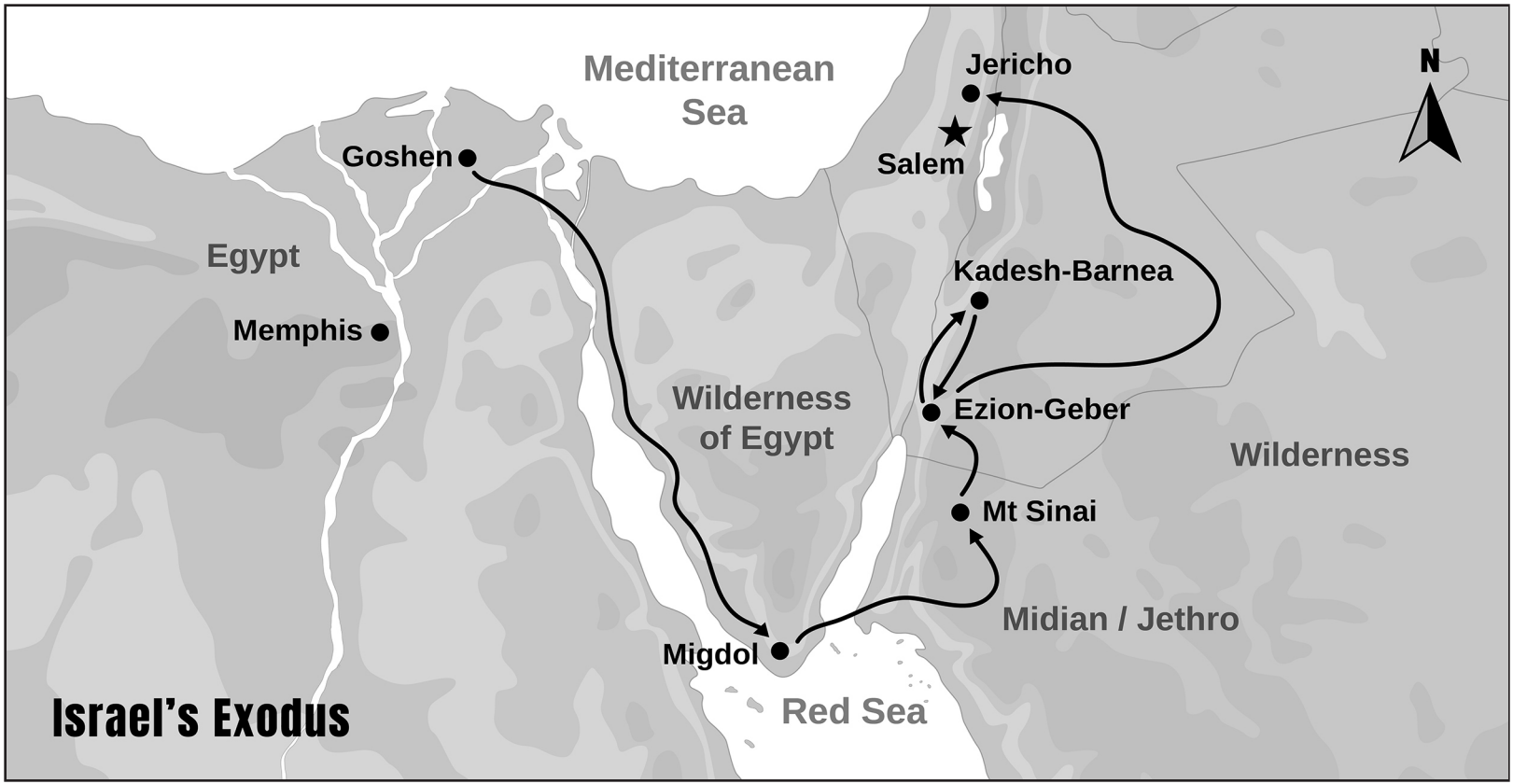

És lőn, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Égyiptomba. - 2 Mózes 13:17

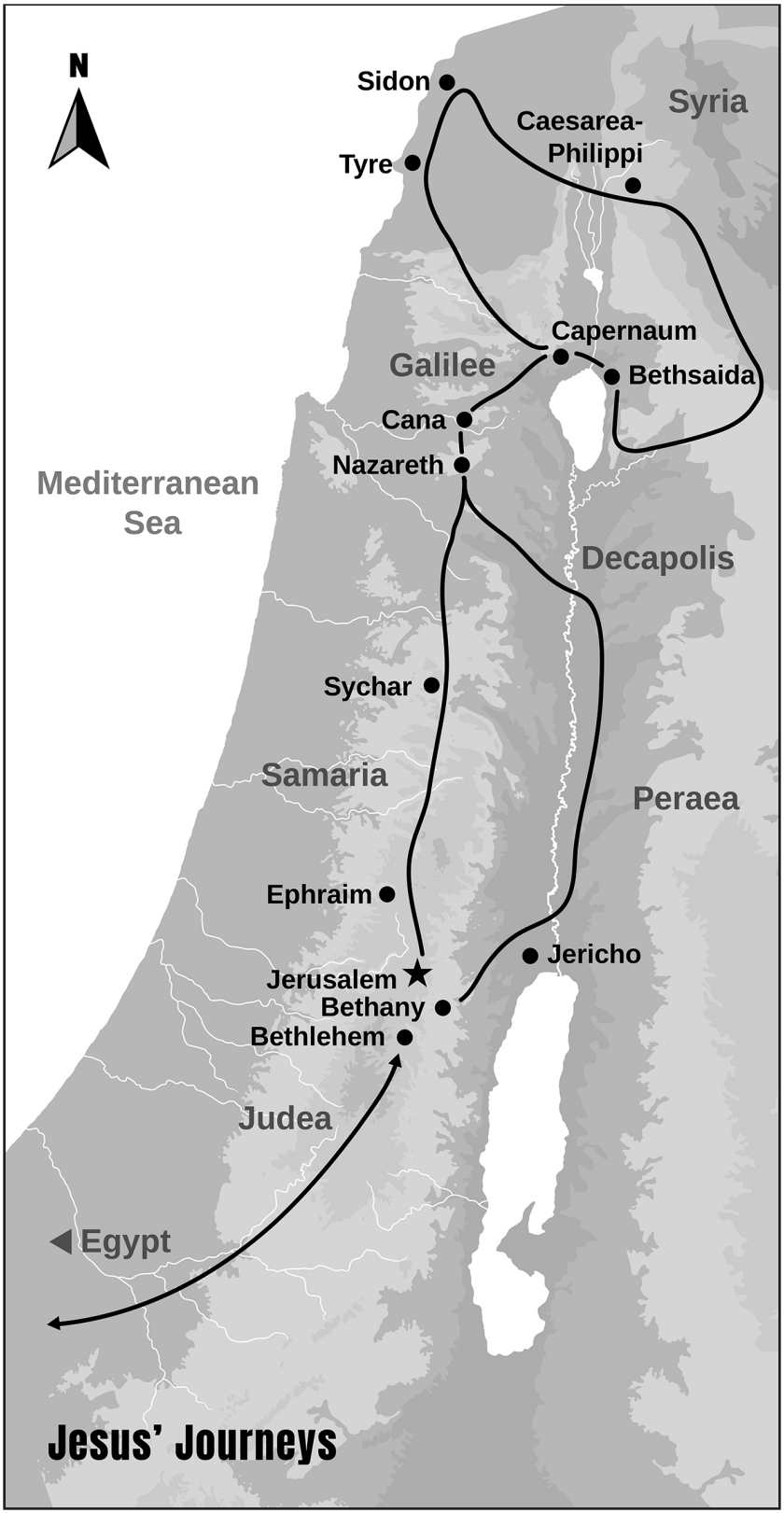

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

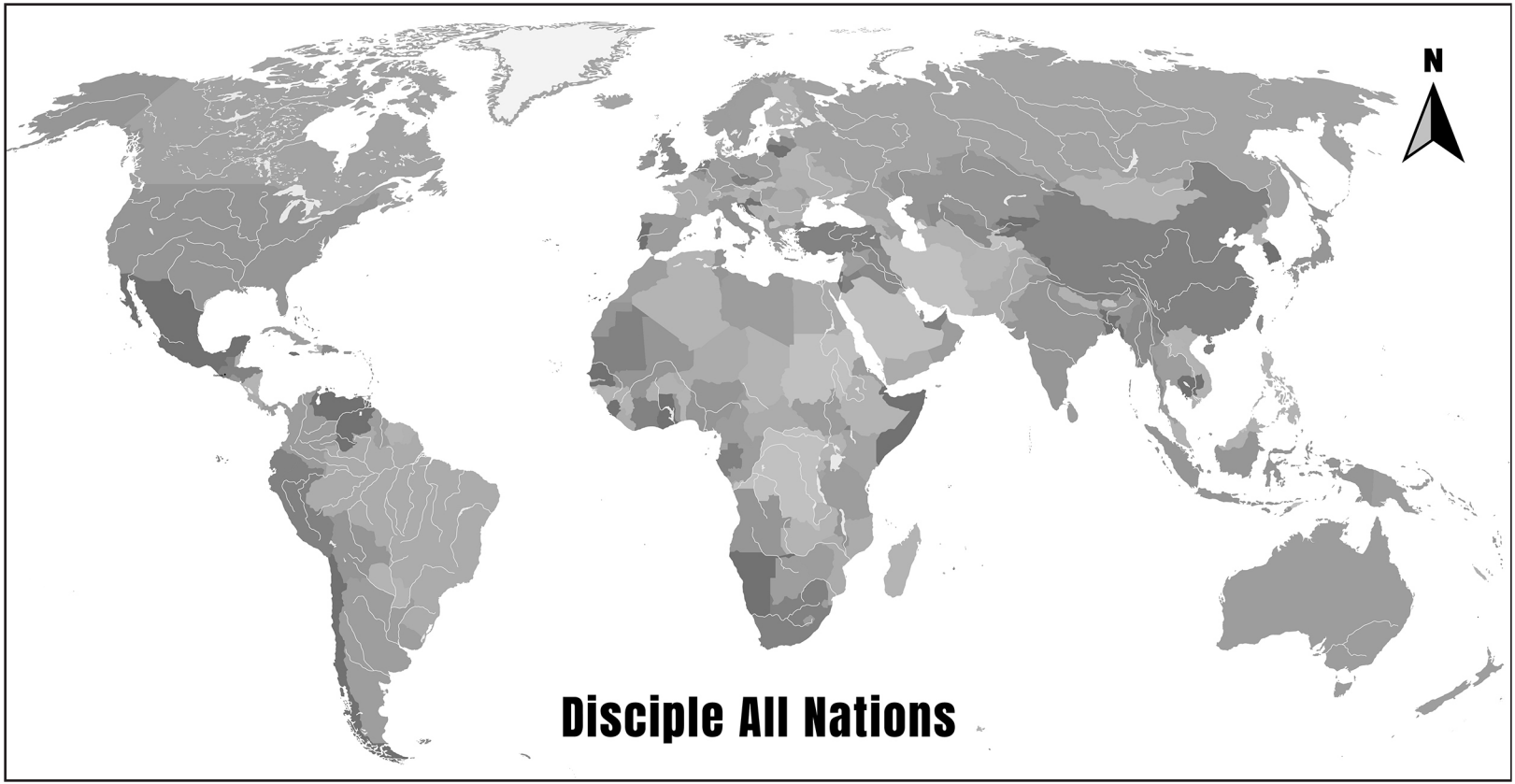

Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, - Máté 28:19